

ODESÍLATEL:

RNDr. Alena Vopálková
Ředitelka odboru zvláštní
územní ochrany přírody a krajiny
Vršovická 65
100 10, P r a h a 10

ADRESÁT:

Dle rozdělovníku

V Praze dne 1. 2. 2018
Č. j.: MZP/2018/620/122

Věc:

P R O T O K O L

**o schválení Plánu péče o Chráněnou krajinnou oblast Blanský les
na období 2018 – 2027 a vypořádání připomínek**

Ministerstvo životního prostředí jako ústřední orgán státní správy ochrany přírody v České republice, příslušný podle ustanovení § 79 odst. 3 písm. h) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“), projednalo návrh Plánu péče o Chráněnou krajinnou oblast Blanský les (dále jen „CHKO Blanský les“) zpracovaný na období 2018 - 2027. Ministerstvo životního prostředí jej v souladu s ustanovením § 38 odst. 4) zákona tímto

S C H V A L U J E .

Při projednání plánu péče bylo postupováno podle § 38 odst. 2, odst. 3 a odst. 4 zákona. Součástí tohoto protokolu je i vyhodnocení připomínek vznesených k návrhu Plánu péče o CHKO Blanský les. Předložený Plán péče o CHKO Blanský les na období 2018 – 2027 se tímto stává, ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 zákona, odborným a koncepčním dokumentem ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu CHKO Blanský les navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětů ochrany přírody a krajiny v CHKO Blanský les. Plán péče je uložen na Ministerstvu životního prostředí, v Ústředním seznamu ochrany přírody, na Agentuře ochrany přírody a krajiny - Regionálním pracovišti Jižní Čechy, Oddělení Správy CHKO Blanský les, na dotčených obcích a Krajském úřadě Jihočeského kraje.

RNDr. Alena Vopálková
ředitelka odboru
zvláštní územní ochrany přírody a krajiny

Příloha:

1. CD s elektronickou verzí schváleného Plánu péče o CHKO Blanský les na období 2018 – 2027, včetně vyhodnocení připomínkového řízení k návrhu plánu péče (tabulka)
2. Listinná podoba schváleného Plánu péče o CHKO Blanský les na období 2018 – 2027
3. Originál protokolu o schválení Plánu péče o CHKO Blanský les na období 2018 – 2027

Rozdělovník na doručenkou (+ příloha 1):

1. Obec Brloh, Brloh 23, 382 06 Brloh
2. Obec Čakov, Čakov 19, 373 84 Dubné
3. Město Český Krumlov, nám. Svornosti 1, 381 18 Český Krumlov
4. Obec Habří, Habří 32, 373 84 Dubné
5. Obec Holubov, Holubov 242, 382 03 Kremže
6. Obec Chvalšiny, Chvalšiny 38, 382 08 Chvalšiny
7. Obec Jankov, Jankov 46, 373 84 Dubné
8. Obec Kájov, Kájovská 100, 382 21 Kájov
9. Městys Kremže, Náměstí 35, 382 03 Kremže
10. Obec Ktiš, Ktiš 11, 384 03 Ktiš
11. Obec Kvítkovice, Kvítkovice 54, 373 84 Dubné
12. Obec Lhenice, Školní 124, 384 02 Lhenice
13. Obec Lipí, Lipí 28, 373 84 Dubné
14. Obec Nová Ves, Nová Ves 68, 382 03 Kremže
15. Obec Přísečná, Přísečná 25, 381 01 Český Krumlov
16. Obec Srnín, Srnín 42, 381 01 Český Krumlov
17. Obec Vrábče, Vrábče, Ves-Na Návsí 33, 370 01 České Budějovice
18. Obec Záboří, Záboří 15, 373 84 Dubné
19. Obec Zlatá Koruna, Zlatá Koruna 41, 382 02 Zlatá Koruna
20. Jihočeský kraj, U Zimního stadionu 1952/2, 37001 České Budějovice
21. Lesy České republiky, s. p., Ředitelství LČR Hradec Králové, Přemyslova 1106, 501 68 Hradec Králové

Rozdělovník na doručenkou:

1. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, odbor zvláštní ochrany přírody, oddělení CHKO, Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11 – Chodov (příloha 3)
2. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Regionální pracoviště Jižní Čechy, Nám. Přemysla Otakara II. č. 34, 370 01 České Budějovice (příloha 1 a 2)
3. AOPK ČR, Ústřední seznam ochrany přírody, Kaplanova 1, 140 00 Praha 4 (příloha 1, 2 a 3)

Na vědomí (příloha 1):

1. Ministerstvo životního prostředí, OVSS II – České Budějovice

Vyhodnocení připomínkového řízení k návrhu Plánu péče o CHKO Blanský les na období 2018 – 2027

Návrh plánu péče rozeslán do připomínkového řízení dne: 15. 12. 2017

Lhůta pro sdělení připomínek: nejpozději do 18. 1. 2018

Připomínkující místo	Obsah připomínky	Stanovisko MŽP
Lesy České republiky, s.p.	<p>Kap. 2.6. Rostlinná společenstva, Navrhovaná opatření - „v rámci příprav LHP prosazovat zachování charakteru nelesních stanovišť na lesní půdě (lesní louky, mokřady, prameniště, okraje potoků, skály, sutě) (viz kap. 3.1.)“ - Slovo „prosazovat“ žádáme nahradit slovem „podporovat“, nebo vypustit slova „v rámci příprav LHP“</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Text byl upraven dle návrhu takto: „v rámci příprav LHP podporovat zachování charakteru nelesních stanovišť na lesní půdě (lesní louky, mokřady, prameniště, okraje potoků, skály, sutě) (viz kap. 3.1.)“</p>
	<p>Kap. 2.6. Rostlinná společenstva, Navrhované zásady „-při obnově lesa v MZCHÚ nevysazovat žádné stanovištně nepůvodní dřeviny a odstranit i jejich případné samovolné zmlazení“ - Opatření v MZCHÚ mají být součástí plánů péče o ně. Chybí specifikace „stanovištně nepůvodních dřevin“. Mj. z toho důvodu nelze akceptovat požadavek “a odstranit jejich případné samovolné zmlazení“.</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Text byl upraven: „- při obnově lesa v MZCHÚ nevysazovat žádné stanovištně nepůvodní dřeviny (bližší viz plány péče o konkrétní MZCHÚ)“</p>
	<p>Kap. 2.6. Rostlinná společenstva, Navrhované zásady – „v rámci příprav LHP vylišit nelesní stanoviště na lesní půdě (rašelinistiště, prameniště, lesní louky, prameniště, kamenné snosy, skály, sutě) jako bezlesí (viz kap. 3.1.)“ - Za slovo „vylišit“ doplnit „v dohodě s vlastníkem či správcem lesa“.</p>	<p>NEAKCEPTOVÁNO, VYSVĚTLENO Navrhované zásady jsou zásady využívání území, jejichž dodržování vede k zachování či zlepšení stavu předmětů ochrany CHKO, a týkají se zejména hospodařících subjektů, tedy v tomto případě vlastníka či správce lesa. Nejde tedy o činnost OOP, doplnění dohody s vlastníkem je proto nadbytečné. Text byl ponechán beze změny.</p>
	<p>Kap. 2.7. Významné druhy rostlin, Navrhované zásady – „ponechávat část odumřelé dřevní hmoty (stojící i ležící) v lesních porostech v I. a II. zóně a ve všech MZCHÚ (viz kap. 3.1)“-</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Text byl doplněn: „... při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku“.</p>

	<p>Chybí upozornění na nutnost respektování bezpečnostních aspektů.</p>	
	<p>Kap. 2.9. Invazní a expanzivní druhy – „Z dřevin je velmi problematický trnovník akát (Robinia pseudacacia) a jasan ztepilý (Fraxinus excelsior).“ - Kontextuální zařazení jasanu ztepilého coby domácího druhu dřeviny mezi invazní druhy je nesprávné. Navíc vzhledem k jeho hromadnému hynutí na většině území ČR (bez známé účinné ochrany) jej lze i zde s výhledem 10 let považovat spíše za druh potenciálně ohrožený než expanzivní.</p>	<p>NEAKCEPTOVÁNO, VYSVĚTLENO Na území CHKO Blanský les je jasan s velkou pravděpodobností nepůvodní dřevinou. V nižších a středních partiích CHKO Blanský les invaduje jasan do okolní vegetace a v důsledku toho dochází ke změnám bylinného patra. Velmi ohrožené jsou zejména skalní a vápencové lokality.</p>
	<p>Kap. 3. 1. 2 Střednědobé cíle a způsoby péče o lesy, Navrhované zásady – „ponechávat jednotlivé stromy nebo skupiny stanovištně původních dřevin jako trvalé výstavky do úplného rozpadu“ - Chybí upozornění na nutnost respektování bezpečnostních aspektů.</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Text byl doplněn: „... při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku“.</p>
	<p>Kap. 3. 1. 2 Střednědobé cíle a způsoby péče o lesy, Navrhované zásady - „ponechávat bez hospodaření části porostních skupin, rostoucí na mimořádně nepříznivých stanovištích, resp. na těchto stanovištích postupovat, jako by se jednalo o kategorii lesa ochranného (i v lokalitách, kde jejich výměra nezdůvodňuje zařazení celého dílce do kategorie lesa ochranného)“ - Formulace „ponechávat bez hospodaření“ je nevhodná. Text navrhuje přeformulovat v tom smyslu, že i v těch částech lesa na mimořádně nepříznivých stanovištích, jejichž výměra nezdůvodňuje zařazení celého dílce do kategorie lesa ochranného, hospodařit tak, jako by se jednalo o kategorii lesa ochranného.</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Cílem je vždy na mimořádně nepříznivých stanovištích postupovat tak, aby nebyly narušeny ochranné funkce lesa. Text byl upraven takto: „v částech porostních skupin rostoucích na mimořádně nepříznivých stanovištích, postupovat tak, jako by se jednalo o kategorii lesa ochranného (i v lokalitách, kde jejich výměra nezdůvodňuje zařazení celého dílce do kategorie lesa ochranného)“ ...“</p>
	<p>Kap. 3. 1. 2 Střednědobé cíle a způsoby péče o lesy, Navrhované zásady - „zachovávat jednotlivé doupné stromy, zlomy a padlé kmeny dřevin přirozené skladby v předmýtných i mýtných porostech“ - Paušální požadavek</p>	<p>NEAKCEPTOVÁNO, VYSVĚTLENO Navrhované zásady jsou zásady využívání území, jejichž dodržování vede k zachování či zlepšení stavu předmětů ochrany CHKO, a týkají se zejména</p>

	<p>ponechávat zlomy a padlé kmeny dřevin přirozené skladby v předmýtních porostech požadujeme doplnit „v dohodě s vlastníkem či správcem lesa“.</p>	<p>hospodařících subjektů, v tomto případě vlastníka či správce lesa. Nejde tedy o činnost OOP, doplnění dohody s vlastníkem je proto nadbytečné. Text byl doplněn: „... při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku“.</p>
	<p>Vzhledem k volnému užívání lesů veřejností, vyjma území, kde je vstup zakázán ze zákona (např. NPR), podmiňujeme jakékoliv ponechávání stromů na dožití či ponechávání porostů samovolnému vývoji uzavřením smlouvy, z níž bude zřejmé, že příslušný orgán ochrany přírody ponese zodpovědnost za případné škody na majetku, zdraví a životech způsobené těmito stromy či porosty. Tato zásadní připomínka se týká celého textu plánu péče i jeho příloh.</p>	<p>NEAKCEPTOVÁNO, VYSVĚTLENO AOPK ČR nemůže převzít zodpovědnost za bezpečnost v lesních porostech, pokud k nim nemá právo hospodaření. Stromy ponechané na dožití jsou významné stanoviště pro celou řadu zvláště chráněných a ohrožených druhů a v lesních porostech tvoří důležitou složku ekosystému. V plánu péče bylo zdůrazněno hledisko bezpečnosti. Texty týkající se výše zmiňované problematiky byly doplněny o formulaci „... při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku“.</p>
	<p>Kap. 3. 1. 2 Střednědobé cíle a způsoby péče o lesy, Navrhované zásady – „nezalesňovat lesní řediny a světliny do 0,04 ha. v lokalitách výskytu světlomilných ZCHD i větší (dle doporučení AOPK ČR)“ - V případě požadavků rozporných s jinými právními předpisy, zejména zákonem o lesích, požadujeme tyto řešit formou rozhodnutí.</p>	<p>NEAKCEPTOVÁNO, VYSVĚTLENO Navrhovaná zásada, respektive hodnota 0,04 ha byla stanovena s ohledem na vyhlášku č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování, a zde uvedeném členění lesních pozemků. V případě požadavku nezalesňovat větší plochy bude požadavek uplatněn formou správního aktu. Text byl ponechán beze změny.</p>
	<p>Kap. 6. Použitá literatura - Použitá literatura i celý dokument postrádá jakoukoliv zmínku o Pravidlech hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000, zveřejněných ve Věstníku MŽP č. 10/2006 a současně v Planetě 9/2006.</p>	<p>AKCEPTOVÁNO Použitá literatura byla doplněna.</p>
<p>Městský úřad Český Krumlov</p>	<p>Bez připomínek</p>	<p>Text ponechán beze změn.</p>

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

**Plán péče o CHKO
Blanský les
na období 2018–2027**

Obsah

1. Úvod	3
2. Ochrana přírody	4
2.1. Strategie ochrany přírody a krajiny v CHKO	4
2.2. CHKO	4
2.3. Maloplošná zvláště chráněná území	5
2.4. Natura 2000.....	5
2.5. Památné stromy	7
2.6. Rostlinná společenstva.....	8
2.7. Významné druhy rostlin	9
2.8. Významné druhy živočichů	11
2.9. Invazní a expanzivní druhy	14
2.10. Neživá příroda	15
2.11. Územní systém ekologické stability	16
2.12. Krajinový ráz	17
2.13. Monitoring, výzkum.....	19
2.14. Práce s veřejností.....	21
3. Lidské činnosti ovlivňující stav přírody a krajiny	23
3.1. Lesní hospodářství	23
3.2. Zemědělství	27
3.3. Myslivost.....	28
3.4. Rybníkářství a sportovní rybářství	30
3.5. Vodní hospodářství	31
3.6. Výstavba.....	33
3.7. Doprava a inženýrské sítě	35
3.8. Průmysl	38
3.9. Zacházení s odpady	39
3.10. Těžba nerostných surovin	39
3.11. Rekreace	40
4. Závěrečný přehled prioritních úkolů.....	42
5. Seznam zkratk.....	43
6. Použitá literatura.....	44

Přílohy

č. 1 Rámcové směrnice péče o les v CHKO Blanský les

1. Úvod

Plán péče o chráněnou krajinnou oblast (CHKO) je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území (§ 38, odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny – dále jen zákon). Zpracování plánů péče o CHKO zajišťuje Ministerstvo životního prostředí České republiky (MŽP) prostřednictvím Agentury ochrany přírody a krajiny ČR (AOPK ČR), zejména příslušného regionálního pracoviště. Podrobnosti ke způsobu zpracování a obsahu plánů péče jsou stanoveny prováděcím předpisem (vyhl. č. 64/2011 Sb.) a pro CHKO dále rozpracovány v metodickém pokynu MŽP, zveřejněném ve Věstníku MŽP č. 12 z prosince 2007.

Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný.

Jednotlivé kapitoly obsahují *Navrhovaná opatření* a případně *Navrhované zásady*. Navrhovaná opatření jsou úkoly pro AOPK ČR, která je v CHKO příslušným orgánem ochrany přírody. Navrhované zásady jsou pravidla/způsoby hospodaření (příp. dalších činností) a zásady využívání území zejména pro fyzické a právnické osoby působící v CHKO. Uplatňování těchto zásad vede k zachování/podpoře předmětů ochrany CHKO.

Plán péče o CHKO Blanský les je zpracován na období let 2018 až 2027 a navazuje na plán péče s platností od roku 2008 do roku 2017, schválený Ministerstvem životního prostředí dne 8. července 2009 pod č.j. 51931/ENV/09, 2950/620/09. Plán péče byl zpracován kolektivem autorů složeným z pracovníků AOPK ČR.

2. Ochrana přírody

2.1. Strategie ochrany přírody a krajiny v CHKO

Dlouhodobým cílem ochrany přírody a krajiny v CHKO Blanský les je uchování typického rázu harmonické krajiny (s komplexy lesů na hřebenech a se střídáním lesních a zemědělských ploch a menších sídel v Křemžské kotlině a okrajových částech CHKO) a zachování přirozených a polopřirozených společenstev s významnými druhy rostlin a živočichů.

V ochraně přírody bude pozornost zaměřena na zachování a ochranu vzácných společenstev zejména na vápencích a hadcích, udržení podílu lesních společenstev s dochovanou přírodě blízkou dřevinnou skladbou a jejich ucelených celků, zvyšování ekologické stability lesů, revitalizaci drobných toků, udržování druhové pestrosti území péčí o ochránářsky cenná společenstva (evropsky chráněné i další vzácné a ohrožené biotopy) a udržování, příp. vytváření vhodných životních podmínek pro významné (tj. zvláště chráněné a uvedené v červených seznamech) druhy rostlin a živočichů. Lokality těchto společenstev a druhů, případně i s výskytem významných prvků neživé přírody, jsou označovány jako ochránářsky cenné.

V ochraně krajiny bude pozornost soustředěna na udržování či zlepšování přírodních funkcí krajiny, zejména její ekologické stability, migrační propustnosti, přirozené retenční schopnosti krajiny, a na zachování a ochranu typického rázu harmonické krajiny s vysokým podílem lesů a zeleně a udržení její pestrosti, včetně zachování kulturních a historických charakteristik sídel, zejména celků s dochovanou urbanistickou strukturou a lidovou architekturou.

2.2. CHKO

Charakteristika problematiky

CHKO Blanský les byla vyhlášena vyhláškou Ministerstva životního prostředí ČR č. 197/1989 Sb. ze dne 8. prosince 1989, o zřízení Chráněné krajinné oblasti Blanský les. Zřizovací předpis již v současnosti plně nevyhovuje ze dvou hlavních důvodů:

- 1) Hranice CHKO jsou špatně identifikovatelné nebo neodpovídající praktickým potřebám vzhledem k větě v § 12 vyhlášky "Na sídelní útvary, jejichž zastavěným územím prochází hranice oblasti, se hledí, jako by celé ležely v oblasti s výjimkou intravilánu města Český Krumlov".
- 2) Výnos neobsahuje bližší ochranné podmínky, které by umožňovaly dostatečnou ochranu přírodních hodnot území.

Zonace CHKO Blanský les je zakreslena v příloze zřizovací vyhlášky. Platná zonace, která na území CHKO vylisuje 3 zóny, neodpovídá zcela hodnotám území z hlediska ochrany přírody a krajiny.

Stávající zonace je stanovena výnosem o zřízení CHKO, proto ji nelze změnit samostatně bez nového vyhlášení CHKO.

Dlouhodobý cíl

- zachování krajinných i přírodních hodnot území

Navrhovaná opatření

- vysvětlit zástupcům obcí pozitivní přínosy existence CHKO pro kvalitu života v oblasti, následně předložit odborné podklady pro vydání nového zřizovacího předpisu CHKO Blanský les a změnu zonace (vydání vyhlášky MŽP) a spolupracovat při jejich projednávání

2.3. Maloplošná zvláště chráněná území

Charakteristika problematiky

Území chráněná formou MZCHÚ podchycují v CHKO Blanský les nejčinnější typy stanovišť a nejdůležitější lokality výskytu zvláště chráněných rostlinných a živočišných druhů a také jednu přírodní památku cennou z hlediska geomorfologie. V MZCHÚ mají největší zastoupení lesní ekosystémy (bučiny, suťové lesy a hadcové bory), které tvoří okolo 50 % rozlohy všech MZCHÚ. Z hlediska druhové bohatosti jsou cenné především nelesní ekosystémy (zvláště teplomilná společenstva na vápencích a mokřadní společenstva). Na území CHKO Blanský les je v současné době 21 maloplošných chráněných území. Jejich podíl na celkové rozloze CHKO je však velmi malý – činí pouze 1,60 %.

Dlouhodobý cíl

- zachovat nebo zlepšit přírodní prostředí v MZCHÚ umožňující udržení a rozvoj dochovaných společenstev a populací významných druhů, příp. jejich rozvoj podpořit vyhlášením dalších MZCHÚ

Navrhovaná opatření

- zpracovat návrh a vyhlásit PP Ochozňák – Chlumský rybník s ochrannásky cennou vegetací obnaženého dna a přílehlými litorálními porosty
- zpracovat návrh a vyhlásit PP Vyšenský mokřad – mokřadní louky na vápenci s výskytem ZCHD rostlin i živočichů
- zpracovat návrh a vyhlásit PP Lazecký vrch – vápencové bory s výskytem ZCHD
- projednat s LČR rozšíření PR Malá skála o suťový porost s jedlí a fragmenty starých bučin, z jihovýchodu přiléhajících k MZCHÚ
- dle návrhů v platném plánu péče o NPR Vyšenské kopce zpracovat návrh na vydání nového zřizovacího předpisu tohoto MZCHÚ z důvodu upřesnění jeho parcelního vymezení a výměry
- dokončit úpravu zřizovacích předpisů stávajících MZCHÚ a dořešení jejich zanesení do katastru nemovitostí (s vymezením dle parcel nebo nezbytným geodetickým zaměřením)

2.4. Natura 2000

Charakteristika problematiky

Téměř celé území CHKO bylo nařízením vlády č. 132/2005 Sb. zařazeno do národního seznamu jako Evropsky významná lokalita (EVL) Blanský les. Její management je popsán ve zpracovaném souboru doporučených opatření pro celé území EVL a dále v plánech péče o MZCHÚ a plánu péče o CHKO Blanský les, vhodná opatření jsou i součástí rámcových směrnic péče o lesy. Na území EVL Blanský les je předmětem ochrany 1 druh rostliny (hořeček mnohotvarý český), 8 druhů živočichů (vranka obecná, mihule potoční, přástevník kostivalový, modrásek bahenní a m. očkovaný, vrkoč útlý, netopýr velký, rys ostrovid) a 12 přírodních stanovišť (lesostepní bory, lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklicích, dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*, bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů, extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*), bezkolencové louky na vápnicích, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinioncaeruleae*), polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnicích podložích (*Festuco-Brometalia*), panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*) a nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*)). Rostlinná společenstva a druhy jsou řešeny také v kap. 2.6., 2.7. a 2.8.

Dlouhodobý cíl

- zachování příznivého stavu biotopů a druhů, které jsou předmětem ochrany v EVL

Navrhovaná opatření

- monitorovat skalní vegetaci (T3.1, S1.2) v údolí Vltavy a v případě potřeby provádět managementová opatření (potlačování sukcese)
- monitorovat vodní vegetaci (V4A) v řece Vltavě v souvislosti s rekreační plavbou (viz kap. 3.11.)
- udržovat xerothermní trávníky (T3.4, T3.5) na českokrumlovských vápencích a v údolí Vltavy (pastva ovcí a koz, odstraňování dřevin)
- pravidelnou sečí udržovat mezofilní (T1.1) a střídavě vlhké louky (T1.9) v EVL
- stromové a keřové patro lesostepních borů (L8.2) udržovat světlé ve spolupráci s lesními hospodáři
- chránit lesní biotopy, které jsou předmětem ochrany, před zvyšováním podílu stanovištně nepůvodních dřevin při lesnickém hospodaření (viz kap. 3.1.)
- pravidelně udržovat lokality hořečku českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) – pastva nebo seč a narušování travního drnu
- prosazovat regulaci stavů zvěře způsobujících škody na přirozeném zmlazení v evropsky významných biotopech, přednostně v MZCHÚ a I. zónách CHKO Blanský les (viz kap. 3.3.)
- regulovat výskyt invazních druhů rostlin v evropsky významných biotopech (viz kap. 2.9.)
- provádět systematický, pravidelný a dlouhodobý monitoring evropsky významných druhů a typů přírodních stanovišť pro zjišťování jejich stavu a vlivu managementu (viz též kap. 2.13.)
- iniciovat zprůchodnění Chvalšinského a Křemžského potoka v místech, kde nebude zprůchodnění kolidovat s nebezpečím šíření invazních druhů raků
- osvětou veřejnosti (zejm. lesníků, myslivců, chovatelů hosp. zvířat) informovat o roli a funkci šelem (zejm. rýsa ostrovida) v přírodě
- zajistit konzultaci a pomoc při řešení případných škod způsobených rysem
- předcházet fragmentaci krajiny a dbát o zachování migrační průchodnosti území v rámci vyjadřování k ÚPD, poskytováním vrstvy migračně významných území a koridorů jako ÚAP a usměrňováním veřejnosti (např. při vymezení nových turistických tras)
- zajistit obnovu drobných zregulovaných toků významných pro vranku obecnou
- zajistit pravidelné odstraňování trusu u letních kolonií netopýra velkého (Brloh, Chvalšiny)
- odstraňovat nálet na lokalitách s výskytem předmětů ochrany EVL (přástevník kostivalový, vrkoč útlý a modrásci r. *Maculinea*), seč luk provádět mozaikovitě a ve vhodném termínu pro daný druh, zachovat vodní režim na stanovišti

Navrhované zásady

- při obnově lesa zvyšovat podíl stanovištně původních dřevin v EVL (viz kap. 3.1.)
- stavy zvěře udržovat na úrovni, která zásadním způsobem nepoškozuje předměty ochrany EVL (viz kap. 3.3.), tj. umožní přirozenou obnovu všech dřevin přirozené druhové skladby
- extenzivně obhospodařovat (kosení, pastva) travinné biotopy v EVL (viz kap. 3.2.)
- prosvětlovat keřové a stromové patro lesostepních borů (viz kap. 3.1.)
- hospodařit s ohledem na příznivý vodní režim mokřadních a nivních biotopů (viz kap. 3.5.)
- omezit aplikaci chemických látek (herbicidů, hnojiv) v EVL i v jejím bezprostředním okolí (viz kap. 3.2.)
- jakékoliv zásahy do toku Chvalšinského a Křemžského potoka (zarybňování, výstavba MVE, opevňování břehů, zásahy vedoucí ke změně kvality vody a charakteru toku – proudění a ukládání sedimentů aj.) provádět v souladu s ochranou přírody, zachovat náplavy v tocích potřebné pro vývoj larev mihule potoční
- v období tření vranky obecné (březen–duben) omezit rybaření na tocích, omezit každoroční slovování obsádek el. agregátem (viz kap. 3.4.)

- zachovat přístupnost štol a půdních prostor pro netopýra velkého, jakékoliv zásahy do zimovišť či letních úkrytů včetně možného rušení provádět v souladu s ochranou přírody

2.5. Památné stromy

Charakteristika problematiky

Na území CHKO je ochrana významných stromů dlouhodobě uplatňována. Celkový počet památných stromů v CHKO je 160 jedinců, většina stromů je v alejích Novoveské a Borovské. Za památné stromy je vyhlášena velká část stromů významných svou velikostí, věkem, tvarem nebo estetickým působením. LČR, s.p. vedou ve své evidenci dalších 14 stromů, které jsou svým charakterem významné, ale nejsou vyhlášeny jako památné. AOPK ČR jejich vyhlášení za památné nepřipravuje, protože mají zajištěnu ochranu díky zájmu správce pozemků. AOPK ČR vede v evidenci další významné stromy, které by v budoucnu mohly být vyhlášeny za památné. Stav památných stromů je pravidelně monitorován a stromy jsou dle potřeby ošetřovány.

Dlouhodobý cíl

- zachování památných a dalších významných stromů v krajině i na území obcí v dobrém zdravotním stavu a s ohledem na jejich stabilitu, bezpečnost obyvatel (zejména u stromů v intravilánu) i jejich hodnotu jako biotopu pro další druhy organismů

Navrhovaná opatření

- vyhlásit další památné stromy a zajistit péči o ně: morušovník a dřín v areálu kláštera Zlatá Koruna, dub u statku nad Chlumem u Křemže, lípu u Křenova, dub u mostku u Dobrkovického mlýna
- stav všech památných stromů průběžně monitorovat, v případě potřeby provést nutná opatření k stabilizaci nebo zlepšení zdravotního stavu (zdravotní ořez, ošetření dutin s vyhodnocením vlivu na zvláště chráněné saproxylické druhy hmyzu, vazby, odstranění výmladků apod.)
- průběžně aktualizovat databázi památných stromů včetně fotodokumentace
- průběžně kontrolovat a podle potřeby doplňovat značení památných stromů
- odstranit nesrovnalosti v evidenci památných stromů, zejména nově vyhlásit dub u Lipanovic na pozemku parc.č. 56/25 v k.ú. Lipanovice (označený, ale nevyhlášený) a dva stromy vyhlášené na území CHKO magistrátem města České Budějovice (Dub u Lipanovic, Lípa u Dobčic II)
- monitorovat stav aleje z Českého Krumlova do Červeného Dvora a vyhodnotit možnosti její ochrany ve spolupráci s obcí Kájov (v CHKO je pouze polovina stromů, neboť cesta tvoří hranici CHKO)
- průběžně doplňovat seznam významných stromů a zajistit sledování jejich stavu
- u evidovaných významných stromů mimo les o nich informovat orgány ochrany přírody příslušné k povolování kácení dřevin mimo les a poskytovat obcím a vlastníkům odbornou pomoc (např. návrhem nutného ošetření a vhodného způsobu provedení zásahu), pokud možno dohodnout provádění ošetření na náklady vlastníka nebo obce
- spolupracovat s vlastníky lesa (především s LČR) na zachování významných stromů v lese a dohodnout jejich ponechání na dožití (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku) bez nutnosti vyhlašovat je za stromy památné, v případě potřeby spolupracovat na návrzích vhodného způsobu jejich ošetření (např. v případě javoru v lokalitě „U Javoru“ v Kleti či mohutného buku v blízkosti hranice PR Vysoká Běta).

Navrhované zásady

- zachovávat ve volné krajině i v obcích významné stromy (jedince významné svým věkem, rozměry nebo jinými atributy např. tvarem a estetickým působením)

při dodržování pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku a provádět odborná ošetření pro udržení jejich dobrého zdravotního stavu

- v případě úhynu významných stromů zachovávat (přednostně mimo obce) jejich bezpečná torza jako možné hnízdiště ptáků či biotop dalších druhů (zejména bezobratlých)
- realizovat dle arboristických standardů odborné ošetřování významných stromů, např. arboristickými firmami

2.6. Rostlinná společenstva

Charakteristika problematiky

V CHKO Blanský les mírně převažují lesy (55 %), většinou však jde o přírodě vzdálené kultury (podle mapování biotopů přes 70 %). Zdaleka nejrozšířenějším lesním společenstvem (vyjma kulturních smrkových porostů) jsou acidofilní a květnaté bučiny, z nelesních pak ovsíkové louky. Na vysoký stupeň biodiverzity stanovišť a organismů má příznivý vliv pestré geologické podloží, různorodé orografické podmínky, spojené s působením vrcholového a údolního fenoménu, a také inverze vegetační stupňovitosti. Na kaňon Vltavy a českokrumlovské vápence je vázána mozaikovitě roztroušená xerothermní vegetace, v jižních Čechách neobvyklá. Vegetace (jako předmět ochrany v EVL Blanský les) je též řešena v kap. 2.4.

Dlouhodobý cíl

- zvýšení zastoupení druhů přirozené druhové skladby v lesích, obnova původního bylinného patra
- udržení lučních společenstev na dostatečných plochách ve stavu příznivém z hlediska ochrany přírody
- zachování xerothermní a mokřadní vegetace v současném rozsahu

Navrhovaná opatření

- v rámci příprav LHP podporovat zachování charakteru nelesních stanovišť na lesní půdě (lesní louky, mokřady, prameniště, okraje potoků, skály, sutě) (viz kap. 3.1.)
- podporovat zvyšování podílu stanovištně původních dřevin v lesích, přirozenou obnovu lesa a rozvoj víceetážových věkově rozrůzněných lesních porostů (viz kap. 3.1.)
- podporovat přirozené zmlazení místních populací dřevin (buk lesní, jedle bělokorá, jilm drsný, javor klen, javor mléč, lípa velkolistá, lípa srdčitá, olše lepkavá) (viz kap. 3.1.)
- prosazovat snížení stavu zvěře na mez umožňující samovolné zmlazování dřevin (viz kap. 3.3.)
- chránit skalní vegetaci před likvidací těžbou (viz kap. 3.10.)
- na lokalitách mokřadních a rašelinných společenstev (především s výskytem ZCHD) dbát o zachování vodního režimu, na poškozených zajistit jeho obnovu
- intenzivně potlačovat invazní druhy rostlin v botanicky cenných územích, jakož i jiná ohniska šíření těchto druhů; kromě mechanického odstraňování také aplikací vhodného herbicidu, v cenných územích pouze individuální šetrnou aplikací nátěrem pařízku, postřikem na list, v případě ohněsek i postřikem porostu (viz kap. 2.9.)
- chránit lesní louky před degradací, způsobenou zakládáním políček pro zvěř nebo dlouhodobým využíváním jako skládek dřeva
- pravidelnou sečí pečovat o ochranněsky cenné luční lokality; na místech s výskytem významných druhů bezobratlých aplikovat mozaikovou seč (viz kap. 2.8.)
- pečovat o další ochranněsky cenné travinné porosty (především mokřady a suché trávníky – odstraňování dřevin, případně pastva), aby byla zachována diverzita jejich společenstev i druhů (viz též kap. 2.7.)
- monitorovat cenné komplexy xerothermní a mokřadní vegetace a při objevení ohrožujících faktorů zasáhnout (především odstraňování dřevin)

- na nejčinnějších plochách s výskytom vzácných rostlinných společenstev v prípade nežádoucí degradace, nebo sukcese vegetace, pristoupit ke speciálním opatřením (obnažení půdního povrchu, odstraňování náletu apod.)
- podporovat vlastníky a hospodáře ve zvyšování přírodní hodnoty kulturních luk – tj. pokračovat v extenzivním způsobu hospodaření a umožnit vývoj vegetace směřující k druhově pestrým stabilizovaným společenstvům, např. pastvou nebo zavedením vhodných termínů seče, včetně úklidu a odvozu pokosené biomasy
- monitorovat a v případě potřeby aktivně chránit společenstva vodních makrofyt v řece Vltavě
- podporovat ve spolupráci s osobami oprávněnými pro výkon práva myslivosti redukcí stavů prasat divokých (viz též kap. 3.3.)
- na místech výskytu hadcových borů omezovat vlivy způsobující ruderalizaci a eutrofizaci; omezovat šíření smrku a keřového patra; podporovat borovici a světlé stromové patro (viz kap. 3.1.)

Navrhované zásady

- při lesním hospodaření udržet nebo obnovit přírodě blízkou druhovou skladbu dřevin (viz kap. 3.1.), nezvyšovat zastoupení stanovištně nepůvodních dřevin
- při obnově lesa v MZCHÚ nevysazovat žádné stanovištně nepůvodní dřeviny (blíže viz plány péče o konkrétní MZCHÚ)
- v rámci příprav LHP vylišit nelesní stanoviště na lesní půdě (rašeliniště, prameniště, lesní louky, prameniště, kamenné snosy, skály, sutě) jako bezlesí (viz kap. 3.1.)
- stavy zvěře udržovat na úrovni nepoškozující rostlinná společenstva (viz kap. 3.3.)
- luční porosty (např. ovsíkové louky, bezkolencové louky a pcháčové louky) pravidelně, za použití vhodné mechanizace kosit, zajistit úklid a odvoz sklizené biomasy; přitom zohlednit výskyt významných druhů rostlin a živočichů (viz kap. 2.7. a 2.8.), ale i výskyt invazních druhů (viz kap. 2.9.)
- xerothermní trávníky pást smíšeným stádem ovcí a koz
- obnovovat po delší dobu neudržované louky (odstranění nežádoucích dřevin, zavedení pravidelné seče/pastvy), zvyšovat přírodní hodnotu kulturních luk (viz kap. 3.2.)
- nemulčovat luční porosty, nezalesňovat nelesní půdu (viz kap. 3.2.)
- při případném zatrávňování využívat spontánní sukcesí a metodu zeleného sena z vhodných zdrojových luk, k případným výsevům nepoužívat mezidruhové a mezirodové křížence, používat dlouhodobě užívané taxony (pouze druhy původní na území CHKO), nedoplňovat směsí dalšími druhy neznámého původu (viz kap. 3.2.)
- na lokalitách mokřadních a rašelinných společenstev zachovat vodní režim, společenstva mokřadních luk (např. vlhkých pcháčových luk a tužebníkových lad) intenzivně neodvodňovat, příp. využít tradiční mělké stružky
- pravidelně, alespoň částečně letnit rybníky s cennou vegetací obnažených den (např. Chlumský/Ochozňák, Kamenský, Sýkorův, Podveský, Borský, Křemžský, Brložský, Podnovoveský rybník a rybníky mezi Kvítkovicemi a Jankovem)

2.7. Významné druhy rostlin

Charakteristika problematiky

Blanský les je poměrně floristicky bohaté území, nověji zde bylo potvrzeno 57 druhů cévnatých rostlin řazených do Červeného seznamu ČR (sensu Grulich 2012). Mnohé tyto druhy jsou vázány na ostrůvky ultrabazických hornin (vápence a hadce), další pak na vlhké louky a mokřady. K nejvýznamnějším patří výskyt např. zběhovce jehlancovitého (*Ajuga pyramidalis*), hořečku českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*), hvozdiku kartouzku hadcového (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*) a prstnatce pleťového (*Dactylorhiza incarnata*). Praktická ochrana většiny druhů spočívá v zachování jejich stanovišť a je uskutečňována údržbou společenstev (viz předchozí kapitolu).

Dlouhodobý cíl

- zachování, příp. dosažení příznivého stavu populací zvláště chráněných a jiných významných (tj. zařazených v červených seznamech ČR) druhů rostlin a hub a současně zachovávat rozmanitost druhů v jednotlivých skupinách

Navrhovaná opatření

- sledovat populaci hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) a provádět aktivní management k udržení lokalit (viz kap. 2.4.)
- sledovat populace zběhovce jehlancovitého (*Ajuga pyramidalis*) a v případě negativních trendů zahájit aktivní zásahy na lokalitě (narušování drnu, výřez apod.)
- udržovat lokality významných lučních druhů, např. vstavače kukačky (*Orchis morio*), kosatce sibiřského (*Iris sibirica*), prstnatce pleťového (*Dactylorhiza incarnata*), vstavače mužského (*Orchis mascula*), hvozdíku pyšného (*Dianthus superbus*), hladýše pruského (*Laserpitium pruthenicum*) a všivce lesního (*Pedicularis sylvatica*), a to především pravidelnou sečí
- zajistit pravidelný výřez dřevin na skalních biotopech v NPR Vyšenské kopce, PP Kalamandra, PP Výří vrch, PP Cvičák na podporu populací vousatky krvavé (*Bothriochloa ischaemum*), ožanky hroznaté (*Teucrium botrys*), sasanky lesní (*Anemone sylvestris*), tolíce nejmenší (*Medicago minima*), hniláku lysého (*Monotropa hypophegea*), svízele sivého (*Galium glaucum*), skalníku obecného (*Cotoneaster integerrimus*)
- zajistit pravidelný management (pastva, kosení) lokalit druhů ostřice Micheliovy (*Carex michelii*), omanu vrbolistého (*Inula salicina*), škardy ukousnuté (*Crepis praemorsa*) bělozářky větevnaté (*Anthericum ramosum*), hořce křížatého (*Gentiana cruciata*).
- podporovat vhodnými zásahy (prosvětlení) populaci kýchavice bílé pravé (*Veratrum album* subsp. *album*) v PP Hejdlovský potok, PP Kalamandra a na lokalitách mimo přírodní památku
- zajistit vhodné hospodaření na lokalitách okrotice dlouholisté (*Cephalanthera longifolia*) a okrotice červené (*Cephalanthera rubra*) – zamezení převedení lesních porostů s výskytem okrotic na smrkové nebo borové kultury a zamezení celoplošnému smýcení
- udržovat příznivý stav lokality tučnice obecné (*Pinguicula vulgaris*) občasným výřezem náletových dřevin a vyhodnotit již zaniklou lokalitu v PP Horní luka pro možný přenos rostlin či semen
- zajistit pravidelné letnění významných rybníků (např. Chlumský/Ochozňák, Kamenský, Sýkorův, Podveský, Borský, Křemžský, Brložský, Podnovoveský rybník a rybníky mezi Kvítkovicemi a Jankovem)
- udržet populaci třešně křovité (*Prunus fruticosa*) v blízkosti drážního tělesa na okraji Českého Krumlova (provádět monitoring a občasný výřez konkurenčních druhů, zvážit přípravu a realizaci regionálního akčního plánu – odebrání řízků, vypěstování rostlin, výsadbu na vhodné stanoviště aj.)
- sledovat lokality dalších významných druhů s cílem zabránit jejich možné likvidaci (např. zavážením, odvodněním nebo lesní těžbou) a chránit je před poškozením
- zajistit likvidaci invazních a expanzivních druhů na lokalitách významných taxonů (viz kap. 2.9.)
- informovat vlastníky a nájemce o výskytu zvláště chráněných druhů a opatřeních na jejich ochranu

Navrhované zásady

- při hospodaření minimalizovat poškození významných druhů rostlin
- udržovat nelesní lokality významných druhů výřezem, sečí nebo pastvou
- ponechávat část odumřelé dřevní hmoty (stojící i ležící) v lesních porostech v I. a II. zóně a ve všech MZCHÚ při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku (viz kap. 3.1)

2.8. Významné druhy živočichů

Charakteristika problematiky

V současnosti je z území CHKO Blanský les známo 165 ZCHD, z toho 15 kriticky ohrožených, 75 silně ohrožených a 75 ohrožených. Mimo ZCHD je v CHKO potvrzen výskyt významných druhů uvedených v červených seznamech ČR a druhů chráněných v rámci Evropského společenství. Jejich výčet (viz rozbor, kapitola 3.8) nelze zatím považovat za kompletní, protože především méně běžné skupiny živočichů jsou stále relativně málo prozkoumány.

Díky charakteru CHKO zůstaly v území zachovány cenné populace významných druhů živočichů, především na vápencovém bezlesí a v zachovalejších, věkově a prostorově strukturovaných lesích.

Udržení stabilních populací především stepních a lučních druhů se neobejde bez trvalé a dlouhodobé péče a cílených zásahů. V lesích je třeba směřovat k maloplošnému způsobu hospodaření, se zachováním části starých porostů původních dřevin na dožití, mrtvého dřeva a doupných stromů (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku). Pro zpětnou vazbu je důležitý monitoring managementových opatření a jejich účinnosti a následná úprava péče dle aktuálních poznatků o nárocích druhů. Největší ohrožení fauny lze spatřovat v možném zániku lokalit (zarůstání stepních lokalit, nevhodné hospodaření v lese, znečišťování vodních toků apod.).

Dlouhodobý cíl

- zachování a zlepšení současné rozmanitosti biotopů a pestrosti území a krajiny jako základního předpokladu druhové diverzity živočichů
- stabilizace a rozvoj populací významných druhů živočichů (dle vyhlášky č. 395/1992 Sb. a červených seznamů ČR) a druhů soustavy Natura 2000

Navrhovaná opatření

Obecná

- informovat vlastníky a nájemce o výskytu zvláště chráněných druhů a opatřeních na jejich ochranu
- poskytovat obcím data o výskytu zvláště chráněných druhů a migračních tras jako ÚAP
- při posuzování strategických a rozvojových plánů předcházet fragmentaci krajiny, snižování její migrační průchodnosti a narušování migračních koridorů, podporovat záměry vedoucí ke snižování existujících negativ fragmentace krajiny
- pokračovat a rozvíjet spolupráci s obcemi, vlastníky a nájemci pozemků v ochraně přírody (zejména v osvětlování principů ochrany přírody), vyvíjet osvětovou činnost s důrazem na synantropně žijící zvláště chráněné druhy
- zajistit provedení inventarizačních studií indikačních či vzácných a ohrožených skupin či druhů, průběžná aktualizace dat jednotlivých systematických skupin (více viz kap. 2.13.)
- v případě nových okolností a zjištění nových poznatků o nárocích zvláště chráněných druhů zajistit potřebná opatření k jejich ochraně a podpoře

Bezobratlí

- udržovat cenná bezlesá xerothermní a luční stanoviště z důvodů ochrany a zachování populací významných druhů hmyzu (například motýlů, brouků atd.) a pokud možno zohledňovat nároky všech chráněných druhů; kosení luk provádět mozaikovitě v prostoru a čase včetně ponechávání nepokosených plošek či pásů do další seče lépe však do druhého roku; včas a důkladně odstraňovat biomasu, bránit nadměrnému zarůstání lokalit odstraňováním náletů a důsledně chránit stanoviště před vlivy způsobujícími jejich degradaci či likvidaci (kosení v nevhodných termínech, mulčování, hnojení, chemizace; zalesňování stávajících nelesních lokalit či jejich částí) (viz kap. 3.1. a 3.2.)
- pečovat o podmáčené a vlhké louky v ZCHÚ (např. PP Provázková louka) i mimo ně (např. park v Červeném Dvoře), představující biotop významných druhů hmyzu

(např. modrásek bahenní a m. tečkovaný, vrkoč útlý aj. bezobratlí) a chránit je před nevhodnými zásahy (kosení v nevhodných termínech, odvodnění, hnojení, zalesnění, chemizace, intenzivní sečení a intenzivní pastva)

- chránit mimolesní zeleň, zejména stromořadí, solitérní stromy, remízky, staré sady a parky před neopodstatněným kácením, v případě potřeby jejich obnovy prosazovat postupnou realizaci, aby byla zajištěna kontinuita biotopu pro saproxylický hmyz; torza, pařezy, příp. ležící části kmenů pokud možno ponechávat na místě do úplného rozpadu (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku)
- zajistit ochranu zachovaných lesních porostů a podporovat přírodě blízké lesní hospodaření z důvodu ochrany biotopů živočichů: podporovat udržení prostorově, věkově a druhově diferencovaných lesních porostů, preferovat přirozenou obnovu původních dřevin, ponechávat v porostech dostatek odumírajícího a mrtvého, ležícího i stojícího dřeva včetně pařezů a doupných stromů (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví a životů a ochrany majetku) (viz kap. 3.1.)
- zásahy týkající se vodních toků a ploch, na kterých se vyskytují zvláště chráněné druhy (rak říční, klínatka rohatá aj.), realizovat v souladu s bionomií druhů, vyloučit nebo alespoň minimalizovat negativní zásahy (např. regulace toků, tvorba bariér, budování MVE s nevhodnými parametry, znečišťování) v povodí těchto toků (viz kap. 3.5.)
- monitorovat populaci raka říčního (viz kap. 2.13), zajistit osvětu rybářů a obyvatel CHKO s cílem prevence před šířením račích moru (např. letáky) a zajistit podporu této prevence vyloučením nebo alespoň minimalizováním negativních zásahů
- podporovat přírodě blízké rekultivace lomů (území nezalesňovat a ponechat přirozené sukcesie), v případě výskytu významných druhů vázaných na raná sukcesní stadia bezlesí (někteří blanokřídlí, motýli, svižníci, plazi), udržovat bezlesí odstraňováním náletu
- v MZCHÚ Vyšenské kopce, Cvičák, Na Stráži a na dalších vhodných místech udržovat pastvu z důvodu výskytu koprofágního hmyzu (např. chrobák ozbrojený) a druhů vázaných na obnažená místa (majky, motýli – modrásek černočárny aj.)
- dřevo po těžbě odvážet z porostů v co nejkratší době, aby do něj nestačil naklást vajíčka xylofágní hmyz (viz kap. 3.1.)

Obratlovci

- monitorovat hnízda zvláště chráněných druhů dravců, sov a šplhavců, čápa černého, holuba doupnáka aj. (viz kap. 2.13.), na monitoring navazovat cílené zajištění jejich ochrany v době hnízdění (posun těžebních prací, ochrana doupných stromů apod.)
- podporovat přírodě blízké hospodaření v lesích: stanovištně původní druhy dřevin, věkově a prostorově rozrůzněné porosty, přirozené zmlazení, maloplošné obnovní prvky, při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku ponechávání mrtvého dřeva, doupných stromů a starých porostů zejm. list. stromů na dožití (v případě lokalit výskytu lejska malého je třeba zachovat porosty plošně rozsáhlejší), zvyšovat podíl MZD na lokalitách s výskytem jeřábka lesního (viz kap. 3.1.)
- zajistit osvětu veřejnosti v případě synantropně žijících druhů živočichů (rorýsi, vlaštovky, netopýři aj.), pomáhat při řešení konfliktních situací (zateplování, oprava podstřeší apod.), v této problematice spolupracovat se stavebními úřady
- minimalizovat úhyn ptáků při střetech s elektrickým vedením, v součinnosti s provozovatelem přenosové a distribuční soustavy zajistit instalaci ochranných prvků přednostně v místech častých střetů (viz kap. 2.13)
- monitorovat lokality hnízdění čejky chocholaté (viz kap. 2.13.), informovat vlastníky/nájemce o jejich výskytu a zajistit ochranu hnízd v době polních prací (vyplocením hnízda)
- monitorovat populaci rýsa (viz kap. 2.13.) v CHKO; turistické trasy směřovat mimo významná místa výskytu, aby nedocházelo k rušení; a zajistit osvětu (zejm. myslivecké) veřejnosti informováním o významu velkých šelem v přírodě; iniciovat a podporovat realizaci opatření k prevenci škod způsobených rysem

- vyhledávat a monitorovat zimní a letní úkryty netopýrů (viz kap. 2.13), zajistit odpovídající ochranu (ochrana doupných stromů, zachování vletových otvorů, zabezpečení před rušením aj.)
- podporovat přestavbu stávajících míst, která fungují v krajině jako pasti pro drobné živočichy (šachty, jímky), v rámci vyjadřování se ke stavební činnosti předcházet vzniku takovýchto míst
- osvětou veřejnosti snižovat negativní vztah ke konfliktním druhům – vydra říční, dravci a sovy
- osvětou předcházet vysazování (úmyslnému i neúmyslnému) a šíření nepůvodních druhů ryb (zejm. střevličky východní) do toků a vodních ploch
- dohodou se správou povodí zachovat břehové nátrže na tocích jako hnízdní biotop ledňáčka říčního, ponechávat mrtvé dřevo v tocích jako vhodný úkryt pro ryby (viz kap. 3.5.)
- zásahy týkající se vodních toků a ploch, na kterých se vyskytují zvláště chráněné druhy (mihule potoční, vranka obecná, obojživelníci aj.), směřovat v souladu s bionomií druhů (např. posun odbahňování mimo období rozmnožování, nařízení transferu jedinců apod.), vyloučit negativní zásahy (např. regulace toků, odstraňování náplavů, tvorba bariér na tocích, budování MVE s nevhodnými parametry, znečišťování) (viz kap. 3.5.)
- monitorovat tahová místa obojživelníků (viz kap. 2.13), nadále zabezpečovat jarní tah obojživelníků při přechodu komunikace v Holubově a u Nové Vsi, zajistit další tahová místa
- podporovat budování drobných nádrží pro obojživelníky zejm. na lesních lokalitách podporovat extenzivní způsoby hospodaření na rybnících, chránit litorální porosty, u drobných vodních ploch s výskytem obojživelníků bránit nadměrnému zástínu hladiny (odstraňování náletu v okolí rybníka) a příp. zajistit odlov nežádoucích druhů ryb (střevlička východní, okoun říční), osvětou veřejnosti informovat o nežádoucím vysazování ryb do tůní určených pro obojživelníky

Navrhované zásady

- v rámci územního plánování využívat dostupné ÚAP a záměry situovat mimo lokality s výskytem ZCHD či migračně významná místa a koridory (viz kap. 3.6.)
- ponechat část zachovalých lesních porostů zejm. listnatých na dožití, hospodařit přírodě blízkým způsobem (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku): zvyšovat druhovou, prostorovou a věkovou diverzitu lesních porostů a podíl stanovištně původních druhů list. dřevin v porostech, preferovat maloplošné obnovní prvky především v list. a smíšených lesích, podporovat přirozené zmlazení (viz kap. 3.1.)
- ponechávat mrtvé (stojící i ležící) dřevo v lesních porostech a doupné stromy jako biotopy xylofágního, saproxylického hmyzu, ptactva a netopýrů; při dodržení pravidel bezpečnosti, ochrany zdraví a životů a ochrany majetku
- udržovat cenná bezlesá xerothermní, lesostepní a luční stanoviště s výskytem významných druhů bezobratlých živočichů; rozrůznit sečení v prostoru i čase, včetně ponechávání nepokosených plošek či pásů do druhého roku; stejný princip uplatňovat i v případě pastvy (např. formou vymezení nepasených ploch pomocí vnitřních ohradníků apod.), bránit nadměrnému zarůstání lokalit odstraňováním náletu apod., nepoužívat chemizaci, nemulčovat a zachovat vodní režim
- obhospodařování luk a pastvin s výskytem druhů ptáků hnízdicích na zemi (např. chřástal polní) provádět mimo období hnízdění, sečení provádět od středu louky k okrajům (viz kap. 3.2.)
- vhodnými opatřeními v zemědělské krajině zvyšovat diverzitu krajiny a tím zároveň množství stanovišť vhodných pro živočichy (chránit, udržovat a zakládat rozptýlenou zeleň v krajině – solitérní stromy, aleje, pásy křovin a remízky, úhory, rumiště)
- zásahy do toků a vodních ploch směřovat mimo období rozmnožování živočichů, na základě rozhodnutí OOP provádět případná další opatření (např. záchranné transfery)

- kontrolovat dodržování MZP na tocích, zachovat či obnovit přirozený charakter toku, podporovat budování kvalitních ČOV a další opatření směřující k udržení kvality vodních toků, zlepšit migrační prostupnost
- na rybnících upřednostňovat extenzivní způsoby hospodaření či alespoň polointenzivní chov (viz kap. 3.4.)
- vytvářet a zachovávat v krajině stanoviště sloužící jako biotopy a líníště plazů (staré zídky, komposty, sutě, část materiálu z managementu ponechávat na místě k zetlení apod.)
- eliminovat riziko otrav biocidy při hospodaření (lesnictví, zemědělství, vodní hospodářství) nebo jiných činnostech v krajině, omezit používání schválených biocidů jen na nezbytné minimum
- při zarybňování toků upřednostňovat původní druhy ryb oproti nepůvodním (pstruh duhový, siven americký), viz kap. 2.9. a snižovat tím tlak na střešní potoční

2.9. Invazní a expanzivní druhy

Charakteristika problematiky

Invazními druhy rozumíme geograficky nepůvodní taxony, které se v území nekontrolovaně šíří. Invazní druhy rostlin mají často sklony vytvářet monodominantní porosty a negativně tak ovlivňují původní vegetaci. Nejohroženější jsou nivní společenstva, která mohou být invazí, především křídlatek (*Reynoutria* sp. div.), naprosto zničena. Dalším nebezpečným druhem invadujícím do porůčních ekosystémů je netýkavka žláznatá (*Impatiens glandulifera*), která se v Blanském lese podél Vltavy také hojně vyskytuje. Invazemi nepůvodních druhů bývají silně ohroženy i neudržované suché trávníky – zde se často invazně chovají např. celíky (*Solidago* sp. div.), bělotrn kulatohlavý (*Echinops sphaerocephalus*), vratič obecný (*Tanacetum vulgare*) či vlčí bob mnoholistý (*Lupinus polyphyllus*). Do lesních porostů hojně invaduje netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*). Nutné je věnovat pozornost rukevniku východnímu (*Bunias orientalis*), který je velmi nebezpečnou vytrvalou invazní rostlinou a který se vyskytuje podél železniční trati. Z dřevin je velmi problematický trnovník akát (*Robinia pseudacacia*) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*). Nepříznivý vliv na cenná společenstva mohou mít také původní, masivně se šířící druhy, označované jako expanzivní – v Blanském lese jsou to např. třtina křovištní (*Calamagrostis epigejos*), hasivka orličí (*Pteridium aquilinum*) či ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*).

Z invazních druhů živočichů se jako nejproblematictější na území Blanského lesa jeví střešnička východní (*Pseudorasbora parva*). Dalšími potenciálně nebezpečnými druhy živočichů jsou psík mývalovitý (*Nyctereutes procyonoides*), rozšířený pravděpodobně jen v okrajových částech CHKO, a norek americký (*Mustela vison*), jehož výskyt byl v CHKO Blanský les ojedinele potvrzen jen z fotopastí.

Dlouhodobý cíl

- přírodně hodnotné lokality (zejména MZCHÚ, I. zóna CHKO) bez výskytu invazních druhů a bez jejich ohnisek v blízkém okolí
- ochránářsky cenné lokality s potlačeným výskytem expanzivních druhů
- významné omezení výskytu invazních druhů ve volné krajině

Navrhovaná opatření

- soustavně potlačovat výskyt všech druhů křídlatek mimo nivu Vltavy – možná je kombinace postřiku herbicidem a kosení
- potlačovat výskyt netýkavky žláznaté na ochránářsky cenných lokalitách (a blízkých ohniscích) mimo nivu Vltavy – vhodné je ruční vytrhávání lodyh před dozráním semen
- potlačovat výskyt hasivky orličí v PP Šimečkova stráž a PP Provázková louka (seč 2x ročně)
- potlačovat výskyt ostřice třeslicovité v PP Provázková louka (seč 2x ročně)

- omezovat výskyt i šíření třtiny křovištní na ochránářsky cenných lokalitách (PP Výří vrch, PP Cvičák, NPR Vyšenské kopce apod.); doporučuje se častá seč (3–5krát za rok) či vytrhávání
- potlačovat výskyt vlčího bobu mnoholistého a bělotrnu kulatohlavého v PP Cvičák (pravidelná seč, pastva, event. mulčování)
- působit na rybářské subjekty ve smyslu omezení výskytu a šíření střevličky východní a karase stříbřitého (nenavracení odlovených kusů zpět do rybníků při odloveh, zamezení šíření strouhami při vypouštění rybníků např. česlemi, důsledná selekce při vysazování násad aj.)
- monitorovat výskyt dalších invazních a expanzivních druhů rostlin a živočichů na celém území CHKO, především na ochránářsky cenných lokalitách (viz též kap. 2.13.), v případě potřeby navázat vhodnými opatřeními
- regulovat výsadby nepůvodních druhů energetických rostlin v CHKO, dbát zvýšené opatrnosti zejména u méně známých druhů (viz též kap. 3.2.)
- podporovat vědecký výzkum problematických druhů na území CHKO Blanský les (šíření invazních druhů podél Vltavy, dynamika šíření jasanu ztepilého v NPR Vyšenské kopce, PP Kalamandra a okolí
- provádět osvětu veřejnosti zaměřenou na problematiku invazí rostlin a živočichů (přednášky, informační letáky)
- informovat vlastníky (správce) a nájemce o výskytu invazních a geograficky nepůvodních druhů, prováděných opatřeních a použití chemických prostředků na jejich likvidaci

Navrhované zásady

- nerozšiřovat žádné invazní ani expanzivní druhy
- cíleně potlačovat výskyt invazních a expanzivních druhů rostlin, v sídlech i při hospodaření v krajině
- předcházet neúmyslnému zavlékání nepůvodních či invazních druhů při obhospodařování pozemků
- při provádění výsadeb využívat Seznam dřevin pro výsadby na území CHKO Blanský les (příl. Rozborů č. 7)
- eliminovat populace nepůvodních druhů šelem (nerek americký, psík mývalovitý) odstřelem či odchytem (viz kap. 3.3.)
- při zarybnování toků upřednostňovat pstruha potočního před nepůvodními druhy – pstruhem americkým a sivenem
- při výloveh na rybnících eliminovat střevličku východní a karase stříbřitého a bránit jejich dalšímu šíření (třídění násad, bránění šíření do toků apod.)

2.10. Neživá příroda

Charakteristika problematiky

Blanský les se vyznačuje pestrým horninovým podložím, s rozhodujícím zastoupením jihočeského moldanubika. Proslulá jsou některá zdejší mineralogická naleziště, ochránářsky zajímavé jsou mnohé prvky reliéfu. Většina z evidovaných významných geologických lokalit se nachází v MZCHÚ, ostatní je nutné podrobněji zhodnotit a nejvýznamnější případně připravit k vyhlášení jako přírodní památky. Do té doby je nezbytné zajistit jejich ochranu před případnou devastací (divoká těžba, zavezení odpady, jednostranně pojatá rekultivace).

Specifická problematika se váže na naleziště vltavínů, které se získávají sběrem a v poslední době neřízenou divokou jámovou těžbou, která silně narušuje morfologii krajiny a způsobuje škody na lesních porostech.

Dlouhodobý cíl

- zachování všech významných geologických lokalit

Navrhovaná opatření

- informovat vlastníky nebo nájemce lokalit mineralogického výskytu nebo naleziště o jejich významu
- udržovat profily u Holubova, instalovat zde informační tabuli
- sledovat stav významných geologických lokalit příp. ohrožené lokality vyhlásit za přírodní památky (viz též kap. 2.3.)
- zabezpečit dozor strážce ochrany přírody na lokalitách s výskytem vltavínů za účelem zabránění nepovolené jámové těžbě
- spolupracovat s vysokými školami, vědeckými pracovišti a odborníky na dokumentaci neživé přírody v CHKO (viz také kap. 2.13.)
- popularizovat opomíjenou ochranu neživé přírody (viz kap. 2.14.)

Navrhované zásady

- rozvojové a jiné aktivity v krajině provádět tak, aby nebyly poškozeny významné geologické lokality

2.11. Územní systém ekologické stability

Charakteristika problematiky

V území CHKO Blanský les byla vymezena dvě nadregionální biocentra: Klet'-Bulový (51) a Dívčí kámen (52), dva nadregionální biokoridory Klet'-Bulový-Dívčí kámen a Vltavská niva-Dívčí kámen a dále dvě regionální biocentra, čtyři regionální biokoridory a několik lokálních biocenter a biokoridorů. Lokální ÚSES je zpracován pro celé území CHKO Blanský les. Plány ÚSES jsou součástí Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje a jednotlivých územních plánů obcí nacházejících se na území CHKO.

Vymezení systému ÚSES v CHKO Blanský les je tedy kompletní, ale funkční je pouze částečně. Doposud zrealizované projekty na zlepšení funkčnosti skladebných částí ÚSES byly provedeny převážně v rámci komplexních pozemkových úprav (KPÚ). Doplnění jeho nefunkčních skladebných částí bude dále prosazováno v rámci (KPÚ) jednotlivých katastrálních území.

Dlouhodobý cíl

- plná funkčnost celého systému ÚSES včetně jeho návaznosti na území mimo CHKO
- zajištěná odpovídající ochrana a péče o již existujících prvky ÚSES

Navrhovaná opatření

- průběžně aktualizovat vrstvu ÚSES poskytovanou AOPK ČR jako ÚAP dle aktuální situace (probíhající KPÚ), při vymezení zohledňovat i migrační propustnost krajiny pro živočichy
- realizovat navržené skladebné části ÚSES a posilovat funkčnost stávajících skladebných částí ÚSES vhodnou péčí
- prosazovat ÚSES jako veřejně prospěšná opatření ve všech ÚP na území CHKO a jejich promítnutí do případných komplexních pozemkových úprav (KPÚ)
- spolupracovat se Státním pozemkovým úřadem na zajištění území pro realizaci ÚSES v rámci KPÚ
- podporovat vlastníky pozemků a obcí při budování prvků ÚSES – pomocí stávajících i připravovaných dotačních programů MZe a MŽP

Navrhované zásady

- zapracovávat aktualizovanou vrstvu ÚSES poskytovanou AOPK ČR jako ÚAP do ÚPD a respektovat vymezení v návaznosti na případné změny vyplývající z KPÚ
- v rámci územního plánování dbát o funkčnost a celistvost celého systému ÚSES
- respektovat vymezení ÚSES při realizaci KPÚ a při pracích na revitalizaci Křemžské kotliny

- v návaznosti na KPÚ budovat dosud nefunkční skladebné části s využitím dotačních programů MZe a MŽP a pečovat o ně (seč, vhodná druhová skladba v lese)
- zakládat interakční prvky ve volné zemědělské krajině, kde působí jako vhodná protierozní opatření a přispívají k celkové stabilitě území

2.12. Krajinný ráz

Charakteristika problematiky

Krajinný ráz je tvořen souborem přírodních i člověkem vytvářených, tj. kulturních a historických podmínek daného prostoru, které v komplexu tvoří charakteristiku dané krajiny.

Krajina CHKO Blanský les je od okolní krajiny zřetelně geomorfologicky oddělena a vytváří poměrně uzavřený celek. Výrazné protáhlé hřbety Kletě dominující celé CHKO i širšímu okolí, Bulového a Buglaty na jihozápadě a nižší hřbet Kluku na severu uzavírají Křemžskou kotlinu. Na uvedených hřbetech má krajina výrazně lesní charakter, jen ojediněle přerušeny rozptýlenou zástavbou. V lesích převažují smrkové a bukové monokultury, vyskytují se i přirozené bučiny, suťové lesy a smíšené lesy s bukem. V Křemžské kotlině a v okrajových částech CHKO krajinu tvoří mozaika lesů, luk, polí a menších sídel, většinou s poměrně dochovanou původní urbanistickou dispozicí a často s lidovou architekturou, která v některých sídlech vytváří významné celky (Holašovice – památka UNESCO, Vodice). Střídání zalesněných hřbetů a obhospodařovaných svahů s nevelkými sídly vytváří ráz harmonické mozaikovitě uspořádané kulturní krajiny. Po jihovýchodní hranici CHKO Blanský les protéká řeka Vltava meandrujícím údolím se strmými svahy, skalami i suťovými lesy. Jižní okraj oblasti tvoří teplomilné vápencové svahy s lokalitami s vysokou přírodní hodnotou.

Území CHKO je v Preventivním hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les (autor Společnost pro životní prostředí spol. s r.o., 2007, aktualizace 2015) rozděleno do 7 oblastí krajinného rázu. Toto hodnocení je základním odborným podkladem pro posuzování vlivu stavební činnosti na krajinný ráz. Slouží i jako územně analytický podklad pro zpracování územních plánů.

Ve vztahu ke krajinnému rázu může mít významný vliv především nová výstavba (problematické je hlavně nadměrné rozšiřování sídel výstavbou satelitních sídlišť, zastavování výšin a terénních hran, stavby v pohledově exponovaných polohách, hospodářské stavby v krajině), v menší míře přestavby stávajících objektů pro nové využití. Prioritou je ochrana volné nezastavěné krajiny a zachování urbanistické struktury osídlení.

Výrazný vliv na krajinný ráz může mít i způsob lesního a zemědělského hospodaření, zejména v pohledově exponovaných polohách. V minulosti nevhodně umístěné nebo ztvárněné zemědělské stavby jsou vedle lomů nejvýraznějším negativním zásahem do krajinného rázu oblasti. S ochranou krajinného rázu souvisí i přístupnost krajiny, která je v některých částech CHKO snížena oplocováním pastevních areálů.

Dlouhodobý cíl

- zachování současných krajinných hodnot území a jeho rozvoj v souladu se zásadami ochrany krajinného rázu dle Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les
- krajina bez nevhodných zásahů do krajinného rázu z minulosti, tzn. odstranění nebo zmírnění negativního vlivu rušivých nebo doplnění zaniklých prvků krajiny, přednostně v pohledově nejexponovanějších místech
- zachování volné krajiny bez zástavby a zachování stávající typické struktury osídlení

Navrhovaná opatření

- do územně plánovacích dokumentací prosazovat podmínky pro ochranu krajinného rázu s důrazem na zachování:
 - krajinných panoramat a dominant s kulturně historickým i přírodním významem
 - měřítko a formy zástavby cenných sídel
 - charakteru cenných přírodních prvků území (vodní prvky, doprovodnou a rozptýlenou zeleň apod.)

- do územně plánovacích dokumentací prosazovat zásadu navrhovat nové zastavitelné plochy pro rozvoj obcí do míst méně pohledově exponovaných, v přímé návaznosti na urbanizované plochy, při zástavbě jednotlivých ploch respektovat původní urbanistické členění a obraz sídel v krajině
- do územně plánovacích dokumentací vymezovat krajinářsky cenné plochy, ve kterých podmínky ochrany krajinného rázu v podrobnosti, jakou umožňuje územní plán, nejsou dostačující; přitom vycházet ze studie preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO
- při ochraně volné krajiny před zástavbou (ve volné krajině jen stavby nutné technické infrastruktury nebo pro obhospodařování území) využívat zásad pro volnou neurbanizovanou krajinu uvedené ve studii preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO
- chránit pohledově exponované partie území, zejména terénní hrany, hřbety (horizonty) a krajinné dominanty, minimalizovat umístování dominantních stavebních a technických prvků
- při posuzování staveb využívat aktualizované Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les, zejména v něm obsažené zásady, limity a regulativy podle pásem odstupňované ochrany krajinného rázu (viz Preventivní hodnocení krajinného rázu)
- v případě povolování nových stavebních záměrů dbát na dodržení zásad ochrany krajinného rázu, respektování měřítka a formy dochované zástavby
- nepodporovat výstavbu nových velkoplošných zemědělských, průmyslových a rekreačních, ale i sportovních a obytných areálů a umístování billboardů ve volné krajině a sídlech s velkým a středním významem pro krajinný ráz (podle Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les)

Navrhované zásady

- zachovávat hodnotné vizuální vazby mezi přírodními prvky krajiny a využíváním území včetně umístění a působení sídel v obrazu krajiny
- udržovat a obnovovat mozaikovitost a členitost krajiny, případně ji doplňovat zakládáním nových vegetačních a terénních prvků (aleje, drobné remízy, meze, tarasy, průlehy) především v centrální části Křemžské kotliny, přitom vycházet ze studie revitalizace Křemžské kotliny
- nezalesňovat drobné louky v komplexech lesa (hlavně v komplexu Kletě, Bulového a Buglaty), zachovávat členité okraje lesních celků bez geometrizace krajiny
- zachovávat volnou krajinu včetně rozptýlené zástavby a samot bez další urbanizace (zástavba, technická zařízení, doprava) a plošného zalesňování
- zachovávat bez urbanizace nezastavěné údolní nivy včetně vegetace a zachovávat plochy veřejné zeleně v sídlech
- novou výstavbu směřovat výhradně do přímé návaznosti na zastavěná území sídel, uplatňovat urbanistické principy směřující k zachování charakteristické struktury zástavby
- nerozsířovat stávající rekreační (chatovou) zástavbu
- v krajinářsky zachovalých a pohledově exponovaných lokalitách neprovádět výstavbu dalších bodových a liniových prvků technického charakteru, přednostně pro jejich umístění volit stávající stavby; upřednostňovat umístování elektrického vedení pod zem, viditelné konstrukce umístovat tak, aby byly částečně zakryty lesními porosty (viz též kap. 3.7.)
- pro umístování obnovitelných zdrojů energie (sluneční, biomasa, bioplyn) využívat stávající výrobní a zemědělské areály, vyhýbat se pohledově exponovaným polohám a krajinářsky cenným územím (viz též kap. 3.7.)
- při rekonstrukcích starších objektů většího měřítka (zemědělské areály) minimalizovat jejich negativní projev v krajině, např. změnou charakteru staveb (materiály, barvy a architektonické řešení lépe korespondující s tradiční architekturou), odstraněním nevyužívaných objektů či začleněním do krajiny pomocí vegetačních prvků
- ve výrobních zónách realizovat výsadbu izolační zeleně
- udržovat a doplňovat nelesní zeleň v sídlech i podél komunikací, při nezbytném kácení doprovodné vzrostlé zeleně podél silnic a cest důsledně provádět náhradní

- zachovávat nebo udržovat přístupnost krajiny (neprovádět oplocování pozemků ve volné krajině s výjimkou pastevních ohradníků, nerušit polní cesty, obnovovat zaniklou historickou cestní síť, umožnit průchod po cestách přes pastevní areály, nezakládat obory apod.), tato opatření zapracovat do územně plánovací dokumentace a pozemkových úprav
- nerozšiřovat povrchovou těžbu nerostných surovin, udržet ji ve stávajícím plošném rozsahu (viz kap. 3.10.)

2.13. Monitoring, výzkum

Charakteristika problematiky

V CHKO Blanský les byla největší pozornost věnována cévnatým rostlinám, měkkýšům, denním motýlům a některým skupinám brouků, rybám a ptákům. Z některých MZCHÚ jsou dosud údaje velmi nedostatečné, zcela výjimečně byl výzkum zaměřen mimo MZCHÚ. Jen omezeně probíhá spolupráce s jednotlivými fakultami a katedrami Jihočeské univerzity a rovněž s pracovišti Akademie věd ČR.

Pro další zajištění následné péče o druhy, stanoviště i krajinu je nutné sledovat a vyhodnocovat prováděné managementové zásahy, stejně jako vliv dalších činitelů na cílovou biotu (hospodaření, tlak zvěře, sukcese apod.).

Dlouhodobý cíl

- získání uceleného přehledu znalostí o aktuálním stavu rostlinných a živočišných druhů i jejich společenstvech, o jejich vývoji a dlouhodobějších změnách
- získání informací o krajině a jejích ekologických funkcích
- definování významných ohrožujících faktorů a stanovení (aktualizace) vhodných managementových opatření pro jednotlivé druhy i celá společenstva (jako základní podklad pro praktickou ochranu přírody v území)

Navrhovaná opatření

- průběžně shromažďovat údaje o výskytu ZCHD a dalších významných druhů (např. indikační druhy, druhy červených seznamů) na celém území CHKO; na území CHKO zmapovat a dále monitorovat zejména populace kriticky a silně ohrožených druhů rostlin a živočichů
- podílet se na monitorování evropsky významných druhů a typů přírodních stanovišť, především předmětů ochrany EVL (viz též kap. 2.4.)
- monitorovat doupné stromy, hnízda a hnízdiště druhů, které mohou přijít do konfliktu se zájmy lidí (čáp černý, dravci a sovy, šplhavci, čejka chocholatá – viz kap. 2.8.)
- monitorovat populaci rysa a příp. škody jím způsobené (viz kap. 2.8.)
- iniciovat a podporovat zpracování průzkumů rozšíření a početnosti druhů méně běžně zpracovávaných skupin organismů, ale často s vysokou bioindikační hodnotou, jako jsou houby, lišejníky, mechorosty, některé skupiny bezobratlých (např. mravenci, pavouci, vážky), drobní zemní savci, letouni, plazi; a to přednostně v MZCHÚ
- komplexně zpracovat průzkumy pro lokality Lazecký vrch, Chlumský rybník (Ochozňák), Vyšenský mokřad (připravovaná a uvažovaná MZCHÚ) a další ochrannásky cenné lokality (Hřibový vrch, Pískový kámen)
- inventarizovat MZCHÚ, která dosud neměla zpracované inventarizační průzkumy – PP Provázková louka, PP Hejdlůvský potok, PP Meandry Chvalšinského potoka (botanika, zoologie), a ta MZCHÚ s inventarizačními průzkumy provedenými před rokem vyhlášení CHKO Blanský les (PR Bořinka, PR Holubovské hadce, PR Klet', PR Jaronínská bučina)
- provést mykologické průzkumy, především v lesních PR (Klet', Dívčí kámen, Vysoká Běta, Chrástánský vrch aj.) a bryologický průzkum PR Klet'
- provést inventarizaci savců na území CHKO
- ornitologický výzkum zaměřit především na sovy, dravce a dutinové druhy ptáků – skupiny ohrožené náhlou ztrátou hnízdních příležitostí (dutiny, staré stromy)

- monitorovat zimoviště a letní kolonie netopýřů a zajistit jejich odpovídající ochranu (viz kap. 2.8.)
- pokračovat v inventarizaci obojživelníků a plazů na území CHKO
- sledovat fragmentaci krajiny, evidovat místa střetu živočichů s dopravou (savci, obojživelníci) či elektrickým vedením (ptáci) a navrhnout vhodná opatření k jejich zabezpečení (viz kap. 2.8.)
- pokračovat v získávání informací o fauně bezobratlých v dosud méně prozkoumaných MZCHÚ (PR Jaronínská bučina, PP Horní luka, PR Mokřad u Borského rybníka, PP Meandry Chvalšinského potoka, PP Dobročkovské hadce, PR Bořinka, PP Hejdlavský potok, PR Dívčí kámen, PR Malá skála, PP Šimečkova stráž), zaměřit se na indikační skupiny (motýli, pavouci, měkkýši, brouci)
- v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí hradu Dívčí Kámen monitorovat její vliv na PR Dívčí kámen
- pravidelně monitorovat a vyhodnocovat vliv managementových opatření na cílové druhy či společenstva
- monitorovat škody zvěří v ochránářsky cenných lesních i travních porostech, i ve vztahu k ochraně druhů (viz též kap. 3.3.)
- sledovat výskyt invazních rostlin a živočichů, případně jejich vliv na ostatní části přírody (viz kap. 2.9)
- monitorovat vliv různých agro-environmentálních opatření na přírodní prostředí a druhy, případně navrhnout jejich úpravy (viz též kap. 3.2.)
- aktualizovat Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les, včetně vyhodnocení jednotlivých sídel
- zpracovat projekt (nebo dílčí projekty) návrhu revitalizačních opatření Křemžské kotliny – zadržování vody v krajině, protipovodňová funkce, zlepšení biologických a ekologických funkcí (hydrobiologie, botanika, ichtyologie, obojživelníci a hmyz)
- podpora výzkumu v oblasti návrhů opatření k zachování či zvýšení přirozené retence vody v krajině
- mapovat a aktualizovat současné poznatky o rozšíření starých odrůd ovocných dřevin
- monitorovat vliv vodáckých aktivit v řece Vltavě na populaci stolístku klasnatého (*Myriophyllum alterniflorum*) a rdestu prorostlého (*Potamogeton perfoliatus*)
- sledovat lokality okrotice dlouholisté (*Cephalanthera longifolia*), o. červené (*C. rubra*), hořečku mnohotvarého českého (*Gentiana praecox* subsp. *bohemica*), zběhovce jehlancovitého (*Ajuga pyramidalis*), tučnice obecné (*Pinguicula vulgaris*) a třešně křovité (*Prunus fruticosa*)
- doplňovat botanickou a zoologickou nálezovou databázi AOPK ČR, prioritně se zaměřit na významné druhy (zvláště chráněné a druhy červených seznamů); trvat na striktním zadávání všech zjištěných nálezových dat získaných při výzkumech hrazených z prostředků OPK
- přebírat a využívat vědecké údaje a informace, získávané na území CHKO jinými institucemi
- navázat intenzivnější spolupráci na výzkumu CHKO s Jihočeskou univerzitou, pracovišti Akademie věd ČR a středními školami

Navrhované zásady

- průzkumy konzultovat s AOPK ČR, v případě zájmu předávat výsledky
- zbytečně nepřetěžovat území velkým množstvím průzkumů, upřednostňovat průzkumy cílené
- při monitoringu nepoškozovat zkoumané lokality a druhy, výsledky monitoringu zaznamenávat do NDOP

2.14. Práce s veřejností

Charakteristika problematiky

Práce s veřejností je významným nástrojem ochrany přírody. Jejím hlavním cílem je předcházení poškození přírody a získávání podpory a pochopení pro činnost AOPK ČR. Základními formami ochranné osvěty jsou v Blanském lese exkurze, přednášky a další akce pro veřejnost (např. Trh lokálních produktů v Holubově pořádaný v rámci oslav Dne evropských chráněných území či Pochod Blanským lesem organizovaný u příležitosti Dne Země).

AOPK ČR vydává příležitostně různé naučné tiskoviny. Informace jsou šířeny také pomocí internetových stránek, facebookového profilu a regionálního tisku. Významnou formou výchovy je vzdělávání návštěvníků přímo v terénu (naučné stezky, informační tabule).

Terénní služba má velký význam v prevenci poškozování přírody. Výrazný vliv na usměrnění a ovlivnění návštěvníků má terénní informační systém, jehož cílem je umožnit návštěvníkům poznat ochranně cenná a zajímavá místa, aniž by docházelo k jejich poškozování. Současný rozsah terénního informačního systému v CHKO Blanský les lze pokládat za dostačující, jeho významnější další rozvoj se nepředpokládá.

V prevenci poškozování přírody má důležitou roli také stráž přírody. Strážní službu organizuje pracovník AOPK ČR. V Blanském lese jsou aktivní 3 dobrovolní strážci. Při zajišťování strážní služby na dvou nejexponovanějších místech (Kleť a Dívčí kámen) spolupracuje AOPK ČR v rámci možností s Policií ČR a LČR.

Dlouhodobý cíl

- prevence poškozování přírody a krajiny
- posílení kladného vztahu veřejnosti (místního obyvatelstva a návštěvníků CHKO) k přírodě a krajině a potřebám jejich ochrany
- dostatečné obeznámení veřejnosti jak s přírodními a krajinnými hodnotami, tak s vhodnými způsoby jejich poznávání

Navrhovaná opatření

- udržovat terénní informační systém v dobrém technickém i obsahově aktuálním stavu
- udržovat síť naučných stezek a potřebnou návštěvníckou infrastrukturu
- zajistit strážní službu v návštěvnícky exponovaných lokalitách (Kleť, Holubov – Dívčí kámen, NPR Vyšenské kopce) alespoň v letní sezóně (červen–září)
- podporovat činnost dobrovolných strážců, organizovat v rámci CHKO jejich pravidelná setkání spojená se školením a odborným vzděláváním strážců
- stráž přírody využívat především jako průvodcovskou a informační službu pro veřejnost
- pokračovat v pořádání přednášek a exkurzí pro organizované skupiny i veřejnost, pravidelně organizovat Pochod Blanským lesem, akce v rámci Dne evropských chráněných území a další akce pro veřejnost
- spolupracovat s obcemi a jejich svazky (mikroregion Podkletí) na zabezpečení vhodného množství informací a jejich formy pro veřejnost
- spolupracovat s regionálním tiskem (Českokrumlovský deník, Českobudějovický deník, Křemežsko, Holubovský zpravodaj, Zpravodaj Obce Brloh) a dalšími médii (rozhlasové, televizní stanice, internetové zpravodajské portály), uveřejňovat zprávy o práci AOPK ČR
- pokračovat ve vydávání souhrnných publikací o CHKO Blanský les, mapových děl a účelových skládaček k podpoře zachování stavu krajiny (např. Stavební regulativy v CHKO Blanský les)
- spolupracovat se stávajícími informačními středisky v regionu na informování a usměrňování návštěvníků CHKO (semináře pro pracovníky informačních středisek, distribuce informačních tiskovin, pořádání přednášek pro veřejnost)
- pokračovat ve spolupráci s obcí v provozování Informačního střediska Holubov zařazeného do programu Dům přírody, zajistit vzdělávání a osvětové programy pro veřejnost

- spolupracovat s Krajským úřadem Jihočeského kraje, sítí ekologických poraden Krasec a případnými neziskovými organizacemi v oblasti systematické ekologické výchovy
- spolupracovat s Jihočeskou univerzitou (přednášky, semináře, vedení diplomových prací studentů, výzkum) a dalšími odbornými pracovišti v oblasti výzkumu (Biologické centrum Akademie věd ČR)
- pořádat odborné semináře pro lesníky, myslivce, rybáře, zemědělce, stavaře a případně další zájmové skupiny za účelem zvednutí povědomí o cílech a smyslu ochrany přírody

Navrhované zásady

- srozumitelně a pravdivě informovat o aktivitách ochrany přírody a krajiny, cílech jejich provádění a vlivu na předměty ochrany CHKO

3. Lidské činnosti ovlivňující stav přírody a krajiny

3.1. Lesní hospodářství

Charakteristika problematiky

CHKO Blanský les má poměrně velkou lesnatost (55 % území). Lesní hospodářství je jednou z činností, které mají na stav území rozhodující vliv. Většina lesů CHKO je zařazena ve III. zóně (65 %), plocha lesů ve II. zóně dosahuje asi 33 % a v I. zóně 2 %. Lesy jsou v rámci CHKO rozmístěny nerovnoměrně; na západě, severu a hlavně jihu vytváří rozsáhlé souvislé celky, které uzavírají málo lesnatou Křemžskou kotlinu.

Vlastnictví lesů v CHKO je různorodé (státní vlastnictví, obce, drobní soukromí vlastníci) s rozhodujícím podílem lesů obhospodařovaných LČR. Obecní a soukromé majetky se vyskytují spíše při okrajích lesních celků.

Stav lesů je výrazně ovlivněn jejich historickým vývojem. Lesy v CHKO jsou tvořeny z větší části bývalým Schwarzenberským majetkem (dnes státní majetek, ve správě LČR), který byl cílevědomě obhospodařován. V přilehlých drobných lesích (lesy soukromé a obecní) bylo hospodaření velmi nevyrovnané, zpravidla těžebně toulavým způsobem, a lesy byly silně poškozeny pastvou a hrabáním steliva. Odlišné způsoby hospodaření v minulosti se na charakteru lesů projevují například zachováním nebo naopak absencí souvislejších bukových porostů vzniklých z přirozené obnovy. Výrazné ovlivnění lesů vedoucí k úplné přeměně druhové skladby se nejvíce projevuje v oblasti hřbetu Kluku. Hospodaření v oblasti Blanského lesa se od 70. let, kdy bylo ve větší míře přednostně používáno holosečného způsobu hospodaření a preferování smrku, postupně mění na diferencovaný způsob hospodaření s maximálním využitím přirozené obnovy. Vzhledem k výraznému zlepšení zdravotního stavu jedle bělokoré se v posledních letech počítá se zvyšováním jejího podílu při budoucím zalesňování.

Hlavními problémy z hlediska ochrany přírody jsou:

- udržení podílu stanovištně původních druhů dřevin (zejména jedle) a pestrosti druhové skladby při obnově lesa
- udržení stávajícího podílu starých listnatých porostů a jejich fragmentace
- nízký podíl mrtvého dřeva různých forem a dimenzí
- vyšší stavy zvěře.

V průběhu předchozího plánu péče AOPK ČR podporovala přirozenou obnovu dřevin přirozené skladby lesů. Zaměřila se zejména na přirozenou obnovu jedle a její ochranu proti zvěři (individuální ochrany i oplocenky) a dále na zvyšování pestrosti druhové skladby lesů vnášením vtroušených dřevin přirozené skladby. S LS Český Krumlov byla dohodnuta celá řada starých bukových porostů, kde bude alespoň část porostu ponechána do fyzického věku jako biotop řady druhů na staré bučiny vázaných organismů.

Využívání přirozené obnovy buku je prováděno na státním majetku dlouhodobě, v posledních letech je patrná snaha o další posun k přírodě bližším způsobům obnovy lesa. Pomalu vzrůstá i význam druhů dřevin, které dosud nepatřily k hospodářsky významnějším (např. příměs jeřábu ve vyšších polohách nebo porosty olše lepkavé a šedé na potočnicích a říčních aluviích). Nastoupený trend je třeba udržet a na ochrannásky cenných lokalitách ještě zvýraznit.

V roce 2006 byla pro území o velikosti 38,3 ha v západní části PR Kleť podepsána mezi AOPK ČR a LČR dohoda o ponechání lesa v této lokalitě bezzásahovému režimu a zajišťující monitoring vývoje lokality.

3.1.1 Cílový stav lesa (dlouhodobý cíl)

- ekologicky stabilní druhově bohaté lesy ve stavu umožňujícím zachování biodiverzity, s přírodě blízkou skladbou dřevin i podrostu, s podílem odumřelého dřeva umožňujícím zachování biodiverzity (zejména bezobratlých a hub) a rozrůzněnou strukturou (odpovídající stanovišti)

Cílový stav lesa je popisován v časovém horizontu jednoho obmýtí (100–120 let).

I. zóna

V I. zóně budou cíleně pěstovány porosty stanovištně původní dřevinné skladby (v závislosti na stanovištích zejména listnáče a JD), geograficky nepůvodní druhy se v I. zóně nebudou vyskytovat vůbec. Lesní porosty budou jednotlivě nebo skupinovitě smíšené, druhově, věkově a prostorově diferencované, s vysokou ekologickou stabilitou. Při obnově lesních porostů bude maximálně využívána přirozená obnova, v závislosti na ekologických nárocích dřevin budou při obnově využívány výběrné principy, případně maloplošné obnovní prvky. V lesích bude běžně zůstat část odumřelého dřeva různých dimenzí pro udržení biodiverzity. V nejcennějších částech I. zóny budou lesy ponechány samovolnému vývoji.

II. zóna

Ve II. zóně budou pěstovány lesní porosty tvořené převážně stanovištně původními druhy. Porostní skladba i struktura bude sice mírně zjednodušená, ale produkčně významné původní domácí druhy (zejména SM, BO) budou vždy v závislosti na stanovišti pěstovány ve směsi s listnáči nebo JD a jejich zastoupení ve směsi většinou (podle stanoviště) nepřekročí 50 %. Geograficky nepůvodní druhy se nebudou prakticky vyskytovat nebo jen vtroušeně a na omezené ploše. I ve II. zóně bude podporována druhová bohatost lesních porostů a jejich věková a prostorová rozrůzněnost. Převažovat bude přirozená obnova porostů, běžné bude použití maloplošných clonných sečí, pomístně se uplatní výběrné principy. Obnova na holé ploše bude využívána jen v případě nezdaru přirozené obnovy. V lesích bude zůstat část odumřelého dřeva, při obnově budou malé skupinky ponechávány na dožití (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).

III. zóna

Ve III. zóně budou pěstovány lesní porosty stanovištně vhodných dřevin alespoň s ohledem na poznatky lesnické typologie. Porostní skladba i struktura bude zjednodušená, ale bez zakládání monokultur. V závislosti na ekologických nárocích dřevin a stanovištních podmínkách se bude uplatňovat přirozená i umělá obnova. V lesích bude zůstat alespoň malá část odumřelého dřeva.

Vzhledem k současnému stavu, kdy platná zonace neodráží zcela skutečné hodnoty lesních porostů, je nutné i v území II. (případně III.) zóny cenné strukturované lesní porosty po dohodě s vlastníkem či správcem lesa obhospodařovat citlivějším způsobem hospodaření odpovídajícím jejich složení. Naopak v porostech I. zóny s dřevinnou skladbou, která neodpovídá stanovištním podmínkám, lze zvolit při obnově i razantnější zásahy, pokud tím bude cíleně urychlena jejich přeměna na přírodě bližší formu lesa.

V lesích CHKO Blanský les jsou poměrně dobře zachovány fragmenty nedotěžených porostů nejstarších věkových stupňů. Tento stav je z pohledu ochrany přírody hodnocen jako mimořádně příznivý a je nutné i do budoucna s ohledem na jejich význam jako nenahraditelného biotopu řady druhů živočichů, rostlin a hub zajistit zastoupení těchto porostů v lesích. V každém velkém komplexu lesa by měl být vždy přítomen podíl starých porostů. Vhodná velikost těchto lesních celků a výše plošného zastoupení starých porostů závisí na charakteru konkrétních stanovišť, jejich významu pro ochranu přírody a dohodě s vlastníkem lesa. Zachování podílu starých porostů markantním prodloužením obmýtí na menších plochách bude upřednostňováno před plošným, ale mírným zvyšováním obmýtí v rámci celých hospodářských souborů.

3.1.2 Střednědobé cíle a způsoby péče o lesy

Střednědobé cíle péče o lesy

- udržení větších celků s přírodě blízkou druhovou skladbou a postupné zlepšování druhové skladby lesů v ostatních lesích
- udržení genetické kvality porostů
- podpora druhové pestrosti stanovištně původních dřevin v lesních porostech
- udržení, případně zlepšení věkové a prostorové diferenciace lesa
- udržení diverzity druhů vázaných na lesní prostředí, zejména s ohledem na nejstarší porosty a mrtvé dřevo
- zajištění obhospodařování lokalit s výskytem významných druhů živočichů a rostlin způsobem vedoucím k jejich zachování a podpoře

Střednědobé cíle péče o lesy vycházejí z dlouhodobých cílů a budou naplňovány zejména spoluprací s vlastníky lesů a jejich lesními hospodáři, uplatňováním vhodných zásad a doporučení vedoucích k dosažení cílů v oblasti péče o lesní ekosystémy a podporou konkrétních opatření v ochránářsky cenných lokalitách s využitím ekonomických nástrojů ochrany přírody.

Způsoby péče v jednotlivých zónách (pro I. a II. zónu mimo MZCHÚ) jsou rozpracovány podle cílových hospodářských souborů a aktuální dřevinné skladby porostu v Rámcových směrnících péče o les (příloha č. 1).

Navrhovaná opatření

- v biocentrech ÚSES podpořit při obnovách porostů zajištění vyššího % MZD (až do výše přirozeného zastoupení těchto dřevin)
- podpořit zachování a zlepšení druhové skladby porostů ochranou nadějných přirozených zmlazení dřevin přirozené skladby či vnášením těchto dřevin výsadbou – v rámci celé CHKO vybírat průběžně vhodné lokality ve spolupráci s pracovníky lesního provozu, přednostně v I. a II. zóně CHKO. Přednostně podpořit výskyt vzácných dřevin přirozené skladby, např.:
 - výsadby a podsadby jedle bělokoré na vhodných stanovištích po celém území CHKO, zejména na jedlových stanovištích masivu Bulového, Buglaty, Vysoké Běty, Kletě. Konkrétní umístění a počty budou vybírány podle aktuálního stavu lokality, míry zmlazení dané dřeviny i dřevin ostatních (zejména konkurenčně velmi silného buku), a s ohledem na plánovaný postup těžeb.
 - podpora výsadby dubu zimního na vhodných stanovištích v nižších polohách CHKO (např. kaňon Vltavy)
 - výsadba dalších druhů stromů, např. jilmu horského či třešně ptačí, jako vtroušených do lesních porostů, zejména v prosvětlených suťových porostech v masivu Bulového, Buglaty, Vysoké Běty, Kletě)
- managementovými zásahy dlouhodobě postupně připravovat k ponechání samovolnému vývoji území přírodních rezervací Ptačí stěna, Vysoká Běta, Malá skála, Jaronínská bučina, Chrástanský vrch

Navrhované zásady

- používat přirozenou obnovu stanovištně původních dřevin
- používat ve zvýšené míře jedli bělokorou při obnově lesních porostů na vhodných stanovištích
- pěstovat druhově bohaté porosty, zejména zavádět a následně udržet vtroušené dřeviny přirozené skladby (v závislosti na stanovištích zejména jilm horský, javor klen a mléč, lípu srdčitou) a udržet produkčně méně významné druhy v lesních porostech i v průběhu výchovy (např. olši lepkavou, břízu, osiku, jívu a lesní keře)
- provádět podsadby jedle a buku na vhodných stanovištích v případě proředění porostů SM (příp. BO či MD) kalamitou

- zachovávat, příp. rozšiřovat lokality s výskytem lokálních ekotypů domácích dřevin, např. borovice na hadcových stanovištích
- ponechávat jednotlivé stromy nebo skupiny stanovištně původních dřevin jako trvalé výstavky do úplného rozpadu (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku)
- v částech porostních skupin rostoucích na mimořádně nepříznivých stanovištích, postupovat tak, jako by se jednalo o kategorii lesa ochranného (i v lokalitách, kde jejich výměra nezdůvodňuje zařazení celého dílce do kategorie lesa ochranného) zachovávat jednotlivé doupné stromy, zlomy a padlé kmeny dřevin přirozené skladby v předmýtných i mýtných porostech při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku
- ponechávat odumřelé dřevo (podíl v závislosti na složení porostu) v lesních porostech jako biotop bezobratlých a hub, ponechávat doupné stromy jako hnízdní biotop ptáků (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku)
- zachovávat a chránit prameniště a mokřady, nezasahovat do jejich vodního režimu odvodněním, případně obnovit původní vodní režim (viz kap. 3.5.)
- zachovávat lesní okraje, včetně keřového patra s přechodem k nelesním společenstvům (ekotonové společenstvo)
- obhospodařovat lokality s výskytem významných, tj. zvláště chráněných (zařazených ve vyhlášce č. 395/1992 Sb.) a ohrožených (zařazených v červeném seznamu) druhů hub, rostlin a živočichů způsobem vedoucím k udržení jejich populací (viz kap. 2.7. a 2.8.)
- zachovat dosavadní způsob hospodaření násečným způsobem s lehkým narušením drnu v lokalitě výskytu zběhovce jehlancovitého (*Ajuga pyramidalis* – prostor na východ od silnice Holubov-Mříč) (viz kap. 2.7.)
- nezalesňovat lesní řediny a světliny do 0,04 ha, v lokalitách výskytu světlomilných ZCHD i větší (dle doporučení AOPK ČR)
- používat k přírodě šetrné technologie při zajišťování péče o lesy (technologie odpovídající konkrétním přírodním podmínkám lesních porostů a jejich použití přizpůsobené aktuálním klimatickým podmínkám)
- zajišťovat stavy spárkaté zvěře, umožňující úspěšnou obnovu všech druhů dřevin při použití minimálně nutných nákladů k ochraně
- trasovat nových lesních cest tak, aby nenarušovaly ochranně cenná stanoviště (sutě, skalní výchozy, prameniště apod.), preferovat přírodní povrchy lesních cest a nové vybavení lesních cest (propustky, svodnice, podélné příkopy, mostky) z místních přírodních materiálů; podle uvedených zásad provádět i rekonstrukce stávajících lesních cest
- provádět zalesnění zemědělských půd jen mimo lokality důležité z hlediska druhové ochrany, zalesnění provádět při zachování hodnot krajinného rázu v místě, se zvýšeným podílem MZD (např. při návaznosti na okolní přírodě blízké porosty) a s vhodným prostorovým rozmístěním dřevin, případně s vytvořením ekologicky cenného okraje lesa (ekotonového společenstva)

3.2. Zemědělství

Charakteristika problematiky

Zemědělská půda zabírá přibližně 33 % CHKO Blanský les, kdy travní porosty převažují nad ornou půdou. Území s největší koncentrací zemědělství a zároveň s největší výměrou orné půdy se nachází v centrální části CHKO v Křemžské kotlině, další lokality využívané k zemědělství se nacházejí na okrajích, podél hranic CHKO. Původní ráz krajiny byl v minulosti narušen zejména scelováním pozemků, rozoráním luk a pastvin a úpravou vodního režimu.

Zemědělství v současné době prochází částečně extenzifikací, kdy je méně kvalitní orná půda zatravněna a převedena na trvalý travní porost, do krajiny sezačíná opět vracet pastva hospodářských zvířat a některé krajinnotvorné prvky (meze, remízky, polní cesty), ale zároveň i intenzifikací z důvodu zemědělské politiky (vyplatí se pěstovat pouze řepku olejku a kukuřici setou).

Většina zemědělsky hospodařících subjektů je zařazena do zemědělských dotací, kdy nejvíce rozšířené jsou platby na plochu (SAPS), agroenvironmentální programy a agroenvironmentálně-klimatická opatření na travních porostech.

Dlouhodobý cíl

- existence zemědělské krajiny s pestrou mozaikou pěstovaných plodin, s vysokým zastoupením travních porostů, mezí, remízků a dalších neprodukčních krajinných prvků
- v I. a II. zóně výhradně extenzivně obhospodařované trvalé travní porosty
- zachování (tj. vhodné obhospodařování) ochránářsky cenných biotopů na ZPF

Navrhovaná opatření

- podporovat šetrné hospodaření (zapojení do agroenvironmentálně-klimatických opatření nebo ekologického zemědělství) s cílem vytvoření druhově a stanovištně pestré zemědělské krajiny (mozaika luk, pastvin a polí, posuny sečí na lučních porostech, omezení rozlohy jednotně sečených ploch, nehnojení a hnojení travních porostů aj.)
- podporovat údržbu a obnovu zeleně rostoucí mimo les, včetně stávajících starých stromořadí, sadů apod., chránit zeleň před likvidací
- podporovat zachování a obnovu polních cest a jejich ozelenění geograficky a stanovištně původními druhy dřevin; prosazovat výsadbu ovocných dřevin a obnovu trvalých protierozních prvků (mezí, vedení polních cest po vrstevnici apod.)
- na plochách v minulosti odvodněných prosazovat odstraňování plošných drenáží (pro obnovu přirozeného vodního režimu v krajině); na upravených vodních tocích, s napřímeným a vydlážděným nebo zatrubněným korytem pak prosazovat revitalizační opatření (viz též kap. 3.5)
- iniciovat revitalizace vodních toků v Křemžské kotlině a s nimi i revitalizaci zemědělské krajiny (návrat remízů a mezí, pozitivní ovlivnění vodního režimu krajiny, zmenšení půdních bloků orné půdy, zatravnění půdních bloků ohrožených erozí atd.), viz též kap. 3.5
- stanovit optimální složení lučních směsí pro jednotlivé biotopy pro použití v rámci protierozních a revitalizačních opatření a při realizaci prvků ÚSES (vytipovat vhodné plochy, které by mohly sloužit ke sběru semen v případě zatravnění pomocí místního materiálu)
- připravit osvětovou kampaň, zacílenou na zemědělce všech skupin, s cílem vysvětlení principů a cílů ochrany přírody a krajiny v CHKO Blanský les
- organizovat setkání se zemědělci, zaměřená na různé oblasti hospodaření (organizace půdního fondu, nakládání s odpady, resp. hnojivy, pěstování rychle rostoucích dřevin a energetických plodin v CHKO atd.)
- v místech s (pravděpodobným) výskytem ZCHD rostlin a živočichů spolupracovat se zemědělskými subjekty na stanovení vhodného managementu hospodaření
- působit na zemědělské subjekty, aby pěstovaly širokořádkové plodiny maximálně do svažitosti 7° a kukuřici do maximální nadmořské výšky 500 metrů

- podporovat zavedení ekoznačky místních regionálních potravin a výrobků

Navrhované zásady

- šetrně obhospodařovat TTP v I. a II. zóně (nehnojit průmyslovými hnojivy ani prasečí kejdou, neprovádět obnovu ani přisevy porostu aj.)
- zemědělský půdní fond zalesňovat jen zcela výjimečně ve III. zóně, a to za použití geograficky a stanovištně původních druhů dřevin a s ohledem na přírodní a krajinářské hodnoty
- udržet stávající funkci luk a pastvin – nezalesňovat, nepřevádět na ornou půdu
- louky alespoň jedenkrát ročně kosit za použití mechanizace, vlhké a podmáčené louky sekat ručně, termíny přizpůsobit případnému výskytu významných druhů (viz kap. 2.7 a 2.8.)
- nemulčovat travní porosty, pouze ve výjimečných případech (potřeba likvidace dřevinného náletu, plevelů, obnova dlouhodobě neobhospodařovaných pozemků apod.)
- pastviny extenzivně pást hospodářskými zvířaty (ovce, skot, kozy, koně) s cílem zachování a obnovy biologické rozmanitosti
- snižovat zatížení na intenzivně využívaných pastvinách na míru ekologické únosnosti půdy
- udržovat průchodnost krajiny pro lidi i volně žijící živočichy, převážně v rámci pastevních areálů
- zachovat pestrost biotopů v krajině (křovitých biotopů, lesních lemů, mezí); udržovat a obnovovat stávající zeleň a vysazovat novou – solitéry, stará stromořadí a sady, liniová zeleň, stromové i keřové remízy (viz kap. 2.12)
- provádět výsadbu ovocných stromů v krajině (zejména staré a krajové odrůdy a vysokokmenné tvary)
- v rámci projektů komplexních a jednoduchých pozemkových úprav realizovat skladebné části ÚSES (biokoridory a interakční prvky, viz kap. 2.11.) a obnovení trvalých protierozních prvků (meze, vedení polních cest po vrstevnici)
- energetické plodiny a rychle rostoucí dřeviny pěstovat pouze výjimečně po komplexním vyhodnocení lokality s omezením na ornou půdu ve III. zóně za podmínky důsledné ochrany před šířením těchto rostlin mimo vymezené pozemky a s důrazem na využívání geograficky původních druhů, nebo alespoň jednopohlavních (samičích) klonů
- zřizování polních hnojišť a silážních jam provádět jen výjimečně ve III. zóně na místech vodohospodářsky bezpečných a s potřebnými opatřeními k zabránění kontaminace vod
- výstavbu zemědělských staveb realizovat jen ve III. zóně a po individuálním posouzení; přednostně využívat stávající budovy a již zastavěné plochy, viz kap. 3.6.
- nezavádět nové velkochovy hospodářských zvířat na celém území CHKO
- plochy nevyužívané jako pole převést i v katastru z orné půdy na jiný druh pozemku (TP, sady)
- neprovádět změnu druhu pozemku z kategorie trvalý travní porost na jiné kategorie (zejména orná půda)

3.3. Myslivost

Charakteristika problematiky

Myslivost má v CHKO dlouholetou tradici, ale v minulosti došlo k vymizení nebo dramatickému snížení stavů některých druhů, takže v současnosti není oblast z hlediska druhů zvěře příliš pestrá. Nejvíce se vyskytuje zvěř spárkatá (srnčí a jelení) a zvěř černá. Zatímco srnčí zvěř se vyskytuje ve srovnatelných stavech trvale, stavy zvěře jelení výrazně kolísají v průběhu roku v důsledku migrace (zejména z VÚ Boletice). Stavy zvěře černé se postupně (přes snahu o jejich regulaci) zvyšují, naopak stavy zvěře drobné jsou stále nízké. Z hlediska ochrany přírody je sice menším, ale dlouhodobým problémem selektivní okus přirozené obnovy či výsadeb v lesích. Okus vzácněji se vyskytujících dřevin (zejména jedle bělokoré) blokuje jejich odrůstání a má za následek zjednodušování druhové skladby lesů, protože buk i smrk jsou schopny odrůstat bez problémů. Proto je nutné

udržovat stavy zvěře na úrovni, která odpovídá úživnosti a charakteru honiteb, aby škody nepřesahovaly únosnou mez. Jinak se myslivost v CHKO Blanský les nedostává aktuálně do významného střetu s ochranou přírody.

V oblasti se pravidelně vyskytují i druhy chráněné podle zákona o ochraně přírody, které jsou zařazeny mezi zvěř, zejména rys ostrovid a vydra říční. V zájmu ochrany přírody je sledování populací těchto druhů a vytváření podmínek pro jejich posílení.

Také je žádoucí monitorovat, aby se do oblasti nerozšířily invazní druhy živočichů, které lze lovit (např. norek americký, psík mývalovitý) a dále, aby se v oblasti trvale neusídlil bobr evropský.

Dlouhodobý cíl

- provozování myslivosti v souladu se zájmy ochrany přírody tak, aby nedocházelo ke zhoršování dochovaného stavu přírodního prostředí
- trvale únosné početní stavy původních druhů spárkaté zvěře (bez geograficky nepůvodních ve volnosti), které nebudou limitem pro udržení nebo zlepšování stavu přírodního prostředí včetně přirozené obnovy přírodě blízkých lesů

Navrhovaná opatření

- iniciovat snížení početních stavů černé zvěře v oblastech, kde jsou limitujícím faktorem pro výskyt drobných savců či na zemi hnízdících ptáků, v těchto lokalitách podávat podněty státní správě myslivosti k uložení opatření ke snížení stavů dle ustanovení § 39 odst. 3 zákona o myslivosti
- požadovat a vyhodnocovat výsledky sčítání zvěře a dle míry dotčení zájmů ochrany přírody se případně účastnit sčítání zvěře v konkrétních honitbách
- v případě zvýšeného poškození lesů provádět vlastní kontrolní monitoring početních stavů spárkaté zvěře, jeho výsledky využít při jednáních k plánům lovu
- při monitoringu výskytu významných druhů (např. vydry říční, rysa ostrovida) využívat a ověřovat údaje myslivců
- nepodporovat zakládání nových nebo rozšiřování stávajících intenzivních chovů zvěře (obory), ani zřizování „zájmových“ chovů zvěře
- monitorovat, zda nedochází k výskytu invazních druhů živočichů, které lze lovit (např. norek americký, psík mývalovitý), v případě jejich zjištění iniciovat vhodná opatření k jejich eliminaci (viz kap. 2.9.2)
- provádět monitoring výskytu rysa ostrovida na území CHKO ve spolupráci s projektem TransLynx, případně podle nových údajů o výskytu zvýšit množství instalovaných fotopastí

Navrhované zásady

- udržovat početní stavy jelení zvěře na míře únosné pro přirozenou obnovu lesních ekosystémů (včetně málo zastoupených druhů např. jedle bělokoré), spolupracovat při chovu a lovu spárkaté zvěře na větší ploše než je výměra jedné honitby, aby nedocházelo ke koncentrovanému poškozování porostů migrující zvěří
- trvale redukovat stavy černé zvěře, přednostně v oblasti s výskytem chřástala polního provádět razantní snížení stavů černé zvěře, případně i dalších predátorů (např. lišek)
- neprovádět příkrmování ani vnaďení zvěře (včetně slanisek) v MZCHÚ a jejich OP ani na botanicky cenných nelesních enklávách
- dbát na vhodné umístění loveckých zařízení v blízkosti MZCHÚ a jejich udržování a využívání ke snížení zatížení MZCHÚ spárkatou zvěří
- provádět opatření v krajině, která povedou ke zvýšení ekologické stability krajiny, zlepšení stavu biotopů či podpoře populací zvláště chráněných druhů a zároveň budou vytvářet podmínky pro původní druhy drobné zvěře (koropty ap.)
- poskytovat orgánu ochrany přírody (AOPK ČR) údaje o zjištěném výskytu zvláště chráněných druhů, které jsou zároveň zvěří, zejména o výskytu rysa ostrovida a vydry říční

- monitorovat, zda nedochází k výskytu invazních druhů živočichů, které lze lovit (např. norek americký, psík mývalovitý) a v případě jejich zjištění okamžitě provádět jejich lov, aby nedocházelo k jejich šíření

3.4. Rybníkářství a sportovní rybářství

3.4.1. Rybníkářství

Charakteristika problematiky

Území Blanského lesa není rybníkářská oblast, a proto tyto aktivity patří téměř k zanedbatelným. K nejvýznamnějším rybníkům patří Podnovoveský, Borský, Křemžský, Brložský, Novoveský, Chlumský. Tyto rybníky jsou rybochovné, na Podnovoveském a Brložském rybníce probíhá rovněž sportovní rybolov. Drobnější vodní plochy jsou většinou bez obhospodařování.

Přesto, že rybníkářství nepatří k významným aktivitám v CHKO Blanský les, mohou mít některé s ním spojené zásahy vliv na okolní prostředí. K tradičním problémům ochrany přírody patří vypouštění rybníků a odstranění sedimentů ze dna nádrží, či rychlé vypouštění rybníků za účelem „vypláchnutí bahna“, kdy se do částí toků pod rybníky dostává velké množství sedimentu. Dalším problémem je vysoká rybí obsádka.

Dlouhodobý cíl

- zachování rozmanitosti biotopů stojatých vod a litorálních stanovišť a zachování populací na ně vázaných zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

Navrhovaná opatření

- udržovat vzájemnou spolupráci a komunikaci s provozovateli chovu ryb
- požadovat v předstihu oznamování termínů výlovů, termínů nasazování obsádek včetně věkového a druhového spektra ryb za účelem možné kontroly

Navrhované zásady

- provádět vhodné úpravy břehů a litorálu nádrží a extenzivní způsob hospodaření
- letnění rybníků provádět i v obhospodařovaných rybnících s cílem zabezpečení biotopů vhodných pro významné druhy živočichů a rostlin
- hnojení rybníků provádět dle AOPK ČR schválených provozně hospodářských řádů či plánů hospodaření; preferovat přímé přikrmování ryb se snížením celkového množství živin dodaného ve formě hnojiv
- odbahňování rybníků případně provádět tak, aby nedošlo k poškození litorálu; vytěžené sedimenty zpravidla (pokud tak nevyloučí chemické rozbory) zaorat na zemědělské pozemky (orná půda), nikoli deponovat do okolí odbahňovaných rybníků
- úpravy technického rázu prováděné na vodních nádržích směřovat časově do období mimo rozmnožování a zimování vodních živočichů; v případech ohrožení významných druhů zabezpečit jejich záchranný transfer
- preferovat extenzivní chov ryb – tzn. pro většinu rybníků vícedruhové obsádky s optimálním počtem ryb a se zvýšeným podílem vedlejších druhů ryb, upřednostnit především chov rybích obsádek tvořených ranými věkovými kategoriemi, jejichž vliv na ekosystém rybníka je šetrnější než vysazování starších ročníků, zejména v případě kapra; druhové, věkové a hmotnostní složení rybí obsádky konzultovat s AOPK ČR
- při výloveh eliminovat invazní druhy ryb (střevličku východní a karase stříbřitého) a předcházet jejich šíření (např. třídění násad, bránění šíření do toků – viz též kap. 2.9.)
- při schvalování manipulačních a provozních řádů MVE zohledňovat zájmy ochrany přírody
- břehové porosty rákosu a vysokých trav kosit mimo hnízdní období vodního ptactva

3.4.2. Sportovní rybářství

Na území CHKO zasahuje celkem 5 rybářských revírů a sportovní rybolov je dále prováděn na rybnících Brložský, Podnovoveský a ekologické nádrži Chvalšiny.

Z hlediska ochrany přírody nemá sportovní rybolov zásadní negativní význam, neboť je zaměřen na druhy, které jsou předmětem chovu. Stejně jako v jiných oblastech jsou však i zde rybářskými organizacemi do vod vysazovány nepůvodní druhy ryb. Jde hlavně o atraktivní lovné ryby jako je pstruh duhový, siven americký (hlavně vodní toky), amur bílý nebo tolstolobik pestrý (rybníky). Současně s vysazováním ryb z chovů může docházet k přenosům nepůvodních druhů ryb, které se mohou chovat jako druhy invazní (např. střevlička východní, *Pseudorasbora parva* – viz kap. 2.9.).

Dlouhodobý cíl

- zachování početnosti a druhové pestrosti původních druhů ryb a jejich přirozených biotopů a trdlišť

Navrhovaná opatření

- pokračovat v pravidelném ichtyologickém monitoringu a v monitoringu oživení rybářských revírů ostatními organismy
- dohodou s rybářskými subjekty dosáhnout zlepšení podmínek vodních organismů v tocích (nepodporovat nasazování z hlediska ochrany přírody nepůvodních druhů ryb do rybářských revírů a prosazovat využívání druhů původních, především z místních populací nebo jednoho povodí; zamezit vysazování nadměrného počtu ryb do toků; omezit odlov elektrickým agregátem na minimum a zcela vyloučit jeho použití v období rozmnožování vranek, raků a případně dalších vyskytujících se zvláště chráněných druhů živočichů)

Navrhované zásady

- navrhovat a podílet se na zprůchodnění příčných překážek na tocích
- dodržovat pravidla zamezující přenosu nákazy „račího moru“ při pohybu kolem vodních toků a v nich, při manipulaci s vodou nebo rybami
- při rybářském využívání toků nepoškozovat významné vodní nebo na vodu vázané druhy

3.5. Vodní hospodářství

Charakteristika problematiky

Mezi významné vodní toky na území CHKO Blanský les patří Vltava a její přítoky Polečnice a potoky Chvalšinský a Křemžský. Velikostí průtoků i významem výrazně vyniká řeka Vltava, která však svým průběhem tvoří pouze jihovýchodní hranici CHKO Blanský les v délce 12 km. Vltava v tomto úseku vytváří typické zakleslé meandry a protéká hlubokým kaňonovitým údolím.

Většina toků v CHKO byla v minulosti upravována melioračními zásahy z důvodů intenzifikace hospodaření v povodích. Průvodním jevem narušených odtokových poměrů je degradace a ústup původních přírodních a přírodě blízkých společenstev, snížení druhové rozmanitosti, ztráta samočisticí schopnosti vody i ztráta ekologické stability v prostředí vodních koryt i v jejich břehových a příbřežních zónách. Nejvíce poškozena jsou povodí významných vodních toků Křemžského a Chvalšinského potoka a jejich přítoků.

Stupeň poškození odtokových poměrů vytváří stěžejní vodohospodářskou problematiku území CHKO.

Vodní nádrže jsou v území CHKO Blanský les zastoupeny omezeným počtem malých až středních rybníků. Jejich funkce je krajinnotvorná, rybochovná, dočišťovací, zčásti i rekreační.

V posledních letech byla na území CHKO Blanský les realizována řada rybníků – byl obnoven Podnovoveský rybník a vybudována řada nových menších nádrží. Dále byla

provedena komplexní revitalizace povodí potoka Borová s cílem celkového zlepšení přírodního prostředí (projekt byl financován z Programu revitalizace říčních systémů).

Dlouhodobý cíl

- krajina se zvýšenou přirozenou retenční schopností povrchových i podpovrchových vod zajišťující příznivý stav vodních a na vodu vázaných ekosystémů a druhů,
- šetrné využívání stávajících vodních toků a vodních ploch s cílem zachovat charakter krajinného rázu a ekologickou hodnotu biotopů vázaných na tekoucí i stojaté vody vč. migrační propustnosti

Navrhovaná opatření

- iniciovat u správců vodních toků realizaci revitalizačních opatření, zejména vodních toků v zemědělsky využívané Křemžské kotlině – potoky Křemžský v úseku mezi obcemi Brloh a Křemže, Olešnice, Chlumský. Dále pak zejména potoky Chmelenský, Janský, Lhotecký, přítok Chlumského potoka z Loučeje, Lesák, Střemilský, Zrcadlový (sedimentační nádrž), Kycovský, Lazecký, Vyšenský (protipovodňová opatření a zadržení vody v krajině)
- aktualizovat informace o všech vodních tocích – geomorfologie toku v jeho jednotlivých částech včetně přítoků, břehové porosty, oživení toku (s důrazem na zvláště chráněné druhy), aktualizovat informace o stavu všech vodních nádrží (složení břehových porostů, charakter dna, hospodářské využití, zvláště chráněné druhy apod.)
- iniciovat odstranění migračních překážek na tocích, přednostně zejména v úsecích s výskytem populací významných druhů ryb i bezobratlých (zejména na vodohospodářsky využívaném Křemžském potoce)
- získávat informace o kvalitě vodních toků a ploch od příslušných úřadů (vodoprávní úřady, ČIŽP aj.)
- iniciovat a podporovat vytváření krajinářských prvků, které přeruší dráhu plošného odtoku vody z území v podobě střídání polních kultur, zasakovacích pásů, příčných mezí a remízků, pro snížení erozního zatížení těchto pozemků a zlepšení kvality vody v tocích Křemžské kotliny
- prosazovat taková protipovodňová opatření, která nepoškozují ochranný cenné lokality, podporovat přirozenou retenci vody v krajině
- spolupracovat s vodoprávními úřady na zajištění kvality povrchových i podzemních vod na území CHKO a na odstranění zdrojů znečištění v širším okolí

Navrhované zásady

- provádět zásahy vedoucí ke zlepšení kvality vod – výstavba kanalizace a ČOV v menších obcích, revitalizace vytipovaných vodních toků, odstraňování zdrojů znečištění apod.
- v rámci procesu územního plánování chránit dostatečný prostor pro vodní tok (širší proměnlivý profil s nízkými břehy), říční a potoční nivy a jiná přírodní území významná z hlediska rozlivu povodňových vod před další urbanizací, stávající nevhodné způsoby využití těchto území postupně eliminovat; účinně kombinovat zájmy ochrany přírody a ochranu před povodněmi
- upřednostňovat samovolné renaturační procesy u dříve upravených vodních toků (oproti běžné údržbě toků) zejména mimo zastavěná území obcí a preferovat taková opatření, která diverzifikují morfologicky jednotvárná koryta a vytvářejí úkrytové a rozmnožovací biotopy pro vodní živočichy (proměnlivý členitý profil koryta toku, podpora alternativních úprav)
- zachovávat a obnovovat přirozený charakter vodních toků a mokřadů, zejména mimo zastavěná území obcí s využitím procesu přirozené renaturalizace toků
- nevytvářet ve vodních tocích umělé migrační bariéry, nepodporovat budování malých vodních elektráren
- odstraňování povodňových škod provádět pouze tak, aby nedocházelo k poškozování toků jako významných krajinných prvků a snižování jejich funkce v systému ekologické

- stability; k opravám a stabilizaci koryt používat jen přírodní materiály (např. těžký kamenný zához)
- při realizaci protipovodňových opatření preferovat přírodě blízká opatření (revitalizace povodí malých vodních toků, výstavba a obnova malých vodních ploch, remízů, mezí, mokřadů apod.) oproti opatřením čistě technickým (poldry, přehrad, protipovodňové zdi)
 - případná technická protipovodňová opatření směřovat mimo lokality se zvýšenou přírodní hodnotou (zejména MZCHÚ, ZCHD, I. zóna)
 - při realizaci protipovodňových opatření postupovat v koordinaci s komplexními pozemkovými úpravami
 - zajišťovat realizace drobných vodních ploch, zejména tůní, stavbu malých vodních nádrží a rybníků s ohledem na utváření terénu, začlenění do krajiny, zachování nebo zvýšení druhové diverzity území a vhodnou (z hlediska přírodních hodnot) úpravu břehů a litorálních pásem
 - nepodporovat vytváření vodních nádrží s využitím k intenzivnímu chovu ryb nebo ptáků
 - při zvyšování retenční kapacity rybníků jejich odbahňováním dbát na to, aby opatření nebylo na úkor jejich biologické hodnoty, zejména pokud jde o rozsah a kvalitu litorálních porostů
 - zachovávat a obnovovat přirozenou strukturu a skladbu břehových porostů (druhová a věková rozmanitost, zapojené porosty s keřovým patrem aj.), vzájemnou spoluprací správců vodních toků a povodí, příp. obcí
 - při péči o břehové porosty je zachovat v maximální míře, průběžnou obnovu (při respektování geografické původnosti dřevin) a postupné zvyšování jejich druhové a věkové diverzity provádět za respektování ekologických a estetických hledisek
 - případné změny vodárenského využití toků v oblasti (stavby vodárenských nádrží, odběry vody nebo změny kapacity jímání apod.) posuzovat z hlediska negativního zásahu do přírodního prostředí a hodnot krajinného rázu
 - využívat vyšší technologie čištění odpadních vod, dodatečné stupně čištění pasivními prvky (zemní/pískový filtr, biorybník, kořenová ČOV) především u obytných objektů situovaných v horních částech povodí, na málo vodních tocích a na ochránářsky cenných lokalitách
 - zvyšovat kvalitu vod budováním obecních ČOV a realizací kvalitních projektů čištění odpadních vod, podporovat následné používání vody, kořenové ČOV nebo biologické rybníky, budovat kanalizace v obcích (zejména Český Krumlov – část Vyšný)
 - realizovat takové využívání ZPF, včetně podpory vhodných agrotechnických metod, aby nedocházelo ke snižování kvality povrchových i podzemních vod, případně došlo k jejímu zlepšení

3.6. Výstavba

Charakteristika problematiky

Tradiční lidská sídla i jednotlivé stavby harmonicky zakomponované do přírodního rámce jsou součástí krajinného rázu, který je jedním z předmětů ochrany CHKO.

Na území CHKO Blanský les leží, nebo svým územím zasahuje, 19 obcí, samotných sídel se zde však nachází přes padesát. Jde většinou o malé vsi, pouze pět přesahuje 500 obyvatel. Většina sídel je založena kolem obdélníkové nebo čtvercové návsi, pro vyšší polohy jsou charakteristické malé skupiny s rozvolněnou nepravidelnou zástavbou velkých usedlostí. Typickým znakem oblasti je řada samot, zakládaných uprostřed zemědělských pozemků.

V Blanském lese se prolínají tři hlavní typy venkovských staveb. Nejčastěji jsou stavby přízemní, v průčelí se dvěma trojúhelníkovými štíty spojenými zdí s branou, mají velice prosté dekorace. V místech s dříve německým obyvatelstvem bývají domy dvoupodlažní, často s valbovou střechou. Ze severu sem zasahuje vliv blatského selského baroka s obloučkovými či volutovými štíty.

Kromě jednotlivých památkově chráněných staveb byly v CHKO vyhlášeny také vesnické památkové rezervace Holašovice (v roce 1999 zápis do fondu UNESCO)

a Vodice, vesnické památkové zóny Dobčice, Lipanovice, Třešňový Újezdec a Zlatá Koruna, městská památková zóna Chvalšiny a archeologická rezervace keltské oppidum u Třísova.

Řada obcí byla v minulosti narušena zejména výstavbou předimenzovaných zemědělských areálů. Nevhodnými novostavbami byly v minulosti poškozeny především bývalé střediskové obce. Chatové osady místy vytvářejí souvislou zástavbu. Novým jevem je rozšiřování rozptýlené zástavby kolem obcí a budování satelitních sídlišť rodinných domků, novostavby vykazují tendence k panevropské katalogové architektuře a používání nevhodných materiálů.

Zásadním nástrojem pro regulaci stavební činnosti je územně plánovací dokumentace, všechny obce v CHKO mají schválený územní plán.

Dlouhodobý cíl

- uchování volné krajiny bez zástavby
- zachování hustoty zástavby v lokalitách s roztroušenou zástavbou
- zachování tradičního rázu obcí, nenarušeného cizorodými prvky, rozvoj obcí v souladu s udržením jejich hodnot včetně místně typické urbanistické struktury a charakteru zástavby (půdorys staveb, hustotu zástavby, typické hmotové poměry zástavby)

Navrhovaná opatření

- poskytovat ÚAP související s ochranou přírody a krajiny do územních plánů (zonace CHKO, MZCHÚ včetně ochranných pásem, EVL, ÚSES, lokality výskytu ZCHD atd.), prosazovat respektování limitů OPK v územních plánech a zachování migrační prostupnosti krajiny, cenných biotopů, hodnot krajinného rázu a přírodních funkcí krajiny
- spolupracovat s obcemi, pořizovateli a zpracovateli ÚPD na maximálním zapracování pravidel k zachování hodnot tradiční zástavby a krajinného rázu do územně plánovací dokumentace s využitím studie Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les z roku 2015 (viz kap. 2.12.)
- zajistit dobrou informovanost státní správy a samosprávy a projektantů o ochraně krajinného rázu a z ní vyplývajících požadavcích AOPK ČR v oblasti výstavby, zástupcům obcí předávat aktuální informace a materiály k problematice ochrany krajinného rázu obcí, případně poskytovat poradenskou činnost v oblasti krajinného rázu a tradiční zástavby v jednotlivých sídlech (viz kap. 2.14.)
- zvyšovat povědomí obyvatel o tradiční zástavbě a jejích hodnotách (viz kap. 2.14.)
- vydat informační brožuru s příklady vhodných staveb (podle Regulativů pro výstavbu a přestavbu na území CHKO a regulativů Preventivního hodnocení krajinného rázu v CHKO Blanský les)

Navrhované zásady

- při přípravě stavebních záměrů dbát na dodržení zásad ochrany krajinného rázu, respektování měřítka a formy dochované zástavby, postupovat podle Regulativů pro výstavbu a přestavbu na území CHKO a vycházet ze zásad stanovených pro zóny ochrany krajinného rázu Preventivním hodnocením krajinného rázu (zóny přísné, zpřísněné a běžné ochrany, kategorizace obcí) (viz kap. 2.12.)
- v krajinářsky cenných územích (zóny zpřísněné ochrany dle Preventivního hodnocení krajinného rázu) používat tradiční architektonické prvky
- zachovat volnou krajinu bez výstavby, nezahušťovat rozptýlené osídlení samot a jejich souborů; novou výstavbu ve volné krajině minimalizovat na stavby prokazatelně nezbytné pro lesnictví, zemědělství, vodní hospodářství, ochranu přírody, výjimečně pro turistiku (mimo I. zónu)
- nenarušovat tradiční ráz obcí výstavbou satelitních sídlišť rodinných domů, sídla rozvíjet po etapách jako souvisle urbanizované celky s ohledem na kulturně historické hodnoty sídel a krajinného rázu; pro rizikové zóny zpracovávat regulační plány s vhodnou parcelací pozemků, orientací staveb a obnovou zeleného okraje sídel (viz kap. 2.12.)
- při územním plánování důsledně vyhodnocovat využití stávajících zastavěných a zastavitelných ploch a podle toho plánovat další rozvoj

- návrhy nových zastavitelných ploch směřovat pouze na pozemky zařazené do III. zóny CHKO, mimo pohledové horizonty a okraje lesních pozemků, respektovat charakter a urbanistickou strukturu sídel
- zachovat kulturní dominanty (chránit je před poškozením a znehodnocením v důsledku další zástavby)
- novostavby a přestavby provádět v kontextu typických venkovských objektů v daném místě (měřítko, umístění a proporce jednotlivých staveb)
- při přestavbách provádět úpravu narušených objektů tak, aby se obnovil vzhled hmotově jednoduchých venkovských objektů a udržet tradiční vzhled stávajících staveb, zejména u souborů usedlostí na samotách
- zachovat typickou orientaci objektů v daném místě, způsob osazení objektu v terénu, výškovou hladinu, respektovat měřítko sousedních budov
- z důvodu ochrany krajinného rázu (obrazu sídla v krajině) používat tradiční barvy fasády a střešních krytin (viz kap. 2.12.)
- při návrzích venkovního osvětlení využívat technická řešení snižující světelné znečištění
- minimalizovat zásahy do terénu, plynule zapojovat novostavby do terénu, minimalizovat vznik zpevněných ploch
- dokončovat sadové úpravy v okolí nových staveb, využívat místně přirozené druhy doprovodné zeleně
- technickou infrastrukturu umisťovat tak, aby byl respektován přírodní stav a ekologická funkce lokality (zeleň, cenné louky, mokřady) a kulturní hodnoty okolí (kvalitní tradiční stavby, drobná architektura)
- zachovat prostupnost krajiny, omezit nevhodné oplocování pozemků ve volné krajině (viz kap. 2.8.)

3.7. Doprava a inženýrské sítě

3.7.1. Doprava

Charakteristika problematiky

Hranice CHKO vede na jihozápadě a jihovýchodě zčásti po komunikacích I. a II. třídy, ale uvnitř CHKO je silniční síť tvořena převážně silnicemi III. třídy, účelovými komunikacemi a pouze jednou silnicí II. třídy. Pro velké živočichy žádná ze silnic nepředstavuje takovou migrační bariéru, aby bylo nutno přijmout opatření pro její zprůchodnění např. formou ekoduktů. V některých místech není vyřešené překonávání komunikací pro obojživelníky a pro drobné vodní živočichy v místech křížení s vodními toky. V posledních 10 letech se celkem výrazně rozšiřuje i síť zpevněných účelových komunikací, tj. zpevněných komunikací zajišťujících přístup k zemědělským pozemkům. Tyto komunikace jsou budovány v rámci schválených komplexních pozemkových úprav jako součást plánu společných zařízení a hrazeny z prostředků Ministerstva zemědělství.

Zimní údržba komunikací je přednostně prováděna použitím inertního materiálu. Výjimka pro zimní chemickou údržbu komunikací je povolena na poměrně velkém počtu silnic. Jedná se o komunikace s vyšším dopravním významem – II. třídy a výjimka je udělena i na krátké problematicky sjízdné úseky komunikací III. třídy. Její rozsah není plně využíván – pro chemický posyp jsou definovány situace, za nichž lze výjimečně tento způsob údržby aplikovat (kalamitní situace, náledí). Zimní údržba komunikací včetně chemického ošetření nepředstavuje z hlediska ochrany přírody a krajiny zásadní problém.

Možnosti parkování menšího množství vozidel jsou v CHKO běžně ve všech obcích. Problémy s kapacitou parkování v letní sezóně v turisticky atraktivních místech (Holašovice, klášter Zlatá Koruna, nástupní místa k hradu Dívčí Kámen – Holubov a Třísov a ke Kleti – Krásetín a Vyšný) byly řešeny vybudováním záchytných parkovišť na okrajích zmíněných obcí.

Trvale je třeba věnovat pozornost jednáním o dopravních koncepcích regionu, aby při snaze o zlepšení parametrů dopravy mezi Českými Budějovicemi a Šumavou

nedošlo k nevratnému narušení přírody a krajiny v CHKO. Příkladem je znovu diskutovaná varianta severního obchvatu Českého Krumlova, jež zasahuje do CHKO.

Železniční doprava zasahuje do CHKO málo frekventovanou tratí č. 194 procházející východní částí CHKO, která v současné době prochází rekonstrukcí s cílem optimalizace provozu. Aktuálně nepředstavuje železniční doprava problém z hlediska ochrany přírody.

Dlouhodobý cíl

- udržení cestní sítě a jiných dopravních staveb v rozsahu nenarušujícím krajinný ráz a přírodní prostředí a nevytvářejícím migrační bariéry
- udržení chemické údržby komunikací v rozsahu nepoškozujícím vegetaci podél komunikací

Navrhovaná opatření

- posuzovat přeložky, směrové úpravy a rekonstrukce silnic a budování odstavných míst (včetně vybavení) ve vztahu k územním plánům obcí v podobě nenarušující krajinný ráz a lokality s chráněnými přírodními fenomény (viz kap. 2.12.)
- spolupracovat s obcemi a Správou a údržbou silnic na omezování likvidace doprovodné zeleně podél komunikací při zohlednění požadavků na bezpečnost provozu i ochranu zeleně a její význam v krajině, na údržbě doprovodné zeleně a uplatňování náhradní výsadby při vysazování nových a doplňování stávajících alejí (viz kap. 3.2.)
- u migračních tras obojživelníků zajistit v nejvíce exponovaných úsecích instalaci bariér a transfery v době tahu; na lokalitách, kde je to technicky možné, zvážit řešení trvalými zábranami a úpravami propustků (viz kap. 2.8.)

Navrhované zásady

- rekonstrukce či přeložky silnic II. a III. třídy realizovat tak, aby nedocházelo k narušení krajinného rázu, souvislých lesních komplexů, lokalit s chráněnými přírodními fenomény a migračních tahů živočichů (viz kap. 2.12. a 2.8.)
- dbát o zachování či zlepšení migrační prostupnosti území (propustky, podchody apod.),
- zachovat dosavadní způsob zimní údržby silnic
- chránit a doplňovat doprovodnou zeleň v okolí komunikací (viz kap. 3.2.)
- upřednostňovat pro letní ošetřování zelených pásů a okolí svodidel podél komunikací mechanické způsoby před používáním chemických prostředků

3.7.2. Technická infrastruktura a inženýrské sítě

Charakteristika problematiky

Území CHKO je protkáno volným vedením o maximálním napětí 22 kV, pouze podél Zlaté Koruny a Přísečné prochází linka 110 kV. Většina těchto distribučních soustav je vedena „vzdušným“ vedením, které se výrazně projevuje v krajině. Nové trasy vedení NN v obcích, především pro rozvojové lokality, a rekonstrukce dožívajících vedení jsou v posledních letech řešeny zemním kabelovým vedením. Tento postup přispívá k ochraně krajiny a kulturně historických prvků v sídlech, i když může také znamenat ohrožení vysoké zeleně.

Stav telekomunikačních sítí v posledních letech prochází etapou spíše zdokonalování stávajících zařízení než budování nových. Střety s ochranou krajinného rázu v případě stožárů telekomunikačních sítí se v současné době neobjevují.

Po obvodu CHKO procházejí dvě větve vysokotlakého plynovodu, v přípravě je výstavba tranzitního vysokotlakého plynovodu, jehož trasa se dotýká západního okraje CHKO u Smědče. Další záměr vysokotlakého plynovodu uvažuje napojení Brloha z větve VTL plynovodu od Hracholusk. Většina obcí v CHKO je plynofikována.

Dálkové zásobování teplem (zejména Českého Krumlova) je řešeno energií z Energobloku Domoradice. V roce 2010 zahájila společnost Carthamus rekonstrukci zdroje na výtopnu na biomasu v kombinaci s uhlím a dosud pracuje ve zkušebním provozu. Provoz výtopny ovlivňuje okolí dopravní zátěží či vypouštěním oteplené vody.

Na rozdíl od jiných oblastí není Blanský les předmětem zájmu o výstavbu větrných elektráren. V uplynulých letech se objevovaly záměry elektráren fotovoltaických. Naprostá většina byla zamítnuta pro střet s ochranou krajinného rázu. Výjimkou jsou malá zařízení v zastavěných částech sídel.

Zásobování obcí pitnou vodou je řešeno převážně z místních zdrojů. Na území CHKO Blanský les je vybudována rozvinutá síť malých místních vodovodů pro veřejnou potřebu a jen v menším rozsahu je zásobování pitnou vodou zajištěno z větších vodovodních systémů nadmístního významu.

Kanalizační síť s fungující čistírnou odpadních vod je v činnosti především ve větších sídlech. V ostatních menších sídlech (cca pod 300 EO) je řešení chybějících nebo neúplných veřejných kanalizací a ČOV z ekonomických důvodů stále časově vzdálené (přestože se s ním i nadále počítá).

Dlouhodobý cíl

- vyhovující technická vybavenost sídel a obcí umožňující jejich rozvoj a zároveň zásadně nenarušující krajinný ráz a respektující zájmy ochrany přírody

Navrhovaná opatření

- regulovat výstavbu dalších bodových a liniových prvků technického charakteru (nadzemní vedení vysokého napětí, vysílače apod.) tak, aby nedocházelo k narušení krajiny či nebyly negativně ovlivněny přírodní hodnoty; záměry přednostně směřovat mimo území CHKO
- koncepčně včas řešit a regulovat síť technické infrastruktury v rámci územně plánovací dokumentace, zejména vedení plynovodu kolem Smědečku, napojení Brloha z větve plynovodu od Hracholusk a nové vedení VVN
- v procesu územního plánování hodnotit a posuzovat návrhové plochy pro technickou a dopravní infrastrukturu s tím, že lze pro tento účel definovat plochy nevhodné (z důvodu ochrany krajinného rázu, výskytu ZCHD apod.) (viz kap. 2.7., 2.8. a 2.12.)
- u staveb vysílačů a stožárů uplatňovat požadavek na sdílení technické infrastruktury více subjekty, (viz kap. 2.12.)
- podporovat budování odpadní kanalizace a čistíren odpadních vod v obcích
- nepodporovat nové vodní elektrárny na území CHKO (viz kap. 2.8. a 3.4.)

Navrhované zásady

- minimalizovat výstavbu dalších bodových a liniových prvků technického charakteru v cenných územích (např. v MZCHÚ, I. a II. zóně CHKO, v místech, kde mohou být ovlivněny krajinný ráz a chráněné druhy), pro umístění zařízení (anténní aj. systémy) využívat přednostně stávající výškové objekty a průmyslové či zemědělské areály, vyhýbat se pohledově exponovaným polohám, nově budované stožáry umísťovat tak, aby byla část jejich konstrukce zakrývána lesními porosty (viz kap. 2.12.)
- při stavbě nebo instalaci nových a rekonstrukcích starých rozvodů elektrického vedení NN a telekomunikačních rozvodů v obci je umísťovat pod zem, v případech „vzdušného“ vedení volit vhodný typ, způsob vrcholového značení z důvodů bezpečnosti leteckého provozu a umístění s ohledem na krajinný ráz a přírodní hodnoty a ochranu ptáků před střety s elektrickým vedením (viz kap. 2.8. a 2.12.)
- pro vedení dalších inženýrských sítí (plyn, voda) se pokud možno vyhýbat MZCHÚ a dalším cenným územím, využívat již zastavěných částí území
- záměry na výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů plánovat tak, aby nebyly ve střetu s ochranou krajinného rázu a přírodě blízkých ploch (viz kap. 2.8. a 2.12.)
- při zavádění alternativních zdrojů energie (větrná, sluneční, biomasa, bioplyn) postupovat v souladu s územně plánovací dokumentací a na základě vyhodnocení všech vlivů na přírodu a krajinu
- chránit a doplňovat doprovodnou zeleň komunikací při zohlednění požadavků na bezpečnost provozu (viz kap. 3.2.)

- umístování solárních panelů směřovat výhradně do stávajících uzavřených průmyslových nebo zemědělských areálů a na střechy domů, pokud tím nedojde k negativnímu ovlivnění krajinného rázu (viz kap. 2.12.)
- podporovat dobudování chybějících ČOV a kanalizačních řadů ve všech obcích na území CHKO (viz kap. 3.5.)

3.8. Průmysl

Charakteristika problematiky

Na území CHKO Blanský les se nenachází žádný významný průmyslový podnik, který by svou výrobou zásadně ovlivňoval životní prostředí, s výjimkou lomu Kámen a písek v Plešovicích a spalovny Carthamus – Energoblok v Domoradicích. Většina výrobních objektů je soustředěna do průmyslové zóny Domoradice na severovýchodním okraji Českého Krumlova u hranice CHKO. Menší výrobní zóna je v Mříči v návaznosti na železniční trať. Průmyslové podniky jsou všechny situovány na území III. zóny CHKO.

Vliv provozu těchto závodů (zejména emisí) je příležitostně monitorován a vyhodnocován příslušnými orgány státní správy.

Jisté problémy působí dopravní zatížení, zejména doprava kamene z lomu v Plešovicích a velké dopravní zatížení průmyslové zóny Domoradice.

Dlouhodobý cíl

- zachování přírodních hodnot a typického charakteru krajiny, při zohlednění kulturních, hospodářských a sociálně ekonomických potřeb obyvatel území CHKO

Navrhovaná opatření

- v procesu územního plánování usměrňovat vymezení ploch pro výrobní a průmyslové aktivity s ohledem na kvalitu a význam přírodních a přírodě blízkých ploch a krajinný ráz území, chránit před nimi především volnou krajinu (viz kap. 2.12. a 3.6.)
- uplatňovat při regeneraci, případně rekultivaci, nevyužívaných výrobních a zemědělských areálů (brownfields) požadavky na zřetelné vymezení nového způsobu užívání území, případně dbát na kvalitní zpracování rekultivačních plánů se stanovením požadovaného cílového stavu území
- podporovat ve spolupráci s obcemi přednostně rozvoj činností spojených s místními tradicemi, kulturou, turistickým ruchem s vazbou na kulturně historický vývoj území
- podporovat provozy zhodnocující v maximální míře místní suroviny a obnovitelné zdroje
- pokračovat ve sledování vlivu průmyslových závodů a těžby na přírodu CHKO
- v územních plánech obcí prosazovat umístování drobných průmyslových provozoven a ostatních výrobních zařízení výhradně v přímé návaznosti na sídelní útvary, přednostně v určených zónách a nevyužívaných zemědělských a průmyslových objektech

Navrhované zásady

- nové průmyslové, výrobní či zemědělské objekty situovat přednostně do opuštěných areálů a do III. zóny CHKO; u stávajících staveb pokud možno snížit negativa vlivu na krajinný ráz (výsadby v okolí podniku apod.) (viz kap. 2.12. a 3.6.)
- nové či přestavované podniky hmotově i materiálně přizpůsobovat charakteru zástavby v daném místě a dbát na zachování krajinného rázu
- rozvíjet činnosti spojené s místními tradicemi, kulturou, turistickým ruchem s vazbou na kulturně historický vývoj území

3.9. Zacházení s odpady

Charakteristika problematiky

Na území CHKO Blanský les se v současnosti nenachází žádná povolená skládka. Veškerý komunální i tříděný odpad se odváží za hranice CHKO. Výjimkou jsou tzv. kompostárny, které vznikají při jednotlivých obcích, pro potřeby recyklace biologického odpadu.

V průběhu období platnosti předchozího plánu péče bylo v území zrekultivováno několik černých skládek, problémem ale zůstávají často neodborně prováděné biologické rekultivace včetně jejich zabezpečení proti erozi. Dalším problémem jsou nepovolené skládky (zejm. sutí), které představují jak možný zásah do krajinného rázu území, tak do biotopů druhů.

Dlouhodobý cíl

- území CHKO Blanský les bez skládek komunálního nebo tříděného odpadu

Navrhovaná opatření

- nadále evidovat a sledovat lokality starých ekologických zátěží, zejména starých skládek odpadů (skládka Holubov – Bořinka, dále pak skládky Brloh, Křemže – pod ZŠ, Chvalšiny, Vyšný)
- spolupracovat s dotčenými státními i samosprávnými úřady při odstraňování nelegálních skládek, předcházet jejich vzniku informováním občanů, kam odpady ukládat, a včasným podchycením vznikajících skládek (viz kap. 2.14.)
- pokračovat v pravidelných jarních akcích organizovaných pro dobrovolníky a veřejnost a zaměřených na úklid celého území CHKO (viz kap. 2.14.)

Navrhované zásady

- na území CHKO neumisťovat žádné skládky TKO
- zajistit průběžně úklid nepovolených skládek a předcházet jejich vzniku např. zvýšenou informovaností občanů kam odpady ukládat
- při likvidaci starých nelegálních skládek TKO upřednostňovat biologickou rekultivaci zvyšovat míru recyklace a rozšiřovat nabídku separovaného sběru odpadu pro občany

3.10. Těžba nerostných surovin

Charakteristika problematiky

Na území chráněné krajinné oblasti Blanský les leží celkem osm registrovaných ložisek nerostných surovin. Zřízeny zde byly tři dobývací prostory a tři chráněná ložisková území. V současnosti se povrchově těží stavební kámen v lomech Plešovice a Zrcadlová Huť. Společným znakem obou ložisek je dlouhodobá perspektiva těžby ve vyhlášených dobývacích prostorech přesahující návrhový horizont plánu péče (při současné výši těžeb cca 650 tis. t jsou stanoveny na téměř 150 let). Těžba je povolena do roku 2032 v současně roztěžených prostorech dle schválených POPD. V současné době je těžba na ložisku Zrcadlová huť na základě dohody s AOPK ČR omezena a těží se zde cca 10 tis. t. ročně.

Na ložiskách grafitu Český Krumlov a Lazec byla těžba zastavena z důvodu úpadku firmy Grafitový důl. Minulá dobývací činnost se projevuje na povrchu propadovým pásmem. Vzhledem k tomu, že zde neproběhla žádná sanace po těžbě, je celé území značně rizikové. Činnost jediného vápencového lomu na území CHKO byla ukončena v roce 1994, zbytkové zásoby byly odepsány. Většina ložisek karbonátů představuje z přírodovědného hlediska mimořádně cenné lokality.

Dlouhodobý cíl

- území CHKO bez těžby nerostných surovin a s revitalizovanými vytěženými lokalitami

Navrhovaná opatření

- chránit krajinu před případnými záměry otvírky nových povrchových těžeben (viz kap. 2.12.)
- aktualizovat zhodnocení surovinového potenciálu v CHKO jako podklad pro rozhodování o využití nerostných surovin a redukci dopadů jejich těžby na CHKO
- prosazovat redukci dobývacích prostorů Chvalšiny a Plešovice a odpis zásob východní (disjunktní) části ložiska Chvalšiny – Zrcadlová Huť
- prosazovat zrušení DP, CHLÚ a odpis zásob ložisek grafitu, karbonátových surovin a živcové suroviny na celém území CHKO
- podpořit realizaci rekultivačních projektů na ložiscích Lazec – Křenov a Český Krumlov – Městský vrch

Navrhované zásady

- rekultivovat vytěžené lokality bez zavážení lomů (ani inertním materiálem či ornici) a bez výsadeb stanovištně nepůvodních druhů (viz kap. 2.9.)
- upřednostňovat biologické rekultivace lomů před technickými, maximálně využívat přírodních pochodů (samovolná či částečně řízená sukcese)

3.11. Rekreace

Charakteristika problematiky

Území CHKO Blanský les je díky harmonické a různorodé krajině oblastí rekreačně velmi využívanou. Atraktivitu oblasti pro návštěvníky ještě zvyšují historické památky v CHKO nebo její těsné blízkosti (např. Český Krumlov – památka UNESCO, klášter Zlatá Koruna), zachované soubory lidové architektury (např. Holašovice – památka UNESCO) a snadná dostupnost z Českého Krumlova i Českých Budějovic.

Chatová rekreace území CHKO zasáhla jen v několika lokalitách. Je soustředěna zejména v údolí Křemžského potoka a Vltavy a na severu CHKO (např. v okolí Jankova a Kvítkovic). Chalupaření jako nejpřijatelnější forma individuální pobytové rekreace je rozmístěno v podstatě na většině území CHKO (např. Brložsko a u západní hranice CHKO).

Menší zemědělské farmy a chalupářské využití starších stavení dávají prostor pro rozvoj agroturistiky.

S rozvojem cestovního ruchu došlo i k rozvoji stravovacích a ubytovacích služeb, které jsou ve velké míře umístěny v zastavěných částech sídel a jejich vliv na přírodu a krajinu je minimální.

Hlavní celoroční rekreační aktivitou je pěší turistika, která je soustředěna především v masivu Kletě, Kluku a v krajinářsko-historicky atraktivním okolí zříceniny hradu Dívčí Kámen. Ze sezónních sportovně rekreačních aktivit je nejvíce rozšířena vodní turistika (vodáctví). Z vodních toků Blanského lesa je pro tuto aktivitu využívána pouze řeka Vltava. Mezi další vyhledávané sportovně rekreační aktivity patří cykloturistika využívající cca 170 km značených cyklotras doplněných na vhodných místech mapami a informačními tabulemi. Při příhodných sněhových podmínkách je oblíbené běžecké lyžování. Vyznačeno je přes 50 km běžeckých stop, z toho cca 30 km tras je v masivu Kletě.

K problémům z hlediska ochrany přírody dochází především na nejvíce navštěvovaných místech v masivu hory Kletě a v kaňonu Vltavy v oblasti Dívčího Kamene. V obou lokalitách se projevují negativní důsledky nadměrné návštěvnosti (např. sešlap vegetace, eroze, znečištění odpadky).

Dlouhodobý cíl

- rekreační, turistické a sportovní využívání území CHKO bez negativních dopadů na přírodu a krajinu

Navrhovaná opatření

- podporovat rekonstrukce a další údržbu turistických tras a usměrňovat návštěvníky tak, aby nedocházelo k poškozování přírodních hodnot území
- podporovat údržbu, příp. zlepšení infrastruktury na stávajících cykloturistických trasách a usměrňovat cykloturistiku na vyznačené trasy
- spolupracovat s Klubem českých turistů při návrzích vedení značených tras včetně tras pro běžecké lyžování (viz kap. 2.14.)
- podporovat různé formy agroturistiky
- v případě zájmu aktivně spolupracovat na vytipování vhodné trasy pro vedení hiposteze
- při dodržení zásad ochrany krajinného rázu umožnit budování rekreačních zařízení rekonstrukcí nevyužívaných objektů v zastavěném nebo zastavitelném území obcí (viz kap. 2.12. a 3.6.)
- spolupracovat na aktualizacích vydaných naučných a propagačních materiálů a účelových map k podpoře a zároveň usměrnění turistického ruchu (viz kap. 2.14.)

Navrhované zásady

- budování rekreačních zařízení s větší kapacitou navrhovat jen v sídlech (mimo volnou krajinu)
- pro nové ubytovací kapacity rekonstruovat případně adaptovat stávající objekty, zachovat jejich případné historické a architektonické hodnoty a dbát na nenarušení krajinného rázu místa (viz kap. 2.12. a 3.6.)
- rozvíjet různé formy agroturistiky
- udržovat značení a vybavení (např. odpočívadla a posezení) stávajících turistických tras, cyklotras a běžkařských stop a jejich vedení mimo lokality cenné z hlediska ochrany přírody, případné návrhy na změny vedení či vybavení konzultovat s AOPK ČR
- udržovat terénní informační systém a udržovat z pohledu ochrany přírody a krajiny a interpretace přírodních a krajinných hodnot CHKO vhodnou sítí naučných stezek

4. Závěrečný přehled prioritních úkolů

- na základě inventarizačních průzkumů zpracovat návrhy a vyhlásit PP Ochozňák, PP Vyšenský mokřad, PP Lazecký vrch; u stávajících MZCHÚ vyřešit jejich zanesení do katastru nemovitostí (zaměření nebo přehlášení s vymezením dle parcel)
- zajistit údržbu xerothermních trávníků a skalních společenstev na českokrumlovských vápencích a v údolí Vltavy – pastva skotu, koní, ovcí a koz, odstraňování dřevin, kosení
- zajistit pravidelnou sečí údržbu mezofilních i vlhkých luk (především s výskytem významných druhů rostlin)
- sledovat populace zběhovce jehlancovitého (*Ajuga pyramidalis*) a v případě negativních trendů zahájit aktivní zásahy na lokalitě (narušování drnu, výřez apod.); pravidelně udržovat lokality hořečku českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*)
- chránit biotopy výskytu významných druhů živočichů (zejména denních motýlů) a zajistit řízenou péči o ochránářsky cenné lokality; vhodné lokality (NPR Vyšenské kopce, PP Cvičák) udržovat proti plošnému zarůstání (výřez dřevin, kosení), kosit ochránářsky cenné luční porosty (PP Provázková louka)
- provést inventarizační průzkumy významných druhů i společenstev v CHKO, zejména taxonomických skupin, které nebyly dosavadními výzkumy dostatečně pokryty (savci, obojživelníci a plazi, bezobratlí)
- podporovat vlastníky lesa při pěstování druhově bohatých porostů, zejména při používání jedle místního ekotypu a zavádění a následném udržení vtroušených dřevin přirozené skladby (v závislosti na stanovištích zejména jilmu, javorů, lípy, třešně, jeřábu)
- ve spolupráci s vlastníky lesa zachovat část starých porostů s přírodě blízkou druhovou skladbou do vyššího věku (cca 200 let)
- podporovat šetrné hospodaření na zemědělské půdě (zapojení do agroenvironmentálních programů, ekologické zemědělství) s cílem vytvoření druhově a stanovištně pestré zemědělské krajiny
- iniciovat realizaci revitalizačních opatření, zejména vodních toků v zemědělsky využívané Křemžské kotlině
- chránit krajinu před pronikáním výstavby do volné krajiny a narušováním tradičního rázu obcí
- v rámci práce s veřejností udržovat terénní informační systém, udržovat síť naučných stezek se zaměřením na ochranu přírody a krajiny

5. Seznam zkratk

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
ČIŽP – Česká inspekce životního prostředí
ČOV – čistírna odpadních vod
DP – dobývací prostor
EVL – evropsky významná lokalita
CHKO – chráněná krajinná oblast
CHLÚ – chráněné ložiskové území
k. ú. – katastrální území
KPÚ – komplexní pozemkové úpravy
LHP – lesní hospodářský plán
LS – lesní správa
LČR – Lesy ČR, s.p.
MVE – malá vodní elektrárna
MZD – meliorační a zpevňující dřeviny
MZe – Ministerstvo zemědělství
MZCHÚ – maloplošné zvláště chráněné území
MZP – minimální zůstatkový průtok
MŽP – Ministerstvo životního prostředí
NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody
NN – nízké napětí
NPR – národní přírodní rezervace
OOP – orgán ochrany přírody
OP – ochrana přírody
OPK – ochrana přírody a krajiny
ORP – obec s rozšířenou působností
POPD – plán otírky, přípravy a dobývání
PP – přírodní památka
PR – přírodní rezervace
SAPS – Single Area Payment Scheme (jednotná platba na plochu)
TKO – tuhý komunální odpad
TP – travní porost
TTP – trvalý travní porost
ÚAP – územně analytické podklady
UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (Organizace pro výchovu, vědu a kulturu)
ÚP – územní plán
ÚPD – územně plánovací dokumentace
ÚSES – územní systém ekologické stability
VTL – vysokotlaký plynovod
VVN – velmi vysoké napětí
ZCHD – zvláště chráněný druh
ZCHÚ – zvláště chráněné území
ZPF – zemědělský půdní fond

Zkratky dřevin jsou uvedeny podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování

6. Použitá literatura

- Albrechtová A. (1984): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Bořinka. – Ms., 34 p. + příl. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
- Albrechtová A., Albrecht J. & Urban F. (1987): Vegetační kryt SPR Vyšenské kopce. – Ms., 79 p. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
- Allram R. (1881): Die Phanerogamen-Flora um Krummau. – Jahresber. Staatsobergymn. Krummau 8(1880–1881): 3–24.
- Anděra M. & Červený J. (1994): Atlas of distribution of the mammals of the Šumava mountains region (SW-Bohemia). Acta Sc. Nat. Acad. Sci. Boh., Brno 28(2–3): 1–111.
- Anonymus (2003): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech IX. – Sbor. Jihoč. Muz. Čes. Bud., Přír. Vědy 43: 106–110.
- Baťa L. (1933): Dosavadní výsledky zoologického výzkumu jižních Čech., České Budějovice. Nákladem vlastivědné společnosti jihočeské, 67 pp.
- Beneš J., Konvička M., Dvořák J., Fric Z., Havelda Z., Pavlíčko A., Vrabec V., Weidenhoffer Z. (eds.) (2002): Motýli České republiky: Rozšíření a ochrana I a II, SOM, Praha 2002.
- Beran M. (2014): Orientační mykologický průzkum lokality NPR Vyšenské kopce 2013 – 2014. – Ms., 168 p. + tab. + foto (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
- Boublík K., Žárník M. & Douda J. (2004): Vegetační stupňovitost Blanského lesa. – In: Polehla P. [ed.], Hodnocení stavu a vývoje lesních geobiocenóz. Sborník příspěvků z mezinárodní konference 15.–16. 10. 2004 v Brně, Geobiocenologické spisy, Brno, 9: 9–13 + 3 mapy na CD-ROM.
- Brabec J. (2004, 2005): Monitoring hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) v ČR, – ms., 17 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
- Brabec J. (2005): Současný stav rozšíření hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) v ČR; Zprávy Čes. Bot. Společ., Praha, 40: 1–44
- Bureš J. (1992): Inventarizační průzkum drobných savců v CHKO Blanský les. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bureš J. (1995): Inventarizační průzkum ptáků PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bürger P. (1985): Zpráva o inventarizačním průzkumu drobných savců SPR Jaronínská bučina. – Rukopis, KSSPPOP v Č. Budějovicích, 8 s.
- Bürger P. (1987): Inventarizační průzkum SPR Jaronínská bučina. Hnízdní synusie ptáků v roce 1986. – Rukopis, KSSPPOP v Č. Budějovicích, 7 s.
- Bürger P. (2004): Inventarizační průzkum: Avifauna v PR Mokřad u Borského rybníka a v lokalitě Borský rybník v hnízdním období, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bürger P., Anděra M. & Zbytovský P. (1987): Savci Blanského lesa. Lynx (Praha), n.s. 23/1987: 5–42.
- Caisová L. (2002): Výskyt invazních rostlin *Impatiens glandulifera* L. a *Reynoutria japonica* Houtt. v kaňanu řeky Vltavy v úseku Rájov – samota u Cáby. – ms., 30 p. + příl. (matur. pr., depon. in: knihovna SOŠ OTŽP, Veselí nad Lužnicí)
- Čápková L. (2004): Rychlost rozkladu různého druhu rostlinného opadu a společenstva dravých roztočů. – 53 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

- Čáповá L. (2006): Účast společenstev dravých roztočů (Gamasida) na rozkladu dubového a bukového opadu – terénní experiment. – 63 p. Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Čejchan A. (1955): Rovnokřídlý hmyz (Orthoptera) státní přírodní rezervace u Českého Krumlova. Časopis Národního muzea, řada přírodovědná, 124: 142–144.
- Čelakovský L. (1883): Prodrómus květeny české. IV. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 4, pp. 677–944, Praha.
- Čepa L. (2007): Náklady na sexuální rozmnožování terestrických orchidejí. Ms. In prep. (Bakal. pr., Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.).
- Dvořák L., Bufka L., Červený J. & Bürger P. (2001): Zimoviště netopýrů v Pošumaví (lokality ležící mimo CHKO Šumava). Vespertilio 5: 57–72.
- Dvořáková I. (1999): Management vegetace v NPR Vyšenské kopce. – ms., 58 p. + příl. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. UK Praha).
- Farkač J., Král D. & Škorpík M. (eds.), 2005: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Red list of threatened species in the Czech republic. Invertebrates. AOPK ČR, Praha, 760 pp.
- Filipová M. (2004): Změny vegetace xerothermních trávníků v NPR Vyšenské kopce a v okolí vlivem kosení, pastvy a odlesnění. – ms., 37 p. + příl. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.).
- Flíček J. (1997): Střevlíkovití brouci z monitorovací plochy PR Holubovské hadce. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. & Flíček J. (1995): Fauna brouků (Coleoptera) vybraných čeledí v povodí potoka Borová u Chvalšín. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. (1992): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. (1995): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v NPR Vyšenské kopce, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Gulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – Preslia 84: 631–645.
- Halada J. & Halada M. (1992): Žahadloví blanokřídlí (Hymenoptera – Aculeata) SPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova, Sbor. JČM v ČB, Přírod. Vědy, 32: 59–68.
- Hanč Z. (2004): Inventarizační průzkum denních motýlů NPR Vyšenské kopce, VaV, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Hanč Z. (2005): Denní motýli (Papilionoidea a Hesperioidea) Národní přírodní rezervace Vyšenské kopce. – Klapalekiana, 41: 33–42, 2005.
- Hanč Z. (2005): Mapování denních motýlů CHKO Blanský les v letech 2002–2005, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Haraštová M. (1996): Sukcese vegetace v kamenolomu Plešovice, možnost rekultivace odvalu. – ms., 14 p. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.).
- Hartvich P. & Šašková M. (1991): Ichtyofauna Křemžského potoka ovlivněna odběrem vody malými vodními elektrárnami v Křemži. Dep. Územní výbor ČRS ČB, 5 p.
- Holec J. & Beran M. (eds.) (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1–280.

- Chán V. (2009): Chánova floristická kartotéka jihočeské pobočky ČBS. – Ms. [Depon. in: Jihočeská pobočka ČBS, Jihočeské muzeum v Č. Budějovicích.]
- Chán V., Lepší M. & Lepší P. [red.] (2008): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIV. – Sborn. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 48: 89–107.
- Chlumská Z. (2008): Problematika expanze jasanu v NPR Vyšenské kopce. – Ms., 65 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Janáková J. et Janák R. (2013): Plán péče o přírodní památku Na Stráži na období 2014–2028. – Ms., 16 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný; ÚSOP, Praha)
- Jersáková J. (1996): Ekologické nároky Orchismorio, ms., 15 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Jersáková J. (1997): Ekologie opylování Orchis morio (Orchideaceae), ms. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Jersáková J. 2007): Výsledky ručního opylování druhu Dactylorhiza incarnata, lokalita Borský rybník. Ms. – 1p. Zpráva o průběhu pokusu Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Jínová K. (2004): Rychlost rozkladu různého druhu rostlinného opadu a společenstva chvostostoků (Collembola). – 66 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Jínová K. (2006): Účast společenstev chvostostoků (Collembola) na rozkladu dubového a bukového opadu – terénní experiment. – 71 p. Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Jirout J. (2004): Rychlost rozkladu dubového a bukového opadu v závislosti na společenstvech půdních mikromycet a výškových vegetačních stupních. – 48 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Kletečka Z. & Čudan D. (2005): Inventarizační průzkum brouků Na stráži, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Kletečka Z. (2003): Inventarizace xylofágního hmyzu a možnost ochrany ohrožených skupin v PR Kleť, IP 1/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Kolektiv (1995): Kompletní biologické hodnocení v povodí potoka Borová, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Krafka Z. & Lippl L. (1991): Avifauna parku Červený dvůr. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Krombholzová Š. (1996): Sukcese vegetace na odlesněném Výřím vrchu v CHKO Blanský les. – ms., 11. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Kučera J., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813–850.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2011): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVII. – Sbor. Jihočes. Muz. v Čes. Budějovicích, Přír. Vědy 51: 73–88.
- Lepší M. (2007): Inventarizační průzkum z oboru botanika (cévnaté rostliny) na území bývalého vojenského cvičiště u Českého Krumlova. – Ms., 13 p. + tab. + foto. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Lepší M., Lepší P., Boublík K. & Kolář F. (2011): Reliktní výskyt Prunus fruticosa u Českého Krumlova. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 46: 231–250.

- Lepší P. (2008): Inventarizační průzkum PR Chrášťanský vrch a části navržené na rozšíření z oboru botanika. – Ms., 10 p. + 8 p. tab., 8 map., 2+4 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P. (2009): Inventarizační průzkum PR Ptačí stěna z oboru botanika. – Ms., 11 p. + 11 p. tab., 3 map., 2+4 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P. (2013): Inventarizační průzkum PP Výří vrch z oboru botanika. – Ms., 13 p. + 29 p. tab., 6 map., 107 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P., Janák R. & Vosátka T. (2013b): Plán péče o Přírodní památku Mokřad u Borského rybníka na období 2014–2023. – Ms., 21 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov, ÚSOP, Praha)
- Lepší P., Lepší M., Boublík K., Štech M. & Hans V. (eds) (2013a): Červená kniha květeny jižní části Čech. – Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, 503 p.
- Liška J. & Palice Z. (2010): Červený seznam lišejníků České republiky (verze 1.1). – Příroda 29: 3–66.
- Lodeová J. (1999): Chemismus a fototrofní mikrofóra v dendrotelmách Blanského lesa. – ms., 30 p. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Ložek V. (1956): Měkkýši Vyšenských kopců u Českého Krumlova. Ochrana přírody 11: 250.
- Ložek V. (1961): Měkkýši Vysoké Běty v předhůří Šumavy u Netolic. Sborník Jč. muzea, Přír. vědy 3: 137–146.
- Maradová M. (2004): Effect of stream bed restoration on macroinvertebrates biodiversity: the case of Borová brook (LPA Blanský les). Master thesis. University of South Bohemia.
- Matěna J. & Soldán T. (1996): Zpráva o hydrobiologickém průzkumu potoka Borová, Blanský les, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Maznová M. (1996): Druhová diversita brložských luk. – ms., 81 p. (Absolv. pr., depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný)
- Mihulka S. (1996): Invazní rostliny v dílčím krajinném úseku. – ms., 38 p. + příl. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Mudrák O. (2006): Poloparazitická interakce druhu *Rhinanthus minor*. Vliv živin a denzity populace. – ms., 54 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- MŽP (2006): Sdělení odboru mezinárodní ochrany biodiverzity o vydání „Pravidel hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000“. Věstník MŽP 10: 17.
- MŽP (2006): Pravidla hospodaření pro typy lesních přírodních stanovišť v evropsky významných lokalitách soustavy natura 2000. Planeta 9: 1–39.
- NDOP (2016): Nálezová databáze ochrany přírody. – AOPK ČR, URL: http://portal.nature.cz/nd/nd_nalez.php?akce=none&choice=3 (přístup leden–červen 2016).
- Nešpor J. (2003): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les, IP 2/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Nešpor J. (2004): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les jako podklad pro návrh MCHÚ, P 1/04, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Nešpor J. (2005): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les jako podklad pro návrh MCHÚ, IP 3/05, Depon. in Správa CHKO Blanský les.

- Petrásek J. (2004): Rychlost rozkladu dubového a bukového opadu v závislosti na společenstvech půdních bakterií a výškových vegetačních stupních. – 49 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Pižl V., Starý J. & Tajovský K. (1999): Půdně zoologický průzkum CHKO Blanský les. Lumbricidae, Oniscidea, Diplopoda, Chilopoda a Oribatida vybraných lokalit CHKO Blanský les. ÚPB AVČR, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Plesník J., Hanzal V. & Brejšková L. (eds.) (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Praha, 2003.
- Průcha M. (2012a): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – drobní zemní savci (Insectivora, Rodentia). – Ms., 16 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Průcha M. (2012b): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – letouni (Chiroptera). – Ms., 15 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Přibíková E. (2011): Ekologická studie invazního druhu *Echinops sphaerocephalus* v CHKO Blanský les. – Ms., 74 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Pykal J. & Bürger P. (2012): Ptačí společenstvo zámeckého parku v Červeném Dvoře u Chvalšín. – Sborn. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52 (suppl. 1): 99–105.
- Pyšek P., Danihelka J., Sádlo J., Chrtek J. Jr., Chytrý M., Jarošík V., Kaplan Z., Krahulec F., Moravcová L., Pergl J., Štajerová K. & Tichý L. (2012): Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasion patterns. – Preslia 84: 155–255.
- Reitschläger J. P. (1998): Výskyt hořečku českého (*Gentianella bohemica*) v Českých zemích a jeho ekologické limity. – ms., 24 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Reitschläger J. P. (2000): Ekologické vazby a opylovací strategie ohroženého druhu *Gentianella bohemica* (hořeček český). – Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Rivola M. (1973): Floristické materiály k území západní části Blanského lesa. – Přírod. Čas. Jihočes., České Budějovice, 13: 69–80.
- Růžička V. (1994): Spiders in South Bohemian stony debris. Acta Universitatis Purkynianae 3 [1993], Studia Biologica, 1: 9–18.
- Růžička V. (1996): Spiders in stony debris in South Bohemian mountains. – Silva Gabreta 1: 186–194.
- Řehounek J. (2004): Závěrečná zpráva o průzkumu fauny brouků v NPR Vyšenské kopce. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Řehounek J. (2005): IP brouci v PP Kalamandra, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Šoun J. (2002): Rozšíření druhu *Gentianopsisciliata* v oblasti Sušicko-horažďovických vápenců, jeho regenerační strategie a demografie. – ms., 34 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Šoun J. (2010): První nález *Calicium montanum* v České republice. – Bryonora 46: 19–23.
- Štechová T. (2014): Inventarizační průzkum PP Provázková louka z oboru bryologie. – Ms., 4 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Štěpán J. V. (1908): Na Kletské pasece, Příroda, VI, 218, Praha.

- Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHů pomocí odlovu agregátem, IP 3/03. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2004. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Tejmar J. (1999): Křídlatka japonská na okrese Český Krumov. – ms., 15 p. (matur. pr., depon. in: knihovna SOŠ OTŽP, Veselí nad Lužnicí)
- Tropek R. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru pavouci. – Ms., 12 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Urban F. (1970): Zoologické poměry. in: Chráněná krajinná oblast Blanský les. Návrhová studie: 50–55.
- Urban F. (1986): Blanský les. Památky a příroda 6: 363–371.
- Veselý P. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru ptáci. – Ms., 14 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Vlček M. (1991): Průzkum obratlovců státní přírodní rezervace Vyšenské kopce. Msc., 11 pp. a přílohy, dep.in ČÚOP České Budějovice.
- Vondrášek V. (1935): Květena okolo Křemže. – Ročen. Vlastiv. Společ. Jihočes. 1934: 54–55.
- Vydrová A. (1996): Flóra a vegetace přírodní rezervace Dobročkovské hadce. – Sborn. Jihočes. Muz. v Čes. Budějovicích, Přír. Vědy 36: 59–73.
- Vydrová A. (1997a): Inventarizační průzkum přírodní památky Horní Luka. – ms., 19 p., + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Vydrová A. (1997b): Vodní makrofyta rybníků v CHKO Blanský les. – Muz. a Součas., Ser. Natur. 11: 47–66.
- Vydrová A. (2002a): Inventarizační průzkum přírodní památky Mokřad u Borského rybníka. – Ms., 9 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
- Vydrová A. (2002b): Monitorování změn vegetace vlivem pastvy v travinobylinných společenstvech v Národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce. – ms., 18 p. [Depon. in: Správa CHKO Blanský Les, Český Krumlov].
- Vysloužil L., (1969): Heteroptera státní přírodní rezervace Vyšný u Českého Krumlova., Sborník Jč. Muzea, Př. vědy. 9: 70–74.

PŘÍLOHY

Příloha č. 1_Rámcové směrnice péče o les v CHKO Blanský les

V Rámcových směrnících péče o les pro I. a II. zónu CHKO Blanský les jsou oproti OPRL pro PLO č. 12 - Předhůří Šumavy a Novohradských hor zohledněna specifika hospodaření dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších úprav.

I. zóna CHKO:

Území, která jsou v lesích zařazena do I. zóny CHKO, jsou v mnoha případech současně chráněna formou MZCHÚ (kategorie NPR, PR a PP). Rámcové směrnice péče o les jsou zpracovány pro každé MZCHÚ v plánech péče o tato území. Péče o lesy v MZCHÚ může mít různou formu s ohledem na specifické předměty a cíle ochrany jednotlivých území. Rámcové směrnice pro I. zónu jsou určeny pro lesní porosty mimo MZCHÚ.

V Rámcových směrnících péče o les pro I. zónu CHKO (směrnice č. 1 až 3) je jejich rozdělení odvozeno od porostních typů a je zde brán ohled i na rozdíly mezi různými stanovišti (zejména původní druhová skladba, ke které by měly porosty I. zóny směřovat).

Číselné označení Cílových hospodářských souborů je mimo lesy ochranné provedeno pro lesy zvláštního určení.

II. zóna CHKO:

Pro území II. zóny jsou zpracovány Rámcové směrnice péče o les (směrnice č. 1 až 7) pro plošně nejvíce zastoupené cílové HS. Jejich rozdělení je odvozeno od porostních typů a diferenciací péče o les daná rozdíly mezi různými stanovišti je mírně potlačena (kromě stanovišť lesa ochranného).

V Rámcových směrnících péče o les je použito číselné označení Cílových hospodářských souborů z přílohy č. 4 k vyhlášce č. 83/1996 Sb. bez odvození číslování pro lesy zvláštního určení.

III. zóna CHKO:

Pro území III. zóny nejsou Rámcové směrnice péče o les v plánu péče o CHKO Blanský les zpracovány. Přebírají se Rámcové směrnice péče o les ze schváleného LHP pro LHC Český Krumlov vycházející z OPRL pro přírodní lesní oblast č. 12 - Předhůří Šumavy a Novohradských hor (které byly Správou CHKO připomínkovány v průběhu schvalování LHP). Při jejich použití je nutné respektovat zákonná omezení vyplývající ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších úprav.

Vysvětlivky:

Porostní typ:

Zařazení dle současných porostních skupin se provádí podle převládající dřeviny. Není-li pro převládající dřeviny vylišen porostní typ, řadí se do příbuzného HS, a to DG do smrkového, MD do borového, tvrdé listnaté do bukového případně dubového (ve 2. LVS), měkké listnaté do olšového. Zvláštní ohled musí být brán na porosty s vyšším zastoupením JD a nezařazovat je do smrkových hospodářských souborů, ale do porostních typů bukových.

Hospodářský způsob:

„P“ - podrovní, „N“ - násečný, „H“ - holosečný, „V“ – výběrný

- **podrovní** – při němž obnova lesních porostů probíhá pod ochranou těžného porostu
- **násečný** – při němž obnova lesních porostů probíhá na souvisle vytěžené ploše, jejíž šíře nepřekročí průměrnou výšku těžného porostu, nový porost vzniká jak na holé ploše, tak pod ochranou těžného porostu
- **holosečný** – při němž obnova lesních porostů probíhá na souvisle vytěžené ploše, širší než je průměrná výška těžného porostu
- **výběrný** – při němž těžba za účelem obnovy a výchovy lesních porostů není časově a prostorově rozlišena a uskutečňuje se výběrem jednotlivých stromů nebo skupin stromů na ploše porostu

Obmýtí:

Je stanoveno jako plánovaná rámcová produkční doba lesních porostů, zařazených do hospodářských souborů, udaná počtem let, zaokrouhleným na desítky.

Obnovní doba:

Je plánovaná průměrná doba, která uplyne od zahájení do ukončení úmyslné obnovy lesního porostu, zařazeného do hospodářského souboru udaná počtem let, zaokrouhleným na desítky.

Minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin při obnově porostů:

Meliorační a zpevňující dřeviny pro příslušné cílové hospodářské soubory podle souborů lesních typů jsou uvedeny příloze č. 4 vyhlášky 83/1996 Sb. Minimální procentický podíl těchto dřevin v rámci cílového hospodářského souboru určuje příloha č. 3 vyhlášky 83/1996 Sb. Při zalesnění větších kalamitních holin může být podíl MZD v rámcových směrnících hospodaření přiměřeně snížen. Přípustné snížení % MZD je řešeno ve schválených LHP.

Geograficky nepůvodní dřeviny:

Na území CHKO je zakázáno povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů (§ 26 odst. 1d) zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších úprav).

Meliorace a změny vodního režimu:

Na území I. a II. zóny CHKO je zakázáno hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškozovat půdní povrch, používat biocidy, měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsah (§ 26 odst. 3a) zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších úprav).

Rámcová směrnice péče o les - č. 1

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů	Rozloha		
01 Mimořádně nepříznivá stanoviště	I., II.	0C, 0Z, 2Z, 3Z, 4Z, 5Z, 6Z, X, 3Y, 4Y, 5Y, 6Y, 3J, 5J	112 ha		
Cílová druhová skladba dřevin					
4X: BK 6-8, LP 1, DB 1-2, BO +-1, JV, JD + 0Z: BO 8-10, BŘ 0-1, DB, BK, JD, SM+ 2Z: DB 5-7, BK 1-4, BO +-3, LP 1, BR 3Z: BK 4-5, DB 1-4, BO +-4, BR +-1 4Z: BK 5-6, BO +-4, DB +-1, BR +-1, JD+ 5Z: BK 5-6, BO 1-2, JD 1-2, SM 1-2, BŘ 6Z: SM 3-6, BK 2-5, BO 0-2, BŘ 0-1, JD, JŘ+ 3Y: BK 4-7, DB 1-3, BO +-4, JD, BŘ+, TS 4Y: BK 6-7, DB 1-3, BO +-4, BR, JD + 5Y: BK 1-7, JD 2-3, SM 1-3, BO 0-1, KL, BŘ, JŘ+, TIS 6Y: SM 4-5, BK 4-5, JD 1-2, BO, KL, BŘ, JŘ+, TIS 3J: BK 1-5, JV (+KL) 1-4, LP 1-4, HB +-2, JD 1, DB, JL+ 5J: BK 2-5, KL 2-3, JS 0-1, JL 0-1, JD 1-3, SM 1-2, LP, JV, TIS					
Porostní typy					
BO		BK		SM	
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les ochranný		les ochranný		les ochranný	
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
150 - fyzický věk	50 - nepřetržitá	150 - fyzický věk	50 - nepřetržitá	150 - fyzický věk	50 - nepřetržitá
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin:	BK, JD, JV, KL, JL, LP, BŘ, JŘ, TS, JS, DB				
% MZD	0C,0Z - 5%; 3Y, 5Y, 6Y, 5Z, 6Z - 30%; 2Z, 5J - 60%; 4X - 80%; 3J - 90%	% MZD	0C,0Z - 5%; 3Y, 5Y, 6Y, 5Z, 6Z - 30%; 2Z, 5J - 60%; 4X - 80%; 3J - 90%	% MZD	0C,0Z - 5%; 3Y, 5Y, 6Y, 5Z, 6Z - 30%; 2Z, 5J - 60%; 4X - 80%; 3J - 90%
Hospodářský způsob					
--- (V, P)					
Způsob obnovy a obnovní postup					
Ponechat samovolnému vývoji (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku), obnovní těžbu s výjimkou nezbytných asanačních těžeb při výskytu škůdců a chorob neprovádět, v okrajových částech na méně exponovaných jednotlivé výběry až skupinová clonná seč Maximálně využít přirozenou obnovu, umělá obnova zejména při vnášení dalších druhů dřevin nebo při dlouhodobě neúspěšné obnově přirozené. Při umělé obnově výsadba nepravidelná, využít mikroklimaticky příznivější plošky. Použití jamkové sadby, případně možno využít sje některých listnáčů (KL, DB). V případě zásahů citlivě uvolňovat málo zastoupené dřeviny PDS a odstraňovat nepůvodní druhy dřevin, zejména invazivní druhy (např. akát).					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
Ochrana proti okusu (spíše individuální, případně oplocenky), možná podpora cílových druhů redukcí náletových dřevin nebo přehoustlých SM nárostů. Ochrana proti bušení ožínáním či výsekem.					
Výchova porostů					
Podpora dřevin přirozené skladby, šetřit keře a podúroveň, chránit půdní kryt. Ve starších porostech výchovu minimalizovat.					
Opatření ochrany lesů					
Ochrana proti škodám zvěří. Ochrana proti kůrovcům na SM v nezbytném rozsahu. Ponechání alespoň části dřevní hmoty (zejména v méně přístupných partiích a při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).					
Doporučené technologie					
Technologie šetřící půdní kryt a povrch, vhodná volba doby jejich nasazení (nejlépe v zimě) – nebezpečí eroze.					

Poznámka

Těžebními zásahy nezasahovat do nejbližšího okolí skalních útvarů.
Ponechávat doupné stromy a část stromů k dožití do fyzického věku (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).

Rámcová směrnice péče o les - č. 2

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů		Rozloha	
20, 40 Exponovaná stanoviště nižších a středních poloh	I., II.	2S, 3C 3N, 4C, 3A, 4A		66 ha	
Cílová druhová skladba dřevin					
2S: DB 4-6, BK 3-5, BO +-1, LP +-1, JV, BR, TR 3C, 4C: BK 6, DB 2-3, JD 1, BO, LP, JV 3N, 3A, 4A: BK 5-6, DB 2-3, JD 1-2, LP 1-2, JL, JV, BR, BO					
Porostní typy					
DB		BO		SM	
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les zvláštního určení		les zvláštního určení		les zvláštního určení	
Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba	Obmýtl	Obnovní doba
150 – fyzický věk	30 - nepřetržitá	130 (fyzický věk)	30	100	30
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin:	BK, DB, LP, JD, JV, JL, BR				
% MZD	70 – 100 %	% MZD	60 %	% MZD	60 %
Hospodářský způsob					
P (N, V)					
Způsob obnovy a obnovní postup					
clonné seče okrajové a pruhové podle konfigurace terénu nebo po spádnicí, méně náseky s výstavky, uvolňovat v předstihu koruny přimíšených dřevin, stinné dřeviny (BK, LP, JD) do předsunutých prvků skupinově nebo clonné. Na cenných lokalitách jednotlivý či skupinový výběr. Při vhodné druhové skladbě maximálně využít přirozenou obnovu, při přeměnách a doplnění druhové skladby podsadby					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
ochrana proti okusu (spíše individuální), možná podpora cílových druhů redukcí náletových dřevin					
Výchova porostů					
Podpora dřevin přirozené skladby, šetřit keře a podúroveň, chránit půdní kryt, podpora diferenciacie porostů					
Opatření ochrany lesů					
Chránit půdní kryt - nebezpečí eroze a přísušků. Zpracování aktivního kůrovcového dříví bez omezení.					
Doporučené technologie					
Technologie šetřící půdní kryt a povrch, vhodná volba doby jejich nasazení (nejlépe v zimě) – nebezpečí eroze.					
Poznámka					
Druhovou skladbu přibližovat skladbě přirozené Přirozeně obnovovat především původní populace BK, JD, JV, KL, JS a JL V nejcennějších částech území prodloužit obnovní dobu až na nepřetržitou dobu obnovní, případně ponechat samovolnému vývoji. Vyhledávat a ponechávat doupané stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku). Z uvedené rozlohy spadá do I. zóny CHKO 15,5 ha.					

Rámcová směrnice péče o les - č. 3

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů		Rozloha	
42 Kyselá stanoviště středních poloh	I., II.	3I, 3K, 4I, 4K		178 ha	
Cílová druhová skladba dřevin					
v BO porostech: BO 4-5, BK 3-4, DB 2-3, JD, LP, SM, ve SM porostech: SM 4-5, BK 4, DB 1-2, JD, LP, BO					
Porostní typy					
BO		SM			
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les hospodářský (v I. zóně les zvláštního určení)		les hospodářský (v I. zóně les zvláštního určení)			
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
120	30	110	40		
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin: BK, DB, JD, LP					
% MZD	40 %	% MZD	40 %	% MZD	
Hospodářský způsob					
N, P					
Způsob obnovy a obnovní postup					
Ve SM porostech okrajové clonné seče, v BO okrajová nebo dvoufázová seč (N) s výstavky, v porostech s dobrou přirozenou obnovou okrajová seč clonná. MZD v předstihu do předsunutých skupin. Využít přirozenou obnovu.					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
ochrana proti okusu (oplocením i individuální) a bušení					
Výchova porostů					
Podpora dřevin přirozené skladby, podpora vtroušených dřevin, šetřit podúroveň, podporovat tloušťkovou a výškovou diferenciaci					
Opatření ochrany lesů					
Ochrana výsadeb MZD proti okusu zvěří					
Doporučené technologie					
Bez zvláštních požadavků na technologie					
Poznámka					
Vyhledávat a ponechávat doupné stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku). Z uvedené rozlohy spadá do I. zóny CHKO 8 ha.					

Rámcová směrnice péče o les - č. 4

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů		Rozloha	
47, 57 Oglejená stanoviště středních a vyšších poloh	II.	3V, 4V, 3P, 4P, 4O 5V, 6V, 5P, 6P, 5O, 6O, 5G, 6G		695 ha	
Cílová druhová skladba dřevin					
SM 6-7, JD 1-4, BK 1-2, JV, KL, JS, LP, OL, BR, OS, BO+ Ve středních polohách možnost DB alternativy: DB 5-7, JD 2, BK 1-3, LP Na SLT 5V, 6V možno uplatnit BK alternativu a vyšší zastoupení JS, JL, KL Na SLT 5P, 6P, 5G, 6G uplatnit vyšší zastoupení JD, OL					
Porostní typy					
SM		OL			
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les hospodářský		les hospodářský			
Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba	Obmýetí	Obnovní doba
110	40	90	20		
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin:	BK, JD, DB, JV, KL, LP, JS, BR, OS				
% MZD	30 %	% MZD	60 %	% MZD	
Hospodářský způsob					
P (N)					
Způsob obnovy a obnovní postup					
Skupinovitě clonná obnova zevnitř porostu, po zajištění MZD okrajové nebo pruhové clonné seče, postup proti větru. Zajistit co nejvyšší podíl JD ve skupinách příp. podsadbou v dostatečném předstihu. Maximálně využít přirozenou obnovu.					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
ochrana proti okusu (oplocením) příp. ochrana proti buřeni, při prostřihávkách přehoustlých nárostů podpora vtroušených dřevin					
Výchova porostů					
zaměřit na statickou stabilitu, podpora dřevin přirozené skladby, v mládí vytvořit silnějšími zásahy dlouhé koruny, ve starších porostech udržovat volnější zápoj					
Opatření ochrany lesů					
ve SM porostech ochrana proti kůrovcům v nezbytném rozsahu					
Doporučené technologie					
Technologie šetřící půdní povrch – málo únosné terény, nasazení ve vhodné době (za sucha nebo mrazu)					
Poznámka					
V genové základně možno prodloužit obmýetí SM na 130 let. Maximálně využít přirozenou obnovu SM, BK, JD, JV, KL, JS a JL. Vyhledávat a ponechávat doupné stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).					

Rámcová směrnice péče o les - č. 5

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů		Rozloha	
51 Exponovaná stanoviště vyšších poloh	II.	5A, 6A , 5N, 6N		810 ha	
Cílová druhová skladba dřevin					
ve SM porostech: SM 5-6, BK 3-4, JD 1-2, JV, KL, LP, JS, JL + v BK porostech: BK 7, SM 1-3, JD 1-2, JV, KL, LP, JS, JL + na SLT 5A, 6A vhodné pěstovat vyšší zastoupení cenných listnáčů či zaměření na cenné sortimenty BK					
Porostní typy					
SM		BK			
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les hospodářský		les hospodářský			
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba
120	40	130	40		
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin:	BK, JD, LP, JV, KL, JS, JL				
% MZD	40 %	% MZD	60 %	% MZD	
Hospodářský způsob					
P, N (V)					
Způsob obnovy a obnovní postup					
Okrajové nebo pruhové seče s předsunutými skupinami pro BK (ve SM porostech, v předstihu též uvolnit koruny vtroušených dřevin) a JD. V BK porostech mezery ve zmlazení možno doplnit SM. Na cenných lokalitách jednotlivý či skupinový výběr. V zabuřených nebo dopravně nepřístupných částech možno použít náseky. Maximálně využít přirozenou obnovu, při výsadbách vtroušených a přimíšených dřevin použít poloodrostky, nepravidelný spon					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
ochrana proti okusu oplocením nebo individuální, příp. ochrana proti bušení, při prostřihávkách přehoustlých nárostů podpora vtroušených dřevin					
Výchova porostů					
Podpora dřevin přirozené skladby, šetřit spodní etáž, podporovat tloušťkovou a výškovou diferenciaci, ve starších porostech výchovu minimalizovat					
Opatření ochrany lesů					
ve SM porostech ochrana proti kůrovcům v nezbytném rozsahu					
Doporučené technologie					
Technologie šetřící půdní kryt a povrch					
Poznámka					
Druhovou skladbu postupně přibližovat skladbě přirozené Maximálně využít přirozené obnovy SM, BK, JD, JV, KL, JS a JL Alespoň u části bukových porostů předržet určitou část plochy do vyššího obmýtí (až 200 let) z důvodu podpory biodiverzity a zachování biotopů druhů vázaných na staré porosty a prodloužit obnovní dobu až na nepřetržitou dobu obnovní. Vyhledávat a ponechávat doupné stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).					

Rámcová směrnice péče o les - č. 6

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů				Rozloha
53 Kyselá stanoviště vyšších poloh	II.	5K, 6K, 5I, 6I, 5M				802 ha
Cílová druhová skladba dřevin						
ve SM porostech: SM 5-6, BK 3-4, JD 1, JR, JV, BR, BO v BK porostech: BK 6-7, SM 2-3, JD 1, JR, JV, BR, BO BO porosty přeměnit na BK variantu						
Porostní typy						
SM		BK			BO	
Základní rozhodnutí						
Kategorie lesa		Kategorie lesa			Kategorie lesa	
les hospodářský		les hospodářský			les hospodářský	
Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba	Obmýtlí	Obnovní doba	
120	40	130	40	120	30	
Meliorační a zpevňující dřeviny						
Výčet dřevin:	BK, JD, LP					
% MZD	30 %	% MZD	60 %	% MZD	30 %	
Hospodářský způsob						
P						
Způsob obnovy a obnovní postup						
ve SM porostech předsunuté skupiny pro BK a JD, pak okrajové nebo pruhové clonné seče; v BK porostech kotlíky pro JD a kombinace maloplošných obnovních prvků s okrajovou nebo pruhovou clonnou sečí, (mezery ve zmlazení možno doplnit SM), podpora prostorové diferenciacie porostu						
Péče o nálety, nárosty a kultury						
ochrana proti okusu oplocením příp. ochrana proti bušení, při prostřihávkách přehoustlých nárostů podpora vtroušených dřevin						
Výchova porostů						
Podpora dřevin přirozené skladby, podpora vtroušených dřevin (i v BK).						
Opatření ochrany lesů						
ve SM porostech ochrana proti kůrovcům v nezbytném rozsahu						
Doporučené technologie						
Bez zvláštních požadavků na technologie						
Poznámka						
V genové základně možno prodloužit obmýtlí SM na 140 let Maximálně využít přirozené obnovy SM, BK, JD, JV, KL, JS a JL Alespoň u části bukových porostů předržet určitou část plochy do vyššího obmýtlí (až 200 let) z důvodu podpory biodiverzity a zachování biotopů druhů vázaných na staré porosty a prodloužit obnovní dobu až na nepřetržitou dobu obnovní. Vyhledávat a ponechávat doupné stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).						

Rámcová směrnice péče o les - č. 7

Označení	Zóna CHKO	Soubory lesních typů			Rozloha
55 Živná stanoviště vyšších poloh	II.	5S, 6S, 5B, 6B, 5H, 5D, 6D			1309 ha
Cílová druhová skladba dřevin					
ve SM porostech: SM 5-6, BK 3-4, JD 1, JV, KL, LP, JL, TR+					
v BK porostech: BK 6-7, SM 2-3, JD 1, JV, KL, LP, JL, TR+					
Porostní typy					
SM		BK			
Základní rozhodnutí					
Kategorie lesa		Kategorie lesa		Kategorie lesa	
les hospodářský		les hospodářský			
Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba	Obmýtí	Obnovní doba
120	40	120	40		
Meliorační a zpevňující dřeviny					
Výčet dřevin:	BK, JD, JV, KL, LP, JL, TR				
% MZD	40 %	% MZD	70 %	% MZD	
Hospodářský způsob					
Způsob obnovy a obnovní postup					
maloplošné clonné seče v kombinaci s okrajovou nebo pruhovou clonnou sečí, JD (v případě SM porostů i BK) do předsunutých skupin nebo clonně; Podporovat prostorovou diferenciaci porostů, maximálně využít přirozenou obnovu (v případě nutnosti možno podpořit citlivou přípravou půdy - bez poškození stojících stromů)					
Péče o nálety, nárosty a kultury					
ochrana proti bušení a okusu (oplocení)					
Výchova porostů					
Podpora dřevin přirozené skladby, podpora vtoušených dřevin (i v BK), šetřit podúroveň					
Opatření ochrany lesů					
ve SM porostech ochrana proti kůrovcům v nezbytném rozsahu					
Doporučené technologie					
Bez zvláštních požadavků na technologie					
Poznámka					
V genové základně možno prodloužit obmýtí SM na 140 let Maximálně využít přirozenou obnovu SM, BK, JD, JV, KL, JS a JL Alespoň u části bukových porostů předržet určitou část plochy do vyššího obmýtí (až 200 let) z důvodu podpory biodiverzity a zachování biotopů druhů vázaných na staré porosty a prodloužit obnovní dobu až na nepřetržitou dobu obnovní. Vyhledávat a ponechávat doupné stromy (při dodržení pravidel bezpečnosti a ochrany zdraví, životů a majetku).					

Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky

Rozbory
Chráněné krajinné oblasti
Blanský les

k 30. 6. 2016

Obsah

1. Identifikační údaje	4
1.1. Výnos.....	4
1.2. Mezinárodní význam.....	4
2. Charakteristika území.....	5
2.1. Základní údaje	5
2.2. Neživá příroda	6
2.3. Rostlinstvo	11
2.4. Fauna	14
2.5. Historie osídlení	17
2.6. Krajinový ráz.....	17
3. Ochrana přírody	18
3.1. Předmět ochrany CHKO	18
3.2. Zonace CHKO	18
3.3. Maloplošná zvláště chráněná území	19
3.4. Natura 2000	25
3.5. Památné stromy.....	29
3.6. Rostlinná společenstva	30
3.7. Významné druhy rostlin.....	39
3.8. Významné druhy živočichů	59
3.9. Invazní a expanzivní druhy	70
3.10. Neživá příroda	77
3.11. Územní systémy ekologické stability (ÚSES)	78
3.12. Krajinový ráz.....	80
3.13. Monitoring a výzkum	85
3.14. Práce s veřejností	93
4. Lidské činnosti ovlivňující stav přírody a krajiny	96
4.1. Lesní hospodářství.....	96
4.2. Zemědělství	112
4.3. Myslivost.....	116
4.4. Rybníkářství a sportovní rybářství.....	119
4.5. Vodní hospodářství	120
4.6. Výstavba.....	124
4.7. Doprava a inženýrské sítě.....	131
4.8. Průmysl.....	137
4.9. Zacházení s odpady.....	139
4.10. Těžba nerostných surovin	140
4.11. Rekreace a turistika	141
5. Vyhodnocení dosavadního plánu péče	145
6. Použitá literatura	155
7. Seznam zkratk.....	160

Přílohy

Textové přílohy

- č. 1 Výnos o zřízení CHKO Blanský les
- č. 2 Přehled obcí a katastrálních území zasahujících do CHKO Blanský les
- č. 3 Předpis o zřízení EVL Blanský les
- č. 4 Charakteristika EVL
- č. 5 Seznam památných stromů
- č. 6 Seznam dalších významných stromů
- č. 7 Seznam doporučených dřevin pro výsadby na území CHKO Blanský les
- č. 8 Model přirozené druhové skladby lesů na území CHKO Blanský les
- č. 9 Přehled honiteb, minimální a normované stavy zvěře

- č. 10 Přehled a charakteristika jednotlivých sídel, cenných staveb a urbanistických prvků v sídlech
- č. 11 Regulativy pro výstavbu na území CHKO Blanský les

Mapové přílohy

- č. 1 Přehledová mapa
- č. 2 Zonace CHKO
- č. 3 MZCHÚ Památné stromy
- č. 4 Natura 2000
- č. 5 ÚSES
- č. 6 Krajinný ráz
- č. 7 Vlastnictví lesů
- č. 8 Kategorie lesa
- č. 9 Honitby
- č. 10 Turistika

1. Identifikační údaje

1.1. Výnos

Chráněná krajinná oblast Blanský les byla zřízena vyhláškou Ministerstva kultury ČSR č. 197/1989 Sb. ze dne 8. prosince 1989, o zřízení chráněné krajinné oblasti Blanský les. Vyhláška byla publikována ve Sbírce zákonů 1989, v částce 38 na straně 1286. Chráněná krajinná oblast Blanský les byla vyhlášena podle § 8 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, vyhláška nabyla účinnosti 1. ledna 1990.

Plné znění vyhlášovacího předpisu viz příloha č. 1.

Chráněná krajinná oblast Blanský les leží na území Jihočeského kraje. Většina území patří do obvodu obce s rozšířenou působností Český Krumlov, menší část na severu a západě do obvodů obcí České Budějovice a Prachatice. CHKO zahrnuje zcela nebo částečně správní území 16 obcí (40 katastrálních území), ve kterých žije téměř deset tisíc stálých obyvatel v celkem 46 sídlech. Seznam obcí a katastrálních území viz příloha č. 2.

1.2. Mezinárodní význam

Podle kategorizace IUCN spadá CHKO Blanský les do kategorie V. – chráněná krajina.

Na území chráněné krajinné oblasti Blanský les nebylo vyhlášeno žádné chráněné území podle mezinárodních úmluv s výjimkou evropské soustavy Natura 2000. Téměř celé území CHKO společně s kaňonem řeky Vltavy mezi Č. Krumlovem a Boršovem nad Vltavou bylo Nařízením vlády č. 318 ze dne 21. srpna 2013 o stanovení národního seznamu evropsky významných lokalit zařazeno do soustavy Natura 2000 jako Evropsky významná lokalita Blanský les (CZ0314124) – podrobně viz kapitolu 3.3. Předpis o zřízení EVL Blanský les viz příloha č. 3.

2. Charakteristika území

2.1. Základní údaje

Chráněná krajinná oblast Blanský les byla zřízena v roce 1990 a zaujímá plochu 212 km². Jedná se o více než z poloviny zalesněnou vrchovinu až hornatinu, která má tvar podkovy otevřené k jihovýchodu. Osu tvoří Křemžský potok, protékající širokou kotlinou a vlévající se pod zříceninou Dívčí Kámen do Vltavy, která tvoří jihovýchodní hranici oblasti. Nejnižší nadmořská výška je 420 m (kaňon Vltavy u Cáb), nejvyšší 1083 m (vrchol Kletě).

Území CHKO představuje zachovalý krajinný celek v širším předhůří Šumavy s přírodním prostředím jen málo narušeným negativními vlivy lidské činnosti. Celé území je vysoce hodnotné po stránce přírodovědecké, což je kromě geologicko-mineralogické pestrosti území dáno mj. i polohou Blanského lesa. Ten leží ve srážkovém stínu Šumavy, který způsobuje nejen menší množství srážek, ale i teplejší a málo větrné klima. To jsou hlavní faktory, které podpořily značný výskyt typicky jižních druhů. Na poměrně velkých plochách jsou zde zachována lesní společenstva, jejichž druhové složení i struktura se blíží původnímu stavu vegetace. Velmi cenná je též lesní a nelesní vegetace na vápencových a hadcových podkladech. Významné je i rostlinstvo drobných zbytků slatinných luk a pramenišť, ale i jiné typy rostlinných společenstev, v nichž roste velké množství významných druhů rostlin. Obdobně ve fauně CHKO Blanský les nacházíme celou řadu významných druhů, zvláště cenná je například hmyzí a měkkýší fauna na většině vápencových lokalit. Výskyt evropsky významných druhů a stanovišť vedl k zařazení téměř celé CHKO (spolu s kaňonem řeky Vltavy mezi Č. Krumlovem a Boršovem n. Vlt.) do národního seznamu evropsky významných lokalit soustavy NATURA 2000.

Kromě přírodních hodnot je Blanský les bohatý na historické památky a lidovou architekturu. Na území je doložena existence člověka od starší doby kamenné, pak ojedinelá sídla z doby bronzové a halštatské, ale nejvýznamnější bylo keltské oppidum u Třísova. Středověkou kolonizaci území zahájil v polovině 13. století zlatokorunský klášter, po husitských válkách bylo už téměř celé území v rukou Rožmberků a poslední majiteli byli Schwarzenberkové. Oba tyto rody výrazně poznamenaly zdejší kulturu a hospodaření. Významná je zřícenina gotického hradu Dívčí Kámen, keltské oppidum u Třísova, cisterciácký klášter Zlatá Koruna, vesnická památková rezervace Holašovice zařazená do seznamu UNESCO a samozřejmě historické jádro Českého Krumlova.

Zemědělská půda představuje 32,7 % z celkové rozlohy CHKO. Centrální část území Blanského lesa (Křemžská kotlina) je intenzivně zemědělsky obhospodařována, v okrajových částech se hospodaří především extenzivně, s důrazem na živočišnou výrobu (TTP, pastviny). Lesní půda zaujímá 56 % celkové rozlohy. Současný stav lesních porostů je proti rekonstrukčnímu či potenciálnímu stavu značně pozměněn dlouhodobou činností člověka – listnaté lesy byly přeměněny na borové a smrkové porosty, jen s malou příměsí listnatých dřevin. Přírodě blízké porosty představující reprezentativní, nejhodnotnější zbytky populací s převahou buku, příměsí jedle a klenu byly začleněny do maloplošných chráněných území a genových základů.

Průmyslová činnost není v CHKO Blanský les příliš významná, výjimkou je těžební činnost, která je zaměřena na těžbu světlého granulitu v lomech Plešovice a Zrcadlová huť.

Území CHKO Blanský les je tradičním místem víkendové a sezónní turistiky a cestovního ruchu, koncentrovaného zejména do okolí hory Kletě, atraktivní dominanty Blanského lesa, a do okolí zříceniny hradu Dívčí Kámen a kláštera Zlatá Koruna. Kromě pěší turistiky jsou významné vodní sporty (především kanoistika) a cykloturistika, méně rozšířené jsou jízda na koni, sjezdové lyžování, případně horolezectví.

2.2. Neživá příroda

Geologie

Rozhodující podíl na geologické stavbě řešeného území mají horniny moldanubika. Pouze při severovýchodním okraji se podřízeně uplatňují terciární sedimenty Českobudějovické pánve. Nejmladším členem geologického podkladu jsou kvartérní pokryvy, zejména svahoviny. Moldanubikum budují metamorfované horniny přesně neurčeného stáří (proterozoikum – paleozoikum) a variské hlubinné vyvřeliny. Moldanubikum je nejstarší a také nejpevnější kroužek Českého masivu, jejíž charakter byl v základních rysech určen v době variských horotvorných pochodů. Proces intenzivního provrásnění probíhal v hloubce a byl spojen s regionální metamorfózou. Zároveň došlo k intruzi centrálního moldanubického a středočeského plutonu. V pozdější fázi dochází k vyzdvižení a následné denudaci moldanubických hornin, jež pokračovala až do jury. Teprve v období svrchní křídly byla denudace na části území vystřídána sedimentací limnických uloženin v jihočeských pánvích. Alpinské vrásnění moldanubikum přímo nepostihlo, ale projevilo se zde kernými pohyby a výzdvihem částí území podél omlazených tektonických zlomů (tzv. saxonská tektonika). Tento proces pokračoval až do pliocénu, spolu s poklesem jihočeských pánví a erozní činností vodních toků přetrval až do kvartéru; a výrazně tak zformoval dnešní reliéf moldanubické oblasti.

Hlavním fenoménem formujícím geologickou stavbu území je granulitový masiv Blanského lesa, který utváří převážnou část území. Jedná se o ploše uložené čočkovité těleso oválného tvaru o rozměru 22x14 km s odhadovanou mocností 1,5 km, které je tvořeno z převážné části slídnatým granulitem. V malé míře se uplatňuje světlý granulit a pyroxenický granulit. Kromě významu pro morfologii a celkový charakter krajiny jde z ložiskového hlediska o zdroj kvalitního drceného kameniva. V centrální části granulitového masivu jsou rozšířena částečně serpentinizovaná ultrabazika (označovaná jako hadce). Hadce jsou často granátické (úvozová cesta k Holubovskému mlýnu). Se serpentinity (hadci) jsou sdružena velmi drobná tělesa eklogitických hornin a pyroxenitů. V okolí Křemže je na terciární lateritické zvětraliny těchto hornin vázáno jedno ze dvou ložisek niklu v České republice. Místy vystupují žíly dvojslídne turmalinické žuly. U Nové Vsi je geologicky významná pegmatitová čočka s lithnou partií. Ojedinelá je čočka granát-pyroxenického skarnu na severním svahu Kletě.

Podstatně pestřejší složení mají okrajové partie granulitového masivu. Jižní a jihovýchodní část území je utvářena horninami pestré série moldanubika tzv. série českokrumlovské. Jedná se o pruh s různě mocnými vložkami krystalických vápenců, amfibolitů, grafitických hornin a erlánů.

Směrem k okrajům oblasti postupně převládají základní horniny moldanubika, biotické a sillimaniticko-biotické pararuly, často migmatitizované. Obdobné typy hornin, navíc s obsahem granátu, se vyskytují též při severovýchodní a severní hranici území. V prostoru západní hranice mezi Vodícemi a Dobročkovem je zajímavý výrazný pruh bazických hornin (hadce, amfibolity), který je vázán na východní okraj tektonické sníženiny Lhenické brázdy. Dále k západu se vyskytují migmatitizované a perlové ruly s vložkami kvarcitů resp. kvarcitických rul.

Svým jihozápadním okrajem zasahuje k severovýchodní hranici území Českobudějovická pánev, zastoupená miocenními sedimenty spodní části mydlovarského souvrství. Převážně tektonicky omezené reliкty těchto sedimentů (rozpadavé pískovce až slepence, zelenošedé jíly, příp. uhelné sedimenty) se vyskytují v prostoru Čakov – Habří. Ve východní části území severně od Třísova, u Plešovic a u Přísečné jsou reliкty svrchně miocenních pánevních sedimentů (tzv. korosecké štěrkopísky), obsahujících někdy vltaviny.

Z kvartérních sedimentů jsou podél celé severní hranice rozšířeny pleistocenní prachovice a sprašové hlíny. Zvětralinový plášť se nejčastěji vyskytuje v podobě hlinitokamenitých, na strmějších svazích až kamenitohlinitých deluvií, které mají místy charakter sutí, v kaňonu Vltavy i otevřených drolin. Ve spodních částech údolních svahů přecházejí do písčitých hlín deluviofluviálního původu. Na bezprostřední okolí vodotečí je vázán výskyt fluviálních sedimentů (hlinité písky, štěrky, povodňové hlíny). Jen ojedinelé

se na nánosové straně meandrujícího toku Vltavy zachovaly fluvialní písky a šterky risského stáří.

Z mineralogického hlediska jsou vyhlášené lokality vltavinů v severní části CHKO, opálů u Bohouškovice a turmalínů u Nové Vsi.

Geomorfologie

Území chráněné krajinné oblasti je součástí geomorfologického celku Šumavské podhůří, podcelků Prachatická hornatina (převážná část řešeného území), Bavorovská vrchovina (zasahuje na SZ území malou částí okrsku Netolická pahorkatina) a Českokrumlovská vrchovina (na jihu území – pouze malý cíp okrsku Boletická vrchovina). Z geomorfologického podcelku Prachatická hornatina tvoří území následující okrsky: Blanský les (centrální nejvyšší část území), Křemžská kotlina (centrální sníženina), Chvalšinská kotlina (na jihu území), Lhenická brázda (na západě území). Pruh na východě území tvoří Kaplická brázda (okrsky Kroclovská a Velešínská pahorkatina), která jediná patří k celku Novohradské podhůří.

Samotná Prachatická hornatina je rozdělena Lhenickou brázdou, která tvoří západní okraj území. Tato brázda je vázána na poruchové pásmo SSV-JJZ směru. Vlastní masiv Blanského lesa tvoří dva výrazné hřbety šumavského směru (SZ-JV). Tyto hřbety s charakterem ploché hornatiny (vnitřní výšková členitost je 300–450 m na 1 km²) jsou od sebe odděleny kotlinou Křemžského potoka, která je stejně jako kotlina Chvalšinského potoka a Lhenická brázda podmíněna tektonicky. Ostatní území má spíše charakter ploché až členité vrchoviny. Na východě je masiv Blanského lesa ostře ohraničen hluboce zaříznutým údolím Vltavy. Kaňonovitý tvar vltavského údolí je podmíněn dlouhodobým zdvihem jižního okraje Českého masivu, který začal koncem třetihor jako následek horotvorných procesů alpských a vyvolal rovněž značné změny v říční síti. Proces zahlubování byl provázen mechanickým zvětráváním v pleistocénu a jejich společným působením byly vytvořeny mohutné skalní stěny údolí. Dokladem mrazového zvětrávání jsou nesouvislá kamenná moře na příkrých erozních svazích. Četné tvary mezoreliéfu se vyskytují po celém území, jsou dokladem intenzivního zvětrávání v periglaciálních klimatických podmínkách (zvláště ve vrcholové zóně hřbetů granitového masivu a strmých svazích vltavského údolí – balvanité sutě, kryogenní eluvia na východním svahu Kletě, Vysokého kamene aj., kamenné moře na východním svahu Vysoké Běty, mnohé mrazové puklinové rýhy, izolované skály – skalní věže ve vrcholových částech Kletě, Bulového, Albertova vrchu i jinde). Mrazové zvětrávání způsobilo také ústup příkřejších částí skalních svahů a tím vznik mrazových srubů, omezených několik metrů vysokými, strmými až převislými skalními stěnami. Takový mrazový srub je např. na vrcholu Stržíšku (708 m), na vrcholu Štěnice (649 m), na jihozápadním svahu Ptačí stěny ve výši 850 m, na svahu Kluku (741 m) i jinde. Absolutní nadmořské výšky se pohybují v rozpětí od 420 m (údolí Vltavy u Cáb) do 1083,2 m (vrchol Kletě). Průměrná nadmořská výška pro oblast kotlin je 550 m, pro oblast hřbetů 750 m. Ve vápencích Vyšenských kopců jsou vyvinuty i menší krasové dutiny, především lomem odkrytá jeskyně U Viaduktu, jejíž výplň poskytla faunu ze starší fáze středního pleistocénu, zatímco sousední Dobrkovický komín z posledního glaciálu.

Pedologie

Půdní poměry CHKO Blanský les jsou dány různými pedogenetickými faktory, z nichž nejdůležitější je substrát (horniny krystalinika – žuly, ruly, svory, granuly), včetně jeho hydrologických vlastností, které jsou pro jednotlivé horniny krystalinika obdobné. Rozdílné jsou však způsoby rozpadu těchto hornin, v jejichž závislosti vznikají různé asociace půd z granulometrického hlediska. Pro oblast Blanského lesa jsou typické rozpady na lehké až středně těžké půdy hlinitopísčité až písčitolhinité. Tyto dobře propustné půdy mají promyvný vodní režim, přičemž odtok závisí na sklonových poměrech reliéfu. V terénních depresích může docházet ke stagnaci vody a periodické nebo trvalé zamokření půdního profilu vyvolává různě intenzivní proces oglejení. Převlhčením trpí zejména půdy

podél vodotečí, neboť jsou ovlivňovány kolísající hladinou podzemní vody, která reaguje na výkyvy vodní hladiny v tocích, vyvolané srážkovou činností.

Nejhojněji zastoupeným půdním typem jsou hnědé půdy (hnědé půdy lesní přírodní a hnědé půdy zemědělsky zkulturněných horských oblastí), vzniklé větráním granulitů, pararul a ortorul při podmínkách svažitého terénu a působením erozní činnosti vody. Hnědé půdy se vyskytují v různých variantách v závislosti na podmínkách jednotlivých stanovišť. Nejvíce jsou v území Blanského lesa rozšířeny hnědé půdy kyselé, a to zejména nad linií 600 m n. m. v podmínkách vyšších srážek a nižších teplot. Hnědá půda kyselá na ortorulách je vázána hlavně na horskou skupinu Blanského lesa. Hnědá půda kyselá na zvětralinách granulitu se vyskytuje na obhospodařovaných půdách v okolí Brloha. Výskyt dalších variant hnědých kyselých půd je závislý na reliéfu, který určuje délku stagnace vody. Hnědá půda kyselá slabě oglejená až oglejená tvoří pokryv na mírně skloněných plošinách a na mírných svazích. S rostoucí intenzitou procesu oglejení se zvyrazňuje mramorování a rezavá skvrnitost půdního profilu. Všechny tyto půdy se vyznačují horším provzdušněním i vnitřními teplotními poměry a jejich agronomická hodnota je nižší.

Kromě výše uvedených hnědých kyselých půd je v území CHKO Blanský les rozšířena i půda hnědá (rovněž v různých modifikacích). Vlastní hnědá půda se uplatňuje nejvíce na granulitu a pararule, lokálně i na hadcích. Podle délky stagnace povrchové vody jsou opět vyvinuty modifikace hnědé půdy slabě oglejené až oglejené, zemědělsky stále poměrně příznivé. Nižší polohy s plošším povrchem bývají kryty hnědou půdou slabě glejovou až glejovou.

V jihozápadní části CHKO Blanský les se na krystalických vápencích vyvinuly rendziny. Tyto půdy jsou zde mělké, vysušné a živné. Rendziny se vyznačují bohatou vegetací a oblast, na které se nachází, patří mezi floristicky nejcennější území.

Klima

Oblast leží v dešťovém stínu Šumavy, a proto je poměrně chudá na srážky, zároveň je ovlivňována tzv. alpským fénem, který zde výrazně zvyšuje teplotu vzduchu. Průměrné roční teploty se v území pohybují zhruba od 7,5 do 5°C, na vrcholu Kletě jsou slabě pod 5°C, což je teplota o 2 až 3°C vyšší, než mají nejchladnější polohy Šumavských plání, které leží přibližně ve stejné nadmořské výšce. Roční průměrný úhrn srážek na Kletě činí 720 mm, zatímco na Šumavě v oblasti plání je roční průměr srážek téměř dvojnásobný. V Křemžské kotlině je množství srážek snižováno ještě závětrným efektem vlastní Kletě a průměrný roční srážkový úhrn činí pouze 560 mm. Celá oblast včetně vrcholových poloh je relativně chudá na sněh.

Hydrologie

Celé území CHKO Blanský les náleží k povodí Vltavy. Vltava je také hlavním tokem této oblasti a tvoří na jihovýchodní straně zároveň hranici CHKO v délce 12 km. Hraniční úsek Vltavy začíná od obce Rájov a končí u levého přítoku Némé Strouhy. V tomto úseku Vltava vytváří typické zakleslé meandry a protéká hlubokým údolím s průměrným spádem 3,2 % (průměrný spád je brán od pramene Vltavy k hranici Jihočeského kraje). Vltava opouští CHKO Blanský les 7 km před vodoměrnou stanicí Březí u Boršova nad Vltavou, u které má plochu povodí (P) 1824,59 km², délku toku (L) 180,6 km, průměrný průtok (Q_a) 20 m³.s⁻¹.

Hydrologický režim Vltavy je sledován vodoměrnou stanicí Březí u Boršova nad Vltavou 7 km pod hranicí CHKO Blanský les (viz následující tabulky 1–3).

Tab. č. 1: Základní charakteristiky řeky Vltavy v Březí u Boršova nad Vltavou

Č. hydrol. pořadí	Vodní tok	Vodoměrná stanice	Plocha povodí [km ²]	Pozoruje od roku	Průměrný průtok [m ³ .s ⁻¹]
1-06-01-214	Vltava	Březí	1824,59	1941	20

Tab. č. 2: M-denní průtoky [$\text{m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$]

M	30	60	90	120	150	180	210	240	270	300	330	355	364
Q_M	41,8	30,4	24,4	20,4	17,5	15,1	13,1	11,3	9,66	8,07	6,36	4,42	2,85

Tab. č. 3: N-leté průtoky [$\text{m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$]

N	1	2	5	10	20	50	100
Q_N	113	156	218	268	322	396	457

Největším levostranným přítokem Vltavy je řeka Polečnice (P 198,1 km^2 , L 29,8 km, Q_a u ústí 1,64 $\text{m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$). Polečnice pramení mimo území CHKO 3 km severně od obce Polečnice, ve výšce 838 m n. m. ústí zleva do Vltavy v Českém Krumlově. Polečnice zasahuje do území CHKO v úseku přibližně 2–3 km; se svými přítoky odvodňuje jižní svahy Blanského lesa.

Významným levostranným přítokem Polečnice je Chvalšinský potok (P 97,6 km^2 , L 16 km, Q_a 0,8 $\text{m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$). Pramení opět mimo území CHKO 1,5 km západně od Třebovic ve výšce 701 m n. m. a ústí zleva do Polečnice u Kájova. Celková délka tohoto toku na území CHKO je asi 2 km. K menším tokům odvodňujícím jižní část Blanského lesa patří Hučnice, Lazecký potok, Křenovský potok, Zámecký potok, Borová, Hejdlovský potok, Kycovský potok a Střemilský potok. Hučnice (P 10,84 km^2) pramení východně od vrchu Ohrada ve výšce 845 m n. m. V osadě Nové Dobrkovice se zleva vlévá do Polečnice. Lazecký potok je drobným pravostranným přítokem Hučnice celkové délky 2 km. Křenovský potok (P 90,31 km^2 , L 4,5 km) pramení ve výšce 900 m n. m. jihozápadně od vrcholu Kletě. Odvodňuje jihozápadní svahy Kletě a ústí v obci Křenov zleva do Chvalšinského potoka. Zámecký potok je pravostranným přítokem Křenovského potoka a vtéká do něj pod Pískovým vrchem. Jedná se o drobný tok délky 1 km. Borová (P 17,83 km^2 , L 6,3 km) pramení severozápadně od obce Borová, ústí zleva do Chvalšinského potoka u Červeného Dvora. Borová odvodňuje západní část Blanského lesa. Její levostranný přítok je potok Zrcadlový (též Huťský), pramenící u osady Rohy. Hejdlovský potok pramení pod vrchem Na rovině, ve své délce 3,5 km odvodňuje západní stranu Kletě. Vlevo vtéká do Borové u Červeného Dvora. Kycovský potok je drobným tokem v okolí obce Chvalšiny, v délce 2 km. Je levostranným přítokem Chvalšinského potoka. Střemilský potok pramení 1,5 km pod vrchem Ptačí stěna. Se svými drobnými přítoky odvodňuje vrchy Ptačí stěna a Albertov, ústí zleva do Chvalšinského potoka mimo území CHKO.

Druhým největším levostranným přítokem Vltavy je Křemžský potok (P 126,6 km^2 , L 29,8 km, Q_a 0,94 $\text{m}^3 \cdot \text{s}^{-1}$). Ten tvoří zároveň osu vodní sítě celé oblasti CHKO Blanský les. Pramení u osady Markov na severozápadním svahu Chlumu ve výšce 950 m n. m. mimo území CHKO. Jeho horní tok nese jméno Markův, Rybářský, Dobročkovský a Brložský podle toho, kterými obcemi protéká. Na území CHKO vtéká za osadou Dobročkov. V celém toku má charakter horského potoka s údolím střídavě úzkým a otevřeným. Po celé délce má značný spád, ještě pod Křemží dosahuje spád 11 %. Na svém dolním toku asi 1 km před ústím protéká malou vodní nádrží (objem 36 300 m^3), pak obtéká zříceninu Dívčí Kámen a ústí do Vltavy 3 km východně od železniční stanice Holubov.

K levostranným významnějším přítokům Křemžského potoka patří Chmelenský potok a Olešnice. K pravostranným významnějším přítokům Křemžského potoka patří Dobrovodský, Krasetínský, Chlumský, Lhotecký a Jánský. Tyto toky odvodňují celou Křemžskou kotlinu.

Chmelenský potok (P 19,7 km^2 , L 10,6 km) pramení ve výšce 680 m n. m. jihovýchodně od PR Jaronínská bučina. Přitéká vlevo do Křemžského potoka u Vackova mlýna. Spolu s drobnými přítoky odvodňuje severozápadní část Blanského lesa. Olešnice neboli Jaronínský potok (P 11,7 km^2 , L 6,4 km) pramení 0,5 km jihozápadně od osady Jaronín. Vtéká zleva do Křemžského potoka v rezervaci PP Šimečkova stráň a odvodňuje západní část Blanského lesa. Dobrovodský potok pramení 2 km severovýchodně od vrchu Kletě. Ústí zprava u rezervace PR Holubovské hadce do Křemžského potoka. Krasetínský potok pramení 1 km severovýchodně od vrcholu Kletě. Se svými drobnými přítoky odvodňuje

území Kletě a přitéká zprava do Křemžského potoka nad obcí Holubov. Chlumský potok (P 8,2 km², L 4,9 km) pramení 1 km severně pod vrcholem Kletě. Se svým levostranným přítokem z Loučeje se v obci Chlum zprava vlévá do Křemžského potoka. Lhotecký neboli Rojšínský potok (P 7,2 km², L 5 km) pramení severozápadně pod vrchem Na Rovině. Se svými drobnými přítoky přitéká do Křemžského potoka zprava u Červeného mlýna a odvodňuje severní část Kletě. Janský potok (P 6,56 km², L 4,7 km) vzniká soutokem Rubešského a Bulového a pramení na západních svazích vrchu Bulový. Vlívá se zprava do Křemžského potoka u Klimšova Mlýna a odvodňuje západní část Blanského lesa.

Mezi drobné levostranné přítoky Vltavy patří Kokotínský potok a Němá strouha. Kokotínský potok pramení jihovýchodně pod Kletí, pod Zlatou Korunou se vlévá do Vltavy. Se svými drobnými přítoky odvodňuje jihovýchodní svahy Kletě. Němá strouha je drobný tok v severovýchodní části Blanského lesa a tvoří zároveň část hranice CHKO.

Ostatní drobné toky vyskytující se v CHKO Blanský les jsou Struhyňka, potoky Babický, Zábořský, Kamenný, Jankovský. Struhyňka pramení na východních svazích Vlčího kopce a po 2,5 km opouští území CHKO v Třešňovém Újezdu, odtéká do Budějovické pánve. Babický a Zábořský potok (se svým levostranným přítokem Bukohorským potokem) odvodňují severozápadní část Blanského lesa, zejména vrchy Vysoká Běta, Kamenný a Chrástfanský vrch. Odtékají do Budějovické pánve. Kamenný potok s bezejmennými přítoky odvodňuje severní část CHKO a odtéká do Budějovické pánve. Jankovský potok pramení severně pod Střední horou a po 2 km v Jankově opouští CHKO a odtéká do Dehtáře.

Většina toků byla v minulosti upravována necitlivými melioračními zásahy (zejména toky v zemědělsky využívané Křemžské kotlině), viz kap. 3.5. Narušení odtokových poměrů a revitalizace říčních systémů.

Na území CHKO Blanský les je minimální zastoupení rybníků a vodních nádrží. Celková rozloha stojatých vod představuje cca 82 ha tj. 0,4 % plochy CHKO. Pouze 4 rybníky mají rozlohu větší než 5 ha, 15 rybníků má plochu 0,5–4 ha, ostatní mají rozlohu v průměru kolem 10 arů. Největší je nově obnovený Podnovoveský rybník (1999) na Chmelenském potoce pod obcí Nová Ves, dále pak Křemžský a Borský rybník u obce Křemže, Brložský na Olešnici u obce Brloh. Celkově se na území CHKO Blanský les nachází na 150 rybníků a rybníčků. Řada z nich slouží jako požární nádrže v obcích nebo k dočištění splaškových vod z obce.

Tab. č. 4: Rybníky větší než 1 ha na území CHKO Blanský les

Název rybníku	Vodní tok dílčího povodí	Plocha povodí [km ²]	Vodní plocha [ha]	Celkový objem vody [tis.m ³]	Hlavní účely nádrže
Adolfovský	Dobrovodský p.	14,22	1	nezjištěno	I
Borský	Dobrovodský p.	14,22	11	100	I
Brložský	Olešnice	11,73	6,7	50	SR, I
Holubovský	Krasetínský p.	5,46	1,4	nezjištěno	SR
Chlumský	Chlumecký p.	8,29	2,5	25	I
Chvalšiny – ekologic. nádrž	Borová	17,83	1,6	nezjištěno	SR, R
Křemžský	Dobrovodský p.	14,22	9,6	145	I
Novoveský	Chmelenský p.	19,73	4,4	58	I
Podnovoveský	Chmelenský p.	19,73	20	250	I, SR, K
Sýkorův	Dobrovodský p.	14,22	1	nezjištěno	R, I
Lipanovický	Zábořský p.	11,0	1,2	nezjištěno	R

I – rybochovný, SR – sportovní rybolov, R – rekreační, K – krajinnotvorný

Hydrogeologické poměry

Blanský les spadá do hydrogeologického rajonu č. 631 – Krystalinikum v povodí Horní Vltavy a Úhlavy (Olmer–Kessl a kol. 1990). V granulitovém masivu s polohami serpentinitů a žilami granitoidů je oběh podzemní vody soustředěn v zóně zvětrávání a přípovrchového rozpojení hornin v mocnosti kolem 10–30 m. Jak tato zóna do hloubky vyznívá, propustnost klesá.

Na přívodní zónu hornin porušených zvětrávacími pochody je vázán jednokolektorový zvodnělý systém s volnou hladinou, regionálního charakteru, tzv. hydrogeologický masiv.

V oblasti pararul s polohami krasově zvětralých kavernózních krystalických vápenců v jižní části CHKO Blanský les a starými i novými důlními díly na grafit se vyskytuje další typ hydrogeologického kolektoru vázaný na krasové dutiny a důlní díla.

Území je odvodňováno převážně Křemžským potokem, jihozápadní část Chvalšinským potokem. Oba toky jsou sledovány kvartérními fluvialními uloženinami, které v některých úsecích toku (např. mezi Brlohem a Křemží) dosahují větší rozlohy. Uloženiny jako zvláštní typ hydrogeologického kolektoru se vyznačují průlinovou propustností. Mělký kolektor přívodní zóny má kombinovanou propustnost puklinovou a průlinovou. Na jednotlivých lokalitách poskytuje pouze menší vydatnosti. Je drénován souborem pramenů nejčasněji suťových, méně puklinových. Český hydrometeorologický ústav eviduje na území CHKO Blanský les několik desítek pramenů, jejichž vydatnost byla zjištěna od 0,02 do 0,44 l/s. Jde jednak o prameny v lese, převážně tzv. „nevyužité“, jednak o prameny ve volné krajině a v sídlech, převážně podchycené nebo meliorované. Z kvalitativního hlediska jsou podzemní vody mělkého obzoru bezprostředně vystaveny ohrožení vlivy zemědělské činnosti.

V oblasti pararul jsou zdroje podzemní vody dosahující v průměru 1,5–2 l/s, maximálně až 5 l/s, vázané na kavernózní krystalické vápence a na důlní díla. Rovněž fluvialní uloženiny Křemžského a Chvalšinského potoka v místech většího horizontálního a vertikálního rozšíření mohou poskytnout větší, vodárensky využitelné vydatnosti.

Z hlediska chemismu jsou podzemní vody analyzované z odběrů na zalesněných svazích (např. Kletě) slabě mineralizované, cca 100 mg/l, podzemní vody ze studní a vrtů v okolí Křemže mají mineralizaci slabou až střední (do 900 mg/l). Obecně lze na území CHKO očekávat plošné a bodové znečištění podzemních vod pocházející z intenzivní zemědělské výroby.

2.3. Rostlinstvo

Vegetace

Lesy pokrývají přibližně 56 % území, z toho podíl listnáčů je 27 %. Nejvýznamnější jsou smíšené podhorské květnaté a acidofilní bučiny s roztroušeným až hojným výskytem jedle bělokoré, místy s příměsí javorů, lip, jilmu horského a smrku ztepilého.

Převažující jednotkou jsou kostřavové bučiny (asociace *Festuco altissimae-Fagetum*), vzácněji se vyskytují kyčelnicové bučiny asociace *Dentario enneaphylli-Fagetum*. Na chudších stanovištích rostou acidofilní bikové bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, ve vrcholových partiích Kletě se zachovaly fragmenty smrkových bučin (*Calamagrostio villosae-Fagetum*).

V severozápadní části území a v údolí Vltavy je významný výskyt suťových lesů svazu *Tilio-Acerion*, zastoupených asociacemi *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Aceri-Carpinetum* a *Arunco-Aceretum*. V Křemžské kotlině rostou na hadcovém podloží typicky vyvinuté hadcové bory (*Asplenio cuneifolii-Pinetum*). K plošně méně zastoupeným společenstvům patří doubravy (svaz *Quercion petraeae*), vyskytující se nad kolmými svahy Vltavy s jižní expozicí. Drobné toky doprovází jasanovo-olšové luhy (podsvaz *Alnenion glutinoso-incanae* – např. horní tok Křemžského potoka). V členitém kaňonu Vltavy se nachází kromě pestré mozaiky lesních společenstev (bučiny, doubravy, suťové lesy, reliktní bory, jedliny) místy i skalní výchozy se štěrbinovou vegetací silikátových a vápnitých skal a drolin (svaz *Asplenion septentrionalis* a svaz *Potentillion caulescentis*).

Společenstva svazu *Carpinion* v kaňonu Vltavy a okolí Českého Krumlova jsou charakteristická především absencí habru obecného a dominancí lísky obecné, bylinné patro tvoří kompletní druhová garnitura střeoevropských dubohabřin.

Nelesní biotopy jsou reprezentovány především mezofilními ovsíkovými loukami (svaz *Arrhenatherion elatioris*), vlhkými pcháčovými loukami (svaz *Calthion palustris*) a společenstvem vysokobylinných tužebníkových lad (podsvaz *Filipendulion*). Na extenzivně obhospodařovaných loukách jsou vyvinuty střídavě vlhké bezkolencové louky (svaz *Molinion caeruleae*).

Po celém území jsou roztroušeny smilkové (svaz *Violion caninae*) a acidofilní suché trávníky (svaz *Koelerio-Phleion phleoidis*) chudých nebo málo produktivních půd na současných popř. bývalých pastvinách nebo jednorokně sečených loukách.

Významným typem nelesní vegetace koncentrované na vápencové vložky jsou širokolisté suché trávníky (svaz *Bromion erecti*), nejvýrazněji vyvinuté v NPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova. Tento typ vegetace hostí velké množství světlomilných, teplomilných, vápnomilných a hájových druhů. Často navazující vegetací jsou křovinná společenstva (svaz *Berberidion*) s dominantní lískou obecnou (*Corylus avellana*) a hojnými dalšími druhy křovin.

Vodní společenstva (svaz *Batrachion fluitantis*) s lakušníkem vodním (*Batrachium aquatile*) a stolistkem střídavokvětým (*Myriophyllum alterniflorum*) se nacházejí v řečišti Vltavy. Na rybnících se vyskytují porosty okřeheků (svaz *Lemnion minoris*) a na jejich okrajích mokřadní společenstva s porosty rákosin a vysokých ostřic (svaz *Phragmition communis* a svaz *Magnocaricion elatae*).

Fytogeografické členění

CHKO Blanský les leží v Českomoravském mezofytku a zasahují do ní dva fytogeografické okresy, Budějovická pánev (38), do které spadá jen nepřilíhající rozsáhlá severní část CHKO, a Šumavsko-novohradské podhůří (37), které zasahuje v CHKO Blanský les čtyřmi fytogeografickými podokresy – Chvalšinské Předšumaví (37i), Blanský les (37j), Křemžské hadce (37k) a Českokrumlovské Předšumaví (37l).

Ve fytogeografickém okrese Budějovická pánev potenciálně převládají acidofilní doubravy s příměsí jedle, polopřirozenou náhradní vegetací na mezofilních místech tvoří vesměs louky s vegetací svazu *Arrhenatherion*. Typické jsou rybníky, mokřadní a pobřežní vegetace vysokých ostřic a rákosin. V severní části CHKO se vyskytuje např. boreokontinentální bazanovec kytkokvětý (*Naumburgia thyrsoiflora*), suboceanický všivec ladní (*Pedicularis sylvatica*) a žluťucha lesklá (*Thalictrum lucidum*).

Podokres Chvalšinské Předšumaví zasahuje jen na západní okraj CHKO. Pro tuto jednotku jsou typické vlhké louky, mokřady a prameniště převážně se společenstvy svazu *Molinion*, v nichž se vyskytují hladýš pruský (*Laserpitium prutenicum*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), vrba rozmarýnolistá (*Salix rosmarinifolia*) a srpice barvířská (*Serratula tinctoria*). Jedním z charakteristických druhů tohoto fytochorionu je endemický hořeček mnohotvarý český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*), který doprovází hadcové nebo vápencové pahorky s teplomilnou vegetací, a hvozdík pyšný (*Dianthus superbus*), který preferuje bazičtější podklady, často roste ve světlých lesích nebo v lemech, ojedinele i v teplomilnějších trávnících. Podél drobných vodních toků se hojně vyskytuje chráněný oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), žluťucha orlíčkolistá (*Thalictrum aquilegifolium*) a silenka dvoudomá (*Silene dioica*). V tomto území je hojná ostřice trsnatá (*Carex cespitosa*), vázaná na mokřady obohacené bazickými ionty.

Pro **podokres Blanský les** je typická mozaika květnatých a acidofilních bučin a horských suťových lesů. Z fytogeograficky významných druhů zde nalezneme např. ječmenku evropskou (*Hordelymus europaeus*), která má na Šumavě a v Předšumaví jen několik málo lokalit a je typická právě pro bučiny Blanského lesa. Ve vyšších polohách Kletě, podél drobných horských potůčků nebo na prameništích, se objevují alpští migranti – kýchavice bílá (*Veratrum album*), kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*), dřípátka horská (*Soldanella montana*) a olše zelená (*Duschekia alnobetula*). K dalším fytogeograficky pozoruhodným druhům patří např. boreokontinentální sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), typické středoevropské druhy bučin věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*) a rozrazil horský (*Veronica montana*), udatna lesní (*Aruncus vulgaris*), která se vyskytuje na vlhčích, svěžích stanovištích a doprovází většinou vodní toky, a dále subatlantský druh lesních pramenišť a mokřin vrbina hajní (*Lysimachia nemorum*). Na loukách v masivu Kletě najdeme endemický druh západní části střední Evropy zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*) a podmáčené louky, prameniště a mokřady osídluje alpský druh (v ČR s těžištěm rozšíření na Šumavě) pleška stopkatá (*Willemetia stipitata*). Vlhké louky

a mokřady hostí i naše běžně rozšířené orchideje – prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) a p. listenatý (*D. longibracteata*).

Podokres Křemžské hadce je z větší části odlesněn. Nejtypičtější lesní vegetací jsou reliktní bory s výskytem sleziníku hadcového (*Asplenium cuneifolium*) a hvozdíku kartouzku hadcového (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*), který zde má jedny z posledních lokalit na území ČR. Z floristického hlediska je dále významný výskyt některých teplomilných druhů, např. bělozářky větevnaté (*Anthericum ramosum*) a svízele sivého (*Galium glaucum*). V Křemžské kotlině byly v osmdesátých letech 20. století odvodněny téměř všechny louky, potoky byly narovnané, opevněny a některé části dokonce zatrubněny, takže mokřadní flóra byla téměř zničena. Zůstaly poslední zbytky slatinných mokřadů, kde roste např. prstnatec pleťový pravý (*Dactylorhiza incarnata* subsp. *incarnata*) a ostřice Davallova (*Carex davalliana*). Na pastvinách se ojediněle vyskytuje vstavač obecný (*Orchis morio*). Okraje polí, okraje cest a sešlapávané trávníky hostí např. nepatrncem rolní (*Aphanes arvensis*) a pomněnku různobarvou (*Myosotis discolor*).

Podokres Českokrumlovské Předšumaví charakterizuje především flóra a vegetace vápenců, částečně i květena kaňonu Vltavy. V dubohabřinách roste bohatá hájová květena, např. ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*), jaterník trojlaločný (*Hepatica nobilis*), strdivka nicí (*Melica nutans*), svízel lesní (*Galium sylvaticum*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), pryšec sladký (*Tithymalus dulcis*), lilie zlatohlávek (*Lilium martagon*) aj. Vápence indikují např. hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), vousatka prstnatá (*Bothriochloa ischaemum*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), o. bílá (*C. damasonium*), krušík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), čistec přímý (*Stachys recta*) aj. Z jižních (podunajských a alpských) migrantů se zde hojně vyskytuje divizna jižní rakouská (*Verbascum chaixii* subsp. *austriacum*), parazitická záraza bílá (*Orobancha alba*) a růže alpská (*Rosa pendulina*). Ke stejnému druhu migrantů patří i šalvěj lepkavá (*Salvia glutinosa*), která hojně roste na stinných místech podél Vltavy. O některých teplomilných druzích nelze s jistotou rozhodnout, zdali zdejší výskyt souvisí s rozšířením ve středních Čechách či v Podunají. Jsou to např. svízel sivý (*Galium glaucum*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*), ožanka hroznatá (*Teucrium botrys*) a tolíce nejmenší (*Medicago minima*). Z floristického hlediska je pozoruhodný výskyt boreomontánního ostružiníku skalního (*Rubus saxatilis*) v humóznějších lískových křovinách. V jižní části Českokrumlovského Předšumaví se vyskytují i některé subkontinentální druhy, např. na vápenci škarďa ukousnutá (*Crepis praemorsa*), mimo vápence prasetník plamatý (*Trommsdorffia maculata*). V údolí Vltavy na příkrých a stinnějších svazích jsou vyvinuty suťové lesy a dubohabřiny. U Zlaté Koruny se vyskytuje ve vegetaci svazu *Carpinion* dymnivka dutá (*Corydalis cava*) a dymnivka bobovitá (*Corydalis intermedia*). Výslunné skály u Vltavy hostí termofilní a heliofilní druhy, např. kostřavu sivou (*Festuca pallens*) a tařici skalní (*Aurinia saxatilis*).

Vegetační stupňovitost

Na území CHKO Blanský les se podle Boublíka a kol. (2004) vyskytuje 3. až 6. vegetační stupeň (VS).

Dubobukový (3.) VS byl mapován jako extrazonální pouze na malých plochách na prudkých, obvykle skalnatých svazích s vjv. až jz. expozicí v údolí Vltavy na východě území CHKO. Nadmořská výška výskytů 3. VS je ca 435–540 m. Podle lesnického typologického systému se vesměs jedná o soubor lesních typů (SLT) 3Z. Tyto segmenty, s dostatečně rozvolněným a zakrslým stromovým patrem a obvykle s častým výskytem skal, postačovaly pravděpodobně k tomu, aby se v nich do období, kdy začal působit v krajině významně člověk, zachovaly reliktní druhy staroholocénního bezlesí – např. tařice skalní (*Aurinia saxatilis*), řebříček vratičolistý (*Achillea tanacetifolia*) (údolí Vltavy mimo území CHKO), kostřava sivá (*Festuca pallens*).

Bukový (4.) VS zaujímá převážnou část CHKO Blanský les od nejnižších poloh (415 m) až do poměrně vysokých nadmořských výšek – přibližně 800 m. Je to způsobeno pravděpodobně zvláštnostmi klimatu závětrných partií jihovýchodního Předšumaví.

Jedlobukový (5.) VS zaujímá polohy zhruba od 770–800 do 1000–1020 m n. m. Tvoří souvislý prstenec v masivu Kletě, byl mapován rovněž na několika málo kopcích dosahujících vyšších nadmořských výšek (masiv Bulový-Albertov, Buglata, Mlýnské vrchy). Maloplošně byly vymapovány 3 extrazonální segmenty 5. VS rovněž na sz. až vsv. orientovaných prudkých skalnatých a balvanitých svazích v okolí Třísova a Dívčího Kamene u Holubova v nadmořských výškách 435–475 m. Mají obvykle charakter SLT 5J dle lesnické typologie. Pod Dívčím Kamenem na stinné, vlhké, severovýchodně orientované skalní stěně se vyskytuje segment, který lze zařadit nejspíše do SLT 5Z. Porost je ovšem značně neobvyklý kombinací dřevin. Na rozdíl od přírodní dřevinné skladby uvedené u SLT 5Z v práci Plívy (1991) zde nacházíme velice zvláštní kombinaci zakrslé jedle, smrku, buku, lípy, klenu, dubu, břízy a borovice o celkové pokryvnosti dřevinného patra zhruba 30–40 %. Nejspíš se jedná o stanoviště přirozeného kontaktu dubu a smrku, který nemusel být přerušen nástupem buku a jedle. Na skalách se v tomto segmentu vyskytují druhy primárního skalního bezlesí (např. *Aurinia saxatilis*).

Smrkojedlobukový (6.) VS je zastoupen pouze v blízkém okolí vrcholu hory Kletě, kde navazuje na horní hranici 5. VS – tedy v nadmořské výšce cca (1000) 1020–1084 m. Dle lesnického typologického systému (Plíva 1991) se jedná pouze o 6. LVS (smrkobukový), 7. LVS (bukosmrkový) není vyvinut.

2.4. Fauna

Bezobratlí

Pro faunu bezobratlých mají zcela mimořádný význam stepní a lesostepní společenstva na vápencovém podkladu. NPR Vyšenské kopce a okolní českokrumlovské vápence hostí mnoho vzácných stepních druhů hmyzu, pavouků a měkkýšů. Bylo zde např. nalezeno 69 druhů denních motýlů, 9 druhů vřetenuškovitých (*Zygaenidae*), 415 druhů nočních motýlů (Adam 2006), 225 druhů žahadlových hymenopter (*Aculeata*), z toho 18 % termofilních a submontánních (Halada et Halada 1992). Významné jsou druhy motýlů jako např. soumračník západní (*Pyrgus trebevicensis*), bělásek hrachorový (*Leptidea sinapis*), modrásek hnědoskvrnitý (*Polyommatus daphnis*), perleťovec prostřední (*Argynnis adippe*), okáč kluběnkový (*Erebia aethiops*), bělopásek dvouřadý (*Limenitis camilla*), zelenáček *Adscita geryon* či osm druhů vřetenušek. Z malakofauny patří k významným např. drobníčka válcovitá (*Truncatellina cylindrica*), bezočka šídlovitá (*Cecilioides acicula*), zrnovka mechová (*Pupilla muscorum*) a oblovka drobná (*Cochlicopalubricella*).

Druhově velmi bohatá je PP Na Stráži, kde bylo zjištěno např. 97 druhů nosatců (*Curculionidae*), 38 druhů mandelinek (*Chrysomelidae*), 37 druhů střevlíků (*Carabidae*) a 24 druhů tesaříků (*Cerambycidae*) (Kletečka et Čudan 2005). Zaznamenány zde byly další vzácné druhy jako např. dlouhozobka chrastavcová (*Hemaris tytius*), vřetenuška ligrusová (*Zygaena carniolica*), bělásek ovocný (*Aporia crataegi*) (Hanč 2005) a chrobák ozbrojený (*Odontaeus armiger*). V roce 2004 byl na této lokalitě naposledy sledován modrásek černočárný (*Pseudophilotes baton*).

Luční společenstva v CHKO mají spíše kulturní charakter, v různých stupních eutrofizace, často s vysokým podílem dusíkatých látek, kde žijí běžné i ruderalní druhy bezobratlých. Naopak, některé lokality (většinou PR a PP) hostí řadu vzácných druhů, např. perleťovce mokřadního (*Proclossiana eunomia*), hnědáška rozrazilového (*Melitaea diamina*), modráskovitě (*Lycaeniade*), přástevníka kostivalového (*Callimorpha quadripunctaria*). Na vlhkých loukách žije vzácný měkkýš vrkoč útlý (*Vertigo angustior*), dále např. modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*) a modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*).

Lesní fauna bezobratlých je reprezentována především faunou vázanou na zachovalé bučiny s přirozenou věkově a druhově strukturovanou skladbou a s podílem přestárých stromů na dožití. Např. v PR Kletě se vyskytuje střevlík nepravidelný (*Carabus irregularis*), roháčci (*Lucanidae*), na okrajích lesa okáč černohnědý (*Erebia ligea*) a zaznamenány byly

i historické nálezy tesaříka alpského (*Rosalia alpina*) (Štěpán 1908). Smrkové lesy na jižních svazích Kletě obývá mimořádně hustá populace mravenců boreálních (*Formica aquilonia*), počtem 3600 evidovaných hnízd na 350 ha řadí lokalitu na přední evropská místa výskytu těchto vzácných blanokřídlých (Nešpor 2003, 2004, 2005). Mravenec boreální je glaciální relikv, v ČR žije pouze zde a v Novohradských horách, dále se pak vyskytuje ve východních Alpách, ve Skotsku a hojněji v severní Evropě. V přirozených bučinách na vlhkých místech žijí typičtí měkkýši, montánní závornatka křížatá (*Clausillia cruciata*), vrásenka pomezí (*Discus ruderratus*) a slimáček horský (*Semilimax kotulae*), v nižších polohách submontánní společenstva s druhy jako vřetenovka hladká (*Cochlodina laminata*), alpsko-dinárský zemoun skalní (*Aegopis verticillus*), řasnatka nadmutá (*Macrogastra tumida*) a vrásenka orlojová (*Discus perspectivus*).

Reliktní bory na hadcovém podkladu jsou velice specifickou biocenózou (PR Holubovské hadce, PR Bořinka). Mezi významné nálezy patří plž závornatka drsná (*Clausilia dubia*), stěvlík *Carabus arcensis*, někteří dvoukřídli – pestřenka *Baccha obscuripennis* a vrtule *Urophora quadrifasciata*, z motýlů významná populace v ČR ohroženého okáče kluběnkového (*Erebia aethiops*).

Přirozené vodní toky charakterizují druhy jako např. kalužnatka *Thaumalea testacea*, rak říční (*Astacus astacus*) v Křemžském potoce a Olešnici, blešivec *Gammarus fossarum*, ploštěnka *Planaria gonocephala* a pošvatka *Dinocras cephalotes*. Perlorodka říční (*Margaritifera margaritifera*) se prokazatelně na území CHKO vyskytovala naposledy v roce 1990.

Ryby a mihulovci

Území CHKO odvodňují především Křemžský potok, Chvalšinský potok a Vltava. V rybnících jsou nasazovány hlavně hospodářské druhy ryb. Mezi významné nálezy patří vysoký výskyt mihule potoční (*Lampetra planeri*) a vranky obecné (*Cottus gobio*) v Křemžském a Chvalšinském potoce. Žije zde i stěvle potoční (*Phoxinus phoxinus*). Do současné doby bylo v CHKO evidováno 24 druhů ryb a mihulovců.

Mezi významné lokality patří především PP Meandry Chvalšinského potoka a některé úseky Křemžského potoka. Ve Chvalšinském potoce byl prokázán výskyt nežádoucí invazní stěvličky východní (*Pseudorasbora parva*).

Obojživelníci a plazi

V CHKO nejsou hojně zastoupeny vhodné biotopy obojživelníků (rybníky, slepá ramena), tím je limitován počet druhů a velikost populací. V současnosti je v území zjištěno 14 druhů obojživelníků. Mezi nejhojnější obojživelníky patří skokan hnědý (*Rana temporaria*) a ropucha obecná (*Bufo bufo*). V CHKO se dále vyskytují rosnička obecná (*Hyla arborea*), kuňka obecná (*Bombina bombina*), skokan štihlý (*Rana dalmatina*), skokan zelený (*Rana esculenta* synclepton). V předchozím desetiletí vzrostl výskyt ropuchy zelené (*Bufo viridis*) a blatnice skvrnitá (*Pelobates fuscus*). Ve vyšších polohách se vyskytuje čolek horský (*Triturus alpestris*), dále čolek obecný (*Triturus vulgaris*) a velmi vzácně čolek velký (*Triturus cristatus*).

Z plazů se na většině území CHKO hojně vyskytují tři druhy, z celkem 6 zaznamenaných. Na sušších biotopech žije slepýš křehký (*Anquis fragilis*), plošně je rozšířená ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) a na vlhkých biotopech užovka obojková (*Natrix natrix*). Ve vyšších a chladnějších polohách Kletě se vyskytuje ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*). Mezi vzácné druhy, avšak na vápencových a hadcových nelesních enklávách poměrně časté, patří užovka hladká (*Coronella austriaca*). Na lesních pasekách se vzácně vyskytuje zmije obecná (*Vipera berus*).

Ptáci

V oblasti Blanského lesa je z období posledních třiceti let známo hnízdění cca 120 druhů ptáků. Mezi typické představitele CHKO patří následující druhy:

Smíšené a smrkové lesy vyšších poloh: Ptactvo smrkových lesů je druhově z části velmi podobné ptactvu smíšených bukových lesů. Mezi ptáky smrčin patří čížek lesní

(*Carduelis spinus*), křivka obecná (*Loxia curvirostra*), hýl obecný (*Pyrrhula pyrrhulla*), sýkora parukářka (*Parus cristatus*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*), dále sovy – sýc rousný (*Aegolius funereus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*) a dravci jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) a včelojed lesní (*Pernis apivorus*). Výr velký (*Bubo bubo*) a čáp černý (*Ciconia nigra*) žijí ve skalách ve starších lesích. Vzácnými hosty vyšších poloh Kletě jsou datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*) a kos horský (*Turdus torquatus*), jejichž hnízdění není prokázáno.

Bučiny: Z hlediska ohroženosti a vzácnosti je nutné uvést holuba doupňáka (*Columba oenas*), dále zde žije datel černý (*Dryocopus martius*), lejsek malý (*Ficedula parva*) a lejsek černohlavý (*Ficedula hypoleuca*) – tyto druhy jsou vázány na staré doupné stromy. Na okrajích lesů, v bohatě strukturovaných porostech žije jeřábek lesní (*Bonasia bonasia*).

Doubavy: Tento typ lesů je v CHKO zastoupen velmi ojediněle. Typičtí ptáci dubových lesů se nachází v člověkem vytvořeném ekosystému – v krajinářském parku u zámku v Červeném Dvoře. Při kvalitativní inventarizaci ptáků v roce 1990 (Krafka et Lippl, 1991) zde bylo prokázáno 59 hnízdicích druhů, 4 zimující či protahující a 9 druhů zaletujících. Mezi hnízdicími druhy byly zaznamenány např. sýček obecný (*Athene noctua*), krutihlav obecný (*Jynx torquilla*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*), bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), ťuhák obecný (*Lanius collurio*), hýl rudý (*Carpodacus erythrinus*), skřivan lesní (*Lullula arborea*), čečetka zimní (*Carduelis flamnea*), žluna šedá (*Picus canus*) a strakapoud prostřední (*Picoides medius*).

Vodní plochy a okolí vodních toků: Vodní avifauna je vzhledem k malému počtu a charakteru rybníků a absenci jiných vodních ploch druhově chudá a zahrnuje jen nejběžnější druhy bez specifických nároků na prostředí. Významnou lokalitou je např. PP Mokřad u Borského rybníka a Borský rybník, kde bylo nalezeno 16 druhů, např. slavík modráček (*Luscinia svecica cyaneola*), rákosník proužkovaný (*Acrocephalus schoenobaenus*), strnad rákosní (*Emberiza schoeniclus*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), chřástal vodní (*Rallusaquaticus*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*), potápka malá (*Tachybaptus ruficollis*) (Bürger 2004).

Z dalších druhů se v CHKO vyskytují např. ledňáček říční (*Alcedo atthis*), konipas bílý (*Motacilla alba*) a skorec vodní (*Cinclus cinclus*).

Nelesní biotopy: Mezi význačnější druhy lučních a jiných nelesních biotopů patří bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*), chřástal polní (*Crex crex*) a pěnice vlašská (*Sylvia nisoria*).

Vymizelé, nevěstné a vymřelé druhy ptáků: Některé ptačí druhy v posledních zhruba 100 letech v oblasti Blanského lesa vymizely. Platí to především o lesních druzích s vyhraněnými nároky na prostředí. Tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*) v Blanském lese hnízdil ještě v období mezi světovými válkami (Baťa 1933), koncem 60. let 20. století se vyskytoval již jen velmi vzácně na Kletě (Urban 1970), populace zde zanikla v průběhu 70. či počátkem 80. let (Urban 1986). Puštík bělavý (*Strix uralensis*) hnízdil v Blanském lese patrně do konce 19. století (Baťa 1933). Také strakapoud bělohřbetý (*Picoides leucotos*) hnízdil v oblasti možná ještě koncem 19. století (zástřel z 15. 8. 1891 od Brloha – Baťa 1933). Pozoruhodné jsou časté zástřely zedníčka skalního (*Tichodroma muraria*) z Vyšenských kopců koncem 19. století. Hnízdění orla křiklavého (*Aquila pomarina*) bylo pravděpodobné v okolí Lazce, pozorování pochází ze 70. let 20. století (Bürger, ústní sdělení). V 80. a 90 letech byly zaznamenány přelety v okolí Smědečku.

Savci

V 90. letech 20. století žilo na území Blanského lesa 54 druhů savců, další 3 druhy jsou vymřelé (druhy velkých šelem, které byly vystříleny – medvěd, vlk a kočka divoká). Mezi ohrožené druhy patří netopýři, kteří jsou často nacházeni na zimovištích ve štolách apod. Jedná se zejména o tyto druhy: netopýr velký (*Myotis myotis*), netopýr hvízdavý (*Pipistrellus pipistrellus*), netopýr vodní (*Myotis daubentonii*), netopýr černý (*Barbastella barbastellus*) (Bürger et al. 1987; Dvořák et al. 2001). Letní kolonie netopýra velkého jsou v kostele v Brloze a ve Chvalšínách. Další významné druhy jsou rejsek horský

(*Sorex alpinus*) a myšivka horská (*Sicista betulina*). Na jižním a východním hřebenu Blanského lesa žije rys ostrovid (*Lynx lynx*), v roce 1995 zde žilo okolo 7 kusů, současný stav je odhadován na 2–3 kusy. V posledních letech se podařilo zaznamenat pozorování samice s mláďaty. Na vodních tocích a rybnících je poměrně častá vydra říční (*Lutra lutra*). Při migracích byl na území CHKO zastižen los evropský (*Alces alces*), trvalá populace zde nežije.

2.5. Historie osídlení

Nejstarší osídlení Blanského lesa můžeme datovat do starší doby kamenné, další doklady již intenzivnější kolonizace území pochází ze starší doby bronzové, více pak doby halštatské, jak dokládají mohylová pohřebiště nad Třísovem a v okolí Holašovic a osídlení na návrší Dívčího Kamene a na Stržišku u Brloha. Období vrcholného osídlení představuje keltské oppidum z doby laténské u Třísova. Raně středověkou kolonizaci oblasti pak ovlivnila trasa linecké zemské stezky.

V období velké kolonizace byl roku 1263 založen králem Přemyslem Otakarem II. cisterciácký klášter ve Zlaté Koruně, který měl být výspou královské moci v území ovládaném Rožmberky. Do poloviny 15. století byla dosídlena podstatná část úrodné Křemžské kotliny a rozsah zemědělské půdy vůči souvislým lesním porostům dosáhl zhruba dnešního stavu. Obdobná situace byla i na vnějším obvodu Blanského lesa.

Na konci 16. století začal Vilém z Rožmberka zakládat hospodářské dvory a nastalý hospodářský rozvoj výrazně ovlivnil utváření krajiny, zejména intenzivní pastvou. V 17. století získali rožmberské panství Eggenberkové a roku 1710 ho zdědili Schwarzenberkové. Od konce 17. do poloviny 19. století vznikají poslední vsi na Brložsku, osídlované většinou německými dřevaři. Na přelomu 18. a 19. století byly zakládány osamělé zemědělské usedlosti, které vtiskly místní krajině její typický ráz.

Po druhé světové válce došlo všeobecně k zásadním změnám jak v osídlení a charakteru zástavby, tak ve způsobu hospodaření. Jihozápadní část CHKO byla vylidněna odsunem německého obyvatelstva, po něm následoval dlouhodobý odliv obyvatel do měst na celém území. Mnoho dosud využívaných pozemků zarostlo lesem. Záchranou lidové architektury byla vlna rekreačního chalupářství (např. Kovářov, Rychtářov nebo Smědeček).

2.6. Krajinový ráz

Kulturní charakteristiku krajiny utváří struktura venkovského osídlení, zemědělského a lesnického využívání krajiny. Jádro osídlení – centrální, severní a východní části Blanského lesa – tvoří zástavba vesnického typu, převážně sídla do 200 obyvatel, např. Holašovice, Chmelná, Slavče. Tyto vesnice si do značné míry zachovaly svůj tradiční charakter zástavby – jsou to pravidelně založená návesní sídla nebo návesní ulicovky, vyznačují se kompaktní strukturou s orientací do centrálního návesního prostoru s typickými horizontálními, přízemními, zděnými zemědělskými usedlostmi. Zasahuje sem i jihočeské baroko. V západní a jižní části Blanského lesa, osídlené od 17. století, později s naprostou převahou německého obyvatelstva, leží sídla s roztroušenou zástavbou, např. České Chalupy, Rychtářov, Janské Údolí. Typický je sudetský patrový kamenný dům s valbovou střechou. Osamocené zemědělské usedlosti, které dotvářejí typický ráz krajiny, pocházejí převážně z přelomu 19. století. Jejich hustota byla dána velikostí obhospodařovaných pozemků.

3. Ochrana přírody

3.1. Předmět ochrany CHKO

Pod pojmem chráněná krajinná oblast rozumí zákon (§ 25 odst. 1) rozsáhlé území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení.

Ve vyhlášce ministerstva kultury ČSR č. 197/1989 Sb. ze dne 8. prosince 1989, o zřízení Chráněné krajinné oblasti Blanský les je v § 2 uvedeno: "Posláním chráněné krajinné oblasti je ochrana a postupná obnova hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejich typických znaků a vytvoření a rozvíjení ekologicky optimálního systému všestranného využívání krajiny a jejích přírodních zdrojů. K typickým znakům oblasti náleží zejména její povrchové utváření včetně vodních ploch a toků, její vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť a místní zástavba lidového rázu."

V současném pojetí je předmětem ochrany krajina Blanského lesa s typickým krajinným rázem, plněním přírodních funkcí krajiny a přírodními hodnotami, kterými jsou zejména zastoupené přírodní a přírodě blízké ekosystémy a v nich se vyskytující zvláště chráněné, vzácné či regionálně významné druhy rostlin a živočichů.

Přírodní hodnoty CHKO Blanský les lze konkretizovat takto:

- geomorfologie terénu a významné geomorfologické jevy, zvláštnosti geologické stavby, zejména českokrumlovská pestrá série a hadce
- přírodě blízké vodní toky, prameniště a mokřady a vodní režim v krajině
- přírodě blízké lesní ekosystémy, zejména kyselé a květnaté bučiny, hadcové bory, suťové lesy a mezofilní křoviny
- zachovalé ekosystémy luk, pastvin a mokřadů
- populace zvláště chráněných a vzácných druhů rostlin a živočichů a jejich stanoviště
- přírodní stanoviště a druhy významné pro soustavu Natura 2000

Kromě geomorfologie byl důležitým faktorem utvářejícím charakteristický ráz Blanského lesa historický a kulturní vývoj území. V kulturní krajině s převahou lesů a vysokým podílem zeleně nedošlo nikdy k významnému rozvoji průmyslu a zachovány zůstaly nejen typické menší obce s dochovanou urbanistickou strukturou a několika významnými celky lidové architektury, ale také rozptýlená zástavba na svazích.

3.2. Zonace CHKO

Podle ustanovení § 25 odstavce 2 zákona platí, že: „hospodářské využívání chráněných krajinných oblastí se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území“.

Základní ochranné podmínky platné pro zóny CHKO jsou zakotveny v § 26 zákona.

Zonace CHKO Blanský les je uvedena v příloze vyhlášky MŽP ČSR č. 197/1989 Sb. ze dne 8. prosince 1989, o zřízení Chráněné krajinné oblasti Blanský les. Na území CHKO jsou vymezeny tři zóny odstupňované ochrany přírody.

Stručná charakteristika jednotlivých zón:

V I. zóně jsou aktuálně zařazena maloplošná zvláště chráněná území vyhlášená před vznikem CHKO a některá další přírodně mimořádně hodnotná území, zejména lesy na extrémních stanovištích (ochranné lesy). I. zóna má rozlohu pouze 304 ha (1,38 % CHKO) a je složena ze 17 segmentů. I. zóna tvoří kostru reprezentující a zajišťující ochranu všem typickým biotopům CHKO Blanský les, ale v ploše neodpovídající jejich zastoupení a zachovalosti v CHKO.

Do II. zóny jsou zařazena území s významnými přírodními hodnotami, která nejsou chráněna formou I. zóny, zejména větší celky lesů s významným podílem přirozené druhové skladby (vyšší zastoupení buku a jedle) na hřebenu Kletě, Bulového a v okolí Buglaty. II. zóna má rozlohu 4 252 ha (19,36 % CHKO) a tvoří ji 14 segmentů.

Do III. zóny je zařazena většina území CHKO a zónu tvoří hospodářské lesy s převahou smrku a borovice, převážná většina zemědělsky obhospodařovaných ploch a všechna lidská sídla. III. zóna má rozlohu 17 414 ha (79,26 % CHKO).

Tab. č. 5: Rozloha jednotlivých zón CHKO (rok 2010 podle GIS)

Zóna	Rozloha	
	v ha	% z CHKO
zóna I	303,54	1,38
zóna II	4251,92	19,36
zóna III	17413,52	79,26
zóna IV	-	-
celkem	21969,00	100,00

Vymezení zón v CHKO Blanský les je problematické. Platná zonace neodpovídá metodickým zásadám pro vymezení zón CHKO (zonace je pouze třístupňová) ani přírodovědným a krajinářským hodnotám CHKO Blanský les. Zejména se to týká lesů v CHKO, kde na poměrně rozlehlých plochách ve II. příp. III. zóně jsou zachována společenstva, jejichž druhové složení i struktura odpovídá zařazení do I. příp. II. zóny. Dlouhodobou snahou Správy CHKO Blanský les je dosáhnout změny ve vymezení zón, které by kromě rozšíření I. zóny na cca 10 % plochy CHKO, rozsáhlejšího vymezení II. zóny (kromě lesů také do cenných lučních ekosystémů a oblastí s vysokou hodnotou krajinného rázu) přineslo i snížení administrativní zátěže novým vylišením IV. zóny (zejména v okrajových částech aglomerace Českého Krumlova). Správa CHKO Blanský les připravila odborný návrh nového vymezení zón již v roce 2011.

Stávající zonace je stanovena výnosem o zřízení CHKO, proto ji nelze změnit samostatně bez celkového přehlášení (nového vyhlášení) CHKO, které však může mít dopad na celkové vymezení CHKO.

Správa CHKO Blanský les proto v průběhu jara a léta 2016 provedla předjednání navrhovaných změn zonace CHKO s vybranými obcemi a dominantními vlastníky pozemků. Při předběžném projednání vyšlo najevo, že téměř všechny obce, jejichž územím hranice CHKO prochází, budou požadovat z území CHKO vyjmout minimálně svá zastavěná a zastavitelná území, případně celé katastry obcí.

Z předjednávání zcela jednoznačně vyplynulo nebezpečí negativních dopadů na vymezení CHKO a toto nebezpečí významně převažuje nad očekávanými pozitivivy v důsledku změny zonace.

3.3. Maloplošná zvláště chráněná území

Na území CHKO Blanský les je vyhlášeno celkem 21 zvláště chráněných území, z toho 1 v kategorii národní přírodní rezervace (63,52 ha), 9 v kategorii přírodní rezervace na ploše 176,96 ha a 11 v kategorii přírodní památka na ploše 110,14 ha.

Plocha všech maloplošných zvláště chráněných území v CHKO je 350,62 ha, tj. 1,60 % plochy CHKO. Přehled MZCHÚ je uveden v následujícím textu, jejich zákres je v mapě č. 3.

NPR Vyšenské kopce

Evidenční číslo: 522

Datum a způsob vyhlášení: výnos MŠVU č. 86.969/51 ze dne 6.3.1951, vyhláška Okresního národního výboru Český Krumlov ze dne 15.11.1990, vyhláška Okresního národního výboru Český Krumlov ze dne 21.4.1992

Výměra: 63,52 ha

Katastrální území: Kladné, Kladné-Dobrkovice, Vyšný

Předmět ochrany: reliktní společenstvo rostlin a živočichů na rozsáhlém vápencovém podkladě, křovinné a lesní formace s přirozeným druhovým složením

Plán péče s platností 2014–2023 zpracoval kolektiv pracovníků AOPK ČR, Správy CHKO Blanský les, schválen Ministerstvem životního prostředí ČR dne 14.6.2013 pod č.j. 41536/ENV/13

Geodetické zaměření: ano – části

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PR Bořinka

Evidenční číslo: 1281

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška ONV Český Krumlov ze dne 15.11.1990

Výměra: 6,68 ha

Katastrální území: Holubov, Chlum u Křemže

Předmět ochrany: charakteristicky vyvinutá společenstva hadcových borů a vegetace skalních štěrbin hadcových substrátů s chráněnými a ohroženými druhy rostlin (hvozdík kartouzek hadcový)

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 22.4.2015 pod č.j. 416/BL/15

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PR Dívčí kámen

Evidenční číslo: 2477

Datum a způsob vyhlášení: výnos MŠVU 35.933/52-V-VII ze dne 11.7.1952

Výměra: 4,82 ha

Katastrální území: Křemže

Předmět ochrany: reliktní bor s lišejníky na rulovém sklaním ostrohu s příkrými stěnami, naleziště teplomilných druhů rostlin a chráněných a ohrožených druhů hmyzu, hnízdiště výra velkého

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 22.4.2015 pod č.j. 418/BL/15

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PR Holubovské hadce

Evidenční číslo: 552

Datum a způsob vyhlášení: výnos MK ČSR č. 18.767/72 ze dne 29.12.1972

Výměra: 15,68 ha

Katastrální území: Holubov, Křemže, Třísov

Předmět ochrany: komplex reliktních hadcových borů a vegetace skalních štěrbin hadcových substrátů s hvozdíkem kartouzkem hadcovým a dalšími vzácnými rostlinnými druhy a s významnou faunou bezobratlých

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 22.4.2015 pod č.j. 417/BL/15

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PR Chrášťanský vrch

Evidenční číslo: 2225

Datum a způsob vyhlášení: nařízení Správy CHKO Blanský les č. 1/2009 ze dne 17.12.2009

Výměra: 16,87 ha

Katastrální území: Jaronín

Předmět ochrany: květnaté bučiny a suťové lesy s bohatým výskytem měsíčnice vytrvalé a s populacemi avifauny vázané na staré smíšené porosty

Plán péče s platností 2010–2019 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 17.12.2009 pod č.j. 1877-2/BL/2009

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PR Jaronínská bučina

Evidenční číslo: 578

Datum a způsob vyhlášení: nařízení AOPK ČR č. 4/2015 ze dne 1.7.2015

Výměra: 13,70 ha

Katastrální území: Jaronín

Předmět ochrany: podhorský autochtonní smíšený les s přirozenou druhovou skladbou s významnou faunou bezobratlých a početnými populacemi druhově pestré avifauny vázané na staré smíšené porosty, a s periglaciálně modelovanými skalními útvary

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 1.7.2015 pod č.j. 1333/BL/15

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PR Klet'

Evidenční číslo: 170

Datum a způsob vyhlášení: nařízení AOPK ČR č. 5/2015 ze dne 1.7.2015

Výměra: 65,01 ha

Katastrální území: Chlum u Křemže

Předmět ochrany: smíšený horský les s komplexem acidofilních bučin, místy až pralesovitého charakteru, druhově pestrá fauna bezobratlých i obratlovců, vázaných na přirozené smíšené porosty

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 1.7.2015 pod č.j. 1335/BL/15

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PR Malá skála

Evidenční číslo: 1836

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les ze dne 1.11.1996

Výměra: 9,73 ha

Katastrální území: Janské Údolí

Předmět ochrany: přirozené porosty květnatých bučin s druhově bohatým podrostem, specifická arachnofauna a entomofauna, periglaciálně modelované mohutné skalní útvary

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 1.7.2015 pod č.j. 414/BL/15

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PR Ptačí stěna

Evidenční číslo: 1837

Datum a způsob vyhlášení: nařízení AOPK ČR č. 3/2015 ze dne 1.7.2015

Výměra: 20,54 ha

Katastrální území: Janské Údolí, Dobročkov

Předmět ochrany: společenstva podhorských lesních ekosystémů květnatých kostřavových a kyčelnicových bučin, rostoucích v mozaice s acidofilními bučinami a suťovými lesy, a štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 1.7.2015 pod č.j. 1334/BL/15

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PR Vysoká Běta

Evidenční číslo: 1387

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška ONV České Budějovice ze dne 23.3.1989

Výměra: 23,93 ha

Katastrální území: Lipanovice

Předmět ochrany: přirozená lesní společenstva květnatých bučin a suťového lesa s plošně rozsáhlými porosty měsíčnice vytrvalé, početné populace druhově pestré fauny bezobratlých a avifauny vázané na listnaté porosty a suť

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 1.7.2015 pod č.j. 415/BL/15

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Cvičák

Evidenční číslo: 6117

Datum a způsob vyhlášení: nařízení AOPK ČR č. 14/2016 ze dne 12.12. 2016

Výměra: 61,40 ha

Katastrální území: Český Krumlov, Vyšný

Předmět ochrany: společenstva širokolistých suchých trávníků (svazu *Bromion erecti*), rozptýlené porosty dřevin, porosty vápnomilných bučin (svazu *Sorbo-Fagion sylvaticae*) a střeoevropských bazofilních teplomilných doubrav (svazu *Quercion petraeae*) a společenstva vzácných a ohrožených druhů živočichů, zejména motýlů přástevníka kostivalového (*Euplagia quadripunctaria*), modráska hnědoskvrnného (*Polyommatus daphnis*), okáče kluběnkového (*Erebia aethiops*) a ptáků pěnice vlašské (*Sylvia nisoria*), ťuhýka obecného (*Lanius collurio*) a krutihlava obecného (*Jynx torquilla*), včetně jejich biotopů

Plán péče s platností 2016–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 12.12. 2016 pod č.j. 02084/JC/16

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PP Dobročkovské hadce

Evidenční číslo: 1573

Datum a způsob vyhlášení: nařízení AOPK ČR č. 10/2015 ze dne 10.9.2015

Výměra: 7,79 ha

Katastrální území: Dobročkov

Předmět ochrany: niva Křemžského potoka (v tomto úseku zvaném Dobročkovský potok) s přirozeně meandrujícím korytem, společenstva potočních střeňchových olšin a druhově bohatých vlhkých pcháčových luk a tužebníkových lad v nivě potoka, dále společenstva druhově bohatých mezofilních ovsíkových luk s přechody k širokolistým suchým trávníkům a střídavě vlhké bezkolencové louky na svazích potoční terasy a zvláště chráněné druhy vranka obecná a mihule potoční, včetně jejich biotopů

Plán péče s platností 2015–2024 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen AOPK ČR, Správou CHKO Blanský les dne 5.10.2015 pod č.j. 1976/BL/15

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PP Hejdlovský potok

Evidenční číslo: 2226

Datum a způsob vyhlášení: nařízení Správy CHKO Blanský les ze dne 9.9.2013

Výměra: 5,25 ha

Katastrální území: Chvalšiny

Předmět ochrany: přirozený tok s ostřicovými loukami a výskytem ohrožených druhů rostlin (kýchavici bílou, prstnatcem májovým a omějem pestrým) a vlhkomilného hmyzu
Plán péče s platností 2013–2022 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 25.9.2013 pod č.j. 10442/BL/13
Geodetické zaměření: ano
Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PP Horní luka

Evidenční číslo: 1838
Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les ze dne 1.11.1996
Výměra: 6,41 ha
Katastrální území: Holubov
Předmět ochrany: podhorské mezofilní a vlhké louky a soustava pramenišť se vzácnými a ohroženými rostlinnými druhy (např. prstnatec fuchsův, prstnatec májový) a se specifickou luční entomofaunou
Plán péče s platností 2008–2017 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 30.7.2008 pod č.j. 1318/BL/2008
Geodetické zaměření: ano
Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Kalamandra

Evidenční číslo: 1282
Datum a způsob vyhlášení: nařízení Správy CHKO Blanský les č. 1/2007, vydané pod č.j. 1247/BL/07 ze dne 17.7.2007
Výměra: 1,97 ha
Katastrální území: Kladné
Předmět ochrany: vápencová stráž porostlá teplomilnými mezofilními křovinnými porosty s prvky dubohabřin a teplomilnou a vápnomilnou nelesní vegetací s ohroženými druhy rostlin (např. sasanka lesní) a živočichů
Plán péče s platností 2017–2026 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les 5.10.2016 pod č. j. 1165/BL/2016
Geodetické zaměření: ano
Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PP Meandry Chvalšinského potoka

Evidenční číslo: 2123
Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les č. 2/01 ze dne 26.2.2001
Výměra: 5,23 ha
Katastrální území: Křenov u Kájova
Předmět ochrany: přirozený meandrující tok Chvalšinského potoka s břehovou vegetací a vlhkými ostřicovými loukami s výskytem vzácných rostlin a živočichů (mihule potoční, vranka obecná)
Plán péče s platností 2016–2025 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen byl Správou CHKO Blanský les dne 31.8.2016 pod č.j. 764/JC/2016
Geodetické zaměření: ne
Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Mokřad u Borského rybníka

Evidenční číslo: 2052
Datum a způsob vyhlášení: nařízení Správy CHKO Blanský les č. 1/2014 ze dne 27.1.2014
Výměra: 1,79 ha
Katastrální území: Křemže
Předmět ochrany: společenstva mokřadní vegetace vlhkých pcháčovských luk a rákosin v příbřežní zóně rybníka a vzácné a ohrožené druhy prstnatec pleťový a prstnatec májový, včetně jejich biotopů

Plán péče s platností 2014–2023 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 12.2.2014 pod č.j. 250/2014

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

PP Na Stráži

Evidenční číslo: 1617

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les ze dne 25.9.1996

Výměra: 3,17 ha

Katastrální území: Brloh pod Kletí

Předmět ochrany: bývalé pastviny s početnou populací vstavače kukačky a se specifickou luční faunou bezobratlých

Plán péče s platností 2014–2028 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 16.1.2014 pod č.j. 68/BL/14

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Provázková louka

Evidenční číslo: 2124

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les č. 1/01 ze dne 26.2.2001

Výměra: 2,45 ha

Katastrální území: Borová u Chvalšín

Předmět ochrany: vlhké rašelinné louky s výskytem chráněných druhů rostlin (např. prstnatec májový, kosatec sibiřský, vrba rozmarýnolistá) a hmyzu (např. hnědásek rozrazilový)

Plán péče s platností 2016–2025 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 15.7.2016 pod č.j. 2015/JC/2016

Geodetické zaměření: ne

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Šimečkova stráň

Evidenční číslo: 1618

Datum a způsob vyhlášení: vyhláška Správy CHKO Blanský les ze dne 25.9.1996

Výměra: 1,75 ha

Katastrální území: Brloh pod Kletí, Rojšín

Předmět ochrany: významná semixerotermní travinobylinná společenstva na výchozech serpentinitů se specifickou faunou suchomilných měkkýšů, břehové porosty Křemžského potoka

Plán péče s platností 2014–2023 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 6.8.2014 pod č.j. 1663/BL/2014

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ne

PP Výří vrch

Evidenční číslo: 5600

Datum a způsob vyhlášení: nařízení Správy CHKO Blanský les č. 1/2010 ze dne 10.2.2010

Výměra: 12,92 ha

Katastrální území: Vyšný

Předmět ochrany: obnažené skály na vápencovém podkladu, xerotermní travinobylinná společenstva rostlin a živočichů, rozvolněné teplomilné doubravy a vápnomilná bučina

Plán péče s platností 2010–2019 zpracovala Správa CHKO Blanský les, schválen Správou CHKO Blanský les dne 10.2.2010 pod č.j. 147-2/BL/2010

Geodetické zaměření: ano

Zanesení do katastru nemovitostí: ano

Zhodnocení stavu

Současnou síť maloplošných chráněných území nelze považovat za dostatečnou, především proto, že v CHKO je nízký podíl dalších stupňů územní ochrany (I. a II. zóny). Vzhledem ke stavu zonace CHKO Blanský les (viz kap. 3.2) je třeba řešit ochranu mimořádně cenných biotopů ohrožených nevhodným managementem vyhlášením maloplošných chráněných území.

Na území CHKO Blanský les je v současné době 21 MZCHÚ, jejich podíl na celkové rozloze CHKO však činí pouze 1,60 %. Území chráněná formou MZCHÚ podchycují v CHKO nejvýznamnější typy stanovišť a nejdůležitější lokality výskytu chráněných rostlinných a živočišných druhů a také geomorfologických fenoménů.

Většina charakteristických biotopů je v síti MZCHÚ dostatečně zastoupena (výjimkou jsou vodní a mokřadní biotopy), důvodem pro vyhlášení nových MZCHÚ je tedy především ohrožení konkrétních biotopů na cenných lokalitách. Jedná se především o tyto lokality: Chlumský rybník (Ochozňák) s cennou vegetací obnaženého dna a přilehlými litorálními porosty, Vyšenský mokřad – mokřadní louky na vápenci s výskytem ZCHD rostlin i živočichů, Lazecký vrch – vápencové bory s výskytem ZCHD, Hříbový vrch a Pískový kámen – suťové porosty s jedlí a fragmenty starých bučin a dále suťový porost s jedlí a fragmenty starých bučin z jihovýchodu přiléhající k PR Malá skála.

Dále je v souladu s návrhy v platném plánu péče o NPR Vyšenské kopce třeba nadále usilovat o vydání nového zřizovacího předpisu tohoto MZCHÚ z důvodu upřesnění jeho parcelního vymezení a výměry. Rovněž u dalších MZCHÚ je třeba pokračovat v postupné úpravě zřizovacích předpisů a dořešení jejich zanesení do katastru nemovitostí (s vymezením dle parcel nebo nezbytným geodetickým zaměřením).

3.4. Natura 2000

Na základě směrnice Rady EU číslo 92/43/EHS (o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin) byla na území CHKO Blanský les vytyčena 1 lokalita, zařazená do národního seznamu (stanoven nařízením vlády č. 318/2013 Sb.). Základní údaje o tomto území jsou uvedeny v tabulce č. 6, podrobnější specifikace je v příloze č. 4.

Tabulka č. 6: Základní údaje o evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000

Jméno lokality	Rozloha (ha)	Předmět ochrany – typ přírodního stanoviště soustavy Natura 2000 a druhy chráněné EU (* hvězdička označuje prioritní stanoviště a druhy)
Blanský les	22240,7 (z toho 21641,5 v CHKO)	3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů <i>Ranunculion fluitantis</i> a <i>Callitriche-Batrachion</i>
		6190 Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)
		6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>) (* význačná naleziště vstavačovitých)
		6410 Bezkolencové louky na vápnatých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (<i>Molinion caeruleae</i>)
		6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)
		8220 Chasmo-fytická vegetace silikátových skalnatých svahů
		9110 Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>
		9130 Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>
		9170 Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>
		9180* Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích
		91U0 Lesostepní bory
		4094* hořeček mnohotvarý český (<i>Gentianella bohemica</i>)
		1096 mihule potoční (<i>Lampetra planeri</i>)
		1061 modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>)
		1059 modrásek očkovaný (<i>Maculinea teleius</i>)
		1324 netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)

	1078* přástevník kostivalový (<i>Panaxia quadripunctaria</i>)
	1361 rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)
	1163 vranka obecná (<i>Cottus gobio</i>)
	1014 vrkoč útlý (<i>Vertigo angustior</i>)

Biotopy

Blíže k jednotlivým biotopům viz kap. 3.6. Rostlinná společenstva.

3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*

V4A Makrofytní vegetace vodních toků – porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt

Vegetace je soustředěna téměř jen na tok řeky Vltavy. Stav biotopu není pravidelně monitorován, lze ho proto obtížně hodnotit. Vzhledem k nevýznamným změnám v korytě řeky Vltavy lze předpokládat nezměněný stav. Nicméně nelze zanedbat stále se zvyšující vodácké aktivity, na druhou stranu dochází i k budování čistíren odpadních vod (Zlatá Koruna, Přísečná), které mají naopak vliv pozitivní.

6190 Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)

T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (*Festuca pallens*)

Vzácný a reliktní biotop vázaný jen na skalní část PR Dívčí Kámen a zčásti na zdi zříceniny hradu. Na těchto místech není prováděn žádný management, sukcese dřevin je zde blokována přirozenými pochody. Biotop nevyžaduje aktivní management. Jeho stav je nezměněn a v dobrém stavu.

6210 Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých – prioritní stanoviště

T3.4C Širokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (*Juniperus communis*)

Nejvýznamnější porosty širokolistých suchých trávníků jsou udržovány pravidelnou sečí anebo pastvou, obojí je spojené s pravidelným potlačováním dřevin. V posledních letech byla vyhlášena dvě MZCHÚ, jejichž předmětem ochrany jsou širokolisté suché trávníky. Péče o tyto porosty je však do značné míry závislá na dostatečných finančních prostředcích získávaných z fondů ochrany přírody. V případě nedostatku finančních prostředků, dochází k poměrně rychlé degradaci porostů (sukcese, invazní a expanzní druhy). Dalším negativním jevem majícím vliv na kvalitu biotopu je rozrůstající se zástavba a s ní i zvýšená návštěvnost a následná ruderalizace a eutrofizace. Nejlepší v MZCHÚ, jejich stav je dobrý.

6410 Bezkolencové louky na vápnatých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)

T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky

Vzácný biotop, jehož velká část porostů je velmi maloplošná a velmi rozdílné hodnoty. Kvalitní porosty nejsou téměř zastoupeny a převažují v různé míře degradované porosty ať již eutrofizací, odvodněním, nevhodným hospodařením (pojezdy těžkou technikou, nesebraná posečená biomasa), nebo ústupem od hospodaření. Minimální část je součástí MZCHÚ, kde je biotopu věnována náležitá péče.

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

T1.1 Mezofilní ovsíkové louky

Velmi rozšířený biotop, který je obhospodařován mechanizací a pravidelnou sečí nebo kombinací kosení a extenzivní pastvou. Na území CHKO Blanský les se vyskytuje roztroušeně s různou kvalitou zachovalosti. Některé významné porosty jsou uvnitř MZCHÚ, jedná se však o velmi malou část. Většina je obhospodařována v rámci zemědělských dotací nebo běžného zemědělského hospodaření. V porostech, na které jsou pobírány dotace, jsou nastaveny podmínky šetrného způsobu hospodaření vylučujícího intenzivní technologie (hnojení kejdou, dosev, rychloobnova). Změny v kvalitě biotopu lze jen obtížně charakterizovat, chybí relevantní monitoring.

8220 Chasmofytická vegetace silikátových skalnatých svahů

S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin

Maloplošný biotop vázaný na reliktní skalní výchozy v lesních komplexech Blanského lesa a na skalní stěny kaňonu Vltavy. Zachovalost biotopu je vysoká, vzácně dochází k narušení biotopu vlivem abiotických faktorů, ale i vlivem člověka. V případě polomů nebo těžby v blízkosti skalních bloků, které obnaží skalní povrch, nebo dochází ke změně světelných a následně i vlhkostních podmínek. Biotop nevyžaduje aktivní management, spíše naopak, důležité je zachování současného stavu.

9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*

L5.4 Acidofilní bučiny

Plošně rozšířený biotop s nejzachovalejšími porosty v MZCHÚ. Vlivem hospodaření dochází ke změnám kvality biotopu, zčásti dočasným (pokud je porost obnoven přirozeným zmlazením a není prováděna změna poměru kosterních dřevin) a zčásti trvalým změnám (při změně poměru kosterních dřevin ve prospěch smrku nebo vzácněji borovice). Nejvýraznějších změn dosahují nejstarší porosty, které jsou přednostně mýceny.

9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*

L5.1 Květnaté bučiny

Plošně rozšířený biotop s nejzachovalejšími porosty v MZCHÚ. Vlivem hospodaření dochází ke změnám kvality biotopu, zčásti dočasným (pokud je porost obnoven přirozeným zmlazením a není prováděna změna poměru kosterních dřevin) a zčásti trvalým změnám (při změně poměru kosterních dřevin, ve prospěch smrku nebo vzácněji borovice). Nejvýraznějších změn dosahují nejstarší porosty, které jsou přednostně mýceny.

9170 Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*

L3.1 Hercynské dubohabřiny

Maloplošný biotop vázaný na kaňon Vltavy a okolí Českého Krumlova, zachovalost mimo MZCHÚ je spíše průměrná, uvnitř MZCHÚ jsou porosty kvalitnější. Vzhledem ke specifickému druhu dubohabřin (bez habru) se biotop vyskytuje na prudkých svazích, kde je obtížně obhospodařovatelný a pro jeho další existenci je důležitý spíše bezzásahový režim nebo jen velmi šetrné hospodaření.

9180 Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich

L4 Suťové lesy

Vzácný, ale velmi významný biotop, který nevyžaduje aktivní management, spíše naopak je důležité do porostů nezasahovat a ponechat je samovolnému vývoji. Nejcenější porosty

jsou součástí MZCHÚ nebo I. zóny CHKO Blanský les. Negativním jevem je šíření invazních a nepůvodních druhů netýkavek, které se děje zejména v blízkosti kaňonu Vltavy a lidských sídel.

91U0 Lesostepní bory

L8.2 Lesostepní bory

Vzácný a významný biotop vyskytující se v okolí Českého Krumlova s průměrnou zachovalostí (hodnocení komplikuje nejasné vegetační zařazení místních porostů). Biotop je závislý na lesnickém hospodaření, negativně je ovlivňován postupnou eutrofizací prostředí a pozvolnou převahou expanzních druhů. Na území MZCHÚ je tento vliv pomalejší.

Rostliny

hořeček mnohotvarý český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*)

Na území CHKO Blanský les jsou dvě stabilizované populace se vzrůstající tendencí v početnosti, čítající 0–400, resp. 0–750 exemplářů. Oběma lokalitám je věnována náležitá péče.

Živočichové

mihule potoční (*Lampetra planeri*)

Obývá jemné náplavy v Křemžském a Chvalšinském potoce. Negativně může působit odstraňování těchto náplavů pod mosty a v úsecích toku procházejících zastavěným územím. Na toku se vyskytují migrační bariéry v podobě jezů u vodních elektráren (Dívčí Kámen, Chlum, Cvrčkův mlýn). Současné rybařské hospodaření nemá na populaci mihule negativní vliv. Kvalita vody se pohybuje v I. až III. jakostním stupni v závislosti na druhu ukazatele (dle ČSN 75 7221). Přítomnost mihule je brána jako ukazatel dobré kvality vody. Stav populace mihule je dobrý.

modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*)

modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*)

Extenzivně využívané vlhké krvavcové louky v EVL, na kterých se tyto druhy vyskytují, jsou každoročně koseny či paseny v termínech vhodných pro oba druhy modrásků. Subjekty hospodařící na těchto lokalitách jsou pravidelně informovány orgánem ochrany přírody o výskytu těchto druhů a je s nimi dohodnut vhodný způsob hospodaření. Nevhodným zásahem v minulosti bylo odvodnění značné části luk melioracemi.

V době platnosti předešlého plánu péče se modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*) na území CHKO vyskytoval na min. šesti lokalitách v malých populacích. Pouze lokalita Borová hostí středně silnou populaci. Modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*) se ve stejném časovém období vyskytoval na dvou lokalitách v malých populacích a v PP Provázková louka vytváří středně velkou populaci (min. 50 jedinců).

netopýr velký (*Myotis myotis*)

Výskyt letních kolonií na půdách kostelů ve Chvalšínách a Brloze. Stávající využívání těchto objektů není v konfliktu s předmětem ochrany. Populace ve Chvalšínách je stabilní na úrovni 60–80 jedinců, v posledních letech počty jedinců ještě více stoupaly. Obdobné počty byly zaznamenávány i v Brloze, kde však v posledních letech dochází k poklesu početnosti. Celkový stav druhu se jeví jako stabilní.

přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*)

Řídké teplomilné doubravy a osluněné lesní průseky, které jsou stanovištěm tohoto druhu, jsou běžně lesnický využívány, nebo jsou součástí přírodních rezervací. Lesnické obhospodařování probíhá v souladu s nároky druhu a zajišťuje dostatek vhodných ploch pro

jeho výskyt. Osluněné křovinaté stráně jsou obhospodařovány pastvou či sečením. Tento způsob využití umožňuje dlouhodobou existenci předmětu ochrany.

V uplynulých devíti letech obýval přástevník kostivalový cca 20 lokalit rozmístěných po celé CHKO. Většinou se však jednalo o jednotlivé nálezy jedinců.

rys ostrovid (*Lynx lynx*)

Lesnické a turistické využití oblasti není v konfliktu s nároky rysa, jehož stabilní výskyt (2–3 jedinci) a rozmnožování jsou zaznamenávány v masivech Kletě, Bulového, Buglaty a Vysoké Běty. Na území EVL se nenachází migrační bariéry, nejsou zaznamenána ani kolizní místa s dopravou. Přímé pronásledování rysa zatím nebylo prokázáno, ale je důvodné podezření.

vranka obecná (*Cottus gobio*)

Obývá především Křemžský a Chvalšinský potok, které mají zachovanou přirozenou kamenitou strukturu dna. Rybářské využívání Křemžského potoka pro rozmnožování pstruha obecného není v konfliktu. Na toku se vyskytují migrační bariéry v podobě jezů u vodních elektráren (Dívčí Kámen, Chlum, Cvrčkův mlýn). Kvalita vody se pohybuje v I. až III. jakostním stupni v závislosti na druhu ukazatele (dle ČSN 75 7221). Přítomnost vranky je brána jako ukazatel dobré kvality vody. Stav populace vranky je dobrý.

vrkoč útlý (*Vertigo angustior*)

Populace žije na vlhkých loukách (např. v PP Dobročkovské hadce, v nivě Křemžského potoka). Jejich obhospodařování pravidelnou sečí není v konfliktu s předmětem ochrany.

Rozšíření a početnost druhu v CHKO jsou stále předmětem výzkumu. V době platnosti minulého plánu péče se druh prokazatelně vyskytoval na třech lokalitách. V NPR Vyšenské kopce a ve Vyšenském mokřadu byl zaznamenán ojedinělý výskyt druhu. PP Mokřad u Borského rybníka hostí středně silnou populaci vrkoče útlého.

3.5. Památné stromy

Na území CHKO Blanský les je vyhlášeno celkem 22 položek se 160 ks památných stromů. Většina vyhlášených stromů se nachází v aleji Borovské (77 stromů) a Novoveské (60 stromů), čtyři stromy (duby u Lhotky) jsou vyhlášeny jako skupina, ostatní stromy jsou jednotlivě. Převážně se jedná o lípy (srdčitou i velkolistou) a duby letní, ostatní druhy se vyskytují výjimečně (1 morušovník bílý, v Borovské aleji javor klen, javor mléč, javor babyka a jasan ztepilý). Nejmhutnější jedinci mají obvod kmene (v 1,30 m nad zemí) přes 7 m (Třísovská lípa 768 cm) a dosahují výšky přes 30 m (Třísovská lípa 36 m), většina stromů však má obvod kolem 3–4 m a výšky kolem 20 m.

Seznam památných stromů na území CHKO Blanský les je uveden v příloze č. 5.

Revize památných stromů

V letech 2009–2010 byla provedena rozsáhlá revize evidovaných památných stromů. V rámci této činnosti byly zejména důkladně zrevidovány vyhlášovací předpisy, upřesnění umístění některých ze stromů, a zanesení podrobných údajů o stromech do aplikace Odborná databáze památných stromů.

V rámci této revize byla zjištěna skutečnost, že na území CHKO se nachází několik památných stromů, které nejsou řádně označené (lípa v Třísově u hájovny č.p. 22), několik z těchto stromů bylo v minulosti vyhlášeno vyhláškou okresního úřadu natolik vágně, že se lze pouze domnívat, o které stromy se jedná (lípa mezi Brlohem a Rychtářovem), nebo navíc tyto stromy již zanikly (lípa u hájovny v Krasetíně, buk na Dobré Vodě). Stromy, které byly „nově zjištěny“ důkladnou revizí starých okresních vyhlášek (zmíněná lípa v Třísově u hájovny a lípa mezi Brlohem a Rychtářovem), bude nutno přehlásit. Početně kompenzují stromy, které byly zrušeny nebo zanikly, proto celkový počet stromů zůstává oproti stavu dle minulého plánu péče stejný. Rovněž bude nutno nově vyhlásit dva stromy, vyhlášené na území CHKO Magistrátem Č. Budějovice (Dub u Lipanovic, Lípa u Dobčic II).

V období platnosti plánu péče musela být rovněž zrušena ochrana několika stromů, které buďto přímo odumřely, nebo jejich stav představoval značná bezpečnostní rizika.

Jedná se o Adolfovský dub (2013) a lípu v Třešňovém Újezdci (2014). V poměrně špatném stavu je Holubovský dub, který vykazuje známky napadení dřevokaznými houbami. Zatím bylo z bezpečnostních důvodů provedeno značné odlehčení jeho koruny (2011). Jeho stav však bude nutné nadále bedlivě sledovat a včas přijmout patřičná opatření.

Další významné stromy

Kromě již vyhlášených památných stromů se na území CHKO vyskytují další jedinci nadstandardních dimenzí, zvláštní svým tvarem a estetickým působením či jiným způsobem zajímaví. AOPK ČR eviduje a průběžně sleduje stav cca 20 takovýchto stromů jako adeptů na vyhlášení v kategorii památný strom. Přehled těchto stromů je v příloze č. 6.

Státní podnik Lesy ČR (LČR) vede na jím spravovaných pozemcích evidenci tzv. Významných stromů LČR; v rámci CHKO má kromě památné Borovské aleje vedeno dalších 14 ks významných stromů, které nejsou chráněny jako stromy památné. Vzhledem k tomu, že o jejich zachování v dobrém stavu se starají přímo LČR, nepočítá AOPK ČR s jejich vyhlášováním.

Tabulka č. 7: Stručný přehled Významných stromů LČR na území CHKO Blanský les

Název	Obvod	Porostní skupina (dle LHP 2006–2015)
Alej Borovští uhlíři	166–338	
Buk Vysoká Běta	320	106E17
Dub na Medvědí skále	315	515E18
Dub nad Lazcem	340	515D03
Chrástánská borovice	230	105G04
Jaronínské douglasky (2 ks)	330	116D11
Javor mléč na Granátníku	340	502C03
Javor u LC Krbečkova	305	306B08
Jedle nad Sýkorův obrázkem	287	109J16
Smrky nad Jaronínskou hájenkou (4 ks)	286	114A17b
Velká jedle (revír Borová)	355	408D1a

Ošetřování památných stromů

Většina památných stromů se nachází v poměrně dobrém zdravotním stavu, resp. ve stavu odpovídajícím druhu dřeviny a jejich věku. U všech památných stromů je zdravotní stav průběžně sledován. V případě jeho zhoršení nechává Správa CHKO Blanský les provést odborné ošetření. Většinou je prováděn zdravotní řez a odlehčení koruny, výjimečně je nutno instalovat bezpečnostní vazby. Ošetření, které provádějí odborné arboristické firmy, je u jednotlivých stromů uvedeno v příloze č. 5.

3.6. Rostlinná společenstva

3.6.1. Analýza významných biotopů

Na území CHKO Blanský les bylo během mapování biotopů pro účely soustavy Natura 2000 vymapováno 72 druhů biotopů (sensu Chytrý et al. 2001, viz tabulka č. 8). V následujících řádkách jsou charakterizovány vybrané nejvýznamnější z nich. Zařazení biotopů a charakteristika rozšíření je na základě vrstvy mapování biotopů. Hvězdičkou (*) jsou označeny prioritní biotopy.

Tab. č. 8: Přehled mapovaných biotopů soustavy Natura 2000 na území CHKO Blanský les

Biotop	Název biotopu	Rozloha (ha)
K1	mokřadní vrbiny	1,63
K2.1	vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů	5,42
K3	vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	49,64
L2.2	údolí jasanovo-olšové luhy	110,64
L2.2A	údolí jasanovo-olšové luhy – člověkem málo ovlivněné lesy s vyvinutou strukturou porostních pater, s vysokou druhovou diverzitou a s dostatečnou plochou (obvykle linie nad 10 m šířky a polygony nad 2500 m ²)	41,88
L2.2B	údolí jasanovo-olšové luhy – ostatní, i člověkem silně ovlivněné porosty a fragmenty	50,3
L3.1	hercynské dubohabřiny	49,57
L4	suťové lesy	67,8
L5.1	květnaté bučiny	1416
L5.3	vápnomilné bučiny	12,7
L5.4	acidofilní bučiny	1320,4
L6.4	středoevropské bazifilní teplomilné doubravy	13,33
L6.5B	acidofilní teplomilné doubravy bez kručinky chlupaté	4,73
L7.1	suché acidofilní doubravy	42,22
L7.2	vlhké acidofilní doubravy	2,05
L7.3	subkontinentální borové doubravy	45,56
L8.1B	boreokontinentální bory („bez lišejníků a mimo písky“)	48,16
L8.2	lesostepní bory	35,14
L8.3	perialpidské hadcové bory	8,62
M1.1	rákosiny eutrofních stojatých vod	13,58
M1.4	říční rákosiny	4,95
M1.5	pobřežní vegetace potoků	0,31
M1.7	vegetace vysokých ostřic	9,94
M5	devěsilové lemy horských potoků	0,04
R1.4	lesní prameniště bez tvorby pěnovců	0,72
R2.2	nevápnitá mechová slatiniště	0,65
S1.1	štěrbinová vegetace vápnitých skal a drolin	0,57
S1.2	štěrbinová vegetace silikátových skal a drolin	5
S1.3	vysokostébelné trávníky skalních terás	0
S1.5	křoviny skal a drolin s rybízem alpským (<i>Ribes alpinum</i>)	0,22
T1.1	mezofilní ovsíkové louky	391,58
T1.10	vegetace vlhkých narušovaných půd	1,03
T1.3	poháňkové pastviny	40,21
T1.5	vlhké pcháčové louky	53,98
T1.6	vlhká tužebníková lada	11,96
T1.9	střídavě vlhké bezkolencové louky	46,57
T2.3B	podhorské a horské smilkové trávníky bez jalovce	3,25
T3.1	skalní vegetace s kostřavou sivou (<i>Festuca pallens</i>)	0,09
T3.4C	šírokolisté suché trávníky s význačným výskytem vstavačovitých a bez jalovce	5,7
T3.4D	šírokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce	27,01
T3.5B	acidofilní suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých	0,49
T4.2	mezofilní bylinné lemy	1,55
T5.5	acidofilní trávníky mělkých půd	3,17
T6.1B	acidofilní vegetace efemér a sukulentů bez netřesků	0,07
T6.2B	bazifilní vegetace efemér a sukulentů bez netřesků	0,11
T8.2B	sekundární podhorská a horská vřesoviště bez výskytu jalovce obecného	0,09
T8.3	brusnicová vegetace skal a drolin	0,04
V1F	makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod – ostatní porosty	2,6
V1G	makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, porosty bez významných vodních makrofyt	0,08
V2C	makrofytní vegetace mělkých stojatých vod, ostatní porosty	0,4
V4A	makrofytní vegetace vodních toků	23,76
V4B	makrofytní vegetace vodních toků, stanoviště s potenciálním výskytem vodních makrofytů nebo se zjevně přirozeným či přírodě blízkým charakterem koryta	0,000081
X1	urbanizovaná území	45,69
X10	paseky s podrostem původního lesa	151,16
X11	paseky s nitrofilní vegetací	60,36
X12	nálety pionýrských dřevin	5,87

X12A	Nálety pionýrských dřevin, ochranný významné porosty	43,48
X12B	Nálety pionýrských dřevin, ostatní porosty	7,67
X13	nelesní stromové výsadby mimo sídla	11,48
X14	vodní toky a nádrže bez ochranný významné vegetace	10,63
X2	intenzivně obhospodařovaná pole	15,62
X3	extenzivně obhospodařovaná pole	1,75
X4	trvalé zemědělské kultury	2,48
X5	intenzivně obhospodařované louky	210,63
X6	antropogenní plochy se sporadickou vegetací mimo sídla	2,44
X7	ruderální bylinná vegetace mimo sídla	4,06
X7A	ruderální bylinná vegetace mimo sídla, ochranný významné porosty	6,97
X7B	ruderální bylinná vegetace mimo sídla, ostatní porosty	17,82
X8	křoviny s ruderálními a nepůvodními druhy	0,92
X9A	lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	1338,1
X9B	lesní kultury s nepůvodními listnatými dřevinami	12,8

K2.1 Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů

Poměrně vzácný biotop vyskytující se hlavně v kaňonu řeky Vltavy a ojediněle na Křemžském a Chvalšinském potoce a na Polečnici. Ohrožen je eutrofizací z okolních zemědělských pozemků a zejména invazí křídlatkou japonskou (*Reynoutria japonica*), netýkavkou malokvětou (*Impatiens parviflora*) a n. žláznatou (*I. glandulifera*). Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PP Meandry Chvalšinského potoka, PP Cvičák a PP Kalamandra. Biotop je bez speciálního managementu.

K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny

Jedná se o poměrně významný biotop, který se na území CHKO Blanský les vyskytuje roztroušeně a často v mozaice s jinými společenstvy popř. na ně přímo navazuje. Vyskytuje se v různém stupni kvality a hodnoty. Centrum výskytu nejzachovalejších porostů je v širším okolí obce Brloh, mezi Českým Krumlovem a Chvalšínami a Českým Krumlovem a Zlatou Korunou. Význam biotopu spočívá v přítomnosti často hájových druhů nebo druhů naopak světlomilných. Jedná se např. o bělozářku větevnatou (*Anthericum ramosum*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), hlístník hnízdák (*Neotia nidus-avis*), lilii zlatohlavou (*Lilium martagon*) atd. Ohrožen je eutrofizací z okolních zemědělských pozemků, invazí nepůvodní rostlin (např. netýkavky malokvěté – *Impatiens parviflora*) a z části také pokračující sukcesí (tj. přerůstáním stromovitými dřevinami). Biotop je územně chráněn v PP Dobročkovské hadce, PP Na Stráži, PP Výří vrch, PP Cvičák a v NPR Vyšenské kopce. Biotop je bez speciálního managementu.

*L2.2 Údolní jasanovo-olšové luhy [Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*)]

Biotop se vyskytuje na území CHKO Blanský les vzácně až roztroušeně podél vodních toků, téměř chybí v severní části Křemžské kotliny. Pouze místy se vyskytuje souvisleji – tok Křemžského potoka mezi Dobročkovem a Brlohem a na Bezdrevském potoce nad Třešňovým Újezdcem. V oblasti je nejčastěji zastoupen dvěma asociacemi: *Arundo silvestris-Alnetum glutinosae* a *Stellario-Alnetum glutinosae*.

Údolní jasanovo-olšové luhy jsou charakteristické druhově bohatými tří až čtyřpatrovými poměrně hustě zapojenými porosty, ve stromovém patře dominuje olše lepkavá (*Alnus glutinosa*) v doprovodu střemchy obecné (*Prunus padus*) případně jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*). Keřové patro vyplňuje bez černý (*Sambucus nigra*), střemcha obecná (*Prunus padus*), ostružiník maliník (*Rubus idaeus*) ad. Druhová skladba bylinného patra je zastoupena druhy: ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*), kozlík výběžkatý (*Valeriana excelsa* s. l.), papratka samice (*Athyrium filix-femina*), tužebníků jilmový (*Filipendula ulmaria*), kuklík potoční (*Geum rivale*), krabilice chlupatá (*Chaerophyllum hirsutum*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), svízel přítula (*Galium aparine*), hluchavka skvrnitá (*Lamium maculatum*), kostřava obrovská (*Festuca gigantea*), ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*), plicník tmavý (*Pulmonaria obscura*)

a bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*). K významným a chráněným druhům vyskytujícím se v údolních jasanovo-olšových luzích patří: roztroušeně se vyskytující oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), vzácně dřívka horská (*Soldanella montana*), zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*), vrba rozmarýnolistá (*Salix rosmarinifolia*) a kýchavice bílá pravá (*Veratrum album* subsp. *album*). V této lesní vegetaci jsou mozaikovitě zastoupena nevelká lesní prameniště a vodní tůňky. Porosty jsou ohroženy eutrofizací z okolních pozemků, výsadbou smrku a odvodňováním. Bylinné patro je ohroženo hlavně šířením invazích druhů netýkavek (*Impatiens parviflora*, *I. glandulifera*) a křídlatky japonské (*Reynoutria japonica*), popř. expanzí ostřice třeslicovité (*Carex brizoides*), chrostice rákosovité (*Phalaris arundinacea*) a ostružiníků (*Rubus* sp. div.). Fragmenty biotopu jsou územně chráněny v PP Dobročkovské hadce a PP Hejdlovský potok. Biotop je bez speciálního managementu.

L3.1 Hercynské dubohabřiny (Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*)

Biotop má na území CHKO Blanský les centrum výskytu v kaňonu řeky Vltavy a v širším okolí obce Vyšný. Pozoruhodný je výskyt na území Červeného Dvora, kde se vyvinulo bylinné patro odpovídající hercynským dubohabřinám v uměle vysazených porostech parku.

Hercynské dubohabřiny jsou zastoupeny asociacemi *Melampyro nemorosi-Carpinetum* anebo *Stellario-Tilietum*. Asociace *Stellario-Tilietum* je v podstatě geograficky náhradním společenstvem *Melampyro nemorosi-Carpinetum*, kde ve stromovém patře chybí habr (*Carpinus betulus*), neboť habr na Českokrumlovsko nedomigroval. Ve stromovém patře zde dominuje lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*), dub letní (*Quercus robur*), d. zimní (*Q. petraea*), v keřovém pak líska obecná (*Corylus avellana*). Bylinné patro je obvykle velmi bohaté, roste zde např. lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), pitulník horský (*Galeobdolon montanum*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), strdivka nicí (*Melica nutans*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), kostřava různolistá (*Festuca heterophylla*), bradáček vejčitý (*Listera ovata*), okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), o. bílá (*C. damasonium*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*), chrastavec lesní (*Knautia dipsacifolia*), ostružiník skalní (*Rubus saxatilis*) a další. Biotop je nejvíce ohrožen eutrofizací z okolních pozemků a výsadbou jehličnanů (zejména smrku a borovice). Částečně také invazí druhů netýkavek (*Impatiens parviflora*, *I. glandulifera*). V současnosti je také velkou hrozbou invaze jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*). Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí Kámen, PP Výří vrch, PP Cvičák a PP Kalamandra. Biotop je bez speciálního managementu.

***L4 Suťové lesy** (Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutiích a v roklích)

Vzácné a významné společenstvo vyskytující se na území CHKO Blanský les ve vyšších partiích lesnatých komplexů vrchů Chrášťanský vrch, Vysoká Běta, Buglata, Bulový, Albertov a velmi vzácně v masivu Kletě. Kromě toho ještě také v údolí vodních toků, zejména v kaňonu Vltavy. Na území CHKO je reprezentováno čtyřmi asociacemi: *Aceri-Carpinetum*, *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum* a *Arunco-Aceretum*. Ve stromovém patře se v těchto lesích uplatňují druhy jako: javor klen (*Acer pseudoplatanus*), j. mléč (*A. platanoides*), jilm horský (*Ulmus glabra*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*), l. velkolistá (*T. platyphyllos*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a vzácně třešeň ptačí (*Prunus cerasus*). Keřové patro je obvykle chudé a tvořeno pouze lískou obecnou (*Corylus avellana*), růží převislou (*Rosa pendulina*) a zimolezem černým (*Lonicera nigra*). Bylinné patro je tvořeno udatnou lesní (*Arunco vulgaris*), pitulníkem horským (*Galeobdolon montanum*), netýkavkou nedůtklivou (*Impatiens noli-tangere*), kostřavou lesní (*Festuca altissima*), vraním okem čtyřlístým (*Paris quadrifolia*), bažankou vytrvalou (*Mercurialis perennis*) a ochranářsky významnými druhy jako: oměj pestrý (*Aconitum variegatum*) a měsíčnice vytrvalá (*Lunaria rediviva*). Významným prvkem suťových lesů je výskyt, mnohdy maloplošný, společenstva **S1.2 Štěrbínové vegetace silikátových skal a drolin**. Suťové lesy jsou ohroženy těžbou a následnou výsadbou stanovištně nepůvodních dřevin, bylinné patro invazí netýkavek (*Impatiens parviflora*, *I. glandulifera*), zejména v kaňonu

Vltavy. Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí Kámen, PR Chrástanský vrch, PR Jaronínská bučina, PR Vysoká Běta, PR Malá skála a PR Ptačí stěna. Biotop je bez speciálního managementu.

L5.1 Květnaté bučiny (Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*)

Květnaté bučiny jsou koncentrovány v lesnatých komplexech vrchů Chrástanský vrch, Vysoká Běta, Buglata, Vlčí kopec, Střížek, Bulový, Albertov, Hřibový vrch, Růžový vrch a na hoře Kleti. Diagnostickým a dominantním druhem stromového patra je buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšeny bývají smrk ztepilý (*Picea abies*), jedle bělokorá (*Abies alba*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*) a jilm horský (*Ulmus glabra*). Převažujícími jednotkami jsou asociace *Festuco altissimae-Fagetum* a *Dentario enneaphylli-Fagetum*. Bylinné patro tvoří druhy: kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), k. cibulkonosná (*D. bulbifera*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), svízel vonný (*Galium odoratum*), pšeničko rozkladité (*Milium effusum*), kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*), samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), bukovník kapraďovitý (*Gymnocarpium dryopteris*) a ječmenka evropská (*Hordelymus europaeus*). Jedná se o kosterní lesní vegetaci, která tvořila drtivou většinu pokryvu území. Nejvýraznější změny souvisí s fragmentací a zmenšováním plochy starších porostů. Květnaté bučiny jsou dále ohroženy převodem na jehličnaté monokultury, částečně také vysokými stavy zvěře (zamezují přirozenému zmlazení). Jsou územně chráněny v PR Klet', PR Chrástanský vrch, PR Jaronínská bučina, PR Vysoká Běta, PR Malá skála a PR Ptačí stěna. Na vybraných místech je prováděna dosadba jedle bělokoré, jilmu drsného a javoru klenu a jsou budovány oplocenky, popř. individuální ochrana.

L5.4 Acidofilní bučiny (Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*)

Acidofilní bučiny jsou hojně rozšířeny po celém území CHKO Blanský les s výjimkou Křemžské kotliny a úzkého pruhu mezi Novými Dobrkovicemi a Chvalšínami. Oblastmi s řidším výskytem je masiv vrchu Kluk a jižní svahy hory Kletě (kde jsou nahrazeny kulturními smrčínami). Nejtypičtějšími asociacemi acidofilních bučin na území CHKO jsou *Luzulo-Fagetum* a *Deschampsio flexuosae-Abietetum*. Podobně jako u květnatých bučin je diagnostickým a dominantním druhem stromového patra buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšen bývá smrk ztepilý (*Picea abies*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Bylinné patro je však výrazněji odlišné a reprezentované druhy jako: metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), bika hajní (*Luzula luzuloides*), kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*), k. rozložená (*D. dilatata*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*) a vzácně i dřípátka horská (*Soldanella montana*). Podobně jako květnaté bučiny, patřilo toto společenstvo k hlavnímu typu lesních porostů a ohroženy jsou těžbou starších porostů, převodem na jehličnaté monokultury a částečně také vysokými stavy zvěře. Jsou územně chráněny v PR Klet', PR Dívčí Kámen, PR Vysoká Běta a PR Ptačí stěna. Na vybraných místech je prováděna dosadba jedle bělokoré, jilmu drsného a javoru klenu a jsou budovány oplocenky, popř. individuální ochrana.

L6.4 Středoevropské bazifilní teplomilné doubravy (Eurosibiřské stepní doubravy)

Tyto lesní porosty se na území CHKO Blanský les vyskytují pouze mezi Českým Krumlovem a Chvalšínami na krystalických vápencích. V současnosti je pro tyto porosty užíváno označení *Brachypodium pinnatum-Quercus robur*, toto označení a vůbec celkové zařazení těchto porostů není dosud uspokojivě vyřešeno a v budoucnosti pravděpodobně dozná určitých změn. Většinou se jedná o světlé kulturní borové porosty s řídce přimíšeným dubem letním (*Quercus robur*) nebo d. zimním (*Q. petraea*), převažují však monokulturní porosty borovice lesní (*Pinus sylvestris*). Keřové patro, je-li vyvinuto, je tvořeno víceméně hustými porosty dominantní lísky obecné (*Corylus avellana*), dále pak ptačím zobem obecným (*Ligustrum vulgare*), dříšťálem obecným (*Berberis vulgaris*), zimolezem obecným (*Lonicera xylosteum*), druhy růží (*Rosa* sp. div.), hlohů (*Crataegus* sp. div.) ad. Bylinné patro je bohaté a zastoupené světlomilnými druhy ze společenstva svazu *Bromion erecti*. Vyskytují se zde

např.: lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), kruštík širolistý (*Epipactis helleborine*), prasetník plamatý (*Hypochaeris maculata*), svízel sivý (*Galium glaucum*), ostružiník skalní (*Rubus saxatilis*), orlíček zahradní (*Aquilegia vulgaris*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), vítod chocholátý (*Polygala comosa*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), jetel prostřední (*Trifolium medium*), okrotice červená (*Cephalanthera rubra*), o. bílá (*C. damasonium*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*), kostival hlíznatý (*Symphytum tuberosum*), kruštík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), divizna jižní rakouská (*Verbascum chaixii* subsp. *austriacum*), chrastavec lesní (*Knautia dipsacifolia*) ad. Ohrožení spočívá v přeměně stromového patra (ať již na stanovištně nepůvodní smrk nebo stanoviště původní druhy listnáčů), dále v invazi akátu (*Robinia pseudacacia*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) a pravděpodobně i v sukcesních změnách směrem k dubu letnímu resp. buku (okyselení substrátu opadem, zastínění). Biotop je územně chráněn v NPR Vyšenské kopce, PP Výří vrch, PP Cvičák a PP Kalamandra. Biotop je bez speciálního managementu, pouze ve vybraných částech NPR Vyšenské kopce byl prováděn výřez jasanu ztepilého a keřového patra.

L7.1 Subkontinentální borové doubravy

Tento biotop se vyskytuje na území CHKO Blanský les vzácně. Stromové patro je často tvořeno směsicí dřevin poukazující na silný vliv člověka, roste zde např. dub letní (*Quercus robur*), topol osika (*Populus tremula*), smrk ztepilý (*Picea abies*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*), bříza převislá (*Betula pendula*), líska obecná (*Corylus avellana*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*). V bylinném patře se vyskytují běžné acidofilní druhy, např. borůvka (*Vaccinium myrtillus*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), č. hajní (*M. nemorosum*) ad. Biotop je mimo MZCHÚ ohrožen eutrofizací a je územně chráněn v PR Bořinka, PR Holubovské hadce, PP Na Stráži a NPR Vyšenské kopce. Biotop je bez speciálního managementu.

L7.3 Suché acidofilní doubravy

Jedná se o biotop, který se na území CHKO Blanský les vyskytuje velmi vzácně a bývá často ovlivněn lesnickým hospodařením (ve stromovém patře dominuje borovice lesní – *Pinus sylvestris*). Zaznamenán byl v okolí Dívčího Kamene a na kontaktu s Českobudějovickou pánví. Biotop není součástí žádného maloplošného chráněného území a je bez speciálního managementu.

L8.1 Boreokontinentální bory

Boreokontinentální bory se na území CHKO Blanský les vyskytují převážně v okolí Holubova a Dívčího Kamene v kaňonu Vltavy, velmi vzácně i jinde. Jedná se o velmi specifickou vegetaci charakteristickou maloplošným výskytem na extrémních stanovištích s oligotrofním substrátem. Často se jedná o reliktní stanoviště na skalách a skalních výchozech. Ve stromovém patře dominuje borovice lesní (*Pinus sylvestris*), na skalních stanovištích bývá přimíšena bříza bělokora (*Betula pendula*) a dub zimní (*Quercus robur*). Keřové patro často chybí. V bylinném patře se uplatňují např. chrastavec lesní (*Knautia dipsacifolia*), chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa*), silenka nadmutá (*Silene vulgaris*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), zvonek klubkatý (*Campanula glomerata*), jalovec obecný (*Juniperus communis*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), brusinka (*V. vitis-idaea*), velmi vzácně tomkovic jižní (*Hierochloa australis*), a některé druhy lišejníků a mechorostů. Výskyt serpentinofytů např. sleziníku hadcového (*Asplenium cuneifolium*), hvozdíku kartouzku hadcového (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*) poukazuje na možný výskyt **perialpidských hadcových borů (L8.3)** svazu *Erico-Pinion*. Porosty borů jsou ohroženy převodem na smrkové kultury, popř. sázením nepůvodních druhů např. douglasky tisolisté (*Pseudotsuga menziesii*). Významná je také eutrofizace z přilehlých zemědělských pozemků. Biotop je územně chráněn v PR Bořinka, PR Holubovské hadce, PR Dívčí Kámen. Oba biotopy jsou bez speciálního managementu.

*L8.2 Lesostepní bory

Na území jižních Čech jsou tyto bory spíše sekundárního původu, jejich vznik úzce souvisí s dávným i současným obhospodařováním. Do značné míry se pojetí tohoto společenstva překrývá se Středoevropskými bazifilními teplomilnými doubravami, od kterých je obtížné ho odlišit. Stromové patro je tvořeno borovicí lesní (*Pinus sylvestris*), přimíšeny bývají dub letní (*Quercus robur*) a bříza bělokorá (*Betula pendula*). Keřové patro bývá druhově bohaté, podobně jako patro bylinné, kde jsou zastoupeny druhy širokolistých suchých trávníků. Ohrožení spočívá, shodně jako u Středoevropských bazifilních teplomilných doubrav, v přeměně stromového patra, v invazi jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) a pravděpodobně i v sukcesních změnách směrem k dubu letnímu resp. buku (okyselení substrátu opadem, zastínění). Biotop není územně chráněn a je bez speciálního managementu.

T1.1 Mezofilní ovsíkové louky [Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis*)]

Mezofilní ovsíkové louky patří k velmi významné nelesní, často druhově bohaté vegetaci, která pozitivně ovlivňuje biodiverzitu krajiny. V současné době již klesá jejich význam jako vegetace hospodářské (luk produkujících píci pro dobytek) a stoupá význam protierozní, krajinářský a rekreační (Chytrý 2006). Na území CHKO Blanský les se vyskytují roztroušeně po celém území. Koncentrovaný výskyt je možné vysledovat v okolí Jaronína, Dobčic, v okolí osady Rohy a Borovští Uhlíři, nad osadou Chlum a v kaňonu Vltavy a na jeho horní hraně od Třisova po Český Krumlov. Typickými rostlinnými zástupci jsou: ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), lomikámen zrnatý (*Saxifraga granulata*), zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*), kokrhel menší (*Rhinanthus minor*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), řebříček obecný (*Achillea millefolium*), jitrocel kopinatý (*Plantago lanceolata*), hrachor luční (*Lathyrus pratensis*), kopretina irkutská (*Leucanthemum ircutianum*), k. bílá (*L. vulgare*), škarda dvouletá (*Crepis biennis*), zvonek rozkladitý (*Campanula patula*), ovsíř pyřitý (*Avenula pubescens*), trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*), bolševník obecný (*Heracleum sphondylium*), kostřava červená (*Festuca rubra* agg.), jetel pochybný (*Trifolium dubium*), j. luční (*T. pratense*), chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) a pampeliška srstnatá (*Leotodon hispidus*). Nejvýraznějším faktorem ohrožujícím existenci ovsíkových luk je ukončení obhospodařování a následné zarůstání pozemků, na druhé straně pak ruderalizace a přehnojení. Potenciálním ohrožením je i rozrůstající se zástavba. Územně chráněny jsou v PP Horní luka, NPR Vyšenské kopce a PP Na Stráži. V rezervacích je každoročně prováděno ruční nebo mechanizované kosení a odnímání pokosené biomasy, mimo rezervace jsou louky koseny pouze mechanizací a bez finanční podpory Správy CHKO.

T1.3 Poháňkové pastviny

Na území CHKO Blanský les byl vymapován tento biotop pouze v okolí osady Rohy a vzácně u obce Srnín. Jedná se o luční porosty, jejichž sytaxonomické zařazení pravděpodobně není zcela správně provedeno a jedná se o jiný druh biotopu (T1.1 ?). Tyto porosty připomínají poháňkové pastviny druhovým složením a poněkud intenzivnější pastvou. Odlišují se však od pravých poháňkových pastvin zejména poměrem dominance druhů, fyziognomií porostů a původem biotopu. Biotop není součástí žádného MZCHÚ.

T1.5 Vlhké pcháčové louky

Vegetace vlhkých pcháčových luk je na území CHKO Blanský les rozšířena vzácně až roztroušeně, v návaznosti na bezlesé části vodních toků, popř. pramenná místa. Poněkud hojněji se vyskytuje na Křemžském potoce v okolí Křemže. Dříve bylo její zastoupení v luční vegetaci mnohem vyšší, ale v současné době značně ustoupila (odvodňování, hnojení) a tento trend stále pokračuje (upouštění od hospodaření, sukcese atd.). Současný stav je omezen na drobné enklávy louček často poblíž samot stále zabezpečujících šetrný způsob obhospodařování. Je to velmi významná vegetace hostící celou řadu vlhkomilných a konkurenčně slabších druhů rostlin. Roste v ní např. prstnatec májový (*Dactylorhiza*

majalis), ostřice Davallova (*Carex davalliana*) o. bledavá (*C. pallescens*), o. prosová (*C. panicea*), o. obecná (*C. nigra*), o. Hartmanova (*C. hartmanii*), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*) zvonečník černý (*Phyteuma nigrum*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*), pcháč bahenní (*Cirsium palustre*), p. zelinný (*C. oleraceum*), p. různolistý (*C. heterophyllum*), pomněnka bahenní (*Myosotis palustris* agg.), čertkus luční (*Succisa pratensis*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*) a velmi vzácně také prstnatec pleťový (*Dactylorhiza incarnata*) a ostřice odchylná (*Carex appropinquata*). Vlhké pcháčové louky jsou ohroženy především upouštěním od hospodaření, následným zarůstáním dřevinami, dále odvodňováním, eutrofizací nebo intenzivní pastvou. Územně jsou chráněny v PP Hejdlvský potok, PP Horní luka, NPR Vyšenské kopce, PP Mokřad u Borského rybníka a PP Provázková louka. V rezervacích je šetrným způsobem prováděno ruční nebo mechanizované kosení 1–2 × za rok, mimo rezervace pak jen mechanizací (1–2 × za rok) bez finanční podpory Správy CHKO.

T1.6 Vlhká tužebníková lada

Poměrně vzácný biotop, vyskytující se v návaznosti na toky potoků, často na místech po dlouhé období neobhospodařovaných luk. Vyskytuje se zde řada vzácných a chráněných druhů rostlin, např. oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), žluťucha lesklá (*Thalictrum lucidum*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*). Biotop je ohrožen eutrofizací, zasahováním do vodního režimu a invazí nepůvodních druhů rostlin: křídlatky japonské (*Reynoutria japonica*), netýkavky malokvěté (*Impatiens parviflora*) a n. žláznaté (*I. glandulifera*). Územně je chráněn v PP Meandry Chvalšinského potoka a PP Dobročkovské hadce. V PP Dobročkovské hadce je prováděno kosení 1 × za pět let, mimo tuto rezervaci je biotop bez managementu.

T1.9 Střídavě vlhké bezkolencové louky [Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)]

Bezkolencové louky patří mezi jednosečné louky se sečí posunutou obvykle až na konec léta. V CHKO Blanský les se vyskytují vzácně a často v návaznosti na nivy vodních toků (jejich vyšší terasy), popř. na podmáčené svahové polohy nebo pramenná místa. Významným znakem a předpokladem výskytu bezkolencových luk je silně kolísající hladina podzemní vody. Jsou důležitým biotopem řady vzácných, ohrožených a chráněných druhů vlhkomilných rostlin, např. prstnatce májového (*Dactylorhiza majalis*), p. Fuchsova (*D. fuchsii*), kosatce sibiřského (*Iris sibirica*), vrby rozmarýnolisté (*Salix rosmarinifolia*), hvozdíku pyšného (*Dianthus superbus*), kozlíku dvoudomého (*Valeriana dioica*) a všivce lesního (*Pedicularis sylvatica*). Kromě těchto druhů zde rostou např. bezkoleneček modrý (*Molinia caerulea*), starček potoční (*Tephrosia crispa*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), svízel severní (*Galium boreale*), metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*), řeřišnice luční (*Cardamine pratensis*) a různé druhy ostřic: o. prosová (*Carex panicea*), o. Hartmanova (*C. hartmanii*), o. obecná (*C. nigra*), o. bledavá (*C. pallescens*). Bezkolencové louky jsou ohroženy zarůstáním náletovými dřevinami, eutrofizací, odvodňováním, popř. expanzí ostřice třeslicovité (*Carex brizoides*), sítiny rozkladité (*Juncus effusus*) nebo chrastice rákosovité (*Phalaris arundinacea*). Jsou územně chráněny v PP Horní luka, PP Provázková louka a PP Hejdlvský potok. V uvedených rezervacích je zajišťováno pravidelné jednorozhodné kosení, mimo MZCHÚ je management prováděn výjimečně.

***T2.3B Podhorské a horské smilkové trávníky** [Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)]

Vegetace krátkostébelných luk svazu *Violion caninae* je na území CHKO Blanský les rozšířena velmi vzácně, nejvíce v okolí osady Rohy a Borovští Uhlíři. Vegetace je obvykle vyvinuta na živinově chudých kyselých půdách. Typická je dominantními porosty smilky tuhé (*Nardus stricta*), která je doprovázena např. kostřavou červenou (*Festuca rubra* agg.), vítodem obecným (*Polygala vulgaris*), violkou psí (*Viola canina*), bikou ladní (*Luzula*

campestris), bedrníkem obecným (*Pimpinella saxifraga*), mochnou nátržníkem (*Potentilla erecta*), trojzubcem poléhavým (*Danthonia decumbens*), jestřábníkem chlupáčkem (*Hieracium pilosella*), psinečkem obecným (*Agrostis capillaris*) a hvozdíkem kropenatým (*Dianthus deltoides*). Ohrožena je upouštěním od hospodaření a eutrofizací. Na území CHKO není součástí žádného maloplošného chráněného území. Management je založen na kosení a odnímání pokosené biomasy, výjimečně je uplatněna pastva skotu, vše bez finanční podpory Správy CHKO.

T3.1 Skalní vegetace s kostřavou sivou (*Festuca pallens*)

Společenstvo se vyskytuje pouze v kaňonu řeky Vltavy na Dívčím Kameni, kde se jedná o velmi izolovaný a v České republice nejvíce k jihu vysunutý výskyt. Charakteristické je přítomností kostřavy sivé (*Festuca pallens*) a tařice skalní (*Aurinia saxatilis*), osidluje strmé skály nebo (sekundárně) zdi zříceniny hradu. Doprovázené je slezínkem routičkou (*Aspernium ruta-muraria*), pryšcem chvojkou (*Euphorbia cyparissias*), rozchodníkem velkým (*Hylotelephium maximum*), česnekem šerým horským (*Allium senescens* subsp. *montanum*). Zajímavé a bohaté je mechové a lišejníkové patro. Jedná se o reliktní stanoviště nevyžadující management, naopak je nutné zachovat současný stav a vyloučit z lokalit jakékoliv zásahy. Územně je chráněno v PR Dívčí Kámen.

***T3.4 Širokolisté suché trávníky (prioritní jsou pouze typy s význačným zastoupením vstavačovitých a jalovce)**

Vegetace širokolistých suchých trávníků tvoří významnou složku Předšumavských vápenců, jejichž významnou enklávou jsou vápence v okolí Českého Krumlova. Vegetace je reprezentována druhy, jejichž původ lze nalézt ve vegetaci zonálních stepí Ukrajiny a jižního Ruska. Jsou to tedy druhy adaptované na silné zimy s nedostatkem vláhy a vysokým kolísáním teplot (jak během dne a noci, tak zimy a léta) (Chytrý 2006). Na území CHKO Blanský les se vyskytují v úzkém pásu mezi Českým Krumlovem a Chvalšínami a ojediněle i jinde. Jejich výskyt je také vázán na bazický substrát. Typickou a dominantní složkou těchto druhově bohatých trávníků je zde válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), místy nahrazena sveřepem přímým (*Bromus erectus*). V porostech se uplatňují některé v jižních Čechách obligátně či fakultativně kalcifytní druhy, popř. na pravidelně narušovaných místech druhy s nižší konkurenceschopností. Paří sem: černohlávek velkokvětý (*Prunella grandiflora*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*), kruštík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), oman vrbolistý (*Inula salicina*), vousatka prstnatá (*Bothriochloa ischaemum*), rozrazil ožankový (*Veronica teucrium*), vítod chocholatý (*Polygala comosa*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*) ad. K dalším, diagnostickým druhům např. patří len počistivý (*Linum catharticum*), jitrocel prostřední (*Plantago media*), ostřice horská (*Carex montana*), pupava bezlodyžná (*Carlina vulgaris*), krvavec menší (*Sanguisorba minor*), chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa*) a jetel horský (*Trifolium montanum*). Širokolisté suché trávníky se často vyskytují v mozaice se společenstvem **S1.1 Štěrbinové vegetace vápnitých skal a drolin**, kde se vyskytují další chráněné a ohrožené druhy (např. tollice nejmenší – *Medicago minima*, ožanka hroznatá – *Teucrium botrys*). Vegetace je ohrožena opouštěním hospodaření a následným druhovým ochuzením a expanzí válečky prapořité až po zarůstání keři. Ohrožujícím faktorem je také invaze nepůvodních dřevin (*Robinia pseudacacia*), popř. umělá výsadba borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a b. černé (*P. nigra*). Širokolisté suché trávníky jsou územně chráněny v NPR Vyšenské kopce, PP Výří vrch, PP Cvičák, PP Kalamandra, PP Šimečkova stráž a PP Dobročkovské hadce. Na území zmíněných rezervací je prováděno ruční kosení (1× za rok, popř. 1× za dva roky), výřez náletových dřevin a řízená extenzivní pastva koz, ovcí, krav a koní (NPR Vyšenské kopce, PP Cvičák).

V4 Makrofytní vegetace vodních toků (Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*)

Významná vegetace vodních toků se na území CHKO Blanský les vyskytuje pouze v korytě řeky Vltavy. Důležitou složkou je stolístek klasnatý (*Myriophyllum alterniflorum*),

pro který jsou v současné době jižní Čechy jedinou oblastí výskytu a úsek Vltavy po Boršov nad Vltavou jeho nejbohatším nalezištěm. Kromě stolítku zde můžeme nalézt některé druhy lakušníků (*Batrachium* sp. div.) a některého ze zástupců rodu hvězdoš (*Callitriche* sp. div.). Ohrožení této vegetace může plynout z eutrofizace vod a případných vodohospodářských úprav. Vegetace není součástí žádného maloplošného chráněného území. Biotopu nebyl věnován žádný zvláštní management.

X9A Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami [monokultury smrku ztepilého (*Picea abies*) a borovice lesní (*Pinus sylvestris*)]

Stále nejrozšířenější typ vegetace s nejrozsáhlejšími porosty v masivu Kluku a na jižních svazích hory Kletě. Na většině plochy se jedná o druhově chudé biotopy, ve kterých se výjimečně vyskytují vzácné nebo ohrožené druhy rostlin, např. dřípátka horská (*Soldanella motana*), žebrovice různolistá (*Blechnum spicant*) v monokulturách smrku, hruštička zelenokvětá (*Pyrola chlorantha*), zběhovec jehlancovitý (*Ajuga pyramidalis*) v monokulturách borovice. Biotopu je ze strany lesního hospodaření věnována velmi intenzivní pozornost. Speciální pozornost zasluhují pouze konkrétní významné, vzácné a ohrožené druhy rostoucí v těchto biotopech.

3.7. Významné druhy rostlin

3.7.1. Cévnaté rostliny

Na území CHKO Blanský les lze počet cévnatých rostlin odhadnout na 1000 až 1100 taxonů. Souhrnné informace o počtech zvláště chráněných taxonů cévnatých rostlin na územích CHKO Blanský les viz tabulka č. 9 a podrobněji tabulka č. 10. Pro značný počet ohrožených, významných a chráněných taxonů jsou charakterizovány nejvýznamnější biotopy, ve kterých se ve větší míře ohrožené a chráněné taxony vyskytují. Pro úplnost je na závěr připojen komentář k vybraným taxonům, jejichž výskyt je na území CHKO významný z nadregionálního hlediska a taxonů, které rostou na ochranněsky nevýznamných biotopech, ale např. vyžadují specifický management.

Tab. č. 9: Celkové množství chráněných taxonů cévnatých rostlin zaznamenaných na území CHKO Blanský les v období 1842 – 2016

Kategorie	Nevyhynulé (KO/SO/O)	Vyhynulé (KO/SO/O)	Nejasné (KO/SO/O)	Celkem (nevyhynulé/ vyhynulé/ nejasné)
Vyhláška č. 395/1992 k zákonu 114/1992 Sb.	4/22/31	15/12/5	1/0/1	91 (57/32/2)

KO = kriticky ohrožený, SO = silně ohrožený, O = ohrožený

Druhy bučin a suťových lesů

Skupina druhů bučin a suťových lesů je velmi významnou složkou flóry CHKO Blanský les, neboť se jedná o druhy klimaxových lesních společenstev. Všechny vzácné, ohrožené a chráněné druhy bučin a suťových lesů jsou součástí MZCHÚ a navíc se vyskytují i mimo ně. Ohrožení listnatých lesů spočívá v jejich převádění na jehličnaté monokultury, ve výsadbě geograficky a stanovištně nepůvodních druhů dřevin. Negativní vliv představuje i odvodňování pramenišť a úpravy (napřimování, zahlubování) koryt potoků. V kaňonu Vltavy je ohrožujícím faktorem také invaze netýkavek (*Impatiens parviflora* a *I. glandulifera*). Z konkrétních vzácných, ohrožených a chráněných druhů bylinného patra to jsou kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*), k. cibulkonosná (*D. bulbifera*), hlístník hnízdák (*Neottia nidus-avis*), rozrazil horský (*Veronica montana*), ječmenka evropská (*Hordelymus europaeus*), svízel vonný (*Galium odoratum*) a kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*). Regionálně je zde významný výskyt dymnivky duté (*Corydalis cava*) v masivu Bulového a Vysoké Běty. Díky blízkosti Alp se ve vyšších polohách v okolí potoků

a na prameništích v masivu Kletě vyskytují alpští migranti – kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*) a kýchavice bílá pravá (*Veratrum album* subsp. *album*). Ze vzácných druhů suťových lesů lze uvést např. oměj vlčí mor (*Aconitum lycoctonum*), měsíčnici vytrvalou (*Lunaria rediviva*), šalvěj lepkavou (*Salvia glutinosa*) a kapradinu laločnatou (*Polystichum aculeatum*). Ve stromovém patře se vyskytuje často vyšší podíl jedle (*Abies alba*) a jilmu drsného (*Ulmus glabra*). Druhům této skupiny nebyl věnován žádný speciální management, zásadní „péčí“ je zachování převažujícího poměru listnatých dřevin ve stromovém patře (toto opatření je zajišťováno v rámci jednotlivých LHP). Pouze u jedle a jilmu drsného byla prováděna dosadba a oplocení na vybraných místech.

Druhy hájové květeny

Do této skupiny patří druhy rostoucí v listnatých porostech, kde ve stromovém patře dominuje líska, lípy nebo duby. Tyto porosty se vyskytují hojně zejména v širším okolí Českého Krumlova, kaňonu Vltavy a roztroušeně v obvodových částech nebo v nižších partiích CHKO Blanský les. Často se jedná o sukcesně nevyzrálé porosty, které vznikly na místech bývalých pastvin, luk nebo pařezin. Ze vzácných, ohrožených a chráněných druhů se zde např. roztroušeně vyskytuje orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), krušík široolistý (*Epipactis helleborine*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), roztroušeně až vzácně hlístník hnízdák (*Neottia nidus-avis*), dymnivka bobovitá (*Corydalis intermedia*), okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), vzácně o. dlouholistá (*C. longifolia*), o. červená (*C. rubra*), prasetník plamatý (*Hypochaeris maculata*), kapradina laločnatá (*Polystichum aculeatum*) a další. Ohrožení spočívá ve výsadbě stanovištně nepůvodních dřevin (smrk, borovice), popř. dřevin nepůvodních (modřín), dále v invazi jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*), netýkavky malokvěté (*Impatiens parviflora*) a v kaňonu Vltavy i n. žlaznaté (*I. glandulifera*). Druhům této skupiny nebyl věnován žádný speciální management.

Druhy hadcových borů a výchozů

Výskyt druhů hadcových borů a výchozů je vázán na okolí obce Holubov v okolí Křemžského potoka. Lokality s nejvýraznějším vlivem serpentinitů na flóru jsou již z větší části součástí MZCHÚ. Mimo MZCHÚ se vyskytují velmi vzácně a odraz hadcového podloží je většinou málo výrazný popř. zcela zastřený antropickými vlivy. Lokality jsou ohroženy zejména výsadbou stanovištně nepůvodních druhů (*Picea abies*) popř. druhů nepůvodních (*Pseudotsuga menziesii*). Většina lokalit leží zároveň v návaznosti na chatové osady a turisticky atraktivní místa, což přináší rizika eutrofizace, vzniku černých skládek, sešlapu apod. Na území MZCHÚ je v rámci nastaveného lesního managementu směřováno k podrostitní obnově borovice lesní (*Pinus sylvestris*), která je místy doplňována umělou výsadbou. V bylinném patře porostů borovice se vyskytují hojně bělozářka větvenatá (*Anthericum ramosum*), vzácně tomkovice jižní (*Hierochloë australis*), na skalních výchozech pak přistupují vzácně sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*), s. zelený (*A. viride*), svízel sivý (*Galium glaucum*), hvozdík kartouzek hadcový (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*), které vyžadují zachování světlých borových porostů. Významným a zajímavým jevem těchto lokalit je odlišná morfologická výbava některých druhů zde rostoucích rostlin oproti rostlinám rostoucím mimo hadce, která je pravděpodobně způsobená hadcovým podložím (např. chrastavec rolní – *Knautia arvensis*, chrpa čekánek – *Centaurea scabiosa*, silenka nadmutá – *Silene vulgaris*, kostřava ovčí – *Festuca ovina*). Odlišná morfologická výbava se může projevovat menším vzrůstem, světlejší barvou květů apod. Druhům této skupiny nebyl věnován žádný speciální management.

Druhy semixerotermních širokolistých trávniků

Do této skupiny patří velké množství druhů, které se v současnosti vyskytují v širším okolí Českého Krumlova. Populace jsou koncentrovány především na bezlesá místa na výchozech bazických hornin. Mimo MZCHÚ tvoří roztroušenou mozaiku maloplošných enkláv, které často zarůstají keři popř. stromy. Díky extrémním podmínkám (jižní expozice, sklon, nedostatek vláhy) je sukcese dřevin poněkud zpomalena. Výjimečně jsou tyto enklávy

dobrovolně obhospodařovány. Nejvýznamnější naopak leží na území MZCHÚ a je jim věnována zvláštní pozornost popsána v plánech péče o tato chráněná území. Ohrožení spočívá v upouštění od obhospodařování a pokračující sukcesi dřevin, dále v umělém zalesňování a eutrofizaci. Ohrožujícím faktorem je také invaze trnovníku akátu (*Robinia pseudacacia*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*). V neposlední řadě je také negativním jevem rozrůstající se zástavba a tlak ze strany blízkých obyvatel (vysoká návštěvnost apod.). Konkrétní druhy lze zjednodušeně rozdělit do dvou skupin: (1) na druhy relativně konkurenčně slabé, např. vítod chocholový (*Polygala comosa*), černohlávek velkokvětý (*Prunella grandiflora*), hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), krušík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*), vousatka krvavá (*Bothriochloa ischaemum*), ožanka hroznatá (*Teucrium botrys*), sasanka lesní (*Anemone sylvestris*), jestřábník skvrnitý (*Hieracium maculatum*), škarďa ukousnutá (*Crepis praemorsa*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), hořec brvitý (*Gentianopsis ciliata*) ad. Ty vyžadují víceméně pravidelný management (kosení, pastva), bez kterého jsou vytlačeny. (2) druhy konkurenčně zdatnější a vytvářející kompaktnější porosty s poměrně zapojeným drnem. Sem patří např. velmi hojná válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), sveřep přímý (*Bromus erectus*), ožanka kalamandra (*Teucrium chamaedrys*), jitrocel prostřední (*Plantago media*), bělozářka větvenatá (*Anthericum ramosum*), ostřice horská (*Carex montana*), svízel syřišťový (*Galium verum*), pupava bezlodyžná (*Carlina vulgaris*), krvavec menší (*Sanguisorba minor*), chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa*), jetel horský (*Trifolium montanum*), roztroušený oman vrbolistý (*Inula salicina*), rozrazil ožankový (*Veronica teucrium*) atd. Tato skupina druhů je schopna růst i v rozvolněných porostech borovice lesní. Na území CHKO je druhům z obou uvedených skupin věnována zvýšená pozornost (pastva, kosení, výřez náletových dřevin) v NPR Vyšenské kopce, PP Kalamandra, PP Výří vrch, PP Dobročkovské hadce a PP Cvičák. Pravidelně je na vybraných lokalitách zajišťována řízená pastva, kosení a výřez náletových dřevin. Prováděnými zásahy se úspěšně daří blokovat sukcesi dřevin, udržovat druhově bohaté trávníky a v některých případech pozvolna navyšovat populace ohrožených druhů.

Řada těchto porostů plynule navazuje na skalní biotopy (podrobněji viz níže).

Druhy podmáčených a vlhkých luk

Jedná se o skupinu druhů závislou a velmi citlivou na pravidelnost a způsob obhospodařování. Na území CHKO Blanský les je vegetace hostící tyto druhy územně chráněna ve třech přírodních památkách, mimo ně se vyskytuje také, ale v různém stupni kvality a její existence je plně závislá na majiteli nebo uživateli pozemku. Ze vzácných, ohrožených a chráněných druhů se zde vyskytují některé druhy orchidejí: roztroušeně prstnatec Fuchsův (*Dactylorhiza fuchsii*), vzácně p. májový (*D. majalis*), p. pleťový (*D. incarnata*), dále vzácně mochna bahenní (*Potentilla palustris*), vrba rozmarýnolistá (*Salix rosmarinifolia*), kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), oměj pestrý (*Aconitum variegatum*), vrbovka bahenní (*Epilobium palustre*), tolije bahenní (*Parnassia palustris*), hvozdík pyšný (*Dianthus superbus*), všivec lesní (*Pedicularis sylvatica*), srpice barvířská (*Serratula tinctoria*), druhy ostřic – o. Hartmanova (*Carex hartmanii*), o. Davalova (*C. davalliana*), o. odchylná (*C. appropinquata*), o. trsnatá (*C. cespitosa*) a v neposlední řadě alpský migrant pleška stopkatá (*Willemetia stipitata*). Druhy jsou ohroženy upouštěním od hospodaření, na druhé straně pak nadměrnou aplikací hnojiv, používáním těžké zemědělské techniky, eutrofizací, odvodňováním. V blízkosti vodních toků nebo vodních nádrží také expanzí rákosu obecného (*Phragmites australis*) nebo chrastice rákosovité (*Phalaris arundinacea*). Pravidelně je na vybraných lokalitách zajišťováno kosení a odvoz biomasy v režii Správy CHKO Blanský les. Prováděnými zásahy se úspěšně daří udržovat a částečně také zvětšovat populace ohrožených druhů.

Druhy vápencových a silikátových skal

Největší množství vzácných, ohrožených a chráněných druhů nalezneme na vápencových skalách. Centrum výskytu je v okolí Českého Krumlova. Většina vápencových skal je uměle těžební činností zvýrazněna popř. zcela obnažena člověkem. Ohrožení spočívá v zarůstání

pionýrskými dřevinami a invazí akátu (*Robinia pseudacacia*), jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) a šefíku obecného (*Syringa vulgaris*). Ze vzácných, ohrožených a chráněných druhů zde nalezneme např.: vzácně krušník tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), mochnu nitkovitou (*Potentilla filiformis*), vousatku krvavou (*Bothriochloa ischaemum*), ožanku hroznatou (*Teucrium botrys*), sasanku lesní (*Anemone sylvestris*), tolici nejmenší (*Medicago minima*), česnek šedavý horský (*Allium senescens* subsp. *montanum*), hnilák lysý (*Monotropa hypophaea*), svízel sivý (*Galium glaucum*), skalník obecný (*Cotoneaster integerrimus*), hojně bělozářku větevnatou (*Anthericum ramosum*) a další. V určitých intervalech je na skalách prováděn výřez náletových dřevin. Prováděné managementy jsou dostačující.

V případě silikátových skal je situace rozdílná, zejména co do nabídky biotopů a počtu druhů (jsou výrazně druhově chudší). Silikátové skály nalezneme v kaňonu Vltavy a roztroušeně i v lesnaté části CHKO Blanský les jako skalní hradby, věže, tory a mrazové sruby. Jedná se o velmi významné biotopy reprezentující pravděpodobně primární bezlesé maloplošné enklávy umožňující přežívání a migraci světlomilných druhů rostlin. V kaňonu Vltavy na skalních biotopech roste ze vzácných, ohrožených a chráněných druhů např. kostřava sivá (*Festuca pallens*), tařice skalní (*Aurinia saxatilis*), jestřábník dvouklaný (*Hieracium bifidum*). V lesích mimo kaňon se přidává plavuň vranec jedlový (*Huperzia selago*). I silikátové skály jsou do jisté míry ohroženy zarůstáním dřevin (a následným zastíněním) a případnou invazí akátu (*Robinia pseudacacia*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*). V kaňonu Vltavy navíc i invazí druhů netýkavek (*Impatiens praviflora* a *I. glandulifera*). Skalní hradby, věže, tory a mrazové sruby vyžadují obzvláště šetrné lesní hospodaření popř. úplné ponechání samovolnému vývoji. Druhům této podskupiny nebyl věnován žádný speciální management.

Druhy vodních stanovišť

CHKO Blanský les je územím bez výrazného zastoupení vodních biotopů. Kromě několika vodních nádrží, vesměs využívaných k extenzivnímu až intenzivnímu chovu ryb a vodního ptactva, jsou nejdůležitější složkou vodních biotopů toky řek a potoků. Stojaté vody na území CHKO Blanský les nejsou oproti přilehlé Budějovické pánvi biotopem s výskytem vzácných, ohrožených či chráněných vodních makrofyt (určitou pozornost zasluhují lesní oligotrofní rybníčky např. u Kvítkovic). Ze vzácných a ohrožených druhů, které se vyskytovaly a vyskytují ve vodních nádržích CHKO Blanský les, to jsou druhy rdestů (r. světlý – *Potamogeton lucens*, r. tupolistý – *P. obtusifolius*, r. maličký – *P. pusillus*, r. vláskovitý – *P. trichoides*), lakušník nitolistý (*Batrachium trichophyllum*) a bublinatka jižní (*Utricularia australis*). Pro udržení popř. zlepšení stavu populací těchto druhů je nezbytné omezení rybní obsádky a hnojení rybníků. Nejvýznamnějším vodním tokem je bezesporu řeka Vltava. Zde je důležitou složkou vodní vegetace stolístek klasnatý (*Myriophyllum alterniflorum*), pro který jsou v současné době jižní Čechy jedinou oblastí výskytu a úsek Vltavy po Boršov nad Vltavou jeho nejbohatším nalezištěm. Velkou vzácností je také rdest prorostlý (*Potamogeton perfoliatus*) zaznamenaný u Zlaté Koruny. Ohrožení vyplývá z eutrofizace a znečištění vod (výstavba elektráren na biomasu v Českém Krumlově a ve Větrní) a případných vodohospodářských aktivit (úpravy koryta, výstavba přehradních nádrží, jezů). Vliv vodáckých aktivit v letních měsících nebyl zatím sledován a není vyloučeno jeho negativní působení. Druhům této skupiny nebyl věnován žádný speciální management.

Druhy segetálních a antropogenních stanovišť

Nejvýznamnější druhy těchto stanovišť rostou opět v návaznosti na výskyt vápencového podloží v širším okolí Českého Krumlova. Z polních plevelů jsou v současné době nejvýznamnější rozrazil trojlaločný (*Veronica triloba*), mák polní (*Papaver argemone*), kozlíček zubatý (*Valerianella dentata*), a zemědým Vaillantův (*Fumaria vaillantii*), o ostatních druzích chybí z posledních 20 let záznamy, ale nelze je v území považovat za vyhynulé. Jedná se např. o dejvorec velkoplodý (*Caucalis platycarpus*), kozlíček štěrbinatý (*Valerianella rimosa*) a další. Výskyt těchto druhů je omezen na okraje polí, jejich huře přístupná zákoutí a částečně i na úhory.

Mezi druhy antropogenních stanovišť, které jsou vzácné a tvoří významnou složku flóry lidských sídel na území CHKO Blanský les, patří sporýš lékařský (*Verbena officinalis*), blín černý (*Hyoscyamus niger*), užanka lékařská (*Cynoglossum officinale*), šanta kočičí (*Nepeta cataria*), merlík smrdutý (*Chenopodium vulvaria*) a další. Současné výskyty jsou omezeny na několik málo lokalit (Nové Dobrkovice, Zlatá Koruna, Křemže). Druhům této skupiny nebyl věnován žádný speciální management.

Vybrané chráněné taxony

Zkratky za jmény taxonů značí ohrožení dle Vyhlášky č. 395/1992 Sb. [§ KO = kriticky ohrožený; § SO = silně ohrožený; § O = ohrožený], Červeného seznamu České republiky (Grulich 2012) [C1b,t = kriticky ohrožený; C2b,r = silně ohrožený; C3 = ohrožený] a Červené knihy květeny jižní části Čech (Lepší et al. 2013) [C1 = kriticky ohrožený; C2 = silně ohrožený; C3 = ohrožený].

Bazanovec kytkokvětý (*Lysimachia thyrsoflora*) – § SO, C3, C4

Vzácný druh vyskytující se na několika lokalitách v litorálech nebo březích rybníků – rybník u chatové osady jz. od Jankova, Horní a Dolní lesní rybník u Čakovce, Podveský a Sýkorův rybník (Vydrová 1997b), PP Mokřad u Borského rybníka (Vydrová 2002a). Z většiny lokalit chybí aktuální informace o stavu populace, stálý a roztroušený výskyt je v PP Mokřad u Borského rybníka. Druh nevyžaduje speciální management, důležité je šetrné rybníční hospodaření, zejména zamezit vyhrnutí rybníků a odvodnění mokřadů.

Hladýš pruský (*Laserpitium prutenicum*) – § SO, C3, C2

Druh se vyskytuje na dvou lokalitách v okolí osady Vyšný (Nad Soukupkou a v mokřadu v horní části osady Vyšný), kde je prováděno pravidelné kosení. Vyskytuje se zde v populacích o 60 resp. 25 exemplářích. Nutné je zachovat pravidelné kosení z důvodů omezování konkurenčně silnějších druhů rostlin (obě lokality jsou degradovány deponiemi biologického odpadu).

Hořec brvitý (*Gentianopsis ciliata*) – § -, C3, C3

V současné době se vyskytuje velmi vzácně v PP Výří vrch (20–30 ex.). Lokalitám v okolí osady Lazec byla věnována pozornost naposledy v roce 2010, kdy bylo zaznamenáno na 7 lokalitách cca 100 ex. Mimo tato dvě místa byl do roku 2006 znám výskyt na loučce nad železniční tratí u Českého Krumlova (bohužel je již několik let bez managementu). Všechny lokality jsou velmi maloplošné, část jich je mimo zemědělské plochy, kde chybí jakýkoliv management. Pravidelná péče probíhá pouze v PP Výří vrch a jen 2 další jsou součástí pastvin nebo okrajů +- pravidelně kosených luk. Ohrožen je zarůstáním dřevinami a pouštěním od hospodaření.

Hořec křížatý (*Gentiana cruciata*) – § O, C2b, C2

Vápnomilný druh s centrem výskytu v NPR Vyšenské kopce a blízkém okolí (vzácnější je v PP Výří vrch, PP Cvičák a historicky udáván z PP Kalamandra) a několika lokalit v okolí Lazce. Hořec vyžaduje pravidelné kosení po odplození a občasné narušení travního drnu. Mimo MZCHÚ není druhu věnován žádný management.

Hořeček mnohotvarý český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) – § KO, C1t, C1

Na území CHKO Blanský les jsou známé dvě lokality, 1. v ochranném pásmu NPR Vyšenské kopce – na tzv. „hořečkové louce“ a 2. na opačném konci NPR Vyšenské kopce, poblíž železničního viaduktu u Nových Dobrkovic. Počty zaznamenaných kvetoucích exemplářů jsou uvedeny v následujícím grafu (Obr. 1). Ohrožení populace hořečku mnohotvarého českého spočívá v sukcesních změnách lokalit – zahušťování drnu a v případě lokality v ochranném pásmu i expanzi *Calamagrostis epigejos*. Lokalita v ochranném pásmu je pravděpodobně stabilizována, nelze však předpovědět vliv výrazných klimatických výkyvů (jako např. sucho v roce 2015, které způsobilo zaschnutí všech klíčících rostlin). Lokalita u Nových Dobrkovic byla objevena teprve nedávno a nelze proto posoudit, zda je populace

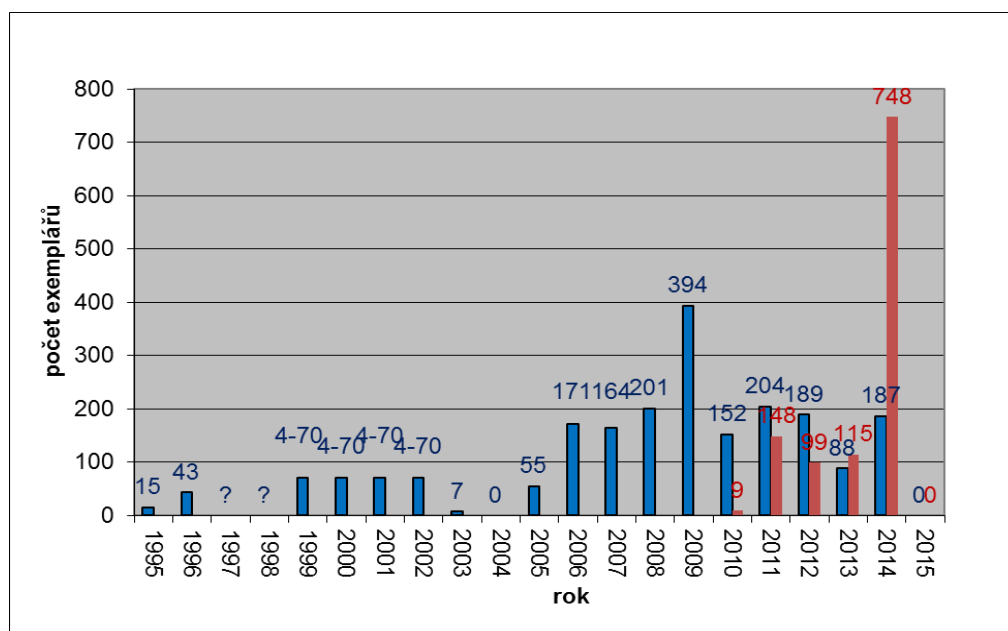
stabilizována či nikoliv. Obě lokality byly zahrnuty do záchranného programu o hořeček mnohotvarý český a je jim jak v rámci záchranného programu, tak v rámci plánu péče o NPR Vyšenské kopce věnována náležitá pozornost. V nastavených managementech je nezbytné pokračovat.

Hvozdík kartouzek hadcový (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*) – § SO, C2r, C1

Vyskytuje se jen v PR Holubovské hadce, PR Bořinka a velmi vzácně mimo rezervace v jejich blízkém nebo širším okolí (např. mez při silnici ve Vrábči). Rozšířen je zde vzácně, místy až roztroušeně. Nutné je zachovat současný stav hospodaření.

Hvozdík pyšný (*Dianthus superbus*) – § SO, C2t, C1

Aktuálně znám z NPR Vyšenské kopce (ca 20 ex.), a tzv. Vyšenského mokřadu, v 90. letech udáván také z PP Dobročkovské hadce a Lazeckého vrchu (obojí not. A. Vydrová). Z jiných lokalit není znám. Roste ve vlhkých loukách či loučkách. Pro udržení druhu je nutná pravidelná seč po odpození (každoroční nebo 1× za dva roky).

Obr. 1: Graf početnosti hořečku mnohotvarého českého v ochranném pásmu NPR Vyšenské kopce (modře) a lokality u viaduktu (červěně). Nad sloupci je uveden zaznamenaný počet jedinců.

Kapradina hrálovitá (*Polystichum lonchitis*) – § KO, C2b, C1

V roce 2011 byla objevena lokalita o jednom plodném trsu v PP Výří vrch (Lepší et Lepší 2013), v současnosti se zde navíc vyskytují 2 mladé rostliny. Dřívější lokalita nalezená v roce 2001 v lískovém křoví u cesty poblíž Lazce (Anonymus 2003) pravděpodobně zanikla (historicky je dále udávána ještě z okolí Křemže). Na lokalitě v PP Výří vrch je nutné udržet současný stav, hrozí však zborcení skalního bloku i spolu s kapradinami.

Kosatec sibiřský (*Iris sibirica*) – § SO, C3, C3

Známo je několik lokalit v oblasti Borovských uhlířů a Rohů, tři lokality jsou v MZCHÚ (PP Šimečkova stráň – do 10 polykormonů, PP Provázková louka – cca 150 polykormonů, PP Dobročkovské hadce – 3 polykormony). Druh vyžaduje občasné kosení po odpození.

Kýchavice bílá pravá (*Veratrum album* subsp. *album*) – § O, C2r, C2

Kýchavice bílá pravá na území CHKO Blanský les roste v horních úsecích povodí čtyř potoků: Hejdllovský potok, potok Hučnice, Křenovský potok a v pramenné oblasti Vyšenského potoka (NDOP 2015), dále existuje ojedinělá lokalita v PP Kalamandra). Celou populaci lze odhadnout na několik stovek jedinců. Územně je chráněna v PP Hejdllovský potok a PP Kalamandra. Kýchavice je ohrožena zarůstáním a zastíněním otevřených ploch v okolí potoků, odvodňováním pramenišť, úpravou koryt potoků, nešetrným lesnickým hospodařením (zejména při těžbě). Lokalitám nebyl věnován žádný speciální management.

Lilie cibulkonosná (*Lilium bulbiferum*) – § SO, C2b, C2

Zaznamenány byly dva výskyty, poblíž Janského údolí (zde existuje možnost adventiniho výskytu; Janáková in NDOP 2016) a v NPR Vyšenské kopce (několik rostlin na svazích Městského vrchu). Druhu nebyl věnován speciální management, jedná se o náhodné výskyty.

Měkčilka jednodláňá (*Malaxis monophyllos*) – § KO, C1t, C1

Měkčilka jednodláňá byla nalezena na území PR Bořinka (Albrechtová 1984) a PP Dobročkovské hadce (Vydrová 1996). Obě lokality již pravděpodobně zanikly. Další lokalitou je NPR Vyšenské kopce, nalezena tam byla již v 80. letech 20. století při inventarizačním průzkumu rezervace (cf. Albrechtová et al. 1987) a do roku 1990 byla pravidelně pozorována. Po 25 letech, v roce 2015, bylo nalezeno na přibližně totožném místě 32 kvetoucích jedinců, roste tam na okraji lesa a travnaté meze. Nutné je zachovat pravidelné kosení, vhodný je občasný výřez okolních keřů případně jen jejich ořez.

Okrotice červená (*Cephalanthera rubra*) – § SO, C2b, C2

Druh světlých lesů a křovin na vápenci. Je známa z okolí osady Vyšný (centrum výskytu) a z ojedinělých lokalit podél lesních cest zpevněných vápencovým šterkem na jižních svazích hory Kletě. Územně je chráněna v NPR Vyšenské kopce a PP Výří vrch. Populaci lze v NPR Vyšenské kopce odhadovat na několik desítek exemplářů a v PP Výří vrch na několik stovek. Kromě toho jsou významné lokality např. v lesíku jižně od Hájovery ve Vyšném, Liščí hora a vrch severně Liščí hory (desítky exemplářů). Ohrožení spočívá v invazi nepůvodního jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) a netýkavky malokvěté (*Impatiens parviflora*), dále ve výsadbě geograficky (např. douglaska tisolistá – *Pseudotsuga menziesii*, borovice černá – *Pinus nigra*) a stanovištně (smrk ztepilý – *Picea abies*) nepůvodních dřevin. Významný vliv má i eutrofizace lokalit a sešlap. Druhu nebyl věnován žádný speciální management.

Okrotice dlouholistá (*Cephalanthera longifolia*) – § O, C3, C1

Podobně jako druh předcházející se vyskytuje ve světlých lesích popř. při lesních cestách. Velmi vzácně se vyskytuje na území NPR Vyšenské kopce (naposledy v roce 2006 jen 1 ex.) a dále v lesíku pod Novým Dvorem. Populaci lze odhadnout do 20 exemplářů. Ohrožení je shodné s předchozím druhem. Druhu nebyl věnován žádný speciální management.

Prstnatec bezový (*Dactylorhiza sambucina*) – § SO, C2t, C1

Z území CHKO Blanský les jsou známy dvě lokality, první, historická z louky u Dolního Hajného (Vondrášek 1935) a současná z nedaleké PP Horní luka objevená v roce 2010. Jedná se pouze o jediný exemplář, který se tam vyskytuje dosud. Důležité je zachování současného stavu hospodaření, tj. pravidelná seč s odvozem biomasy. Výskyt není perspektivní a časem zanikne.

Prstnatec plet'ový (*Dactylorhiza incarnata*) – § SO, C1b, C1

Jediná územně chráněná lokalita leží v PP Mokřad u Borského rybníka a jejím ochranném pásmu, populace čítá až 13766 exemplářů (rok 2014). Druhá, podstatně menší, lokalita je v litorálu nedalekého Kamenského rybníka, kde bylo v roce 2006 zaznamenáno 14 jedinců

(nejvíce), od té doby počet stále klesá. Třetí lokalita byla nalezena v roce 2007 v kolejišti železniční tratě asi 850 m východně od budovy železniční stanice Křemže. Nalezeno zde bylo 30 jedinců, obdobný počet se zde stále udržuje. Jedinou perspektivní lokalitou je PP Mokřad u Borského rybníka, kde je druh ohrožen expanzí *Phragmites communis* popř. *Typha latifolia*. U Kamenského rybníka je bezprostředně ohrožen skládkováním posečené trávy na místo jeho výskytu (tráva pochází z pozemků přilehlých chatek). Nutné je pravidelné kosení a odvoz biomasy. Druhu je v PP Mokřad u Borského rybníka věnována náležitá péče podle platného plánu péče (Lepší et al. 2013b). Na druhé lokalitě je pravidelně prováděno kosení jedenkrát ročně.

Přeslička zimní (*Equisetum hyemale*) – § SO, C2r, C1

Jediná známá lokalita objevená v roce 2004 v NPR Vyšenské kopce (cca 25–40 ramet na asi 0,5 m²). Nutné je zachovat současný stav.

Puchýřka útlá (*Coleanthus subtilis*) – § SO, C3, C3

Puchýřka útlá je evropsky významný druh, jehož centrem výskytu v Evropě jsou jihočeské pánve a Českomoravská vrchovina. Bohatá populace byla objevena v roce 2007 v Chlumském rybníce (zvaný také Ochozňák) (Chán et al. 2008). Pro zachování druhu je zapotřebí velmi extenzivní hospodaření (nízká rybí obsádka, minimální počet chovaného vodního ptactva) a hlavně pravidelné letnění minimálně jedenkrát za dva až tři roky. Díky málo vydatnému přítoku zůstává rybník často na nízké vodě, což puchýřce dostačuje.

Rosnatka okrouhlolistá (*Drosera rotundifolia*) – § SO, C3, C2

Na území CHKO Blanský les velmi vzácný druh nalezený v 70. letech 20. století na prameništi na Červeném vrchu (Rivola 1973), v údolí Kokotínského potoka u Plešovic (Matoušek in verb. 2005) (oba výskyty již pominuly) a zamokřené dolní etáži Zrcadlové huti (Janáková in NDOP 2016). Tam byly nalezeny tisíce rostlin. Druhu nebyl věnován žádný management, a výskyt v na Zrcadlové huti není příliš perspektivní, možným managementem je omezování sukcese dřevin.

Sasanka lesní (*Anemone sylvestris*) – § O, C2b, C2

Významný vápnomilný druh, s centrem výskytu v NPR Vyšenské kopce a blízkém okolí (roste i v PP Výří vrch a PP Kalamandra) a na několika lokalitách v okolí Lazce. Sasanka vyžaduje pravidelné kosení po odplození, dokáže dlouhodobě přežívat i ve světlých lesích (borových), přeměnou na listnaté nebo smrkové dojde k vymizení. Mimo MZCHÚ druhu není věnován žádný management.

Sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*) – § SO, C2r, C2

Výskyt druhu je koncentrován v PR Holubovské hadce a PR Bořinka, dále se vzácně vyskytuje na skalách v údolí Křemžského potoka (nad Křemžským mlýnem a na západním svahu Mříčského potoka nad vtokem do Křemžského potoka). Nutné je zachovat současný stav hospodaření.

Třešeň křovitá (*Prunus fruticosa*) – C2t, C1

Historicky udávaný výskyt třešně křovité je situován na vápencové skalní útvary v okolí Českého Krumlova (Jungbauer 1842). V současné době se vyskytuje na jediné lokalitě v zářezu tratě nad budovou Gymnázia. Ohrožena je hybridizací s *Prunus avium*, expanzí konkurenčně silnějších druhů (např. *Prunus spinosa*, *Quercus robur*), rozrůstající sezástavbou a fyzickou likvidací (údržba tratě, kosení pozemku). Na lokalitě byly vyřezávány konkurenční dřeviny. Populaci třešně křovité (i populacím jejích kříženců s třešní ptačí) byla věnována zvýšená pozornost, viz práci Lepší et al. (2011). Pro záchranu druhu by bylo vhodné, z důvodu absence zákonné ochrany a komplikovaných vlastnických vztahů na lokalitě, zpracovat a realizovat regionální záchranný program.

Tučnice obecná (*Pinguicula vulgaris*) – § SO, C2t, C2

Jediná současná lokalita se nachází na okraji strouhy u lesní cesty nedaleko hájovny Horní Moučka (levá strana cesty ve směru od Horní Moučky). V roce 2006 se zde vyskytovala v počtu asi 300 kvetoucích exemplářů, od té doby početnost populace klesá. Pro své přežití na lokalitě u Horní Moučky potřebuje výřez náletových dřevin ze strouhy a rozvolňování půdního povrchu. Ideální by bylo občas provádět citlivou mechanickou údržbu strouhy bez použití herbicidů.

Dále byl výskyt tučnice obecné v letech 1995 (12 ex.) a 1996 (6 ex.) zaznamenán i v nedaleké PP Horní luka (Vydrová 1997a). V roce 1998 zde byla snaha o posílení populace druhu na lokalitě výsevem semen nasbíraných z přítomných jedinců a vyšetých na původní stanoviště, dále kultivačním množením rostlin z listů odebraných rostlinám na tomto stanovišti a zpětnou výsadbou namnožených rostlin na lokalitu. Pokus nebyl úspěšný. V roce 2003 se v PP Horní luka již nevyskytoval žádný exemplář. Dříve byla udávána z okolí Vyšného a Červeného vrchu u Březovíku, kde se již nevyskytuje.

Vemeníček zelený (*Coeloglossum viride*) – § SO, C2t, C1

Jediná lokalita byla nalezena na území ochranného pásma NPR Vyšenské kopce v roce 2015, vyrostly tam 2 exempláře. Jedná se o náhodný výskyt, perspektiva rostlin není příliš vysoká. Na lokalitě je nutné zachovat současný management, tj. pravidelnou seč.

Vratička heřmánkolistá (*Botrychium matricariifolium*) – § KO, C1t, C1

Velmi vzácný druh nalezený recentně u Janského údolí, Jaronína (Janáková in NDOP 2016) a v PP Na Stráži (Koptík in Lepší et Lepší 2011). Pro druh je důležitý pravidelný management, tj. kosení a pečlivý výhrab pokosené biomasy.

Vstavač kukačka (*Orchis morio*) – § SO, C1b, C2

Jediná stabilní lokalita leží v PP Na Stráži, populace čítá asi 2047 jedinců (rok 2006, Lepší 2006, od té doby byly zaznamenány jen nižší počty, v roce 2016 1100 ex.). Ohrožení spočívá v expanzi dřevin, konkurenčně silnějších druhů (*Tanacetum vulgare*) a následném zahušťování drnu. Nutná je pravidelná seč 1–2 × ročně, důležitá hlavně pro oslabení konkurenčně silných trav (*Arrhenatherum elatius* apod.). Druhu je věnována náležitá péče podle platného plánu péče (Janáková et Janák 2013). Několik dalších chudočlenných lokalit se nacházelo jz. od Brloha, nebyly již však po delší období ověřeny a je pravděpodobné, že zanikly. V roce 2015 byla nalezena jedna rostlina nedaleko PP Na Stráži na záp. svahu vrchu Na Pláni (V. Hans in litt. 2016).

Vstavač mužský (*Orchis mascula*) – § SO, C2t, C1

Jediná populace nalezená na loučce na Kovářově u samoty u Beranků jz. od Brloha. Nalezeno bylo přes 30 ex., pro podporu druhu bylo na místě provedeno kosení a výřez rozpínajících se dřevin. Téměř celá populace roste na pozemku (zahradě) využívaném majitelem usedlosti, je nezbytné s majitelem udržovat dobré vztahy a dohlížet na správný termín kosení. Jedná se o jednu ze 3 mimošumavských lokalit v celých jižních Čechách (Lepší et al. 2013a).

Vstavač osmahlý (*Orchis ustulata*) – § SO, C1t, C1

V minulosti byl jeho výskyt zaznamenán u Dívčího Kamene (Chán 2009), Zlaté Koruny (Jungbauer in Čelakovský 1883) a Vyšného (Allram 1881). V současné době se vyskytuje na jediné lokalitě v jediném exempláři v NPR Vyšenské kopce. Perspektiva této lokality je malá a pravděpodobně zanikne. Lokalita je pravidelně kosena, občas je prováděn výhrab stařiny a mechorostů.

Všivec lesní (*Pedicularis sylvatica*) – § SO, C2t, C2

Vzácný druh vyskytující se na území CHKO Blanský les na několika lokalitách (NDOP 2016), nejbohatší populace se nachází v PP Horní Luka a jejím ochranném pásmu. Ostatní lokality

nejsou pravidelně monitorovány. Druh vyžaduje pravidlené rozrušování drnu nebo alespoň pravidelnou seč, vyhledává trvale nebo periodicky zamokřené biotopy.

Zběhovec jehlancovitý (*Ajuga pyramidalis*) – § SO, C2b, C1

Vyskytuje se v širokém prostoru borových lesních komplexů vrchů Háj a Bílý mech jižně od Mříče, dále na lokalitách v PR Dívčí Kámen, na Chlumském vrchu, u osady Mokřada u Srnína, na svazích Kluku. Na první lokalitě se vyskytuje v desítkách až stovkách jedinců ve starších a světlých borových porostech a zejména na pasekách. Na ostatních lokalitách se jedná o nepočtené populace, pravěpodobně vzniklé zavlečením pomocí lesnické techniky. Zběhovec vyžaduje světlá místa s částečně narušovaným drnem. Největší populace jsou na čerstvých pasekách, ze kterých postupně s houstnoucím zápojem mladých borovic mizí. Je tedy zapotřebí postupné obnovy porostů tak, aby nedošlo ke stavu bez starého porostu, ve kterém zběhovec přežívá a šíří se (pravděpodobně myrmekochorně) na nová místa. Negativním vlivem je také používání herbicidů, které druh přímo likvidují. Jejich užívání však paradoxně likviduje i konkurenčně silné druhy – *Calamagrostis epigejos*, *Carex* sp. div. atp. Ideální by bylo aplikovat herbicid pouze na konkurenčně silné druhy a zběhovec vynechat. Druhu nebyl věnován žádný speciální management.

Tab. č. 10: Druhy zařazené do vyhlášky Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb. a zaznamenané na území CHKO Blanský les.

Český název	Latinský název	Vyhláška č. 395/1992 Sb.	Období výskytu
vrtička heřmánkolistá	<i>Botrychium matricariifolium</i>	KO	2006–2016
vrtička mnohoklaná	<i>Botrychium multifidum</i>	KO	1899–1842
ostřice dvoudomá	<i>Carex dioica</i>	KO	1899–1842
odemka vodní	<i>Catabrosa aquatica</i>	KO	1899–1842
šáchor Micheliův	<i>Cyperus michelianus</i>	KO	1954–1900
sklenobýl bezlistý	<i>Epipogium aphyllum</i>	KO	1954–1900
bělolist žlutavý	<i>Filago lutescens</i>	KO	1899–1842
hořec jarní	<i>Gentiana verna</i>	KO	1954–1900
hořeček mnohotvarý český	<i>Gentianella praecox</i> subsp. <i>bohemica</i>	KO	2006–2016
toříček jednohlízný	<i>Herminium monorchis</i>	KO	1899–1842
zimozelen okoličnatý	<i>Chimaphila umbellata</i>	KO	1954–1900
bradáček srdčitý	<i>Listera cordata</i>	KO	1899–1842
měkčilka jednodlistá	<i>Malaxis monophyllos</i>	KO	2006–2016
židovíník německý	<i>Myricaria germanica</i>	KO	1899–1842
kapradina hrálovitá	<i>Polystichum lonchitis</i>	KO	2006–2016
koniklec jarní	<i>Pulsatilla vernalis</i>	KO	1954–1900
rozchodník huňatý	<i>Sedum villosum</i>	KO	1899–1842
švihlík krutiklas	<i>Spiranthes spiralis</i>	KO	1899–1842
kohátka kalíškatá	<i>Tofieldia calyculata</i>	KO	1899–1842
vikev horská	<i>Vicia oreophila</i>	KO	1994–1955 (?)
zběhovec jehlancovitý	<i>Ajuga pyramidalis</i>	SO	2006–2016
sleziník hadcový	<i>Asplenium cuneifolium</i>	SO	2006–2016
třtina pestrá	<i>Calamagrostis varia</i>	SO	1954–1900
ostřice plstnatoplodá	<i>Carex lasiocarpa</i>	SO	1899–1842
okrotice červená	<i>Cephalanthera rubra</i>	SO	2006–2016
vemeníček zelený	<i>Coeloglossum viride</i>	SO	2006–2016
puchýřka útlá	<i>Coleanthus subtilis</i>	SO	2006–2016
korállice trojklaná	<i>Corallorhiza trifida</i>	SO	1954–1900
prstnatec pleťový	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	SO	2006–2016
prstnatec bezový	<i>Dactylorhiza sambucina</i>	SO	2006–2016

hvozdík kartouzek hadcový	<i>Dianthus carthusianorum</i> subsp. <i>capillifrons</i>	SO	2006–2016
hvozdík pyšný	<i>Dianthus superbus</i>	SO	2006–2016
rosnatka okrouhlolistá	<i>Drosera rotundifolia</i>	SO	2006–2016
bahnička chudokvětá	<i>Eleocharis quinqueflora</i>	SO	1899–1842
kruštík bahenní	<i>Epipactis palustris</i>	SO	1899–1842
přeslička zimní	<i>Equisetum hyemale</i>	SO	2006–2016
hořec hořepník	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	SO	1954–1900
kosatec sibiřský	<i>Iris sibirica</i>	SO	2006–2016
hladýš pruský	<i>Laserpitium prutenicum</i>	SO	2006–2016
lilie cibulkonosná	<i>Lilium bulbiferum</i>	SO	2006–2016
bazanovec kytkokvětý	<i>Lysimachia thyrsoiflora</i>	SO	2006–2016
jednokvíték velekvětý	<i>Moneses uniflora</i>	SO	1994–1955
zdrojovka potoční	<i>Montia hallii</i>	SO	1899–1842
leknín bělostný	<i>Nymphaea candida</i>	SO	1899–1842
vstavač mužský	<i>Orchis mascula</i>	SO	2006–2016
vstavač vojenský	<i>Orchis militaris</i>	SO	2005–1995
vstavač kukačka	<i>Orchis morio</i>	SO	2006–2016
vstavač osmahlý	<i>Orchis ustulata</i>	SO	2006–2016
všivec bahenní	<i>Pedicularis palustris</i>	SO	1954–1900
všivec lesní	<i>Pedicularis sylvatica</i>	SO	2006–2016
tučnice obecná	<i>Pinguicula vulgaris</i>	SO	2006–2016
rdest alpský	<i>Potamogeton alpinus</i>	SO	1954–1900
zevar nejmenší	<i>Sparganium natans</i>	SO	1899–1842
suchopýrek alpský	<i>Trichophorum alpinum</i>	SO	1899–1842
oměj vlčí mor pravý	<i>Aconitum lycoctonum</i> subsp. <i>lycoctonum</i>	O	2006–2016
oměj vlčí mor žláznatý	<i>Aconitum lycoctonum</i> subsp. <i>vulparia</i>	O	2006–2016
oměj šalamounek	<i>Aconitum plicatum</i>	O	2005–1995?
oměj pestrý	<i>Aconitum variegatum</i>	O	2006–2016
sasanka lesní	<i>Anemone sylvestris</i>	O	2006–2016
prha arnika	<i>Arnica montana</i>	O	2006–2016
tařice skalní	<i>Aurinia saxatilis</i>	O	2006–2016
vrtička měsíční	<i>Botrychium lunaria</i>	O	2006–2016
ostřice Davallova	<i>Carex davalliana</i>	O	2006–2016
ostřice blešňá	<i>Carex pulicaris</i>	O	1994–1955
okrotice bílá	<i>Cephalanthera damasonium</i>	O	2006–2016
okrotice dlouholistá	<i>Cephalanthera longifolia</i>	O	2006–2016
prstnatec Fuchsův	<i>Dactylorhiza fuchsii</i>	O	2006–2016
prstnatec májový	<i>Dactylorhiza majalis</i>	O	2006–2016
hvozdík lesní	<i>Dianthus sylvaticus</i>	O	2006–2016
plavuník zploštělý	<i>Diphasisatrum complanatum</i>	O	1994–1955
kamzičník rakouský	<i>Doronicum austriacum</i>	O	2006–2016
kruštík tmavočervený	<i>Epipactis atrorubens</i>	O	2006–2016
vřesovec pleťový	<i>Erica carnea</i>	O	1899–1842
sněžěnka podsnežník	<i>Galanthus nivalis</i>	O	2006–2016
hořec křížatý	<i>Gentiana cruciata</i>	O	2006–2016
pětiprstka žežulník pravá	<i>Gymnadenia conopsea</i> subsp. <i>conopsea</i>	O	2005–1995
vranec jedlový	<i>Huperzia selago</i>	O	2006–2016
bledule jarní	<i>Leucojum vernum</i>	O	2006–2016
lilie zlatohlavá	<i>Lilium martagon</i>	O	2006–2016

měsíčnice vytrvalá	<i>Lunaria rediviva</i>	O	2006–2016
plavuň pučivá	<i>Lycopodium annotinum</i>	O	2006–2016
vachta trojlistá	<i>Menyanthes trifoliata</i>	O	2006–2016
hadí jazyk obecný	<i>Ophioglossum vulgatum</i>	O	2006–2016
klikva bahenní	<i>Oxycoccus palustris</i>	O	1994–1955
tolije bahenní	<i>Parnassia palustris</i>	O	2006–2016
vemeník dvoulistý	<i>Platanthera bifolia</i>	O	2006–2016
vemeník zelenavý	<i>Platanthera chlorantha</i>	O	2006–2016
dřípatka horská	<i>Soldanella montana</i>	O	2006–2016
upolín evropský	<i>Trollius altissimus</i>	O	1954–1900
kýchavice bílá pravá	<i>Veratrum album</i> subsp. <i>album</i>	O	2006–2016
pleška stopkatá	<i>Willemetia stipitata</i>	O	2006–2016

KO – kriticky ohrožené, SO – silně ohrožené, O – ohrožené; ? = pochybný údaj

3.7.2. Mechorosty

Na území CHKO Blanský les byly inventarizovány 4 MZCHÚ, přičemž bylo zaznamenáno 277 taxonů mechorostů. Jedná se o NPR Vyšenské kopce a PP Kalamandra s prostorem spojujícím obě tyto rezervace a PR Dívčí Kámen a PP Provázková louka. Protože se jedná pouze o čtyři území, lze předpokládat, že konečný počet druhů mechorostů na území CHKO Blanský les bude ještě vyšší. Lze se však domnívat, že provedený průzkum je reprezentativní sondou do diverzity mechorostů a jeho výsledky nám již mohou ledacos vypovědět. Z celkového počtu je necelých 16 % zaznamenaných druhů zařazených do červeného seznamu mechorostů ČR (sensu Kučera et al. 2012) a jeden druh je zařazen mezi druhy přílohy II směrnice 92/43/EHS o stanovištích v rámci soustavy Natura 2000. Znamená to tedy, že 40 taxonů mechorostů si zaslouží zvýšenou ochrannářskou pozornost. Navržený management vybraných ohrožených mechorostů je uveden v tabulce č. 12. Celkové počty ohrožených mechorostů a jednotlivé kategorie jsou uvedeny v tabulce č. 11. Na Vyšenských kopcích, Kalamandře a okolí bylo zaznamenáno 186 taxonů, z tohoto množství 16 druhů jätrovek (Kučera et al. 2005). Na Dívčím Kameni bylo zaznamenáno 135 taxonů mechorostů (17 jätrovek a 118 mechů) (Košnar 2005) a v PP Provázková louka 48 mechorostů (7 jätrovek a 41 mechů) (Štechová 2014). Další významnou lokalitou s odlišným druhovým složením mechorostů by mohla představovat PR Kleť a PP Mokřad u Borského rybníka. Flóře mechorostů by bylo vhodné se i nadále věnovat nejen na nových lokalitách, ale i na místech dříve zkoumaných (NPR Vyšenské kopce, PR Dívčí Kámen).

Tab. č. 11: Celkové počty mechorostů zaznamenaných na území CHKO Blanský les, zařazených do Červeného seznamu mechorostů České republiky (Kučera et al. 2013) a druhy uvedené ve Směrnici Rady evropských společenství č. 92/43/EEC/1992 (EU)

Kategorie	CR	EN	VU	LR-nt	DD-va	DD	LC-att	EU	celkem
Jätrovky	-	2	1	-	-	-	3	-	6
Mechy	-	-	3	7	1	-	23	1	34

CR – kriticky ohrožené, EN – ohrožené, VU – zranitelné; LR-nt – blízké ohrožení, LC-att – vyžadující pozornost, DD – nedokonale známé, DD-va – neznámé

Tab. č. 12: Přehled vybraných ohrožených druhů mechorostů, popis stávajícího stavu a navržený management. Převzato z prací Košnar (2005), Kučera et Košnar (2005), Štechová (2014) a NDOP.

Druh	Lokalita	Kateg. ohrožení	Zhodnocení stavu	Návrh managementu
<i>Brachythecium capillaceum</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	DD-va	vymizelý	lokalita byla zničena v roce 2005 nepovoleným rozšířením cesty a s ním spojeným odtěžením úpatí vápencové skalky, na které byl druh v roce 2004 nalezen
<i>Bryum tenuisetum</i>	Dívčí Kámen	DD	velmi vzácný	zachování stávajících podmínek
<i>Campylophyllum calcareum</i>	Dívčí Kámen	LC-att	velmi vzácný	zachování stávajících podmínek
<i>Campylophyllum calcareum</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek
<i>Cephaloziella hampeana</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	malá populace	zachování stávajících podmínek
<i>Dicranum bonjeanii</i>	Provázková louka	LR-nt	malá populace	zachování stávajících podmínek
<i>Dicranum viride</i>	Dívčí Kámen	LR-nt; EU	nezaznamenáno	zachování stávajících podmínek, pro přežívání resp. další šíření druhu je nutné šetrné lesnické hospodaření směřující k přirozené skladbě lesních porostů (platí zejména pro okolí rezervace a ochranné pásmo)
<i>Didymodon acutus</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LR-att	příznivý	zachování stávajících podmínek, popř. pastva okolí lokality (Městský vrch)
<i>Didymodon cordatus</i>	Dívčí Kámen	VU	rotroušený	zachování stávajících podmínek
<i>Didymodon cordatus</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	VU	malá populace (na dvou blízkých mikrolokalitách) výslunných skal nad tratí západně viaduktu u Nových Dobrkovic. Na první o celkové ploše asi 200 cm ² , na druhé byla celková plocha kolonií asi 100 cm ²	zachování stávajících podmínek
<i>Didymodon glaucus</i>	Dívčí Kámen	VU	velmi vzácný	zachování stávajících podmínek
<i>Didymodon glaucus</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	VU	malá populace (ca 15 cm ²), bez přímého ohrožení	zachování stávajících podmínek, zajištění další existence lokality, případně její další průzkum (zatím nemohl být proveden, jedná se o prostory soukromé ho pozemku)
<i>Didymodon luridus</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LR-nt	malá populace	zachování stávajících podmínek, popř. pastva okolí lokality (Městský vrch)
<i>Didymodon luridus</i>	Dívčí Kámen	LR-nt	velmi vzácný	kosení zarůstajícího okolí lokality – světlomilný druh
<i>Didymodon spadiceus</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LR-nt	malá populace	zachování stávajících podmínek
<i>Mnium lycopodioides</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek
<i>Orthotrichum patens</i>	Dívčí Kámen	LR-nt	nezaznamenáno	zachování stávajících podmínek, pro přežívání resp. další šíření druhu je nutné šetrné lesnické hospodaření směřující k přirozené skladbě lesních porostů (platí zejména pro okolí rezervace a ochranné pásmo)
<i>Orthotrichum rupestre</i>	Kuklov	VU	?	nalezen v roce 2014, bližší informace zcela chybějí (Kučera et al. in NDOP 2016)
<i>Pedinophyllum interruptum</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek

<i>Rhodobryum ontariense</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek
<i>Rhynchostegiella tenella</i>	Dívčí Kámen	LR-nt	velmi vzácný	zachování stávajících podmínek
<i>Rhynchostegium confertum</i>	Dívčí Kámen	LC-att	velmi vzácný	zachování stávajících podmínek (druh je spíše vlhkomilný, nebezpečím by byly zejména změny mikroklimatických podmínek lokality způsobené např. odlesněním)
<i>Schistidium confertum</i>	Kalamandra	VU	vzácný	zachování stávajících podmínek
<i>Serpoleskea confervoides</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek
<i>Serpoleskea subtilis</i>	Vyšenské kopce a Kalamandra	LC-att	příznivý	zachování stávajících podmínek
<i>Tomentypnum nitens</i>	Provázková louka	LR-nt	příznivý	zajistit stálou výšku hladiny podzemní vody, vhodný je občasné narušení povrchu (hloubení stružek, tůňek).

3.7.3. Lišejníky

Výzkum lišejníků na území CHKO Blanský les byl proveden pouze na území NPR Vyšenské kopce během let 2004–2005 (Vondrák 2005). Vzhledem k poměrně velké taxonomické obtížnosti lišejníků a k úzkému okruhu specialistů věnujících se těmto organismům jsou další údaje z území CHKO velmi vzácné. V NPR Vyšenské kopce bylo nalezeno 182 druhů lišejníků včetně lichenikolních hub. Vondrák (2005) uvádí přehled významných biotopů pro výskyt lišejníků s výčtem typických druhů (viz níže). Význam těchto biotopů lze přenést také na místa mimo NPR Vyšenské kopce a věnovat jim zvýšenou pozornost. Kromě těchto údajů byly v minulosti ale i v posledních letech nalezeny i další druhy uvedené v Červeném seznamu ČR (Liška et Palice 2010): *Ramalina thrausta*, *Xylopsora friesii*, *Parmotrema perlatum*, *Lecidea nylanderii*, *Imshaugia aleurites*, *Calicium trabinellum*. Všechny byly nalezeny v kaňonu Vltavy, kromě *Parmotrema perlatum*, která byla nalezena v PR Holubovské hadce, a *Ramalina thrausta* nalezené v roce 1925 na Kleti (vše Šoun 2010 a Šoun in NDOP 2016).

Biotopy významné pro výskyt lišejníků na území NPR Vyšenské kopce (biotopy jsou řazeny podle významnosti pro biodiverzitu lišejníků):

1. **Výslunné exponované vápencové skalní výchozy.** Významnější lišejníky vázané na tato stanoviště jsou např. *Acarospora macrospora*, *Caloplaca cirrochroa*, *C. chalybea*, *C. polycarpa*, *Catillaria lenticularis*, *Psora decipiens*, *Rinodina bischoffii*, *R. calcarea*, *Toninia sedifolia* a *Verrucaria subfuscella*. Na mechorestech se v tomto biotopu vyskytují přehlížené druhy rodu *Agonimia* a *Polyblastia*.

2. **Mírně skloněné až vertikální vápencové skalní plochy, po nichž periodicky stéká voda.** Taková stanoviště hostí především společenstva lišejníků se sinicemi (=cyanolišejníků) s druhy *Caloplaca flavovirescens*, *Collema auriforme*, *C. cristatum*, *C. fuscovirens*, *Placynthium nigrum* a *Synalissa symphorea*.

3. **Suchá stanoviště pod převisy vápencových skalek.** Tato stanoviště hostí poměrně malé množství druhů. Některé z nich jsou vzácné – např. *Diploschistes gypsaceus*, *Dirina stenhammari* a *Rinodina zwackhiana*.

4. **Antropogenní stanoviště** hrají i na území NPR významnou úlohu. Například šterkový násep železniční trati na jižním okraji chráněného území hostí množství ferrofilních druhů např. *Aspicilia moenium*, *Bacidina delicata*, *Caloplaca chlorina* a *Micarea lutulata*. Betonové sloupy, zdi a podobně hostí např. *Caloplaca crenulatella* a *Rinodina pityrea*.

5. **Kameny v toku a údolí potoka Hučnice** hostí vlhkomilné lišejníky, především druhy rodu *Verrucaria*.

6. **Borka stromů** jako stanoviště kortikolních druhů lišejníků. Na území NPR Vyšenské kopce byly zaznamenány i některé vzácné druhy kortikolních lišejníků např. *Catillaria nigroclavata*, *Lecidella pulveracea*. Z méně známých či přehlížených druhů to jsou *Scoliosporum sarothamni*, *S. schadeanum*, *Strangospora ochrophora* a *S. pinicola*.

7. **Rozvolněné výslunné trávníky na jižních svazích**. Zde se vyskytují především nápadné druhy makrolišejníků, např. *Cladonia pocillum*, *C. rangiformis*, *C. rei*, *C. symphycarpa* a *Peltigera rufescens*.

8. **Dřevo** (hniјící klády, pařezy, dřevěné ploty a ohrady) vyhledávají např. *Absconditella delutula*, *Micarea denigrata*, *Thelocarpon epibolum* a *T. laureri*.

Mezi nejvýznamnější druhy NPR Vyšenské kopce patří *Agonymia opuntiella*, *A. tristicula*, *Psora decipiens*, *Dirina massiliensis* a *Rinodina zwackhiana*. Vyskytují se na vápencových skalách a je zde nutné zamezit expanzi dřevin, především křovin v okolí skalních výchozů. Druhy *Cladonia pocillum* a *C. symphycarpa* se vyskytují ve společenstvech mající charakter „stepní“ vegetace. Jako management je vhodná extenzivní pastva a mírný sešlap. Důležité je rovněž odstraňování náletu dřevin.

3.7.4. Houby

Podobně jako dvěma předcházejícím skupinám organismů nebyla ani houbám na území CHKO Blanský les věnována výraznější pozornost. Chybí inventarizační průzkumy rezervací i komplexní shrnutí za celé území CHKO Blanský les. Výjimkou jsou inventarizační průzkumy NPR Vyšenské kopce (Beran 2014) a PR Holubovské hadce (Tondl 2004). Další údaje lze nalézt v pracích Beran (1996) a Papoušek (2004), kde jsou uvedeny pouze jednotlivé údaje z území. Dále v práci Kubička (1975) zabývající se opět NPR Vyšenské kopce, ovšem bez konkrétních ochranných závěrů. Z uvedených pramenů vyplývá, že významnými biotopy s výskytem většího množství vzácných, ohrožených a chráněných taxonů hub jsou listnaté porosty s lípou srdčitou, břízou bradavičnatou, topolem osikou a zejména s lískou obecnou. V jehličnatých porostech borovice lesní a modřinu opadavého počet taxonů výrazně klesá a v porostech smrku ztepilého je minimální. Významné jsou věkově rozrůzněné porosty s nabídkou živých stromů, uschlých stojatých stromů, větví a kmenů ležících na zemi (v různém stupni rozkladu). Druhová diverzita je pravděpodobně opět nejvyšší na kontaktu s krystalickými vápenci. Nejvýznamnější a nejprozkoumanější lokalitou je NPR Vyšenské kopce, počet taxonů hub zde dosahuje 575 druhů a nemalé množství z nich se vyskytuje v celých jižních Čechách pouze zde (nejvýznamnější jsou uvedeny v tabulce č. 13). Bučinným druhům a lokalitám nebyla na území CHKO Blanský les věnována vůbec žádná pozornost, zejména v PR Kleť lze očekávat větší výskyt vzácných, ohrožených a chráněných taxonů hub. Ohrožení hub představuje eutrofizace území, invaze netýkavek (*Impatiens parviflora*, *I. glandulifera*) a jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) (výslunné a vápencové lokality), zasahování do vodního režimu lokalit (úpravy koryta), holoseče (vliv na mikroklima), výsadba geograficky a stanovištně nepůvodních dřevin.

Tab. č. 13: Přehled vybraných druhů hub nalezených v NPR Vyšenské kopce a navržený management. Převzato z práce Beran (2014), kategorie ohrožení jsou dle Holec et Beran (2006) [CR = kriticky ohrožený; EN = ohrožený; VU = zranitelný; NT = téměř ohrožený].

Latinské jméno (české jméno)	Ohrožení	Charakteristika stanovišť druhu v NPR Vyšenské kopce – substrát	Poznámky k managementu
<i>Boletus fechtneri</i> (hřib Fechtnerův)	EN / KO	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> aj.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Cerasus avium</i> aj.); hustý remízek (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp.) – v opadu	Druh se dlouhodobě udržuje na svých mikrolokality – nezasahovat.
<i>Cortinarius nanceiensis</i> (pavučinec nancyský)	EN / SO	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i>); listnatý les (<i>Tilia</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>) s vtroušeným <i>Fagus sylvatica</i> – v opadu	Druh se dlouhodobě udržuje na svých mikrolokality – nezasahovat.
<i>Camarophyllopsis atropuncta</i> (voskovečka černotečkovaná)	CR	porost <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> a <i>Crataegus</i> sp. – v opadu	Dbát na dlouhodobé zachování remízků a křovinatých lemů.
<i>Cantharellopsis prescottii</i> (strmělka bělavá)	CR	šírokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.) – mezi travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do enklávy širokolistého suchého trávníku uzavřené lesními porosty. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Entoloma anatinum</i> (závojenka kachní)	CR	šírokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.) – mezi travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do enklávy širokolistého suchého trávníku uzavřené lesními porosty. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Entoloma mougeotii</i> (závojenka Mougeotova)	CR	šírokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.) – mezi travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do enklávy širokolistého suchého trávníku uzavřené lesními porosty. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Hygrocybe colemanni</i> (voskovka Colemannova)	CR	pastvina se soliterními stromy a keři (<i>Tilia</i> sp., <i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Berberis vulgaris</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.); širokolistý suchý trávník – mezi travou a bylinami	Zadržovat zarůstání širokolistého suchého trávníku dřevinami. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Hygrocybe fornicata</i> (voskovka výstřední)	CR	šírokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>) – mezi mechem, travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do enklávy širokolistého suchého trávníku uzavřené lesními porosty. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Hygrocybe mucronella</i> (voskovka hořká)	CR	šírokolistý suchý trávník – mezi travou a bylinami	Zadržovat zarůstání širokolistého suchého trávníku dřevinami. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Lactarius evosmus</i> (ryzec jablečný)	CR	remízek (<i>Populus tremula</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Prunus spinosa</i>); listnatý les (<i>Populus tremula</i> , <i>Corylus avellana</i> , aj.) – v opadu	Zachovat v mozaice sukcesní stadium, kde je zastoupena osika.
<i>Lepiota cortinarius</i> (bedla pavučincová)	CR	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Pinus sylvestris</i>), dno lomečku – terénní deprese – v opadu	Zachovat bory s náletem listnáčů. V mozaice zachovat mikrostanoviště s drobnými disturbancemi.
<i>Phanerochaete septocystidia</i> (kornatec praskající)	CR	porost <i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> aj. – zakleslý tlející poloodkorněný kmen <i>Populus tremula</i> (naspodu na dřevě)	Do koncepce mozaiky zahrnout také plošky, kde budou ponechány mrtvé kmeny.
<i>Ramariopsis crocea</i> (kuřinec šafránový)	CR	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Crataegus</i> sp.) – v opadu	V mozaice dlouhodobě zachovat sukcesní stadium lesa v podobě teplomilné lískové křoviny.
<i>Ramariopsis</i>	CR	šírokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus</i>	Zadržovat event. invazi dřevin do

<i>pulchella</i> (kuřinec hezký)		<i>sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.) – mezi travou a bylinami	enklávy širokolistého suchého trávníku uzavřené lesními porosty. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Stropharia inuncta</i> (límcovka natřená)	CR	vlhká lada v potoční nivě (okraj), <i>Quercus</i> sp., <i>Prunus padus</i> , <i>Corylus avellana</i> – na zemi a tlejících zbytcích mokřadních bylin	Ponechat bez zásahu.
<i>Amanita solitaria</i> (muchomůrka ježohlavá)	EN	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.) – v opadu	Zachovat v mozaice rozvolněné teplomilné porosty listnáčů.
<i>Cortinarius praestans</i> (pavučinec náramkovcový)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Populus tremula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> aj.) – v opadu	Druh se dlouhodobě udržuje na svých mikrolokalitách – nezasahovat.
<i>Cystolepiota bucknallii</i> (bedla Bucknallova)	EN	listnatý les (<i>Tilia</i> sp., <i>Fraxinus excelsior</i>), u staré lesní cesty; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Acer platanoides</i> , <i>Ulmus</i> sp.), u cesty – na zemi; na holé humózní zemi	Zachovat narušovaná místa jako jsou pozvolné okraje lesních cest.
<i>Dermoloma cuneifolium</i> (čirůvečka klínolupenná)	EN	šírokolistý suchý trávník; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Cerasus avium</i>); mladý porost <i>Ulmus</i> sp.; listnatý les (<i>Fraxinus excelsior</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Salix capraea</i>); křovitý lem (<i>Malus</i> sp., <i>Prunus spinosa</i> , <i>Corylus avellana</i>), u cesty; listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp., <i>Carpinus betulus</i>) – mezi travou a bylinami	Zachovat pestrou škálu ekotonů mezi lesem a bezleším.
<i>Entoloma euchroum</i> (závojenka modrá)	EN	remízek podél cesty (<i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Tilia</i> sp. aj.) – polozanořený fragment dřeva listnáče	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Entoloma incanum</i> (závojenka plavozelenavá)	EN	louka na okraji smíšeného lesa (<i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i>); louka; širokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Tilia</i> sp.) – na zemi v řídké trávě; mezi travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do širokolistého suchého trávníku a na louky přirozenějšího rázu. Dbát na to, aby nedošlo k jejich eutrofizaci.
<i>Hygrocybe coccinea</i> (voskovka šarlatová)	EN	pastvina se soliterními stromy a keři (<i>Tilia</i> sp., <i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Berberis vulgaris</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.); širokolistý suchý trávník; travnatá cesta mezi remízky (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> aj.) – v trávě; na zemi mezi travou	Zadržovat event. invazi dřevin do širokolistého suchého trávníku a na louky přirozenějšího rázu. Dbát na to, aby nedošlo k jejich eutrofizaci.
<i>Hygrocybe irrigata</i> (voskovka kluzká)	EN	listnatý porost (<i>Quercus</i> sp., <i>Ulmus</i> sp. aj.); louka poblíž remízku (<i>Populus tremula</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp.) – v opadu; v trávě a mechu	V mozaice zachovat pozvolné přechody z lesa do bezleší. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Hygrocybe punicea</i> (voskovka granátová)	EN	šírokolistý suchý trávník – mezi travou a bylinami	Zadržovat event. invazi dřevin do širokolistého suchého trávníku. Dbát na to, aby nedošlo k eutrofizaci.
<i>Hygrophorus discoxanthus</i> (šťavnatka rezavějící)	EN	vápnomilná bučina s vtroušeným <i>Quercus</i> sp. – v opadu	Ponechat fragment vápnomilné bučiny přirozenému vývoji.
<i>Hygrophorus hedrychii</i> (šťavnatka Hedrychova)	EN	smíšený les (<i>Pinus sylvestris</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Corylus avellana</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp.) – v opadu	Dbát na zachování světlých porostů borovice a lísky s vtroušenou břízou.
<i>Hygrophorus russula</i> (šťavnatka holubinková)	EN	listnatý les (<i>Fagus sylvatica</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Quercus</i> sp.) – v opadu	Ponechat fragment vápnomilné bučiny přirozenému vývoji.
<i>Inocybe adaequata</i> (vláknice jurská)	EN	vápnomilná bučina; smíšený les (<i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Tilia</i> sp.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>), u cesty; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Quercus</i> sp. aj.) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.

<i>Inocybe haemacta</i> (vláknice krvavá)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Cerasus avium</i>) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Irpex lacteus</i> (bránovitka mléčná)	EN	remízek podél cesty – mechem porostlý plazivý tlející pahýl <i>Prunus padus</i>	V mozaice zachovat pruhy ekotonů s neodklizeným mrtvým dřevem.
<i>Lactarius acris</i> (ryzec ostrý)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp., <i>Fagus sylvatica</i>) – na zemi mezi opadem, v bylinném podrostu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Lactarius citriolens</i> (ryzec citronový)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Larix decidua</i> , <i>Cerasus avium</i> aj.); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Cerasus avium</i> aj.) – v opadu mezi bylinami; v opadu	V mozaice zachovat teplomilné porosty lísky s vtroušenou břízou.
<i>Lactarius pterosporus</i> (ryzec křídlatovýtrusý)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Fagus sylvatica</i> , <i>Quercus</i> sp.) – v opadu	Ponechat listnatý les přirozenému vývoji.
<i>Lactarius spinosulus</i> (ryzec osténkatý)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>); remízek (<i>Betula pendula</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Prunus padus</i>) – na zemi; v opadu	Dbát na zachování ekotonů v podobě remízků s břízou.
<i>Lentinellus ursinus</i> (houžovec medvědí)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>); remízek podél cesty (<i>Prunus padus</i> , <i>Corylus avellana</i> aj.); listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i>), u cesty; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Populus tremula</i> , <i>Quercus</i> sp.); remízek (<i>Betula pendula</i> , <i>Corylus avellana</i> aj.); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>) – zakleslý tlející fragment kmínku <i>Corylus avellana</i> ; zakleslá zetlelá větev <i>Corylus avellana</i> ; zakleslý tlející poloodkorněný kmínek <i>Tilia</i> sp.; ležící zetlelý odkorněný kmen <i>Populus tremula</i> (naspodu); mrtvý stojící kmínek <i>Corylus avellana</i> ; ležící tlející poloodkorněný fragment kmínku <i>Betula pendula</i> ; ležící zetlelá odkorněná větev <i>Corylus avellana</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané mrtvé tlející dřevo listnáčů.
<i>Lepiota grangei</i> (bedla Grangeova)	EN	listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i>), svah nad cestou – na zemi mezi opadem	Zachovat narušovaná místa jako jsou pozvolné okraje lesních cest.
<i>Peziza succosa</i> (řasnatka síromléčná)	EN	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Pinus sylvestris</i>); remízek (<i>Populus tremula</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Prunus spinosa</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp. aj.); smíšený les (<i>Pinus sylvestris</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> aj.) – na zemi mezi opadem; na zemi; v opadu	Zachovat narušovaná místa jako jsou pozvolné okraje lesních cest.
<i>Pluteus podospileus</i> (štitovka vločkatá)	EN	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.) – položanořený zetlelý fragment kmínku <i>Betula pendula</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané mrtvé tlející dřevo listnáčů.
<i>Pluteus thomsonii</i> (štitovka Thomsonova)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Betula pendula</i> aj.) – ležící zetlelý kmen <i>Populus tremula</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané mrtvé tlející dřevo listnáčů.
<i>Psathyrella silvestris</i> (křehutka lesní)	EN	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>) – zetlelý pařez <i>Populus tremula</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané mrtvé tlející dřevo listnáčů.
<i>Russula albonigra</i> (holubinka černobílá)	EN	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Cerasus avium</i> , <i>Betula pendula</i> aj.) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Volvariella pusilla</i> (kukmák maličký)	EN	loučka poblíž remízku (<i>Corylus avellana</i> , <i>Prunus spinosa</i> aj.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Acer pseudoplatanus</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> aj.), u cesty – v trávě; na zemi mezi opadem	Dbát na zachování ekotonů v podobě remízků.

<i>Boletus depilatus</i> (hřib skvrnitý)	VU	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Carpinus betulus</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Larix decidua</i> , <i>Cerasus avium</i> aj.) – v opadu	Zachovat v mozaice teplomilné porosty lísky.
<i>Boletus satanas</i> (hřib satan)	VU	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Betula pendula</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Quercus</i> sp. aj.) – v opadu; v opadu mezi travou	Druh se dlouhodobě udržuje na svých mikrolokalitách – nezasahovat.
<i>Gloeoporus dichrous</i> (slizopórka dvoubarvá)	VU	remízek podél cesty; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> aj.); remízek (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> aj.) – položivý "plazivý" kmen <i>Prunus padus</i> (houba přerůstá <i>Phellinus punctatus</i>); ležící tlející fragment kmínku <i>Corylus avellana</i> ; mrtvý pahýl <i>Corylus avellana</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat mrtvé stojící kmínky i spadané tlející dřevo lísky a dalších listnáčů.
<i>Helvella queletii</i> (chřpáč Quéletův)	VU	niva potoka, břeh potoka (<i>Prunus padus</i> , <i>Salix</i> sp.) – na zemi, mezi kameny	Zachovat narušovaná místa jako jsou pozvolné okraje lesních cest.
<i>Pluteus umbrosus</i> (štítkovka stinná)	VU	porost <i>Corylus avellana</i> a <i>Tilia</i> sp., u cesty – tlející pařez <i>Ulmus</i> sp. (?)	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané mrtvé tlející dřevo listnáčů.
<i>Russula maculata</i> (holubinka skvrnitá)	VU	cesta ve smíšeném lese (<i>Pinus sylvestris</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus robur</i> , <i>Betula pendula</i>); listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Quercus</i> sp. aj.); širokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.); listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> aj.), u stezky – na zemi mezi travou; v opadu; mezi travou a bylinami	V mozaice zachovat teplomilné porosty lísky a širokou škálu ekotonů mezi lesem a bezlesem.
<i>Russula persicina</i> (holubinka broskvová)	VU	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Betula pendula</i>) – v opadu	V mozaice zachovat teplomilné porosty lísky.
<i>Tricholoma orirubens</i> (čirůvka růžovolupenná)	VU	smíšený les (<i>Pinus sylvestris</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>) v prudkém svahu; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Cerasus avium</i> aj.) – v opadu	Druh se dlouhodobě udržuje na svých mikrolokalitách – nezasahovat.
<i>Tricholoma psammopus</i> (čirůvka modřínová)	VU	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Acer pseudoplatanus</i>) s vtroušeným <i>Larix decidua</i> – v opadu	V mozaice zachovat plošky, kde je mezi listnáči vtroušen modřín.
<i>Cortinarius caeruleus</i> (pavučinec azurový)	NT	smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Quercus</i> sp.), terénní deprese – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji, popř. V mozaice zachovat remízky s dubem.
<i>Dichomitus campestris</i> (outkovka polní)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Populus tremula</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.) – mrtvý stojící kmínek; mrtvá vztyčená větev; zakleslý fragment větve; pahýlek; vztyčená větvička; zakleslý kmínek (vše <i>Corylus avellana</i>)	V mozaice ponechat lískové porosty, v jejich části ponechávat odumřelé dřevo na místě.
<i>Exidia cartilaginea</i> (černorosol chrupavčitý)	NT	porost <i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp. a <i>Quercus</i> sp. – ležící tlející větev <i>Tilia</i> sp. (?)	V mozaice ponechávat spadlé tlející větve lip.
<i>Hydnum concrescens</i> (lošákovec kruhatý)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> aj.) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Hygrocybe chlorophana</i> (voskovka citronová)	NT	širokolistý suchý trávník; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> aj.); širokolistý suchý trávník se soliterními <i>Pinus sylvestris</i> (poblíž <i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i>	V mozaice zachovat širokolisté suché trávníky a pozvolné přechody směrem k lesním porostům.

		sp., <i>Tilia</i> sp.), pěšinka – mezi travou a bylinami; v opadu	
<i>Hygrocybe pratensis</i> (voskovka luční)	NT	šírokolistý suchý trávník; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Acer platanoides</i> , <i>Quercus</i> sp.) – mezi travou a bylinami; na zemi mezi opadem	V mozaice zachovat širokolisté suché trávníky a pozvolné přechody směrem k lesním porostům.
<i>Inocybe corydalina</i> (vláknice dymnivková)	NT	listnatý les (<i>Tilia</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Fagus sylvatica</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Betula pendula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Quercus</i> sp.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Quercus</i> sp. aj.) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Lycoperdon mammiforme</i> (pýchavka závojová)	NT	listnatý les (<i>Fagus sylvatica</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.); listnatý les (<i>Quercus</i> sp., <i>Tilia</i> sp.); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Quercus</i> sp., <i>Betula pendula</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.) – v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Melanophyllum haematospermum</i> (bedla krvavá)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Quercus</i> sp., <i>Betula pendula</i>); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>) nad nivou potoka; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Larix decidua</i> aj.) – na humózní zemi, mezi opadem; v opadu; na zemi u ležícího tlejícího odkorněného kmínku <i>Populus tremula</i>	V mozaice ponechávat mrtvé ležící dřevo listnáčů.
<i>Mutinus caninus</i> (psivka obecná)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Lonicera</i> sp.), dno lomečku – terénní deprese; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Cerasus avium</i> , <i>Populus tremula</i> aj.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Cerasus avium</i> , <i>Populus tremula</i> aj.) – v opadu; na zemi a dřevních zbytcích podél ležícího zetlelého kmínku <i>Corylus avellana</i> ; ležící zetlelý fragment kmenu <i>Populus tremula</i>	V mozaice ponechávat mrtvé ležící dřevo listnáčů.
<i>Phellodon niger</i> (lošáček černý)	NT	pastvina se soliterními stromy a keři (<i>Tilia</i> sp., <i>Quercus</i> sp., <i>Corylus avellana</i> , <i>Berberis vulgaris</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.); smíšený les (<i>Pinus sylvestris</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Populus tremula</i> , <i>Betula pendula</i>); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Larix decidua</i> , <i>Pinus sylvestris</i> aj.) – v trávě a mechu; v opadu	Ponechat přirozenému vývoji.
<i>Phyllostopsis nidulans</i> (hlíva hnízdotivá)	NT	niva potoka (řídce porost <i>Salix</i> sp., <i>Populus tremula</i> , <i>Corylus avellana</i>), břeh potoka; listnatý les (<i>Fagus sylvatica</i> , <i>Corylus avellana</i>) s <i>Ligustrum vulgare</i> ; listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Populus tremula</i>); remízek podél cesty (<i>Prunus padus</i> , <i>Corylus avellana</i> aj.); smíšený les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Betula pendula</i>) – polozanořená větev <i>Salix</i> sp.; polozanořený zetlelý rozpadlý fragment kmínku <i>Corylus avellana</i> ; ležící tlející odkorněný kmínek <i>Populus tremula</i> ; zetlelý tlející kmínek <i>Prunus padus</i> ; ležící tlející poloodkorněný fragment kmínku <i>Corylus avellana</i>	V mozaice na určitých ploškách ponechávat spadané tlející dřevo listnáčů.
<i>Russula luteotacta</i> (holubinka citlivá)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Tilia</i> sp., <i>Populus tremula</i> aj.); listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i>) – v opadu; v opadu mezi bylinami	Ponechat přirozenému vývoji, popř. v mozaice zachovat teplomilné rozvolněné porosty lišky.
<i>Tephrocybe rancida</i> (líha páchnoucí)	NT	listnatý les (<i>Corylus avellana</i> , <i>Betula pendula</i> , <i>Pyrus</i> sp.) s vtroušeným <i>Larix decidua</i> – v opadu	Zachovat prosvětlené teplomilné porosty lišky a škálu ekotonů mezi lesem a bezlesem.

3.8. Významné druhy živočichů

Od vyhlášení CHKO v roce 1990 bylo na jeho území zaznamenáno celkem 338 ohrožených druhů (Vyhláška – kategorie KO, SO, O a Červený seznam – kategorie RE, CR, EN, VU) živočichů (bezobratlých 219, obratlovců 119). Zvláště chráněných druhů zde bylo zaznamenáno celkem 165 (bezobratlých 56, obratlovců 109).

Vysvětlivky:

+ Časové období posledního známého výskytu [+ = <1949; ++ = 1950–1989; +++ = 1990–2009; ++++ = 2010–2016]

¹ Vyhláška 395/1992 Sb. [KO = kriticky ohrožený; SO = silně ohrožený; O = ohrožený]

² Farkač J., Král D. & Škorpík M. (eds.) (2005): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, 760 p. [RE = pro území ČR vymizelý; CR = kriticky ohrožený; EN = ohrožený; VU = zranitelný; NT = téměř ohrožený]

³ Plesník J., Hanzal V. & Brejšková L. (eds.) (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. – Agentura ochrany přírody a krajiny ČR - Příroda, Praha, 23: 7-31. [CR = kriticky ohrožený; EN = ohrožený; VU = zranitelný; NT = téměř ohrožený]

⁴ Druhy evropského významu dle směrnice 92/43/EHS [HD II - Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, jejichž ochrana vyžaduje vyhlášení zvláštních oblastí ochrany, HD IV - Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, které vyžadují přísnou ochranu, HD V – Druhy živočichů a rostlin v zájmu Společenství, jejichž odchyt a odebírání ve volné přírodě a využívání může být předmětem určitých opatření na jejich obhospodařování] nebo směrnice 79/409 EHS [BD I – seznam chráněných druhů a poddruhů ptáků].

Tab. č. 14: Počet druhů živočichů v jednotlivých kategoriích ochrany podle vyhlášky č. 395/1992 Sb.

Skupina	Kriticky ohrožené druhy	Silně ohrožené	Ohrožené
Bezobratlí	2	7	47
Obratlovci	13	68	28
celkem	15	75	75

Tab. č. 15: Počet druhů živočichů v jednotlivých kategoriích podle Červených seznamů ohrožených druhů České republiky (Bezobratlí – 2005, Obratlovci – 2003)

Skupina	Kriticky ohrožené druhy	Ohrožené	Zranitelné
Bezobratlí	19	63	100
Obratlovci	10	25	42
celkem	29	88	142

Tab. č. 16: Přehled zjištěných druhů – bezobratlí

Kategorie	České jméno	Latinské jméno	Vyhláška ¹	Červený seznam ²	Evropsky významný druh (BD I, HD II/ IV) ⁴
Blanokřídílí	pískorypka ++	<i>Andrena coitana</i>		EN	
Blanokřídílí	pískorypka ++	<i>Andrena congruens</i>		VU	
Blanokřídílí	pískorypka ++	<i>Andrena rufizona</i>		CR	
Blanokřídílí	pískorypka +++	<i>Andrena symphyti</i>		EN	
Blanokřídílí	pelonoska +	<i>Anthophora borealis</i>		VU	
Blanokřídílí	hrabalka ++	<i>Arachnospila abnormis</i>		VU	
Blanokřídílí	hrabalka +++	<i>Arachnospila fumipennis</i>		EN	
Blanokřídílí	slíditelka měřnicová ++	<i>Blastes emarginatus</i>		VU	
Blanokřídílí	slíditelka ++	<i>Blastes truncatus</i>		EN	
Blanokřídílí	pačmelák český +++	<i>Bombus bohemicus</i>	O		
Blanokřídílí	pačmelák ladní +++	<i>Bombus campestris</i>	O		
Blanokřídílí	čmelák podvojný	<i>Bombus cryptarum</i>	O	CR	

	+++				
Blanokřídlí	čmelák zahradní +++	<i>Bombus hortorum</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák proměnlivý ++	<i>Bombus humilis</i>	O	VU	
Blanokřídlí	čmelák rokytový ++	<i>Bombus hypnorum</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák skalní +++	<i>Bombus lapidarius</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák ++	<i>Bombus maxillosus</i>	O	CR	
Blanokřídlí	čmelák polní +++	<i>Bombus pascuorum</i>	O		
Blanokřídlí	pačmelák cizopasný +++	<i>Bombus rupestris</i>	SO		
Blanokřídlí	čmelák sorojský +++	<i>Bombus soroensis</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák lesní ++	<i>Bombus sylvarum</i>	O		
Blanokřídlí	pačmelák lesní +++	<i>Bombus sylvestris</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák zemní +++	<i>Bombus terrestris</i>	O		
Blanokřídlí	čmelák širolebí +++	<i>Bombus wurflenii</i>	O		
Blanokřídlí	uzlatka pětipásá +++	<i>Cerceris quadrifasciata</i>		VU	
Blanokřídlí	šironožka štítnatá	<i>Crabro scutellatus</i>		EN	
Blanokřídlí	kutík pavézový +++	<i>Crossocerus cetratus</i>		VU	
Blanokřídlí	hrabalka ++	<i>Dipogon variegatus</i>		CR	
Blanokřídlí	trubčík červenonohý +++	<i>Dryudella femoralis</i>		CR	
Blanokřídlí	kutík páskovaný ++	<i>Ectemnius sexcinctus</i>		VU	
Blanokřídlí	hrabalka běloskvrnná	<i>Episyron albonotatum</i>		VU	
Blanokřídlí	jízlivka ++	<i>Eumenes pomiformis</i>		VU	
Blanokřídlí	hrnčířka skvrnitá ++	<i>Euodynerus notatus</i>		VU	
Blanokřídlí	hrnčířka čtyřpásá +++	<i>Euodynerus quadrifasciatus</i>		EN	
Blanokřídlí	mravenec boreální ++++	<i>Formica aquilonia</i>	O	EN	
Blanokřídlí	mravenec pastvinný ++++	<i>Formica exsecta</i>	O	VU	
Blanokřídlí	mravenec otročící +++	<i>Formica fusca</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec +++	<i>Formica lugubris</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec množivý +++	<i>Formica polyctena</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec travní +++	<i>Formica pratensis</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec lesní ++++	<i>Formica rufa</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec +++	<i>Formica rufibarbis</i>	O		
Blanokřídlí	mravenec loupeživý +++	<i>Formica sanguinea</i>	O		
Blanokřídlí	vosilka ++	<i>Gorytes fallax</i>		EN	
Blanokřídlí	ploskočelka širozubá ++	<i>Halictus compressus</i>		CR	
Blanokřídlí	vosilka bělopásná ++	<i>Harpactus lunatus</i>		VU	
Blanokřídlí	vosilka zavalitá ++	<i>Harpactus tumidus</i>		VU	
Blanokřídlí	zlatěka vznešená +++	<i>Hedychrum nobile</i>		VU	
Blanokřídlí	zednice ++	<i>Hoplitis rufohirta</i>		EN	
Blanokřídlí	maskonoska	<i>Hylaeus annulatus</i>		CR	

	horská **				
Blanokřídlí	maskonoska rohatá **	<i>Hylaeus cornutus</i>		VU	
Blanokřídlí	maskonoska **	<i>Hylaeus difformis</i>		VU	
Blanokřídlí	maskonoska **	<i>Hylaeus gracilicornis</i>		CR	
Blanokřídlí	maskonoska močálová **	<i>Hylaeus rinki</i>		EN	
Blanokřídlí	dřevobytkva podobná	<i>Chelostoma emarginatum</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka tmavořitná ***	<i>Chrysis analis</i>		VU	
Blanokřídlí	zlatěnka úzká **	<i>Chrysis angustula</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka ***	<i>Chrysis cuprea</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka ***	<i>Chrysis equestris</i>		CR	
Blanokřídlí	zlatěnka **	<i>Chrysis illigeri</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka kýlnatá **	<i>Chrysis inaequalis</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka modrolehá **	<i>Chrysis leachi</i>		VU	
Blanokřídlí	zlatěnka	<i>Chrysis longula</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka lemovaná ***	<i>Chrysis marginata aliunda</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka mokřadní ***	<i>Chrysis pseudobrevitarsis</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka zlatočervená **	<i>Chrysis ruddii</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka **	<i>Chrysis rutiliventris</i>		VU	
Blanokřídlí	zlatěnka měděná ***	<i>Chrysura cuprea</i>		EN	
Blanokřídlí	zlatěnka ***	<i>Chrysura simplex</i>		CR	
Blanokřídlí	ploskočelka **	<i>Lasioglossum semilucens</i>		EN	
Blanokřídlí	čalounice **	<i>Megachile analis</i>		EN	
Blanokřídlí	čalounice černobřichá ***	<i>Megachile nigriventris</i>		EN	
Blanokřídlí	rejdička dvoubarevná **	<i>Miscophus bicolor</i>		VU	
Blanokřídlí	nomáda	<i>Nomada castellana</i>		CR	
Blanokřídlí	nomáda **	<i>Nomada piccioliana</i>		RE	
Blanokřídlí	pakutilka **	<i>Nysson niger</i>		EN	
Blanokřídlí	zednice ***	<i>Osmia bicolor</i>		EN	
Blanokřídlí	zednice zední ***	<i>Osmia parietina</i>		EN	
Blanokřídlí	kutěnka **	<i>Passaloecus borealis</i>		VU	
Blanokřídlí	kutěnka **	<i>Passaloecus brevilabris</i>		VU	
Blanokřídlí	kutěnka **	<i>Passaloecus eremita</i>		EN	
Blanokřídlí	vosík ***	<i>Polistes biglumis bimaculatus</i>		VU	
Blanokřídlí	vosík Bischoffův ***	<i>Polistes bischoffi</i>		EN	
Blanokřídlí	vosík obecný **	<i>Polistes nimpha</i>		VU	
Blanokřídlí	zlatěnka fialová **	<i>Pseudomalus violaceus</i>		VU	
Blanokřídlí	drvenka pestrá **	<i>Sapyga similis</i>		CR	
Blanokřídlí	ruděnka ***	<i>Sphecodes longulus</i>		VU	
Blanokřídlí	ruděnka rudobřichá	<i>Sphecodes rufiventris</i>		VU	
Blanokřídlí	smutěnka **	<i>Stelis minuta</i>		VU	
Blanokřídlí	smutěnka skvrnitá	<i>Stelis signata</i>		VU	

	++				
Blanokřídlí	včelák ++	<i>Tachysphex nitidus</i>		CR	
Blanokřídlí	smutilka běloskvrnná ++	<i>Thyreus orbatus</i>		VU	
Brouci	lenec ****	<i>Abdera triguttata</i>		EN	
Brouci	kovařík ***	<i>Ampedus nigerrimus</i>		EN	
Brouci	kovařík ***	<i>Ampedus tristis</i>		EN	
Brouci	krasec třešňový ****	<i>Anthaxia candens</i>		VU	
Brouci	krasec ***	<i>Aphanisticus pusillus</i>		EN	
Brouci	dřepčík ***	<i>Aphthona herbigrada</i>		EN	
Brouci	zobonoska ***	<i>Auletobius sanguisorbae</i>		VU	
Brouci	střevlík polní ****	<i>Carabus arcensis</i>	O		
Brouci	střevlík nepravidelný ****	<i>Carabus irregularis</i>	O	NT	
Brouci	střevlík +	<i>Carabus problematicus</i>	O		
Brouci	střevlík Scheidlerův ****	<i>Carabus scheidleri</i>	O		
Brouci	svižník polní ****	<i>Cicindela campestris</i>	O		
Brouci	svižník lesní +	<i>Cicindela sylvatica</i>	O	NT	
Brouci	svižník lesomil ****	<i>Cicindela sylvicola</i>	O		
Brouci	krytohlav ***	<i>Cryptocephalus pusillus</i>		EN	
Brouci	krytohlav ***	<i>Cryptocephalus quinquepunctatus</i>		EN	
Brouci	krytohlav ***	<i>Cryptocephalus vittatus</i>		EN	
Brouci	svižník německý +	<i>Cylindera germanica</i>	O	VU	
Brouci	váleček ***	<i>Cylindromorphus filum</i>		EN	
Brouci	lesknáček ***	<i>Cyllodes ater</i>		VU	
Brouci	pýchavkovník ***	<i>Dapsa denticollis</i>		VU	
Brouci	kovařík ****	<i>Denticollis rubens</i>		VU	
Brouci	rákosníček ***	<i>Donacia versicolorea</i>		EN	
Brouci	topolníček ***	<i>Dorytomus dorsalis</i>		VU	
Brouci	kovařík ***	<i>Drapetes mordelloides</i>		EN	
Brouci	potápník ****	<i>Dytiscus circumflexus</i>		VU	
Brouci	pýchavkovník červcový ***	<i>Endomychus coccineus</i>		VU	
Brouci	drabčík ***	<i>Gabrius bescidicus</i>		CR	
Brouci	zdobenec zelenavý ****	<i>Gnorimus nobilis</i>	SO	VU	
Brouci	vírník obecný ***	<i>Gyrinus natator</i>		RE	
Brouci	plavčík ***	<i>Haliphus fulvus</i>		VU	
Brouci	dlouhan ***	<i>Helianthemapion velatum</i>		EN	
Brouci	kovařík ***	<i>Hypoganus inunctus</i>		EN	
Brouci	krasec měďák ****	<i>Chalcophora mariana</i>	O	NT	
Brouci	pestřec temný ***	<i>Chlaenius tristis</i>		VU	
Brouci	mandelinka ***	<i>Chrysomela cuprea</i>		EN	
Brouci	dřepčík ***	<i>Longitarsus helvolus</i>		EN	
Brouci	majka obecná ***	<i>Meloe proscarabaeus</i>	O	EN	
Brouci	majka ****	<i>Meloe rugosus</i>	O	VU	
Brouci	majka fialová ****	<i>Meloe violaceus</i>	O	VU	
Brouci	+++	<i>Mycetophagus multipunctatus</i>		VU	
Brouci	potemník ***	<i>Neomida haemorrhoidalis</i>		VU	

Brouci	drabčík ***	<i>Neuraphes rubicundus</i>		VU	
Brouci	chrobák ozbrojený ***	<i>Odonteus armiger</i>	O	EN	
Brouci	kvapník ***	<i>Ophonus stictus</i>		VU	
Brouci	mandelinka nejskvělejší ***	<i>Oreina speciosissima ignita</i>		CR	
Brouci	***	<i>Orchesia grandicollis</i>		CR	
Brouci	zlatohlávek tmavý ***	<i>Oxythyrea funesta</i>	O		
Brouci	kovařík ***	<i>Pheletes quercus</i>		VU	
Brouci	nosatec ***	<i>Phytobius leucogaster</i>		VU	
Brouci	kovařík ***	<i>Quasimus minutissimus</i>		VU	
Brouci	krasec ***	<i>Trachys troglodytes</i>		EN	
Brouci	zdobenec skvrnitý ****	<i>Trichius fasciatus</i>	O	NT	
Brouci	trojáč ***	<i>Triplax lepida</i>		VU	
Dvoukřídlí	čihalka pospolitá ***	<i>Atherix ibis</i>	O	VU	
Dvoukřídlí	různatka ***	<i>Paraclusia tigrina</i>		VU	
Jepice	jepice podivná ***	<i>Arthroplea congener</i>		VU	
Korýši	rak říční ****	<i>Astacus astacus</i>	KO	EN	
Měkkýši	zemoun skalní ****	<i>Aegopsis verticillus</i>		VU	
Měkkýši	levotočka bažinná ***	<i>Aplexa hypnorum</i>		VU	
Měkkýši	závornatka křížatá ***	<i>Clausilia cruciata</i>		VU	
Měkkýši	vrásenka orlojovitá ***	<i>Discus perspectivus</i>		VU	
Měkkýši	kuželík tmavý ***	<i>Euconulus praticola</i>		VU	
Měkkýši	řasnatka nadmutá ***	<i>Macrogastra tumida</i>		VU	
Měkkýši	perlorodka říční ***	<i>Margaritifera margaritifera</i>	KO	CR	HDII, HD V
Měkkýši	jehlovka hladká ***	<i>Platyla polita</i>		VU	
Měkkýši	lištovka lesklá ***	<i>Segmentina nitida</i>		VU	
Měkkýši	velevrub tupý **	<i>Unio crassus</i>	SO	EN	HDII, HD IV
Měkkýši	vrkoč horský ***	<i>Vertigo alpestris</i>		VU	
Měkkýši	vrkoč útlý ***	<i>Vertigo angustior</i>		VU	
Měkkýši	vrkoč mnohozubý ***	<i>Vertigo antivertigo</i>		VU	
Měkkýši	skelníčka zjizvená ***	<i>Vitrea subrimata</i>		VU	
Motýli	batolec červený ****	<i>Apatura ilia</i>	O		
Motýli	batolec duhový ****	<i>Apatura iris</i>	O		
Motýli	perleťovec prostřední ****	<i>Argynnis adippe</i>		VU	
Motýli	modrásek pumpavový ****	<i>Aricia artaxerxes</i>		EN	
Motýli	modrásek bělopásný ****	<i>Aricia eumedon</i>		VU	
Motýli	perleťovec severní ***	<i>Boloria aquilonaris</i>		EN	
Motýli	perleťovec mokřadní ****	<i>Boloria eunomia</i>	O	VU	
Motýli	perleťovec fialkový ****	<i>Boloria euphrosyne</i>		VU	

Motýli	okáč voňavkový ****	<i>Brintesia circe</i>		VU	
Motýli	modrásek lesní ****	<i>Cyaniris semiargus</i>		VU	
Motýli	okáč kluběnkový ****	<i>Erebia aethiops</i>		VU	
Motýli	přástevník kostivalový ****	<i>Euplagia quadripunctaria</i>			HD II, HD IV
Motýli	dlouhozobka chrastavcová ***	<i>Hemaris tityus</i>		EN	
Motýli	soumračník čárkovaný ****	<i>Hesperia comma</i>		VU	
Motýli	lišaj pryšcový ***	<i>Hyles euphorbiae</i>	O	EN	
Motýli	lišaj svízelový ***	<i>Hyles gallii</i>		VU	
Motýli	otakárek ovocný ***	<i>Iphiclides podalirius</i>	O	VU	
Motýli	bělásek hrachorový ****	<i>Leptidea sinapis</i>		VU	
Motýli	bělopásek dvouřadý ****	<i>Limenitis camilla</i>	O	VU	
Motýli	bělopásek topolový ****	<i>Limenitis populi</i>	O		
Motýli	ohniváček černočárny ****	<i>Lycaena dispar</i>	SO		HDII, HD IV
Motýli	hnědásek kostkovaný ****	<i>Melitaea cinxia</i>		EN	
Motýli	hnědásek rozrazilový ****	<i>Melitaea diamina</i>		EN	
Motýli	okáč ovsový **	<i>Minois dryas</i>		VU	
Motýli	otakárek fenyklový ****	<i>Papilio machaon</i>	O		
Motýli	modrásek bahenní ****	<i>Phengaris nausithous</i>	SO	NT	HDII, HD IV
Motýli	modrásek očkovaný ****	<i>Phengaris teleius</i>	SO	VU	HDII, HD IV
Motýli	modrásek jetelový ****	<i>Polyommatus bellargus</i>		VU	
Motýli	modrásek hnědoskvrnný ****	<i>Polyommatus daphnis</i>		VU	
Motýli	modrásek černočárny ****	<i>Pseudophilotes baton</i>		CR	
Motýli	soumračník bělopásný ****	<i>Pyrgus alveus</i>		CR	
Motýli	přástevník angreštový ****	<i>Rhyparia purpurata</i>		EN	
Motýli	ostruháček jilmový ****	<i>Satyrrium w-album</i>		VU	
Motýli	soumračník žlutoskvrnný ***	<i>Thymelicus acteon</i>		EN	
Neuropte- roidní hmyz	strumičník zlatooký ***	<i>Osmylus fulvicephalus</i>		VU	
Pavouci	snovačka světlá **	<i>Euryopis laeta</i>		EN	
Pavouci	plachetnatka myší ***	<i>Formiphantes lephthyphantiformis</i>		VU	
Pavouci	pavučenka srstnatá ***	<i>Lasiargus hirsutus</i>		VU	
Pavouci	skákavka šedá ***	<i>Sitticus distinguendus</i>		EN	
Pavouci	mysmena horská	<i>Trogloneta granulum</i>		VU	

	+++				
Ploštice	hrabulka dvojtečná ++	<i>Adomerus biguttatus</i>		VU	
Ploštice	bruslařka říční +++	<i>Aquarius najas</i>		VU	
Ploštice	++	<i>Bothynotus pilosus</i>		VU	
Ploštice	pozemka ++	<i>Megalonotus antennatus</i>		VU	
Ploštice	++	<i>Megalonotus hirsutus</i>		EN	
Ploštice	klešťanka trojčárná +++	<i>Sigara semistriata</i>		VU	
Ploštice	++	<i>Tytthus pygmaeus</i>		EN	
Pošvatky	pošvatka +++	<i>Isoperla rivulorum</i>		VU	
Pošvatky	pošvatka +++	<i>Nemoura sciurus</i>		VU	
Pošvatky	pošvatka rybářice +++	<i>Perla burmeisteriana</i>		VU	
Stejnokřídílí	cikáda chlumní +	<i>Cicadetta montana</i>		VU	
Vážky	šídlo sítinové ****	<i>Aeshna juncea</i>		VU	
Vážky	páskovec kroužkovaný ****	<i>Cordulegaster boltonii</i>		VU	
Vážky	klínatka vidlitá ****	<i>Onychogomphus forcipatus</i>		EN	
Vážky	klínatka rohatá ****	<i>Ophiogomphus cecilia</i>	SO	EN	HDII, HD IV
Vážky	vážka hnědoskvrnná ****	<i>Orthetrum brunneum</i>		EN	

Tab. č. 17: Přehled zjištěných druhů – obratlovci

Kategorie	České jméno	Latinské jméno	Vyhláška ¹	Červený seznam ³	Evropsky významný druh (BD I, HD II/ IV) ⁴
Netopýři	netopýr Brandtův****	<i>Myotis brandtii</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr brvitý***	<i>Myotis emarginatus</i>	KO	VU	HDII, HD IV
Netopýři	netopýr černý***	<i>Barbastella barbastellus</i>	KO		HDII, HD IV
Netopýři	netopýr dlouhouchý***	<i>Plecotus austriacus</i>	SO		
Netopýři	netopýr hvízdavý****	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr parkový**	<i>Pipistrellus nathusii</i>	SO	DD	
Netopýři	netopýr pestrý+	<i>Vespertilio murinus</i>	SO	DD	HD IV
Netopýři	netopýr rezavý****	<i>Nyctalus noctula</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr řasnatý****	<i>Myotis nattereri</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr severní***	<i>Eptesicus nilssonii</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr stromový****	<i>Nyctalus leisleri</i>	SO	DD	HD IV
Netopýři	netopýr ušatý***	<i>Plecotus auritus</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr večerní****	<i>Eptesicus serotinus</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr velkouchý****	<i>Myotis bechsteinii</i>	SO	DD	HDII, HD IV
Netopýři	netopýr velký****	<i>Myotis myotis</i>	KO	VU	HDII, HD IV
Netopýři	netopýr vodní****	<i>Myotis daubentonii</i>	SO		HD IV
Netopýři	netopýr vousatý****	<i>Myotis mystacinus</i>	SO		HD IV

Netopýři	vrápenec malý****	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	KO	EN	HDII, HD IV
Obojživelníci	blatnice skvrnitá****	<i>Pelobates fuscus</i>	SO	NT	HD IV
Obojživelníci	čolek horský****	<i>Triturus alpestris</i>	SO	NT	
Obojživelníci	čolek obecný****	<i>Triturus vulgaris</i>	SO	NT	
Obojživelníci	čolek velký****	<i>Triturus cristatus</i>	SO	EN	HDII, HD IV
Obojživelníci	kuňka obecná****	<i>Bombina bombina</i>	SO	EN	HDII, HD IV
Obojživelníci	kuňka žlutobřichá****	<i>Bombina variegata</i>	SO	CR	HDII, HD IV
Obojživelníci	ropucha obecná****	<i>Bufo bufo</i>	O	NT	
Obojživelníci	ropucha zelená****	<i>Bufo viridis</i>	SO	NT	HD IV
Obojživelníci	rosnička zelená****	<i>Hyla arborea</i>	SO	NT	HD IV
Obojživelníci	skokan ostronosý***	<i>Rana arvalis</i>	KO	EN	
Obojživelníci	skokan štíhlý****	<i>Rana dalmatina</i>	SO	NT	HD IV
Obojživelníci	skokan vodní synklepton****	<i>Rana esculenta synklepton</i>	SO		HD V
Obojživelníci	skokan zelený****	<i>Rana kl. esculenta</i>	SO	NT	HD V
Plazi	ještěrka obecná****	<i>Lacerta agilis</i>	SO	NT	HD IV
Plazi	ještěrka živorodá****	<i>Zootoca vivipara</i>	SO	NT	
Plazi	slepýš křehký****	<i>Anguis fragilis</i>	SO		
Plazi	užovka hladká****	<i>Coronella austriaca</i>	SO	VU	HD IV
Plazi	užovka obojková****	<i>Natrix natrix</i>	O		
Plazi	zmije obecná****	<i>Vipera berus</i>	KO	VU	
Ptáci	bekasina otavní****	<i>Gallinago gallinago</i>	SO	EN	
Ptáci	bramborníček černohlavý****	<i>Saxicola rubicola</i>	O	VU	
Ptáci	bramborníček hnědý***	<i>Saxicola rubetra</i>	O		
Ptáci	brkoslav severní****	<i>Bombycilla garrulus</i>	O		
Ptáci	cvrčilka slavíková***	<i>Locustella luscinioides</i>	O	EN	
Ptáci	čáp bílý****	<i>Ciconia ciconia</i>	O	NT	BD I
Ptáci	čáp černý****	<i>Ciconia nigra</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	čejka chocholatá****	<i>Vanellus vanellus</i>		VU	
Ptáci	čírka modrá****	<i>Anas querquedula</i>	SO	CR	
Ptáci	datlík tříprstý****	<i>Picoides tridactylus</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	dudek chocholatý****	<i>Upupa epops</i>	SO	EN	
Ptáci	holub doupňák****	<i>Columba oenas</i>	SO	VU	
Ptáci	husa velká****	<i>Anser anser</i>		EN	
Ptáci	hýl rudý**	<i>Carpodacus erythrinus</i>	O	VU	
Ptáci	chřástal polní****	<i>Crex crex</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	chřástal vodní***	<i>Rallus aquaticus</i>	SO	VU	
Ptáci	jeřábek lesní****	<i>Bonasa bonasia</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	jestřáb lesní***	<i>Accipiter gentilis</i>	O	VU	

Ptáci	konipas luční ⁺⁺⁺	<i>Motacilla flava</i>	SO	VU	
Ptáci	kopřivka obecná ⁺⁺⁺⁺	<i>Anas strepera</i>	O	VU	
Ptáci	kormorán velký ⁺⁺⁺⁺	<i>Phalacrocorax carbo</i>		VU	
Ptáci	kos horský ⁺⁺⁺	<i>Turdus torquatus</i>	SO	EN	
Ptáci	krahujec obecný ⁺⁺⁺⁺	<i>Accipiter nisus</i>	SO	VU	
Ptáci	krkavec velký ⁺⁺⁺⁺	<i>Corvus corax</i>	O	VU	
Ptáci	krutihlav obecný ⁺⁺⁺⁺	<i>Jynx torquilla</i>	SO	VU	
Ptáci	křepelka polní ⁺⁺⁺⁺	<i>Coturnix coturnix</i>	SO	NT	
Ptáci	kulík říční ⁺⁺⁺⁺	<i>Charadrius dubius</i>		VU	
Ptáci	kulíšek nejmenší ⁺⁺⁺⁺	<i>Glaucidium passerinum</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	kvakoš noční ⁺⁺⁺⁺	<i>Nycticorax nycticorax</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	labuť velká ⁺⁺⁺⁺	<i>Cygnus olor</i>		VU	
Ptáci	ledňáček říční ⁺⁺⁺⁺	<i>Alcedo atthis</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	lejsek malý ⁺⁺⁺⁺	<i>Ficedula parva</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	lejsek šedý ⁺⁺⁺⁺	<i>Muscicapa striata</i>	O		
Ptáci	lelek lesní ⁺⁺⁺	<i>Caprimulgus europaeus</i>	SO	EN	
Ptáci	luňák červený ⁺⁺⁺⁺	<i>Milvus milvus</i>	KO	CR	BD I
Ptáci	lžičák pestrý ⁺⁺⁺	<i>Anas clypeata</i>	SO	CR	
Ptáci	slavík modráček středoevropský ⁺⁺⁺⁺ +	<i>Luscinia svecica cyanecula</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	moták lužní ⁺⁺⁺⁺	<i>Circus pygargus</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	moták pilich ⁺⁺⁺⁺	<i>Circus cyaneus</i>	SO	CR	BD I
Ptáci	moták pochop ⁺⁺⁺⁺	<i>Circus aeruginosus</i>	O	VU	BD I
Ptáci	orel křiklavý ⁺⁺⁺	<i>Aquila pomarina</i>	KO	RE	
Ptáci	orel mořský ⁺⁺⁺⁺	<i>Haliaeetus albicilla</i>	KO	CR	BD I
Ptáci	ořešník kropenatý ⁺⁺⁺⁺	<i>Nucifraga caryocatactes</i>	O	VU	
Ptáci	ostříž lesní ⁺⁺⁺⁺	<i>Falco subbuteo</i>	SO	EN	
Ptáci	pěnice vlašská ⁺⁺⁺⁺	<i>Sylvia nisoria</i>	SO	VU	BD I
Ptáci	potápka černokrká ⁺⁺⁺	<i>Podiceps nigricollis</i>	O	EN	
Ptáci	potápka malá ⁺⁺⁺⁺	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	O	VU	
Ptáci	potápka roháč ⁺⁺⁺⁺	<i>Podiceps cristatus</i>	O	VU	
Ptáci	racek chechtavý ⁺⁺⁺⁺	<i>Larus ridibundus</i>		VU	
Ptáci	rákosník velký ⁺⁺	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	SO	VU	
Ptáci	rorýs obecný ⁺⁺⁺⁺	<i>Apus apus</i>	O		
Ptáci	rybák černý ⁺⁺⁺	<i>Chlidonias niger</i>	KO	CR	BD I
Ptáci	rybák obecný ⁺⁺⁺⁺	<i>Sterna hirundo</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	skřivan lesní ⁺⁺⁺⁺	<i>Lullula arborea</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	sluka lesní ⁺⁺⁺	<i>Scolopax rusticola</i>	O	VU	
Ptáci	sokol stěhovavý ⁺⁺⁺	<i>Falco peregrinus</i>	KO	CR	
Ptáci	strakapoud malý ⁺⁺⁺⁺	<i>Dendrocopos minor</i>		VU	
Ptáci	strakapoud prostřední ⁺⁺⁺⁺	<i>Dendrocopos medius</i>	O	VU	BD I
Ptáci	sýc rousný ⁺⁺⁺⁺	<i>Aegolius funereus</i>	SO	VU	BD I

Ptáci	sýček obecný****	<i>Athene noctua</i>	SO	EN	
Ptáci	ťuhák obecný****	<i>Lanius collurio</i>	O	NT	BD I
Ptáci	ťuhák šedý****	<i>Lanius excubitor</i>	O	VU	
Ptáci	včelojed lesní****	<i>Pernis apivorus</i>	SO	EN	BD I
Ptáci	vlaštovka obecná****	<i>Hirundo rustica</i>	O		
Ptáci	vodouš kropenatý****	<i>Tringa ochropus</i>	SO	EN	
Ptáci	volavka bílá****	<i>Egretta alba</i>	SO		BD I
Ptáci	výr velký****	<i>Bubo bubo</i>	O	EN	BD I
Ptáci	žluna šedá****	<i>Picus canus</i>		VU	
Ptáci	žluva hajní****	<i>Oriolus oriolus</i>	SO		
Ryby a mihule	kapr obecný****	<i>Cyprinus carpio</i>		RE	
Ryby a mihule	mihule potoční****	<i>Lampetra planeri</i>	KO	EN	HDII
Ryby a mihule	slunka obecná***	<i>Leucaspis delineatus</i>		CR	
Ryby a mihule	střevle potoční****	<i>Phoxinus phoxinus</i>	O	VU	
Ryby a mihule	vranka obecná****	<i>Cottus gobio</i>	O	VU	HDII
Savci	bělozubka bělobřichá****	<i>Crocidura leucodon</i>	O		
Savci	bobr evropský****	<i>Castor fiber</i>	SO	VU	HDII, HD IV
Savci	plšík lískový****	<i>Muscardinus avellanarius</i>	SO		HD IV
Savci	rejsek horský**	<i>Sorex alpinus</i>	SO	VU	
Savci	rys ostrovid****	<i>Lynx lynx</i>	SO	EN	HDII, HD IV
Savci	veverka obecná****	<i>Sciurus vulgaris</i>	O	EN	
Savci	vlk obecný***	<i>Canis lupus</i>	KO	CR	HDII, HD IV
Savci	vydra říční****	<i>Lutra lutra</i>	SO	VU	HDII, HD IV

Komentáře k významnějším druhům (řazeno abecedně)

Bezobratlí

Bezočka šídlovitá (*Ceciliodes acicula*): stepní druh vápenců, silné populace v NPR Vyšenské kopce. Pastva, sečení, vyřezávání náletu se jeví jako vhodný management.

Hnědásek rozrazilový (*Melitaea diamina*): jen v PP Provázková louka, do 30 jedinců, vazba na *Valeriana* sp., druh zachovalých slatinných luk a rašelinišť. Mozaikovitě sečení louky je nutné pro přežití housenek do dalšího roku.

Chrobák ozbrojený (*Odontaeus armiger*): ojedinělé nálezy v NPR Vyšenské kopce a PP Na stráži, neznalost populací. Pastva udržuje nízký trávník, který je vhodný pro výskyt stepního druhu.

Majka *Meloe rugosus*: Brložsko, ojedinělé nálezy, stepní suché stráně, cesty. Sečení udržuje nižší vegetaci, pastva by byla vhodnější.

Modrásek černočárny (*Pseudophilotes baton*): kriticky ohrožený, v současnosti neznámý, poslední jedinci byli pozorováni v PP Na stráži, výskyt na Brložsku možný, obývá silně obnažené a narušené suché stráně s mateřídouškou. Pastva, sečení, vyřezávání náletu. Populace byla objevena v kriticky nízké velikosti. Od roku 2004 se i přes značnou snahu nepodařilo tento druh v CHKO Blanský les potvrdit.

Modrásek hnědoskvrnný (*Polyommatus daphnis*): stabilní populace v NPR Vyšenské kopce a v okolí Č. Krumlova, teplomilný druh, v jižních Čechách jen v CHKO Blanský les. Pastva, sečení, vyřezávání náletu – udržování nízkých trávníků s čičorkou pestrou.

Modrásek očkovaný (*Maculinea teleius*): perspektivní populace v Červeném Dvoře a v PP Provázková louka. Management zajištěn správně časovaným sečením totenových luk. Předmětný druh EVL Blanský les.

- Mravenec boreální (*Formica aquilonia*): 3600 evidovaných hnízd na 350 ha jižního svahu Kletě (odhad hnízd 5000), největší hustota evid. hnízd ve střední Evropě. Bez zásahu, využití podle LHP.
- Mysmena horská (*Trogloneta granulum*): ojediněle v suťových lesích v bučinách. Bez zásahu.
- Okáč kluběnkový (*Erebia aethiops*): velmi silné stabilní populace (Vyšenské kopce, Holubovské hadce, údolí Vltavy) nadregionálního významu. Pastva, sečení, vyřezávání náletu, PR Holubovské hadce bez zásahu.
- Perlorodka říční (*Margaritifera margaritifera*): v důsledku zhoršující se kvality vody byla v roce 1990 dožívající populace v rámci záchranného přenosu perlorodky říční odlovena a převezena do záchranné odchovny. V Křemžském (místně zvaném Dobročkovský či Brložský) a Smědečském potoce bylo celkem nalezeno 722 živých a 174 čerstvě uhynulých jedinců.
- Přástevník kostivalový (*Calimorpha quadripunctaria*): tento prioritní druh Natura 2000 se stabilně vyskytuje v kaňonu Vltavy a v NPR Vyšenské kopce, roztroušeně na mnoha místech CHKO. Pastva, sečení a některé lokality bez zásahu. Předmětný druh EVL Blanský les.
- Rak říční (*Astacus astacus*): občasné nálezy v čistších tocích, např. PP Šimečkova stráň. Bez zásahu.
- Řasnatka nadmutá (*Macrogastera tumida*): karpatský endemit vlhkých horských lesů – lokalita Bulový. Bez zásahu.
- Sklípkánek hnědý (*Atypus affinis*): stepní druh, populace neprozkoumaná, ojediněle v NPR Vyšenské kopce. Pastva, sečení, vyřezávání náletu. Neznalost velikosti populace.
- Soumračník západní (*Pyrgus trebevicensis*): malá, nedostatečně prozkoumaná populace, v ČR jen Boletice, Vyšenské kopce, Pošumaví. Několik ex. každoročně pozorováno v červnu v NPR Vyšenské kopce, pastva, sečení, vyřezávání náletu. Podpora trávníků s devaterníkem.
- Vrkoč útlý (*Vertigo angustior*): nálezy z PP Dobročkovské hadce, vlhké louky. Část sečení, část bez zásahu. Neprozkoumaná populace. Předmětný druh EVL Blanský les.
- Závornatka drsná (*Clausilia dubia*): stepní i lesní druh, silné populace. V lesích bez zásahu, v bezlesí pastva a sečení.
- Zelenáček devaterníkový (*Adscita geryon*): vzácný druh stepí na vápencích, NPR Vyšenské kopce a okolí, pravidelný výskyt na stepních biotopech s devaterníkem. Pastva, sečení, vyřezávání náletu.
- Zemoun skalní (*Aegopis verticillus*): Alpsko-dinárský prvek, teplé vápence i suťové lesy, stabilní a hojný v NPR Vyšenské kopce. V lesích bez zásahu, v bezlesí pastva a sečení.

Obratlovci

- Čolek velký (*Triturus cristatus*): nálezy z drobných tůňek na Brložsku. Bez zásahu.
- Holub doupňák (*Columba oeneas*): hnízdí v porostech starých bučin (PR Klet'). Bez zásahu.
- Lejsek malý (*Ficedula parva*): výskyt v masivu hory Klet' v porostech horských bučin. Bez zásahu.
- Mihule potoční (*Lampetra planeri*): největší výskyt zaznamenán na Chvalšinském potoce (desítky jedinců), zjištěna také v Křemžském potoce. Bez zásahu. Předmětný druh EVL Blanský les.
- Myšivka horská (*Sicista betulina*): nedostatečně prozkoumaná populace, nálezy z vlhkých luk v okolí Borové. Bez zásahu.
- Netopýr černý (*Barbastella barbastellus*): zaznamenána dvě zimoviště tohoto druhu (Třísov, Zlatá Koruna), výskyt vždy několika jedinců. Bez zásahu.
- Netopýr velký (*Myotis myotis*): letní kolonie s početností několika desítek jedinců jsou známy z Chvalšín a Brloha, nálezy jedinců jsou také ze zimoviště v Třísově. Bez zásahu. Předmětný druh EVL Blanský les.

Rejsek horský (*Sorex alpinus*): v nízkých populačních hustotách rozšířen u okrajů potoků v horských lesích (Ptačí stěna, Kleť, Hejdlov, Kokotínský potok). Bez zásahu.

Rys ostrovid (*Lynx lynx*): v oblasti v současnosti pravidelný výskyt jedinců (Vysoká Běta). Byl zaznamenán pohyb samice s mláďaty. Bez zásahu. Předmětný druh EVL Blanský les.

Sýc rousný (*Aegolius funereus*): roztroušený výskyt ve smíšených horských lesích (Červený Dvůr). Bez zásahu.

Sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*): výjimečný záznam migrujícího jedince, druh se na území CHKO trvale nevyskytuje.

Užovka hladká (*Coronella austriaca*): nálezy z míst se stepními trávníky a skalními výchozy (Vyšenské kopce). V NPR Vyšenské kopce pastva, sečení, vyřezávání náletu.

Vranka obecná (*Cotus gobio*): zaznamenán výskyt několika desítek jedinců v oblasti Křemžského a Chvalšinského potoka. Bez zásahu. Předmětný druh EVL Blanský les.

Vydra říční (*Lutra lutra*): pravidelný výskyt podél drobných toků a na rybnících. Bez zásahu.

Vlk obecný (*Canis lupus*): výjimečný záznam migrujícího jedince. Stabilní výskyt na území CHKO není.

Celkově lze říci, že se za poslední dekádu stabilizovaly nebo zvedly populace bezobratlých živočichů vázaných na vápencové bezlesí. Realizované mozaikovitě kosení, pastva a vyřezávání náletových dřevin mají zásadní pozitivní vliv na stav tohoto biotopu.

Lesní fauna odpovídá kvalitativnímu a věkovému složení lesa podle LHP. Správa mapuje výskyt doupných stromů. Stromy jsou na základě dohody s LČR označovány a práce v lese prováděny s ohledem na jejich zachování v porostu. V případě rysa dochází celkově k poklesu početnosti vlivem nelegálního odstřelu. Vydra říční je v CHKO častá, poměrně stabilní populace odpovídá potravní nabídce druhu.

Při jarním tahu obojživelníků Správa zajišťuje z prostředků PPK přenos v nejexponovanější lokalitě, tj. na silnici přes hráz Adolfovského rybníka v Holubově. Každoročně bývá přeneseno cca 1000 žab. Identifiková jsou další tahová místa – na silnici č. II/143 u Rojšína a na silnici č. III/1418 u odbočky na Novou Ves.

3.9. Invazní a expanzivní druhy

Podle § 5 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb. je geograficky nepůvodní druh rostliny nebo živočicha takový druh, který není součástí přirozených společenstev určitého regionu. Za druhy invazní (sensu Pyšek et al. 2012) jsou považovány druhy nepůvodní, které jsou schopny šířit se samovolně na další lokality a zapojovat se do přirozené původní vegetace či ji zcela vytlačit. Druhy expanzivní jsou druhy domácího původu, které se také samovolně šíří na další lokality a na místa, která pro ně nejsou přirozená.

Invazní a expanzivní druhy rostlin

Velmi podrobné informace o rozšíření velkého počtu invazních rostlin v obcích na území CHKO Blanský les přináší práce Kolář et al. (2006).

Tab. č. 18: Počty zavlečených taxonů v obcích Blanského lesa (převzato z Kolář et al. 2006)

	Přechodný výskyt	Naturalizované	Invazní	Celkem
Archeofyty	7	80	13	100
Neofyty	20	19	30	69
Celkem	27	99	43	169

Acer negundo (javor jasanolistý) – velmi nebezpečný invazní druh, vzácně vysazovaný podél cest, do parkových úprav a zahrad. Občas zplaňující, např. 2 exempláře v lomu ve Vyšném (pravidelně vyřezáván).

Calamagrostis epigejos (třtina křovištní) – druh v současné době v ČR silně expanduje, na území CHKO Blanský les se vyskytuje roztroušeně až hojně. Vyhledává rumišťe v obcích a v jejich okolí, okraje cest, lomy, zarůstá dlouhodobě neobhospodařované plochy atd. Na obsazených místech se velmi rychle rozšiřuje a vytváří rozsáhlé, téměř monodominantní porosty. Na vybraných lokalitách je prováděno kosení za účelem omezení dalšího šíření, jinde však nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu.

Carex brizoides (ostřice třeslicovitá) – druh velmi často expandující do přirozených i polopřirozených (převážně neobhospodařovaných) mokřadních společenstev (potoční olšiny, vlhké louky), kde vytváří velmi husté porosty téměř bez účasti dalších druhů. Původní druhy rychle ustupují až následně zcela zmizí. Ostřice třeslicovitá se vyskytuje roztroušeně až hojně na celém území CHKO Blanský les. Pouze na vybraných lokalitách (PP Provázková louka) je pravidelně několikrát do roka kosena.

Cytisus scoparius (janovec metlatý) – vyskytuje se roztroušeně až hojně po celém území CHKO Blanský les, kromě lesnatých částí, kde zcela chybí nebo je výrazně vzácnější. Osidluje lesní okraje a lemy, neobhospodařovaná místa, lesní loučky, průseky pod elektrickým vedením atd. K negativním vlivům patří zarůstání a invaze do neobhospodařovaných míst, lesních okrajů a lemů. Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu.

Digitalis purpurea (náprstník červený) – roztroušeně v lesích téměř na celém území CHKO Blanský les, zejména podél lesních cest a na pasekách. Jakákoli opatření omezující jeho výskyt by byla v tuto dobu již zbytečná. V lesních porostech vytváří dominanty pouze na světlých místech (vývraty), mimo ně přežívá roztroušeně ve sterilním stavu (listová přízemní růžice). Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu.

Echinops sphaerocephalus (bělotrn kulatohlavý) – na území CHKO Blanský les se vyskytuje lokálně hojně (např. území bývalého vojenského cvičiště v blízkosti Č. Krumlova či PP Na Stráži, PP Výří vrch), přičemž největší invaze proběhla v posledním desetiletí. Druh je potenciálně značně nebezpečný, proto bylo na všech třech lokalitách přistoupeno k jeho mechanické likvidaci (odstranění rostlin před dozráním semen).

Fraxinus excelsior (jasan ztepilý) – na území CHKO Blanský les je s velkou pravděpodobností, podobně jako na celém Českokrumlovsku, nepůvodní dřevinou. Na Českokrumlovsku byl do lesních kultur zaveden v letech 1765–1775 (cf. Zálaha 1975). Kromě citované práce tomu nasvědčuje jeho absence v přírodě blízkých lesních porostech (např. NPR Žofínský prales, NPP Hojná Voda). Zaznamenán nebyl ani např. v pylovém záznamu v půdním profilu z Žofínského pralesa (cf. Průša 1985). V současnosti je běžně vysazován do lesních porostů (především nivy, vlhké partie lesů, kotlíky) a podél cest. V nižších a středních partiích CHKO Blanský les (v místech výskytu jasanu) začíná invadovat do okolní vegetace a v důsledku toho dochází ke změnám bylinného patra. Velmi ohrožené jsou zejména skalní a vápencové lokality. Invaze jasanu do lesních a nelesních stanovišť je velmi komplikovaný jev způsobený pravděpodobně celou řadou propojených faktorů. Je velmi nutné se invazi jasanu intenzivně věnovat a na vybraných místech nastavit vhodná opatření k zastavení nebo zpomalení invaze (alespoň na území rezervací). Na vybraných místech v NPR Vyšenské kopce bylo započato vyřezávání plodných jedinců.

Impatiens glandulifera (netýkavka žláznatá) – velmi významná invazní rostlina s těžištěm výskytu v nivě Vltavy, odkud pozvolna proniká podél jejích přítoků. V nivě Vltavy vytváří rozsáhlé porosty téměř po celém toku, roste jak v lučních, tak v lesních společenstvech

a v době květu místy téměř dominuje. V lesích, zvláště jehličnatých vystupuje z nivy do svahů až na hranu kaňonu (patrně hlavně po jejich smýcení). Vzácně až roztroušeně se vyskytuje po celé CHKO, zejména v obcích (často opět v doprovodu vodotečí), při cestách, na rumišťích apod. Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu, kromě lokality na jz. svahu hory Kletě (Jahodový lom), kde bylo realizováno vytrhávání kvetoucích rostlin (výskyt patrně již pominul). Přistoupení k cílené likvidaci v nivě Vltavy je v současné době zbytečné, protože se netýkavka žláznatá vyskytuje nad i pod úsekem zahrnutým do území CHKO. Likvidaci bude nutné zahájit v ochranném pásmu NPR Vyšenské kopce, kde hrozí její expanze do nivy Hučnice z porostů kolem Polečnice.

Impatiens parviflora (netýkavka malokvětá) – asijská rostlina vyskytující se roztroušeně až hojně na celém území CHKO Blanský les. Hojný výskyt je vázán na kaňon řeky Vltavy a na intravilány a okolí většiny obcí. Z těchto míst postupně proniká na další lokality (přítoky Vltavy, lesíky a křoviny v okolí obcí). Do lesních komplexů proniká pomaleji, často je rozšiřována lesní technikou nebo při údržbě lesních cest. Na lokalitách vniká do bylinného patra a často vytváří (sub)dominantu a v případě zlepšení podmínek (prosvětlení, snížení kompetice ostatních druhů) v letním aspektu naprosto dominuje. Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu.

Lupinus polyphyllus (lupina mnoholistá) – vzácně, místy až roztroušeně na celém území CHKO Blanský les. Vyhledává neobhospodařované loučky, příkopy cest, často se vyskytuje v blízkosti sídel jako pozůstatek po pěstování apod. Na lokalitách nevytváří rozsáhlejší porosty a nepřerůstá okolní vegetaci, výjimkou je PP Cvičák, kde je invadovaná velká část mezofilních porostů. Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu (v PP Cvičák je omezována pastvou skotu a kosením).

Pteridium aquilinum (hasivka orličí) – roztroušený, místy však hojný druh vyskytující se v návaznosti na lesní společenstva, odkud expanduje do lesních lemů a okrajů popř. až do často cenných lučních biotopů. Je častým průvodcem lesních pasek nebo světlých lesů. Vytváří rozsáhlé porosty a v době vegetačního optima zcela přerůstá a zastiňuje ostatní vegetaci (bylinné patro). Díky systému propojených oddenků je velmi obtížné rostlinu likvidovat. Problematický výskyt byl zaznamenán v PP Šimečkova stráž, kde zarůstá širokolisté trávníky na hadcových výchozech. V roce 2004 byl zahájen monitoring hasivky na této lokalitě (založení trvalých ploch, pokusy s aplikací Roundupu, vytrhávání). V roce 2005 zde byl zahájen speciální management sestávající z kosení celé plochy hasivky 2x ročně, pokud možno v době maximální depozice dusíku ve vegetativních orgánech (začátek července – září). Další sledovaná expanze je v PP Provázková louka, kde se hasivka šíří na okrajích vlhké bezkolencové louky. V roce 2006 bylo i zde zahájeno kosení 2x ročně (začátek července – září).

Quercus rubra (dub červený) – vzácně vysazován do lesních porostů a podél komunikací po celém území CHKO Blanský les. V blízkosti vysazených a plodných jedinců zplaňuje a místy vytváří husté „koberce“ stejnověkého zmlazení (např. při silnici mezi Janským Údolím a Brlohem). Od dalších výsadeb by mělo být zcela upuštěno a výsadby poblíž rezervací cíleně nahrazovány geograficky a stanovištně původními dřevinami. Nebyla prováděna žádná opatření k omezení výskytu.

Reynoutria japonica (křídlatka japonská) – hojně rozšířená rostlina v kaňonu řeky Vltavy a vzácně i ve zbylé části CHKO Blanský les. V kaňonu Vltavy vytváří jednotlivé trsy rostlin až souvislé porosty dlouhé a široké několik desítek metrů. Mimo kaňon Vltavy se vyskytuje v blízkosti obcí popř. podél cest a silnic, kam byla zavlečena pravděpodobně s navážkou materiálu. Její šíření je značně podpořeno mechanickým narušením vegetačního krytu (povodně, „protipovodňová“ opatření, úpravy terénu apod.). Do zapojené vegetace proniká také, ale poněkud pomaleji. Obsazené biotopy křídlatka zcela přerůstá a vytlačuje veškerou ostatní vegetaci. Od roku 2007 je pravidelně likvidováno 13 lokalit mimo kaňon řeky Vltavy.

Likvidace probíhá aplikací Roundupu v nejteplejších dnech v roce (pět lokalit již bylo zcela zlikvidováno). Evidováno je dalších asi 7 lokalit, které jsou mimo souvislou oblast výskytu (tj. kaňon řeky Vltavy) a je nutné k jejich likvidaci přistoupit.

Reynoutria sachalinensis (křídlatka sachalinská) – na území CHKO je známa ze tří lokalit – nivy Křemžského potoka v PR Holubovské hadce (vyhubena v roce 2010), rozsáhlý porost v nivě Křemžského potoka u Cvrčkova mlýna (od roku 2010 pravidelně ošetrován Roundupem) a na zahradě ve Starých Dobrkovicích (zde je nutné vstoupit v jednání s majitelem pozemku).

Rubus sp. div. (ostružiníky) – CHKO Blanský les je územím s bohatou diverzitou zástupců rodu, zejména jižní část (zaznamenáno bylo 43 druhů, což je téměř 35 % ostružiníkové flóry ČR). V lesích, zejména v nižších partiích CHKO vytváří rozsáhlé porosty, které s přibývajícím nadmořskou výškou ubývají (výrazně klesá jak počet druhů, tak i kvantita). Jejich šíření je celorepublikový jev pravděpodobně související s eutrofizací a synantropizací krajiny (blížeji Holub 1999). Největší problémy způsobují v lesním hospodářství, kde musí být pravidelně vyřezávány nebo likvidovány herbicidem, dokud mladé stromky neodrostou. Obsazují však i okraje lesů a dlouhodobě neobhospodařované louky. Významným biotopem, zvláště pro jejich rozšiřování, jsou okraje a příkopy silnic a cest. Opaření k omezení jejich výskytu jsou prováděna pouze v souvislosti s lesním hospodařením (prováděno je jak mechanické vyřezávání, tak chemické ošetření).

Některé druhy jsou však vzácné (zařazené do Červeného seznamu květeny ČR) a na území CHKO Blanský les jsou lokality významné pro celou ČR (*Rubus vestitus*, *R. hadracanthos*). CHKO Blanský les je také významným územím vzniku nových taxonů ostružiníku, které také zasluhují ochrannářskou pozornost.

Robinia pseudacacia (trnovník akát) – na území celé CHKO Blanský les roztroušeně rozšířená invazní dřevina, v minulosti záměrně vysazována a nyní se na těchto lokalitách udržuje a šíří na místa nová. Akát výrazně ovlivňuje druhové složení bylinného patra a vytváří téměř monodominantní porosty. Lokálním centrem výskytu je zářez železniční tratě od Vrábče po Český Krumlov (Holubov, Třísov, Zlatá Koruna, Český Krumlov). Hojně byl také vysazován ve většině obcí a v jejich okolí (např. Křemže, Vyšný, Jankov, Kvítkovice, Zlatá Koruna). Poměrně běžné jsou jednotlivé skupinky akátu vysázené zpravidla na okraji lesních porostů pravděpodobně místními včelaři. Vzácně se vyskytuje i na svazích kaňonu Vltavy (Zlatá Koruna). Omezování jeho výskytu je prováděno pouze v NPR Vyšenské kopce, kde je pravidelně vyřezáván a chemicky ošetřován.

V následujícím výčtu jsou uvedeny další invazní taxony vyskytující se na území CHKO Blanský les. Jejich přítomnost však nezpůsobuje velké nebezpečí pro ochrannářsky významná společenstva a indigenní druhy. Nepředpokládá se ani jejich případná invaze, ale je zapotřebí druhy monitorovat. Hvězdičkou (*) jsou označeny taxony vyskytující se na území CHKO Blanský les roztroušeně až hojně.

Ailanthus altissima (vzácně, Zlatá Koruna na hraně kaňonu Vltavy – samčí jedinec, vlakové nádraží v Českém Krumlově), *Amaranthus powellii* (vzácně v polních kulturách a na rumišťích), *Amaranthus retroflexus** (hojně na většině polí), *Arrherantherum elatius**, *Aster sp.* (pozůstatky po pěstování, bez zjevného šíření), *Bidens frondosa*, *Bunias orientalis* (vzácně, poblíž NPR Vyšenské kopce, může se šířit po železnici!), *Cirsium arvense**, *Conium maculatum* (vzácně v okolí zemědělských objektů a hnojišť), *Conyza canadensis**, *Digitaria ischaemum*, *Echinochloa crus-galli**, *Eragrostis minor*, *Erigeron annuus**, *Galinsoga quadriradiata**, *G. parviflora**, *Helianthus tuberosus* (vzácně až roztroušeně, spíše záměrně pěstován a jako pozůstatek kultury), *Lycium barbarum* (vzácně, na hranici CHKO Blanský les v Českém Krumlově), *Parthenocissus inserta*, *Pinus strobus* (vysazována v lesích – bez známek zplanění), *Populus × canadensis* (zplaňuje pouze z výsadby), *Rudbeckia laciniata* (vzácně v kaňonu Vltavy a v okolí sídel), *Prunus cerasifera**, *Solidago canadensis*,

S. gigantea (oba dva druhy se vyskytují zejména v obcích a jejich okolí), *Stellaria pallida*, *Symphoricarpos albus**, *Telekia speciosa* (park v Červeném Dvoře).

Mezi další expanzivní druhy vyskytující se na územích CHKO Blanský les patří: *Ligustrum vulgare* (pravděpodobně nepůvodní, roztroušeně až hojně se vyskytuje zejména v kaňonu Vltavy a mezi Chvalšínami a Českým Krumlovem), *Calamagrostis epigejos*, *Phalaris arundinacea* a *Phragmites australis*.

Pro předcházení problémů s rozšiřováním nepůvodních nebo původních, ale agresivních druhů rostlin, vydala Správa CHKO Blanský les jako doporučující odborný podklad Seznam dřevin pro výsadby na území CHKO Blanský les (viz Příloha č. 7). Přehled druhů dřevin použitelných pro výsadby na území CHKO Blanský les je rozděleno rozdělit na dvě hlavní části – doporučená výsadba do krajiny a výsadba v obcích.

Invazní druhy živočichů

Jako invazní druhy lze označit nepůvodní druhy, jejichž introdukce a následné šíření ohrožuje přirozená společenstva a původní druhy živočichů v dané oblasti (Mlíkovský a Stýblo 2006). Jako expanzivní pak druhy, které se na naše území rozšířily samovolně a rychle a úspěšně se šíří. Některé mohou představovat pro původní faunu ohrožení.

Níže jsou uvedeny významější druhy obou skupin, které byly na území CHKO zjištěny od roku 2000. V rámci péče o území je třeba se zaměřit na druhy, u kterých byl zjištěn negativní vliv na původní druhy a společenstva. Z problematických druhů se jedná zejm. o střevlíčku východní a norka amerického. V řadě případů ale nelze vzhledem k biologii druhu přistoupit k plošné eliminaci a je možná pouze eliminace lokální. Základem je v první řadě prevence – monitoring druhů a jejich vlivu na původní společenstva.

Invazní druhy jsou rozděleny dle Černého a šedého seznamu invazních druhů ČR (Pergl et al. 2016) do 4 kategorií. Hlavními kritérii pro zařazení jsou: aktuální rozšíření druhu, jeho schopnost šířit se, vliv na původní společenstva a doporučený management.

Vysvětlivky:

BL1 – druhy s významným impaktem; přímá likvidace, omezení veškeré manipulace a šíření

BL2 – druhy s prokázanou či předpokládanou vyšší mírou impaktu, málo ovlivnitelné druhy a druhy vysazované záměrně člověkem (myšlivost, rybářství); aplikovat případný lokální management dle potřeby, podpora alternativního využívání původních druhů, vysazování omezit jen na uzavřené areály (sádky a obory)

BL3 – druhy s omezeným či významným impaktem, rozšíření samovolné či neúmyslné; zabránit vysazování a dalšímu šíření, lokální populace omezovat či eliminovat příhodným managementem

GL – druhy s omezeným impaktem, v lokalitách ochrannásky méně významný není třeba proti nim zavádět žádná opatření, možno omezit výskyt vhodným managementem

Bezobratlí

plzák španělský (*Arion luisitanicus*) BL2

- původní areál: palearktická oblast – západní Evropa, Pyrenejský poloostrov
- výskyt v ČR: zavlečen importem rostlin ze západní Evropy v 90. letech 20. století; žije v kulturních plochách – zahrady, parky, pole, ruderalní stanoviště, ale často i v nivách řek a v lužních lesích
- výskyt v CHKO: nálezy po celé CHKO
- šíření: druh šířící se celou Evropou, v ČR nemá predátory ani specifické parazity
- vliv na společenstva: škodí zejména na zemědělských kulturách (zvláště řepky) a na zahrádkách, projevuje se jako potravní konkurent našich původních druhů plžů
- likvidace: sběr, chemická aplikace

křížák pruhovaný (*Argiope bruennichi*) BL3

- původní areál: jižní Evropa, Středozeemí
- výskyt v ČR: do roku 1991 byl jeho výskyt udáván pouze z jižní Moravy a jen z klimaticky zvláště příznivých oblastí, vlivem globálního oteplování u nás zdomácněl a nyní se vyskytuje prakticky po celém území ČR mimo lesů; nejčastěji žije na otevřených slunných místech s napolo vzrostlou trávou, řídkou bylinnou vegetací nebo na mokřích loukách

- výskyt v CHKO: pravidelné nálezy na lučních stanovištích po celé CHKO
- šíření: poměrně rychle se druh šíří celou Evropou dále na sever; mladí pavouci po zimě vylézají na rostliny a vypouštějí vlákno, které se vznese do vzduchu a odnáší je se sebou, takto se jim daří osidlovat i vzdálená místa
- vliv na společenstva: živí se nejružnějším hmyzem, ale hlavním zdrojem potravy jsou kobylky; lze předpokládat jeho vliv na druhové složení entomofauny dané mikrolokalitou v závislosti na predačním tlaku na určité skupiny hmyzu a také je potravním konkurentem některých našich původních druhů pavouků
- likvidace: není prováděna

slunéčko východní (*Harmonia axyridis*) BL3

- původní areál: východní Asie
- výskyt v ČR: od roku 2006, kdy se na naše území rozšířilo ze západní Evropy
- výskyt v CHKO: pravidelné nálezy na keřové a stromové vegetaci, sady po celé CHKO
- šíření: velmi rychle se druh šíří celou Evropou dále na východ směrem na Slovensko a Maďarsko
- vliv na společenstva: velmi žravá, kromě mšic konzumuje i vajíčka a larvy jiných slunéček a zlatooček
- likvidace: není prováděna

Obratlovci

střevlička východní (*Pseudorasbora parva*) BL3

- původní areál: východní Asie
- výskyt v ČR: druh obývá takřka veškeré vodní biotopy, nejhojnější je v rybnících, tůních, slepých ramenech, případně v příbřežní zóně větších řek,
- výskyt v CHKO: Křemžský potok
- šíření: zavlečena s hospodářsky významnými druhy kaprovitých ryb, je schopna rozšířit se téměř do všech rybích biotopů
- vliv na společenstva: je potravním konkurentem původních druhů ryb, ovlivňuje kvalitativně a kvantitativně zooplankton a zoobentos
- likvidace: pro zamezení jejího šíření je třeba pečlivě třídit násady hospodářských ryb, zvýšit obsádku dravých ryb v uzavřené nádrži, stojaté vody bez výskytu ohrožených druhů je možno vyletnit nebo vyzimovat

amur bílý (*Ctenopharyngodon idella*) BL2

- původní areál: východní Asie
- výskyt v ČR: druh byl do ČR poprvé dovezen v roce 1961, dnes se běžně vysazuje do rybníků a vodních nádrží
- výskyt v CHKO: ojedinele v ústí Křemžského potoka do Vltavy, v chovných rybnících
- šíření: druh je u nás aklimatizován, jeho populace jsou ale plně závislé na umělém vysazování, přirozené rozmnožování nebylo zaznamenáno
- vliv na společenstva: potravou jsou především vodní makrofyta a s našimi druhy si tak obvykle nekonkuruje, může do jisté míry ovlivnit úživnost rybníka a původní ichtyofaunu prostřednictvím ichtyoeutrofizačních procesů, redukovat třecí substrát fytofilních ryb a podstatně zredukovat vodní makrofyta, proto se také používá jako biomeliorační ryba
- likvidace: nevysazovat, v případě nadměrné obsádky slovit

pstruh duhový (*Oncorhynchus mykiss*) BL2

- původní areál: úmoří Tichého oceánu u Kamčatky a od Aljašky po Mexiko
- výskyt v ČR: je široce rozšířený na většině území ČR jako produkční ryba
- výskyt v CHKO: Křemžský potok (2004)
- šíření: většina populací je závislá na umělém vysazování, velká část vysazených jedinců je sice odlovena sportovními rybáři, přesto by bylo vhodné od vysazování ustupovat a pokoušet se spíše o podporu původního pstruha obecného

- vliv na společenstva: je potravním konkurentem pro původního pstruha obecného, může negativně působit na populace malých původních druhů ryb a bezobratlých
- likvidace: postupné vylovení z tekoucích pstruhových vod a chov ponechat jen v regulovatelných nádržích

siven americký (*Salvelinus fontinalis*) BL2

- původní areál: jihovýchod Kanady a severovýchod USA
- výskyt v ČR: jeho chov má v ČR víc než stoletou tradici, je vysazován jednotlivými rybářskými spolky do vodních toků a nádrží na území celého státu, potřebuje chladné, čisté a okysličené toky
- výskyt v CHKO: Kokotínský potok u Zlaté Koruny (2012), Křemžský potok (2012)
- šíření: většina populací je závislá na umělém vysazování, invazi druhu přirozeně brání predátoři (čáp černý, vydra říční aj.), pravděpodobně i nepůvodní biotop
- vliv na společenstva: stejně jako pstruh duhový je siven dravec, který může ovlivňovat malé druhy ryb a dalších vodních živočichů, je potravním i prostorovým konkurentem pstruha obecného
- likvidace: je žádoucí usilovat přednostně o podporu pstruha obecného; všechny vysazené jedince druhu opět odlovit

daněk evropský (*Dama dama*) BL2

- původní areál: Malá Asie až Balkánský poloostrov
- výskyt v ČR: druh preferuje nesouvislé listnaté a smíšené lesy, ostrůvkovitě po celém území ČR, nejčastěji v oborních chovech, z nichž uniká do volnosti
- výskyt v CHKO: jednotlivě po celém území CHKO, útoky z faremních chovů
- šíření: první výskyt z chovů již z 16. století, na přelomu 19. a 20. století se rozšířil do volnosti
- vliv na společenstva: kompetice potravní i prostorová s původními druhy kopytníků, přezvěření daňky působí velké škody na lesích a jejich vegetaci, ale na rozdíl od jelenů působí i značné škody na polních kulturách a luční vegetaci
- likvidace: druh zachovat pouze v oborním chovu; na volnosti vhodná redukce až úplná likvidace populace druhu mysliveckým odlovem

muflon (*Ovis musimon*) BL2

- původní areál: horské oblasti Malé Asie až Írán a Mongolsko
- výskyt v ČR: chován v oborách a od 20. let 20. stol. i ve volnosti; nyní ostrůvkovitě rozšířený po celém území ČR s největší početností v severozápadních, západních a jižních Čechách
- výskyt v CHKO: nepravidelný výskyt, ve vhodných lesních porostech na celém území
- šíření: velmi přizpůsobivý druh s výskytem od bezlesé krajiny po zalesněná úbočí hor, vyhledává hlavně listnaté a smíšené lesy s kamenitým a skalním podkladem; české chovy (oborové i na volnosti) patří k nejlepším na světě, v současnosti poměrně stabilizovaná česká populace, ale pomístně dochází k neúměrnému vzrůstu populační hustoty na volnosti
- vliv na společenstva: potravní a prostorový konkurent původních druhů (srnec obecný, prase divoké); při vyšší početnosti působí značné škody v lesnictví intenzivním okusem a opakovaným spásáním, brání přirozenému zmlazení dřevin a pomístně způsobuje nitrifikaci přirozeně chudých stanovišť
- likvidace: redukce až úplná likvidace populace druhu na volnosti mysliveckým odlovem, ponechání druhu pouze v oborových chovech

norek americký (*Neovison vison*) BL1

- původní areál: Severní Amerika od Aljašky po Floridu
- výskyt v ČR: obývá břehy tekoucích vod, méně často břehy vodních nádrží
- výskyt v CHKO: ojediněle zachycen fotopastí

- šíření: původně ve farmových chovech (20. léta 20. století) ze kterých unikl do volnosti, počátkem 90. let 20. století jeho rozšíření získává invazivní charakter
- vliv na společenstva: představuje hrozbu pro naši faunu, kromě predáčního tlaku na určité skupiny živočichů (hlodavci vázaní na vodu, ryby, raci, obojživelníci nebo užovka podplamatá) je také potravním konkurentem některých původních druhů šelem (vydra říční, hranostaj), zároveň blokuje případné snahy o reintrodukcii původního norka evropského
- likvidace: výskyt je třeba omezovat všemi povolenými metodami lovu (odstřel, odchyt)

psík mývalovitý (*Nyctereutes procyonoides*) BL3

- původní areál: Dálný východ
- výskyt v ČR: prakticky celoplošné rozšíření, vyhledává jak zalesněné oblasti, tak agrocenózy
- výskyt v CHKO: ojedinělé záznamy, např. vrch Skalka v k.ú. Bohouškovice (2005)
- šíření: úmyslně introdukovaný druh ve východní Evropě, který přichází do fáze populační expoze
- vliv na společenstva: v ČR nemá přirozeného predátora, potravně si kompetuje s liškou obecnou a jezevcem lesním, druh je schopen decimovat drobnou lesní zvěř a jiné drobné živočichy
- likvidace: výskyt je třeba omezovat všemi povolenými metodami lovu (odstřel, odchyt)

3.10. Neživá příroda

Blanský les se vyznačuje pestrým horninovým podložím, s rozhodujícím zastoupením jihočeského moldanubika. Proslulá jsou některá zdejší mineralogická naleziště, ochránářsky zajímavé jsou i mnohé prvky reliéfu. V evidenci České geologické služby jsou na území CHKO zaznamenány následující významné geologické lokality:

Jaronínská bučina – Periglaciálně modelovaný terén v granulitech (mrazové sruby, tory, balvanové proudy, kamenná moře). Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Šimečková stráž – Hadcová stráž pod soutokem Křemžského potoka a potoka Olešnice. Území je chráněno jako přírodní památka.

Malá skála – Mohutný granitový skalní útvar (mrazový srub) o celkové délce přibližně 250 m. Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Ptačí stěna – Rozsáhlý mrazový srub (délka 800 m, výška 15 m) s úpatními balvanitými sutěmi (až 100 m od paty skály). Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Blanský les – Šest izolovaných skalních útvarů v masivu Kletě. Granulitem tvořené mrazové sruby, skalní hradby, izolované skály a jiné kryogenní jevy. Území je zčásti chráněno jako přírodní rezervace.

Bořinka – Hadcové skalky v meandru Křemžského potoka s drobnými štolami. Trhliny v hornině jsou mnohde vyplněny hadcovým magnesitem. Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Holubov – Opuštěné drobné lomy s odkryvem metamorfních jednotek v okolí Křemže. Vyskytuje se granit, eklogit a ultrabazika (peridotit, dunit, lherzolit).

Holubovské hadce – Údolí Křemžského potoka s menšími výchozy serpentinitů. Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Dívčí kámen – Skalní ostroh nad soutokem Vltavy a Křemžského potoka. Hluboce zaříznutá meandrující údolí, podkladem jsou ortoruly. Území je chráněno jako přírodní rezervace.

Další významné geologické lokality:

Bohouškovice – Západně obce se nacházejí opály, pocházející z přeměněného hadce. Charakteristické jsou dendritické opály.

Nová Ves – Žíla granitického pegmatitu s výskytem vzácných nerostů (beryl, rubelit, verdelit aj.). Horniny nejsou v současnosti odkryty.

Slavče – Naleziště vltavínů, které se zde získávají sběrem a v poslední době neřízenou divokou jámovou těžbou, která silně narušuje morfologii krajiny a na LPF způsobuje škody na lesních porostech.

Vyšenské kopce – Pestrá skupina moldanubika, převládá krystalický vápenec, vzácně vystupují pararuly a amfibolit. Jsou zde vyvinuty menší krasové dutiny. Území je chráněno jako národní přírodní rezervace.

Meandry Chvalšinského potoka – Zachovalý vodní tok meandrující v holocénních nivních sedimentech. Území je chráněno jako přírodní památka.

3.11. Územní systémy ekologické stability (ÚSES)

ÚSES představuje účelové propojení ekologicky stabilních částí krajiny do funkčního celku s cílem zachovat biodiverzitu přírodních ekosystémů a stabilizačně působit na okolní antropicky narušenou krajinu.

Je tedy předpokladem záchrany geofundu rostlin, živočichů i celých ekosystémů a zároveň nezbytným východiskem pro ozdravení krajinného prostředí a uchování všech jeho užitečných funkcí.

ÚSES je tvořen biocentry a biokoridory, ekostabilizační působení na okolní krajinu zprostředkovávají rovněž interakční prvky (obvykle liniového charakteru). V území relativně méně dotčeném hospodářskou činností člověka představují prvky začleněné do ÚSES výběr z existující kostry ekologické stability dle funkčních a prostorových kritérií. Naopak v území antropicky silně narušeném je nutno sporé zbytky přirozených či přírodě blízkých společenstev vhodně doplnit. Většinou se jedná o chybějící propojení (návrhy biokoridorů), v rozsáhlých, přírodních prvků zcela prostých územích, je nutno zakládat i nová biocentra.

ÚSES je postupně navrhován na třech navzájem provázaných hierarchických úrovních – **nadregionální, regionální, lokální**. Lokální (místní) ÚSES v sobě zahrnuje i systémy nadřazené, až na této úrovni lze síť navzájem propojených ekologicky cenných částí přírody považovat za skutečný systém. Plné funkční způsobilosti systému je v antropicky středně či silně narušeném území možno dosáhnout v časovém horizontu stovek let (exogenně i endogenně stabilní stadium nově zakládaných prvků).

Vymezení systémů ekologické stability, zajišťujících "uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny" se provádí na základě § 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a jeho prováděcí vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb.

V roce 2010 proběhla aktualizace vymezení nadregionálních biocenter a os nadregionálních biokoridorů a ta byla schválena v roce 2011. Na území CHKO Blanský les byly upraveny hranice všech nadregionálních skladebných částí ÚSES.

V území CHKO Blanský les se nacházejí dvě nadregionální biocentra: Klet'-Bulový (51) a Dívčí kámen (52):

Nadregionální biocentrum Klet'-Bulový (rozloha 4480,8 ha) zahrnuje především rozsáhlé plochy s bučinami. Ve vyšších polohách převládají společenstva květnatých bučin svazu *Fagion* (s převažujícími asociacemi *Dentario enneaphylli-Fagetum*, *Festuco altissimae-Fagetum*), v okolí Kletě jsou zastoupeny acidofilní bučiny svazu *Luzulo-Fagion* s převažující asociací *Luzulo-Fagetum*, v nejvyšších polohách je zastoupena i asociace *Calamagrostio villosae-Fagetum*. Jižní část biocentra tvoří českokrumlovské vápence, kde se vyskytují porosty s dominantní borovicí lesní. Vzhledem k příznivému substrátu a specifčnosti klimatu představuje území u Č. Krumlova jednu z největších enkláv světlomilných, suchomilných a teplomilných druhů flóry i fauny v jižních Čechách. Rovněž sem zasahují některé prvky z blízkého Podunají, jako záraza bílá pravá (*Orobancha alba* subsp. *alba*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*) aj. Okraje nadregionálního biocentra tvoří nelesní vegetace, kterou představují společenstva svazů *Arrhenatherion*, *Calthion*, vzácněji i *Caricion davallianae* a smilkové louky svazu *Violion caninae*.

Nadregionální biocentrum Dívčí kámen (rozloha 1327 ha, z toho na území CHKO Blanský les zasahuje přibližně polovina) tvoří údolí Vltavy, kde jsou ostrůvkovitě zachovaná společenstva reliktních borů (svaz *Dicrano-Pinion*), vzácně fragmenty a skalní vegetace (svaz *Alyso-Festucion pallentis*). Specifickou vegetaci představují reliktní bory na hadcích (svaz *Dicrano-Pinion*), zejména s výskytem sleziníku hadcového (*Asplenium cuneifolium*) a hvozdíku kartouzku hadcového (*Dianthus carthusianorum* subsp. *capillifrons*). Nelesní vegetaci v tomto biocentru představují např. slatinné louky svazu *Calthion*, *Caricion fuscae*, s druhy např. ostřice odchylná (*Carex appropinquata*) a prstnatec pleťový (*Dactylorhiza incarnata*).

Osy nadregionálních biokoridorů prochází při okrajích Blanského lesa (NRBK Klet'-Bulový-Dívčí kámen a Vltavská niva-Dívčí kámen, obě osy jsou mezofilní bučinné).

Na území byla vymezena **regionální biocentra Buglata a Skalka** (ZÚR Jihočeského kraje). Buglata představuje nejzachovalejší komplex květnatých bučin na území Blanského lesa se společenstvy svazů *Fagion* a *Luzulo-Fagion*.

Regionální biokoridor představuje **Bruselsko-Buglata, Buglata-Skalka, Dívčí Kámen-Skalka a Klet', Bulový-Buglata** (ZÚR Jihočeského kraje).

Skladebné části lokálního ÚSES jsou rozptýleny v krajině a jsou výsledkem terénního průzkumu. Lokální ÚSES je zpracován pro celé území CHKO Blanský les (viz tabulka č. 19) a je aktualizován v rámci každé změny územně plánovací dokumentace obcí. Celé území CHKO Blanský les je pokryto plány ÚSES.

Správa CHKO Blanský les má ucelený plán ÚSES k dispozici a poskytuje ho jako územně analytické podklady.

Závazné vymezení ÚSES je součástí ZÚR Jihočeského kraje a ÚP jednotlivých obcí.

Tab. č. 19: Přehled zpracovaných plánů/generelů ÚSES na území CHKO

Obec	Zpracovatel	Rok
Brloh	Ekoservis ČB	2000
Čakov (Čakovec)	WV Projection Service s.r.o.	1997
Český Krumlov (Domoradice, Vyšný)	Ekoservis ČB	1998
Habří	Ing. Gergel	1997
Holubov	Ekoservis ČB	2001
Chvalšiny	Ekoservis ČB	1998
Jankov, Holašovice	Ing. Gergel	2000
Kájov	Ekoservis ČB	2000, 1996
Křemže, Chlum	Ekoservis ČB (Škopek) AGEA Agentura ekologických aplikací	1996, 2002 1994 (AGEA)
Ktiš (Dobročkov, Smědeč)	ÚHUVLS Olomouc (Ing. Štipl)	1994
Kvítkovice	Ing. Gergel	1997
Lhenice (Třešňový Újezdec, Vodice, Horní Chrástany)	Ekoservis ČB	2004
Nová Ves	Ekoservis ČB	2000
Přísečná	A.Fridrich	2007
Srnín	Ekoservis ČB	1999
Vrábče (Slavče)	WV Projection Service	1998
Záboří (Lipanovice)	Ing. Gergel	1999
Zlatá Koruna	Ekoservis ČB	1998

Územní systém ekologické stability na území CHKO Blanský les je tedy již kompletní, nicméně plánuje se revize a aktualizace vymezení ÚSES v rámci projektu AOPK ČR – Plán ÚSES v CHKO. Jednotlivé složky ÚSES jsou součástí územních plánů obcí nacházejících se na území CHKO a součástí územního plánu velkého územního celku.

Ne všechny schválené skladebné části ÚSES jsou tzv. funkční. Nefunkční jsou především biokoridory, které prochází polem, po a přes komunikaci atd. Realizace a zfunknění skladebných částí je na území CHKO Blanský les prováděno především

v souvislosti s komplexními pozemkovými úpravami. Díky snaze Správy CHKO dochází v krajině k postupnému návratu krajinných prvků (meze, cesty s doprovodnou zelení, revitalizace vodních toků atd.), které slouží i jako funkční skladebné části ÚSES. Finanční prostředky jsou k těmto účelům získávány převážně z Programu rozvoje venkova.

3.12. Krajinný ráz

3.12.1. Charakteristika krajinného rázu

3.12.1.1. Přírodní charakteristika krajinného rázu

Krajina CHKO Blanský les je od okolní krajiny zřetelně geomorfologicky oddělena a vytváří poměrně uzavřený celek. Výrazné protáhlé hřbety Kletě, dominující celému CHKO i širšímu okolí, Bulového a Buglaty na jihozápadě a nižší hřbet Kluku na severu uzavírají Křemžskou kotlinu. Na uvedených hřbetech má krajina výrazně lesní charakter s převahou smrkových a bukových monokultur, vyskytují se i přirozené bučiny, suťové lesy a smíšené lesy s bukem. Na vrcholech se vyskytují skály, pod nimi balvanové proudy nebo kamenné sutě. Louky a pastviny navazují na členité okraje lesů, tvoří mozaiku s poli a menšími lesy i rozptýlenou dřevinnou vegetací. V Křemžské kotlině a v okrajových částech CHKO krajinu tvoří mozaika menších lesů na vystupujících sukách, luk, polí a doprovodné zeleně kolem vodních toků, mezí a cest. Krajinný obraz dotváří malé rybníky a potoky. Po jihovýchodní hranici Blanského lesa protéká řeka Vltava meandrujícím údolím se strmými svahy členěnými zářezy přítoků. Údolí je místy skalnaté s balvanitými svahy, skalními stěnami či suťovými lesy, na skalách a hadcích jsou občas reliktní bory. Jižní okraj oblasti tvoří teplomilné vápencové svahy s lokalitami s vysokou přírodní hodnotou.

3.12.1.2. Historická charakteristika krajinného rázu

Nejstarší osídlení Blanského lesa můžeme datovat do starší doby kamenné, další doklady již intenzivnějšího osídlení kolonizace území pochází z období mezolitu. První zachovalé stopy trvalých sídel máme ze starší doby bronzové, více pak doby halštatské, jak dokládají četná mohylová pohřebiště, například nad Třisovem a v okolí Holašovic a osídlení na návrší Dívčího Kamene, na Stržišku u Brloha a další. Období vrcholného pravěkého osídlení představuje keltské oppidum z doby laténské u Třisova. Raně středověkou kolonizaci oblasti pak ovlivnila trasa linecké zemské stezky.

V období velké kolonizace ve 13. století byl roku 1263 založen králem Přemyslem Otakarem II. cisterciácký klášter ve Zlaté Koruně, který měl být výspou královské moci v území ovládaném Rožmberky. Do poloviny 15. století byla dosídlena podstatná část úrodné Křemžské kotliny a rozsah zemědělské půdy vůči souvislým lesním porostům dosáhl zhruba dnešního stavu. Obdobná situace byla i na vnějším obvodu Blanského lesa.

Na konci 16. století začal Vilém z Rožmberka zakládat hospodářské dvory a nastalý hospodářský rozvoj výrazně ovlivnil utváření krajiny, zejména intenzivní pastvou. V 17. století získali rožmberské panství Eggenberkové a roku 1710 je zdědili Schwarzenberkové. Od konce 17. do poloviny 19. století vznikají poslední vsi na Brložsku, osídlované většinou německými dřevaři. Od přelomu 18. a 19. století byly zakládány osamělé zemědělské usedlosti, které vtiskly místní krajině její typický ráz.

Po druhé světové válce došlo všeobecně k zásadním změnám jak v osídlení a charakteru zástavby, tak ve způsobu hospodaření – změna vlastnictví, kolektivizace zemědělství, výstavba velkokapacitních zemědělských areálů, scelování půdy, rekultivace, komplexní bytová výstavba ve střediskových obcích. Jihozápadní část CHKO byla vylidněna odsunem německého obyvatelstva, po něm následoval dlouhodobý odliv obyvatel do měst na celém území. Mnoho dosud využívaných pozemků zarostlo lesem. Záchranou lidové architektury byla vlna rekreačního chalupářství (např. Kovářov, Rychtářov nebo Smědeček).

3.12.1.3. Kulturní charakteristika krajinného rázu

Kulturní charakteristiku krajiny utváří struktura venkovského osídlení, zemědělského a lesnického využívání krajiny. Jádrem osídlení (centrální, severní a východní části Blanského lesa) tvoří zástavba vesnického typu, převážně sídla do 200 obyvatel, např. Holašovice, Chmelná, Slavče. Tyto vesnice si do značné míry zachovaly svůj tradiční charakter zástavby – jsou to pravidelně založená návesní sídla nebo návesní ulicovky, vyznačují se kompaktní strukturou s převážně štítovou orientací do centrálního návesního prostoru a typickými horizontálními přízemními zděnými zemědělskými usedlostmi. Zasahuje sem i jihočeské baroko. V západní a jižní části Blanského lesa, po dosídlení v 17. století s naprostou převahou německého obyvatelstva, leží sídla s roztroušenou zástavbou, např. České Chalupy, Rychtářov, Janské Údolí. Typický je patrový kamenný dům s valbovou střechou. Osamocené zemědělské usedlosti, které dotvářejí typický ráz krajiny, pocházejí převážně z první poloviny 19. století. Jejich hustota byla dána velikostí obhospodařovaných pozemků.

Následující je převzato ze studie Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les (Společnost pro životní prostředí, spol. s r. o., 2015):

3.12.2. Vymezení oblastí krajinného rázu

Na základě geomorfologického členění a biogeografického členění bylo v roce 2007 vymezeno celkem 7 oblastí krajinného rázu na území CHKO Blanský les:

- A – Masiv Kletě
- B – Bulový – Buglata – Vysoká Běta
- C – Hřbet Kluka
- D – Křemžská kotlina
- E – Předhůří Blanského lesa
- F – Údolní zářez Vltavy
- G – Okrajové sníženiny

3.12.2.1 Typické znaky krajinného rázu oblastí

Oblast A – Masiv Kletě

Krajinný exteriér

- výrazný protáhlý hřbet dominující celé CHKO i širšímu okolí
- na hřbet navazují svahy s převýšením 100 až 300 m
- na hřbetu se vyskytují skály a pod nimi balvanové proudy i kamenná moře
- vrcholy jsou odděleny sedly a mírné svahy rozčleněné údolími a ojedinělými svahovými kopci
- typické jsou rozsáhlé lesní porosty s převahou smrkových a bukových monokultur
- většina oblasti je bez trvalého osídlení, sídla jsou jen na okraji oblasti
- louky, pastviny a menší pole pouze na okraji oblasti při úpatí

Krajinný interiér

- lesy jsou převážně kulturní jehličnaté s převahou smrku, vyskytují se přirozené bučiny, suťové lesy a smíšené lesy s bukem
- typické jsou luční enklávy v lesích a louky v úpatních polohách
- hustá cestní síť je vedena po vrstevnicích
- v masivu Kletě pramení řada potoků, mají přirozený charakter a zahloubená údolí
- výraznými stavbami jsou vysílač, rozhledna, hvězdárna a lanovka na Kletě
- přírodní prostředí je ovlivňováno intenzivním turistickým využitím
- charakter osídlení se mění s nadmořskou výškou, rozptýlená zástavba usedlostí přechází v sídla s rozvolněným a v úpatních polohách se sevřeným půdorysem

Oblast B – Bulový-Buglata -Vysoká Běta

Krajinný exteriér

- výrazně protáhlé hřbety s vrcholy oddělenými sedly, navazují svahy s převýšením 100 až 300 m
- členité hřbety s vystupujícími sukly a zbytky zarovnaných povrchů
- údolí jsou otevřená, kotlinovitá s velkým spádem
- výskyt izolovaných skal, kamenných proudů a mrazových srubů
- v rozsáhlých lesních porostech dominují kulturní smrčiny, ale časté jsou bučiny a smíšené porosty
- trvalé osídlení je soustředěno do úpatních poloh
- lesní krajina vrcholů přechází v luční krajinu svahů a úpatí

Krajinný interiér

- lesy jsou převážně kulturní jehličnaté s převahou smrku, vyskytují se přirozené bučiny, suťové lesy a smíšené lesy s bukem
- louky a pastviny navazující na členité okraje lesů tvoří mozaiku s drobnými lesíky a rozptýlenou dřevinnou vegetací
- travní porosty jsou většinou paseny nebo intenzivně obhospodařovány
- pole jsou malá a jejich zastoupení je zanedbatelné
- typické je rozptýlené osídlení a rozvolněné půdorysy sídel

Oblast C – Hřbet Kluka

Krajinný exteriér

- členité hřbety s vystupujícími sukly a zbytky zarovnaných povrchů
- převýšení kopců činí 150 až 200 m
- výskyt izolovaných skal, kamenných proudů a mrazových srubů
- v rozsáhlých lesních porostech dominují kulturní smrčiny s menším podílem listnatých dřevin
- v oblasti převažuje lesní krajina
- většina oblasti je bez trvalého osídlení, jsou zde pouze samoty a hájovny

Krajinný interiér

- lesy jsou převážně smrkové s příměsí modřínu, borovice, buku a jedle
- louky a pastviny navazují na členité okraje lesů, tvoří mozaiku s poli a většími lesy i rozptýlenou dřevinnou vegetací
- typické je rozptýlené osídlení a absence sídel
- typické tvarosloví usedlostí dotváří harmonickou kulturní krajinu se středním měřítkem

Oblast D – Křemžská kotlina

Krajinný exteriér

- mozaika plošin s malým převýšením, podmáčených sníženin, výrazně členěných hřbetů se zarovnaným povrchem a vystupujícími nápadnými sukly
- na plošinách a sníženinách jsou velká pole
- sídelní struktura je tvořena sídly se sevřenými půdorysy skupinami samot
- lesy na svazích a kopcích tvoří malé a středně velké celky
- louky a pastviny jsou pouze v nivách a na svazích
- v krajinném obraze se výrazně projevují stavby a sídla
- hustá síť regulovaných potoků a silnic člení krajinu tvrdými rovnými liniemi

Krajinný interiér

- mozaikovitá struktura velkých polí a drobných lesíků, louček v nivách
- chybí aleje u komunikací, břehové porosty jsou mezernaté, rozptýlené dřevinné vegetace je nedostatek

- pole vytváří ucelené bloky, rozdělené polními cestami a silnicemi bez alejí
- dokladem původního členění zemědělské krajiny je velký počet drobných sakrálních staveb
- typické jsou stavby jednoduché lidové architektury, ojediněle lidového baroka, často je zachováno i původní sevřené půdorysné členění
- okraje menších sídel jsou lemovány zahradami, popř. malými sady v drobné držbě
- vyskytují se mlýny, hamry i samostatné usedlosti
- převažují jehličnaté lesy borové i smrkové
- podmáčené sníženiny jsou odvodněny, vodní toky jsou narovnané nebo zatrubněny
- specifickým rysem je vegetace na hadcích

Oblast E – Předhůří Blanského lesa

Krajinný exteriér

- mozaika plošin a sníženin s mělkými údolími i malými pahorky
- převažují velká pole, která se střídají s velkými plochami travních porostů
- lesy tvoří středně velké segmenty, převažují smrkové a borové porosty
- velké lesy se vyskytují po okrajích oblasti a rámuji ji
- hustá síť osídlení, malých a středně velkých vesnic se sevřenými půdorysy
- krajinný obraz dotváří malé rybníky a potoky

Krajinný interiér

- intenzivně využívaná krajina se středním měřítkem a s nižším podílem rozptýlené dřevinné vegetace kolem potoků, mezí a cest
- nečleněné velké plochy polí se postupně zatravňují
- pouze jehličnaté borové a smrkové kulturní lesy po okrajích s příměsí dubu, břízy a osiky
- typická lidová architektura, statky lidového baroka blatského typu
- podmáčené sníženiny jsou odvodněné

Oblast F – Údolní zářez Vltavy

Krajinný exteriér

- údolí se strmými svahy členěnými zářezy přítoků
- údolí je místy skalnaté s balvanitými svahy, holými sutěmi a skalními stěnami
- řeky vytváří četné zákruty, zaklesnuté meandry a ostrovy
- šířka nivy Vltavy kolísá mezi 50 až 200 m, koryto je užší kamenité
- vyskytují se unikátní typy lesní krajiny i zjevně poznamenané lidskou činností
- typické jsou souvislé lesní porosty na svazích údolí s kulturními (borové i smrkové monokultury) i přirozenými lesy (listnaté porosty, reliktní bory na skalách)
- v nivě převažují louky, břehové a doprovodné porosty jsou z dřevin měkkého luhu
- většina oblasti je bez trvalého osídlení, vyskytují se ojedinělé usedlosti a mlýny i chatové osady
- významné kulturní dominanty jsou zřícenina hradu Dívčí Kámen a areál kláštera Zlatá Koruna

Krajinný interiér

- střídají se jehličnaté monokultury, kulturní lesy s výrazným podílem dřevin přirozené skladby a přirozené lesy
- na úpatích jsou suťové lesy, na skalách a hadcích občas reliktní bory
- oblast není pohledově exponovaná a tvoří uzavřený specifický krajinný celek
- přírodní prostředí je ovlivňováno intenzivním turistickým, vodáckým a rekreačním využitím

Oblast G – Okrajové sníženiny

Krajinný exteriér

- pestrý reliéf plochých sníženin rozčleněných potoky, pahorkatin se svahovými kopci i samostatnými pahorky
- mozaika středně velkých i menších lesů, polí i travních porostů vytváří krajinu středních měřítek
- převážně jehličnaté lesy pokrývají strmější svahy a temena kopců
- relativně hojnější zastoupení travních porostů, a to luk i pastvin
- pole jsou velká a nečleněná
- v osídlení převažují malé vesnice se sevřeným půdorysem, ale jsou zde i městečka a příměstské urbanizované plochy

Krajinný interiér

- převažují jehličnaté lesy se smrkem, borovicí a modřínem
- velké a nečleněné plochy polí a trvalých travních porostů
- na vápencích jsou lokality s vysokou přírodní hodnotou
- kvalita interiéru sídel je velmi proměnlivá, vyskytují se cenné městské i vesnické památkové rezervace a zóny i znehodnocené obce a příměstské urbanizované území
- některá sídla mají zachovalé sevřené půdorysy s řadou usedlostí lidové architektury a kulturních památek, krajinářský park Červený Dvůr

3.12.2.2. Narušení krajinného rázu oblastí

Jedná se o jevy zodpovědné za poškozené měřítko krajiny a další atributy, které způsobují určitou monotónnost a homogenitu některých částí CHKO.

Poškození harmonického měřítka a geometrizace krajiny

Poškození harmonického měřítka a geometrizace krajiny se projevují především v Křemžské kotlině a okrajových částech CHKO, tj. v oblastech krajinného rázu D – Křemžská kotlina, E – Předhůří Blanského lesa a G – Okrajové sníženiny.

Základní příčiny tohoto stavu je možné shrnout do následujících bodů:

- změna hydrického režimu krajiny, tj. zatrubnění potoků, odvodnění a meliorace podmáčených sníženin způsobily likvidaci podmáčených biotopů
- narovnávání vodních toků a likvidace původních rozvolněných břehových porostů
- odstraňování mezí, snosů, úvozů, drobných sadů vedlo ke zcelování bloků polí i trvalých travních porostů do monotónních a příliš velkých celků
- likvidace původních oblých linií polních a úvozových cest a jejich narovnání
- chybějící aleje u silnic i polních cest a nedostatek rozptýlené trvalé vegetace
- mezernaté břehové porosty sledující rovné linie vodních toků podtrhují geometrické tvary pozemků
- zarovnávání členitých okrajů lesů a zalesňování drobných enkláv luk a pastvin
- jehličnaté monokultury v pravidelných tvarech s rovnými průseky
- nadměrné rozrůstání sídel a zastavování volné krajiny v oblasti, kde jsou typické malé vsi a rozptýlené osídlení, velké měřítko výrobních a zemědělských areálů
- velké zcelené lány polí s monokulturami, které přechází ve stejně velké nečleněné louky a pastviny, jsou děleny rovnými cestami a vodními toky se sporadickou vegetací

Závady interiéru krajiny

Jedná se převážně o nevhodné stavby v rizikových historizujících nebo pohledově exponovaných zónách sídel a závady v interiéru vybraných území mimo sídla:

Závady interiéru na Kleti

Vysílač na Kleti je vzhledově přijatelná stavba, rušivě působí velký pravidelný oplocený areál

kolem vysílače s výsadbami introdukovaných dřevin.

Významnou závadu z hlediska krajinného rázu interiéru tvoří vojenské objekty a vysílač u turistické cesty na vrcholu Kletě, který ale po přestavbě v dálkových pohledech nepůsobí rušivě.

Rovný průsek kolem lanovky s nečleněnými lesními okraji vytváří nepřírozenou rovnou linii.

Kvalita krajinného interiéru vrcholu Kletě neodpovídá významu tohoto místa – neuspořádaná změť infotabulí, mobiliáře, kontejnerů na odpad a drobné architektury, výhledy a průhledy zarůstají.

Vysílače, základnové stanice mobilních operátorů

Stavby mají většinou příhradovou kovovou konstrukci a jsou umístěny pod horizontem na okrajích lesů. Jako negativní dominantu lze označit stožár na Chlumečském vrchu. Hlavní závadou téměř všech věží je nevhodný, velmi nápadný červenobílý nátěr – denní překážkové značení.

Závady interiéru krajiny kolem Dívčího Kamene

Závadami jsou stavby, které konkurují přírodním nebo kulturním dominantám a narušují základní průhledy i výhledy z Dívčího Kamene – novostavba správní budovy kempu, chata pod skalou u Třísovského hamru a nová budova pro zařízení elektrárny.

3.13. Monitoring a výzkum

Na území CHKO bylo prováděno několik inventarizačních průzkumů a různých faunisticko-ekologických prací. Na území celé CHKO byli inventarizováni savci (Bürger et al. 1987, Bureš 1992). Pouze pro NPR Vyšenské kopce (Vlček 1991, Průcha 2012a-b) a PR Jaronínská bučina (Bürger 1985) byly zpracovány IP věnující se savcům.

Průzkumy avifauny CHKO byly prováděny nejvíce v 80. a 90. letech a od roku 2008 do roku 2010. Kvantitativní průzkumy ptačích společenstev byly zatím zpracovány pouze na lokalitách PR Jaronínská bučina (Bürger 1987), PR Vysoká Běta (Bureš 1995), NPR Vyšenské kopce (Vlček 1991, Veselý 2012), PP Mokřad u Borského rybníka (Bürger 2004), PR Klet' (Bürger 2006) a v PP Cvičák (Bürger 2007). V letech 2008 až 2010 byla sledována struktura ptačích společenstev starých lesních porostů s převahou buku na vybraných místech Blanského lesa (Bürger 2008, 2009, 2010 a Šebestián 2008 a 2009). Kvalitativní přehled druhů je k dispozici pro park v Červeném Dvoře (Kravka et Lippl 1991, Pykal et Bürger 2012), některé údaje jsou v biologickém průzkumu potoka Borová (Kolektiv autorů, 1995). Údaje o výskytu některých vzácných a ohrožených druhů jsou uvedeny též ve faunistických pozorováních zpracovávaných členy Jihočeského ornitologického klubu. Ucelený IP ptáků celé CHKO chybí.

Přestože byl pro území CHKO Blanský les zpracován pouze jeden IP zmiňující faunu obojživelníků a plazů (obratlovci NPR Vyšenské kopce, Vlček 1991), je těmto dvěma skupinám věnována zvýšená pozornost. Od roku 2008, kdy začalo celorepublikové mapování těchto dvou skupin, se mapování každoročně věnují 2 až 3 pracovníci Správy.

Recentní údaje o výskytu ryb a mihulí CHKO a MZCHÚ jsou v IP Švátory (2003, 2004), dřívější pouze od Hartvicha et Šaškové (1991).

Bezobratlí (Avertebrata) jsou nejpočetnější a nejrozmanitější skupinou živočichů v CHKO. Vzhledem k jejich obrovskému množství druhů jsou prozkoumáni nerovnoměrně a samozřejmě nekompletně. Pro potřeby ochrany přírody je vhodné se zaměřit na některé bioindikační taxony, jejichž přítomnost na stanovišti má vysokou vypovídající hodnotu o kvalitě biotopu.

Poměrně dobře prozkoumány jsou některé čeledi brouků z lokalit NPR Vyšenské kopce (Fuka 1995, Řehounek 2004, Blížek et al. 2006, 2007), PR Klet' (Kletečka 2003), PR Vysoká Běta (Fuka 1992), PR Chrást'anský vrch (Blížek et al. 2009), PR Holubovské hadce (Flíček 1997), PP Dobročkovské hadce (Majerová 2012), PP Na Stráži (Kletečka et Čudan 2005), PP Kalamandra, (Řehounek 2005), PP Výří vrch (Blížek et al. 2007), PP Hejdlavský potok (Majerová 2012), PP Provázková louka (Majerová 2012), z PP Cvičák (Blížek et al. 2007)

a povodí Borová (Fuka et Flíček 1995). Intenzivně jsou mapováni denní motýli a vřetenušky CHKO (Hanč od r. 2002), NPR Vyšenské kopce (Hanč 2004 a 2005) a PP Cvičák (Hanč et Janák 2008). IP nočních motýlů jsou zpracovány pro NPR Vyšenské kopce (Adam 2006) a pro PP Cvičák (Adam 2007). Mimořádně podrobně jsou monitorováni mravenci *Formica aquilonia* na jižním svahu Kletě (Nešpor 2003–2005). Průzkum blanokřídlých NPR Vyšenské kopce prováděli Halada et Halada (1992). Historický je průzkum plostic z Vyšenských kopců (Vysloužil 1969) a rovnokřídlých (Čejchan 1955). Údaje o některých charakteristických druzích pavouků sutí publikoval Růžička (1994, 1996). Zajímavé nálezy žížal, stejnonožců, mnohonožek, stonožek a pancířníků uvádí Pižl et al. (1999). Hydrobiologické průzkumy jsou z oblasti revitalizovaného potoka Borová (Matěna et Soldán 1996, Kolektiv autorů, 1995, 2008 a Maradová 2004). Měkkýši jsou zpracováni historickým pracemi od Ložka (1956, 1961). Současný stav suchozemské malakofauny pro celé území CHKO bude zpracováván v připravované práci Vojena Ložka „Měkkýši Blanského lesa ve vztahu k půdě a vegetaci“. Vodní měkkýše zpracoval Beran (2009).

Inventarizační průzkumy MZCHÚ z oboru botanika (tzn. průzkum cévnatých rostlin, vegetace popř. lesnický průzkum) byly na území CHKO Blanský les prováděny ve dvou etapách. V první, před vyhlášením CHKO Blanský les, byly inventarizovány již stávající rezervace (Urban et Albrechtová 1975, Albrechtová 1984, Albrechtová et Urban 1984, Albrecht 1987a-b, Albrecht et al. 1987). Tyto IP jsou již staršího data a jejich opakování by mělo být v nejbližší době zahájeno nebo se již tak děje (Zelený et Lepší 2005, Lepší 2005). Druhou etapou zpracovávání IP bylo období po vyhlášení CHKO Blanský les, která doplnila stávající chybějící IP a byly vyhotoveny IP u nově vyhlášených MZCHÚ (Šerá 1992a-b, Vydrová 1995, 1997a, 2002a, Lepší 2006a-c, 2007, 2008, 2009, 2013). I přes vysoký počet provedených IP jich na území CHKO Blanský les schází 3, jmenovitě v těchto MZCHÚ: PP Hejdlavský potok, PP Meandry Chvalšinského potoka, PP Provázková louka. Těmto územím by měla být přednostně věnována pozornost.

IP z oborů mykologie, bryologie a lichenologie byly provedeny jen ve vybraných MZCHÚ – bryologie: NPR Vyšenské kopce, PP Kalamandra, PR Dívčí Kámen (Kučera et Košnar 2005, Košnar 2005) a PP Provázková louka (Štechová 2014); lichenologie: NPR Vyšenské kopce (Vondrák 2005); mykologie: NPR Vyšenské kopce (Beran 2014) a PR Holubovské hadce (Tondl 2004).

Provedení IP komplikuje nedostatek finančních prostředků, které Správa CHKO Blanský les více využívá k provádění potřebných managementů. Tato skutečnost je ještě více patrná u jiných skupin, než jsou cévnaté rostliny, kde navíc často chybí specialisté.

Na území CHKO Blanský les bylo zpracováno několik samostatných prací (zejména diplomových), které se dotýkaly různých MZCHÚ nebo pouze vlastní CHKO. Vlivu managementu na travní porosty se věnovaly Dvořáková (1999), Vydrová (2002a) a Filipová (2004); sukcesním změnám v lomech v Plešovicích a Vyšném Haraštová (1996) a Krombholzová (1996); druhové diverzitě luk Maznová (1996); invazním rostlinám Mihulka (1996), Tejmar (1999), Caisová (2002), Kalkušová (2008) a Přibíková (2011). Vybranými taxony rostlin se na území CHKO Blanský les zabývali: Reitschläger (1998, 2000) a Brabec (2004, 2005) (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*), Šoun (2002) (*Gentianopsis ciliata*), Mudrák (2006) (*Rhinanthus minor*), Jersáková (1996, 1997, 2007) (*Orchis morio* a *Dactylorhiza incarnata*), Čepa (2007) (*Orchis morio*) a Novotná (2007) (*Dactylorhiza incarnata*). Vegetační stupňovitost CHKO Blanský les mapovali Boublík et al. (2004).

Účast společenstev chvostoskoků (*Collembola*) a dravých roztočů (*Gamasida*) na rozkladu dubového a bukového opadu na Kleti zkoumala Jínová (2006) a Čápová (2006). Rychlost rozkladu různého druhu rostlinného opadu a společenstva chvostoskoků a společenstva dravých roztočů řešila ve své bakalářské práci také Jínová (2004) a Čápová (2004). Rychlost rozkladu dubového a bukového opadu v závislosti na společenstvech půdních bakterií a půdních mikromycet a výškových vegetačních stupních na Kleti zpracovali Petrásek (2004) a Jirout (2004). Zajímavou studií je práce Lodeové (1999) zabývající se mikrobiologií v dendrotelmách v CHKO Blanský les. Výčet těchto studií není pravděpodobně vyčerpávající, vychází pouze z podkladů, které byly získány víceméně náhodným způsobem.

Další výzkum, který v CHKO probíhal, se týkal monitoringu půd a to konkrétně bazálního monitoringu půd v PR Jaronínská bučina (v roce 1994). Získaná terénní data byla zpracována v detašovaném pracovišti AOPK ČR v Brně, v oddělení ochrany půdy. V letech 1996–1998 byl v PR Holubovské hadce prováděn biomonitoring vegetace (5 testovacích ploch), epigeionu (2 testovací plochy) a makrozoobentosu (1 testovací plocha). Originály evidenčních karet byly zaslány objednateli biomonitoringu – AOPK ČR, detašované pracoviště Brno. Kopie jsou uloženy na Správě CHKO Blanský les.

Plošné mapování současného stavu krajiny v CHKO Blanský les probíhalo v letech 1998 a 1999. Toto mapování mělo Správě CHKO poskytnout údaje o rozložení a hodnotě jednotlivých krajinných prvků. Mapování bylo prováděno do map 1:10000 a nakonec nebylo zpracováno pro celé území CHKO Blanský les. Na mapování současného stavu krajiny navázalo mapování biotopů pro soustavu Natura 2000, které bylo v CHKO zahájeno v roce 2000 a ukončeno v roce 2005 (viz kapitola 3.6.1.). Od roku 2010 probíhají tzv. aktualizace mapování, které jsou zaměřené na revizi hranic zakreslených segmentů, jejich správného určení, sledují se kvalitativní změny biotopů apod. V několika MZCHÚ (NPR Vyšenské kopce, PP Provázková louka, PP Horní luka, PP Šimečkova stráž, PP Na Stráži, PP Výří vrch) a i mimo ně (lokalita Nad Soukupkou, Vyšenský mokřad) je prováděn pravidelný monitoring efektivity managementových opatření.

Česká geologická služba zahájila v roce 2014 geologické mapování území v měřítku 1 : 25 000. Mapy budou dokončeny a vydány do roku 2020.

Tab. č. 20: Provedené inventarizační průzkumy (IP)

Území	Inventarizovaná skupina	Rok	Citace
NPR Vyšenské kopce	mykologie	1975	Kubička J. (1975): Houby státní přírodní rezervace "Vyšenské kopce" u Českého Krumlova. – Čes. Mykol., Praha, 1975: 193–199.
	mykologie	2014	Beran M. (2014): Orientační mykologický průzkum lokality NPR Vyšenské kopce 2013 – 2014. – Ms., 168 p. + tab. + foto (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	měkkýši	1956	Ložek V. (1956): Měkkýši Vyšenských kopců u Českého Krumlova. <i>Ochrana přírody</i> 11: 250.
	cévnaté rostliny	1968	Veselý J. (1968): Seznam zjištěných druhů rostlin. – Ms.
	plošnice	1969	Vysloužil L. (1969): Heteroptera státní přírodní rezervace Vyšný u Českého Krumlova., <i>Sborník JČ. Muzea, Př. vědy</i> . 9: 70–74.
	motýli	1980	Jaroš J. et Spitzer K. (1980): Zpráva o lepidopterologickém průzkumu.
	zoologie	1977	Mráček Z. (1977): Zpráva zoologie.
	geologie	1981	Kaiserová M. (1981): Geologie.
	cévnaté rostliny, vegetace, lesnický průzkum	1987	Albrecht J., Albrechtová A. et Urban F. (1987): Vegetační kryt SPR Vyšenské kopce. – ms., 79 p. [Depon. in: SCHKO Blanský les, Český Krumlov].
	obratlovci	1991	Vlček M. (1991): Průzkum obratlovců státní přírodní rezervace Vyšenské kopce. Msc., 11 pp. a přílohy, dep.in ČÚOP České Budějovice.
	lanokřídílí (žahadloví)	1992	Halada J. et Halada M. (1992): Žahadloví blanokřídílí (<i>Hymenoptera – Aculeata</i>) SPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova, <i>Sbor. JČM v ČB, Přírod. Vědy</i> , 32: 59–68.
	brouci	1995	Fuka Z. (1995): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v NPR Vyšenské kopce, Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Carabidae, Cerambycidae, Scarabidae, Meloidae, Tenebrionidae, Elateridae, Buprestidae)
	ryby a mihulovci (Hučnice)	2004	Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2004. – Ms., 6 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	motýli	2004	Hanč Z. (2004): IP denních motýlů NPR Vyšenské kopce, VaV., Depon. in Správa CHKO Blanský les.
brouci	2004	Řehounek J. (2004): Závěrečná zpráva o průzkumu fauny brouků	

			v NPR Vyšenské kopce. Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Chrysomelidae, Bruchiidae, Anthribidae a Cerambycidae)
	cévnaté rostliny	2005	Lepší P. (2005): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru botanika. – ms., 15 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	lišejníky a lichenikolní houby	2005	Vondrák J. (2005): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru lichenologie. – ms., 13 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	mechorosty	2005	Kučera J. et Košnar J. (2005): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru botanika, skupina mechorosty. – ms., 27 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	noční motýli	2006	Adam O. (2006): Motýli NPR Vyšenské kopce. Ms., 14 p. – Depon. in: Správa CHKO Blanský les. (Lasiocampidae, Saturniidae, Sphingidae, Notodontidae, Lymantridae, Arctidae, Cossidae, Hepialidae, Zygaenidae, Geometridae, Noctuidae)
	letouni	2012	Průcha M. (2012b): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – letouni (Chiroptera). – Ms., 15 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	drobní savci	2012	Průcha M. (2012a): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – drobní zemní savci (Insectivora, Rodentia). – Ms., 16 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	ptáci	2012	Veselý P. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru ptáci. – Ms., 14 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	pavouci	2012	Tropek R. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru pavouci. – Ms., 12 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	invazní rostliny	2008	Chlumská Z. (2008): Problematika expanze jasanu v NPR Vyšenské kopce. – Ms., 65 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
	brouci	2006	Blížek J., Čudan D. et Grycz F. (2006): NPR Vyšenské kopce, revize vybraných čeledí brouků – rok 2006, 35 p., (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Vysoká Běta	měkkýši	1961	Ložek V. (1961): Měkkýši Vysoké Běty v předhůří Šumavy u Netolic., <i>Sborník Jč. muzea, Přír. vědy</i> 3: 137–146.
	brouci	1992	Fuka Z. (1992): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Carabidae, Cerambycidae, Scarabidae, Meloidae, Tenebrionidae, Elateridae, Buprestidae)
	ptáci	1995	Bureš J. (1995): Inventarizační průzkum ptáků PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
	cévnaté rostliny	1992	Šerá B. (1992a): Botanický průzkum přírodní rezervace Vysoká Běta. – ms., 23 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Jaronínská bučina	savci	1985	Bürger P. (1985): Zpráva o inventarizačním průzkumu drobných savců SPR Jaronínská bučina.– Rukopis, KSSPPOP v Č.Budějovicích, 8s.
	cévnaté rostliny, vegetace	1987	Albrecht J. (1987a): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Jaronínská bučina. Vegetační kryt. – ms., 23 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	ptáci	1987	Bürger P. (1987): Inventarizační průzkum SPR Jaronínská bučina. Hnízdní synusie ptáků v roce 1986. – Rukopis, KSSPPOP v Č.Budějovicích, 7s.
	brouci	1998	Fliček J. (1998): Střevlíkovití (Carabidae) – 3str. Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	edologie	1999	Petruš J. et Kaluš Č. (1999): Monitoring celkové atmosférické depozice na plochách bazálního monitoringu půd v chráněných územích.
PR Klet'	lesnický průzkum	1961	Vorel J. (1961): Lesní typy na výzkumné ploše na Kletě. 28 str. Sborník Vysoké školy zemědělské v Brně.
	cévnaté rostliny, vegetace, lesnický průzkum	1975	Urban F. et Albrechtová A. (1975): Státní přírodní rezervace Klet'. Inventarizační průzkum vegetačního krytu. – ms., 45 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)

	lanokřídílí (mravenci)	2003	Miles P. et Nešpor J. (2003): Inventarizace a mapování mravenišť v Blanském lese – 3 str. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	brouci a dvoukřídílí	2003	Kletečka Z. (2003): Inventarizace xylofágního hmyzu a možnost ochrany ohrožených skupin v PR Kleť, IP 1/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
	ptáci	2006	Bürger P. (2006): Hnízdní avifauna přírodní rezervace Kleť v roce 2006. – 26 p. (Depon. in Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	vířníci	2006	Devetter M. (2006): Půdní vířníci bukového lesa SPR Kleť. – Sbor. Jihočes. Muz. v ČB, Přír. Vědy, 46: 173–176.
PP Horní luka	cévnaté rostliny, vegetace	1997	Vydrová A. (1997): Inventarizační průzkum přírodní památky Horní Luka. – ms., 19 p., + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PP Cvičák	cévnaté rostliny, vegetace	2007	Lepší M. (2007): Inventarizační průzkum z oboru botanika (cévnaté rostliny) na území bývalého vojenského cvičiště u Českého Krumlova. – Ms., 13 p. + tab. + foto. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	motýli	2008	Hanč Z. et Janák R.. (2008): Inventarizační průzkum denních motýlů (Papilionoidea, Hesperioidea) a vřetenušek (Zygaenidae) bývalého vojenského cvičiště u Českého Krumlova, návrh péče o ohrožené druhy. – Ms., 7 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
	noční motýli	2007	Adam O. (2007): Inventarizační průzkum motýlů bývalého vojenského cvičiště u Českého Krumlova. – Ms., 81 p., CD. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
	ptáci	2007	Bürger P. (2007): Inventarizační průzkum, Hnízdní avifauna bývalého vojenského cvičiště v Českém Krumlově. – Ms., 27 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
PP Vyří vrch	cévnaté rostliny, vegetace	2013	Lepší P. (2013): Inventarizační průzkum PP Vyří vrch z oboru botanika. – Ms., 13 p. + 29 p. tab., 6 map., 107 foto., CD. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha.]
PR Chrástanský vrch	cévnaté rostliny, vegetace	2008	Lepší P. (2008): Inventarizační průzkum PR Chrástanský vrch a části navržené na rozšíření z oboru botanika. – Ms., 10 p. + 8 p. tab., 8 map., 2+4 foto., CD. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, Český Krumlov a ÚSOP Praha.]
	brouci	2009	Blížek J., Čudan D. et Grycz F. (2009): PR Chrástanský vrch, inventarizační průzkum vybraných čeledí brouků – rok 2009, 30 p., (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Ptačí stěna	cévnaté rostliny, vegetace	2009	Lepší P. (2009): Inventarizační průzkum PR Ptačí stěna z oboru botanika. – Ms., 11 p. + 11 p. tab., 3 map., 2+4 foto., CD. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha.]
	brouci	1998	Flíček J. (1998): Střevlíkovití (Carabidae) – 3str. Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PP Provázková louka	mechorosty	2014	Štechová T. (2014): Inventarizační průzkum PP Provázková louka z oboru bryologie. – Ms., 4 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	brouci	2012	Majerová K. (2012): Inventarizační průzkum brouků čeledí Cerambycidae, Coccinellidae, Chrysomelidae a Cuculionidae sensu lato přírodní památky Provázková louka. – Ms., 7 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PP Kalamandra	cévnaté rostliny, vegetace	1992	Šerá B. (1992b): Botanický průzkum přírodní památky Kalamandra. – ms., 25 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	mechorosty	2005	Kučera J. et Košnar J. (2005): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru botanika, skupina mechorosty. – ms., 27 p. + příl. (zabírá celé území PP Kalamandra, Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	brouci	2005	Řehounek J. (2005): IP brouci v PP Kalamandra, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Chrysomelidae, Bruchidae, Urodonidae, Anthribidae a Cerambycidae)
PR Holubovské hadce	cévnaté rostliny a mechorosty	1971	Knížetová L. et Rivola M. (1971): Floristický a bryologický průzkum jihočeských serpentinitů.
	geologie	1984	Neumannová Š. (1984): Inventarizační průzkum z oboru geologie.

	brouci (Carabidae)	1997	Flíček J. (1997): Střevlíkovití brouci z monitorovací plochy PR Holubovské hadce. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
	houby (makromycet a)	2004	Tondl F. (2004): Houby Přírodní rezervace Holubovské hadce v CHKO Blanský les. – ms., 11p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	cévnaté rostliny, vegetace, lesnický průzkum	1984	Albrechtová A. et Urban F. (1984): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Holubovské hadce. Vegetační kryt. – ms., 42 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Mokřad u Borského rybníka	cévnaté rostliny	2007	Novotná K. (2007): Zpráva o průběhu pokusu výsevů <i>Dactylorhiza incarnata</i> na lokalitě Borský rybník – ms., 2 p. (Zpráva o průběhu pokusu Depon. in Správa CHKO Blanský les).
	cévnaté rostliny, vegetace	2002	Vydrová A. (2002): Inventarizační průzkum přírodní památky Mokřad u Borského rybníka. – ms., 9 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	ptáci	2004	Bürger P. (2004): Inventarizační průzkum: Avifauna v PR Mokřad u Borského rybníka a v lokalitě Borský rybník v hnízdním období, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
PP Na Stráži	brouci	2005	Kletečka Z. et Čudan D. (2005): Inventarizační průzkum brouků Na stráži, Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Carabidae, Meloidae, Cerambycidae, Buprestidae, Curculionidae, Scarabeidae, Chrysomelidae a Elateridae)
	cévnaté rostliny, vegetace	2006	Lepší M. (2006a): Inventarizační průzkum PP Na Stráži z oboru botanika. – ms., 15 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PP Meandry Chvalšinského potoka	ryby a mihulovci	2003	Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHÚ. – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
PP Dobročkovské hadce	cévnaté rostliny, vegetace	1995	Vydrová A. (2002): Inventarizační průzkum přírodní rezervace Dobročkovské hadce. – ms., 30 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	brouci	2012	Majerová K. (2012): Inventarizační průzkum brouků čeledi Cerambycidae, Coccinellidae, Chrysomelidae a Cuculionidae sensu lato přírodní rezervace Dobročkovské hadce. – Ms., 7 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	ryby a mihulovci	2003	Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHÚ. – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
PP Hejdlavský potok	brouci	2012	Majerová K. (2012): Inventarizační průzkum brouků čeledi Cerambycidae, Coccinellidae, Chrysomelidae a Cuculionidae sensu lato přírodní památky Hejdlavské údolí. – Ms., 7 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	ryby a mihulovci	2003	Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHÚ. – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
PR Bořinka	cévnaté rostliny, vegetace	1984	Albrechtová A. (1984): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Bořinka. Vegetační kryt. – ms., 34 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Dívčí Kámen	geologie	1984	Neumannová Š. (1984): Inventarizační průzkum z oboru geologie.
	mechorosty	2005	Košnar J. (2005): Inventarizační průzkum PR Dívčí Kámen z oboru bryofloristika. – ms., 14 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	cévnaté rostliny, vegetace	1987	Albrecht J. (1987b): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Dívčí Kámen. Vegetační kryt. – ms., 31 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	zoologie	2002	Hanč Z. (2002): Živočichové – 2 str. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	cévnaté rostliny, vegetace	2005	Zelený D. et Lepší M. (2005): Inventarizační průzkum PR Dívčí Kámen z oboru botanika (cévnaté rostliny) – ms., 19 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
PR Malá skála	cévnaté rostliny, vegetace	2006	Lepší P. (2006b): Inventarizační průzkum PP Malá skála z oboru botanika. – ms., 10 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
	brouci	1998	Flíček J. (1998): Střevlíkovití (Carabidae) – 3str. Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)

PP Šimečkova stráž (Křemžský p.)	ryby a mihulovci	2003	Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHÚ. – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	cévnaté rostliny, vegetace	2006	Lepší M. (2006c): Inventarizační průzkum PP Šimečkova stráž z oboru botanika. – ms., 16 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
Potok Borová	hydrobiologie	1995	Kolektiv (1995): Kompletní biologické hodnocení v povodí potoka Borová, Depon. in Správa CHKO Blanský les. Hydrobiologie, vodní řády hmyzu, někteří brouci, mihulovci, ryby, obojživelníci, plazi, ptáci, drobní savci
	brouci	1995	Fuka Z. et Flíček J. (1995): Fauna brouků (Coleoptera) vybraných čeledí v povodí potoka Borová u Chvalšín. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
	hmyz	1996	Matěna J. et Soldán T. (1996): Zpráva o hydrobiologickém průzkumu potoka Borová, Blanský les, Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Ephemeroptera, Plecoptera, Trichoptera, Diptera, Coleoptera, Heteroptera, Odonata, Hirudinea, Oligochaeta, Crustacea, Colembolla)
	makrozoobentos	2004	Maradová M. (2004): Effect of streambed restoration on macroinvertebrates biodiversity: the case of Borová brook (LPA Blanský les). Master thesis. University of South Bohemia. (Ephemeroptera, Trichoptera, Heteroptera, Mollusca, Odonata, Plecoptera, Coleoptera)
	komplexní přírodovědný průzkum	2008	Kolektiv (2008): Komplexní přírodovědný průzkum revitalizovaného potoka Borová studie (ověření jakosti povrchové vody, vybrané čeledi brouků, ichtiologický, botanický, hydrobiologický průzkum, suchozemští obratlovci, vodohospodářské hodnocení), – (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	ryby a mihulovci	2004	Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2003 mimo MZCHÚ – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	ryby	2004	Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2004. – Ms., 6 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
	ryby	1991	Hartvich P. et Šašková M. (1991): Ichtyofauna Křemežského potoka ovlivněna odběrem vody malými vodními elektrárnami v Křemži. Dep. Územní výbor ČRS ČB, 5p.
	ryby	2004	Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2004. – Ms., 6 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
Křemžský potok	ptáci	1991	Kravka Z. et Lippl L. (1991): Avifauna parku Červený dvůr. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
	ptáci	2012	Pykal J. et Bürger P. (2012): Ptačí společenstvo zámeckého parku v Červeném Dvoře u Chvalšín. – Sborn. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52 (suppl. 1): 99–105.
Červený Dvůr	cévnaté rostliny	1996	Maznová M. (1996): Druhová diversita brožských luk. – ms., 81 p. (Absolvent. pr., depon in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný)
	sukcesní změny, management	2004	Filipová M. (2004): Změny vegetace xerothermních trávníků v NPR Vyšenské kopce a v okolí vlivem kosení, pastvy a odlesnění. – ms., 37 p. + příl. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
CHKO Blanský les	sukcesní změny, management	1996	Haraštová M. (1996): Sukcese vegetace v kamenolomu Plešovice, možnost rekultivace odvalu. – ms., 14 p. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
	sukcesní změny, management	2002	Vydrová A. (2002): Monitorování změn vegetace vlivem pastvy v travinobylinných společenstvech v Národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce. – ms., 18 p. [Depon. in: Správa CHKO Blanský Les, Český Krumlov].
	sukcesní změny, management	1999	Dvořáková I. (1999): Management vegetace v NPR Vyšenské kopce. – ms., 58 p. + příl. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. UK Praha)
	sukcesní změny, management	1996	Krombholzová Š. (1996): Sukcese vegetace na odlesněném Výřím vrchu v CHKO Blanský les. – ms., 11. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
	invazní rostliny	2002	Caisová L. (2002): výskyt invazních rostlin <i>Impatiens glandulifera</i> L. a <i>Reynoutria japonica</i> Houtt. v kaňonu řeky Vltavy v úseku Rájov – samota u Cáby. – ms., 30 p. + příl. (matur. pr., depon. in: knihovna SOŠ OTŽP, Veselí nad Lužnicí)

invazní rostliny	2008	Kalkušová E. (2008): Invazní rostliny podél toku Vltavy v CHKO Blanský les. – Ms., 55 p. +přil. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Ped. Fak. Záp. Univ. v Plzni)
invazní rostliny	2011	Přibíková E. (2011): Ekologická studie invazního druhu <i>Echinops sphaerocephalus</i> v CHKO Blanský les. – Ms., 74 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
vegetační stupňovitost	2004	Boublík K., Žárník M. et Douda J. (2004): Vegetační stupňovitost Blanského lesa. – In: Polehla P. [ed.], Hodnocení stavu a vývoje lesních geobiocenóz. Sborník příspěvků z mezinárodní konference 15.–16. 10. 2004 v Brně, Geobiocenologické spisy, Brno, 9: 9–13 + 3 mapy na CD-ROM.
cévnaté rostliny obcí	2006	Kolář F., Kubešová M., Těšitel J. et Koutecký P. (2006): Květena vesnic CHKO Blanský les – Zprávy Čes. Bot. Společ., Praha, 41: in press.
ryby a mihulovci	2004	Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2003 mimo MZCHÚ – Ms., 5 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
ptáci	2008	Bürger P. (2008): Inventarizační průzkum. Struktura ptačích společenstev starých lesních porostů s převahou buku v masivu Bulového (CHKO Blanský les). – Ms., 29 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
ptáci	2008	Šebestián J. (2008): Inventarizační průzkum. Struktura ptačích společenstev starých lesních porostů s převahou buku v masivu Vysoké Běty (CHKO Blanský les). – Ms., 60 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
ptáci	2009	Šebestián J. (2009): Inventarizační průzkum. Struktura ptačích společenstev starých lesních porostů s převahou buku v masivu Buglaty (CHKO Blanský les). – Ms., 114 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
ptáci	2009	Bürger P. (2009): Inventarizační průzkum. Struktura ptačích společenstev starých lesních porostů s převahou buku v západní části masivu Kletě (CHKO Blanský les). – Ms., 38 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
ptáci	2010	Bürger P. (2010): Inventarizační průzkum. Struktura ptačích společenstev starých porostů s převahou buku v severní a východní části masivu Kletě (CHKO Blanský les). – Ms., 27 p.. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
savci	1987	Bürger P., Anděra M. et Zbytovský P. (1987): Savci Blanského lesa. <i>Lynx (Praha)</i> , n.s. 23/1987: 5–42.
savci	1992	Bureš J. (1992): Inventarizační průzkum drobných savců v CHKO Blanský les. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
žížaly, stejnoočky, mnohonožky, stonožky, pancířníci	1999	Pižl V., Starý J. et Tajovský K. (1999): Půdně zoologický průzkum CHKO Blanský les. Lumbricidae, Oniscidea, Diplopoda, Chilopoda a Oribatida vybraných lokalit CHKO Blanský les. ÚPB AVČR, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
měkkýši	2009	Beran L. (2009): Zpráva z inventarizačního průzkumu vodních měkkýšů v CHKO Blanský les v roce 2009, 4 p.. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
brouci	2007	Blížek J., Čudan D. et Grycz F. (2007): Inventarizační průzkum (Coleoptera) na vápencových lokalitách u Českého Krumlova jako základ návrhu managementu pro sledovaná území – rok 2007, 81 p., (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
vodní makrofyta	2000	Rydlo J. et Vydrová A. (2000): Vodní makrofyta Vltavy mezi Lipnem nad Vltavou a Týnem nad Vltavou. – Muzeum a současnost, ser. natur., Roztoky, 14(2000): 137–161.
vodní makrofyta	1997	Vydrová A. (1997): Vodní makrofyta rybníků v CHKO Blanský les. – Muzeum a současnost, ser. natur., Roztoky, 11(1997): 47–66.
cévnaté rostliny izolovaných skalních výchozů	2006	Vondrák J. et Prach K. (2006): Occurrence of heliophilous species on isolated rocky outcrops in a forested landscape: relict species or recent arrivals. – <i>Preslia</i> , Praha, 78: 115–121.
blanokřídlí (mravenci)	2003	Nešpor J. (2003): Inventarizace a zmapování mravenců rodu <i>Formica</i> v CHKO Blanský les, IP 2/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.

blanokřídílí (mravenci)	2004	Nešpor J. (2004): Inventarizace a zmapování mravenců rodu <i>Formica</i> v CHKO Blanský les jako podklad pro návržení MCHÚ, P 1/04, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
blanokřídílí (mravenci)	2005	Nešpor J. (2005): Inventarizace a zmapování mravenců rodu <i>Formica</i> v CHKO Blanský les jako podklad pro návržení MCHÚ, IP 3/05, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
makromycety	1996	Beran M. (1996): Houby Českokrumlovská. Biodiverzita makromycetů a životní prostředí. – 32 pp., Okresní úřad Český Krumlov
makromycety	2004	Papoušek T. (ed.) 2004: Velký fotoatlas hub z jižních Čech. – 819 pp., Vlastním nákladem T. Papouška.
	2005	Hanč Z. (2005): Mapování denních motýlů CHKO Blanský les v letech 2002–2005, Depon. in Správa CHKO Blanský les. (Papilionoidea, Hesperoidea, Zygaenidae)
roztoči (pancířníci)	2006	Starý J. (2006): Pancířníci (Acari: Oribatida) CHKO Blanský les. Sbor. Jihočes. Muz. v ČB, Přír. Vědy, 46: 207–219.

3.14. Práce s veřejností

Správa CHKO Blanský les vnímá v souladu s celostátní koncepcí práci s veřejností jako jednu z významných součástí svého poslání. Cílem této práce je vnímání a respektování jedinečnosti Blanského lesa širokou veřejností jako vyváženého krajinného celku s řadou unikátních přírodních fenoménů, které by měly být zachovány a chráněny.

Práce s veřejností je zajišťována jednak pracovníky Správy CHKO a jednak ve spolupráci s partnery. Nejvýznamějším partnerem je v současnosti Obec Holubov, která provozuje Informační středisko Domu přírody v Holubově. Dříve úzká spolupráce s neziskovou organizací – Ekocentrem Šípek, vzniklým pod ZO ČSOP Šípek, Český Krumlov, byla z důvodu útlumu činnosti Ekocentra výrazně omezena.

Práce s veřejností se zaměřuje (s nestejnou intenzitou) na tři hlavní cílové skupiny – návštěvníky, školní mládež a místní obyvatele.

Především návštěvníkům CHKO je určen informační systém v terénu (naučné stezky, informační tabule, tabule usměrňující pohyb návštěvníků apod.) a vydávání různých neperiodických tiskovin (tematicky zaměřené informační letáky, mapy, brožury apod.). Více informací o terénním informačním systému lze najít níže. Co se publikační činnosti týče, během posledních let byly vydány například průvodce naučnými stezkami (kromě české i v anglické a německé mutaci nebo jen s cizojazyčnými shrnutími). Byla vydána brožura "Příroda a historie hory Kletě" (opět ve třech jazykových mutacích). Správa rovněž vydává propagační předměty – pexeso, samolepky, pohlednice.

Informace mohou návštěvníci Blanského lesa získat při návštěvě jedné z dlouhodobých výstav o CHKO Blanský les, jež Správa připravila jednak v rozhledně na Kletě a jednak v Muzeu Schwarzenberského plavebního kanálu ve Chvalšínách (výstava je zaměřena na Přírodní poměry Chvalšinska).

Od roku 2009 je návštěvníkům k dispozici také **Informační středisko Domu přírody v Holubově**, které Správa provozuje s partnerskou obcí Holubov. Provoz střediska je pouze sezónní, mimo sezónu zde Správa pořádá cyklus pravidelných přednášek pro veřejnost, zaměřených jak na obecnou ochranu přírody, faunu a flóru Blanského lesa či význam lidských aktivit v krajině, tak na lidové zvyky a historii Blanského lesa. Jedenkrát měsíčně zde funguje detašované pracoviště Správy pro oblast stavební činnosti. Poměrně novou tradicí je pořádání Trhu lokálních produktů Blanského lesa v Holubově, který se koná pravidelně u příležitosti Dne evropských chráněných území.

Správa CHKO pořádá pravidelné přednášky na základních a středních školách v regionu, pro školy rovněž zajišťuje řadu exkurzí (viz níže). Jedná se převážně o činnost osvětovou a vzdělávací, souvislé ekovýchově (tedy dlouhodobějším programům zejména pro děti a mládež) se Správa CHKO Blanský les nevěnuje, a to z důvodů nedostatku kapacit, personálních, finančních i časových. V oblasti ekovýchovy Správa vytvořila projekt Blanský les dětem, jenž zahrnuje soubory pracovních listů pro vybrané naučné stezky, které jsou zdarma ke stažení na internetových stránkách i Facebooku a s nimiž mohou učitelé

nebo i rodiče s dětmi pracovat při návštěvě naučných stezek samostatně bez nutné přítomnosti pracovníka Správy CHKO.

Jak již bylo zmíněno, Správa CHKO aktivně informuje veřejnost také prostřednictvím svých internetových stránek (www.blanskyles.nature.cz), aktuální informace zveřejňuje také na facebookovém profilu (BlanskyLes). Správa rovněž aktivně sleduje portály věnované geolokačním hrám (např. Geocaching), kde jsou prezentovány různé lokality v CHKO. Správa tyto aktivity sleduje a v případě potřeby (z hlediska ochrany přírody nevhodného umístění cache apod.) kontaktuje hráče či organizátory.

Neméně významná je spolupráce Správy CHKO Blanský les s médii. Zaměstnanci Správy příležitostně publikují v regionálním tisku a poskytují informace do celostátních a regionálních vysílání TV a rozhlasových stanic. Pracovníci Správy poskytují komentáře, týkající se nejrůznějších událostí jako pořádaných akcí, konferencí, otevírání naučných stezek, avšak také ke sporným kauzám, které se dotýkají ochrany přírody.

Nezanedbatelná je rovněž spolupráce s odbornými institucemi v oblasti výzkumu, zejména ústavy Akademie věd ČR (především Biologické centrum AV ČR Č. Budějovice, BU AV ČR Průhonice) a univerzitami (PřF UK Praha, PřF JČU Č. Budějovice). Více konkrétních informací lze nalézt v kapitole 3.10. Monitoring, výzkum. Byly rovněž zavedeny pravidelné odborné stáže studentů středních škol se zaměřením na ekologii a životní prostředí a odborné vedení diplomových prací studentů vysokých škol zaměstnanci Správy CHKO.

Terénní informační systém

Na usměrňování pohybu návštěvníků má kladný vliv i terénní informační systém ochrany přírody. V roce 2014 bylo v rámci centrálně řešeného projektu „Posílení návštěvnické infrastruktury v chráněných územích ve správě AOPK ČR“ instalováno na vstupech do přístupných MZCHÚ 15 velkých informačních tabulí. Na 84 hraničnicků ve všech MZCHÚ byly v rámci tohoto projektu nainstalovány malé informační tabulky, které nahradily tabulky zastaralé. Z tohoto projektu byl v témže roce aktualizován informační systém cyklostezek. Bylo zhotoveno 16 velkých informačních tabulí umístěných na významných místech, které seznamují návštěvníky s přírodními i historickými zajímavostmi míst a bylo aktualizováno i 14 map napomáhajících návštěvníkům Blanského lesa a okolí v orientaci. V NPR Vyšenské kopce byly v roce 2015 obnoveny 4 informační tabule s popisem o významu pastvy a s pravidly pohybu návštěvníků. V místě, kde do CHKO přitéká řeka Vltava, je informační tabule určená pro vodáky a v PP Cvičák jsou umístěny dvě přírodovědně zaměřené informační tabule s interaktivními prvky.

Součástí terénního informačního systému je i 6 naučných stezek.

Naučné stezky ve správě AOPK ČR:

Naučná stezka Národní přírodní rezervací **Vyšenské kopce** byla vybudována v roce 1997 a po rekonstrukci znovuotevřena v květnu 2003. Trasa naučné stezky začíná před budovou Správy CHKO Blanský les a po přibližně 2,5 km končí na severozápadním okraji Českého Krumlova. Na patnácti zastaveních je přiblíženo výjimečné přírodní bohatství této lokality, které představuje především teplomilnou vegetaci na vápencovém podkladu, a metody, které ochrana přírody používá při péči o svěřené území. Stezka je určena pouze pro pěší.

Přírodní, historická a technická naučná stezka **Třísov, Dívčí Kámen, Holubov**, dlouhá téměř 5 km, která začíná u vlakové zastávky v Třísově a končí na vlakové zastávce Holubov, byla otevřena r. 1999. Na čtrnácti zastaveních představuje keltské oppidum u Třísova, přírodní zvláštnosti kaňonu Vltavy, zříceninu gotického hradu Dívčí Kámen, stejnojmennou přírodní rezervaci, přírodní rezervaci Holubovské hadce, bývalý Třísovský hamr a bývalou železářskou Adolfovskou huť.

Historická a přírodní naučná stezka **Brložsko**, dlouhá 7,2 km, byla zřízena v roce 2002 a začíná a končí v Brloze. Vede po úbočí vrchů Bulový (953 m n. m.) a Buglata (832 m n. m.) s výhledy do Křemžské kotliny. Představuje historické památky Brloha s kostelem sv. Šimona a Judy, údolí Křemžského potoka, slovanské hradiště U Ondřeje, skrovné zbytky

gotického hrádku Kuglveit, torzo kostela paulánského kláštera na Kuklově z konce 15. stol., květnaté bučiny a nedávno objevené halštatské hradiště na Stržíšku.

Naučná stezka **Kolem Kletě** byla otevřena v roce 2006. Na trase dlouhé 5 km je 8 zastavení seznamujících návštěvníky především s přírodním bohatstvím hory Kletě a se třemi zvláště chráněnými územími, která se zde nacházejí. Jedno zastavení je věnováno světoznámé observatoři na Kleti.

Naučné stezky, na nichž AOPK ČR spolupracuje:

Naučná stezka **Zámeckým parkem Červený Dvůr** byla otevřena v roce 2005. Psychiatrická léčebna Červený Dvůr ji připravila ve spolupráci s Národním památkovým ústavem v Českých Budějovicích a se Správou CHKO Blanský les. Na přibližně 3 km dlouhé trase zámeckým parkem o rozloze 117 ha je 14 zastavení seznamujících především s historií a vývojem parku, který patří k významným kulturním památkám.

V roce 2010 byla otevřena naučná stezka **Granátník**, kterou připravila Lesní správa Český Krumlov ve spolupráci se Správou CHKO Blanský les a Obcí Srnín. Začíná a končí v Obci Srnín. Na 8,5 km dlouhé trase jihovýchodním okrajem masivu Kletě jsou na devíti informačních panelech popsány nejen přírodní poměry oblasti, ale také historie místního vojenského opevnění vybudovaného před druhou světovou válkou. Naučná stezka začíná a končí v Obci Srnín. Nejvyšším bodem stezky je vrchol Granátník (810 m n. m.).

Strážní služba

Jeden zaměstnanec Správy je v rámci části pracovní náplně pověřen komunikací s dobrovolnými strážci a jednou ročně (většinou v jarním období) organizuje setkání členů stráže ochrany přírody. Na těchto setkáních jsou strážci seznamováni s aktuální situací v ochraně přírody a vybavováni písemnými materiály potřebnými pro jejich činnost. Především na těchto setkáních jsou domlouvány podrobnosti praktické strážní služby. Strážci jsou také zváni na otevírání naučných stezek a výstav pořádaných Správou CHKO Blanský les. Správa eviduje sedm členů stráže přírody, kteří splňují podmínky pro vykonávání strážní služby podle § 81 zákona č. 114/92 Sb. Aktivně strážní službu vykonávají pouze tři strážci, z nichž jeden je ale úzce vázán pouze na vrchol Kletě a okolí. V ostatních případech se jedná spíše o přírodovědné vycházky než o strážní službu.

Charakter strážní služby má také kontrolní činnost v terénu prováděná všemi zaměstnanci Správy CHKO. Je soustředěna především na území NPR, PR, PP a zaměřena na dodržování ochranných podmínek a zjišťování černých staveb. V případě staveb jsou nedostatky nahlášeny příslušnému stavebnímu úřadu formou podnětu ke státnímu stavebnímu dohledu. Někteří pracovníci zajišťují v rámci strážní služby kontrolu a drobné opravy značení hranic CHKO, MZCHÚ, památných stromů a naučných stezek.

Téměř každý rok registruje Správa CHKO 1 až 2 zájemce o strážní službu. Jejich zájem však bývá pouze krátkodobý.

U strážní služby, kde Správa CHKO upřednostňuje výchovné působení před represivním, jsou v jejím výkonu dobrovolnými strážci stále velké rezervy.

Exkurzní činnost

Správa CHKO zajišťuje příležitostné exkurze pro odborníky a obecně pro akademickou veřejnost. Jedná se zejména o konferenční exkurze k tematicky blízkým celostátním i regionálním konferencím a seminářům s tuzemskými i zahraničními návštěvníky. Častější jsou exkurze pro školní výpravy, pravidelné exkurze jsou z dlouhodobě spolupracujících vysokých škol (zejména Jihočeská univerzita) a z řady středních i základních škol. Pro školní výpravy se velmi osvědčila kombinace úvodní přednášky v promítacím sále (v objektu Správy CHKO ve Vyšném) a následné exkurze. Exkurze jsou zaměřeny na propagaci ochrany přírody, management krajiny a seznámení s nejcennějšími společenstvy a druhy Blanského lesa. Nejčastějšími cíli jsou NPR Vyšenské kopce, PR Klet' a NS Třisov – Dívčí Kámen – Holubov. Zájem je rovněž o exkurze na revitalizovanou část povodí potoka Borová.

Na exkurzní činnosti se podílejí všichni odborní pracovníci Správy podle svého profesního zaměření.

Ročně vede Správa cca 20 exkurzí, z nichž nejvýznamnější je tradiční Pochod Blanským lesem, pořádáný každoročně u příležitosti Dne Země.

4. Lidské činnosti ovlivňující stav přírody a krajiny

4.1. Lesní hospodářství

Lesy se významným způsobem podílejí na charakteru krajiny v CHKO Blanský les. Komplexy lesů obepínají centrální Křemžskou kotlinu, kde se v převážně zemědělské krajině vyskytuje celá řada menších lesních celků a remízů.

Celkově zaujímají lesní porosty na území CHKO Blanský les plochu 12 197 ha (PUPFL dle souhrnu LHP) a tvoří zhruba 55 % celkové plochy CHKO.

4.1.1. Vlastnictví lesů

Plošně nejvýznamnějším vlastníkem lesa v CHKO je stát. Majetek státu převážně spravují LČR, na území zastoupené Lesní správou Český Krumlov. V rámci LS Český Krumlov zasahuje do CHKO 6 revírů (revír Klet' plně, revíry Jaronín, Bory, Borová, Nový Dvůr většinou své plochy, revír Hořice okrajově).

Situace vlastnictví lesů se mění jen v detailu, ke změně vlastnictví dochází jen v důsledku restitučních procesů s církevními lesy. V současné době dochází k jejich dokončování, a majetky jsou předávány. Na území CHKO se tato změna týká severovýchodního svahu Vysoké Běty, u Habří a Čakovce na pozemcích o rozloze přibližně 450 ha, které byly dosud v majetku státu. Do těchto ploch spadá i přírodní rezervace Vysoká Běta. Zařízení stávajícího nového LHP (platnost od 1.1.2016) je provedeno ještě pro LČR, tj. ještě před převodem ploch na Klášter Vyšší Brod.

V majetku státu, kde má právo hospodaření AOPK ČR, je zařazeno 32 ha lesů.

Dalšími významnými vlastníky lesů jsou obce. Na území CHKO zasahuje 12 obecních a městských majetků a 1 lesní společnost s vlastním LHP, plocha jejich lesů v CHKO se pohybuje od 3 do 292 ha. Rozptýleně se po celé CHKO vyskytují lesy velkého množství drobných vlastníků, jejich největší koncentrace je při okrajích lesních komplexů, hlavně v Křemžské kotlině. Těchto drobných vlastníků je v CHKO cca 950, z toho cca 400 má majetek větší než 1 ha a 15 majetek větší než 10 ha lesa.

Rozložení vlastnictví lesa v rámci CHKO je uvedeno v tabulce č. 21 a v mapě č. 7.

Tab. č. 21: Vlastnictví lesa v CHKO Blanský les

Vlastnictví lesů	ha	%
Státní lesy ve správě LČR	8770	71,90
Státní lesy ve správě AOPK ČR	32	0,26
Obecní a městské lesy	1787	14,65
Soukromé majetky s LHP	79	0,65
Majetky zařazené do LHO	1529	12,54
Celkem	12197	100

4.1.2. Charakteristika lesů v jednotlivých zónách

Do **I. zóny CHKO (226 ha – 1,85 % lesa)** jsou zařazena území s nejvýznamnějšími přírodními hodnotami, zejména vybraná maloplošná zvláště chráněná území (národní přírodní rezervace, přírodní rezervace). Částečně jsou do I. zóny zařazeny i porosty mimo MZCHÚ, obvykle zařazené do kategorie lesa ochranného. Jen výjimečně jsou některé porosty ponechávány samovolnému vývoji (bez zásahů člověka). V ostatních porostech jsou až na malé výjimky prováděny zásahy různé intenzity, které směřují především k udržení

chráněných fenoménů, obnově samořídících funkcí ekosystému nebo zajištění půdoochranné funkce lesa. V některých porostech v ZCHÚ zůstává cíleně mrtvé nebo odumírající dřevo, které má význam pro biodiverzitu lesního prostředí. Většina porostů má složení blízké přirozené druhové skladbě (obvykle směs s převahou buku, ale se sníženým zastoupením nebo absencí jedle).

Ve **II. zóně (4014 ha – 32,81 % lesa)** je zahrnuto několik lesních komplexů, které se nacházejí na vrcholech a hřbetech v jižní a západní části CHKO. Segmenty II. zóny jsou tvořeny převážně porosty s druhovou skladbou blízkou přirozené a s uchovanými přírodními hodnotami, vhodné k hospodářskému využití pro přírodu šetrným způsobem. Kromě porostů s převahou buku tvoří II. zónu i různé porostní směsi smrku, buku a jedle. V rámci arondace se však vyskytují i porosty s nevhodnou druhovou skladbou. V porostech s příznivou druhovou skladbou je využívána přednostně přirozená obnova.

Do **III. zóny (7993 ha – 65,34 % lesa)** jsou zařazeny ostatní lesní porosty, obvykle člověkem značně ovlivněné s druhovou skladbou zcela pozměněnou, věkově a prostorově málo strukturované. V těchto porostech při respektování zachování předmětů ochrany EVL a při dodržování zásad trvale udržitelného lesního hospodářství převažuje produkční funkce.

Plochy ponechané samovolnému vývoji

V rámci CHKO se vyskytují lesní porosty, které jsou dlouhodobě bez úmyslných lesnických zásahů. Většina z nich jsou malé plochy, které se nachází na nepříznivých stanovištích (skály, sutě) nebo v MZCHÚ. Ucelená část dostatečné plochy, ve které se již dlouhodobě nehospodařilo, se nachází v PR Kleť. V roce 2006 byla pro území v západní části této PR o velikosti 38,3 ha podepsána mezi AOPK ČR a LČR dohoda deklarující ponechání lesa v této lokalitě bezzásahovému režimu a zajišťující monitoring vývoje lokality. V některých dalších zvláště chráněných územích (např. PR Ptačí stěna, PR Jaronínská bučina) se nacházejí části, kde se lesnický nehospodaří a které jsou také víceméně ponechány samovolnému vývoji, ale nejsou dostatečně velké, aby v nich byly dostatečně eliminovány vlivy okolí.

4.1.3. Členění lesů dle PLO a kategorií lesa

Území CHKO spadá do přírodní lesní oblasti (PLO) 12 – Předhoří Šumavy a Novohradských hor. Severovýchodní hranice CHKO se víceméně kreje s hranicí PLO 15 (Jihočeské pánve, část 15a – budějovická pánev), která do CHKO zasahuje pouze marginálně (v lese na jedné lokalitě, cca 13,5 ha).

Přehled kategorií lesa v CHKO Blanský les je zpracován podle platných LHP a LHO, a to z dat pro porostní půdu. V CHKO výrazně převládá kategorie lesa hospodářského. Do kategorie lesa ochranného podle § 7 odst. 1 písm. a) – lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích je zařazeno celkem 100 ha porostní půdy. Kategorii lesa ochranného v CHKO Blanský les reprezentují mimořádně nepříznivá stanoviště, hlavně skály a sutě. Nejvíce lesů ochranných se nachází na prudkých svazích do údolí Vltavy.

Lesy zvláštního určení mají velký podíl, celkově 2449 ha. Podrobnější rozpis subkategorií lze najít v tabulce, není však uvažován souběh subkategorií.

Rozložení kategorií lesa v rámci CHKO (bez souběhu subkategorií lesa zvláštního určení) je uvedeno v tabulce č. 22 a v mapě č. 8.

Tab. č. 22: Kategorie lesa v CHKO Blanský les

Hlavní kategorie lesa		Plocha (ha) por. plochy	% por. plochy
10	Lesy hospodářské	9280	78,45
21a	Lesy ochranný na mimořádně nepříznivých stanovištích	100	0,85
	Lesy zvláštního určení		
31a	Lesy v pásmu hygienické ochrany vodních zdrojů I.stupně	16	0,13

31c	Lesy na území nár. parků a nár.přírodních rezervací	21	0,18
32a	Lesy v 1.zónách CHKO, lesy v přír. rezervacích a přírodních památkách	140	1,18
32e	Lesy se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodochrannou, klimatickou nebo krajinnou	411	3,47
32f	Lesy pro zachování biologické různorodosti	1862	15,74
Celkový součet		11828	100

4.1.4. Zastoupení SLT v CHKO

Stanovištně jsou lesy v CHKO Blanský les pestré a tato pestrost je dána jak rozdílem v klimatických podmínkách, tak geologickou pestrostí a z ní plynoucích různorodých edafických podmínek.

Soubory lesních typů (dané vegetačním stupněm a edafickou kategorií) jsou dále podrobněji rozlišeny na jednotlivé lesní typy. Za účelem zjednodušení hospodaření jsou naopak slučováním SLT s podobnými podmínkami a obdobným způsobem obhospodařování vytvářeny hospodářské soubory, pro něž se sestavují rámcové směrnice hospodaření.

Zastoupení SLT v CHKO Blanský les je zpracováno podle OPRL pro PLO 12 (data 2015). Rozdíl v celkové výměře lesů mezi OPRL a LHP (+LHO) je způsoben tím, že v OPRL jsou typologicky zařazeny i některé plochy, které LHP a LHO hodnotí jako bezlesí. Zastoupení SLT v rámci CHKO a v jednotlivých zónách CHKO je uvedeno v tabulce č. 23.

Tab. č. 23: Zastoupení SLT v CHKO

SLT		I. zóna	II. zóna	III. zóna	CELKEM	
zkratka	název	ha	ha	ha	ha	%
0C	hadcový bor	21,01	2,32	35,37	58,70	0,48
0K	kyselý bor	-	-	33,16	33,16	0,27
0Z	reliktní bor	1,43	0,52	0,53	2,48	0,02
1G	vrbová olšina	-	-	0,53	0,53	0,00
2C	vysýchavá buková doubrava	0,21	-	0,46	0,66	0,01
2K	kyselá buková doubrava	3,51	0,06	9,56	13,13	0,11
2N	kamenitá kyselá buková doubrava	-	-	0,37	0,37	0,00
2S	svěží buková doubrava	2,15	0,38	5,41	7,94	0,06
2Z	zakrslá buková doubrava	1,56	0,01	4,09	5,66	0,05
3A	lipodubová bučina	2,91	3,30	5,25	11,47	0,09
3C	vysýchavá dubová bučina	27,26	5,27	9,71	42,25	0,34
3D	obohacená dubová bučina	0,26	0,22	4,76	5,25	0,04
3F	svahová dubová bučina	-	-	0,34	0,34	0,00
3G	podmáčená jedlová doubrava	-	-	3,00	3,00	0,02
3H	hlinitá dubová bučina	0,91	-	23,36	24,27	0,20
3I	uléhavá kyselá dubová bučina	0,63	2,12	192,98	195,73	1,59
3J	lipová javořina	14,13	5,11	1,81	21,04	0,17
3K	kyselá dubová bučina	3,72	11,58	351,08	366,38	2,98
3L	jasanová olšina	2,20	3,69	46,26	52,14	0,42
3M	chudá dubová bučina	-	-	17,21	17,21	0,14
3N	kamenitá kyselá dubová bučina	4,72	0,51	19,84	25,07	0,20
3O	jedlodubová bučina	-	-	54,07	54,07	0,44
3P	kyselá jedlová doubrava	-	9,22	37,64	46,86	0,38
3Q	chudá jedlová doubrava	-	-	12,76	12,76	0,10
3S	svěží dubová bučina	11,28	0,57	136,76	148,60	1,21

3V	vlhká dubová bučina	1,36	2,04	34,97	38,38	0,31
3W	bazická dubová bučina	-	-	13,45	13,45	0,11
3Y	skeletová dubová bučina	0,63	2,67	1,71	5,01	0,04
3Z	zakrslá dubová bučina	0,76	-	0,89	1,65	0,01
4A	lipová bučina	5,26	3,86	6,18	15,30	0,12
4C	vysýchavá bučina	-	38,73	80,74	119,47	0,97
4D	obohacená bučina	-	-	0,11	0,11	0,00
4F	svahová bučina	-	-	1,34	1,34	0,01
4G	podmáčená dubová jedlina	-	-	17,00	17,00	0,14
4H	hlinitá bučina	-	0,51	5,66	6,18	0,05
4I	uléhavá kyselá bučina	-	21,13	269,90	291,03	2,36
4K	kyselá bučina	5,52	134,66	1 241,17	1 381,35	11,22
4M	chudá bučina	-	-	28,89	28,89	0,23
4N	kamenitá kyselá bučina	-	1,41	75,89	77,29	0,63
4O	svěží dubová jedlina	-	31,92	106,41	138,33	1,12
4P	kyselá dubová jedlina	-	10,01	218,10	228,11	1,85
4Q	chudá dubová jedlina	-	-	26,97	26,97	0,22
4S	svěží bučina	-	14,67	171,03	185,70	1,51
4V	vlhká bučina	-	8,71	69,49	78,20	0,64
4W	bazická bučina	6,54	6,32	9,73	22,59	0,18
4X	dealpinská bučina	2,55	-	-	2,55	0,02
4Y	skeletová bučina	-	-	2,38	2,38	0,02
4Z	zakrslá bučina	-	-	2,57	2,57	0,02
5A	klenová bučina	16,51	427,24	206,18	649,93	5,28
5B	bohatá jedlová bučina	9,01	320,92	84,10	414,03	3,36
5C	vysýchavá jedlová bučina	-	-	2,63	2,63	0,02
5D	obohacená jedlová bučina	0,25	45,40	37,42	83,07	0,67
5G	podmáčená jedlina	0,44	2,24	57,90	60,58	0,49
5H	hlinitá jedlová bučina	0,49	18,85	44,00	63,35	0,51
5I	uléhavá jedlová bučina	0,20	52,88	222,54	275,62	2,24
5J	suťová javořina	6,24	52,02	20,32	78,59	0,64
5K	kyselá jedlová bučina	1,11	537,21	1 988,75	2 527,08	20,53
5L	montánní olšina	8,16	0,79	13,67	22,62	0,18
5M	chudá jedlová bučina	-	4,36	27,03	31,39	0,25
5N	kyselá kemanitá jedlová bučina	0,04	137,74	278,17	415,95	3,38
5O	svěží (buková) jedlina	1,37	103,09	316,31	420,76	3,42
5P	kyselá jedlina	-	28,75	253,75	282,50	2,29
5S	svěží jedlová bučina	3,47	762,55	535,40	1 301,42	10,57
5T	podmáčená chudá (dubová) jedlina	-	-	0,49	0,49	0,00
5V	vlhká jedlová bučina	0,06	372,17	432,25	804,48	6,53
5Y	skeletová jedlová bučina	-	5,60	17,17	22,77	0,18
5Z	zakrslá jedlová bučina	-	2,68	2,15	4,83	0,04
6A	klenosmrková bučina	13,64	109,53	15,87	139,04	1,13
6B	bohatá smrková bučina	-	13,12	6,88	19,99	0,16
6D	obohacená smrková bučina	3,58	20,93	14,07	38,58	0,31
6G	podmáčená smrková jedlina	-	8,31	22,75	31,06	0,25
6I	uléhavá kyselá smrková bučina	-	16,25	-	16,25	0,13
6K	kyselá smrková bučina	3,80	194,95	1,01	199,76	1,62
6N	kamenitá kyselá smrková bučina	16,66	165,21	2,44	184,31	1,50
6O	svěží smrková jedlina	3,71	28,53	9,04	41,28	0,34

6P	kyselá smrková jedlina	-	10,70	8,56	19,25	0,16
6S	svěží smrková bučina	14,61	138,65	25,08	178,34	1,45
6V	vlhká smrková bučina	0,28	80,12	15,01	95,41	0,78
6Y	skeletová smrková bučina	6,15	32,00	0,22	38,37	0,31
6Z	zakrslá smrková bučina	0,25	0,26	-	0,51	0,00
7G	podmáčená jedlová smrčina	-	2,91	-	2,91	0,02
NE	neklasifikováno	-	0,07	10,51	10,58	0,09
celkem les – ha		230,56	4017,58	8062,56	12310,70	100,00
celkem les – %		1,87	32,63	65,49	100,00	

Vegetační stupňovitost CHKO Blanský les je charakterizována na zonálních stanovištích převahou 4. a 5. vegetačního stupně. Výskyt lesních vegetačních stupňů v CHKO:

- 0 – bory. Jsou vázány na skalnaté ostrohy nad vodními toky, zčásti na tercierních sedimentech a serpentinitu. Tvoří 0,8 % lesů CHKO.
- 2 – bukodubový představuje nejteplejší společenstva bukových doubrav na příkrých až strmých svazích kaňonu Vltavy a rovněž společenstva na obvodu Budějovické pánve. Tvoří 0,2 % lesů CHKO.
- 3 – dubobukový se vytvořil v kaňonu Vltavy a v pahorkatině při severovýchodním okraji CHKO, a zahrnuje jasanové olšiny podél toků. Tvoří 8,8 % lesů CHKO.
- 4 – bukový zaujímá severovýchodní a jihovýchodní část CHKO a tvoří přechodovou zónu k převládajícímu stupni jedlobukovému. Tvoří 21,3 % lesů CHKO.
- 5 – jedlobukový je nejrozšířenějším a určujícím vegetačním stupněm CHKO. Zahrnuje rozsáhlé území v rozmezí nadmořských výšek cca od 600 m do 950 m. Tvoří 60,7 % lesů CHKO.
- 6 – smrkobukový se vyskytuje v nejvýše položených částech Blanského lesa. Tvoří 8,2 % lesů CHKO.

Zastoupení edafických kategorií není pestré. Nejčastěji se vyskytují edafické kategorie K (37 % lesů CHKO) a S (14,8 %), z dalších mají více než 5 % zastoupení edafické kategorie V, A, I, N, O, dohromady se zastoupením 32 %.

Zdrojová data typologického mapování OPRL obsahují oproti minulému plánu péče dílčí revize (data z r. 2015).

4.1.5. Druhá skladba lesů

Současné zastoupení dřevin v CHKO je zpracováno podle platných LHP a LHO a je porovnáno s rekonstruovanou přirozenou dřevinnou skladbou. Údaje o přirozené dřevinné skladbě pro jednotlivé soubory lesních typů byly převzaty z OPRL.

Výměry uvedené v tabulce č. 24 vyjadřují pouze plochu lesních porostů, která je uvedena v LHP a LHO, nejsou zde zahrnuty plochy bezlesí ani jiných pozemků určených k plnění funkcí lesa a vyjadřují plochu skutečnou, nikoliv plochu redukovanou.

Tab. č. 24: Zastoupení dřevin (porostní půda dle LHP, LHO), srovnání s přirozenou druhovou skladbou

Dřevina	Současná skladba		Přirozená skladba
	Celkem (ha)	%	%
SM	5541,48	46,85	10,52
BO	2830,71	23,93	1,69
BK	2222,13	18,79	50,53
MD	254,62	2,15	-
JD	233,45	1,97	24,51

BR	190,88	1,61	0,70
OL	143,75	1,22	0,48
KL	99,88	0,84	0,56
DB	94,13	0,80	6,55
LP	43,94	0,37	3,13
OS	37,80	0,32	0,13
DG	36,58	0,31	-
JDO	31,07	0,26	-
JS	24,07	0,20	0,59
DBZ	15,55	0,13	(s DB)
KR	8,41	0,07	-
JR	3,54	0,03	0,08
DBC	2,84	0,02	-
JV	2,56	0,02	(s KL)
JL	2,05	0,02	0,42
VR	1,78	0,02	0,00
TR	1,77	0,01	-
TP	1,28	0,01	0,00
HB	1,13	0,01	0,10
JIV	0,84	0,01	-
BOC	0,66	0,01	-
AK	0,47	0,00	-
VJ	0,36	0,00	-
OLS	0,14	0,00	-
STR	0,07	0,00	-
TS			0,00
Celkový součet	11827,94	100,00	100,00

Poznámky ke konstrukci tabulky

Přibližná přirozená skladba byla stanovena na základě výměr jednotlivých souborů lesních typů převzatých z OPRL a jejich modelové potenciální přirozené skladby – viz příloha č. 8. Údaje o současné skladbě jsou převzaty z LHP. Při popisu porostů v terénu, prováděném v rámci obnovy LHP, mohla uniknout registraci řada jedinců vtroušených dřevin, zejména pak druhů hospodářsky málo významných. Z tohoto důvodu není výskyt těchto dřevin v LHP vždy plně podchycen.

Přirozená skladba na téměř stanovišti vždy kolísala v čase spolu se změnami klimatu a s tím související populační dynamikou jednotlivých dřevin. Některé druhy byly v určitých obdobích v útlumu, jiné naopak na vzestupu, což se měnilo podle toho, které ovlivňující faktory právě působily. Přirozená skladba by měla být proto vyjadřována přibližnými čísly, která vždy budou mít určité rozpětí, přesné hodnoty určit nelze. Vzhledem k tomu nebyly využity rekonstruované přirozené druhové skladby podle jiných autorů (zdrojem je OPRL).

Pro počítačové zpracování však musely být tyto údaje jednoznačné, proto byl zvolen určitý kompromis a údaje pro přirozenou skladbu byly pro tento účel stanoveny tak, jak je zde uvedeno. Údaje pro přirozenou skladbu uvedené v tabulce „Přirozená skladba lesů“ vyjadřují druhovou skladbu na jednotlivých souborech lesních typů, která by zde pravděpodobně byla dnes, pokud by lesy nebyly dotčeny lidskými zásahy. Týká se však pouze klimaxového společenstva. I v přírodních lesích se však téměř vždy nacházelo určité procento ploch zasažených živelními pohromami (požár, polomy ap.). Takto vzniklé holiny rychle zarůstaly iniciálními stadii lesa, v němž zde dominovala bříza, osika, jíva, jeřáb ptačí a další dřeviny. Postupně pak docházelo ke spontánním změnám druhové skladby a pionýrské dřeviny byly nahrazeny těmi druhy, které se zde v konkurenci nejlépe prosadily. Velikost a charakter takovýchto ploch dnes nelze jednoznačně určit, proto nebyly při stanovení přirozené skladby uvažovány. Při posuzování procentického zastoupení jednotlivých druhů v přirozené skladbě je však nutné vzít v úvahu, že zastoupení pionýrských dřevin v oblasti bylo vždy o něco vyšší, než je zde uvedeno.

Hodnoty v tabulce č. 24 „Porovnání přirozené a současné skladby lesa...“ byly získány výpočtem, při němž byla k výměrám všech souborů lesních typů přiřazena druhová skladba podle přílohy č. 8. Tím byly stanoveny plošné a procentické podíly jednotlivých dřevin pro celé území CHKO. Plochy v této tabulce vyjadřují plochu skutečnou, nikoliv plochu redukovanou.

Nejzastoupenější dřevinou je **smrk**, který se vyskytuje na celém území a zčásti tvoří nesmíšené porosty.

Borovice se vyskytuje zejména v nižší nadmořské výšce v severní části CHKO a v Křemžské kotlině. Přebývá na chudých a kyselých půdách nebo na hadci, ale obvykle tvoří porosty ve směsi se smrkem a listnáči.

Modřín se vyskytuje hlavně v porostech v severní části CHKO, ale jen jako příměs.

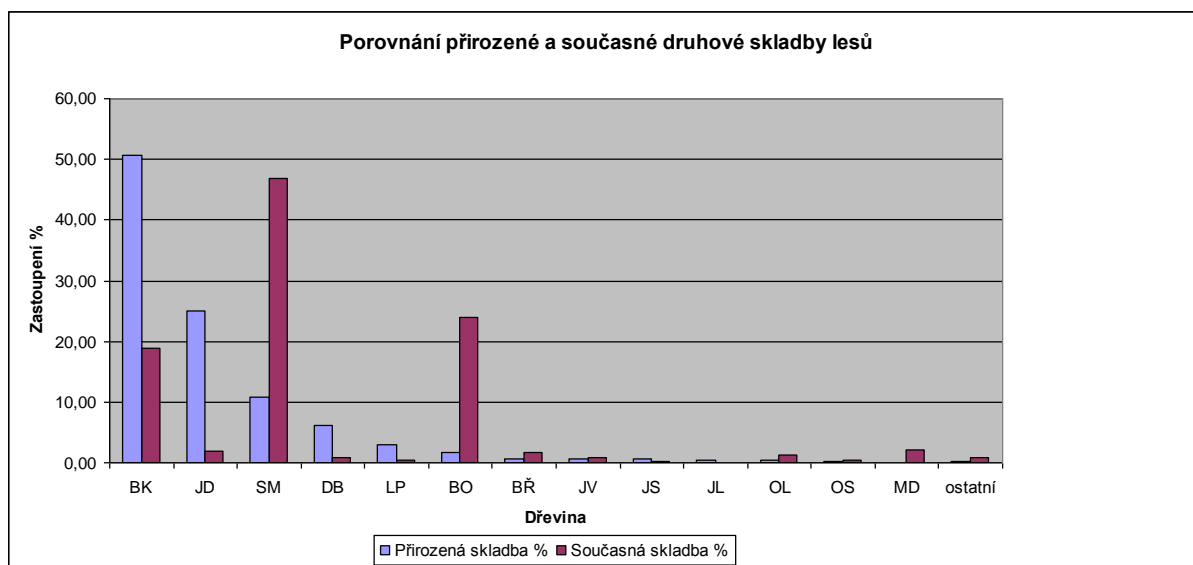
Jedle, která bývala jednou z hlavních dřevin, se ve starších porostech vyskytuje obvykle jen vtroušeně po celé CHKO, jako příměs je nejvíce zastoupena v okolí Bulového. Místy však lze nalézt i ojedinělé porosty s dominancí jedle.

Z listnatých dřevin je nejvíce zastoupen **buk**. Vyskytuje se rozptýleně po celé CHKO s výjimkou hřebene Kluku. Tvoří příměs v jehličnatých porostech, ale vytváří také porosty, kde je dominantní či i nesmíšené porosty, místy i na větších souvislých plochách (desítky až stovky ha). Větší plochy porostů s převahou buku jsou zachovány na Kleti a Bulovém (hlavně na jejich severním úbočí) a v oblasti Buglaty a Vysoké Běty.

Dub se vyskytuje v porostech v nižších částech CHKO, obvykle jako příměs.

Na sutích nebo v okolí potoků se vyskytují další listnaté dřeviny, zejména **javorý (hlavně klen), jasan, lípy, jilmy a olše**.

Ze srovnání současného zastoupení dřevin se stavem uvedeným v předchozím plánu péče jsou viditelné mírné posuny. Došlo ke zvýšení zastoupení BK (o 3 %), a to zejména na úkor BO (snížení o 2 %), méně pak na úkor SM (0,5 %). Z malého poklesu zastoupení SM lze usuzovat, že se při obnově porostů stále uplatňuje ve značné míře. Malý pokles zastoupení MD a zároveň jeho malé zastoupení v I. věkovém stupni ukazuje, že mýtní těžba není do porostů MD příliš umisťována. Jako žádoucí posun lze také vnímat velmi mírné zvýšení zastoupení DB, LP a KL. Naopak došlo k poklesu celkového zastoupení JD, přestože je její obnově věnována zvýšená péče.

Obr. 2: Porovnání přirozené a současné druhové skladby lesů

4.1.6. Věková struktura lesů

Zastoupení věkových stupňů v CHKO Blanský les je zpracováno podle platných LHP a LHO. Zastoupení věkových stupňů v CHKO je v tabulce č. 25, kde věkový stupeň 17, zahrnuje také všechny stupně starší. Nejvyšší věk dle LHP (LHO) je 280 let (jádrová část PR Jaronínská Bučina).

Z uvedené tabulky č. 25 je zřejmé nevyrovnané zastoupení věkových stupňů, zejména poměrně malá plocha 7. věkového stupně a nadnormální zastoupení 11. a 12. věkového

stupně, které se značně odrazí na výši etátu a rozsahu těžeb v těchto mýtně zralých porostech. Rozložení dřevin ve věkových stupních vyjadřuje tabulka č. 26 a obr. 3.

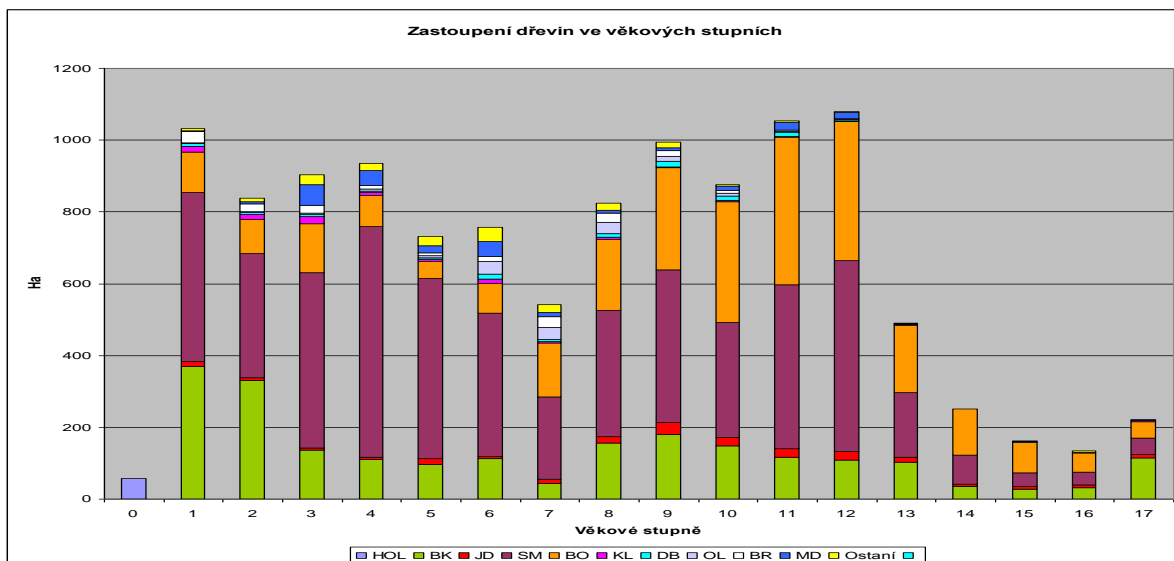
Biologicky velmi cenné porosty představují nejstarší věkové stupně, udržující se zejména na území MZCHÚ nebo nepřístupných stanovištích. Správa CHKO usiluje o permanentní zachování určitého podílu starých porostů i mimo MZCHÚ, alespoň ve formě ponechaných fragmentů či výstavků.

Tab. č. 25: Zastoupení věkových stupňů v CHKO Blanský les

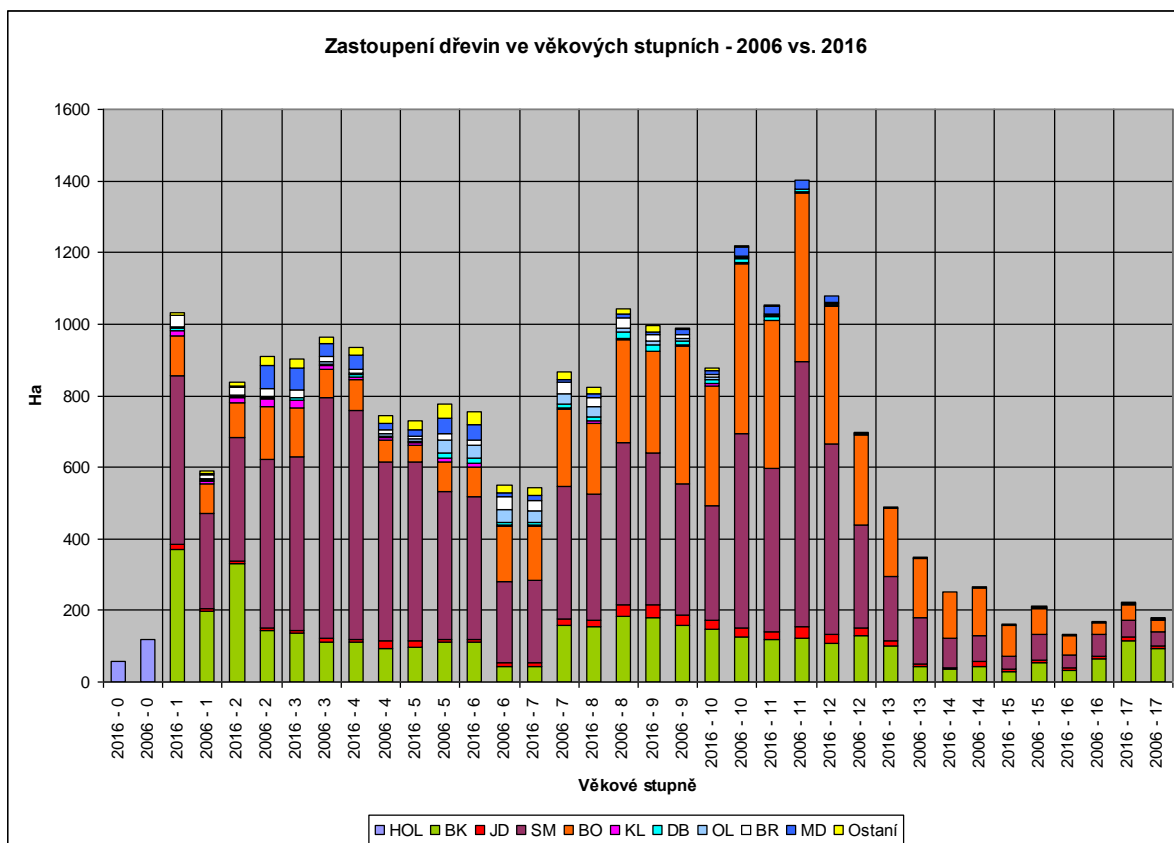
Věkový stupeň	Celkem porostní půdy	
	ha	%
0	57,78	0,49
1	1032,54	8,69
2	837,91	7,05
3	903,81	7,60
4	934,96	7,87
5	731,23	6,15
6	756,35	6,36
7	542,48	4,56
8	823,90	6,93
9	994,41	8,37
10	876,41	7,37
11	1053,68	8,87
12	1079,58	9,08
13	490,73	4,13
14	251,99	2,12
15	161,80	1,36
16	133,98	1,13
17	222,20	1,87
Celkem	11885,74	100,00

Tab. č. 26: Procentuální zastoupení dřevin ve věkových stupních

Věk . st.	HOL	SM	BO	BK	MD	JD	BR	OL	DB	KL	Ostatní	Celkem
0	100,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	100,00
1	0,00	45,58	10,93	35,80	0,20	1,37	3,01	0,28	0,81	1,42	0,59	100,00
2	0,00	41,23	11,43	39,47	0,65	0,84	2,64	0,37	0,55	1,70	1,12	100,00
3	0,00	54,04	14,97	15,16	6,49	0,59	2,36	0,35	0,60	2,39	3,04	100,00
4	0,00	68,67	9,29	11,75	4,41	0,82	1,01	0,57	0,55	0,75	2,19	100,00
5	0,00	68,42	6,63	13,34	2,47	2,21	1,10	0,87	0,72	0,65	3,60	100,00
6	0,00	52,94	10,91	14,79	5,39	0,81	1,84	4,86	1,83	1,50	5,14	100,00
7	0,00	42,23	27,61	8,17	2,25	2,11	5,49	6,01	1,25	0,78	4,12	100,00
8	0,00	42,74	24,16	18,86	1,00	2,17	3,11	3,69	1,20	0,69	2,38	100,00
9	0,00	42,67	28,60	18,19	0,97	3,33	1,57	1,29	1,62	0,25	1,51	100,00
10	0,00	36,51	38,32	16,93	1,34	2,65	0,88	0,75	1,45	0,56	0,60	100,00
11	0,00	43,23	39,17	11,09	1,93	2,26	0,40	0,26	1,01	0,18	0,46	100,00
12	0,00	49,27	35,83	10,11	1,76	2,13	0,11	0,03	0,41	0,23	0,12	100,00
13	0,00	36,69	38,42	20,84	0,50	2,85	0,12	0,08	0,21	0,11	0,17	100,00
14	0,00	32,03	50,94	13,89	0,21	2,44	0,00	0,00	0,25	0,07	0,17	100,00
15	0,00	23,64	52,75	17,05	1,24	4,44	0,06	0,22	0,51	0,00	0,09	100,00

16	0,00	26,61	40,05	23,63	0,24	5,19	0,05	0,00	2,03	0,09	2,09	100,00
17	0,00	20,96	20,01	51,29	0,84	4,64	0,00	0,00	0,54	1,64	0,08	100,00

Obr. 3: Aktuální zastoupení dřevin ve věkových stupních

Obr. 4: Srovnání zastoupení dřevin ve věkových stupních 2006 a 2016

Oproti stavu dle předchozího plánu péče došlo k určitým posunům (obr. 4). Významně narostl podíl 1. věkového stupně, který ukazuje pravděpodobně nejen na zvýšení mýtních těžeb, ale také na detailnější vylišování přirozené obnovy v mýtných porostech. Tomu by odpovídal také nárůst zastoupení 2. věkového stupně, který nelze vysvětlit jen prostým

zestárnutím v předchozím plánu vylišeného 1. věkového stupně. Naopak u věkových stupňů 3. až 9. jejich zastoupení téměř kopíruje zastoupení 2. až 8. věkového stupně z předchozího plánu, což ukazuje, že v těchto věkových stupních nedošlo k (nahodilým) těžbám spojeným se vznikem holin. Ve věkových stupních 10. až 13. je viditelný pokles, z kterého vyplývá, že právě do těchto věkových stupňů se soustředila většina mýtních těžeb za předchozí období. Naproti tomu u věkových stupňů starších není tento pokles tak výrazný, nejstarší věkové stupně byly mýtní těžbou zatíženy méně. Sumární zastoupení porostů 13. věkového stupně a starších ukazuje, že se daří určitý podíl starých lesů kontinuálně zachovávat. Sumární podíl porostů starších 160 let dokonce mírně narůstá (v součtu je ale započítána i plocha porostů v přírodních rezervacích, kde se provádí minimum mýtních těžeb a které postupně do nejstarší věkové třídy dorůstají).

Z grafu je velmi dobře čitelné rostoucí zastoupení buku v nejmladších porostech (v posledních 20 letech), které je důsledkem jeho velmi úspěšné přirozené obnovy i v porostech, kde zdaleka neměl v mateřském porostu dominantní postavení.

4.1.7. Genové zdroje lesních dřevin

Na území CHKO byla evidována genová základna Blanský les o rozloze 2025 ha uznaná pro SM, JD, BK. V současné době je podán návrh na uznání téže genové základny, v mírně pozměněném rozsahu (2176 ha). Genová základna je zařazena mezi lesy zvláštního určení. Kromě ní je v rámci CHKO ještě uznáno poměrně velké množství porostů pro sběr osiva. V případě fenotypové třídy A se jedná především o porosty SM a JD. Kromě nich jsou ve fenotypové třídě B uznány ještě porosty BK, BO, DB, MD, DG, KL, LP, JS. Z hlediska uchování genofondu lesních dřevin je třeba věnovat v rámci CHKO pozornost ještě dalším místním populacím, a to zejména javorům, lipám a ekotypu borovice lesní rostoucí na hadci.

4.1.8. Zdravotní stav lesních porostů

V CHKO Blanský les zdravotní stav lesů nejvíce ovlivňují vítr, sníh, hmyzí škůdci (kůrovci), hniloby a zvěř. Celkově lze stav porostů v rámci LHC Český Krumlov hodnotit jako dobrý. Výše nahodilé těžby za celé decenium bylo 29,85 %, která je však důsledkem extrémních situací, roku 2007 orkán Kyril a roku 2015 extrémní sucho.

Škody zvěří – Loupáním a ohryzem jsou více poškozeny porosty na revírech sousedících s vojenským prostorem Boletice ve správě Vojenských lesů a statků divize Horní Planá.

Škody zvěří, zejména loupání a ohryz, které mají přímou souvislost s hnilobami, se vyskytují nejvíce v porostech smrku ve věku 50–80 let, což odpovídá zvýšeným stavům jelení zvěře v sedmdesátých a počátku osmdesátých let minulého století. Poté, co se na počátku devadesátých let snížily početní stavy této zvěře, se výrazně snížily i škody na mladých porostech.

Zvěř negativně ovlivňuje druhovou skladbu porostů okusem vtroušených dřevin, čímž znemožňuje jejich odrůstání (zejména jedle). Přednostně je třeba před zvěří chránit vitální přirozené zmlazení jedle. Pro výsadby a podsadby jedle je nutné pečlivě vybírat porosty s ohledem na lesnickou typologii a neumisťovat je do mýtních porostů krátce před těžbou hlavně z důvodu příliš rychlého odclonění jedlí a jejich následného zavalení nesrovnatelně vitálnějším bukem. Podle konkrétních podmínek se využijí skupinové oplocenky nebo rozptýlené individuální ochrany. V místních podmínkách se neosvědčily individuální oplůtky z dřevěných dílců, naopak vhodné jsou drátěné samostojné oplůtky stabilizované roxorovým prutem, které je možné v případě poškození na místě opravit.

Škody sněhem a námrazou – Území LHC Český Krumlov bylo v minulosti opakovaně postiženo sněhovými kalamitami, mezi největší patří kalamita z října 1956, zimy 1969/1970 (7 000 m³) a zejména ze zimy 1979/1980 (225 000 m³), která nejvíce postihla oblast Chvalšín (70 000 m³), Nové Vsi a Kletě (po 40 000 m³). V deceniu 1986 – 1995 bylo na území LHC Č. Krumlov vytěženo v důsledku sněhových kalamit a námrazy 86 085 m³,

nejvíce v roce 1992 (48 159 m³), 1993 (10 741 m³) a 1987 (8 090 m³). Nejvíce poškozována sněhem a námrazou byla BO 2. a 3. věkové třídy, méně SM a starší BO. Velmi časté jsou vrškové zlomy SM, které však kromě hniloby vrcholové části nemají vážnější škodlivý účinek. Škody byly koncentrovány více na východních a severních svazích, rozhodujícím faktorem ale byla nadmořská výška, kdy hlavní polomy vznikají v oblasti Blanského lesa ve výškách nad 500–900 m n. m.

V tomto deceniu bylo poškození sněhem a námrazou minimální, zvýšené škody byly zaznamenány v zimě 2014–2015.

Škody větrem – Rozhodujícími činiteli ovlivňujícími výši větrných polomů jsou intenzita a směr větru, (nejnebezpečnější jsou větry jihozápadní a severozápadní), druhová skladba porostů, jejich zdravotní stav a stabilita a ovlivnění půdy vodou. Větrnými kalami trpí v CHKO nejvíce smrkové porosty. Rozsáhlé větrné kalami postihly území LHC v únoru 1962 (přes 100 000 m³), lednu 1976 (60 000 m³), v roce 1978 (16 000 m³), 1981 (28 000 m³), 1983 (10 000 m³) a 1984 (40 000 m³). V deceniu 1986–1995 to byla hlavně kalami z února až března roku 1990 (100 765 m³). K menším větrným kalamím došlo v letech 1991 (20 345 m³), 1992 (19 000 m³), 1993 (10 035 m³) a 1994 (25 005 m³). Nejvyšší rozsah škod v deceniu 1996–2005 byl zaznamenán v roce 2002, kdy došlo k rozsáhlým polomům v důsledku toho, že porosty ztratily svoji stabilitu na půdách nasáklých vodou po mimořádných srážkách během měsíce srpna.

V posledním deceniu byly lesy větrem zasaženy v nejvyšším rozsahu především v lednu roku 2007, po orkánu Kyril. Následkem této kalami byl na LHC Český Krumlov v letech 2007 a 2008 zpracován 1,5 násobek ročního etátu. V následujících letech se nahodilá těžba pohybovala v rozpětí 4–17 % roční těžby.

Sucho – v posledním roce decenia, v roce 2015, panovalo v celé České republice extrémní sucho, které se projevilo zvýšeným usycháním jak jehličnatých tak listnatých stromů ve všech věkových kategoriích. Nahodilá těžba dosáhla (na LHC Č. Krumlov, které tvoří většinu lesů CHKO) 38 % roční těžby. Následky sucha se pravděpodobně významněji projeví ještě v dalších letech – fyziologické oslabení stromů, gradace hmyzích škůdců, projevuje se zejména napadení lýkožroutem lesklým (*Pityogenes chalcographus*).

Škody imisemi – Drtivá většina porostů spadá do pásma ohrožení D, pouze několik set ha spadá do pásma C a imise se na zdravotním stavu porostů výrazně neprojevují.

Hmyzí škůdci – Z kůrovců, kteří se vyskytují v oblasti způsobují škody zejména lýkožrout smrkový a lýkožrout lesklý, na jedli lýkožrout prostřední. I když v posledních letech nedošlo k výrazné gradaci, nelze situaci hodnotit jako příznivou. V rozsáhlém lesním komplexu Blanského lesa nebyly větší problémy a lze konstatovat, že kůrovci zde byli v základním stavu. Vážnější situace je v oblasti revíru Nový Dvůr na jihozápadních expozicích a suťových svazích a v severní části LHC, kde jsou drobné lesíky a ve větší míře lesy v soukromém vlastnictví. Na těchto revírech je nezbytná neustálá pozornost a důsledné dodržování všech doporučení a předpisů v ochraně lesa. Maximální pozornost musí být věnována zpracování nahodilé těžby.

Výskyt klikoroha i ostatních hmyzích škůdců byl v uplynulém období v základním stavu a nezpůsobil výraznější problémy.

Hniloby

Hniloby se vyskytují především jako sekundární příčina v porostech poškozených zvěří a v přestárlých porostech. Pravidelný je výskyt nepravého jádra v bukových porostech.

Vliv kalami na ochranu přírody

V současnosti jsou kalami abiotické (způsobené zejména větrem a sněhem) jevem působícím narůstající komplikace při hospodaření v lesích. Kalami biotické (zejména kůrovcové) mají obvykle vazbu na předchozí kalami abiotické poškození lesů, případně

mohou být důsledkem nevhodného lesního hospodaření (pozdní zpracování napadených stromů, obvykle u drobných vlastníků).

Z hlediska ochrany přírody mohou kalamity komplikovat plánované zásahy. Například namísto pozvolné obnovy porostu za využití přirozeného zmlazení stinných dřevin může vzniknout rozsáhlá holá plocha. Stávající zmlazení pak navíc bývá poničeno samotnou kalamitou či následnou těžbou, probíhající méně šetrným způsobem než těžba úmyslná. Kromě toho ale může mít část kalamit i pozitivní vliv (předčasná změna druhové skladby porostů, proředění porostů s následným zvýšením diversity prostředí apod). Ve vybraných MZCHÚ (NPR a PR), které jsou tvořeny přirozenými ekosystémy jsou disturbance nedílnou a přirozenou součástí jejich dynamiky a tedy v dotčených ekosystémech mají nezastupitelnou roli a jednoznačně pozitivní vliv ve smyslu zájmů ochrany přírody v dotčených územích.

4.1.9. Stav lesnické plánovací dokumentace

Pro PLO 12 Předhoří Šumavy a Novohradských hor je OPRL zpracován a je schválen MZe č.j. 27058/2001- 504 na období 2001–2020.

Lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy jsou zpracovány a schváleny na období deseti let, v naprosté většině na shodné období od roku 2016 do roku 2025. Přehled o zpracovaných LHP a LHO podává tabulka č. 27.

Tab. č. 27: Přehled zpracování LHP a LHO

Název LHC	Číslo LHC	Platnost LHP	Plocha v CHKO (ha)	Zpracovatel LHP
Český Krumlov	201 000	2016–2025	8 770	LesInfo CZ, a.s.
Městské lesy Český Krumlov	201 401	2016–2025	67	Lesprojekt východní Čechy, s.r.o.
Obecní lesy Záboří	201 402	2016–2025	292	Lesní projekty České Budějovice, a.s.
Obecní lesy Chvalšiny	201 403	2016–2025	280	ING–Forest, s.r.o.
Obecní lesy Ktiš	201 404	2016–2025	218	ING–Forest, s.r.o.
Obec Kájov	201 407	2016–2025	188	LesInfo CZ, a.s.
Obecní lesy Křemže	201 408	2016–2025	248	LesInfo CZ, a.s.
Obec Kvítkovice	201 409	2016–2025	145	LesInfo CZ, a.s.
Obec Lipí	201 410	2016–2025	3	LesInfo CZ, a.s.
Obecní lesy Brloh	201 417	2016–2025	57	Silva Projekt, s.r.o. – Ing. J. Kadlec, Bc. František Kastl
Lesní společnost v Krasetíně	201 702	2007–2016	79	Lesní projekty České Budějovice, a.s.
Lesy a rybníky města České Budějovice	203 424	2015–2024	112	Lesní projekty České Budějovice, a.s.
Městské lesy Netolice	209 404	2008–2017	22	Ing. Vladimír JABLONSKÝ – lesotechnické služby
Městys Lhenice	210 408	2015–2024	155	ING-Forest, s.r.o.
LHP LHC AOPK ČR – Jihočeský kraj	831 201	2008–2017	32	Lesprojekt Brno, a.s.
LHO Český Krumlov	201 801	2016–2025	1 200	Lesprojekt Stará Boleslav s.r.o.
LHO České Budějovice – JIH	201 802	2016–2025	168	Lesní projekty České Budějovice, a.s.
LHO Prachatice	210 801	2015–2024	161	Silva Projekt, s.r.o. – Ing. J. Kadlec, Bc. František Kastl

4.1.10. Dosavadní a aktuální způsob hospodaření

Počátky hospodaření v lesích

Blanský les byl součástí hraničního lesa sahajícího až na okraj Budějovické pánve. V posledním století před naším letopočtem začaly oblast osídlovat keltské kmeny, které založily oppidum na Třísově. Na počátku 6. století n. l. sem začal pronikat slovanský kmen Doudlebů. V 10. století se území dostalo pod nadvládu Slavníkovců a po roce 995 n. l. pod přímou správu Přemyslovců. Až do počátku 12. století n. l. byl tento kraj roztroušeně osídlován, a to hlavně v blízkosti řeky Vltavy a jejích přítoků. Zemědělská kolonizace se začala rozvíjet ve 12. až 15. století zároveň s rozmachem obou linií Vítkovců (krumlovské a rožmberské). V této době byla druhová skladba lesů odlišná od dnešní. Vyšší vegetační stupně pravděpodobně pokrýval buk a smrk s jedlí, ve středních polohách dominoval buk a v nižších polohách rostly duby a borovice.

Koncem 15. století byly z velké části vytěženy lesy v okolí Českého Krumlova včetně jižních svahů Kletě. Ničení lesů pokračovalo vysekáváním a spásáním přirozených náletů dřevin a také hrabáním steliva pro dobytek. Teprve obavy Rožmberků z nedostatku dříví vedly k tomu, že byl vydán rožmberský poddanský řád (roku 1560), který výslovně zakazoval pastvu dobytka v lesích. Kritická situace v zásobách dřeva v kletských lesích byla zřejmě impulzem k vypracování návrhu těžebních směrnic, které měly upravit dosavadní neorganizované způsoby využívání lesů. Ve směrnici, pocházející z prvního desetiletí 17. století, je odmítán toulavý způsob těžby a doporučuje se holosečný způsob.

Po převzetí panství Eggenbergů bylo od holosečného způsobu upuštěno. I když bylo za jejich vlády z kletských lesů vytěženo velké množství dřeva na řezivo a trámy pro renovaci a další výstavbu krumlovského zámku, byla i v této době nařízena některá opatření k ochraně lesa (například zákaz těžby dříví, které nebylo označeno a vypalování lesů), a to v reskriptu Jana Kristiana z Eggenbergu z roku 1690.

Hospodaření v lesích za Schwarzenberků

Dědictvím přešlo v roce 1719 Krumlovské panství do majetku Schwarzenberků. Hospodaření v lesích se začalo řídit „Schwarzenberským lesním řádem“ (1715), který se zabýval usměrňováním těžeb a obsahoval řadu ochranných opatření. Například zakazoval pastvu v lese, rozdělování ohňů a nařizoval ochranu náletových semenáčků.

Počátky umělé obnovy lesa lze spojovat s rokem 1770, kdy začal na Krumlovsku organizovaný sběr lesního osiva. Prvním písemným dokladem o umělé obnově na Kleti je zpráva krumlovského vrchního lesmistra, že u obce Srnín byla v roce 1783 oseta paseka jehličnatými semeny a žaludy. V roce 1796 byla ve zlatokorunských lesích založena lesním inženýrem Franzem Josefem Matzem velmi moderní školka. V této době se také začíná s kultivací modřínu. První zásilka semen modřínu přišla z panství Murau ve Štýrsku na jaře 1784. Kultivace pod Kletí byla zpočátku neúspěšná. Později byly výsevy opakovány a modřín se stal v jižních Čechách zdomácnělou dřevinou.

V první polovině 19. století začíná nabývat převahy holosečné hospodářství. V kletských lesích se však tento způsob hospodaření prováděl omezeně.

Na jihozápadním úpatí Kletě, v Červeném Dvoře, byla v roce 1835 založena další lesní školka. Po roce 1850 se na krumlovském panství začíná se systematickým prováděním výchovných zásahů. Hospodaření v lesích od roku 1852 ovlivnilo vydání lesního zákona, který byl na svou dobu velmi progresivní. Na základě dekretu majitele z roku 1867 došlo k prvnímu řádnému „zařízení“ všech lesů krumlovského panství tzv. saskou metodou (lesy byly „zařízeny“ na principu věkových tříd a rozděleny na oddělení).

Podle **prvního komplexního zařízení v letech 1869–74** měly být v komplexu Blanského lesa pěstovány na všech vhodných stanovištích smíšené porosty SM-JD-BK, pokud možno z přirozeného zmlazení tmavou sečí. Úkolem buku a jedle je nejen zpevnění porostů, ale i udržení produkční schopnosti půdy. Pro podhorské lesy Blanského lesa byla stanovena 120letá obmýtní doba a předpokládala se 10letá (výjimečně 20letá) doba zmlazovací. Zmlazoval se přednostně buk (a jedle). Jakmile se dostavil semenný rok, vytěžily se silné stromy s bohatou korunou, aby nedošlo později k poškození, příp. ke zničení náletů. Další postup těžby se řídil výlučně potřebou uvolňování náletů. Mezi zmlazení a zajištění

bukové skupiny se po smýcení matečného porostu provádělo zalesnění ploch smrkem, přednostně sadbou. Tam, kde byly vhodné stanovištní podmínky, vmísily se do porostů dubové, javorové a jilmové skupiny, které se vysazovaly jako odrostky. Při obnově čistých smrčín byla snaha vpravit do porostů buk a jedli, příp. javorové a jilmové skupiny v odpovídajícím rozsahu.

Nalétnuté smrky v bukových skupinách se vytrhávaly, aby nedošlo k přerůstání smrku a potlačení buku. V nižších polohách se zalesňovalo dubem a borovicí, částečně s příměsí modřínu, případně i smrku.

Obdobné zásady hospodaření byly uplatňovány a upřesňovány i v dalších pravidelných revizích lesních hospodářských plánů.

Při **I. revizi v letech 1879–85** byla pro porosty v Blanském lese předepsána obnova přirozeným zmlazením, u buku se počítalo na decenium s vytěžením poloviny odhadnuté porostní zásoby. Zmlazení se provádělo na větších plochách (tmavá seč), a to s ohledem na potřeby vlastního zmlazení, tak i pokud šlo o poměry dopravně odbytové. Zmlazovací doba byla u buku zpravidla 20 let. Přípravnou sečí se vytěžil pouze vedlejší porost a podle potřeby se provedlo v semenném roce zranění půdy. Přednostně se zmladil buk a při tom se bezpodmínečně z bukových skupin odstraňoval veškerý nalétnutý smrk vytrháním, příp. vysekáním. Pro rozsah dalšího uvolňování byla směrodatná výlučně potřeba náletů. K urychlení obnovy porostů se napomáhalo sítí. Do zmlazovaných porostů se doporučovalo přimístit javor klen a mléč, jilm a jasan a též dub (v nižších polohách Blanského lesa), a to jednak ve skupinách (do bukových porostů sítí, do smrkových sadbou odrostků) a jednak v řadách (podél cest a průseků – 3 řady odrostků). Bylo uloženo včas uvolnit vhodné bukové podrosty v jehličnatých porostech, určených k těžbě holosečí, aby byly zabezpečeny do doby, až bude smýcen sousední porost. Buk a jedli bylo doporučováno přimístit i do smrkových a borových porostů výsevem do porostních děr.

Při **II. revizi v letech 1885–89** se počítalo pro revíry Blanského lesa ve všech porostech, v nichž byly podstatněji zastoupeny buk a jedle, s přirozeným zmlazením porostů, a to tmavou sečí při 20leté zmlazovací době. Hospodářská opatření byla obdobná jako při předchozí revizi.

III. revize z r. 1897: Pro hospodářský celek Blanský les vypracoval v roce 1897 Dr. Ing. František Heske jednotné směrnice hospodaření. Zaměření obnovy spočívalo v zakládání smíšených porostů s výhledovým cílem: smrk 60–70 %, buk a jedle 30–40 % s příměsí javoru, jilmu a jasanu. Zakládání čistých porostů se nedoporučovalo a zastoupení buku nemělo překročit 50 %.

K přeměnám mělo dojít nenásilně a pozvolně, tj. formou přirozené obnovy buku s následnou umělou kultivací jehličnanů. Mělo tomu tak být proto, aby při příliš rychlém postupu nedošlo ke zhoršení půdních a mikroklimatických podmínek prostředí. Dříve však bylo nutné vyřešit dva problémy, jejichž obtížnost byla v tom, že k jejich řešení bylo třeba přistoupit protichůdnými způsoby:

1 – likvidovat přirozenou cestou nerozložené vrstvy bukové hrabanky, která se ve zdejších podmínkách bez dostatku světla, tepla a vláhy velmi špatně rozkládala. Potom bylo nutno velmi energicky rozvolnit korunový zápoj. Příliš silné vrstvy zplstnatělé listové hrabanky mohly být odstraněny jedině mechanicky.

2 – udržet agresivní buřeň, zejména vysokou trávu v přiměřených mezích, aby nekonkurovala nevhodně nárostům a sazenicím hospodářských dřevin. To bylo možno realizovat na rozdíl od předchozího úkolu udržováním zápoje, aby k půdě proniklo co nejméně světla a srážek.

Vytrvalé balancování mezi oběma úkoly nakonec vykristalizovalo v úspěšnou technologii, která dokázala navíc využít i schopnost přirozeného zmlazování buku. Předpokladem byl pomalý těžební postup, který se však v poslední fázi podstatně urychlil.

Pro udržení buku a jedle do mýtního věku se doporučovalo, aby obě tyto dřeviny byly přimíšeny skupinovitě. Obnova se prováděla stále ještě velkoplošnou clonnou sečí. S uvolňováním bukových náletů se nedoporučovalo spěchat, pokud tyto v humusu dobře nezakoření (min. po 3 až 4 letech). Prosvětlovat se mělo skupinovitě, přednostně se vybíral silný materiál a pro zastínění se ponechaly slabší buky s dobře vyvinutou korunou. Buk

s příměsí cenných listnáčů se doporučovalo formovat do skupin o minimální velikosti 0,2 ha, která zaručovala jejich udržení. Dotěžení matečného porostu se provádělo v době, kdy nálety dosahovaly výše 1 m. Velké mezery se zalesnily jednotlivě smrkem, malé listnáči. Při prořezávkách se přednostně vytínaly předrostlé smrky z bukových skupin a bříza při nadměrném zastoupení, uvolňovaly se cenné listnáče a schopné bukové skupiny s dobře vyvinutou korunou ve smrkových porostech. Zakazovalo se provádět výsek potlačených buků (zlepšení půdy). Při probírkách se v bukových porostech měli vytínat jedinci s rozložitou korunou, dvojáky a kmeny, které neměly perspektivu poskytnout užitkové dříví.

Při **IV. revizi z r. 1907** pro revíry Blanského lesa se obnova porostů doporučovala provádět pokud možno skupinovitým zmlazením, příp. kombinovanou metodou. Tam, kde nebylo možno použít žádný z těchto způsobů, doporučovaly se holoseče s umělým zalesněním. Cílem hospodaření bylo zmlazení smíšených porostů smrku, buku a jedle při zastoupení dřevin smrk 60–80 %, buk 20–40 %, jedle 10 %. Zdůrazňovalo se udržení buku v porostech ve skupinách. Snahou bylo dostat buk při obnově na celou plochu, pak vybrat pěkné skupiny pro hlavní porost a ostatní ponechat do funkce porostu podružného. V porostech s malou příměsí buku a jedle se používalo kombinované metody s umělým založením bukových a jedlových skupin při využití porostních děr po polomu. U probírek se konstatuje, že jsou všeobecně zanedbávány a že je třeba věnovat jejich provádění více pozornosti a péče. U buku měla být soustředěna péče na vypěstování užitkových sortimentů.

Při **V. revizi v letech 1917–21** platily v revírech Blanského lesa v zásadě směrnice, vydané pro předchozí období. Rozšiřuje se podíl přirozeného zmlazení při porostní obnově. Tam, kde není dostatek buku, příp. i jedle v matečném porostu, zakládají se malé skupiny těchto dřevin.

Při **VI. revizi revírů Blanského lesa na období 1931/2 – 40/1** se obnova porostů s větším zastoupením buku a jedle plánovala zmlazením skupinovitou clonnou sečí. Zastoupení smrku se docílovalo jednak vedením Wagnerových clonných sečí od severu, jednak zalesněním nezmlazených ploch výsadbou smrku. Zmlazení smrkových porostů s malou příměsí jedle a buku se provádělo okrajovou sečí clonnou od východu a severovýchodu s předsunutým zmlazením buku a jedle v kotlících. Stinné dřeviny se chránily podle potřeby před zvěří oplocováním. V textové části se konstatuje, že s bukem nejsou ve zdejších poměrech žádné problémy, neboť se živelně zmlazuje, takže místy ohrožuje i samotnou podstatu smrku. Vrzůstová diferenciace buku se často projevuje tvorbou košatých předrostů, které bezohledně potlačují své okolí. Výchova se proto zaměřila především na vytínání těchto předrostů a všech tvarově nežádoucích jedinců. Buk, vyrůstající v příliš hustém sponu, vytváří slabé a vytáhlé pruty, které se snadno ohýbají pod tíhou sněhu. V plánu hospodářských opatření se maximálně preferovalo využití přirozené obnovy jehličnatých dřevin, zatímco přirozená obnova buku byla omezována s ohledem na vytvoření porostů optimální druhové skladby. Na severních expozicích se doporučovalo využít holosečného způsobu obnovy (zkusné plochy VŠZ Brno).

Při **VII. revizi plánů revírů Blanského lesa z let 1941–45** bylo hospodaření řešeno podle stejných směrnic jako v předchozím období. Ve válečných a poválečných letech nastal nedostatek lesního dělnictva, který vedl k zanedbávání nutné pěstební péče. Mýtní těžba se prováděla sečí skupinovitou a bylo využíváno přirozeného zmlazení. V čistých smrkových porostech nebo tam, kde se přimíšené dřeviny z nějakých důvodů nezmladily, byly žádoucí dřeviny zaváděny uměle. Nevhodným zásahem do příznivého stavu porostů byly nadměrné těžby v době okupace, které měly za následek místy silné prosvětlení s následným silným zabuřeněním vedoucí až k znemožnění normálního postupu přirozené obnovy porostů.

Podle hospodářské evidence bylo na schwarzenberském majetku v Blanském lese vytěženo za období 1868–1951 celkem 2 033 446 m³ dřevní hmoty (bez kůry), tj. z 1 ha průměrně 4,82 m³ ročně.

Hospodaření v lesích po druhé světové válce

Buk zaujímal podle **LHP pro LHC Blanský les 1952–61** 21,6 % porostní plochy se středním věkem 73 let, mezibonitou 5,1 a zásobou 192 m³/ha s kůrou. Uvádělo se, že buk a bukové

porosty nejsou tak kvalitní jako smrkové, neboť pokrývají většinou nejhorší a nejexponovanější stanoviště. Ve výhledovém cíli se předpokládá podíl buku ve výši 34 %. Bylo konstatováno, že porosty I. a II. věkové třídy vykazují vyšší zastoupení buku a vyskytují se i čisté bučiny. Podle pěstebních směrnic LHP ale neměly být čisté bučiny pěstebním cílem. Při přirozené obnově smíšených porostů se doporučovalo věnovat zvýšenou péči včasnému uvolňování a doplňování náletu a nárůstu, aby mladé porosty byly rovněž smíšené.

V období 1965–1966 při přípravě lesního hospodářského plánu (LHP 1967–1976) bylo provedeno první typologické mapování všech lesů v Blanském lese. V plánu hospodářských opatření se preferovalo využití přirozeného zmlazení v kombinaci se sadbou. Přirozená obnova buku byla omezována v důsledku snahy vytvořit smíšené listnato-jehličnaté porosty s účastí tzv. hospodářských dřevin (hlavně smrku a v nižších polohách borovice). Na severních expozicích a v méně kvalitních porostech byl aplikován holosečný způsob hospodaření.

Podle **LHP pro LHC Klet' na období 1967–76** podíl buku činil 11,4 % porostní plochy se středním věkem 73 let. Vykázané zalesnění buku za decenium ve výši 108,72 ha v oblasti celého LHC vykazuje oproti zjištěnému stavu zastoupení buku v 1. věkovém stupni vysoké přebytky u LS Klet' (208 %) a LS Chvalšiny (371 %), pouze u LS Nová Ves byly ztráty 25 %. Tuto disproporci vesměs způsobilo nevykázané přirozené zmlazení buku.

Podle **LHP pro LHC Klet' na období 1976–85** zaujímal buk 12,3 % porostní plochy se středním věkem 76 let a zásobou 262 m³/ha s kůrou. V hospodářských opatřeních bylo konstatováno, že propagace přirozené obnovy buku formou clonných sečí je v této oblasti až na výjimky nežádoucí. Přirozená obnova postupuje dravě, což vede znovu ke vzniku nesmíšených bukových porostů a tím i k nežádoucí budoucí celkově nižší produkci. Proto bylo doporučováno použití náseků a holosečí s přímou kultivací hlavní ekonomické dřeviny, tj. smrku, včetně jeho výsadby do již existujícího, ovšem dosud nízkého zmlazení buku a následné protěžování smrku a založených jedlových skupin. Pokud měly být obnovovány některé vybrané bukové porosty znovu na buk (požadavek SPPOP), nebyl problém jejich obnovy buď formou náseků nebo clonně. Při prověrkách LHP v roce 1981 bylo konstatováno, že obnova lesa byla příliš jednostranně zaměřena na přeměnu dosavadních bukových porostů na porosty s převahou smrku a vylučovala vznik nových porostů s větším zastoupením buku. V opatřeních z prověrky byla doporučena obnova bukových porostů přirozenou obnovou. Za období 1976–85 bylo na LHC Český Krumlov ze zásoby buku 390 123 m³ plánováno vytěžit 118 854 m³. Úmyslnou těžbou bylo vytěženo 79 221 m³ a nahodilou 12 864 m³ (tj. 77,5 % předpisu a 23,6 % zásoby buku), a to převážně v oblasti Blanského lesa. Podíl těžby buku se v druhé polovině decenia mírně snížil. Při provádění výchovných zásahů se s prořezávkami mělo začít v době, kdy se porost zapojuje a snažit se dostat jednotlivé dřeviny, tvořící porost, do skupin. Jednotlivé buky a jedle se neuvolňovaly, ale ani nevysekávaly. Z bukových porostů se odstraňovaly jednotlivé smrky a netvárné buky, i když předrůstaly, a uvolňovaly se jednotlivé exempláře, které byly schopné vytvořit hlavní porost. Jedle byla pěstována v zástinu v kotlících. Pro špatný zdravotní stav jedle byly naplánovány předčasné obnovy porostů, v kterých měla jedle vyšší zastoupení.

V **LHP pro LHC Český Krumlov na období 1986–95** se přechází k preferování podrostního způsobu hospodaření v bukových porostech vzhledem k jejich odolnosti vůči imisím, melioračním účinkům, stabilitě a kvalitě místního ekotypu. Pouze v přestárlých porostech s nízkou plodivostí byly připuštěny holosečné, příp. násečné prvky. V bukových předmýtních porostech se předpokládaly zásahy nepřilíživé se zaměřením na redukci netvárných jedinců při kratších intervalech. Převážně se mělo pracovat individuálním výběrem, schematické zásahy se vylučovaly. První výchovné zásahy se měly provést co nejdříve, neboť jsou takto nejúčinnější, levnější a snadnější a mohou být i o něco radikálnější. Nutné je odstranit všechny předrosty, které často pocházejí ze starších podrostů a výmladků a druhově a tvarově nevhodné stromy z úrovně. Rozčlenění porostů se předpokládá až ve stadiu mlazin, neboť nárůsty nebývají plně zapojeny a založené průseky snadno zarůstají. Další zásahy jsou již citlivější se silným výběrem v úrovni a slabým proředením přehoustlých částí. Zásahy ve spodní etáži jsou většinou nadbytečné, někdy i škodlivé, zejména

na slunných vápencových půdách a v lesních okrajích. Rozsah zalesnění buku se v oblasti Blanského lesa plánoval ve výši 431 ha, t.j. 19,6 % celkového zalesnění, z toho bylo plánováno 73 ha přirozené obnovy (16,9 % zalesnění buku).

Hospodaření v deceniu – období 1996–2005

U obnovních těžeb byl preferován maloplošný podrostití, případně násečný způsob. Holoseče byly používány v malé míře při domycování porostních zbytků. Poměrně značná část mladých mýtních porostů zůstává nedostatečně obnovně rozpracována. V případě smrkových porostů je záměrem do dalšího období vytvoření východisek obnovy pro podrostití způsob od severu nebo severovýchodu z důvodu příznivých vlhkostních poměrů, vnos MZD do těchto porostů se uskutečňuje v předsunutých skupinách orientovaných proti směru nebezpečných větrů, jejichž spojením v dalších fázích obnovy vzniknou pruhové těžební prvky. U bukových porostů s přirozeným zmlazením je potřeba postupovat v závislosti na úrovni odrůstání podrostití, včas je uvolňovat clonnou sečí a nenechávat příliš dlouho pod mateřským porostem.

Hospodaření v posledním deceniu – 2006–2015

Celkový trend hospodaření se oproti minulému deceniu významně nemění. Preferenci má nadále podrostití, případně násečný způsob hospodaření. Příliš se nedaří obnova maloplošnými prvky a vytváření jemnější mozaiky porostů. V důsledku masivního zmlazování a odrůstání buku na velkých plochách se hospodaření dostává často do vleku urgentního uvolňování následného porostu, často na větších plochách a již značně odrostlého. Přes stoupající podíl jedle bělokoré při zalesnění se nedaří ani zvyšovat její celkové zastoupení a tedy ani se přibližovat k výhledovému zastoupení, které by se mělo pohybovat kolem 9 %. Příčinou jsou vysoký tlak zvěře a dále velká citlivost jedle na klimatické podmínky, které snižují možnosti úspěšného odrůstání jak přirozené, tak umělé obnovy.

Vliv lesního hospodaření na ochranu přírody

S postupující obnovou porostů se začíná měnit druhová skladba lesa ve prospěch listnatých dřevin, což je zejména v případě silněji hospodářsky změněných porostů z pohledu zájmů ochrany přírody velmi žádoucí.

Obtížná zůstává situace v problematice zachování biologicky nejcennějších lesních porostů tj. tzv. „přestárých“, zejména listnatých porostů. Na tyto porosty je vázána široká škála organismů, pokud se však nejedná přímo o prokázaný výskyt zvláště chráněného druhu, je obtížné obhájit a s lesním hospodářem dohodnout ponechání alespoň části porostů na dožití nebo ponechání mrtvého dříví různých dimenzí v porostech.

Mimo území přírodních rezervací a porostů charakteru ochranného lesa dochází k zachování pouze fragmentů starých porostů nebo jen jednotlivých stromů, což nezajišťuje jejich dostatečný podíl v lesních porostech.

Co se týká vlastní realizace těžeb, nebyly v uplynulém období zaznamenány zásahy, které by vedly k hrubému rozporu lesního hospodaření se zájmy ochrany přírody.

4.2. Zemědělství

Současné zaměření zemědělství

Krajina CHKO Blanský les byla osidlována na začátku kolonizace jižních Čech rodem Vítkovců na přelomu prvního a druhého tisíciletí. Toto osidlování vedlo k potřebě obživy obyvatel a následnému využívání krajiny k zemědělskému obhospodařování. Jednalo se především o pěstování obilovin, bobovin a pastvu hospodářských zvířat, což s různými úpravami intenzity a druhu hospodaření zůstalo až do období tzv. první republiky na začátku 20. století. Po druhé světové válce a převážně po příchodu komunistické strany k moci se zemědělství rychle měnilo a probíhaly všem známé kroky ke zvýšení výnosů za každou cenu. Tento trend postihnul i krajinu CHKO Blanský les. Došlo ke scelování pozemků, rozorání luk a pastvin a úpravě vodního režimu půdy, což mělo za následek plošnou erozi,

vysušování a rychlý odtok vody z krajiny a ničení přirozených ekosystémů dříve hojných, ale dnes již chráněných druhů organismů.

Před rokem 1989, kdy veškerou půdu v CHKO Blanský les vlastnila velká jednotná zemědělská družstva, bylo prováděno z důvodu zvýšení výnosů zemědělských komodit silné používání chemických prostředků na ochranu rostlin a k jejich hnojení a komplexní meliorace zemědělské krajiny. Tím vznikaly problémy s erozí půdy, vláhovými poměry v půdě, vymíráním některých druhů rostlin a živočichů a celkovým zatěžováním půdy a povrchových a podzemních vodních zdrojů chemickými látkami. Od roku 1989 se tento proces zpomalil, až zastavil. Začaly se vracet pozemky původním majitelům, docházelo k částečnému dělení pozemků, z důvodů vysokých nákladů na chemické přípravky se snížilo zatížení půd a vodních zdrojů a celkově se snížily vstupy do zemědělské krajiny. Velká zemědělská družstva Křemže, Jankov, Brloh, Lhenice, Dolní Třebonín a další, a státní statky Kájov, Netolice, Vlachovo Březí hospodařily před rokem 1989 na výměrách několika tisíců hektarů. Po tomto roce se některé subjekty zachovaly do dnešní doby, ale již s menší výměrou zemědělské půdy. Jedná se například o zemědělské družstvo Podkletan v Křemži a zemědělské družstvo Brloh. Jiné subjekty se přeměnily na kapitálové společnosti, nebo se rozpadly a vznikli z nich především soukromí zemědělci, hospodařící nyní na 44 % celkové výměry zemědělsky obhospodařované půdy v CHKO Blanský les podle LPIS.

Po roce 1989 dochází ke snížení intenzity hospodaření a tím i ke změně využívání a velikosti pozemků. Orná půda, která je méně kvalitní, je zatravněna a převedena na trvalý travní porost a začíná se opět do krajiny vracet pastva hospodářských zvířat a některé krajinnotvorné prvky. Je to zapříčiněno především nastavením dotační politiky Evropské unie a České republiky. Hledí se zde na snížení hospodářského zatížení zemědělské krajiny, snížení eroze na zemědělské půdě a zlepšení vláhových vlastností půdy. Dále je ještě z dotačních titulů hojně využíváno zemědělství ekologické a pěstování meziplodin na orné půdě.

Zemědělsky užívaná krajina na území CHKO Blanský les se nachází především v Křemžské kotlině, která leží mezi masivem hory Kletě, Vysoké Běty a Kluka. V jihovýchodní části této kotliny (k. ú. Křemže, Rojšín, Chlum u Křemže, Holubov, Třísov) se nachází území, které je převážně užívané k intenzivnímu a polointenzivnímu hospodaření na orné půdě. Jelikož se jedná o převážně rovné a velké půdní celky, je zde rozdělování scelených polí v nejmenší míře. V severozápadní části (k. ú. Brloh pod Kletí, Nová Ves u Brloha, Jaronín, Janské Údolí, Janské Údolí-Kovářov, Jaronín-Kuklov) se pozemky již více svažují a jsou spíše užívány jako louky a pastviny, orné půdy se zde nachází již menší množství a s menší výměrou. Další území s vyšším podílem zemědělsky užívané půdy je v oblastech kolem hranic CHKO Blanský les. Jedná se o lokality Chvalšinska, Borové, Křenova, Vyšného, Smína a Zlaté Koruny v okrese Český Krumlov, lokality Lipanovic, Holašovic, Jankova u Českých Budějovic, Kvítkovic a Habří v okrese České Budějovice a lokality Třešňového Újezdce, Smědečku a Dobročkova v okrese Prachatice. V těchto okrajových částech v okresech Český Krumlov a Prachatice se nacházejí převážně trvalé travní porosty, protože je zde krajina více zvlněná a svažitá. V okrese České Budějovice se opět nacházejí ve větší míře plochy orné půdy, neboť je zde krajina rovná a s nižší nadmořskou výškou.

Výrobní oblasti nacházející se na území CHKO Blanský les jsou obilnářská s podoblastí 2 a 3 (lokality s výsktem půdy s vyšší skeletovitostí a svažitostí, při nadmořské výšce 350–500 m n. m., respektive 400–550 m n. m.; průměrné až podprůměrné podmínky pro pěstování obilnin, řepky olejně a krmných a technických plodin), bramborářská s podoblastí 2 (lokality s výskytem půdy středně hluboké až hluboké, se střední skeletovitostí, hlinitopísčité až písčito hlinité, s mírně zvlněným terénem a nízkou svažitostí a nadmořskou výškou 400–550 m n. m.; průměrné až nadprůměrné podmínky pro pěstování brambor a průměrné pro pěstování obilnin, řepky olejky a krmných plodin) a pícninářská s podoblastí 1 (lokality s půdou hlubokou až mělkou, s menší skeletovitostí a nadmořskou výškou nad 600 m n. m.; podmínky podprůměrné pro pěstování většiny zemědělských plodin, vyjma brambor na sadbu). Obilnářská oblast je převážně v lokalitě Křemžské kotliny

(střední část), bramborářská oblast se nachází převážně v lokalitě Chvalšinska a Křenovska a pícninářská oblast se nachází v lokalitě Brložska.

Současné hospodaření na zemědělských pozemcích je evidováno v systému Registru půdních bloků (LPIS) Ministerstva zemědělství ČR. Výměry jednotlivých druhů pozemků pro CHKO Blanský les jsou 4026,04 hektarů travních porostů, 3189,52 hektarů orné půdy, 61,86 hektarů travních porostů na orné půdě (nové zatravnění orné půdy), 6,52 hektarů ovocných sadů, 21,01 hektarů lesní školka, 3,07 hektarů zalesněné zemědělské půdy a 6,82 hektarů jiné kultury. Celkem je na území CHKO Blanský les, podle LPIS, obhospodařováno 7314,84 hektarů zemědělské půdy. Podle těchto údajů je zřejmé, že podíl travních porostů a travních porostů na orné půdě nadále roste a nevhodné pozemky pro obhospodařování na orné půdě jsou nadále převáděny na trvalý travní porost. Oproti předchozímu období (za období platnosti starého plánu péče) vzrostla i plocha obhospodařované zemědělské půdy celkově.

Tradiční formy hospodaření

Tradiční formou hospodaření na území CHKO Blanský les bylo extenzivní zemědělství. Jedná se o území, které má již charakter podhorské oblasti Šumavy. Ideální pro intenzivní hospodaření byla pouze již zmiňovaná Křemžská kotlina, kde probíhalo zemědělství na pozemcích, které byly rozděleny drobnými krajinnými prvky (meze, cesty, solitéry atd.) a zemědělská krajina byla celkově více členěná a pestrá.

Z důvodu vyšší nadmořské výšky je území CHKO Blanský les, kromě právě Křemžské kotliny, zařazeno převážně do oblasti pícninářské a bramborářské. Z toho důvodu zde vždy převažovaly travní porosty využívané na kosení nebo pastvu.

Díky nevhodnosti obhospodařování pozemků v podobě orné půdy a díky tomu, že vzrostl počet zemědělských subjektů v oblasti, se půdní bloky opět zmenšují a hospodaření v CHKO Blanský les je pestřejší.

Přehled významných subjektů hospodařících v CHKO

Na území CHKO Blanský les k prosinci 2015 hospodařilo 142 zemědělských subjektů. Mezi nejvýznamnější patří zemědělská družstva. Především ZD Podkleťan v Křemži a ZD Brloh se sídlem v Brložce. Tyto dva subjekty jako jediné dosahují výměry všech obhospodařovaných ploch v CHKO přes 1000 ha, viz tabulka č. 28. Na celkové výměře půdních bloků v CHKO se zemědělská družstva podílejí 44 %.

Tab. č. 28: Výměra ploch obhospodařovaných zemědělskými družstvy

Subjekt	Rozloha v CHKO	TTP	Orná půda	Tráva na orné	Jiná trvalá
ZD BRLOH	1625,69	741,48	840,43	41,98	1,80
ZD PODKLEŤAN	1280,00	258,42	1021,58		
ZD Skalka	324,01	157,03	166,98		

Dalšími velice významnými subjekty jsou obchodní společnosti, které většinou dosahují výměry přes 100 ha. Podíl na celkové výměře půdních bloků v CHKO mají 12 %. V následující tabulce č. 29 je příklad nejvýznamnějších společností.

Tab. č. 29: Výměra ploch obhospodařovaných obchodními společnostmi

Subjekt	Rozloha v CHKO	TTP	Orná půda	Tráva na orné
AGROCON Kájov	369,51	219,35	150,16	
PERAGRO Přísečná	101,50	39,30	61,43	0,77

Co se počtu týče, nejvíce subjektů v CHKO Blanský les jsou soukromí zemědělci, kteří obhospodařují pozemky o výměře od několika desetin hektaru až po několik set hektarů. Podíl na celkové výměře půdních bloků v CHKO mají soukromí zemědělci 44 %.

V následující tabulce č. 30 jsou příklady těch nejvýznamnějších soukromých zemědělců v CHKO Blanský les.

Tab. č. 30: Výměra ploch obhospodařovaných soukromými zemědělci

Subjekt	Rozloha v CHKO	TTP	Orná půda	Tráva na orné	Jiná trvalá	Sad
Bártlová Lenka	107,74	98,76	8,98			
Bůžek Stanislav	315,96	93,85	222,11			
Cudlín František	94,57	71,61	22,96			
Kamír Vlastimil Ing.	226,84	225,07				1,77
Konzal Jan	104,56	104,56				
Kudláček Vojtěch	62,31	54,17	8,14			
Máče Jan	115,20	84,74	30,24			0,22
Plánský Václav	53,13	48,59	2,69	1,16	0,69	
Vítek Václav	62,33	62,33				

Dále stojí za zmínku, že z celkového počtu 142 zemědělsky hospodařících subjektů na území CHKO Blanský les je 27 subjektů v ekologickém nebo přechodném období. Z celkové výměry 7314,84 ha zemědělsky obhospodařované půdy to je 1202 ha.

Rozdělení zemědělského půdního fondu

Na území CHKO Blanský les je podle Českého ústavu zeměměřičského a katastrálního (ČÚZK) z roku 2001 podíl zemědělského půdního fondu (ZPF) z celkové rozlohy 33,2 %. Jedná se o výměry trvalého travního porostu, který je na ploše 3234 ha, orné půdy na 3256 ha, zahrad 379 ha a ovocných sadů 166 ha. Celkem 7038 ha. Podle ČÚZK má největší zastoupení v CHKO podle výměry oblast pícninářská 3308 ha (47 % ZPF v CHKO), obilnářská 3237 ha (46 % ZPF; 22 % podoblast 2 a 24 % podoblast 3) a bramborářská 493 ha (7 % ZPF). Rozdíl mezi výměrou zemědělského půdního fondu v katastru nemovitostí a výměrou skutečně obhospodařované půdy podle LPIS je v tom, že se zcela běžně hospodaří i na půdě např. ostatní, která nespadá do zemědělského půdního fondu.

Vliv zemědělství na předměty ochrany přírody a krajiny

Pozitivní a negativní vlivy zemědělství na krajinu jsou velice významné. K pozitivním činitelům patří například samotné obdělávání pozemků, které vede k tomu, že nedochází k zarůstání a náletu dřevin a je možné, aby se prosadily i méně konkurenčně zdatné druhy rostlin. Opačným, tedy negativním vlivem hospodaření na krajinu a ochranu přírody je špatné a k přírodě nešetrné obdělávání. To má za následek například ničení cenných biotopů a populací vzácných druhů, na orné půdě potom ještě navíc zvýšenou erozi, přehnojení a zanechávání reziduí látek používaných k ochraně rostlin (herbicidů).

I další vliv je oboustranný. Vliv na krajinotvorbu má převážně velikost obdělávaných honů, takzvaných půdních bloků. Dělení velkých půdních bloků na menší a zavádění krajinných prvků rozdělujících tyto bloky je z hlediska ochrany přírody velice pozitivní vliv nejenom na pestrost krajiny, ale i možnost zvýšení biodiverzity. Naopak scelování bloků do jednoho a uniformní hospodaření v krajině, které je s tím spojené, je pro ochranu přírody zcela nevhodné.

Dalším negativním zásahem při obhospodařování zemědělské půdy je nevhodná přeměna kultury na pozemku a změna využívání pozemků. Jedná se například o změnu z trvalých travních porostů na ornou půdu, zalesnění některých pozemků atd. Je zde nebezpečí ohrožení vzácných biotopů i druhů chráněných rostlin a živočichů.

Jedním z největších problémů v současném zemědělském hospodaření je používání chemických látek k ochraně pěstovaných plodin a k jejich hnojení. Do půdy se dostávají cizorodé látky, které likvidují populace živočichů a rostlin a rezidua, která zůstávají v půdě a v produktech ovlivňují zdraví zvířat i lidí.

Erozní ohrožení pozemků v CHKO je aktuální převážně na pozemcích s ornou půdou. Tato situace je zřejmá převážně v Křemžské kotlině, kde je nadále ve velké míře využívána zemědělská půda k intenzivnímu obhospodařování. Zde jsou pozemky stále scelené do velkých půdních bloků a při jejich velké výměře a svažitosti dochází ve zvýšené míře k vodní a větrné erozi. Krajina CHKO Blanský les je podhůřím Šumavy a velká část území spadá do „méně příznivých oblastí horského typu“ z pohledu zemědělské dotační politiky, je zde tedy větší pravděpodobnost erozní činnosti. Proti tomu se Správa CHKO Blanský les snaží bojovat alespoň částečným návratem protierozních a protipovodňových prvků do krajiny, jako jsou meze, remízy, doprovodná zeleň k cestám a strouhy okolo cest na zachycení a zpomalení vody, revitalizace vodních toků a budování rozlivných zón na soutocích menších vodních toků atd. Tyto všechny návrhy jsou soustředěny ve studii Revitalizace krajiny Křemžské kotliny, kterou ve spolupráci s organizací DAPHNE ČR, vytvořila Správa CHKO Blanský les. Výsledkem této studie je označení problematických lokalit a navržení vhodného hospodaření a návrh protipovodňových a protierozních prvků v krajině. Na základě této studie Správa CHKO Blanský les navrhuje krajinnotvorné prvky do plánu společných zařízení při provádění komplexních pozemkových úprav.

Agroenvironmentální programy

Agroenvironmentálně-klimatická opatření jsou jedním z dotačních titulů Evropské unie (dále jen EU). Jedná se o 5leté závazky pro zemědělské subjekty k přírodě blízkému hospodaření. Nejčastějšími dotačními oblastmi užívanými z těchto dotací jsou ošetřování travních porostů a zatravňování orné půdy.

Ošetřování travních porostů je dále rozděleno do několika konkrétních titulů, které byly v roce 2014–2015 nastaveny na všechny půdní bloky v CHKO označené v LPIS jako travní porosty. Tato nastavení byla konzultována se zemědělci hospodařícími na půdních blocích, aby nedošlo k tomu, že dotace a stávající hospodaření půjdou proti sobě (např. na půdním bloku hospodaří zemědělec jako na louce a orgán ochrany přírody by mu tam nastavil pastvinu).

V současné době mnoho zemědělců přestává pobírat agroenvironmentálně-klimatická opatření z několika důvodů. V mnoha případech neví, zda budou schopni udržet 5letý závazek (zda budou hospodařit celých 5 let na jednom půdním bloku), dále z důvodu, že je tyto dotace ve značné míře snižují jejich intenzitu hospodaření (je mnoho subjektů, které hospodaří i nadále intenzivně), zemědělci mají velká stáda dobytka a nevejdou se se zatížením do maximálního limitu pro dotace atd.

Z těchto důvodů je minimálně čtvrtina plochy trvalých travních porostů bez dotací z agroenvironmentálně-klimatických opatření.

4.3. Myslivost

Z historie myslivosti

O historii myslivosti v oblasti Blanského lesa se v archivech dochovalo mnoho zpráv. Lovnou zvěř Blanského lesa byla stejně jako na blízké Šumavě lesní zvěř: jelen, srnec, černá zvěř, medvěd, vlk, rys, divoká kočka, liška, vydra, kuna a zajíc. Z ptáků to byl tetřev, tetřívka, jeřábek, divoký holub a v podhůří na polích koroptev a křepelka.

O době posledních Rožmberků lze vyčíst mnoho údajů o myslivosti z kroniky Václava Březana. Množství ulovené zvěře bylo v té době vysoké a myslivci tehdy pobírali za ulovenou zvěř zástřelné. S nástupem Habsburků roku 1526 nastala móda štvání zvěře: štvání zajíců s chrtů nebo štvání medvědů s dogami. Modní bylo také zakládání obor a bažantnic. Netolická obora u zámku Kratochvíle (mimo CHKO) byla v té době největší v Čechách a žilo v ní až 3 000 kusů jelení zvěře. Roku 1598 založil Petr Vok bažantnici Červený Dvůr.

Za éry Eggenberků (1622–1719) je známo zakládání vlčích jam a používání jeleních lekadel k ochraně lesa. Na Kleti bylo roku 1658 napočítáno pouze 10 jelenů.

S příchodem Schwarzenberků roku 1719 nastal nový rozmach myslivosti. Bylo nařízeno hubení škodné zvěře, zvláště vlků, rysů a medvědů, jehož důsledkem byl nárůst stavů jelení zvěře. Již v roce 1725 byl zaznamenán stav jelení zvěře v Blanském lese v počtu 585 kusů.

Vysoký stav zvěře vedl k rozvoji pytláctví, ve 2. polovině 18. století se vlastníci panství rozhodli stav zvěře radikálně snížit nebo ji dokonce úplně vystřílet. Po roce 1780 bylo nařízeno omezení chovu černé zvěře a od roku 1786 byl její chov ve volnosti mimo obory zcela zakázán. S vyhubením většiny šelem, jelení a černé zvěře se v 19. století pozornost obrátila k zvěři srnčí. V Blanském lese i na Šumavě žila zvěř srnčí velice hojně, lovena byla v duchu romantismu osamělým lovem: čekáním, šoulačkou nebo odstřelem z oblíbených loveckých kočárů. Ve stejné době nastala móda jarního odstřelu tetřevů. Klet' bývala jedním z nejlepších revírů, kde bývalo až 30 tetřevích tokanišť, každé s několika kohouty. Nadměrný odstřel, činící až 72 % tokajících kohoutů způsobil, že tetřev z Kletě a z celé Šumavy až na výjimky zcela vymizel.

Civilizační vlivy ve druhé polovině 20. století měly ničující dopad zejména na stavy drobné zvěře. V sedmdesátých letech 20. století byla do Blanského lesa nevhodně vypuštěna mufloní zvěř, která však způsobovala neúnosné škody na lesních porostech a proto byl její chov zastaven.

Současný stav myslivosti

Oproti předchozímu plánu péče došlo pouze k drobné změně ve vymezení honiteb – z honitby Lhenice byla oddělena nejseverovýchodnější část, která byla přičleněna k nově vzniklé honitbě Dolní Chrástany.

Na území CHKO Blanský les v současnosti zasahuje 26 honiteb (včetně jedné obory), z toho 13 se celou svou plochou rozkládá uvnitř CHKO. Ve správě podniku Lesy České republiky je celkem 6 honiteb, z nich 1 je režijní, ostatní jsou pronajímány fyzickým nebo právnickým osobám. Ve vlastnictví honebních společenstev je 19 honiteb. Největší rozlohu v CHKO zaujímá honitba Brloh o rozloze 2723 ha. Většina honiteb má smíšený charakter. Lesní a zemědělské pozemky se buď mozaikovitě střídají nebo část honitby má vysloveně lesní a část zemědělský charakter. Honiteb vyloženě lesních je jen několik.

Přehled o honitbách je uveden v příloze č. 9.

Intenzivní chovy

V současné době se v oblasti nachází pouze obůrka Červený Dvůr, kde je na ploše 5 ha (s přičleněnými pozemky 10 ha) chováno 16 ks daňčí a 10 ks mufloní zvěře. Vlastníkem obory je Ing. František Maxa.

Vedle toho byly v CHKO zaznamenány drobné „zájmové“ chovy zvěře, zejména daňčí, na soukromých oplocených pozemcích menších výměř, které nespádají pod režim vymezený zákonem o myslivosti.

Normované stavy

Vzhledem k charakteru CHKO se jedná o území s výskytem především spárkaté zvěře (srnčí a jelení) a zvěře černé. Stavy jelení zvěře v oblasti jsou významně ovlivněny migrací jelenů z oblasti Šumavy, zejména z území vojenského prostoru Boletice, v žádné z honiteb však jelení zvěř není normována. Rovněž skutečné stavy černé zvěře jsou vysoké, naopak stavy drobné zvěře jsou (oproti historicky udávaným počtům, ale i oproti situaci v 50. a 60. letech dvacátého století) poměrně nízké.

Na území CHKO Blanský les se rovněž objevuje i rys ostrovid. Jeho výskyt je sledován ve spolupráci s projektem TransLynx pomocí fotopastí. Pohybují se zde cca 2–3 kusy, byla zde opakovaně pozorována kočka s mladými koťaty. Identita jednotlivých kusů je však proměnlivá, zvířata migrují v širším území, navazujícím na CHKO zejména z JZ a Z (Šumava, předhůří Šumavy a VÚ Boletice).

Ze silně ohrožených druhů se zde dále vyskytuje vydra říční, která pravidelně působí škody na rybnících, což je předmětem vyplácení újem.

V CHKO se v průběhu posledních let objevil bobr evropský, jednou na sádkách v Dobrkovicích, kde byl odchycen a transportován do oblasti Šumavy, odkud sem pravděpodobně přimigroval.

Druhý výskyt byl zaznamenán mezi Rájovem a Zlatou Korunou, kde se usídlil podle všeho jeden kus bobra. Vzhledem k příslušnosti území do „zóny C“, stanovené v rámci ČR

jako území, kde se má bobr tlumit odlovem, kvůli potenciální možnosti vzniku škod na jihočeských rybníčních soustavách, je však v současné době rozhodnuto o tom, že tento kus je možno odlovit.

Normované a minimální stavy a jakostní třídy v jednotlivých honitbách jsou uvedeny v příloze č. 9. Rozložení honiteb na území CHKO Blanský les je uvedeno v mapě č. 9.

Druhy zvěře na území CHKO Blanský les

1) druhy, které nelze lovit

- a) savci: bobr evropský (*Castor fiber*), rys ostrovid (*Lynx lynx*), vydra říční (*Lutra lutra*),
- b) ptáci: čírka modrá (*Anas querquedula*), havran polní (*Corvus frugileus*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*), káně lesní (*Buteo buteo*), kopřivka obecná (*Anas strepera*), krahujec obecný (*Accipiter nisus*), krkavec velký (*Corvus corax*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), poštolka obecná, (*Falco tinnunculus*), racek chechtavý (*Larus ridibundus*), sojka obecná (*Garrulus glandarius*), volavka popelavá (*Ardea cinerea*), výr velký (*Bubo bubo*), otázkou je výskyt koroptve polní (*Perdix perdix*), křepelky polní (*Coturnix coturnix*) a sluky lesní (*Scolopax rusticola*)

2) druhy, které lze obhospodařovat lovem

- a) savci: jelen evropský (*Cervus elaphus*), jezevec lesní (*Meles meles*), králík divoký (*Oryctolagus cuniculus*), kuna lesní (*Martes martes*), kuna skalní (*Martes foina*), liška obecná (*Vulpes vulpes*), ondatra pižmová (*Ondatra zibethicus*), prase divoké (*Sus scrofa*), srnec obecný (*Capreolus capreolus*), tchoř tmavý (*Putorius putorius*), zajíc polní (*Lepus europaeus*)
- b) ptáci: bažant obecný (*Phasianus colchicus*), hrdlička zahradní (*Streptopelia decaocto*), holub hřivnáč (*Columba palumbus*), kachna divoká (*Anas platyrhynchos*), lyska černá (*Fulica atra*), polák chocholačka (*Aythya fuligula*), polák velký (*Aythya ferina*), straka obecná (*Pica pica*), špaček obecný (*Sturnus vulgaris*), vrána obecná (*Corvus corone*)

Některé významné druhy zvěře z hlediska OPK

Jelen lesní (*Cervus elaphus*)

Je původní zvěř rozšířenou hlavně v lesním komplexu v jižní části oblasti. Výskyt vysoké zvěře v jednotlivých honitbách je ovlivněn orografickými poměry a klimatickými podmínkami v průběhu roku. Zvěř se v průběhu roku koncentruje na pro ni příznivější lokality, kde poté působí významné škody. Selektivním okusem brání přirozené obnově méně četných druhů dřevin (např. jedle) a poškozují středněvěké porosty loupáním a ohryzem. Běžně dochází k migraci zvěře mezi Blanským lesem a vojenským prostorem Boletice.

Srnec obecný (*Capreolus capreolus*)

Je původní zvěř rozšířenou po celé oblasti. Populační hustota srnčí zvěře v jednotlivých honitbách je ovlivněna velikostí lesních komplexů, přítomností nelesních ploch a klimatickými podmínkami. Příznivé podmínky pro tuto zvěř jsou zejména na okrajích lesních komplexů a v Křemžské kotlině. Stavy srnčí zvěře jsou stabilní.

Prase divoké (*Sus scrofa*)

Prase divoké (černá zvěř) se vyskytuje na celém území CHKO. Vývoj stavů má stoupající tendenci. Působí škody na zemědělských plochách, především travních porostech a podílí se na snižování stavů drobné zvěře (např. zajíc, koroptev). Regulace stavů černé zvěře je nezbytná.

Zajíc polní (*Lepus europaeus*)

Je původním druhem rozšířeným takřka po celém území s různou populační hustotou. Stavy zajíců v posledních letech mají velmi mírně stoupající tendenci. Lov zajíce se na území CHKO neprovádí.

Koroptev polní (*Perdix perdix*)

Bývala lovena v polních honitbách na okrajích CHKO a v Křemžské kotlině. Důvody velmi nízkých stavů jsou dávány do souvislosti s intezifikací zemědělství a scelováním pozemků.

Rys ostrovid (*Lynx lynx*)

V současnosti se vyskytuje na území CHKO již víceméně pravidelně v počtu cca 2–3 ks. Druh však výrazně migruje ve větším území.

Na území CHKO běžně probíhá lov lišky obecné a jezevce lesního a lovena je také kachna divoká.

Za období předchozího plánu péče nedošlo ve stavech zvěře k významným posunům. Stav srnčí zvěře jsou stabilní, stavy vysoké zvěře se významně mění v průběhu roku díky migraci ze Šumavy, stavy drobné zvěře se nijak významně nezvětšily. Přes snahu myslivců o jejich regulaci jsou však stále vysoké stavy zvěře černé.

Střety myslivosti s ochranou přírody

Problémem ve vztahu k ochraně přírody je působení zvěře, která se v oblasti vyskytuje trvale. Zvěř je limitujícím faktorem přirozené obnovy lesů, je schopna poškozovat až likvidovat lokálně nedostatkové dřeviny, které je nutno chránit výstavbou oplocenek nebo individuální ochranou. Zvěř je schopna takto likvidovat zejména semenáčky a výsadby jedle. Větším problémem je migrace zvěře, zejména jelena evropského na velké vzdálenosti. Jelení zvěř přechází na území CHKO ze Šumavy, neboť zde má v zimě lepší klimatické podmínky. Na příhodných místech, kde má klid, se pak koncentruje a lokálně působí značné škody na lesních porostech okusem i ohryzem.

Problémem z hlediska ochrany přírody by potenciálně mohly být nelegální odlovy zvláště chráněných živočichů, především rysa.

4.4. Rybníkářství a sportovní rybářství

4.4.1. Rybníkářství

Území CHKO není rybníkářská oblast, a proto tyto aktivity patří téměř k zanedbatelným. Ve většině případů nedochází ke střetům zájmů rybníkářů s ochranou přírody. K nejvýznamnějším rybníkům patří Podnovoveský (20 ha), Borský (11 ha), Křemžský (9,6 ha), Brložský (7 ha), Novoveský (4,4 ha), Chlumský (2,5 ha). Tyto rybníky jsou rybochovné, probíhá zde polointenzivní chov, na Podnovoveském a Brložském probíhá rovněž sportovní rybolov. Drobnější vodní plochy jsou většinou bez obhospodařování, většinou jsou to nádrže návesní (řada z nich slouží jako požární nádrže) nebo lesní.

Přesto, že rybníkářství nepatří k významným aktivitám na CHKO Blanský les, mohou mít některé s ním spojené zásahy vliv na okolní prostředí. K tradičním problémům ochrany přírody patří vypouštění rybníků a odstranění sedimentů ze dna nádrží. Rybníky často vytvářejí významná místa pro rozmnožování a život obojživelníků a dalších vodních či na vodu vázaných živočichů a rostlin, proto je třeba provádět tyto zásahy ve vhodném období roku, aby byl jejich vliv co nejmenší. Vytěžené sedimenty je nejvhodnější umístit na zemědělské pozemky, nikoli deponovat do okolí odbahňovaných rybníků. Rovněž problémem je rychlé vypouštění nádrží, za účelem „vypláchnutí bahna“, kdy se do částí toků pod rybníky dostává velké množství sedimentu.

4.4.2 Sportovní rybářství

Z hlediska ochrany přírody nemá sportovní rybolov zásadní negativní význam, neboť je zaměřen na druhy, které jsou předmětem chovu.

Stejně jako v jiných rybářských revírech, i zde jsou rybářskými organizacemi do vod vysazovány nepůvodní druhy ryb. Jde hlavně o atraktivní lovné ryby jako je pstruh duhový (*Oncorhynchus mykiss*). Současně s vysazováním ryb z chovů může docházet k přenosům nepůvodních a invazních druhů ryb. Typickým příkladem je střevlička východní (*Pseudorasbora parva*).

Sportovní rybářské revíry:

- 423 055 Vltava 25 (pstruhový revír) v péči Českého rybářského svazu místní organizace (MO ČRS) České Budějovice. Délka celého úseku 19 km – od jezu mlýna v Březí až k jezu ve Zlaté Koruně. Do území CHKO Blanský les zasahuje úsek necelých 12 km, který tvoří hranici CHKO. Roční zarybňovací plán: kapr – 400 ks K2, pstruh duhový – 5050 ks Pd, lipan – 5050 ks Li, pstruh obecný – 1300 ks Po, jesen – 2000 ks.
- 423 007 Brložský potok 1 (pstruhový revír) v péči MO ČRS Křemže. Délka celého úseku 23 km – od ústí do Vltavy u Třísova až k hrázi Ktišské nádrže (mimo CHKO), včetně nádrže pod Dívčím Kamenem – 0,5 ha. V obci Brloh je rybolov zakázán v úseku přibližně 150 m označeném tabulemi. V úseku od vtoku do Vltavy až k hrázi nádrže Dívčí Kámen je chráněná rybí oblast – zákaz rybolovu. Roční zarybňovací plán: pstruh obecný – 2500 ks PO2, pstruh duhový – 1–2q, lipan – 500 ks L1, do drobných přítoků (kapilár) tohoto revíru je vysazováno ročně 70 000 ks plůdku pstruha obecného
- 423 017 Chvalšinský potok 1 (pstruhový revír) v péči MO ČRS Český Krumlov. Délka celého úseku 20 km – od vtoku do Vltavy až po silniční most ve Chvalšínách. Roční zarybňovací plán: pstruh obecný – 1500 ks, pstruh duhový – 500 ks, lipan podhorní – 300 ks, siven americký 500 ks.
- 421 079 Vltava 26 (mimopstruhový revír) v péči MO ČRS Český Krumlov. Délka celého úseku 24 km – od jezu ve Zlaté Koruně až k novému silničnímu mostu nad chatovou osadou u Hašlovic. Do území CHKO Blanský les zasahuje úsek necelý 1 km, který tvoří hranici CHKO. Roční zarybňovací plán: kapr – 2800 ks K2, lín – 400 ks L2, cejn – 1000 ks C2, bílá ryba – 1000 ks, tloušť – 2000 ks TI1, ostroretka – 2000 ks Os1, podoustev – 2000 ks Pod1, parma – 2000 ks Pa1, bolen – 1000 ks Bol1, pstruh duhový – 2000 ks Pd, lipan – 2000 ks Li1, pstruh obecný – 500 ks Po, okoun – 300 ks Okř1, mník – 2000 ks.
- 421 011 Brložský potok 2 (mimopstruhový revír) v péči MO ČRS Křemže. Jedná se o Holubovský rybník o rozloze 1,4 ha. Roční zarybňovací plán: kapr – 5q K3, 1–2q K2, pstruh duhový 50–70 kg.

Sportovní rybolov je dále prováděn na rybnících Brložský, Podnovoveský a ekologické nádrži Chvalšiny – tyto rybníky nejsou součástí organizací ČRS, jsou na ně vydávány místní povolenky soukromých vlastníků resp. obce.

4.5. Vodní hospodářství

Vodohospodářská charakteristika a specifická problematika území

CHKO Blanský les není součástí žádné ze stanovených oblastí přirozené akumulace vod – CHOPAV, ve smyslu zákona o vodách. V území nejsou zjištěny žádné zdroje pitné vody, jejichž význam přerůstá jeho hranice a rovněž do něj z vnější strany nezasahují ochranná pásma jiných významných vodních zdrojů. Pozitivním jevem je absence velkých i středně velkých zdrojů znečišťování vod.

Naproti tomu negativním jevem je vysoký stupeň narušení přirozených odtokových poměrů v povodí významných vodních toků Křemžský a Chvalšinský potok. Řešení tohoto problému by měla přispět realizace projektu Revitalizace Křemžské kotliny, která byla zpracovaná z iniciativy a přispění Správy CHKO Blanský les.

Voda v krajině CHKO představuje významný fenomén, vyžadující nadstandardní pozornost zejména v oblasti odtokových poměrů, retenční kapacity krajiny a v ochraně jakosti před znečišťujícími vlivy.

4.5.1. Významné vodní toky

Vodní toky na území CHKO Blanský les jsou nedílnými články říčních systémů a vykazují zvýšený specifický význam, kterým se dotváří prostředí CHKO. Vedle běžných vodohospodářských funkcí plní zejména funkce krajinnotvorné, rekreační, estetické, biologické a ekologické. Mezi významné vodní toky na území CHKO Blanský les patří: Vltava, Polečnice, potoky Chvalšinský a Křemžský. Velikostí průtoků i významem výrazně

vyčníká řeka Vltava, která však svým průběhem vytváří pouze jihovýchodní hranici CHKO Blanský les v délce 12 km. Vltava v tomto úseku vytváří typické zakleslé meandry a protéká hlubokým kaňonovitým údolím – je to jeden z těch říčních toků v České republice, který si zachoval svůj typický přírodní charakter. Z těchto důvodů a rovněž díky stabilní vodnatosti po celou letní sezónu je Vltava jednou z nejvyhledávanějších řek z hlediska vodáckých aktivit. Vodáci jsou směřováni do vodáckých kempů ve Zlaté Koruně (pravý břeh mimo CHKO) a pod Dívčím Kamenem, k táboření mimo tato vyhrazená místa dochází minimálně bez větších střetů s ochranou přírody.

Polečnice stejně jako její levostranný přítok Chvalšinský potok zasahují do území CHKO Blanský les pouze malými úseky (každý přibližně 2 km), jsou to přirozené vodní toky bez zásadních regulačních zásahů v minulosti. Díky této skutečnosti byl téměř celý úsek Chvalšinského potoka na území CHKO Blanský les vyhlášen přírodní památkou, jejíž hlavním předmětem ochrany je fenomén přirozeně se vyvíjejícího vodního toku s velkou meandrovitostí a korytotvornými změnami.

Křemžský potok tvoří osu vodní sítě celé oblasti CHKO Blanský les. Až k obci Brloh se jedná o přirozený vodní tok, jehož význam je z hlediska ochrany přírody značný a je tak od svého vtoku do CHKO (za osadou Dobročkov) až po Cvrčkův mlýn (1 km nad obcí Brloh) součástí I. zóny CHKO. V Brloze vtéká současně do Křemžské kotliny, která je zemědělsky obhospodařovaná a Křemžský potok byl tak v minulosti v úseku mezi Brlohem a Červeným mlýnem v délce přes 4 km regulován.

Narušení odtokových poměrů a revitalizace říčních systémů

Většina toků byla v minulosti upravována melioracemi z důvodů intenzifikace hospodaření v povodích. Rozsáhlými odvodňovacími pracemi spojenými s drastickými úpravami koryt vodních toků (včetně tzv. zatrubnění) tak došlo v 70. a 80. letech k vážným porušením původních odtokových poměrů v celých povodích, zejména ke zrychlení odtoku a snížení retence vody v krajině. Průvodním jevem je degradace a ústup původních přírodních a přírodě blízkých společenstev, snížení druhové rozmanitosti, ztráta samočisticí schopnosti vody i ztráta ekologické stability v prostředí vodních koryt i v jejich břehových a přibřežních zónách. Nejvíce poškozena jsou povodí významných vodních toků Křemžského a Chvalšinského potoka a jejich přítoků: Janský, Olešnice, Lhotecký, Chmelenský, Lesák, přítok Chlumského potoka z Loučeje, Střemilský, Zrcadlový, Kycovský, Lazecký. S ohledem na tento stav vodních toků a jejich povodí byly potoky Křemžský, Chvalšinský a Olešnice zařazeny do Plánu dílčího povodí Horní Vltavy s cílem jejich revitalizace.

Stupeň poškození odtokových poměrů vytváří stěžejní vodohospodářskou problematiku území CHKO. Státní politikou životního prostředí ČR je proto podporován koncepční cíl revitalizace říčních systémů, tj. obnovení a udržení přírodních nebo přírodě blízkých odtokových poměrů v povodích. Zatím jedinou realizovanou akcí je revitalizace potoka Borová.

Revitalizace povodí potoka Borová

Potok Borová protéká jihozápadní částí CHKO Blanský les, severně od obce Chvalšiny. Jeho celková délka je 6,3 km, plocha povodí činí 17,8 km².

Necitelným zásahem bylo v osmdesátých letech minulého století v rámci pozemkových úprav provedení rozsáhlého odvodňovacího projektu celého údolí. Jeho součástí bylo radikální napřímení koryta potoka včetně jeho nepřirozeného zahloubení a upravení v lichoběžníkovém profilu, opevnění betonovými polovegetačními tvárniciemi a předimenzování průtočné kapacity. Důsledkem tohoto zásahu bylo nejen vážné narušení vodního režimu v povodí, ale i degradace a ústup původních přírodních či přírodě blízkých společenstev, snížení druhové rozmanitosti a další nevratné změny v přírodě.

Správa CHKO Blanský les zahájila v roce 1994 přípravné práce na revitalizaci povodí potoka Borová. Předmětem projektu byla komplexní revitalizace území s cílem celkového zlepšení přírodního prostředí. Projekt byl kompletně financován z vládního Programu revitalizace říčních systémů, který je formulován jako program obnovy, stabilizace a péče

o vodní režim krajiny. Jeho cílem je vytvořit podmínky pro obnovu přírodního prostředí i zdrojů užívaných člověkem.

Vlastní realizace proběhla v letech 1998 a 2000 a hlavním rysem projektu bylo zasypání regulovaného opevněného koryta a vybudování koryta nového, přirozeného charakteru. Došlo tak k obnově funkčnosti tohoto toku od prameniště v délce 3,5 km a jeho přirozenému začlenění do okolní krajiny.

Krátce po provedení revitalizace v roce 2001 prověřila revitalizovaný potok srpnová povodeň a revitalizovaný tok prokázal další ze svých schopností – protipovodňovou funkci. Voda se z mělkého koryta rozlila na okolní pozemky v údolí (pastviny), kde ztratila svou vymílací sílu i rychlost a škody v údolí byly minimalizovány. V roce 2016 je stav revitalizovaného toku stabilizovaný, koryto se dynamicky vyvíjí a celkově se dá říci, že projekt přes všechny komplikace splnil a plní svůj účel. Několik let po provedené revitalizaci došlo rovněž k vyřešení majetkoprávních vztahů – v území byly provedeny komplexní pozemkové úpravy a celé koryto včetně dalších součástí (tůň) jsou ve vlastnictví správce toku.

4.5.2. Vodní nádrže a rybníky

Vodní nádrže mají v krajině ekologický význam směřující k vytváření ekologicky stabilních celků, zejména v rámci biocenter a významných krajinných prvků a jejich výstavba i obnova proto tvoří významnou součást revitalizačních programů.

Vodní nádrže jsou v území CHKO Blanský les zastoupeny omezeným počtem malých až středních rybníků (viz. kap. 4.4.1. Rybníkářství). Jejich funkce je krajinotvorná, rybochovná, dočišťovací, zčásti i rekreační. V posledních letech byla na území CHKO Blanský les realizována řada nádrží – ve většině případů se jedná o výstavbu nových nádrží menších ploch do 0,5 ha (výjimkou je Podnovoveský rybník 20 ha) – jedná se o rybníky Kamír – Borová, Maxa Hejdlovské údolí, Rončák – Klimšův mlýn, Krátký – Chlum u Křemže, Jelení obůrka – Kvítkovice, Rákosníček – Přisečná, bezejmenný v NPR Vyšenské kopce, 2 rybníky v lokalitě U Šimečků. Rybníky slouží majitelům k chovu ryb, problémy nastávají při vysoké rybí obsádce, která neumožní rozvoj litorálních porostů a vodních živočichů vázaných na vodní ekosystémy (hmyz, obojživelníci, ptáci, aj). Jednotlivé případy vysoké rybí obsádky jsou s majiteli nádrží řešeny individuálně.

Obnova Podnovoveského rybníka

Původní Podnovoveský rybník pod obcí Nová Ves byl ve dvacátých letech minulého století postupně odstaven z provozu, pozemky v zátopě následně rozparcelovány, později sceleny a byl vybudován systém odvodnění. V zátopě se pak zemědělsky hospodařilo. Obec Nová Ves se v roce 1995 rozhodla tento průtočný rybník znovu obnovit za pomoci prostředků Programu revitalizace říčních systémů. Výhodou této stavby byla skutečnost, že zůstala zachována původní hráz (sice bez objektů) a náklady stavby se tak snížily o 50–60 % oproti výstavbě nové hráze s objekty. Projekt obsahoval vlastní úpravy hráze, jejichž součástí bylo vybudování „pojistného“ přelivu v levém závězu hráze, dále vybudování vlastního bezpečnostního přelivu a výpustného zařízení. Úpravy ve zdrži rybníka nebyly vzhledem k velikosti nově budované plochy velké, jednalo se hlavně o přesuny hmot v rámci zemních prací. V roce 1997 byla tak znovu obnovena vodní plocha o rozloze 20 ha – největší na území CHKO Blanský les. Rybník má díky malým sklonům břehů dostatečně velké litorální pásmo, které je vhodným biotopem mělké příbřežní bioty. Z tohoto hlediska je však problémem vysoká rybí obsádka (dominuje kapr, méně tolstolobik), jejíž potravní tlak nedovolí tuto biotu litorálního pásma vytvořit v dostatečné míře. Na rybníce probíhá sportovní rybolov.

4.5.3. Migrační bariéry na tocích

Migrační bariérou je jakákoliv překážka ve vodním toku bránící volné migraci vodních organismů, zejména příčné stavby a vzdouvací objekty na toku a dále místa s nedostatečnou hloubkou vodního sloupce.

Na území CHKO Blanský les je několik míst, která jsou pro vodní živočichy špatně přístupná. Jde hlavně o místa, kde výškový stupeň v toku je vyšší než 0,5 m – na Vltavě se jedná hlavně o jez ve Zlaté Koruně, dále o několik profilů na Křemžském potoce (viz níže MVE). Tyto překážky v tocích zde vznikly z důvodů vybudování nátoků na bývalé mlýny, dnes většinou přebudované na malé vodní elektrárny. Z důvodu zprůchodnění toku byly v minulosti na Křemžském potoce vybudovány na dvou místech rybí přechody (pod průtočnou nádrží u Dívčího Kamene a pod kaskádami v toku u ústí do Vltavy). Po průchodu velkých průtoků jsou však tyto rybí přechody zjevně poničené a jejich funkčnost je tak omezená. Na ostatních místech zatím rybí přechody nebyly realizovány.

Ze zákona č. 254/2001 Sb. o vodách ve znění pozdějších předpisů vyplývá, že u nově budovaných vodních děl či provádění jejich změn, změn jejich užívání a jejich odstranění musí být zohledněna ochrana vodních a na vodu vázaných ekosystémů – tato vodní díla nesmějí vytvářet bariéry pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku. V případě, že vodní dílo takovou bariérou bude, musí investor zajistit zprůchodnění toku, např. vybudováním rybího přechodu.

4.5.3.1. Malé vodní elektrárny

Křemžský potok

Z hlediska využití vodní síly je významným tokem Křemžský potok, který má po celé své délce značný spád, což umožnilo využít vodní síly zprvu na pohon mlýnů a hamrů, později na výrobu elektrické energie. První elektrárna byla vybudována již v roce 1906 v Křemži. Vodní mlýny, hamry, pily a elektrárny na Křemžském potoce využívaly mnoho staletí obnovitelný zdroj energie k prospěchu místních obyvatel. Ve dvacátém století, především v jeho druhé polovině, došlo k jejich zastavování a často i k jejich zbytečné likvidaci. Ze známých 28 vodních děl na Křemžském potoce, kdy v minulosti téměř na každém jeho kilometru stával mlýn, pila, hamr nebo elektrárna, pouze dvě elektrárny udrželi jejich vlastníci v nepřetržitém provozu – v Křemžském a ve Vackovském mlýně – a dokázali úspěšně vzdorovat nepříznivým okolnostem této doby. Na přelomu 20. a 21. století byl provoz čtyř vodních děl obnoven a jedno bylo postaveno nové. Všechna jsou využívána k výrobě elektrické energie.

Ke stávajícím funkčním malým vodním elektrárnám na Křemžském potoce patří MVE ve Vackovském mlýně (nad soutokem s levobřežním přítokem – Chmelenským potokem), kde je stále v provozu původní Francisova turbína ve spirální skříní od firmy Union a vyrábí elektřinu pouze pro vlastní potřebu objektu.

Pod soutokem Křemžského a Chmelenského potoka je MVE Chlum. Původně zde byl Chlumský mlýn, který měl zároveň přivedenou vodu ještě druhým náhonem z Chlumského potoka, jenž vtéká do Křemžského potoka až pod Chlumským mlýnem. Po únoru 1948 byl majitel mlýna násilně vystěhován, původní turbína z roku 1934 od firmy Union byla pracovníky JZD, kteří mlýn následně provozovali, zlikvidována a pro pohon mlýna byl použit elektromotor. Po roce 1989 byl mlýn vrácen původnímu majiteli, který vodní dílo obnovil a na konci náhonu postavil malou vodní elektrárnu se dvěma turbínami TU 345 o max. výkonu 10 kW. Vyrobenou elektřinu dodává do rozvodné sítě.

Dalším vodním dílem je MVE pod Křemží (Čížkův mlýn), která (jak udáno výše) byla uvedena do provozu v roce 1906 a je tak nejstarší vodní elektrárnou na Křemžském potoce. Původní mlýn byl v roce 1906 doplněn elektrárnou, která až do roku 1946 zásobovala elektřinou veřejné osvětlení a domácnosti v Křemži. Toto vodní dílo s Francisovou turbínou v kašně z roku 1939 od firmy Prokop a synové Pardubice, kterou byla nahrazena Francisova turbína se spirální skříní z roku 1913 od firmy Union, je nepřetržitě v provozu a elektřina je znovu od roku 1986 dodává do rozvodné sítě.

Dále po potoce jsou dva mlýny se společným vodním dílem – jezem a náhonem. Jsou to Beranův mlýn a Holubovský mlýn. V obou mlýnech jsou instalovány elektrárny dodávající elektřinu do rozvodné sítě. V Beranově mlýně se k výrobě elektřiny používá Bankiho turbína z Kovopodniku Brno, ale z mlýna se zde už nic nedochovalo. V Holubovském mlýně je Francisova turbína z roku 1929 od firmy Union. V Holubovském mlýnu je dosud mlýnské zařízení, správce – Zemědělské družstvo v Křemži zde provozuje pouze elektrárnu.

Pod Holubovem, naproti objektu čistírny odpadních vod, je vybudováno zcela nové dílo – MVE na Křemžském potoce, 20 kW. Elektrárna se dvěma Bankiho turbínami dodává od roku 2006 elektřinu do rozvodné sítě.

Posledním dílem, jenž využívá vodní energii Křemžského potoka, je MVE Dívčí Kámen. Elektrárna pod Dívčím Kamenem na místě bývalého hamru ve 20. letech minulého století postavil soukromník Ing. Zdeněk Stibral. Toto vodní energetické dílo na potoce mělo nejdříve jednu turbínu a generátor o výkonu 70 kW. Později byla elektrárna doplněna dalšími dvěma turbínami 30 a 20 kW na jednom hřídeli i s generátorem 60 kW. První žárovky se pod Dívčím Kamenem rozsvítily 10. ledna 1926 a prvními obcemi zásobovanými elektřinou z elektrárny na Dívčím Kameni byly Třisov, Holubov a Krasetín, později byly připojeny Chlum a Plešovice. Z důvodu, aby se mohla využívat akumulovaná energie zadržené vody, byla na Křemžském potoce vybudována přehrada. Voda je na elektrárnu přiváděna ocelovým potrubím, které je skrz skalní stěnu u Dívčího Kamene vedeno šachtou na druhou stranu. Po druhé světové válce byla elektrárna na Dívčím Kameni znárodněna a fungovala ve správě JČE až do roku 1980, kdy ze sousední skály padající balvan narušil zdivo objektu. Provoz byl z bezpečnostních důvodů zastaven, budova zbourána a strojní zařízení uloženo jako historická památka. V roce 1994 byla postavena v bezpečné vzdálenosti od skály nová, moderní, plně automatizovaná elektrárna se dvěma Bankiho turbínami o max. výkonu 160 kW. Elektřina je od roku 1995 dodávána do rozvodné sítě.

Malé vodní elektrárny s sebou však přinášejí jeden zásadní problém, který ve svém důsledku může představovat podstatně větší ekologické újmy, než je skutečný přínos výroby čisté energie z obnovitelného vodního zdroje. Tato díla jsou situována většinou na menších vodních tocích, kde v suchých letních dnech protéká jen minimum vody. Řada vlastníků vodních děl však nerespektuje povinnost zachovat ve vodním toku minimální zůstatkové průtoky a přivádí si na elektrárny potřebné vodní průtoky, čímž velmi negativně ovlivňují vodní a na vodu vázané ekosystémy těchto toků. Vzhledem k této vyvolané ekologické problematice na energeticky využívaném Křemžském potoce nebude zde Správou CHKO Blanský les podporován další rozvoj malých vodních elektráren.

Vltava

Vodní síla řeky Vltavy je na území CHKO Blanský les využívána pouze na jedné vodní elektrárně – MVE Zlatá Koruna. Na říčním km 269,032 je vybudován pevný jez, který vzdouvá vodu do mlýnského náhonu. Vtok do MVE je navržen v plynulém navázání na stávající pravý břeh tohoto mlýnského náhonu. MVE má dvě turbíny HH 1200 o max. výkonu 200 kW.

4.6. Výstavba

Historie osídlení Blanského lesa

Prehistorie

Starší doba kamenná – nálezy Třisov, Nové Dobrkovice

Doba bronzová (1000 př. Kr.) – Vyšný – Výří vrch, Č. Krumlov, Dívčí Kámen

Doba halštatská (500 př. Kr.) – mohyly a nálezy z okolí Holašovic, Jankova a Čakova – jižní svahy Bl. lesa – Háj u Lazce, Raziberk u Boletic, Přísečná – Křemžská kotlina – Dívčí Kámen, Stržíšek u Brloha

Doba laténská (100 př. Kr.) – oppidum u Třisova

Raně slovanské osídlení (9. stol.) – Č. Krumlov, nálezy kolem Holašovic, hradiště U Ondřeje nad Brlohem

Velká kolonizace

13. století – klášter Zlatá Koruna, Chvalšiny, Křemže, českobudějovická část Bl. lesa – Holašovice, Dobčice, Habří
14. století – hrad Dívčí Kámen, Kuklov, většina vsí v centrální Křemžské kotlině – kompaktní struktura, pravidelná návesní sídla nebo návesní ulicovky, orientované do vnitřního návesního prostoru – Holubov, Stupná, Chmelná
15. století – Kuklovský klášter – nedokončená loď kostela – tvrze – Habří, Čakovec, Chlum

Po třicetileté válce

17. století – dosídlení západní části Bl. lesa (vyšších poloh), převážně německým obyvatelstvem, typ rozvolněných nepravidelných vsí – Kovářov, Jánské Údolí
18. století – nástup Švarcenberků, organizované lesnictví (monokultury) a zemědělství, vznik dvorů, mlýnů, hamrů, letohrádek Červený Dvůr s původně barokním, později rozvolněným krajinářským parkem, poslední sídla v oblasti: České Chalupy, Hejdlov a Vinná
19. stol. – založena huť Adolfov u Holubova, železnice – rozrůstání Holubova, Mříče, doplnění sídelní struktury rozptýlenými zemědělskými usedlostmi na samotách, zástavba příliš velikých návší
20. stol. – zábor českého pohraničí r. 1938, kdy bylo české obyvatelstvo vysídleno do vnitrozemí a po 2. světové válce pak německé do Německa

Po II. světové válce

- změna vlastnictví, kolektivizace zemědělství, výstavba velkokapacitních zemědělských areálů, výrobních podniků, scelování půdy, rekultivace, komplexní bytová výstavba ve střediskových obcích
- v Blanském lese díky členitosti terénu, vyšší poloze a malým sídlům tyto změny nedokázaly zcela změnit charakter krajiny

Charakteristika sídelní soustavy

CHKO se rozkládá na území tří okresů, z větší části českokrumlovského, z malé části českobudějovického a prachatického. Těžištěm spádu jsou pro velkou část území Č. Budějovice, teprve na druhém místě je Č. Krumlov. Seskupení sídel do obcí je patrné z tabulek.

Z nich vyplývá, že převážnou většinu sídelní struktury (přes 80 %) tvoří malá sídla do 200 obyvatel. Pouze pět sídel má víc než 500 obyvatel. Ráz osídlení je tedy s výjimkou Českého Krumlova typicky venkovský.

S výjimkou obcí Zlatá Koruna a Nová Ves počet obyvatel za posledních 5 let ve všech obcích vzrostl, viz tabulky č. 31–33.

Tab. č. 31: Počet obyvatel v obcích – okres České Budějovice

Obec Počet obyvatel 2010/2016	Sídlo	Počet obyvatel 2006	Počet domů 2006/2016	Počet rekreačních chalup 2006	Počet chat 2006
Čakov (část)	Čakovec	42	18	10	12
Habří 92/96	Habří	86	49	13	2
Jankov 381/398	Jankov	235	76	3	8
	Holašovice	140	59	?	0
Kvítkovice 103/108	Kvítkovice	85	47	7	38
Vrábče(část)	Slavče	95	64	32	4

Záboří(část)	Dobčice	42	37	13	2
	Lipanovice	75	42	13	28

Tab. č. 32: Počet obyvatel v obcích – okres Český Krumlov

Obec Počet obyvatel 2010/2016	Sídlo	Počet obyvatel 2006	Počet domů 2006/2016	Počet rekreačních chalup 2006	Počet chat 2006
Brloh 1037/1059	Brloh	704	205	37	8
	Jaronín	91	30	12	4
	Janské Údolí	51	46	20	?
	Kovářov	2	19	18	3
	Rohy	20	13	8	0
	Rojšín	89	39	4	0
	Rychtářov	18	13	8	2
	Kuklov	3	13	10	2
	Sedm Chalup	23	13	6	9?
Český Krumlov(část)	Č. Krumlov – sídliště Vyšný	část – nesčítáno	52	?	35
	Vyšný	209	115	5?	12
	Domoradice	část – nesčítáno	24	0	0
Holubov 1034/1087	Holubov	610	190	22	122
	Krasetín	124	68	16	18
	Třísov	213	74	9	65
Chvalšiny 1204/1236	Chvalšiny	1002	252	2	1
	Hejdlov	1	15	6	3
	Červený Dvůr	48	11	2	0
	Borová	51	41	23	2
Kájov (část)	Křenov	163	47	7	3
	Lazec	9	13	3	4
	Staré Dobrkovice	60	22	3	4
Křemže 2700/2832	Křemže	1415	409	23	114
	Bohouškovice	18	15	4	2
	Chlum	486	170	13	35
	Chmelná	123	50	7	2
	Chlumeček	48	31?	9	1
	Lhotka	68	36	6	0
	Loučej	74	55	18	0
	Mříč	237	86	4	44
	Vinná	12	6	2	1
Stupná	103	63	10	1	
Nová Ves 416/413	Nová Ves	359	128	16	0
	České Chalupy	48	22	4	0
Přísečná 201/205	Přísečná	209	68	?	0
Srín /315	Srín	231	84	14	1
Zlatá Koruna 731/724	Zlatá Koruna	389	128	4	6
	Plešovice	89	54	12	16

Tab. č. 33: Počet obyvatel v obcích – okres Prachatice

Obec Počet obyvatel 2010/2016	Sídlo	Počet obyvatel 2006	Počet domů 2006/2016	Počet rekreačních chalup 2006	Počet chat 2006
Lhenice(část)	Horní Chrášťany	49	23/	?	1
	Třešňový Újezdec	72	35/	2	0
	Vodice	88	40/	?	3
Ktiš (část)	Smědeč	57	17/	?	2
	Smědeček	8	16/	12	7

Urbanistická struktura

Převážná většina vsí v Blanském les byla založena ve 13. a 14. století jako majetek českokrumlovského panství nebo kláštera ve Zlaté Koruně. Bývají založeny kolem obdélníkové nebo čtvercové návsi, někdy se vyskytují i okrouhlíce (Křemže, Plešovice). Na západním okraji Blanského lesa se nachází několik návěsných ulicovek, které jsou jinak typické spíše pro pošumavské pohraničí (Chvalšiny, Smědeč, Vodice).

Pro tento typ zástavby je charakteristické, že jádro obcí je tvořeno centrálním prostorem, který je obestaven kompaktními selskými usedlostmi, nejčastěji typu tzv. franckého dvorce, tj. trojstranné zástavby se štítovým průčelím. Obytná část byla orientovaná do návsi, v zadním traktu byly řazeny stodoly, které mnohdy vytvářely hradbu kolem vsi.

Malá sídla, která vznikala neřízeně, většinou kolem dvorců či klášterů, mají nepravidelnou strukturu (Chlumeček, Zlatá Koruna, Kuklov, Vyšný).

Ze druhé poloviny 17. století pocházejí vsi ve vyšších polohách západní části Blanského lesa, osídlované německým obyvatelstvem. Pro ně jsou charakteristické malé skupiny s rozvolněnou nepravidelnou zástavbou velkých usedlostí, jak vyžadoval způsob hospodaření ve vyšších polohách.

Osídlení v centrální a východní části Blanského lesa bylo na přelomu 18. a 19. století doplněno pro Blanský les typickou strukturou osamělých zemědělských usedlostí.

Poválečná výstavba vykazuje znaky národohospodářského plánování. Bývalé střediskové obce mají pozměněnou urbanistickou strukturu nerespektující původní uspořádání sídla. Tradiční kompaktní zástavba s navazujícími velkými parcelami zahrad na okrajích vsi je nahrazena zástavbou městského typu s minimálními pozemky, kdy domy jsou soliterní, izolované, bez návaznosti na sousední objekty. Stavebníka již neláká uzavřenost a ochrana sídla, žádá polohu na výhledech, tudíž i v krajíně exponovanou. Obrací se orientace obytných místností směrem ven.

Negativním trendem je rozšiřování zástavby podél komunikací (Lhotka) nebo stavění na svazích nad původním horizontem (Brloh, Mříč). Tytéž tendence jsou ještě zřetelnější u rekreačních chat, které dokonce vytvářejí od Křemže k Třísovu souvislou zástavbu.

Poměrně novou záležitostí je budování satelitních sídlišť rodinných domků u větších vesnic (Křemže, Chlum) pro klientelu z Budějovic a Krumlova.

Území CHKO Blanský les je bohaté na archeologické nálezy (Dívčí Kámen, Třísovské oppidum, okolí Holašovic) s významnými památkami historickými (Zlatá Koruna, Červený Dvůr, památka lidové architektury Holašovice, Vodice atd.) i turistickými (vrchol Kletě), takže má dobré předpoklady pro využití v oblasti turistického ruchu a rekreace. Tyto podmínky jsou příčinou zájmu turistů a rekreačních, který se projevuje i tím, že řada zájemců kupuje i staví rodinné domy a využívá je k rekreačním účelům.

Přehled a charakteristika jednotlivých sídel je uvedena v příloze č. 10. Stav územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí je uveden v následující tabulce č. 34.

Tab. č. 34: Stav územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí a zásad územního rozvoje

Obec	Druh ÚPD	Stav	Platnost od
Okres České Budějovice			
Čakov	Změna č.1	schváleno	21.6.2004
	Změna č.2	schváleno	11.8.2009
	ÚP	schváleno	14.7.2016
Habří	ÚPO	schváleno	27.12.2007
	Změna č.1	schváleno	22.3.2008
	Změna č.2	schváleno	?2011
	ÚP	zadání	?2016
Jankov	ÚP	schváleno	12.6.2008
	Změna č.1	schváleno	26.3.2011
Kvítkovice	ÚPO	schváleno	13.9.2001
	Změna č.1	schváleno	13.11.2008
	Změna č.2	schváleno	1.5.2010
Vrábče	ÚPO	schváleno	1.10.2004
	Změna č.1	schváleno	30.4.2008
	Změna č.2	návrh	?2009
	Změna č.3	návrh	
Záboří	ÚPO	schváleno	1.10.2004
	Změna č.1	schváleno	30.4.2008
	Změna č.2	schváleno	6.9.2008
	Změna č.3	zadání	2.7.2011
	ÚP	zadání	?2016
Okres Český Krumlov			
Brloh	ÚPO	schváleno	25.11.2002
	Změna č.1	schváleno	16.1.2006
	Změna č.2	schváleno	9.9.2010
	Změna č.3	schváleno	11.9.2010
	Změna č.4	schváleno	1.4.2011
Český Krumlov	ÚP	schváleno	12.5.2009
	Změna č.1	schváleno	31.12.2011
	Změna č.2	schváleno	18.2.2012
	Změna č.4	schváleno	13.5.2009
	Změna č.5	schváleno	20.1.2010
	Změna č.6	schváleno	29.9.2011
	Změna č.7	schváleno	15.12.2010
	Změna č.8	zadání	15.12.2010
	RP Vyšný	schváleno	23.2.2001
Zm. 1 RP Vyšný	schváleno	2.4.2010	
Holubov	Změna č.1	schváleno	23.12.2005
	Změna č.2	schváleno	2.2.2011
	ÚP	schváleno	25.11.2013
Chvalšiny	ÚPO	schváleno	28.2.2002
	Změna č.1	schváleno	5.8.2004
	Změna č.2	zadání	?2010
	RP	schváleno	18.5.2006
Kájov	ÚPO	schváleno	8.10.2002

	Změna č.1	zadání	
	Změna č.2	schváleno	22.10.2009
Křemže	Změna č.1	schváleno	15.12.2004
	Změna č.2	návrh	?2011
	Změna č.3	schváleno	5.6.2010
	ÚP	schváleno	18.12.2015
Nová Ves	ÚP	schváleno	4.9.2009
	změna č. 1	návrh	?2014
Srín	ÚPO	schváleno	14.11.2001
	Změna č.1	schváleno	9.6.2005
	Změna č.2	schváleno	29.8.2011
Přísečná	ÚPO	schváleno	20.12.2005
	Změna č.1	schváleno	20.3.2010
	Změna č.2	návrh	?2011
	ÚP	P+R	?2014
Zlatá Koruna	ÚPO	schváleno	10.5.2005
	Změna č.1	schváleno	5.10.2006
	Změna č.2	schváleno	17.7.2008
	ÚP	zadání	?2016
Okres Prachatice			
Lhenice	ÚP	schváleno	18.12.2007
	Změna č.1	schváleno	12.12.2008
	Změna č.2	schváleno	16.12.2008
	Změna č. 3	schváleno	11.7.2015
Ktiš	ÚP	schváleno	5.8.2010
	Změna č. 2	schváleno	26.2.2016
	Změna č. 3	schváleno	29.1.2016
zásady územního rozvoje		schváleno	6.11.2011
	3. aktualizace	schváleno	1.6.2016
	4. aktualizace	rozprac.	

ÚPnSÚ – územní plán sídelního útvaru, ÚPnM – územní plán města, ÚPnO – územní plán obce, reg. plán – regulační plán

Architektonický výraz staveb

Typickým znakem oblasti Blanského lesa je četné zastoupení typu trojstranné zástavby se štítovým průčelím, tzv. franckého dvorce. Je to podhorský způsob a souvisí s rozptýleným osídlením na samotách. Stavby jsou přízemní, průčelí má zpravidla dva trojúhelníkové štíty o sklonu 40–45°, spojené zdí s obloukovou branou a branku. Obytná část má dvě či tři okenní osy a velice prosté dekorace, někdy panelové členění a okenní pasparty. Štít mívá někdy polovalbu.

Později bývá obytná část dvoupodlažní a zvláště v místech s německým obyvatelstvem v 19. stol. získává valbovou střechu (usedlosti u Janského Údolí). Vlivem blatských průčelí budějovické pánve se zde občas setkáváme s obloučkovými či volutovými štíty, častěji na severu oblasti (v Třešňovém Újezdu či Holašovicích), ojediněle i v Borové či Rojšíně nebo v nezvyklé poloze na svahu Kletě u Huráka.

Koncem 19. stol. se mění štítová zástavba na řadovou se střechami podél průčelí; druhá podlaží s minimálními okny skrývají skladiště sena a obilí. Někdy tak vzniká čtyřboký dvorec tzv. vierkant (v Mříči, v Janském Údolí). Obytné části a špýchary byly budovány z cihel, kamene i smíšeného zdiva. Hospodářské budovy jsou buď dřevěné, nebo se zděným přízemím a dřevěným štítem. Zvláštností jsou stodoly se zděnými pilíři a výplní z prken.

Dřevěné obytné stavby se s výjimkou několika hájoven v Blanském lese nevyskytují. Ojedinělá dřevěná roubená chalupa se dochovala v Rychtářově.

Lidová architektura se v Blanském lese zachovala z velké části zásluhou chalupářů, kteří v 70. letech kupovali opuštěné venkovské objekty.

Poválečné „socialistické“ přestavby jsou charakteristické zvláště nízkým sklonem střech, používáním netradičních materiálů (břizolitu, lesklých, pestrobarevných povrchů) a disproporčních trojdílných či naopak vůbec nečleněných oken. Novostavby pak jsou zcela cizího měřítká, proporcí i celkového výrazu.

Při nedostatku vnitřní vysoké zeleně je nápadné i naddimenzování forem, např. u veřejných staveb (v Brloze třípodlažní administrativní budova zemědělského družstva, nevhodně umístěná ve vyšší poloze). Porevoluční výstavba vykazuje zase tendence k panevropské katalogové architektuře. K takovým nevhodným stavebním prvkům patří u rekonstruovaných objektů např. střešní vestavby či podkroví bez jakékoli vazby na okolní zástavbu, k prosvětlení podkroví se používají velké vikýře nevhodného tvaru, k zastřešení nevhodné materiály (bonnský šindel, glazované povrchy) atd.

Zásady ochrany architektonického výrazu staveb jako součásti krajinného rázu jsou uvedeny v příloze č. 11.

Památková ochrana území i staveb

Území CHKO se, pokud jde o kulturní památky, jeví jako nesourodé, každá památka je vázána s jiným kontextem než místním. Například keltské oppidum u Třísova je v CHKO ojedinělé stejně jako rožmberská pozdní gotika chvalšinského kostela, zlatokorunský klášter má vztahy k Vyššímu Brodu a Č. Budějovicím. Není zde žádný převládající charakteristický typ, mimo osamělých zemědělských usedlostí. Tato situace vyplývá z uzavřenosti Křemžské kotliny.

Územní ochrana je vyhlášena na následující území:

- archeologická rezervace keltské oppidum u Třísova
- městská památková rezervace Český Krumlov (v roce 1992 zápis do fondu UNESCO); ochranné pásmo vnější zasahuje do CHKO
- městská památková zóna Chvalšiny
- vesnické památkové rezervace Holašovice (v roce 1999 zápis do fondu UNESCO) a Vodice
- vesnické památkové zóny Dobčice, Lipanovice, Třešňový Újezdec, Zlatá Koruna

Navržena je vesnická památková zóna Rojšín a krajinná památková zóna Chvalšinsko. Zachovalé a hodnotné jsou i centrální prostory dalších vsí (Plešovice, Holubov, Křemže, Slavče, Kvítkovice, Habří). Nejvýznamnějšími kulturními památkami Blanského lesa jsou zřícenina hradu Dívčí Kámen, areál Kláštera ve Zlaté Koruně (dosud není vyhlášeno ochr. pásmo), areál parku v Červeném Dvoře a kostely ve Chvalšínách, Brloze a Křemži. Ostatní kulturní památky jsou uvedeny v příloze č. 10. Přehled a charakteristika jednotlivých sídel. Bylo by vhodné seznam kulturních památek doplnit o další objekty usedlostí jako Rubeš, Lesák, Hurák, skupina usedlostí v Hejdlově a některé další samoty a hájovny.

Na území CHKO se nacházejí též památky keltského osídlení v katastrálních územích Čakovec, Holašovice a Lipanovice. Zcela bez ochrany jsou zatím významná archeologická naleziště hradiště U Ondřeje a hradiště Stržišek nad Brlohem. V roce 2017 se připravuje jejich vyhlášení kulturní památkou.

4.7. Doprava a inženýrské sítě

4.7.1. Doprava

Silniční a cestní síť

Území CHKO je téměř po celém obvodu ohraničeno komunikacemi. Síť veřejných komunikací II. a III. třídy procházejících územím je nejhustší v Křemžské kotlině. Na území CHKO se nenachází silnice I. třídy, pouze silnice I/39 tvoří hranici CHKO v úseku Rájov–Domoradice. Tato silnice tvoří hlavní dopravní spojnici mezi Českým Krumlovem a krajským městem Českými Budějovicemi a umožňuje pro rekreaci zpřístupnění Českého Krumlova, Lipenské vodní nádrže a jihovýchodní části Šumavy.

Silnice II. třídy č. II/122 a II/166 tvoří také jen hranici CHKO, naopak silnice II/143 je hlavní páteřní komunikací procházející Křemžskou kotlinou od Plané u Č. Budějovic přes Křemži, Brloh a Smědeč do Prachatic. Další významnou trasu směru SZ-JV představují silnice III. třídy vedoucí z Rájova (či Přísečné) přes Plešovice, Třísov, Holubov, Křemži, Chmelnou, Lipanovice do Dobčic a silnice od Chvalšín přes sedlo Rohy a Brloh na Novou Ves.

Bez zpřístupnění veřejnými komunikacemi zůstávají ucelené komplexy lesa – hřbet Kletě, Bulový, Buglata – Vysoká Běta a hřeben Kluku.

Přehled silnic na území CHKO:

Silnice I. třídy:

39 Kamenný Újezd – Český Krumlov – Kájov – Hořice – Černá v Pošumaví – Lenora

Silnice II. třídy:

122 Kočín – Netolice – Smědeč – Ktiš

143 Planá – Křemže – Brloh – Smědeč – Prachatice

166 Smědeč – Chvalšiny – Kájov

Silnice III. třídy:

1433 Brloh – Nová Ves

1435 Mříč – Chlumeček – Brloh

1436 Brloh – Janské Údolí

1438 Chlumeček – Chmelná – Dobčice

1439 Chlumeček – Křemže – Přísečná

1596 Podlesí – Zlatá Koruna – Rájov

1664 Chvalšiny – Janské Údolí – Rojšín

12253 Lhenice – Dobčice – Čakov – Dubné – České Budějovice

12266 Ktiš – Křišťanov – Blažejov

14314 Holubov – Mříč

14310 Holubov – Krasetín

Žádná z uvedených komunikací nepředstavuje z hlediska migrace živočichů takovou bariéru, aby bylo nutno řešit problém výstavbou speciálních objektů (podchody, přechody).

Území CHKO Blanský les je dále protkáno hustou sítí polních a především lesních cest. Jde v menší části o zpevněné, ale především o nezpevněné cesty, které jsou mimo jiné využívány jako cyklotrasy, turistické a běžecké lyžařské trasy. Na některých místech byly

zřízeny značené hippostezky. Mimo tyto trasy dochází v posledních letech k zarůstání nezpevněných cest zejména v důsledku snižování prostupnosti krajiny ohrazováním pastvin, naopak vznikají nové trasy převážně pro obhospodařování luk. Tento proces lze koordinovat pouze v rámci komplexních pozemkových úprav.

Se silniční sítí přímo souvisí síť čerpacích stanic pohonných hmot. Tři čerpací stanice jsou situovány v okrajových částech CHKO (Přísečná, Chvalšiny a Smědeč), v centru oblasti leží čerpací stanice v Křemži. Motocesty se na území CHKO nevyskytují.

Možnosti parkování menšího množství vozidel jsou v CHKO běžně ve všech obcích. Kromě nich je velmi využíváné parkoviště s kapacitou cca 80 míst u dolní stanice lanovky v Krasetíně. Problémy s kapacitou parkování v letní sezóně v turisticky atraktivních místech (Holašovice, klášter Zlatá Koruna, nástupní místa k hradu Dívčí Kámen – Holubov a Třísov) byly řešeny vybudováním záchytných parkovišť na okrajích zmíněných obcí. Tím se snížila četnost parkování mimo vyhrazená místa v CHKO. Určitým problémem z hlediska ochrany přírody a krajiny zůstává v době sběru lesních plodin (hub) parkování vozidel v lese podél silnic a na lesních cestách a nepovolené vjezdy aut do lesa.

Z hlediska zájmů CHKO každé zlepšení silničních parametrů a vznik případných nových propojení znamenají nežádoucí zavedení či zvýšení provozu. S nárůstem dopravy je spojen mimo jiné rostoucí nátlak na kácení stromů kolem silnic. Dopravní strategie by měla tedy přednostně sledovat odstranění nebezpečných závad a ne zahušťování sítě silnic. Výraznou zátěží komunikačního systému pro Srnín a Přísečnou je kamenolom Plešovice. Obchvat silnice I. třídy okolo Přísečné včetně napojení silnice od Srnína, navržený v zásadách územního rozvoje, by tento problém částečně vyřešil. Prospěl by také vesnici samé, která je tranzitem neúměrně zatěžována a umožnil celkovou urbanistickou rehabilitaci vsi a jejího centrálního prostoru. Dosavadní územní plány navrhovaly další přeložky komunikací v Křemži, Krasetíně a ve Chvalšínách, ty byly z nových územních plánů obcí i ze zásad územního rozvoje vyřazeny. V minulosti uvažovalo město Český Krumlov o přeložce tranzitního provozu na severní stranu města, od Přísečné k Novým Dobrkovicím. Tato náročná investice by však způsobila negativní ovlivnění cenných přírodních ploch kolem Vyšného.

Zimní údržba komunikací

Zimní údržba komunikací v CHKO spočívá v odstraňování sněhu a námrazy mechanickou cestou, použitím inertních materiálů a použitím chemických materiálů v podobě skrápěné soli – solanky.

Pro použití solanky na posyp komunikací musí být v CHKO udělena výjimka ze zákona o ochraně přírody a krajiny. Tyto výjimky byly vydány Správou CHKO Blanský les (č.j. 1883/BL/2014 a 00400/BL/2014) v roce 2014 pro úseky komunikací:

- silnice III/12253 v úseku hranice okr. ČB – Dobčice, staničení 5,517 – 6,475 km
- silnice II/143 v úseku začátek obce Brloh – Chlum u Křemže – Křemže – Mříč – hranice okresu Č. Budějovice, staničení 20,500 – 32,538 km
- silnice III/1439 v úseku Křemže – Holubov – Přísečná, staničení 0,000 – 10,189 km
- silnice III/14310 v úseku Holubov – Krasetín (včetně sídla Krasetín – tj. po silniční značku ukončující obec Krasetín)
- silnice III/14313 v úseku Křemže náměstí – konec Křemže (čerpací stanice PHM)
- silnice III/14314 v úseku Mříč – Holubov
- silnice III/14315 odbočka k vlakovému nádraží Křemže
- silnice III/1596 v úseku Rájov – Zlatá Koruna – Klement
- silnice III/1597 v úseku Zlatá Koruna – Letná
- silnice III/12253 v úseku křižovatka se silnicí III/12258 – hranice okresu
- silnice II/122 v úseku Smědeč (pouze zastavěné území)
- silnice II/143 v úseku Smědeč (pouze zastavěné území)
- Tovární ulice (p. č. 1505/2 v k. ú. Přísečná-Domoradice) v úseku od železničního přejezdu až po konec přímého úseku včetně obratiště pro autobusy

- Vyšenská ulice (p. č. 1531 v k. ú. Český Krumlov a p. č. 640/1 v k. ú. Vyšný) v úseku od železničního přejezdu až po odbočku do sídliště „Dubina“ včetně vnitřní komunikace v sídlišti (p. č. 678/3 v k. ú. Vyšný)

Na těchto úsecích komunikací je dle výjimky povoleno použití 1500 g.m⁻² soli za rok a posypovým materiálem je zde sůl v podobě skrápěné soli, tzv. solanky.

Dále na komunikacích:

- silnice III/14324 v úseku Jankov (včetně zastavěného území) – Holašovice – Holašovický rybník, staničení 1,687 – 5,550 km
- silnice III/14333 v úseku sídla Holašovice (pouze zastavěné území)
- silnice II/166 v úseku Chvalšiny – Kájov, kromě úseku, ochranného pásma přírodní památky Meandry Chvalšinského potoka vyhlášené 1. dubna 2001 (viz II. část tohoto výroku)
- silnice III/14310 v úseku Krasetín – parkoviště
- silnice III/14312 v úseku Zátíší – Plešovice
- silnice II/166 v úseku Smědeč – hranice okresu, staničení 0,000 – 5,163
- silnice II/166 v úseku hranice okresu – Střemily, staničení 5,163 – 6,400 km; u silnice č. II/166 v úseku Dobročkovské hadce, který zasahuje do ochranného pásma přírodní rezervace Dobročkovské hadce (staničení 0,409 – 0,609 km) je zákaz aplikace chemického posypu komunikace
- Nádražní ulice a ulice U Kasáren (p. č. 1524 v k. ú. Český Krumlov) v úseku od železničního přejezdu až po odbočku do areálu firmy Zemstav lze použít chemického posypu pouze při náhlém vzniku souvislé vrstvy ledu nebo při vytvoření souvislé kluzké vrstvy uježděného sněhu v případě, kdy použitím mechanických prostředků a aplikací inertních posypových materiálů nelze zajistit sjízdnost komunikace a bezpečnost silničního provozu.

Výjimky vydala Správa CHKO Blanský les na pět let a každý rok je Správa a údržba silnic povinna zasílat Správě CHKO Blanský les zprávu o množství použitého chemického posypu.

Železniční doprava

Jihovýchodním okrajem CHKO prochází regionální jednokolejná železniční trať č. 194 České Budějovice – Český Krumlov – Černý Kříž – Volary v řešeném území se zastávkami a stanicemi Křemže, Holubov, Třisov, Plešovice, Zlatá Koruna, Domoradice, Český Krumlov.

Tato železniční trať může představovat jedno z atraktivních dopravních spojení oblastí středních Čech a Českobudějovicka s prostorem Českokrumlovska a s rekreačními oblastmi Blanského lesa jako pro životní prostředí vhodnější alternativa k automobilové dopravě. Přepravní využití tratě v osobní i nákladní dopravě má zlepšit nyní prováděná revitalizace této tratě s optimalizací provozu s cílem zvýšit přepravní rychlost. Došlo k výměně příhradového mostu v Holubově, který byl za tím účelem zbaven památkové ochrany, a ke světelnému zabezpečení přejezdů.

Na železniční trať č. 194 je napojena vlečková kolej Domoradice, jejíž využití vlečky se omezuje prakticky pouze na zásobování Energobloku. V současné době je vyvíjen tlak na výhradní využívání této trasy pro zásobování Energobloku a eliminaci jeho obsluhy po silnicích.

Letecká doprava

Na území CHKO není zařízení letecké dopravy. Nejbližší veřejné mezinárodní letiště je Hosín u Českých Budějovic, veřejné vnitrostátní letiště Strunkovice nad Blaníci a původně vojenské letiště Planá u Českých Budějovic, kde je zastaven vojenský provoz a letiště je uvolněno pro veřejné letectví. Z blízkosti letiště vyplývá požadavek na denní překážkové

značení výškových staveb v CHKO. S výstavbou letiště v řešeném území či širším prostoru Českokrumlovska se neuvažuje.

4.7.2. Technická infrastruktura (inženýrské sítě)

Kvalita technické infrastruktury je v CHKO Blanský les na uspokojivé úrovni.

Plynovod

Po obvodu CHKO procházejí dvě větve vysokotlakého plynovodu do Č. Krumlova – z Č. Budějovic DN 250 (z něj jsou napojeny vsi Srnín a Zlatá Koruna) a od Hracholusk DN 350 (napojeny Chvalšiny, Křenov, Český Krumlov včetně Nádražního předměstí a Domoradic). Křemežsko je zásobováno STL plynovodem z Vrábče (napojeny Mříč, Křemže, Holubov).

V přípravě je výstavba tranzitního vysokotlakého plynovodu od rakouských hranic po Protivín, trasa se dotýká západního okraje CHKO ve Smědči a Smědečku. V roce 2014 proběhl proces EIA. Záměr je vymezen koridorem obvyklé šíře 300 m, v další fázi bude trasa upřesněna podle požadavků ochrany přírody.

Uvažuje se o napojení Brloha z větve plynovodu od Hracholusk (VTL plynovod Smědeč–Brloh, záměr vysokotlakého plynovodu, vymezeno koridorem šíře 200 m), předpokládá se i výstavba plynovodní sítě ve Vyšném a Přisečné. V současné době ale lidé upouštějí od topení plynem kvůli jeho vysoké ceně a přecházejí na využívání dřevní hmoty. Právě dřevní hmota by měla být vedle plynu ekologickým východiskem v dané oblasti.

Tepelné zásobování

Energoblok v Domoradicích v průmyslové zóně Českého Krumlova je největším zdrojem energie a tepla v CHKO. Původní výtopna byla určena ke spalování hnědého uhlí a teplo je transportováno parovodem do severní části Českého Krumlova. V roce 2010 zahájila společnost Carthamus rekonstrukci zdroje na výtopnu na biomasu v kombinaci s uhlím a v současnosti pracuje už několik let ve zkušebním provozu. Vytápění města se stalo spíše podružnou činností a hlavní je nyní dodávání elektrické energie přímo do sítě. Fungování výtopny je subvencováno v rámci „zelených“ dotací. Reálný provoz se výrazně liší od toho, jež prošel schvalovacím procesem – místo deklarované železnice je biomasa dovážena výhradně automobilovou dopravou, štěpka není z místních zdrojů, nýbrž je dovážena z Ukrajiny a Srbska, spotřeba podzemní vody na chlazení převyšuje původně schválené hodnoty, čímž dochází k zásadnímu snížení hladiny spodní vody v okolí, teplá odpadní voda z chlazení je vypouštěna do vodoteče. Provoz výtopny má také negativní vliv na život obyvatel v okolí – zatěžuje ovzduší hnilobným zápachem uskladněné štěpky, párou z chlazení a emisemi. Vliv emisí na předmět ochrany CHKO je nutno též brát v úvahu. Většina výše zmíněných problémů je v gesci Odboru životního prostředí města Český Krumlov. Správa CHKO bude v rámci zákonem daných možností usilovat o to, aby firma dodržovala pravidla schválená v povolovacím řízení včetně odběru povrchové vody pro chlazení.

Tepelné zdroje střední velikosti jsou lokálními zdroji tepla pro výrobní prostory nebo občanskou vybavenost v Domoradicích, Brloze, Chvalšínách, Chlumu, Křemži, v Holubově, Srníně (pekárna) a Zlaté Koruně. Používaná paliva – převládají pevná paliva včetně uhlí, ojediněle se využívá dřevní hmoty nebo její kombinace s uhlím.

Využívání alternativních zdrojů tepla je málo populární, o něco častější je jejich využití u rodinných domů formou tepelných čerpadel, vzácněji elektrovoltaiiky. Objevují se pokusy o pěstování rychle rostoucích dřevin.

Elektrická energie

Hlavními napájecími body elektrické energie v oblasti CHKO jsou:

- transformovna 110/22 kV Domoradice, napájená volným vedením 110 kV z Dasného, pro střed a jihovýchod území

- transformovna Větrní pro jihozápad území
- transformovny Prachatice a Mydlovary, zásobující severozápad území.

Pro zajištění potřeby elektrického výkonu ve Větrní je navrhována výstavba samostatného vedení 110 kV Dasný–Větrní, procházející jihovýchodní částí CHKO. Navrhovaný koridor prochází EVL Vltava – Dívčí kámen.

Území CHKO je protkáno volným vedením o maximálním napětí 22 kV, pouze podél Zlaté Koruny a Přísečné prochází linka 110 kV. Tento stav by měl být zachován a přes území CHKO by nemělo být vedení VVN trasováno, zejména s ohledem na fragmentaci krajiny a ochranu krajinného rázu. Vytápění elektrinou díky své ceně není atraktivní, navíc většina sídel nemá ani sekundární síť ani trafostanice 22/0,4 kV dimenzovány na elektrické vytápění, a případné rekonstrukce představují značný finanční objem.

O výstavbě větrných elektráren se v CHKO neuvažuje.

Záměry na zřizování solárních elektráren nebyly většinou povoleny, výjimkou jsou malá zařízení v zastavěných částech sídel v Chlumu a Dobrkovicích a ve výrobní zóně v Mříči.

Spoje

Stav telekomunikačních sítí a s tím souvisejících stanic mobilních operátorů GSM je v posledních letech stabilizovaný, aktuální zájem o nové stožáry GSM není, i když v koncepci mobilních operátorů se stále uvažuje o dalších základnových stanicích Vyšný, Chvalšiny a Krasetín.

Na území CHKO Blanský les fungují tyto vysílače GSM: Kozí kámen sedlo (O2), Jankov areál zem. družstva (O2, Vodafone), Bohouškovice pod lesem (T-Mobile), Chlumečský vrch (O2), Doubrava (T-Mobile), Chvalšiny (stožáry Vodafone a T-Mobile mimo CHKO), Vyšný – Liščí vrch, areál vodárny (O2), Domoradice, areál sběrných surovin (Vodafone).

V roce 2010 byl přestavěn a navýšen vojenský stožár na Kletě tak, aby nekonkuroval dominantě Blanského lesa, 172 m vysokému televiznímu a rozhlasovému vysílači u vrcholu Kletě.

Zásobování pitnou vodou

Na území CHKO Blanský les je dostatečné množství zdrojů pitné vody. Převážně jde o místní zdroje podzemní vody, v menší míře je využívána i povrchová voda s úpravou.

Zdroje podzemní vody

V zásobování výrazně dominují zdroje podzemní vody. Nejvýznamnější z nich jsou uvedeny v tab. č. 35.

Tab.č. 35: Nejvýznamnější podzemní zdroje pitné vody v CHKO Blanský les.

Zdroj	Využití	Vydatnost
Blanský les – Hošek	pro SV Křemže	7,0 l/s
Vrty Vackův mlýn	pro SV Křemže	13,7 l/s
Vyšný	pro vodovod Vyšný	2,5 l/s
Vrt ZK-1	pro vodovod Zlatá Koruna	2,09 l/s
Vrt HV-1	pro vodovod Holubov	2,90 l/s

Posíleny byly zdroje vody pro Holubov a Zlatou Korunu.

Ostatní využívané zdroje pitné vody vykazují převážně nižší vydatnosti a slouží převážně k zásobování malých místních vodovodů. Nejvíce zdrojů podzemní vody je soustředěno v masivu Kletě. Ze severovýchodních svahů Kletě jsou zásobovány obce Křemžské kotliny (Křemže, Krasetín, Holubov), z jižních svahů je voda dodávána do menších sídel (např. Vyšný, Srnín) a také do městského vodovodu Č. Krumlov.

Zdroje povrchové vody

Povrchová voda je jímána a upravována z potoků Hejdlovský a Lhotecký. Dřívější odběr z Kokotínského potoka pro Zlatou Korunu byl zrušen a nahrazen vrtem ZK-1.

Odběr z Hejdlovského potoka – úpravna vody Hejdlov 3,9 l/s pro Chvalšiny a Červený Dvůr.

Odběr ze Lhoteckého potoka – úpravna vody Lhotka 0,3 l/s pro Loučej-Lhotka-Rojšín.

Vzhledem k problematické jakosti vody z povrchového zdroje Lhotka je navrhováno jeho odpojení a přepojení vodovodu na SV Křemže.

Vodovody

Lesnatý masiv Kletě a ostatní kopce jsou významným zdrojem pitné vody. Tato oblast patří ke srážkově nejbohatším, proto je převážná část sídel zásobována z místních zdrojů nebo místních systémů, přibývá lokalit zásobovaných z domovních studní. Na území CHKO Blanský les je vybudována rozvinutá síť malých místních vodovodů pro veřejnou potřebu a jen v menším rozsahu je zásobování pitnou vodou zajištěno z větších vodovodních systémů nadmístního významu. Vodovody jsou ve správě VaK, obecních úřadů nebo zemědělských družstev. Z vodovodů pro veřejnou potřebu je zásobováno více než 90 % trvale bydlících obyvatel.

Místní vodovody

Z celkového počtu cca 30 místních vodovodů je zásobováno cca 6000 trvale bydlících obyvatel. Největšími místními vodovody jsou Chvalšiny (1000 obyvatel + Psychiatrická léčebna Červený Dvůr), Kájov, Brloh, Holubov a Zlatá Koruna.

Z místních vodovodů odebírají pitnou vodu v nezanedbatelném rozsahu i přechodně bydlící obyvatelé, uživatelé rekreačních objektů.

Vodovodní systémy nadmístního významu

Plošně nejrozsáhlejším vodovodem nadmístního významu je skupinový vodovod Křemže, který v CHKO Blanský les zásobuje sídla Křemže, Chlum, Chlumeček, Stupná a Mříč. Celkem je z něj zásobováno pitnou vodou 2600 trvale bydlících obyvatel. Kromě toho je z něj dotován deficitní místní vodovod Chmelná. Celková kapacita SV Křemže se uvádí 950–1200 m³/d a opírá se o prameniště Blanský les – 7,0 l/s a o 3 vrtané studny v lokalitě Vackův mlýn s celkovou vydatností 13,7 l/s.

Vodárenská soustava Jižní Čechy přesahuje koncovými úseky svých dílčích větví při východním a jižním okraji CHKO Blanský les:

- Odbočkou ze západní větve k čerpací stanici Čakov jsou zásobována sídla Čakovec a Jankov. Navrhovaným prodloužením vodovodu z Jankova do Holašovic budou vyřešeny bilanční i kvalitativní problémy tamějšího místního vodovodu.
- Ze západní větve VS JČ, přes odbočku a čerpací stanici Dubné a vodojem Lipí je posilován místní vodovod Habří.
- Z jižní větve VS JČ je zásobován Český Krumlov, včetně jeho místních částí zahrnutých do řešeného území: Domoradice, Nové Dobrkovice, Přisečná.

V minulém období byly rekonstruovány a posíleny vodovody ve Zlaté Koruně, Holubově, Smědči, probíhá rekonstrukce vodovodu ve Slavči.

Jakost vodních zdrojů a jejich ochranná pásma

Jakost vody je sledována správci jednotlivých vodovodů a posuzována podle vyhlášky č. 376/2000 Sb. Zdroje mají stanovená ochranná pásma a jejich jakost nevyžaduje kromě desinfekce a úpravy kyselosti náročnější technologické úpravy. Ojedinele se vyskytující problémy s jakostí vody se týkají jen omezeného počtu malých místních vodovodů a méně významných ukazatelů. Bezproblémová je kvalita vody dodávané z VS JČ a z SV Křemže.

Likvidace odpadních vod

V CHKO Blanský les převládají drobná sídla (výrazně pod 2000 EO) s místními kanalizacemi nejrůznější úplnosti i nejrůznější technické úrovně a často s chybějícími čistírnami odpadních vod. Charakteristická je síť drobných zdrojů znečištění vypouštějících nedostatečně čištěné splaškové odpadní vody z domácností a z přechodně obývaných objektů individuální rekreace. Velké zdroje znečišťování vod nejsou zastoupeny.

Místní kanalizace a ČOV

Síť s fungující čistírnou odpadních vod je v činnosti v Brloze, Chlumu, Mříči, v Křemži (rekonstrukce 2015), Holubově, Nové Vsi, Chvalšínách a pro jihovýchodní oblast městská čistírna v Českém Krumlově. Specifické postavení má s ohledem na svou kapacitu stávající biologická ČOV Psychiatrické léčebny v Červeném Dvoře (kapacita 472 EO). Nově byla vybudována ČOV v historické části Zlaté Koruny (300 EO), včetně dostavby kanalizace a kanalizace v Dobrkovicích.

V ostatních menších sídlech (cca pod 300 EO) je řešení chybějících nebo neúplných veřejných kanalizací a ČOV z ekonomických důvodů stále časově vzdálené (přestože se s ním i nadále počítá). Připravena je projektová dokumentace kanalizace a ČOV ve Vyšném, Jankově, Holašovicích a Čakovci.

U nejmenších sídel (podle místních poměrů cca pod 100 EO) se předpokládá vybavení jednotlivých domů nebo jejich skupin vícekomorovými septiky s dočištěním v zemních filtrech nebo domovních čistírnách, případně s akumulací splaškových vod v bezodtokových vodotěsných jímkách a s odvážením jejich obsahu do ČOV nebo na zemědělské pozemky.

Jako hlavní recipient slouží řeka Vltava, Křemžský a Chvalšinský potok. V menších obcích jsou to drobné toky a rybníky.

Zdroje znečištění povrchových vod a čistota vodních toků

Na území CHKO Blanský les nejsou žádné regionálně významné zdroje znečištění povrchových vod, a to ani z hlediska kvantity ani z hlediska mimořádných koncentrací nebo specifických druhů znečištění.

K bodovým zdrojům patří sídla, z nichž pouze Křemže a Chvalšiny mají přes 1000 obyvatel, Holubov, a Brloh přes 600 obyvatel, Nová Ves a Jankov přes 300. Ostatní sídla (100–200 obyvatel) představují menší zdroje znečištění.

Plošné i bodové znečištění je vázáno na zemědělské areály a zemědělskou výrobu (viz kapitola zemědělství). Průmyslové zdroje jsou lokalizovány hlavně do zóny v Domoradicích. Odpadní vody z tohoto areálu jsou likvidovány na ČOV Český Krumlov. K menším znečišťovatelům patří průmyslový areál závodu Artypa (Grafo-bal Bohemia) v Holubově a drobné průmyslové podniky v Křemži, Mříči a Brloze.

4.8. Průmysl

Na území CHKO Blanský les se nenachází žádný významný průmyslový podnik, který by svou výrobou zásadně ovlivňoval životní prostředí, s výjimkou lomu společnosti Kámen a písek spol. s.r.o. v Plešovicích a od roku 2012 též energobloku v Domoradicích – původní městská teplárna byla přestavěna na spalování biomasy a zvýšený výkon dnes zatěžuje okolí zápachem a dopravní zátěží.

Většina výrobních objektů je soustředěna do průmyslové zóny Domoradice na severovýchodním okraji Českého Krumlova u hranice CHKO. Menší výrobní zóna je v Mříči v návaznosti na železniční trať.

Hlavní odvětví průmyslové výroby v CHKO Blanský les tvoří kovoprůmysl – lehké strojírenství, polygrafický průmysl, výroba stavebních prvků a stavebnictví, potravinářská výroba a zpracování dřeva. Větší výroby jsou provozovány v Srníně, Holubově, menší v Křemži, Mříči, Brloze a Rojšíně. V ostatních sídlech převažuje činnost zemědělská, v menší míře zpracování dřeva.

Na vesnicích funguje i řada drobných podnikatelů a živnostníků, kteří se věnují řemeslům, drobné výrobě, obchodu a službám, často ve spojitosti s cestovním ruchem.

Rozvojové plochy pro výrobu, převážně řemeslnou, jsou v územních plánech vymezeny u větších obcí v návaznosti na stávající zemědělské areály. Největší plocha byla vymezena v průmyslové zóně Domoradice.

Správa CHKO se snaží ovlivnit lokalizaci, velikost a tvar nových výrobních objektů prosazováním svých stavebních regulativů tak, aby byl co možná nejméně negativně ovlivněn krajinný ráz. V územních plánech se na okrajích výrobních zón vyčleňují plochy izolační zeleně.

Přehled hlavních průmyslových objektů v CHKO

Český Krumlov, prům. zóna Domoradice:

Fronius s.r.o., Domoradice – výroba svářecí techniky
Schwan – Stabilo s.r.o. – výroba a balení importovaných psacích potřeb
LIRA okrasné lišty a rámy a.s. – výroba dřevěných okrasných lišt a ráků
Schwan Cosmetics – kosmetika
Zambelli – technik spol. s.r.o. – strojní výroba
Linde Pohony s.r.o. – strojní výroba
Mepla s.r.o. – strojní výroba
Tiskárna Vyšehrad s.r.o. – služby v oblasti polygrafické výroby
Carthamus Domoradice s.r.o. – výroba elektřiny a tepla

Holašovice:

Jihobrik v.o.s. – zpracování dřeva, dřevěné brikety

Srnín:

Pekárna Srnín K III spol. s r.o. – potravinářská výroba (pečivo)

Holubov:

Grafobal Bohemia, dříve Artypa – polygrafická výroba, postupně se rozšiřuje

Křemže, Mříč:

Agrio s. r. o. – zemědělské služby, kovovýroba
Energoforest s.r.o. – pila v Mříči – zpracování dřeva

Brluh:

Pokorný – sítě – výroba sítí

Rojšín:

Rovyna s.r.o – výroba výsekových nástrojů

Vyšný:

Sixl – stavební firma

Plešovice:

Kámen a písek spol. s.r.o. – těžba světlého granulitu

Chvalšiny Zrcadlová huť:

Kámen a písek spol. s.r.o. – těžba světlého granulitu – v útlumu

Žádný z těchto podniků významně neovlivňuje životní prostředí. Jisté problémy působí dopravní zatížení, zejména doprava kameniva z lomu a stavebních hmot.

Průmyslové podniky jsou všechny situovány na území III. zóny CHKO. U průmyslové zóny Domoradice je navržena změna hranice CHKO tak, aby průmyslová zóna byla z CHKO vyčleněna.

Nejvýznamnějšími starými zátěžemi v řešeném území jsou staré zrekultivované skládky odpadů (skládky Holubov-Bořinka, Křemže pod ZŠ, Chvalšiny, Vyšný), a je třeba nadále tyto lokality evidovat a sledovat. Jiné skládky byly na základě podnětu Správy CHKO zlikvidovány – Brloh.

Zdroje emisí

Nejvýznamnějšími z uvedených emitentů škodlivin do ovzduší kategorie velkých a středních zdrojů (REZZO 1 a REZZO 2) jsou (k roku 2004):

- z velkých zdrojů: Carthamus Domoradice (výroba elektřiny a tepla) – biomasa dovážena ze Srbska a Ukrajiny, z menší části hnědé uhlí (SO₂ a NO_x) a LIRA a.s. Č. Krumlov – (dřevo – CO; syntetická a acetonová ředidla – z technologie – emise VOC), Artypa a.s. Holubov, Linde pohony a.s., Schwan Cosmetics s.r.o., Schwan Stabilo s.r.o., a několik zemědělských zdrojů (z titulu emisí amoniaku) – Křemže, Jankov
- ze středních zdrojů např.: Jehlan Zlatá Koruna (býv. Dům kultury) na koks a hnědé uhlí (CO), kotelna KIII. s.r.o. pekárna Srnín – na zemní plyn (NO_x)

Dá se předpokládat, že Carthamus zůstane nadále v nejbližším okolí největším zdrojem emisí (zejména SO₂ a NO_x). Je vhodné podporovat další subjekty v regionu ve snaze docílit, aby technologie, kterou spalovna využívá, odpovídala původnímu projektu, na který bylo vydáno i stanovisko EIA.

Největším producentem těkavých organických látek (VOC) je LIRA a.s., ve výhledu se zvýší emise VOC též u firmy Linde pohony a.s.

Lom v Plešovicích díky své velikosti a pohledově exponované poloze na východním svahu Kletě je negativní dominantou narušující krajinný ráz. Přestože leží v přímé návaznosti na železniční trať a většinu dopravy obstarává železnice, automobilová doprava kamene negativně ovlivňuje provoz a stav silnic. Obyvatelé Plešovic jsou obtěžováni hlukem a prachem. V roce 2001, kdy byl schválen plán otvírky na dalších 30 let, bylo dosaženo dohody, že lom nebude plošně rozšiřován, bude postupně zahlouben na kótu 523 m n. m. a bude průběžně prováděn plán rekultivace.

4.9. Zacházení s odpady

Na území CHKO Blanský les se v této době nenachází žádná povolená skládka. Veškerý komunální i tříděný odpad se odváží na skládky za hranice CHKO (nejblíže řízená skládka TKO Český Krumlov). Výjimkou jsou tzv. kompostárny, které vznikají při jednotlivých obcích, pro potřeby recyklace biologického odpadu. Sběrné dvory pro umístování odpadu se nacházejí v Křemži, Brloze a obcích při okraji CHKO (Chvalšiny, Zlatá Koruna, Kájov). Obyvatelé odpady třídí na základě vyhlášek jednotlivých obcí, k dispozici jsou minimálně kontejnery pro sklo a plast, místně též na papír, nápojové kartony, kov a biologický odpad. Pravidelně je také zajišťován svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu.

Rekultivace

Mezi největší povolené skládky patřila skládka Bořinka v katastrálním území obce Holubov. Do 31. července 1996 byla tato skládka v provozu a po tomto datu zde byla započatá asanace, která probíhala následující roky. Nyní je tato lokalita zatravněna a využívána k zemědělské prvovýrobě Zemědělským družstvem Podkleťan Křemže.

Další povolenou skládkou, která byla již v roce 2004–2005 asanována, je skládka v lokalitě Vyšný – Městský vrch u zahrádkářské kolonie. Z této skládky byla odvezena uskladněná hmota.

Za posledních 10 let se povedlo ve spolupráci s majiteli pozemků a místní samosprávou zrehabilitovat několik desítek menších a středně velkých skládek, které se nacházejí na mnoha místech na území CHKO Blanský les (např. skládka u Chvalšin – areál bývalé obalovny, skládka u Nové Vsi, skládka v Brloze, atd.). Jednalo se o tzv. černé skládky, které se nejčastěji nacházejí okolo malých polních cest, parkovišť a na okraji lesních porostů. Odpadem zde ukládaným je nejčastěji stavební suť, výkopová zemina, biologický odpad, ale také velice často komunální odpad. Provedené technické rekultivace lze v celkovém kontextu hodnotit jako úspěšné. Základním problémem ovšem zůstává často neodborně pojatá biologická rekultivace a zejména pak zajištění zrehabilitované plochy před erozí a sesuvy půdy a dále také zajištění neukládání dalšího odpadu na již zlikvidované černé skládky.

Střety s OPK

Největším problémem jsou skládky nepovolené. Nejenže mohou obsahovat látky, které by mohly způsobit ekologický problém, ale především narušují krajinný ráz. Narušení krajinného rázu je patrné také při terénních úpravách značného rozsahu, kdy dochází k zavalení strží stavební sutí či výkopovou zeminou a krajinářské prvky v krajině tak zanikají.

Dalším problémem s odpady v dnešní době je i jejich pálení v domácích kotelnách. Jedná se především o pálení plastů.

Při likvidaci a rekultivaci skládek nepovolených Správa CHKO Blanský les postupuje ve spolupráci s ostatními státními i samosprávnými úřady, které mají v konkrétních lokalitách svojí působnost.

4.10. Těžba nerostných surovin

Povrchová i hlubinná těžba představuje reálnou a potenciální zátěž na životní prostředí s negativními vlivy na charakter krajiny a relativně zachovalé přírodní systémy. Ze státní surovinové politiky vyplývá, že specifickým rysem nerostných zdrojů je jejich neobnovitelnost a nepřemístitelnost. Využívání nerostných zdrojů proto vyžaduje zvláštní režim, tj. určitou míru ingerence státu do volného tržního prostředí a stanovení pravidel, rozsahu a forem regulace z důvodů ochrany a šetrného využívání nerostných zdrojů na teritoriu státu, při zohlednění významu jednotlivých nerostných surovin, respektování dotčených zájmů a principů trvale udržitelného rozvoje. Zejména toto platí pro zvlášť chráněná území jakým je i chráněná krajinná oblast Blanský les.

Surovinový potenciál chráněné krajinné oblasti Blanský les tvoří čtyři typy surovin: grafit (krystalický a amorfni), živcová surovina, vápenec pro zemědělské účely a stavební kámen.

Na území CHKO leží celkem osm registrovaných ložisek nerostných surovin. Zřízení zde byly tři dobývací prostory (v dalším textu použito zkratky DP) a tři chráněná ložisková území (v dalším textu jen CHLÚ). Existuje zde i řada zrušených ložisek a opuštěných povrchových lomů na kámen místního významu. Do 1 km od hranice CHKO leží dvě ložiska: Český Krumlov – Rybářská ul. s dřívější hlubinnou těžbou grafitu a Český Krumlov – Dobrkovice (dosud netěženo, vápenec pro kamenické i stavební využití).

Výhradní ložiska (bilancovaná)

Český Krumlov – Městský vrch (3147800)

Ložisko leží ve III. a částečně I. zóně, bylo již dříve hlubinně těženo. Surovinou je grafit (krystalický), nerosty erlán, grafit, rula. Bylo zde zřízeno CHLÚ Český Krumlov – Vyšný (14780000), které zaujímá několikanásobnou plochu než samotné ložisko.

Lazec – Křenov (3141200)

Ložisko leží v III. zóně u Českého Krumlova, bylo již dříve hlubinně těženo. Surovinou je grafit (krystalický), nerosty erlán, kvarcit, grafit, rula. Prakticky všechny části silně disjunktčního ložiska se nacházejí v DP Křenov (60265) se zastavenou těžbou.

Na ložiskách grafitu byla těžba zastavena z důvodu úpadku firmy Grafitový důl. Firma si nevytvářela finanční rezervy k zajištění sanace a rekultivace pozemků dotčených těžbou. Minulá dobývací činnost se projevuje na povrchu propadovým pásmem, které je způsobeno používanou těžební metodou směrného sestupkového dobývání v lávkách na zával. Dalším projevem jsou ústí komínů, které sloužily k větrání. V současné době nemá nový majitel Českokrumlovský rozvojový fond finanční prostředky na likvidaci důlních děl na obou ložiscích. Firma Fonsus první těžební znovu otevřela část lokality k prohlídkové činnosti. Jsou zpracovány projekty na likvidaci grafitového dolu v obou DP a přilehlých lokalitách.

Chvalšiny (3244100)

Ložisko se nachází ve III. zóně v lesích při hranici CHKO, bylo již dříve povrchově těženo. Nacházejí se zde živcové suroviny, nerost živec. K ochraně ložiska bylo zřízeno CHLÚ Chvalšiny – Střemily (24410000). Ložisko je považováno za ojedinělé v rámci České republiky. V roce 1995 provedena technická a biologická rekultivace (vysazení smrku).

Chvalšiny-Zrcadlová Huť (3061800)

Ložisko leží v lesích ve III. zóně, dříve bylo povrchově těženo. Surovinou je stavební kámen, nerost granulit. Bylo zde zřízeno CHLÚ Chvalšiny (06180000). V západní části ložiska se rozkládá DP Chvalšiny (70574) se zastavenou těžbou. Těžbou na Růžovém vrchu (vých. část ložiska) by byla zničena část významné geologické lokality Blanský les (viz kap. 3.7.).

V současnosti je těžba prováděna kampaňovitě v podzimních měsících pro potřeby blízkého okolí. Skrývka provedena na všech plochách plánovaných pro těžbu, materiál je uložen vně a uvnitř dobývacího prostoru. Vytěžená surovina je zpracována na místě, nestandardní materiál se v současné době neukládá, ale je prodáván. Plán otvírky a přípravy dobývání je platný od roku 2002 na 30 let, životnost ložiska při stávajícím objemu těžby je 180 let.

Plešovice – Holubov (3048200)

Ložisko leží ve III. zóně, v současnosti je povrchově těženo. Surovinou je stavební kámen, nerost granulit, rula. Byl zde zřízen DP Plešovice (70093). Skrývkový materiál a neprodejný odpad je deponován v prostoru lomu, současný rozsah skrývky je konečný. Plán otvírky a přípravy dobývání je platný od roku 2002 na 30 let, životnost ložiska je 100 let.

Nevýhradní a nebilancovaná ložiska

Vyšný – Slavkov (5254900)

Ložisko leží především v lesích ve III. zóně, dosud nebylo těženo. Surovinou je stavební kámen a vápenec (karbonáty pro zemědělské účely), nerost amfibolit, erlán, krystalický vápenec, mramor. Těžbou by byly zničeny významné xerothermní lokality.

Činnost jediného vápencového lomu na území CHKO (Vyšný) byla ukončena v roce 1994.

Zrcadlová Huť (5130400)

Tři disjunktní plochy sev. Borové ve II. a III. zóně, již dříve povrchově těženo. Surovinou je stavební kámen, nerost granulit.

Kájov – Světlá skála (5134100)

Ložisko leží ve II. a III. zóně v lesích na jižním svahu vrchu Granátník, dříve již bylo povrchově těženo. Surovinou je stavební kámen, nerost granulit.

Schválené prognózy (vyhrazené)

Český Krumlov – Městský vrch (9114500)

Disjunktní lokalita v I. a okrajově III. zóně, navazuje na stejnojmenné výhradní ložisko. Surovinou je grafit, dosud netěženo.

Lazec (9009201)

Území se shoduje s DP Křenov a zahrnuje tedy i ložisko Lazec – Křenov. Surovinou je grafit, dosud netěženo.

Lazec-Jitka (9009200)

Liniová lokalita ve III., zčásti i ve II. zóně, západní část zasahuje do CHLÚ Český Krumlov – Vyšný. Surovinou je grafit, dosud netěženo.

4.11. Rekreace a turistika

Území CHKO nabízí výjimečně hodnotné přírodní a krajinné prostředí doplněné kulturně-historickými atraktivitami. Tyto hodnoty patří k základním a nezbytným podmínkám pro mnohostranný rozvoj rekreace. Zvlášť ceněným prvkem pro rozvoj některých specifických forem rekreace je členitost povrchu terénu. Geomorfologickou rozmanitost

CHKO dokládá poměrně značné rozpětí nadmořských výšek od 420 m (údolí Vltavy v lokalitě „U Cábý“) po 1084 m (Kleť). Atraktivitu území zvyšují i historické zajímavosti oblasti (např. zřícenina hradu Dívčí Kámen, bývalý klášter ve Zlaté Koruně).

Rekreační hodnota území je posílena snadnou dostupností z města Český Krumlov a České Budějovice a blízkostí vodní nádrže Lipno.

Na území CHKO je provozována vícedenní pobytová rekreace především v chatách soustředěných převážně do chatových oblastí a v rekreačních chalupách. Celoročně je ve větší míře provozována pěší turistika. K nejčastějším sezónním aktivitám patří cykloturistika a vodní turistika.

Rekreace

Území CHKO Blanský les je tradičním místem víkendové a sezónní turistiky a cestovního ruchu, koncentrovaného zejména do okolí hory Kletě, atraktivní dominanty Blanského lesa a do kaňonu Vltavy v oblasti Dívčího Kamene. Nejčastějším rekreačním objektem jsou lesy jako zóny klidu a čistého vzduchu, vyznačující se navíc v některých případech málo narušeným přírodním prostředím. V období léta a podzimu jsou navštěvovány i kvůli sběru lesních plodů. Tato aktivita má převážně víkendový charakter.

Přitažlivá je také návštěva historických památek. Nejčastěji navštěvovanými lokalitami v CHKO jsou:

- Dívčí Kámen – zřícenina gotického hradu
- Třísov – keltské oppidum z laténské doby (archeologická památková rezervace)
- Zlatá Koruna – komplex gotického cisterciáckého kláštera se státní vědeckou knihovnou a kostelem
- Kleť – novogotická kamenná rozhledna z roku 1825, světoznámá hvězdárna, lanová dráha z Krasetína na vrchol Kletě
- Holašovice – památková rezervace na seznamu UNESCO, dochovaná pravoúhlá návěs s tradiční zástavbou

Méně navštěvované, ale atraktivní jsou také lokality:

- Červený Dvůr – lovecký zámeček (dnes psychiatrická léčebna) s rozsáhlým parkem v anglickém krajinářském stylu
- Chvalšiny – památková rezervace – sídlo se zachovalou ulicovou návší vřetenovitého tvaru, uprostřed pozdně gotický kostel sv. Máří Magdalény
- Kuklov – zříceniny hrádku, nedostavěný kostel se zbytky paulánského kláštera
- Brloh – pozdně gotický kostel sv. Judy a Tadeáše
- Křemže – gotický kostel sv. Michala

Dalšími památkami jsou vesnické památkové zóny Lipanovice, Dobčice, Třešňový Újezdec a památková rezervace Vodice.

Pobytová rekreace

Postupně klesá tlak na stavbu individuálních rekreačních zařízení především chat a zahradních domků ve volné krajině. Chaty jsou soustředěny do několika lokalit, zejména v údolí Vltavy a Křemžského potoka.

Z hlediska ochrany krajiny je nejpřijatelnější formou individuální pobytové rekreace chalupaření. Jedná se o využití již existujících objektů, často umístěných v zastavěném území obce, které ve většině případů zapadají stavebně poměrně dobře do krajiny. Další výhodou je obvykle přítomnost vzrostlé zeleně v těsné blízkosti staveb.

S rozvojem turistiky souvisí i rozšiřování dalších podnikatelských aktivit, zajišťujících především stravovací a ubytovací služby. Některá z nich jsou pouze sezónní a reagují na pohyb a četnost návštěvníků. Všechna zařízení jsou situována do zastavěných částí sídel

nebo do stávajících rekreačních areálů (kempy, Klet') a jejich vliv na přírodu a krajinu je zanedbatelný.

Na území CHKO jsou doposud dva autokempy, Petráškův dvůr u křižovatky Český Krumlov – Kájov – Chvalšiny a holandský autokemp ve Chvalšinách. Záměry na vybudování autokempů v Krasetíně a pod Kuklovem byly ve střetu se zájmy OPK a proto nebyly Správou CHKO povoleny.

Pěší turistika

Pěší turistika patří k nejrozšířenějším způsobům rekreace. Územím Blanského lesa prochází značená dálková trasa pro pěší, která je součástí evropské dálkové cesty E10 St. Petersburg – Zittau – Praha – České Budějovice – Studánky – Barcelona – Algeciras. Celkem je v prostoru Blanského lesa cca 120 km značených turistických tras, které dostatečně naplňují potřeby pěší turistiky. Síť turistických stezek je udržována vyškolenými členy turistických oddílů. Většina tras se setkává na vrcholu hory Klet'. Tyto trasy propojují nejčastěji navštěvovaná místa Blanského lesa – červená trasa podél Vltavy přes Dívčí Kámen, Zlatou Korunu a Klet' do Chvalšin, zelená z Českých Budějovic přes horu Kluk a Holubov a Klet' do Českého Krumlova, modrá z Krumlova přes Klet' a Kuklov pokračující do Lhenic. K největší frekvenci návštěvníků na turistických stezkách dochází zejména od poloviny dubna do poloviny října.

K dopravě pěších návštěvníků na vrchol Kletě a zpět slouží sedačková lanová dráha. Dolní stanice je na Vyhlídce u parkoviště nad Krasetínem. Horní stanice je pod vrcholem Kletě. Automobilovou dopravu na vrchol Kletě reguluje vlastník komunikace (LČR, Lesní správa Český Krumlov).

Hromadné akce (dálkové pochody, běhy)

Tyto akce jsou z hlediska ochrany vegetace potenciálně nebezpečné. Správa CHKO usměrňuje vybrané akce mimo nejcennější části území na komunikaci se zcela zpevněným povrchem, aby se zabránilo narušení půdního povrchu. Za těchto podmínek je každoročně pořádán běh na Klet'. Do této kategorie patří i orientační běhy. Jedná se většinou o jeden závod ročně v oblasti Kluku.

Vodní rekreace

Vltava v úseku od obce Rájov po ústí potoka Němá strouha pod obcí Vrábče (v tomto úseku tvoří řeka hranici CHKO) je v podstatě jediný přirozený tok, kde jsou provozovány vodní sporty (kanoistika) a kde je lze připustit. Díky zvyšujícím se požadavkům návštěvníků na služby související s kempováním se postupně omezuje táboření mimo povolená tábořiště. V této části se však stále nedaří zvolit dostatečně účinný regulační režim, který by zabraňoval táboření mimo povolené tábořiště. Povolené vodácké tábořiště je v lokalitě Podhradský pod Dívčím Kamenem (povolené tábořiště ve Zlaté Koruně je v těsném sousedství hranice CHKO). Problematický je přístup vozidel na tábořiště Dívčí Kámen. Tábořiště bylo povolené jako vodácké s povolením vjezdu doprovodných vozidel zajišťujících zásobování pro tábory pořádané na území tábořiště. Zvýšený provoz doprovodných vozidel v posledních letech souvisí s odvážením lodí i vodáků, kteří svou plavbu (často na zapůjčených lodích) ukončili pod Dívčím Kamenem.

Pro koupání je v oblasti v provozu veřejné koupaliště Brloh, využívány jsou i požární nádrže v Holubově, Krasetíně, Třísově a Podlesí u Zlaté Koruny a jako přírodní koupaliště funguje Křemžský rybník. V ostatních rybnících nejsou pro koupání většinou vhodné přírodní ani vodohospodářské podmínky. K významným rozporům se zájmy ochrany přírody zde nedochází.

Jízdní kola (cykloturistika)

V roce 2003 byl zřízen systém značených cyklotras v délce cca 170 km, jehož součástí je mimo jiné i mezinárodní cyklostezka z Českého Krumlova přes Klet' a Křemži do Holašovic. Cyklotrasy jsou na vhodných místech doplněny mapami, infotabulemi, které byly v roce 2014 aktualizovány, a panoramatickými pohledy. Byla rovněž vydána cykloturistická mapa

Blanského lesa. Dále je možno cykloturistiku provozovat na všech zpevněných komunikacích.

Bezkonfliktní akce je cyklistická časovka jednotlivců do vrchu Klet', která vede pouze po zpevněných komunikacích.

Koloběžky

V masivu Kletě jsou na zpevněných cestách provozovány 3 koloběžkové trasy v celkové délce 33,8 km (Klet' – Český Krumlov, Klet' – Zlatá Koruna a Klet' – Krasetín).

Turistika na koních (hipoturistika)

Možnosti jízdy na koních jsou v Borové, Srníně, Krasetíně a v okolí těchto lokalit. V současné době nedochází k závažnějším střetům s ochrannými zájmy. Ke konfliktům s jinými uživatelskými skupinami dochází při jízdě jezdců na koních v lyžařských stopách.

Horolezectví

Horolezecké aktivity jsou povoleny pouze na skalách na Kleti, a to jen pro registrované členy Českého horolezeckého svazu. V CHKO Blanský les se nejedná o příliš zastoupenou aktivitu.

Sjezdové lyžování

Málo rozšířená sportovní aktivita. Důvodem jsou poměrně nepříznivé sněhové podmínky. Lyžařské vleky mají charakter lokálního využití. Na jihovýchodním svahu Albertova je zřízen lyžařský vlek – lokalita Rohy, další vlek je u Chmelné severně od Křemže, v Podlazi – Křemžské louky a na Kluku. V minulosti byla intenzivně využívána sjezdovka na severním svahu Kletě, která je dnes za vhodných sněhových podmínek v provozu pouze o víkendech od 10 do 16 hodin. Ke konfliktům s OPK došlo při snaze podnikatelských aktivit výrazně rozšířit stávající sjezdovku na Kleti. Z hlediska OPK je rozšiřování areálu nežádoucí z důvodu kácení okolních porostů, především starších bukových porostů, v kterých hnízdí ZCHD ptáků (např. silně ohrožený holub doupňák). Sjezdovka proto byla zachována v nerozšířené podobě.

Běžecké lyžování

Od konce roku 2006 je na území CHKO Blanský les vyznačeno přes 50 km běžeckých stop. Z toho cca 30 km tras je v masivu Kletě (jedna trasa vede téměř až ke sjezdovce na Rohách). Cca 20 km tras je mezi Vyšným a Chvalšínami. Součástí těchto tras je i naučná stezka v parku Červený Dvůr. Na hlavních nástupních místech (Vyšný, Krasetín – parkoviště u dolní stanice lanovky a Rohy – Nová Hospoda) a na vrcholu Kletě jsou velké informační tabule s mapou tras, návodem na mazání lyží, teploměrem a sněhoměrnou tyčí. Na křížení tras jsou instalovány rozcestníky s mapou tras (formát A3) s označením místa, kde se rozcestník nachází, teploměrem, stupnicí ukazující výšku sněhové pokrývky a především směrovkami jednotlivých tras. Cedulka pásového značení s tabulkou upozorňující na aktivity, které mohou poničit stopu (pěší chůze ve stopě, jízda na kole, bruslení...) jsou umístěny především na místa křížení lyžařských a turistických tras.

Mimo výše uvedených tras jsou udržované lyžařské stopy v Křemžské kotlině, mezi Křemží a Novou Vsí.

Místní sportovní aktivity

Tyto jsou soustředěny v jednotlivých obcích zejména do areálů sportovních a fotbalových hřišť, která jsou k dispozici téměř ve všech obcích. Snahy o vybudování golfového hřiště na území CHKO jsou v současné době pouze ve stádiu úvah a záměrů.

Geocaching

V posledních letech je stále populárnější tato aktivita v přírodě na pomezí sportu a turistiky. Za pomoci navigačního systému GPS se hledají skryté schránky (cache). Schránky jsou rozmístěny po celém území Blanského lesa, a to i v MZCHÚ. Geocaching zatím až na jednu

výjimku není žádným způsobem v kolizi se zájmy OPK, naopak v některých případech vhodně rozšiřuje nabídku informací pro návštěvníky.

5. Vyhodnocení dosavadního plánu péče

CHKO

Návrhy na úpravu hranic a změnu bližších ochranných podmínek

Plán péče o CHKO Blanský les na období 2008–2017 navrhoval při změně zonace iniciovat zároveň změnu zřizovacího předpisu z důvodu špatně identifikovatelných hranic nebo hranic neodpovídajících praktickým potřebám (sídelní útvary na hranicích oblasti, vyčlenění průmyslové zóny města Č. Krumlov) a z důvodu nevhodně stanovených bližších ochranných podmínek.

Tento návrh nebyl dosud realizován., AOPK ČR připravila podklady pro změnu bližších ochranných podmínek a pro změnu hranic CHKO. V roce 2016 proběhlo z úrovně AOPK ČR předjednání těchto podkladů v regionu s obcemi a majoritními vlastníky, ze kterého vyplynulo riziko vynětí některých oblastí z CHKO, a to zejména v oblasti kolem severozápadní a severovýchodní hranice CHKO, kde je soustředěna cenná místní lidová architektura. CHKO by tak mohla přijít o části z hlediska ochrany krajinného rázu jedinečné, případně by mohlo dojít i k zásadnímu narušení územní celistvosti CHKO.

Návrhy na změnu zonace CHKO

Plán péče o CHKO Blanský les na období 2008–2017 navrhoval dopracovat rozpracovaný návrh čtyřstupňové zonace CHKO a následně předložit odborné podklady pro změnu zonace a spolupracovat při jejich projednávání ze strany Ministerstva životního prostředí. Platná zonace je zcela nevyhovující z důvodu nepřesnosti, navíc neodpovídá hodnotám území z hlediska ochrany přírody a krajiny ani metodickým zásadám pro vymezení zón CHKO.

Správa CHKO Blanský les připravila odborný návrh nového vymezení zón již v roce 2007, tento návrh byl ještě aktualizován v roce 2011. K dalším krokům bylo přistoupeno v roce 2016, kdy bylo provedeno předjednání odborného návrhu. To ukázalo, že nebezpečí negativních dopadů na vymezení CHKO významně převažuje nad očekávanými pozitivy v důsledku změny zonace.

MZCHÚ

Návrhy vyhlášení nových zvláště chráněných území

Plán péče o CHKO Blanský les na období 2008–2017 navrhoval zpracovat návrh a vyhlásit PP „Kulatý vrch“ (jižní svahy bývalého vojenského cvičiště v k.ú. Vyšný), PP "Vyšenský lom – Výří vrch" a na základě inventarizačních průzkumů zvážit možnost vyhlášení PP "Liščí hora" a "Lazecký vrch".

PP Výří vrch byla vyhlášena v roce 2010, vyhlášení PP Cvičák, zahrnující jak Kulatý vrch, tak Liščí horu, proběhlo v roce 2016. Lokalita Lazecký vrch jako MZCHÚ dosud vyhlášena nebyla z důvodu chybějícího souborného zoologicko-botanického zhodnocení..

Přehlášení či úpravy stávajících zvláště chráněných území

Plán péče o CHKO Blanský les na období 2008–2017 navrhoval přehlášení PR Chrášťanský vrch (změna vedení hranic, rozšíření MZCHÚ) a pokračování v úsilí o přehlášení NPR Vyšenské kopce.

PR Chrášťanský vrch byla přehlášena r. 2009, přehlášení NPR Vyšenské kopce se neuskutečnilo.

Potřeba zajištění vybraných zvláště chráněných území

Plán péče o CHKO Blanský les na období 2008–2017 navrhoval u většiny MZCHÚ vyřešit jejich zanesení do katastru nemovitostí, ke kterému bude nezbytné zaměření nebo přehlášení s vymezením dle parcel.

Tento úkol je průběžně plněn, do r. 2015 bylo přehlášeno a zaneseno do katastru nemovitostí 6 MZCHÚ (PR Jaronínská bučina, PR Klet', PR Ptačí stěna, PP Dobročkovské hadce, PP Hejdlovský potok, PP Mokřad u Borského rybníka).

Natura

Dlouhodobým cílem je zachování příznivého stavu biotopů a druhů, které jsou předmětem ochrany v EVL Blanský les. Podrobné hodnocení stavu jednotlivých předmětů ochrany bylo popsáno v kapitole 2.4. Byly splněny všechny návrhy s drobnou výjimkou týkající se vodních toků, kde je realizace návrhů velmi složitá (obnova drobných regulovaných toků jako podpora vranky obecné).

Památné stromy

V letech 2009–2010 byla provedena rozsáhlá revize evidovaných památných stromů.

Do evidence správy CHKO přibyla řada dalších stromů, významných svým vzrůstem nebo umístěním. Ty z nich, které mají odpovídající parametry, jsou vytipovány jako stromy vhodné k vyhlášení za památné stromy, u řady dalších bylo za prostředky Programu péče o krajinu provedeno jejich ošetření, zajišťující bezpečnost obyvatel v jejich okolí a jejich další zdárný vývoj. V období platnosti plánu péče bylo zajištěno ošetření řady památných stromů, vč. alejí, takže současný stav památných stromů na území CHKO lze označit jako celkově dobrý.

V období platnosti plánu péče musela být zrušena ochrana stromů, které buďto přímo odumřely, nebo jejich stav představoval značná bezpečnostní rizika (Adolfovský dub /2013/ a lípu v Třešňovém Újezdci /2014/).

Rostlinná společenstva

Při schvalování LHP byl kladen důraz na zamezení zvyšování podílu stanovištně nepůvodních dřevin na území celé CHKO Blanský les vč. MZCHÚ. Prosazování snižování stavů lesní zvěře nebylo úspěšné a škody jsou stále vysoké. Obhospodařování lučních společenstev probíhá jak v MZCHÚ, tak i mimo ně, způsob obhospodařování je nastavován pomocí titulů v zemědělských dotacích.

Významné druhy rostlin

Lokality významných druhů rostlin byly jak monitorovány, tak na nich byl prováděn potřebný management za účelem jejich podpory. Při objevení dalších druhů chráněných rostlin bylo přistoupeno k náležité péči o ně i informování vlastníků či nájemců pozemků.

Významné druhy živočichů

Ochrana bezobratlých, především ZCHD a druhů významných pro CHKO, byla na vybraných lokalitách zajišťována vhodným managementem a ochranou stanovišť. V nelesních biotopech (např. suché trávníky, mezofilní a vlhké louky) bylo prováděno kosení, výřez náletu a pastva ve vhodných termínech (např. v NPR Vyšenské kopce, PP Výří vrch, PP Provázková louka).

V lesních biotopech byla zajištěna ochrana starých porostů případně starých stromů a zachování dostatku mrtvého dřeva v porostech (např. v PR Klet', PR Ptačí stěna, PR Malá skála). Hnízdění čápa černého ani orla mořského se území CHKO v předchozím období nepodařilo prokázat. Zjištěné lokality s výskytem hnízdních dutin jsou na základě domluvené spolupráce předávány LČR pro zohlednění při plánování těžeb.

Kontinuální přetrvání starých, zejména listnatých stromů jako biotopu vzácného xylofágního hmyzu a ptáků se daří zajistit v prostoru maloplošných zvláště chráněných území a starých sadů. V okolí silnic a v intravilánu obcí je to obtížné.

Nemalá pozornost byla věnována získání informací o výskytu ZCHD a druhů významných pro CHKO. Podařilo se prokázat nalézt nové druhy pro CHKO (např. hnědásek kostkovaný, ohniváček černočárny). Přes veškerou snahu se od roku 2004 nepodařilo v CHKO potvrdit výskyt modráska černočárného (*Pseudophilotes baton*). Při novém zaznamenání výskytu zvláště chráněných druhů jsou vlastníci a nájemci pozemku informováni o jejich výskytu a o opatřeních na jejich ochranu.

Na území CHKO probíhá monitoring rysa v rámci projektu Trans-Lynx. Pravidelně je poskytována technická podpora dobrovolným rysím hlídkám.

V obci Holubov je zajišťován jarní tah žab přes komunikaci do místa rozmnožování v Adolfovském rybníce. Na několika lesních lokalitách se podařilo ve spolupráci s LČR vybudovat drobné tůně pro obojživelníky. Každoročně probíhá na území CHKO monitoring obojživelníků a plazů.

Invazní a expanzivní druhy

Invazním druhům rostlin rostoucím mimo kaňon Vltavy byla věnována náležitá pozornost, pravidelně bylo ošetřováno na 20 lokalit, přibližně na polovině již byly invazní druhy vyhubeny. Podobně na území MZCHÚ je prováděno omezování a likvidace expanzivních druhů. Osvěť veřejnosti ve vztahu k invazním rostlinám však bylo věnováno málo prostoru.

U živočichů není tato problematika řešena.

Neživá příroda

Dlouhodobým cílem je zachování všech významných geologických lokalit. V průběhu platnosti plánu péče nedošlo k zakrytí mineralogicky významných lokalit. Nepodařilo se přijmout opatření, která by zamezila živelné těžbě vltavinů (legislativní problém a kompetence Správy CHKO). Návrhová opatření jsou průběžně plněna.

ÚSES

Zabezpečení prvků ÚSES se stanovuje v rámci územně plánovací dokumentace jednotlivých obcí. Správa CHKO Blanský les se v rámci komplexních pozemkových úprav snaží jednotlivé prvky zajistit pozemkově a také z hlediska funkčnosti. Studie Revitalizace Křemžské kotliny a její realizace v krajině (obnova mezí, zřizování mokřadů, výstavba cest s doprovodnou zelení atd.) bude sloužit jako kostra prvků ÚSES.

V roce 2010–2011 proběhla aktualizace nadregionálních prvků ÚSES. V případě CHKO Blanský les došlo ke změně vymezení u všech částí, ale především u nadregionálních biocenter Klet' – Bulový a Dívčí Kámen.

Krajinný ráz

Rozvoj v území probíhá v souladu se zásadami ochrany krajinného rázu. Daří se chránit volnou krajinu před zástavbou, výstavba probíhá téměř výhradně v přímé návaznosti na

sídla. Výjimkou je jedna obytná farma a dvě nelegální rekreační stavby, které díky svému umístění a uloženým náhradním opatřením krajinný ráz příliš neruší. Vzdává zájem o umístění velkých skladových objektů (seníků) u zemědělských farem na samotách. Zásady ochrany krajinného rázu se daří prosazovat do územně plánovacích dokumentací obcí, zvýšená pozornost se věnuje stavbám ve volné krajině, na okrajích obcí a na horizontech. Při individuálním posuzování staveb se využívá Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Blanský les, zejména mapa odstupňované ochrany. Bodové a liniové technické stavby se řeší méně často, v odůvodněných případech se daří dohodnout změny trasy nebo kabelizaci. Nové plošné zemědělské, průmyslové, sportovní či rekreační areály nevznikají, pouze došlo k rozšíření stávajícího zemědělského areálu v Chlumečku. Reklamní poutače se omezovat nedaří. V CHKO byly vybudovány čtyři fotovoltaické elektrárny, s výjimkou FVE v zemědělském areálu v Mříči nejsou z hlavních komunikací viditelné.

Náprava nevhodných zásahů do krajinného rázu z minulosti, tzn. odstranění nebo zmírnění negativního vlivu rušivých nebo doplnění zaniklých prvků, stejně jako obnova členitosti krajiny se daří pouze částečně v rámci KPÚ – výsadba mezí v Třísově, obnova zaniklých cest (Chvalšiny, Chlum, Smědeč), zatravnění erozních ploch. Podařilo se prosadit ozelenění zemědělských areálů v Jankově, Mříči, ojediněle i výrobních ploch v Domoradicích a Srníně nebo zmenšení rozvojové plochy výrobní zóny v Mříči.

Nedaří se ovlivňovat proces postupného mizení stromů z krajiny, zejména podél cest, obce pouze ojediněle vyžadují posouzení od CHKO. Stejně tak se zhoršuje prostupnost krajiny, cesty zanikají v důsledku oplocování pastvin.

Monitoring a výzkum

Provádění inventarizačních průzkumů byla věnována zvýšená pozornost, nebyly však provedeny všechny plánované průzkumy z důvodu omezených personálních a finančních prostředků. Obdobné je to v případě monitoringu druhů a společenstev, který byl u nejvýznamnějších druhů a na nejvýznamnějších lokalitách prováděn, je však omezen zejména personální kapacitou Správy. Spolupráce s Jihočeskou univerzitou a Akademií věd se zvýšila (diplomové práce, semináře apod.), do budoucna závisí na zájmu obou institucí v ní pokračovat (zájem ze strany CHKO Blanský les trvá nepřetržitě).

Práce s veřejností

Správa standardním způsobem pracovala s veřejností, pořádala velké množství přednášek a exkurzí pro organizované skupiny (zejména školy) i širokou veřejnost (místní i turisty), pořádala odborné semináře pro lesníky, myslivce, rybáře, zemědělce a stavebníky za účelem zvednutí povědomí o cílech a smyslu ochrany přírody. Komunikace s veřejností probíhala i elektronickou cestou – správa facebookového profilu (Blanský les) a webových stránek (www.blanskyles.ochranaprirody.cz).

Za největší úspěch minulého období lze pokládat zřízení Informačního střediska Domu přírody v Holubově a zajištění jeho činnosti (pořádání pravidelného cyklu přednášek pro veřejnost a přidružených akcí).

Dařilo se udržovat terénní informační systém, zejména naučné stezky, v dobrém stavu. Za úspěch lze pokládat i zřízení nové naučné stezky Granátník, jejímž zřizovatelem byla Obec Srnín a Lesy České republiky; Správa CHKO Blanský les se podílela na vytvoření obsahové náplně jednotlivých panelů. U všech maloplošných ZCHÚ byly instalovány informační tabule.

Správa zajišťovala rovněž pořádání tradičních akcí, zejména Pochodu Blanským lesem u příležitosti Dne Země, a od roku 2015 také Trhu lokálních produktů Blanského lesa v Holubově, pořádaného u příležitosti Dne evropských chráněných území.

Beze zbytku se nepodařilo naplnit bod o spolupráci s Ekocentrem Šípek v oblasti soustavnější ekologické výchovy a to z důvodu útlumu činnosti Ekocentra Šípek. V regionu

nyňi zcela chybí aktivnější nevládní organizace tohoto typu, se kterou by bylo možné úzce spolupracovat.

Rovněž nebyly naplněny cíle ohledně publikování osvětových skládaček, z nichž byla realizována jen malá část.

Lesní hospodářství

Celkově se daří i díky vysoké vitalitě a místy živelnému zmlazování buku zachovat či mírně zvyšovat celky s přírodě bližší druhovou skladbou. Poněkud problematičtější je to se zachováním podílu porostů nejstarších věkových stupňů. Zajištění přítomnosti takových porostů se daří zejména díky kategorizaci lesů (zejména ochranné lesy), jinde spíše díky prokázanému hnízdění zvláště chráněných druhů ptáků, částečně i s odkazem na zachování plné šíře biologické rozmanitosti stanovišť Naturey 2000. Věkovou a prostorovou diferenciaci porostů, se daří zajišťovat spíše v hrubším zrnu, právě zanecháváním drobných fragmentů přestárých porostů, a používáním menších obnovních prvků a pozvolnou clonnou obnovou.

Kladně lze zhodnotit i přístup lesních hospodářů ke vtroušeným dřevinám či jednotlivým stromům, které mají výjimečný vzrůst, stromům na významných místech apod.

Problematické je zajištění podílu jedle bělokoré v lesních porostech. Individuální způsob ochrany jedle proti zvěři se osvědčil jen v porostech, kde je těžba z nějakého důvodu omezena. Negativní zkušenosti jsou s dřevěnými oplůtky, které se po čase hrouť vlastní vahou. Problémy při následné těžbě porostu a nízká úspěšnost odrůstání vedou k nevstřícnému vztahu lesních hospodářů k podsadbám a ochraně jedle pod porostem. Při individuální ochraně jedle na obnovené ploše je problém se silnou konkurencí zejména buku, a je nutno věnovat zvýšenou pozornost uvolňování.

Lepších výsledků bylo dosaženo oplocenkami, kde jsou v některých porostech výsledky odrůstání velmi dobré. V úspěšnosti jsou značné rezervy, zejména díky omezeným možnostem financovat opravy oplocenek v zimním a raně jarním období.

V průběhu plánu péče nebyly zaznamenány tlaky na výsadbu geograficky nepůvodních druhů dřevin do lesních porostů.

Rovněž nebyla patrná tendence k zalesňování lesních luk a jiných drobných bezlesí na lesní půdě.

Zemědělství

Oproti období minulého plánu péče se na území CHKO Blanský les zvýšila výměra trvalých travních porostů na úkor orné půdy (orná již není na silně svažitéch lokalitách) a výrazně (o 40 %) se zvýšil počet zemědělských subjektů. Toto mělo za následek zmenšování výměr půdních bloků, pestřejší hospodaření v krajině, zvýšení výměry travních porostů v celé CHKO a hlavně na místech nevhodných pro hospodaření na orné půdě.

Nadále jsou problémy, hlavně s velkými hospodařícími subjekty, které stále hospodaří intenzivním způsobem (ZD Podkleteňan, Bůžek Stanislav atd.). Tyto zemědělské subjekty nepřijímají dotace na snížení intenzity hospodaření, ale pouze dotace na plochu, které nijak krajině nepomáhají.

Problémy, které byly na území CHKO Blanský les s erozí půdy, se díky zmenšení půdních bloků a převodu na travní porosty v určité míře podařilo snížit, ale stále je zde problém s velkými půdními bloky. Toto Správa CHKO Blanský les řešila v rámci studie Revitalizace Křemžské kotliny. Jedná se o studii vzniklou v letech 2007 a 2008, která mapuje problémové lokality a navrhuje na nich opatření, jež by měla vést ke snížení nebo až úplnému zastavení eroze, zadržování vody v krajině a snížení protipovodňových opatření, zvýšení biodiverzity a estetiky krajiny. Tato navrhovaná opatření nyní Správa CHKO Blanský les prosazuje v rámci komplexních pozemkových úprav do souboru společných zařízení a realizaci v krajině.

V roce 2015 došlo k vyhlášení nových dotací v rámci agroenvironmentálně-klimatických opatření. V tomto období Správa CHKO Blanský les nastavila na všech půdních blocích typu travního porostu vhodné managementy (dotační tituly) s důrazem na lokality s výskytem chráněných a významných druhů rostlin a živočichů a biotopů. Bohužel současné nastavení podmínek dotačních titulů v rámci nařízení vlády je v mnoha případech nevhodné nebo nedostatečné, proto je zde velké nebezpečí, že nastavené podmínky dotačních titulů nebudou mít kladný vliv na zemědělskou krajinu.

Myslivost

Za dobu platnosti plánu péče nedošlo k významnějšímu posunu ve vztahu myslivosti a ochrany přírody. Stále dochází ke škodám okusem na kulturách a zmlazení lesních dřevin, zároveň však nelze říci, že by se situace dramaticky zhoršila. Značné jsou rovněž škody černou zvěří na nelesní půdě (zejména rytí na loukách).

Nebyly zaznamenány snahy o chov dalších druhů zvěře, naopak spíše o jejich likvidaci, pokud se v honitbách objeví.

Situace se poněkud změnila, co se týká kormorána velkého, který byl vyjmut ze seznamu zvláště chráněných druhů živočichů. Tento druh je možné za určitých podmínek lovit.

V CHKO se v průběhu posledních let objevil bobr evropský, jednou na sádkách v Dobrkovicích, odkud byl odchycen a transportován do oblasti Šumavy, odkud sem pravděpodobně přimigroval.

Druhý výskyt je zaznamenán mezi Rájovem a Zlatou Korunou, kde se usídlil podle všeho jeden kus bobra. Vzhledem k příslušnosti území do „zóny C“, stanovené v rámci ČR jako území, kde se má bobr tlumit odlovem, kvůli potenciální možnosti vzniku škod na jihočeských rybníčních soustavách, je v současné době rozhodnuto o tom, že tento kus je možno odlovit.

Rybníkářství, rybářství

Péče o rybářské revíry

V průběhu platnosti plánu péče bylo na území CHKO Blanský les provedeno několik ichtyologických průzkumů, zejm. na Křemžském potoce. Průzkumy byly zaměřeny na potvrzení přítomnosti zvláště chráněných druhů (mihule, vranka).

Nasazování nepůvodních druhů (pstruh duhový, siven americký) do rybářských revírů se v omezené míře děje na pstruhových revírech (Vltava, Křemžský potok), tyto druhy jsou předmětem lovu, což znamená, že jsou sloveny prakticky během rybářské sezony) a jejich populace se nereprodukuje.

Přes iniciativu Správy trvá stav, kdy zejména na energeticky využívaném Křemžském potoce se migrační bariéry nedaří zprůchodnit kvůli nesouhlasu vlastníků přilehlých pozemků.

Hospodaření na rybnících

Nové rybníky jsou schvalovány a povolovány se souhlasem Správy, problematická bývá vysoká rybí obsádka, jednotlivé případy jsou individuálně řešeny. Rovněž problematické v některých případech bývá odbahňování rybníků, kdy vlastníci často požadují ponechání sedimentů v místě (na březích) což je v rozporu se zájmy ochrany přírody.

Vodní hospodářství

K naplnění dlouhodobého cíle – krajina se zvýšenou retenční schopností povrchových vod při současné ochraně vodních ekosystémů a šetrném využívání stávajících vodních toků

a vodních ploch – v zemědělsky intenzivně využívané Křemžské kotlině, byl zpracován Generel revitalizace Křemžské kotliny. Jedná se o syntetické zpracování dostupných podkladů a informací, včetně dat získaných v terénu, jako základ pro stanovení rozsahu nezbytných revitalizačních opatření. Takto zpracovaný generel je základní podmínkou pro vytvoření jednotného a přehledného komplexního podkladu, který umožňuje stanovit priority, etapy revitalizace a jejich časovou posloupnost. Vytvořený materiál je zároveň velmi solidním podkladem pro zpracování veškerých dokumentů v oblasti územního plánování, stejně jako podklad pro řešení komplexních pozemkových úprav v zájmovém území. V současné době jsou zpracovány a připraveny k realizaci KPÚ Chlum u Křemže, které obsahují konkrétní prvky vyplývající z výše uvedeného generelu. V tomto katastrálním území se rovněž nachází Chlumský rybník s rozlohou 2,5 ha (tzv. Ochozňák), který Správa získá od Pozemkového úřadu do své správy. Rybník je významný výskytem několika ZCHD a Správa předpokládá jeho vyhlášení v kategorii PP.

Správa rovněž iniciuje správce vodních toků k realizaci revitalizačních opatření – všechny prioritní toky v CHKO Blanský les se dostaly do Plánu dílčího povodí na plánovací období 2016–2021 a bude tak možné mj. na ně získat prostředky z Operačního programu životní prostředí. Přesto nejsou správci vodních toků iniciativní v přípravě revitalizačních projektů a Revitalizace povodí potoka Borová tak zůstává jedinou realizovanou revitalizací na území CHKO Blanský les.

Výstavba

Území CHKO se nachází v blízké dojezdové vzdálenosti od krajského města a na jejím okraji se nachází Český Krumlov, proto existuje značný zájem stavět na území CHKO. Snahou Správy CHKO je usměrňovat zástavbu a to jak místně, aby nevznikala ve volné krajině nebo v urbanisticky cenných lokalitách, tak kvalitativně, aby vnější vzhled alespoň hmotově odpovídal místní tradici.

Zástavba v sídlech

Převážná část nové výstavby se realizuje ve stávajících sídlech. Jedná se o dostavbu proluk, rekonstrukce stávajícího stavebního fondu nebo o novostavby na místě odstraněných původních staveb. Správa CHKO ovlivňuje vzhled novostaveb, aby harmonicky zapadal do místního prostředí, zejména nachází-li se stavba v návaznosti na původní cennou zástavbu. U novostaveb na místě demolovaných staveb se požaduje, aby novostavba hmotově odpovídala objektu původnímu. Problémem je navyšování hmot objektů v sídlech z důvodu zobytnování podkroví a také nové krovy se střešními přesahy.

Nejvíce novostaveb se realizuje na okrajích sídel. Plochy pro zástavbu jsou povolovány v rámci změn územních plánů. Správa omezuje možnost výstavby ve vyvýšených polohách, mimo logickou návaznost na sídlo a také dbá na to, aby zastavitelných ploch nebylo zbytečně mnoho. Problematické je také zastavování původních záhumenků u tradiční zástavby. U větších zastavitelných ploch Správa požaduje vypracování územní studie, která vymezí i veřejnou zeleň. Nová zástavba v Chlumu, Křemži, Vyšném a Srníně se dá označit prakticky za satelitní a Správa zde uplatňuje regulativy s relativně menší přísností, protože krajinný ráz těchto míst je již narušen.

Roztroušená zástavba a volná krajina

Lokalita roztroušené zástavby jsou specifickým CHKO a tvoří krajinářsky a urbanisticky nejcennější části oblasti, proto i ochrana krajinného rázu je zde uplatňována s nejvyšší přísností. Při schvalování územních plánů je snaha, aby v těchto lokalitách nová zastavitelná území vůbec nevznikala, nebo pouze ve výjimečných a odůvodněných případech. Novostavby zde vznikají prakticky jen v těsné návaznosti na stávající zástavbu a měly by striktně dodržovat regulativy na výstavbu. Bohužel několik staveb, které byly realizovány bez souhlasu orgánu ochrany přírody nebo v rozporu s ním, se tomuto vymyká. Ve volné krajině

se novostavby nepovolují s výjimkou drobných staveb určených pro obhospodařování pozemků.

Doprava, sítě

Doprava

Cestní síť a jiné dopravní stavby zůstávají v rozsahu nenarušujícím krajinný ráz a nevytvářejícím migrační bariéry. Dosavadní územní plány navrhovaly přeložky komunikací v Křemži, Krasetíně a ve Chvalšínách, ty byly z nových územních plánů obcí i ze zásad územního rozvoje vyřazeny. V minulosti uvažovalo město Český Krumlov o přeložce tranzitního provozu na severní stranu města, při zpracování nového územního plánu města se může tento pro ochranu přírody nevhodný záměr znovu objevit v návrhu.

K zimní údržbě silnic byla vydána nová výjimka na další úseky komunikací. Výjimky jsou vydány na pět let a každý rok je Správa a údržba silnic povinna informovat o množství použitého chemického posypu. Rekonstrukce silnic a budování odstavných míst nenarušují krajinný ráz, s výjimkou parkoviště a průtahu náměstím v Křemži – vybudováno bez souhlasu CHKO; problémy s kapacitou parkování v letní sezóně v turisticky atraktivních místech byly řešeny vybudováním záchytných parkovišť na okrajích obcí (Holašovice, Holubov a Třísov) a pohotovostního parkoviště v Krasetíně.

Omezování nadměrné likvidace doprovodné zeleně podél komunikací a uplatňování náhradní výsadby je možné pouze u těch obcí, které se Správou spolupracují.

Sítě

Podarilo se zachovat území ve stavu co možná nejméně narušeném inženýrskými sítěmi. Zájem o vysílače GSM opadl, v r. 2007 přibyl pouze jeden vysílač ve III. zóně. Průběžně probíhá kabelizace vedení NN, vedení VN se daří usměrňovat už ve stádiu projednávání územních plánů, případně úpravami trasy. Rovněž vedení tranzitního VTL plynovodu od rakouských hranic po Protivín, kdy trasa se dotýká západního okraje CHKO ve Smědči a Smědečku, bylo připomínkováno při zpracovávání zásad územního rozvoje, stejně jako výstavba samostatného vedení 110 kV Dasný – Větrní, procházejícího u jihovýchodního okraje CHKO částí území EVL Vltava – Dívčí kámen.

Alternativní zdroje energie (fotovoltaické elektrárny) jsou ve všech případech umístěny v souladu s územními plány v zastavěných nebo v zastavitelných územích obcí. Uvažuje se o jedné vodní elektrárně, rovněž podle územního plánu. Bioplynové stanice nebyly v CHKO realizovány. V roce 2010 zahájila společnost Carthamus rekonstrukci zdroje na výtopnu na biomasu v kombinaci s uhlím a v současnosti pracuje už několik let ve zkušebním provozu.

Posíleny byly zdroje vody pro Holubov a Zlatou Korunu.

Nově byla vybudována ČOV v historické části Zlaté Koruny (300 EO), včetně dostavby kanalizace a kanalizace v Dobrkovicích, rekonstruovala se ČOV v Křemži (rekonstrukce 2015).

Průmysl

Na území CHKO je rozvoj průmyslu obecně limitován a utlumován. Na okraji Českého Krumlova je vymezena průmyslová zóna v CHKO, protože morfologie terénu jiné místo prakticky nenabízí. Zde je průmysl tolerován a rozvíjí se. Na zbytku území oblasti se nachází průmyslové podniky spíše drobnějšího charakteru, často s nevelkým vlivem na krajinný ráz a životní prostředí a Správa CHKO umožňuje mírný rozvoj těchto podniků. Pro rozvoj papírenského podniku v Holubově byla zasypána část rybníka s provedením několika tůní pro obojživelníky jako náhradního opatření.

V průběhu platnosti plánu péče Správa CHKO Blanský les, společně s úřady samosprávy a majiteli pozemků, odstranili několik desítek černých skládek. V rámci celého roku probíhají kontroly vzniku nových černých skládek na celém území CHKO Blanský les.

Těžba nerostných surovin

Dlouhodobý cíl, tj. ukončení veškeré těžby v CHKO a zrušení ložisek nerostných surovin (odpis zásob) se v současné době stává nereálným, stejně jako prosazování redukce dobývacích prostorů (DP) Chvalšiny a Plešovice.

Z ostatních navrhovaných opatření se podařilo realizovat snížení dopadů (prašnost, hlučnost) lomu Plešovice na osady Plešovice a Zátíší, zrušení DP Český Krumlov a Lazec, realizace rekultivačních prací na ložisku Český Krumlov – Městský vrch.

Nepodařilo se přijmout opatření, která by zamezila živelné těžbě vltavínů (legislativní problém a kompetence Správy CHKO).

Rekreace a turistika

CHKO je vybavena dostatečným informačním systémem pro pohyb návštěvníků především na nejexponovanějších místech a u všech MZCHÚ (informační panely a tabulky na hraničnicích). Návštěvníky nejvíce, a to celoročně, přitahuje masiv hory Kletě, především její vrchol a dále oblast Dívčího Kamene. V kaňonu Vltavy, který tvoří hranici CHKO a je nejvíce navštěvován od května do září v době vodácké sezony, se podařilo částečně omezit táboření mimo povolená tábořiště.

Na celém území CHKO je stále populárnější geocaching a jízda na koloběžkách po zpevněných cestách masivu hory Kletě.

Priority OPK za celou CHKO pro dobu platnosti plánu péče

Úkol	Splněno (ANO/NE)	Poznámka
dopracovat a předložit odborné podklady pro změnu zonace (vydání vyhlášky MŽP) a spolupracovat při jejich projednávání	ANO, ČÁSTEČNĚ	Návrh zonace zpracován a předložen vedení AOPK ČR
na základě inventarizačních průzkumů zpracovat návrh a vyhlásit PP „Kulatý vrch“ a PP "Vyšenský lom – Výří vrch"; u stávajících MZCHÚ vyřešit jejich zanesení do katastru nemovitostí (zaměření nebo přehlášení s vymezením dle parcel)	ANO, ČÁSTEČNĚ	PP Výří lom vyhlášena v r. 2010, PP Cvičák vyhlášena v r. 2016
udržovat xerothermní trávníky a skalní společenstva na Českokrumlovských vápencích a v údolí Vltavy – pastva ovcí a koz, odstraňování dřevin, kosení (v rámci péče o evropsky významnou lokalitu soustavy Natura 2000)	ANO	
pravidelnou sečí udržovat mezofilní i vlhké louky (především s výskytem ohrožených druhů rostlin)	ANO	
sledovat populace zběhovce jehlancovitého (<i>Ajuga pyramidalis</i>) a v případě negativních trendů zahájit aktivní zásahy na lokalitě (narušování drnu, výřez apod.)	ANO	
chránit biotopy výskytu ohrožených druhů živočichů (zejména denních motýlů) a zajistit řízenou péči o vybrané lokality; vhodné lokality (NPR Vyšenské kopce, prostor bývalého vojenského cvičiště) udržovat proti	ANO	

plošnému zarůstání (výřez dřevin, kosení), kosit vybrané luční porosty (PP Provázková louka)		
provést inventarizační průzkumy ohrožených druhů i společenstev v CHKO, zejména taxonomických skupin, které nebyly dosavadními výzkumy dostatečně pokryty (savci, obojživelníci a plazi, bezobratlí)	ANO	
podporovat vlastníky lesa při pěstování druhově bohatých porostů, zejména při používání jedle místního ekotypu a zavádění a následném udržení vtroušených dřevin přirozené skladby (v závislosti na stanovištích zejména jilmu, javorů, lípy, třešně, jeřábu)	ANO, ČÁSTEČNĚ	především ochrana proti zvěři, nutná pro udržení přirozeného zmlazení; pouze částečně přímé výsadby (např. jilm)
ve spolupráci s vlastníky lesa zachovat část starých porostů s přírodě blízkou druhovou skladbou do vyššího věku (cca 200 let)	ANO, ČÁSTEČNĚ	mimo MZCHÚ většinou pouze fragmenty, pro ponechání části porostu se souhlasem vlastníka je nutno obvykle uvést další důvody – druhová ochrana, ochranný les, částečně Natura 2000
podporovat šetrné hospodaření na zemědělské půdě (zapojení do agroenvironmentálních programů, ekologické zemědělství) s cílem vytvoření druhově a stanovištně pestré zemědělské krajiny	ANO	v letech 2014–2015 nastaveny v LPIS stanovištně vhodné managementy na jednotlivých půdních blocích TTP; průběžně – podpora zapojení zemědělců do AEO dotací a ekologického zemědělství
podporovat výstavbu kanalizace ve Vyšném v rámci ochrany NPR Vyšenské kopce	ANO, ČÁSTEČNĚ	vydáno stavební povolení, kvůli nedostatku financí dosud nerealizováno
iniciovat realizaci revitalizačních opatření, zejména vodních toků v zemědělsky využívané Křemžské kotlině	ANO, ČÁSTEČNĚ	vznikla studie Revitalizace Křemžské kotliny a jednotlivé prvky se v rámci KPÚ dostaly a dostávají do plánu společných zařízení (ty se budou nyní realizovat v krajině – viz k.ú. Chlum)
zabránit pronikání výstavby do volné krajiny a narušování tradičního rázu obcí	ANO, ČÁSTEČNĚ	volnou krajinu bez výstavby se daří udržet až na ojedinělé výjimky (3 „černé“ stavby); stejně tak celkový ráz obcí zůstává zachován, v detailu dochází ojediněle k narušení charakteru nevhodnou "černou" stavbou
prosazovat redukci dobývacích prostorů Chvalšiny a Plešovice a odpis zásob východní (disjunktní) části ložiska Chvalšiny-Zrcadlová Huť	ANO, ČÁSTEČNĚ	Odpis zásob a redukci DP se nepodařilo prosadit. V lomu Chvalšiny – Zrcadlová huť utlumena těžba ve východní části, probíhá pouze dotěžování ve spodních patrech lomu; lom Plešovice – aktivní těžba, postupuje se podle platného PODP.
v rámci práce s veřejností udržovat a rozvíjet terénní informační systém, především doplnit informační tabule u MZCHÚ a udržovat vhodnou síť naučných stezek	ANO	CHKO je vybavena dostatečným informačním systémem pro pohyb návštěvníků především na nejexponovanějších místech a u všech MZCHÚ.

6. Použitá literatura

- Albrechtová A. (1984): Inventarizační průzkum státní přírodní rezervace Bořinka. – Ms., 34 p. + příl. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
- Albrechtová A., Albrecht J. & Urban F. (1987): Vegetační kryt SPR Vyšenské kopce. – Ms., 79 p. [Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov.]
- Allram R. (1881): Die Phanerogamen-Flora um Krummau. – Jahresber. Staatsbergymn. Krummau 8(1880–1881): 3–24.
- Anděra M. & Červený J. (1994): Atlas of distribution of the mammals of the Šumava mountains region (SW-Bohemia). Acta Sc. Nat. Acad. Sci. Boh., Brno 28(2–3): 1–111.
- Anonymus (2003): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech IX. – Sbor. Jihoč. Muz. Čes. Bud., Přír. Vědy 43: 106–110.
- Baťa L. (1933): Dosavadní výsledky zoologického výzkumu jižních Čech., České Budějovice. Nákladem vlastivědné společnosti jihočeské, 67 pp.
- Beneš J., Konvička M., Dvořák J., Fric Z., Havelda Z., Pavlíčko A., Vrabec V., Weidenhoffer Z. (eds.) (2002): Motýli České republiky: Rozšíření a ochrana I a II, SOM, Praha 2002.
- Beran M. (2014): Orientační mykologický průzkum lokality NPR Vyšenské kopce 2013 – 2014. – Ms., 168 p. + tab. + foto (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Boublík K., Žárník M. et Douda J. (2004): Vegetační stupňovitost Blanského lesa. – In: Polehla P. [ed.], Hodnocení stavu a vývoje lesních geobiocenóz. Sborník příspěvků z mezinárodní konference 15.–16. 10. 2004 v Brně, Geobiocenologické spisy, Brno, 9: 9–13 + 3 mapy na CD-ROM.
- Brabec J. (2004, 2005): Monitoring hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) v ČR, – ms., 17 p. (Depon in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
- Brabec J. (2005): Současný stav rozšíření hořečku mnohotvarého českého (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) v ČR; Zprávy Čes. Bot. Společ., Praha, 40: 1–44
- Bureš J. (1992): Inventarizační průzkum drobných savců v CHKO Blanský les. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bureš J. (1995): Inventarizační průzkum ptáků PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bürger P. (1985): Zpráva o inventarizačním průzkumu drobných savců SPR Jaronínská bučina.– Rukopis, KSSPPOP v Č.Budějovicích, 8s.
- Bürger P. (1987): Inventarizační průzkum SPR Jaronínská bučina. Hnízdní synusie ptáků v roce 1986. – Rukopis, KSSPPOP v Č.Budějovicích, 7s.
- Bürger P. (2004): Inventarizační průzkum: Avifauna v PR Mokřad u Borského rybníka a v lokalitě Borský rybník v hnízdním období, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Bürger P., Anděra M. & Zbytovský P. (1987): Savci Blanského lesa. Lynx (Praha), n.s. 23/1987: 5–42.
- Caisová L. (2002): Výskyt invazních rostlin *Impatiens glandulifera* L. a *Reynoutria japonica* Houtt. v kaňanu řeky Vltavy v úseku Rájov – samota u Cáby. – ms., 30 p. + příl. (matur. pr., depon. in: knihovna SOŠ OTŽP, Veselí nad Lužnicí)
- Čáповá L. (2004): Rychlost rozkladu různého druhu rostlinného opadu a společenstva dravých roztočů. – 53 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Čáповá L. (2006): Účast společenstev dravých roztočů (Gamasida) na rozkladu dubového a bukového opadu – terénní experiment. – 63 p. Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Čejchan A. 1955: Rovnokřídý hmyz (Orthoptera) státní přírodní rezervace u Českého Krumlova. Časopis Národního muzea, řada přírodovědná, 124: 142–144.
- Čelakovský L. (1883): Prodromus květeny české. IV. – Arch. Přírod. Výzk. Čech, sect. 3a, fasc. 4, pp. 677–944, Praha.

- Čepa L. (2007): Náklady na sexuální rozmnožování terestrických orchidejí. Ms. In prep. (Bakal. pr., Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Dvořák L., Bufka L., Červený J. & Bürger P. (2001): Zimoviště netopýrů v Pošumaví (lokality ležící mimo CHKO Šumava). *Vespertilio* 5: 57–72.
- Dvořáková I. (1999): Management vegetace v NPR Vyšenské kopce. – ms., 58 p. + příl. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. UK Praha)
- Farkač J., Král D. a Škorpík M. (eds.), 2005: Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratlí. Red list of threatened species in the Czech republic. Invertebrates. AOPK ČR, Praha, 760 pp.
- Filipová M. (2004): Změny vegetace xerothermních travníků v NPR Vyšenské kopce a v okolí vlivem kosení, pastvy a odlesnění. – ms., 37 p. + příl. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Flíček J. (1997): Střevlíkovití brouci z monitorovací plochy PR Holubovské hadce. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. & Flíček J. (1995): Fauna brouků (Coleoptera) vybraných čeledí v povodí potoka Borová u Chvalšín. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. (1992): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v PR Vysoká Běta. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Fuka Z. (1995): Inventarizační průzkum vybraných skupin brouků v NPR Vyšenské kopce, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Gulich V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. – *Preslia* 84: 631–645.
- Halada J. & Halada M. (1992): Žahadloví blanokřídlí (Hymenoptera – Aculeata) SPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova, Sbor. JČM v ČB, Přírod. Vědy, 32: 59–68.
- Hanč Z. (2004): Inventarizační průzkum denních motýlů NPR Vyšenské kopce, VaV, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Hanč Z. (2005): Denní motýli (Papilionoidea a Hesperioidea) Národní přírodní rezervace Vyšenské kopce. – *Klapalekiana*, 41: 33–42, 2005.
- Hanč Z. (2005): Mapování denních motýlů CHKO Blanský les v letech 2002–2005, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Haraštová M. (1996): Sukcese vegetace v kamenolomu Plešovice, možnost rekultivace odvalu. – ms., 14 p. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Hartvich P. & Šašková M. (1991): Ichtyofauna Křemžského potoka ovlivněna odběrem vody malými vodními elektrárnami v Křemži. Dep. Územní výbor ČRS ČB, 5p.
- Holec J. & Beran M. (eds) (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – *Příroda*, Praha, 24: 1–280.
- Chán V. (2009): Chánova floristická kartotéka jihočeské pobočky ČBS. – Ms. [Depon. in: Jihočeská pobočka ČBS, Jihočeské muzeum v Č. Budějovicích.]
- Chán V., Lepší M. & Lepší P. [red.] (2008): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XIV. – *Sborn. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy* 48: 89–107.
- Chlumská Z. (2008): Problematika expanze jasanu v NPR Vyšenské kopce. – Ms., 65 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Janáková J. et Janák R. (2013): Plán péče o přírodní památku Na Stráži na období 2014–2028. – Ms., 16 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný; ÚSOP, Praha)
- Jersáková J. (1996): Ekologické nároky *Orchis morio*, ms., 15 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Jersáková J. (1997): Ekologie opylování *Orchis morio* (Orchideaceae), ms. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Jersáková J. 2007): Výsledky ručního opylování druhu *Dactylorhiza incarnata*, lokalita Borský rybník. Ms. – 1p. Zpráva o průběhu pokusu Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Jínová K. (2004): Rychlost rozkladu různého druhu rostlinného opadu a společenstva chvostostoků (Collembola). – 66 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

- Jínová K. (2006): Účast společenstev chvostostoků (Collembola) na rozkladu dubového a bukového opadu – terénní experiment. – 71 p. Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Jirout J. (2004): Rychlost rozkladu dubového a bukového opadu v závislosti na společenstvech půdních mikromycet a výškových vegetačních stupních. – 48 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Kletečka Z. & Čudan D. (2005): Inventarizační průzkum brouků Na stráži, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Kletečka Z. (2003): Inventarizace xylofágního hmyzu a možnost ochrany ohrožených skupin v PR Kleť, IP 1/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Kolektiv (1995): Kompletní biologické hodnocení v povodí potoka Borová, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Krafka Z. & Lippl L. (1991): Avifauna parku Červený dvůr. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Krombholzová Š. (1996): Sukcese vegetace na odlesněném Výřím vrchu v CHKO Blanský les. – ms., 11. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Kučera J., Váňa J. & Hradílek Z. (2012): Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis. – Preslia 84: 813–850.
- Lepší M. & Lepší P. (red.) (2011): Nálezy zajímavých a nových druhů v květeně jižní části Čech XVII. – Sbor. Jihočes. Muz. v Čes. Budějovicích, Přír. Vědy 51: 73–88.
- Lepší M. (2007): Inventarizační průzkum z oboru botanika (cévnaté rostliny) na území bývalého vojenského cvičiště u Českého Krumlova. – Ms., 13 p. + tab. + foto. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Lepší M., Lepší P., Boublík K. & Kolář F. (2011): Reliktní výskyt *Prunus fruticosa* u Českého Krumlova. – Zprávy Čes. Bot. Společ. 46: 231–250.
- Lepší P. (2008): Inventarizační průzkum PR Chrástřanský vrch a části navržené na rozšíření z oboru botanika. – Ms., 10 p. + 8 p. tab., 8 map., 2+4 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 59, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P. (2009): Inventarizační průzkum PR Ptačí stěna z oboru botanika. – Ms., 11 p. + 11 p. tab., 3 map., 2+4 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P. (2013): Inventarizační průzkum PP Výřím vrch z oboru botanika. – Ms., 13 p. + 29 p. tab., 6 map., 107 foto., CD. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný 103, Český Krumlov a ÚSOP Praha)
- Lepší P., Janák R. et Vosátka T. (2013b): Plán péče o Přírodní památku Mokřad u Borského rybníka na období 2014–2023. – Ms., 21 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov, ÚSOP, Praha)
- Lepší P., Lepší M., Boublík K., Štech M. & Hans V. (eds) (2013a): Červená kniha květeny jižní části Čech. – Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích, 503 p.
- Liška J. & Palice Z. (2010): Červený seznam lišejníků České republiky (verze 1.1). – Příroda 29: 3–66.
- Lodeová J. (1999): Chemismus a fototrofní mikroflóra v dendrotelmách Blanského lesa. – ms., 30 p. + příl. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Ložek V. (1956): Měkkýši Vyšenských kopců u Českého Krumlova. Ochrana přírody 11: 250.
- Ložek V. (1961): Měkkýši Vysoké Běty v předhůří Šumavy u Netolic. Sborník Jč. muzea, Přír. vědy 3: 137–146.
- Maradová M. (2004): Effect of streambed restoration on macroinvertebrates biodiversity: the case of Borová brook (LPA Blanský les). Master thesis. University of South Bohemia.
- Matěna J. & Soldán T. (1996): Zpráva o hydrobiologickém průzkumu potoka Borová, Blanský les, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Maznová M. (1996): Druhová diversita brložských luk. – ms., 81 p. (Absolv. pr., depon. in: Správa CHKO Blanský les, Vyšný)

- Mihulka S. (1996): Invazní rostliny v dílčím krajinném úseku. – ms., 38 p. + příl. (Magister. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Mudrák O. (2006): Poloparazitická interakce druhu *Rhinanthus minor*. Vliv živin a denzity populace. – ms., 54 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- NDOP (2016): Nálezová databáze ochrany přírody. – AOPK ČR, URL: http://portal.nature.cz/nd/nd_nalez.php?akce=none&choice=3 (přístup leden–červen 2016).
- Nešpor J. (2003): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les, IP 2/03, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Nešpor J. (2004): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les jako podklad pro návržení MCHŮ, P 1/04, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Nešpor J. (2005): Inventarizace a zmapování mravenců rodu *Formica* v CHKO Blanský les jako podklad pro návržení MCHŮ, IP 3/05, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Pergl P. (2016): Black, Grey and Watch Lists of alien species in the Czech Republic based on environmental impacts and management strategy. – *NeoBiota* 28: 1–37.
- Petrásek J. (2004): Rychlost rozkladu dubového a bukového opadu v závislosti na společenstvech půdních bakterií a výškových vegetačních stupních. – 49 p. Bakalářská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Pižl V., Starý J. & Tajovský K. (1999): Půdně zoologický průzkum CHKO Blanský les. Lumbricidae, Oniscidea, Diplopoda, Chilopoda a Oribatida vybraných lokalit CHKO Blanský les. ÚPB AVČR, Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Plesník J., Hanzal V. & Brejšková L. (eds.) (2003): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Obratlovci. Praha, 2003.
- Průcha M. (2012a): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – drobní zemní savci (Insectivora, Rodentia). – Ms., 16 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Průcha M. (2012b): Inventarizační průzkum NPR Vyšenské kopce z oboru zoologie – letouni (Chiroptera). – Ms., 15 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Přibíková E. (2011): Ekologická studie invazního druhu *Echinops sphaerocephalus* v CHKO Blanský les. – Ms., 74 p. (Dipl. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Př. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Pykal J. et Bürger P. (2012): Ptačí společenstvo zámeckého parku v Červeném Dvoře u Chvalšín. – Sborn. Jihočes. muz. v Čes. Budějovicích, Přír. vědy 52 (suppl. 1): 99–105.
- Pyšek P., Danihelka J., Sádlo J., Chrtek J. Jr., Chytrý M., Jarošík V., Kaplan Z., Krahulec F., Moravcová L., Pergl J., Štajerová K. & Tichý L. (2012): Catalogue of alien plants of the Czech Republic (2nd edition): checklist update, taxonomic diversity and invasion patterns. – *Preslia* 84: 155–255.
- Reitschläger J. P. (1998): Výskyt hořečku českého (*Gentianella bohemica*) v Českých zemích a jeho ekologické limity. – ms., 24 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Reitschläger J. P. (2000): Ekologické vazby a opylovací strategie ohroženého druhu *Gentianella bohemica* (hořeček český). – Magisterská diplomová práce depon. in knihovna Biologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.
- Rivola M. (1973): Floristické materiály k území západní části Blanského lesa. – *Přírod. Čas. Jihočes.*, České Budějovice, 13: 69–80.
- Růžička V. (1994): Spiders in South Bohemian stony debris. *Acta Universitatis Purkynianae* 3 [1993], *Studia Biologica*, 1: 9–18.
- Růžička V. (1996): Spiders in stony debris in South Bohemian mountains. – *Silva Gabreta* 1: 186–194.
- Řehounek J. (2004): Závěrečná zpráva o průzkumu fauny brouků v NPR Vyšenské kopce. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Řehounek J. (2005): IP brouci v PP Kalamandra, IP 2/05. Depon. in Správa CHKO Blanský les.

- Šoun J. (2002): Rozšíření druhu *Gentianopsis ciliata* v oblasti Sušicko-horažďovických vápenců, jeho regenerační strategie a demografie. – ms., 34 p. (Bakal. pr., depon. in: Knihovna Kat. Bot. Biol. Fak. Jihoč. Univ. Čes. Bud.)
- Šoun J. (2010): První nález *Calicium montanum* v České republice. – Bryonora 46: 19–23.
- Štechová T. (2014): Inventarizační průzkum PP Provázková louka z oboru bryologie. – Ms., 4 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Štěpán J. V. (1908): Na Kletské pasece, Příroda, VI, 218, Praha.
- Švátora M. (2003): Inventarizace vybraných skupin ohrožených druhů ryb a mihule potoční ve vybraných MCHÚ pomocí odlovu agregátem, IP 3/03. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Švátora M. (2004): Inventarizace ryb a mihule potoční v CHKO Blanský les – 2004. Depon. in Správa CHKO Blanský les.
- Tejmar J. (1999): Křídlatka japonská na okrese Český Krumov. – ms., 15 p. (matur. pr., depon. in: knihovna SOŠ OTŽP, Veselí nad Lužnicí)
- Tropek R. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vvšenské kopce z oboru pavouci. – Ms., 12 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Urban F. (1970): Zoologické poměry. in: Chráněná krajinná oblast Blanský les. Návrhová studie: 50–55.
- Urban F. (1986): Blanský les. Památky a příroda 6: 363–371.
- Veselý P. (2012): Inventarizační průzkum NPR Vvšenské kopce z oboru ptáci. – Ms., 14 p. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Vlček M. (1991): Průzkum obratlovců státní přírodní rezervace Vyšenské kopce. Msc., 11 pp. a přílohy, dep.in ČÚOP České Budějovice.
- Vondrášek V. (1935): Květena okolo Křemže. – Ročen. Vlastiv. Společ. Jihočes. 1934: 54–55.
- Vydrová A. (1996): Flóra a vegetace přírodní rezervace Dobročkovské hadce. – Sborn. Jihočes. Muz. v Čes. Budějovicích, Přír. Vědy 36: 59–73.
- Vydrová A. (1997a): Inventarizační průzkum přírodní památky Horní Luka. – ms., 19 p., + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov)
- Vydrová A. (1997b): Vodní makrofyta rybníků v CHKO Blanský les. – Muz. a Součas., Ser. Natur. 11: 47–66.
- Vydrová A. (2002a): Inventarizační průzkum přírodní památky Mokřad u Borského rybníka. – Ms., 9 p. + příl. (Depon. in: Správa CHKO Blanský les, Český Krumlov).
- Vydrová A. (2002b): Monitorování změn vegetace vlivem pastvy v travinobylinných společenstvech v Národní přírodní rezervaci Vyšenské kopce. – ms., 18 p. [Depon. in: Správa CHKO Blanský Les, Český Krumlov].
- Vysloužil L., (1969): Heteroptera státní přírodní rezervace Vyšný u Českého Krumlova., Sborník Jč. Muzea, Př. vědy. 9: 70–74.

7. Seznam zkratk

AOPK ČR – agentura ochrany přírody a krajiny České republiky
AVČR – akademie věd České republiky
BÚ – botanický ústav
ČOV – čistírna odpadních vod
ČSN – Česká technická norma
ČSOP – Český svaz ochránců přírody
ČÚOP – Český ústav ochrany přírody
ČÚZK – Český ústav zeměměřičský a katastrální
DP – dobývací prostor
EIA – Environmental Impact Assessment (posouzení vlivu na životní prostředí)
EO – ekvivalentní obyvatel
EU – Evropská unie
EVL – evropsky významná lokalita
GIS – geografický informační systém
CHKO – chráněná krajinná oblast
CHLÚ – chráněné ložiskové území
CHOPAV – chráněná oblast přirozené akumulace vod
IP – inventarizační průzkum
IUCN – International Union for Conservation of Nature (Světový svaz ochrany přírody)
JČE – Jihočeská energetika
JZD – jednotné zemědělské družstvo
k.ú. – katastrální území
KPÚ – komplexní pozemkové úpravy
LČR – Lesy České republiky
LHC – lesní hospodářský celek
LHO – lesní hospodářská osnova
LHP – lesní hospodářský plán
LPF – lesní půdní fond
LPIS – Land parcel identification system (systém pro identifikaci zemědělských pozemků)
LS – lesní správa
LVS – lesní vegetační stupeň
MK ČSR – ministerstvo kultury České socialistické republiky
MO ČRS – místní organizace Českého rybářského svazu
MŠVU – Ministerstvo školství, věd a umění
MVE – malá vodní elektrárna
MZD – meliorační a zpevňující dřeviny
MZe – ministerstvo zemědělství
MZCHÚ – maloplošné zvláště chráněné území
MŽP ČR – ministerstvo životního prostředí České republiky
NDOP – Nálezová databáze ochrany přírody
NPP – národní přírodní památka
NPR – národní přírodní rezervace
NRBK – nadregionální biokoridor
NS – naučná stezka
ONV – okresní národní výbor
OPK – ochrana přírody a krajiny
OPRL – oblastní plán rozvoje lesů
PLO – přírodní lesní oblast
PP – přírodní památka
PPK – Program péče o krajinu
PR – přírodní rezervace
PřF JČU – přírodovědecká fakulta Jihočeské univerzity
PřF UK – přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy

PUPFL – pozemky určené k plnění funkcí lesa
SCHKO – správa chráněné krajinné oblasti
SLT – soubor lesních typů
STL – středotlaký plynovod
TKO – tuhý komunální odpad
TTP – trvalé travní porosty
UNESCO – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (Organizace pro výchovu, vědu a kulturu)
ÚPD – územně plánovací dokumentace
ÚPO – územní plán obce
ÚSES – územní systém ekologické stability
VN – vysoké napětí
VOC – těkavé organické látky
VS – vegetační stupeň
VS JČ – Vodárenská soustava Jižní Čechy
VŠZ – Vysoká škola zemědělská
VTU – vysokotlaký plynovod
VÚ – vojenský újezd
VVN – velmi vysoké napětí
ZD – zemědělské družstvo
ZCHD – zvláště chráněný druh
ZCHÚ – zvláště chráněné území
ZO ČSOP – základní organizace Českého svazu ochránců přírody
ZPF – zemědělský půdní fond
ZÚR – Zásady územního rozvoje

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR

**Rozbory
Chráněné krajinné oblasti
Blanský les**

k 30. 6. 2016

PŘÍLOHY

Příloha č. 1
Zřizovací výnos CHKO Blanský les

197/1989 Sb.

VYHLÁŠKA
ministerstva kultury České socialistické republiky

ze dne 8. prosince 1989

o zřízení chráněné krajinné oblasti Blanský les

Ministerstvo kultury České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 8 odst. 2 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody (dále jen "zákon"):

§ 1

Úvodní ustanovení

Území vymezené v příloze 1 této vyhlášky se prohlašuje za chráněnou krajinnou oblast Blanský les (dále jen "oblast").

§ 2

Poslání oblasti

(1) Posláním oblasti je ochrana a postupná obnova hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejich typických znaků a vytvoření a rozvíjení ekologicky optimálního systému všestranného využívání krajiny a jejich přírodních zdrojů.

(2) K typickým znakům oblasti náleží zejména její povrchové utváření včetně vodních ploch a toků, její vegetační kryt a volně žijící živočišstvo, rozvržení a využití lesního a zemědělského půdního fondu a ve vztahu k ní také rozmístění a urbanistická skladba sídlišť a místní zástavba lidového rázu.

§ 3

Členění oblasti do zón

(1) Metody a způsoby ochrany a využívání krajiny a jejich přírodních zdrojů jsou diferencovány podle rozdělení oblasti do třech zón vymezených s ohledem na přírodní hodnoty.

(2) Vymezení jednotlivých zón je stanoveno v mapě, která tvoří přílohu 2 této vyhlášky.

1)

Obrázek 197-89.PCX

§ 4

Orgány a organizace, které působí na území oblasti, jakož i občané, kteří mají v oblasti pobyt nebo se v ní nacházejí, jsou povinni chránit její přírodu a přírodní hodnoty a dodržovat určené podmínky ochrany oblasti

§ 5

(1) Na celém území je zakázáno:

- a) ničit přírodu nebo jí poškozovat,
- b) ukládat odpady nebo odpady mimo místa k tomu určená,
- c) tábořit, parkovat s motorovými vozidly a obytnými přívěsy a rozdělovat ohně mimo vyhrazená místa,
- d) provádět horolezeckou činnost nebo výcvik vysokohorské turistiky mimo místa vyhrazená ministerstvem kultury ČSR (dále jen "ministerstvo"),
- e) při výkonu práva myslivosti používat otrávených návnad.

(2) V zóně I a II je zakázáno zavádět nepůvodní druhy rostlin a živočichů.

(3) Jen po projednání s příslušným okresním orgánem státní ochrany přírody lze na území oblasti:

- a) pořádat veřejné, sportovní nebo jiné hromadné akce mimo intravilány obcí,

b) rozšiřovat a upravovat síť turistických cest,

c) stanovit plány chovu a lovu zvěře, jakostních tříd honiteb, únosných stavů zvěře s výjimkou vybraných honiteb ministerstva lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu ČR a podmínky rybníčního hospodářství.

§ 6

Řízení územního rozvoje a stavební činnost

(1) Územní rozvoj v oblasti je řízen na základě schválené územně plánovací dokumentace, zejména územního plánu velkého územního celku. Územní plán velkého územního celku vymezuje ve směrnici pro uspořádání území odstupňovanou intenzitu ochrany přírody v jednotlivých zónách podle oborového dokumentu. 2)

(2) Investoři a projektanti staveb na území oblasti musí dbát toho, aby architektonická řešení nových staveb nebo změn staveb navazovalo na charakter oblasti z hlediska estetického i ekologického začlenění staveb do krajiny.

(3) Při zpracování návrhů na umístění staveb pro průmysl, zemědělství, lesní hospodářství, skladování, těžební práce, staveb pro dopravu, rozvod energií, vodní hospodářství, rekreačních a sportovních zařízení a pro stanovení dobývacích prostorů jsou organizace povinny navrhnout a zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska přírody v oblasti celospolečensky nejvýhodnější. Vyhodnocují přitom předpokládané zásahy na území oblasti ve vztahu k poslání a k předpokládaným následkům pro přírodní a krajinné hodnoty oblasti, a to ve srovnání s jiným možným řešením.

(4) V zóně I je zakázáno umístování a povolování nových staveb a změny ve využití území. 3)

(5) V zóně II je zakázáno umístování staveb a změny ve využití území mimo zastavěná území.

(6) V zóně III je nutné stavební činnosti sladit s posláním a zájmy oblasti. 4)

§ 7

Geologické práce a využití nerostného bohatství

(1) Geologické práce, hornická činnost a činnost prováděná hornickým způsobem v oblasti se provádí podle zvláštních předpisů 5) tak, aby racionální využívání nerostného bohatství bylo v souladu s posláním oblasti a podmínkami ochrany stanovenými touto vyhláškou.

(2) Geologické práce v oblasti nesmí narušit ve větší míře vegetační kryt a půdní pokryv, zejména nesmí být zasahováno do cenných lesních porostů a do biotopů chráněných a ohrožených druhů rostlin a živočichů.

(3) Hornická činnost prováděná hornickým způsobem v oblasti nesmí narušit typický reliéf krajiny, její vodní režim a geomorfologické útvary a ve větší míře ani ostatní živé a neživé složky přírody.

§ 8

Lesní hospodářství

(1) Lesní hospodářství v oblasti se provádí podle lesních hospodářských plánů zpracovaných v souladu s posláním oblasti, přičemž se přihlíží k rozdílnému využití jednotlivých zón.

(2) Lesní porosty v zóně I a vybrané porosty v zóně II a III lze vyhlásit za lesy zvláštního určení, 6) pokud svým charakterem nesplňují kritéria pro vyhlášení za lesy ochranné. V těchto prostorech se hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu v samostatných hospodářských souborech způsobem maloplošné pasečným nebo výběrným, přičemž se v zájmu ochrany genofondu prodlužuje doba obmětní a délka obnovní doby. Při obnově těchto prostorů je nutno zajistit přirozenou skladbu dřevin a využívání přirozené obnovy lesa.

(3) V zóně I je zakázáno používat pesticidy, průmyslová hnojiva a skladovat chemické přípravky jakéhokoliv druhu s výjimkou mimořádných okolností a nepředvídaných škod v lesích, kdy je nutno činit potřebná opatření. 7)

(4) V zóně II a III, mimo lesy vyhlášené za lesy zvláštního určení nebo za lesy ochranné, se hospodaří podle schválených hospodářských plánů, při jejichž zpracování se zohledňují požadavky státní ochrany přírody.

(5) O výjimkách podle § 6 odst. 5 a 6 pro stavbu lesních cest rozhoduje ministerstvo souhrnně na základě Generelu lesní dopravní sítě. Generel lesní dopravní sítě, který tvoří součást lesního hospodářského plánu, nelze bez udělení výjimky schválit. 8)

§ 9

Zemědělské hospodaření, myslivost a rybářství

(1) Zemědělské hospodaření v oblasti se provádí v rámci právních předpisů pro ochranu zemědělského půdního fondu a o rostlinné a živočišné výrobě tak, aby byly zachovány zásady stanovené touto vyhláškou a zajištěna ekologicky optimalizovaná úroveň zemědělské výroby.

(2) V zóně I je

- a) při zemědělském hospodaření zakázáno 1 měnit současné skladby a plochy kultur,
2 měnit stávající vodní režim,
3 hnojit průmyslovými hnojivy, aplikovat kejdu, silážní šťávy a ostatní tekuté odpady,
4 používat pesticidy
5 odstraňovat stromy a keře rostoucí mimo les;

b) při výkonu práva myslivosti zakázáno zavádění intenzivních chovů zvěře.

(3) V zóně II je

- a) při zemědělském hospodaření nutno vycházet z těchto zásad: 1 velikost pozemkových bloků přizpůsobit konkrétním podmínkám z hlediska ohrožení erozí,
2 navrhovat a budovat stavby zemědělské výroby pouze v zastavěném území sídel, v případě živočišné výroby navrhovat a budovat stavby odpovídající úživnosti území, přírodním a ekologickým podmínkám. Stavby musí být začleněny do prostředí vhodným architektonickým a objemovým řešením i esteticky působící zelení,
3 udržovat ekologicky únosný přísun živin, zejména dusíku,
4 omezovat úpravy vodního režimu s ohledem na ekologické zájmy oblasti,
5 chránit stromy a keře rostoucí mimo les s výjimkou náletových porostů na plochách zemědělských půd,

b) při výkonu práva myslivosti zakázáno zavádění intenzivních chovů zvěře.

(4) V zóně III

- a) lze zemědělsky hospodařit při dodržování těchto zásad: 1 vytvářet pozemkové bloky s přihlédnutím ke konfiguraci terénu a s ohledem na ochranu zemědělského půdního fondu proti erozi, zachovávat a udržovat, případně obnovovat ochranná protierozní opatření (např. terasy, větrolamy, břehové porosty apod.),
2 navrhovat a budovat stavby pro živočišnou výrobu kapacitně odpovídající úživnosti území, přírodním a ekonomickým podmínkám, přitom preferovat ustájení na podestýlce,
3 udržovat ekologicky únosný režim přísunu živin, zejména dusíku,
4 používat pesticidů jen v případech hrozícího nebezpečí přemnožení škůdců a kalamit a nikoliv jako náhradu za vhodnější ekologické postupy,
5 zabezpečovat ochranu stromů a keřů rostoucích mimo les, přitom za stromy výjimečně pokácené (mimo náletové porosty na zemědělské půdě) je žádoucí zajistit účelnou náhradní výstavbu,

b) výkon práva myslivosti není omezen.

§ 10

Výzkum v oblasti

V zóně I může provádět nebo organizovat výzkum pouze Státní ústav památkové péče a ochrany přírody a výzkumné ústavy lesnické a ústavy pro hospodářskou úpravu lesů, které jsou však povinny započítí výzkumu předem oznámit Státnímu ústavu památkové péče a ochrany přírody a po ukončení výzkumu mu předat zprávu o jeho výsledcích.

§ 11

Správa oblasti

Odbornou správu oblasti zajišťuje Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody spravované Jihočeským krajským národním výborem v Českých Budějovicích, který v dohodě s ministerstvem činí organizační opatření k zajištění odborné správy oblasti.

§ 12

Závěrečná ustanovení

(1) Předpisy, které upravují jiné způsoby ochrany území nebo objektů nacházejících se uvnitř oblasti, zůstávají nedotčeny. 9)

(2) Ložiska nerostných surovin lze těžit v oblasti v rámci dobývacích prostorů stanovených před účinností této vyhlášky podle stávajících předpisů. 5)

(3) Na sídelní útvary, jejichž zastavěným územím prochází hranice oblasti, se hledí, jakoby celé ležely v oblasti s výjimkou intravilánu města Český Krumlov.

(4) Vlastnická práva a jiné majetkové vztahy k nemovitostem ležícím v oblasti nejsou jejím zřízením dotčeny.

(5) Mapy, v nichž je zakresleno území oblasti a její rozčlenění do zón, jsou uloženy u ministerstva, u Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, u Jihočeského

krajského národního výboru v Českých Budějovicích, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Českých Budějovicích, u okresních národních výborů v Českých Budějovicích, v Českém Krumlově a v Prachaticích.

(6) Výjimku z ustanovení § 5 odst. 1 a 2, § 6 odst. 4 a 5, § 7, § 8, § 9 odst. 2 a odst. 3 písm. b) a § 10 této vyhlášky může udělit ministerstvo. 8)

(7) Na státní přírodní rezervace a chráněné přírodní výtvoř vyhlášené na území oblasti podle zákona se tato vyhláška nevztahuje.

(8) Dotčeným orgánem státní ochrany přírody je při řízeních podle zvláštních předpisů 10) příslušný okresní orgán státní ochrany přírody.

§ 13

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1990.

Ministr:

Prof. PhDr. Lukeš DrSc. v. r.

Příl. 1

vyhlášky č. 197/1989 Sb.

Popis hranice oblasti Blanský les

1 Hranice oblasti Blanský les je vedena po veřejných komunikacích nebo jiných zřetelných a v terénu i v mapách identifikovatelných liniích.

2 Průběh hranice je následující: Z obce Chvalšiny po silnici směrem severozápadním kolem Střemil do Smědče, odtud po cestě přes Smědeček a Třešňový Újezdec do Votic, dále po silnici směrem severním na křižovatku na silnici Lhenice - Záboří. Od křižovatky směrem východním kolem Dobčic do Lipanovic, Holašovic, Jankova, Čakovce, Kvítkovic a Habří. Z Habří po cestě kolem samoty Vobr a dále do Slavče, odtud po silnici jižním směrem k silnici České Budějovice - Křemže. Zde přechází hranice oblasti na hranice okresu, která je zároveň katastrální hranicí mezi k.ú. Vrábče a k.ú. Křemže a přibližně sleduje tok potoka Němá Struha k Vltavě. Středem řečiště Vltavy proti proudu prochází hranice do obce Rájov, kde přechází na silniční most přes Vltavu a po silnici č. 159 vede k železniční zastávce Domoradice. Zde přechází trať a po trati směrem jihozápadním vede k silničnímu nadjezdu u Dobrkovic, odtud po silnici do Chvalšín.

Rozloha oblasti činí 21 235 ha.

Příl. 2

MAPKA CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI BLANSKÝ LES

Obrázek 197-89.PCX

1) Vymezení zón vychází z oborového dokumentu zpracovaného podle metodického návodu pro zpracování územně plánovací dokumentace velkoplošných chráněných území vydaného společně ministerstvem kultury ČR č.j. 6681/80-VI/2 a ministerstvem výstavby a techniky ČR č.j. 5715/264/31/81 - prosinec 1980.

2) Metodický návod pro zpracování územně plánovací dokumentace velkoplošných chráněných území vydaný společně ministerstvem kultury č.j. 6681/80-VI/2 a ministerstvem výstavby a techniky ČR č.j. 5715/264/31/81 - prosinec 1980.

3) § 126 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.

4) § 126 zákona č. 50/1976 Sb.

5) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Zákon ČNR č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě.

Zákon ČNR č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu.

6) § 1 odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 13/1978 Sb., o kategorizaci lesů, způsobech hospodaření a lesním hospodářském plánování.

7) § 21 zákona ČNR č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství.

8) § 11 odst. 2 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, ve znění pozdějších předpisů.

9) Např. zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), zákon ČNR č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

10) Např. zákon č. 50/1976 Sb., zákon č. 138/1973 Sb.

Přehled obcí (19), sídel (50) a katastrálních území (40) zasahujících do CHKO Blanský les

Obec s rozšířenou působností	Obec	Katastrální území
Český Krumlov	Brloh (sídla Brloh, Janské Údolí, Jaronín, Kovářov, Kuklov, Rojšín, Rychtářov, Sedm Chalup)	Brloh pod Kletí
		Janské Údolí
		Janské Údolí - Kovářov
		Jaronín
		Jaronín - Kuklov
		Rojšín
	Český Krumlov (sídla Český Krumlov, Domoradice, Vyšný)	Český Krumlov, část
		Kladné - Dobrkovice, část
		Přísečná - Domoradice, část
		Vyšný
	Holubov (sídla Holubov, Krásetín, Třísov)	Holubov
		Třísov
	Chvalšiny (sídla Chvalšiny, Borová, Borovští Uhlíři, Červený Dvůr, Hejdlov)	Borová u Chvalšín
		Chvalšiny, část
		Střemily, část
	Kájov (obec mimo CHKO, sídla Křenov, Lazec)	Kladné, část
Křenov u Kájova, část		
Křemže (sídla Bohouškovice, Chlum, Chlumeček, Chmelná, Křemže, Lhotka, Loučej, Mříč, Stupná, Vinná)	Chlum u Křemže	
	Křemže	
Nová Ves (sídla České Chalupy, Nová Ves)	Nová Ves u Brloha	
Přísečná (sídla Přísečná)	Přísečná, část	
Srnín (sídla Srnín)	Srnín	
Zlatá Koruna (sídla Plešovice, Zlatá Koruna)	Zlatá Koruna, část	
	Plešovice	
	Rájov, část	
České Budějovice	Čakov (obec mimo CHKO, sídla Čakovec)	Čakovec, část
	Lipí (obec i sídla mimo CHKO)	Lipí, část
	Habří (sídla Habří)	Habří u Lipí, část
	Kvítkovice (sídla Kvítkovice)	Kvítkovice u Lipí, část

	Vrábče (obec mimo CHKO, sídla Slavče)	Slavče, část
	Jankov (sídla Holašovice, Jankov)	Holašovice, část
		Jankov u Českých Budějovic, část
	Záboří (obec mimo CHKO, sídla Dobčice, Lipanovice)	Lipanovice, část
Záboří u Českých Budějovic, část		
Prachatice	Ktiš (obec mimo CHKO, sídla Smědeč, Smědeček)	Dobročkov, část
		Smědeč, část
	Lhenice (obec mimo CHKO, sídla Horní Chrášťany, Třešňový Újezdec, Vodice)	Dolní Chrášťany, část
		Horní Chrášťany, část
		Třešňový Újezdec, část
		Vodice u Lhenic, část

Předpis o zřízení EVL Blanský les

Nařízení vlády č. 132/2005 Sb.

Evropsky významná lokalita Blanský les

Kód lokality: CZ0314124

Biogeografická oblast: kontinentální

Rozloha lokality: 22240,7473 ha

Navrhovaná kategorie zvláště chráněného území: CHKO/PP

Typy přírodních stanovišť (symbol * označuje prioritní typy přírodních stanovišť):

- 3260 - Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*
- 6190 - Panonské skalní trávníky (*Stipo-Festucetalia pallentis*)
- 6210 - Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (*Festuco-Brometalia*)
- 6210* - Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnatých podložích (*Festuco-Brometalia*), význačná naleziště vstavačovitých
- 6410 - Bezkolencové louky na vápnatých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (*Molinion caeruleae*)
- 6510 - Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*)
- 8220 - Chasmo fytická vegetace silikátových skalnatých svahů
- 9110 - Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*
- 9130 - Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*
- 9170 - Dubohabřiny asociace *Galio-Carpinetum*
- 9180* - Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklích
- 9110* - Eurosibijské stepní doubravy

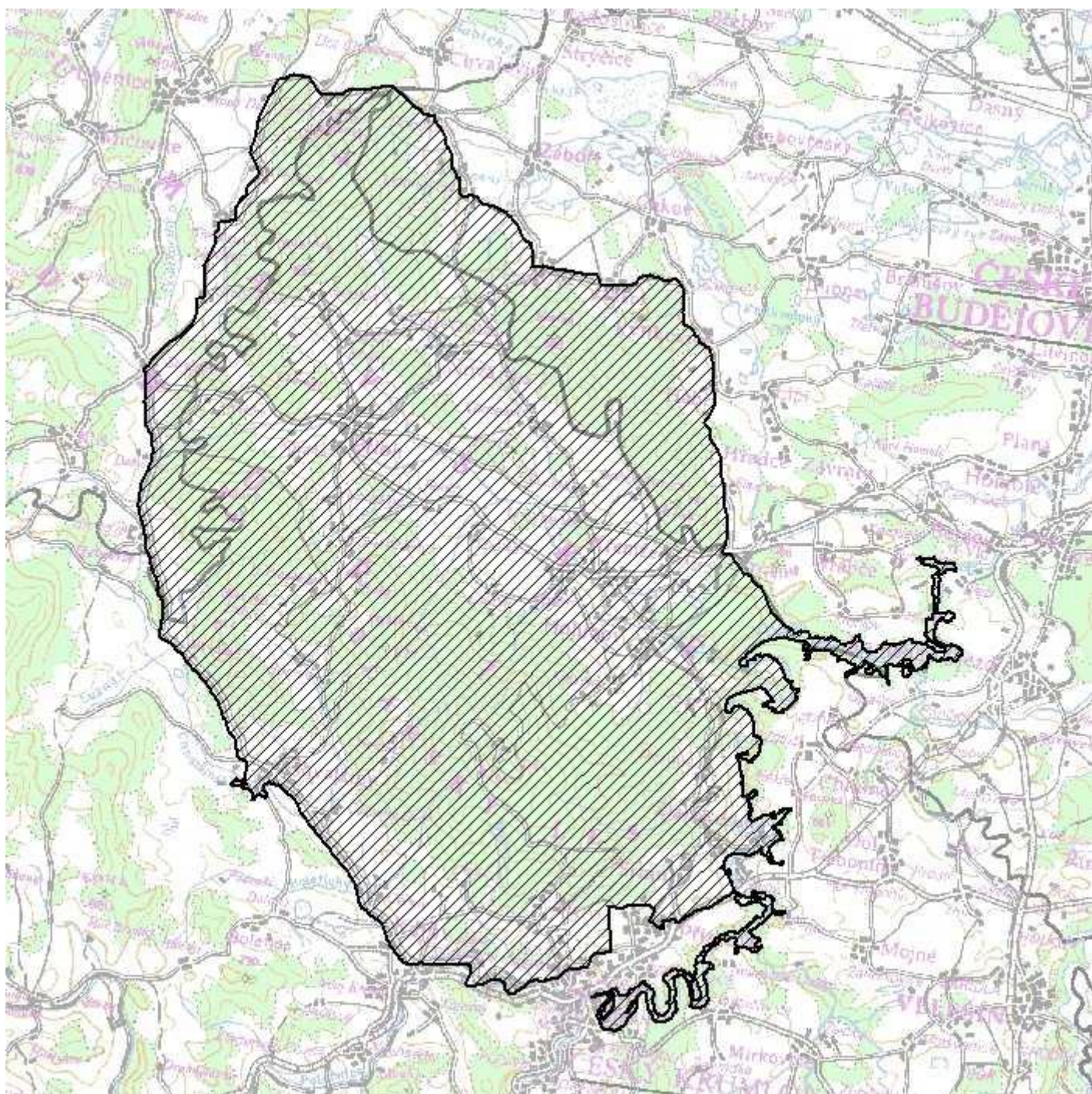
Druhy (symbol * označuje prioritní druhy):

- přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria* *)
- vranka obecná (*Cottus gobio*)
- hořeček český (*Gentianella bohemica* *)
- mihule potoční (*Lampetra planeri*)
- rys ostrovid (*Lynx lynx*)
- netopýr velký (*Myotis myotis*)
- vrkoč útlý (*Vertigo angustior*)

Kraj: Jihočeský kraj

Katastrální území: Borová u Chvalšín, Boršov nad Vltavou, Brloh pod Kletí, Čakovec, Český Krumlov, Dobročkov, Dolní Chrášťany, Habří u Lipí, Holašovice, Holubov, Horní Chrášťany, Chabičovice, Chlum u Křemže, Chvalšiny, Jankov u Českých Budějovic, Janské Údolí, Janské Údolí-Kovářov, Jaronín, Jaronín-Kuklov, Kamenný Újezd, Kladné, Kladné-Dobrkovice, Křemže, Křenov u Kájova, Kvítkovice u Lipí, Lipanovice, Lipí, Nová Ves u Brloha, Opalice, Plešovice, Přisečná, Přisečná-Domoradice, Rájov, Rájov-Černice, Rojšín, Slavče, Smědeč, Smín, Střemily, Štětkře, Třešňový Újezdec, Třisov, Vodice u Lhenic, Vrábče, Vyšný, Záboří u Českých Budějovic, Zahorčice u Vrábče, Záluží nad Vltavou, Zlatá Koruna

Mapa lokality CZ0314124:

©AOPK ČR; vytvořeno: 12.4.2005

Charakteristika EVL

Blanský les

Kód lokality: CZ0314124

Rozloha: 22240.7473 ha

Navrhovaná kategorie ochrany: CHKO chráněná krajinná oblast, PP přírodní památka

Nadmořská výška: 402-1084 m n. m.

Poloha:

Rozsáhlé území severně od Českého Krumlova. Zahrnuje celou CHKO Blanský les a navazující údolí řeky Vltavy v úseku mezi Českým Krumlovem a Boršovem nad Vltavou.

Ekotop:

Geologie: Oblast je tvořena horninami moldanubika, především prekambriického stáří a variskými hlubinnými vyvřelinami. Granulitový masiv Blanského lesa je ploše uložená čočka oválného tvaru tvořená převážně slídnatým granulitem. V centrální části se vyskytují hadce, v okolí Křemže jsou terciérní zvětraliny s ložisky niklu. Jih a jihovýchod území je tvořen horninami tzv. pestré českokrumlovské série – mozaika krystalických vápenců, amfibolitů, grafitických hornin a erlánů. Severovýchodní okraj zasahuje do Českokobudějovické pánve, která je v této části vyplněna miocénními sedimenty.

Geomorfologie: Lokalita Blanský les patří do celku Šumavské podhůří, podcelku Prachatická hornatina, která je tvořena územními okrsky Blanský les a Křemžská kotlina, okrajově do lokality zasahují Lhenická brázda na západě a Chvalšinská kotlina na jihozápadě. Malá část území na severozápadě patří k podcelku Bavorovská vrchovina (okrsek Netolická pahorkatina).

Reliéf: Masiv Blanského lesa je tvořen dvěma výraznými hřbety šumavského (SZ-JV) směru. Má charakter ploché hornatiny, nejvyšší nadmořské výšky dosahuje vrcholem Kleti (1084 m). Četné tvary mezoreliéfu jsou dokladem intenzivního zvětrávání v periglaciálních podmínkách – balvanité sutě, kamenná moře, mrazové sruby, skalní věže. V centrální části oblasti se rozprostírá Křemžská kotlina. Její osu tvoří Křemžský potok vlévající se pod zříceninou hradu Dívčí Kámen do Vltavy. Údolí Vltavy a jejích bočních přítoků je velmi členité, místy až kaňonovitého rázu. Svahy mají různou orientaci a sklon a dosahují výšky až 100 m. Vyskytují se zde rozsáhlé skalní útvary, suťové svahy a vzácně i blokové sutě. Nejnižším bodem území je Vltava nad Boršovem nad Vltavou (400 m n. m.).

Pedologie: Převládají kambizemě, v nejvyšších polohách kambizemní podzoly, v údolích hydromorfní půdy. Na vápencích jsou vytvořeny kambizemní rendziny, na skalnatých svazích v údolí Vltavy a v okolí mrazových srubů rankery a litozemě.

Podnebí: Průměrné roční teploty se v území pohybují zhruba od 7,5 do 5° C, jen na vrcholu Kleti jsou slabě pod 5° C. Roční úhrn srážek na Kleti je pouze 720 mm a v Křemžské kotlině 560 mm. Celkově lze podnebí Blanského lesa charakterizovat jako relativně teplejší a sušší než by odpovídalo normálům v těchto nadmořských výškách. Je to způsobeno zejména závětrnou polohou za šumavským hřebenem.

Krajinná charakteristika: Blanský les je dobře zachovaný krajinný celek s vyváženým přírodním prostředím bez vážnějších negativních vlivů lidské činnosti, s rozsáhlými plochami přírodě blízkých lesních společenstev a pestrou mozaikou nelesních biotopů v závislosti na pestrosti podloží.

Biota:

Lesy pokrývají přibližně 56 % území, podíl listnáčů je 27 %. Nejvýznamnější jsou smíšené podhorské květnaté a acidofilní bučiny s roztroušeným až hojným výskytem jedle bělokoré, místy s příměsí javorů, lip, jilmu horského a smrku ztepilého. Převažující jednotkou jsou kostřavové bučiny (asociace *Festuco altissimae-Fagetum*), vzácněji se vyskytují kyčelnicové bučiny asociace *Dentario enneaphylli-Fagetum* (L5.1). Na chudších stanovištích rostou acidofilní bikové bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, ve vrcholových partiích Kleti se zachovaly fragmenty smrkových bučin (*Calamagrostio villosae-Fagetum*) - L5.4. V severozápadní části území a v údolí Vltavy je významný výskyt suťových lesů svazu *Tilio-Acerion* (L4), zastoupených asociacemi *Lunario-Aceretum*, *Mercuriali-Fraxinetum*, *Aceri-Carpinetum* a *Arunco-Aceretum*. Ze vzácných druhů suťových lesů lze uvést např. oměj vlčí mor (*Aconitum lycoctonum*), měsíčnici vytrvalou (*Lunaria rediviva*) a kapradinu laločnatou (*Polystichum aculeatum*). V Křemžské kotlině rostou na hadcovém podloží typicky vyvinuté hadcové bory (*Asplenio cuneifolii-Pinetum*) - L8.1, s charakteristickými rostlinnými druhy, např. sleziníkem hadcovým (*Asplenium cuneifolium*) a hvozdíkem kartouzkem hadcovým (*Dianthus carthusianorum* subsp.

capillifrons). K plošně méně zastoupeným společenstvům patří doubravy (svaz *Quercion petraeae*, L6.4, L6.5), vyskytující se nad kolmými svahy Vltavy s jižní expozicí, drobné toky doprovází jasanovo-olšové luhy (podsvaz *Alnenion glutinoso-incanae* – např. horní tok Křemžského potoka, L2.2A,B). V členitém kařonu Vltavy se nachází kromě pestré mozaiky lesních společenstev (bučiny, doubravy, suťové lesy, reliktní bory, jedliny) místy i skalní výchozy se štěrbínovou vegetací silikátových a vápnitých skal a drolin (svaz *Asplenion septentrionalis*, S1.2 a svaz *Potentillion caulescentis*, S1.1) s tařící skalní Arduinovou (*Aurinia saxatilis* subsp. *arduini*), vzácný je výskyt kapradinky skalní (*Woodsia ilvensis*).

Nelesní biotopy jsou reprezentovány především mezofilními ovsíkovými loukami (svaz *Arrhenatherion elatioris*, T1.1), vlhkými pcháčovými loukami (svaz *Calthion palustris*, T1.5) a společenstvem vysokobylinných tužebníkových lad (podsvaz *Filipendulenion*, T1.6). Na extensivně obhospodařovaných loukách jsou vyvinuty střídavě vlhké bezkolencové louky (svaz *Molinion caeruleae*, T1.9). Po celém území jsou roztroušeny smilkové (svaz *Violion caninae*, T2.3) a acidofilní suché trávníky (svaz *Koelerio-Phleion phleoidis*, T3.5) chudých nebo málo produktivních půd na současných popř. bývalých pastvinách nebo jednorokně sečených loukách.

Významným typem nelesní vegetace koncentrované na vápencové vložky jsou širokolisté suché trávníky (svaz *Bromion erecti*, T3.4), nejvýrazněji vyvinuté jsou v NPR Vyšenské kopce u Českého Krumlova. Tento typ vegetace hostí velké množství světlomilných, teplomilných, vápnomilných a hájových druhů. Rostou zde například hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), vousatka prstnatá (*Bothriochloa ischaemum*), ostřice Micheliova (*Carex michelii*) a dominující bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*). Často navazující vegetací jsou křovinná společenstva (svaz *Berberidion*, K3) s dominantní lískou obecnou (*Corylus avellana*) a hojnými dalšími druhy křovin – trnkou obecnou (*Prunus spinosa*), dříšťálem obecným (*Berberis vulgaris*), brslenem evropským (*Euonymus europaea*), řešetlákem počistivým (*Rhamnus cathartica*) ad. V bylinném patře převládají hájové druhy: černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*) atd.

Vodní společenstva (svaz *Batrachion fluitantis*, V4A) s lakušníkem vodním (*Batrachium aquatile*) a stolístkem střídavokvětým (*Myriophyllum alterniflorum*) se nacházejí v řečišti Vltavy. Na rybnících se vyskytují porosty okřeheků (svaz *Lemnion minoris*) a na jejich okrajích mokřadní společenstva s porosty rákosin a vysokých ostřic (svaz *Phragmition communis*, M1.1 a svaz *Magnocaricion elatae*, M1.7).

Hořeček český (*Gentianella praecox* subsp. *bohemica*) se vyskytuje na jediné lokalitě, přiléhající k severnímu kraji NPR Vyšenské kopce u obce Vyšný.

V lokalitě Blanský les bylo zaznamenáno přibližně 52 druhů savců, 115 druhů ptáků, 6 druhů plazů, 10–12 druhů obojživelníků, 19 druhů ryb a kruhoústých. Naprostou většinu fauny představují bezobratlí.

Charakteristická je lesní fauna, především přírodě blízkých souvislých bukových lesních porostů, ale i smíšených porostů vyšších poloh, kde se vyskytují rys ostrovid (*Lynx lynx*), čáp černý (*Ciconia nigra*), holub doupňák (*Columba oenas*), jeřábek lesní (*Bonasia bonasia*), sýc rousný (*Aegolius funereus*), výr velký (*Bubo bubo*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*), včelojed lesní (*Pernis apivorus*), datel černý (*Dryopopus martius*), lejsek malý (*Ficedula parva*). Z bezobratlých zde žije celá řada druhů hmyzu, pavouků a měkkýšů.

Mimořádně pestrou faunu najdeme na výchozech vápenců, kde žijí nejcennější stepní, xerofilní a xeromontánní společenstva živočichů, popř. dealpinské druhy. Významné jsou druhy motýlů jako např. soumračník západní (*Pyrgus trebevicensis*), bělásek hrachorový (*Leptidea sinapis*), modrásek hnědoskvrnný (*Polyommatus daphnis*), perleťovec prostřední (*Argynnis adippe*), okáč kluběnkový (*Erebia aethiops*), zelenáček *Adscita geryon*, sedm druhů vřetenušek a přástevník kostivalový (*Callimorpha quadripunctaria*). Mimořádná je i fauna brouků a blanokřídilých – skupina žahadloví (*Acaluata*) s 225 druhy, ploštic se 70 druhy a měkkýšů [např. drobníčka válcovitá (*Truncatellina cylindrica*), bezočka šídlovitá (*Cecilioides acicula*), zrnovka mechová (*Pupilla muscorum*) a oblovka drobná (*Cochlicopa stata*)].

Fauna potoků, rybníků, mokřadů a niv není na území Blanského lesa dominantní, ale představuje významný podíl biodiverzity. Vyskytují se zde např. vydra říční (*Lutra lutra*), chřástal vodní (*Rallus aquaticus*), čáp bílý (*Ciconia ciconia*), moták pochop (*Circus aeruginosus*), ledňáček říční (*Alcedo atthis*), slavík modráček (*Luscinia svecica*), čolek velký (*Triturus cristatus*), kuňka obecná (*Bombina bombina*), modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*) a vrkoč útlý (*Vertigo angustior*), jehož populace žijí na vlhkých loukách (např. v rámci PR Dobročkovské hadce v nivě Křemžského potoka). Křemžský i Chvalšinský potok je osídlen také mihulí potoční (*Lampetra planeri*), vrankou obecnou (*Cottus gobio*) a vzácně i střevlí potoční (*Phoxinus phoxinus*). V Křemžském potoce byla v minulosti také zaznamenána menší populace perlorodky říční (*Margaritifera margaritifera*).

Populace netopýra velkého (*Myotis myotis*) - letní kolonie - jsou soustředěny v sídlech (Brloh - kostel, Chvalšiny - kostel). V roce 2005 byl v PR Dívčí Kámen nalezen evropsky významný mech z přílohy II Směrnice o stanovištích dvouhrotec zelený (*Dicranum viride*).

Kvalita a význam:

Nejzachovalejší a nejcennější částí lokality Blanský les jsou listnaté a smíšené přírodě blízké lesní porosty v masívu Kleti, Vysoké Běty, Buglaty a vrchu Bulový (nejcennější porosty jsou dnes součástí MZCHÚ). Mezi zachovalé lesní prostory lze řadit reliktní hadcové bory popřípadě suťové lesy soustředěné na kaňon řeky Vltavy a její přítoky. K významné nelesní vegetaci patří semixerotermní travinobylinná společenstva (svaz *Bromion erecti* a *Koelerio-Phleion phleoidis*), zvláště vyvinutá v NPR Vyšenské kopce, kde hostí celou řadu ohrožených, vzácných a významných druhů např. sasanku lesní (*Anemone sylvestris*), kruštík tmavočervený (*Epipactis atrorubens*), zárazu bílou (*Orobanche alba*). Další významnou vegetací jsou smilkové trávníky (svaz *Violion caninae*), mezofilní luční společenstva (svaz *Arrhenatherion elatioris*) a vegetaci luk s vyšší (nebo kolísající) hladinou podzemní vody (svaz *Calthion palustris*, svaz *Molinion caeruleae*, podsvaz *Filipendulion*).

Pro mihuli potoční je velmi významnou lokalitou Křemžský potok (od Dobročkova po Cvrčkův mlýn nad obcí Brloh, ř.km 15), pro vranku obecnou je nejvýznamnější úsek Chvalšinského potoka na území PP Meandry Chvalšinského potoka, PR Dobročkovské hadce jsou významnou lokalitou druhu *Vertigo angustior*.

Lokality přástevníka kostivalového ležící v rámci lokality Blanský les (zejména Brloh, Dívčí Kámen, Holubovské hadce, Vyšenské kopce) jsou vymezeny jako místa jeho nejsilnějšího výskytu v horním Povltaví. V oblasti se nacházejí dvě lokality (Brloh, Chvalšiny), které jsou sídlem regionálně významných letních kolonií netopýra velkého.

Na území PP Provázková louka a Zámeckého parku Červený dvůr se vyskytují populace motýlů: modráska bahenního (*Maculinea nausithous*) a modráska očkovaného (*Maculinea teleius*). Obě populace se jeví jako velmi perspektivní s možností šíření do okolí.

Zranitelnost:

Významným faktorem ohrožujícím lesní přírodě blízké listnaté nebo smíšené porosty je jejich převádění na jehličnaté kultury a dále vysoké stavy zvěře znemožňující přirozené zmlazení jedle bělokoré. Ohrožení nelesních ploch spočívá především v ukončení obhospodařování a následné degradaci nebo zarůstání lučních porostů náletem dřevin. Zátěží území je rovněž vzrůstající vodácká rekreace na řece Vltavě a turistická aktivita především v okolí vrcholu Kleti a zříceniny hradu Dívčí Kámen. Z hlediska krajinného rázu jsou problematické aktivní lomy (především kamenolom Plešovice) a výstavba nových radiokomunikačních zařízení. V neposlední řadě je zde velmi negativní trend odvodňování zemědělských ale i lesních území.

Management:

Management lokality Blanský les spočívá především v zachování rozsáhlých přírodě blízkých listnatých nebo smíšených lesních porostů, podpory dřevin, které mají současné malé (nebo žádné) zastoupení popř. jejich dosadba. Dále v postupném, převádění smrkových popř. borových monokultur na smíšené nebo listnaté porosty. Podporovat výběrový nebo kotlíkový způsob těžby dřeva s ponecháváním doupných stromů. Na vybraných nelesních biotopech provádět řízenou pastvu, zajišťovat pravidelné kosení a odnámání travní biomasy, odstraňovat expansivní a nepůvodní druhy rostlin. V ochranných pásmech MZCHÚ a na zájmových lokalitách významné entomofauny (např. lokality přástevníka kostivalového a dalších) omezovat používání hnojiv, pesticidů a herbicidů. V co nejvyšší míře zamezovat jakýmkoli zásahům do vodního režimu MZCHÚ a jejich ochranných pásem, neprovádět větší zásahy do dosud neupravovaných vodních toků (ve vztahu k mihuli a vrance obecné).

Možné střety zájmu:

V úvahu připadají hospodářské aktivity související s lesnickou a zemědělskou výrobou. V prvním případě vyvstávají problémy s výsadbou lesních dřevin odpovídající druhovému a procentickému složení lesních porostů v předpokládaném přirozeném stavu a se způsobem jejich obnovy. V druhém případě jsou možné střety zejména s udržení (nebo návratem) extenzivního obhospodařování namísto intenzivního a užívání šetrných přístupů při zemědělské výrobě. Významné střety mohou nastat na místech dnes velmi hojně turisticky navštěvovaných (vrchol Kleti – v sousedství se nachází přírodní rezervace, NPR Vyšenské kopce – příměstský les, PR Dívčí kámen – součástí je hojně navštěvovaná zřícenina hradu atd.). Další možností konfliktu je pokračování a rozšiřování těžby

v kamenolomu Plešovice a v neposlední řadě rozšiřující se výstavba obcí a chatových osad do volné krajiny.

Přírodní stanoviště v zájmu Evropských společenství		Rozloha (ha)	Předmět ochrany
3130	Oligotrofní až mezotrofní stojaté vody nížinného až subalpínského stupně kontinentální a alpínské oblasti a horských poloh a jiných oblastí, s vegetací tříd <i>Littorelletea uniflorae</i> nebo <i>Isoëto-Nanojuncetea</i>	0.4203	
3150	Přirozené eutrofní vodní nádrže s vegetací typu <i>Magnopotamion</i> nebo <i>Hydrocharition</i>	0.4883	
3260	Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů <i>Ranunculion fluitantis</i> a <i>Callitricho-Batrachion</i>	108.202	Ano
4030	Evropská suchá vřesoviště	0.01	
5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých travních	0.234	
6110	Vápnité nebo bazické skalní trávníky (<i>Alyso-Sedion albi</i>)	0.6355	
6190	Panonské skalní trávníky (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	1.6802	Ano
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>), význačná naleziště vstavačovitých - prioritní stanoviště	19.2308	Ano
6230	Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	0.1386	
6410	Bezkolencové louky na vápnitých, rašelinných nebo hlinito-jílovitých půdách (<i>Molinion caeruleae</i>)	21.7156	Ano
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně	6.446	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	72.6259	Ano
8210	Chasmoftytická vegetace vápnitých skalnatých svahů	0.0137	
8220	Chasmoftytická vegetace silikátových skalnatých svahů	3.2089	Ano
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	312.2941	Ano
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	241.4611	Ano
9140	Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (<i>Acer</i>) a šťovíkem horským (<i>Rumex arifolius</i>)	0.0782	
9150	Středoevropské vápencové bučiny (<i>Cephalanthero-Fagion</i>)	2.8696	
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	78.7854	Ano
9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích	73.573	Ano
9190	Staré acidofilní doubravy s dubem letním (<i>Quercus robur</i>) na písčitéch pláních	4.1106	
91E0	Směšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	16.7626	
91I0	Eurosibiřské stepní doubravy	40.794	Ano

Ostatní přírodní biotopy	Rozloha (ha)
K2.1 Vrbové křoviny hlinitých a písčitých náplavů	19.8640
K3 Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	12.4928
L2.2B Potoční a degradované jasanovo-olšové luhy	22.2661
L6.5B Acidofilní teplomilné doubravy bez kručinky chlupaté (<i>Genista pilosa</i>)	28.8696
L7.1 Suché acidofilní doubravy	40.6894
L7.3 Subkontinentální borové doubravy	1.8548
L8.1B Borekontinentální bory bez lišejníků	11.1734
M1.1 Rákosiny eutrofních stojatých vod	0.5436

M1.3	Eutrofní vegetace bahnitých substrátů	0.1475
M1.4	Říční rákosiny	18.4833
M1.5	Pobřežní vegetace potoků	0.0800
M1.7	Vegetace vysokých ostřic	2.7611
R1.4	Lesní prameniště bez tvorby pěnovců	0.1110
S1.3	Vysokostébelné trávničky skalních terássek	0.0629
T1.3	Poháňkové pastviny	0.9784
T1.4	Aluviální psárkové louky	4.4666
T1.5	Vlhké pcháčkové louky	16.8853
T4.2	Mezofilní bylinné lemy	1.2138
V2C	Makrofytní vegetace mělkých stojatých vod - ostatní porosty	0.6385

Druhy v zájmu Evropských společenství, které jsou předmětem ochrany	
4094	hořeček mnohotvarý český (<i>Gentianella bohemica</i>)
1096	mihule potoční (<i>Lampetra planeri</i>)
1324	netopýr velký (<i>Myotis myotis</i>)
1078	přástevník kostivalový (<i>Panaxia quadripunctaria</i>)
1361	rys ostrovid (<i>Lynx lynx</i>)
1163	vranka obecná (<i>Cottus gobio</i>)
1014	vrkoč útlý (<i>Vertigo angustior</i>)

Příloha č. 5

Seznam památných stromů

Kód ÚSOP	Název	Druh	Ks	Vyhlásil	Rok	Katastrální území	Parcela	Obvod (cm)	Výška (m)	Poznámka	Ošetření
103139	Dub u Lipanovic	dub letní	1	MÚ Č.Budějovice	2000	Lipanovice	2291/1	316	21,5	dobry stav, neoznačený, vyhlášený magistrátem Č. Budějovice	
103138	Lípa u Dobčic II	lípa velkolistá	1	MÚ Č.Budějovice	2000	Lipanovice	2294	434	15	redukovaná koruna, objevují se plodnice hub, vyhlášená magistrátem Č. Budějovice	
103092	Cisterciánská lípa	lípa velkolistá	1	SCHKO Blanský les	1994	Zlatá Koruna	277/5	zídka	18	dobry stav	2004 Odstranění suchých větví, odlehčení a konzervační ošetření torza. 2013 Zdravotní řez, odlehčení vybraných větví, mírné snížení koruny, nové zajištění mrtvé skořepiny (náhrada stávajícího popruhu - důkladnější zabezpečení vazbou typu Cobra)
103091	Kláštevní lípa	lípa velkolistá var. cucullata	1	SCHKO Blanský les	1994	Zlatá Koruna	9	506	35	dobry stav	2008 Výkop kabelu NN v OP stromu - do podmínek bylo dáno provedení protlakem. 2014 Kontrolní prohlídka vázání (tři vodiče ocelového lanka, spojene uprostřed ocelovým kruhem). Dále zdravotní řez, zakrácení větví v blízkosti stavby, úprava podchodné výšky a odstranění vyčnívající části plech. stříšky.

103089	Holubovský dub	dub letní	1	SCHKO Blanský les	1994	Holubov	1858/1	474	25,5	po zdravotním řezu, objevují se plodnice hub	2006 Zdravotní řez rozsáhlé koruny s velkým množstvím odumřelých větví. 2011 Výrazná redukce koruny. Byl proveden řez suchých, ale částečně i živých větví stromu.
103086	Lípa u Sedmi chalup	lípa srdčitá	1	SCHKO Blanský les	1994	Jaronín	2382/7	512	22,5	trojkmen, na bázi rozsáhlé poranění, proveden zdravotní řez a mírné snížení koruny	2006 Kromě zdravotního řezu byla mírně odlehčena horní část koruny a mezi dvě hlavní větve bylo instalováno bezpečnostní vázání systémem ARCO 5 t. Pahýl jedné z větví byl zarovnan a překryt epoxidovou stříškou. 2015 V koruně instalováno lanové bezpečnostní vázání, které je napnuté a jeden z kmenových pásů má již malou přírůstovou rezervu. Rozsáhlé poškození vzrostlé spodní hlavní větve nad loukou. Odlehčení a stabilizování trojnásobným lanovým vázáním Cobra plus 4 t.
103063	Bychova lípa (Baisova)	lípa srdčitá	1	SCHKO Blanský les	1994	Janské Údolí	1811	243- 246- 247	24,5- 25-26	trojkmen, dobrý stav	
103062	Vlkanecký dub	dub letní	1	SCHKO Blanský les	1994	Chlum u Křemže	603/6	390	18	mírně prosušující koruna (15 %)	
103057	Hejdlovská lípa	lípa srdčitá	1	SCHKO Blanský les	1994	Chvalšiny	647	364	28,5	dobrý stav	
103056	Kuklovský dub	dub letní	1	SCHKO Blanský les	1994	Jaronín	1225/3	322	23	dobrý stav	2012 Provedení celkového zdravotního řezu stromu, odlehčení několika silnějších větví nad silnicí a soukromou zahradou, úprava tvaru koruny.

103088	Třísovská lípa	lípa srdčitá	1	SCHKO Blanský les	1994	Třísov	627/4	768	36	staré vazby zarostlé, úder blesku 2006 (ošetřeno), ulomena silná větev	<p>2001 Zdravotní řez, ošetření dutin, obnovení stříšky v dolní části kmene, kde se rozdvouje, obnovení vázání;</p> <p>2004 Ošetření odtržené borky na bázi na straně kapličky a na 2 kosterních větvích (zřejmě blesk);</p> <p>2006 Strom místy prosychá a ztrácí vitalitu. V průmětu koruny provedena zálivka 3% roztokem Boraxu;</p> <p>2007 Začištěno a ošetřeno (nátěr Luxolem) rozsáhlé zranění po odlomené kosterní větví. Zkrácení několika dalších větví a celkový bezpečnostní a zdravotní řez. Zrekonstruováno vázání. Staré obruče sejmuty a rozšířeny tak, aby měly dostatečnou rezervu pro přirůstání do dalších let. Po podrobné prohlídce bylo provedeno i odlehčení části koruny zasažené bleskem.</p> <p>2012 Zkrácení větve, zasažené před několika lety bleskem. Instalace jednoduché stříšky v místě řezu. Součástí zásahu je výměna pružných vazeb v horní části koruny – vazby byly vázány na odumřelou část. Nově instalovaná vazba se skládá ze 4 kmenových pásů a 8 t lana Cobra pro zajištění dostatečné nosnosti.</p>
--------	----------------	--------------	---	----------------------	------	--------	-------	-----	----	--	--

												2013 Stabilizační řez koruny v obou polovinách po kolapsu pahýlu jedné z kosterních větví, redukce více poškozené (východní) části koruny o cca 25 %, druhé poloviny o cca 20 %.
103085	Lípa v Jaroníně	lípa velkolistá	1	SCHKO Blanský les	1994	Jaronín	815	622	13	Od r. 1996 torzo, výrazně výškově redukováno, na kosterních větvích mohutné výmladky		1999 Zdravotní řez, asanace řezných ploch, ošetření dutin; 2008 Redukce výmladků na kmeni i kosterních větvích. Většina výmladků, tvořících novou náhradní korunu stromu byla ponechána. 2013 - Další mírná redukce a proveden celkový zdravotní řez. V části koruny nad cestou odstraněny suché větve, a provedena i mírná redukce větví se sníženou vitalitou. U velké dutiny v kmeni zhotovena stříška (při zachování možnosti odvětrávání dutiny). Zásah nebyl prováděn z PPK.
103060	Dobrkovický dub	dub letní	1	SCHKO Blanský les	1994	Kladné-Dobrkovice	851/11	283	21,5	suché větve cca 20 %		
102735	Dub v H. Chrástanech	dub letní	1		1990	Horní Chrástany	476	462	25,5	částečně prosychající koruna (20%)		2010 Mírný lokální ořez větví - kolize s el. vedením.
103059	Chlumečský dub	dub letní	1	SCHKO Blanský les	1994	Křemže	461/1	460	21	po ošetření, dobrý stav		2004 Prořezání suchých větví a zakrácení několika větví v místě přechodu mezi mrtvou a živou dřevní hmotou. Provedení zásahu bylo nezbytné z důvodu bezpečnosti silničního provozu.

103058	Křemžský morušovník	morušovník bílý	1	SCHKO Blanský les	1994	Křemže	66	157/137	9,5	dobry stav, nekolik vetvi mirne proschlých, nekolikanásobné vázání	2000 Ukotvení morušovníku bílého v Křemži. Strom byl opatřen dvěma pásy, kotevními lany a ukotven mimo taras tak, aby nedocházelo k jeho vychylování (na 2 patky do země) borcení tarasu a naklání na vozovku. 2013 Oprava vazby (utržený ocel. napínák), zdrav. řez. Odlehčení čáti koruny a odstranění dyn. vazby, která by byla již nadbytečná.
103055	Kuklwaitská lípa	lípa srdčitá	1	SCHKO Blanský les	1994	Jaronín-Kuklov	1233/2	626	22	dobry stav, po zdravotním řezu a mírném odlehčení	2006 Kromě suchých vetvi byla odstraněna i část zatěžujících kolmých náhradních výhonů. 2013 Provedení zdravotního řezu, v koruně se nacházelo větší množství suchých kosterních vetvi (největší o průměru 30 cm nad kaplí).
105300	Lípa u hájovny v Třísově	lípa srdčitá	1	ONV Český Krumlov	1990	Třísov	698/2	449	27	léta neoznačená,	2012 Lípa je pozůstatkem mohutného dvojáku, část stromu již řadu let chybí, na bázi zůstala rozsáhlá otevřená dutina. Odlehčení nejvíce zatěžujících částí stromu a běžný zdravotní řez.
105302	Lípa mezi Brlohem a Rychtářovem	lípa srdčitá	1	ONV Český Krumlov	1990	Brloh pod Kletí	3938/1	?	?	velmi vitální, neoznačená	2008 Odstraněny nadbytečné výmladky a poškozené větve. U rozštěpené kosterní větve bylo zhotoveno bezpečnostní vázání ARCO 3t.

105107	Lhotecké duby	dub letní	4	SCHKO Blanský les	2006	Chlum u Křemže	656	333- 308- 320- 350	21-18- 20,5- 18,5	dobry stav	
105109	Novoveská alej	dub letní	60	SCHKO Blanský les	2000	Nová Ves		121- 422	13-28	dobry stav, několik stromů mírné prosučání větví	<p>2001 Ošetření části aleje památných stromů (17 ks - podle číselné řady) v aleji na hrázi Podnoveského rybníka, asanace dutin a pahýlů, prořezání prosučajících větví.</p> <p>2002 Ošetření části aleje památných stromů (9 stromů - č. 18,19,21,21,24-28) v dubové aleji na hrázi Podnoveského rybníka, asanace dutin, zdravotní řez, prořezání prosučajících větví a jejich spálení.</p> <p>2003 Zdravotní řez, prořezání prosučajících větví a jejich likvidace, asanace kmenů stromů s čísly 29 - 52.</p> <p>2004 Zdravotní řez, prořezání prosučajících větví a jejich likvidace, asanace kmenů stromů s čísly 54, 56-69.</p> <p>2015 K ošetření vybrány pouze stromy nejvíce ohrožující provozní bezpečnost na hrázi rybníka - bezpečnostní řez. Jedná se o stromy s čísly 17, 6, 32, 8, 36, 39, 11, 12, 41 a 14.</p>

105108	Borovská alej	dub letní	77	SCHKO Blanský les	2002	Borová u Chvalšín		136- 338	13-33	několik poškození bleskem, 3 stromy padlé, nutný ořez	<p>2004 Dub č. 77 zarovnání rány, vydlabání nejvyhnilějších částí a nátěrem bezbarvým luxolem; dub č. 30 - ošetření poranění bleskem;</p> <p>2005 Ošetřeny byly stromy s pořadovými čísly 2, 28, 29, 31, 33, 34, 36, 39, 40, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 52, 53, 54, 55, 56 a 76. Zdravotní řez - prořezání prosychajících větví a jejich likvidace;</p> <p>2007 Odborný zdravotní a bezpečnostní řez 22 stromů (4, 5, 6, 7, 12, 16, 21, 23, 25, 26, 27, 29, 32, 35, 37, 41, 46, 49, 51, 64, 68, 73) za použití lezecké techniky. Byly odřezány veškeré suché a polámané větve, začištěna zranění stromů, případně mírně odlehčena koruna. Stromy č. 29, 35 a 49, které jsou již zcela suché, byly namísto dokonalého odstranění pouze ořezány na torza a ponechány na místě. U stromu č. 23, jehož statickou stabilitu narušuje rozsáhlá trhlina, bylo provedeno výrazné odlehčení koruny a její snížení o cca 5-7 m. Dále zde bylo instalováno předepjaté vázání ocelovým lankem o průměru 10 mm podložené dřevěnými špalky ve výši asi 2-4 m nad úžlabím.</p>
--------	---------------	-----------	----	----------------------	------	----------------------	--	-------------	-------	---	---

Příloha č. 6

Seznam dalších významných stromů

Název	KÚ	Parcela	Obvod (cm)	Poznámka
Dub nad Chlumem u Křemže	Chlum u Křemže	377 381)	470	výborný stav, bez větších defektů a rizik, bez plodnic hub
Lípy mezi Chvalšinami a Č. Dvorem	Chvalšiny	602/1	480 / 370	dvojice lip mezi Chvalšinami, Č. Dvorem, Hejdlovem a Borovou - údolíčko pod lesem vlevo od cesty z Chvalšin na Č. Dvůr
Lípa u Křenova	Křenov u Kájova	151/11	530	rozlámaný vícekmenný uprostřed pastvin
Akát Bohouškovice	Křemže	1710	335	akát u samoty mezi Bohouškoviciemi a Lesákem; výroční strom, vysazený 28.10.1918
Javor mléč "U Javoru" v Kleti	Chlum u Křemže	948/1	412 / 202	javor v lesním porostu psk 317 D 5; ze kmene zbývá již jen cca 4 m vysoká skořepina, dále pokračuje sporá a řídká koruna
Morušovník v klášteře Zlatá Koruna	Zlatá Koruna	278	295 / 190	na severním okraji parčíku před vstupem na nádvoří kláštera Zlatá Koruna
Dřín v klášterní zahradě Zlatá Koruna	Zlatá Koruna	42	132	po levé straně za brankou z klášterního nádvoří, za vstupem do zahrad zlatokorunského kláštera
Lípa na Rychtářově - Honza u kapličky	Brloh pod Kletí	3938/1	370	Soliterní lípa na Rychtářově, uprostřed louky u lokality "Honza u kapličky"
Duby Dobrkovice	Kladné	2064/2	415	Duby u mostku ve Starých Dobrkovicích
Buk pod Vysokou Bětou	Lipanovice	2271/1	325 cm	v lesním porostu 106 e 17, přímo u cesty
Dub u statku v Bohouškovících	Křemže	2047/2		za statkem na SZ okraji Bohouškovíc
Dub u Lipanovic II.	Lipanovice	56/25	430	v remízu JJV od Lipanovic, označený cedulí, ale nevyhlášený
Lípa u Lipanovic	Lipanovice	2291/1	465	J od Lipanovic u cesty, v blízkosti dubu 103 139
Lípa v Krasetíně	Holubov	771/2		u křížku po pravé straně příjezdové cesty k restauraci "U Kuchařů"
Javor klen v Krasetíně	Holubov	802/2		v trojúhelníku křižovatky při příjezdu z Holubova do Krasetína
javor klen v Třisově	Třisov	2252/2	325	po pravé straně komunikace od koupaliště v Třisově dolů na náves
Dub v Mříči	Křemže	638	365	dub letní u statku při průjezdní zkratce od Holubova přes Mříč na ČB
Lípa ve Chvalšinách	Chvalšiny	602/5	316	lípa u kapličky na východním okraji Chvalšin, u polní cesty na Červený Dvůr

Příloha č. 7 Seznam doporučených dřevin pro výsadby na území CHKO Blanský les

Úvod

Předložený seznam představuje doporučená pravidla pro používání okrasných stromů a keřů při výsadbách, které v současnosti nabývají značné intenzity. Blanský les je do jisté míry geograficky velmi zřetelně vymezeným územím, což s sebou přináší několik významných rozdílů oproti okolním oblastem.

Jako obecné pravidlo pro výsadby mimo intravilány obcí (tedy do volné krajiny, např. podél cest, železnic, toků, do lomů za účelem zpevnění svahů apod.), které je nejšetrnější pro přírodu Blanského lesa, lze považovat ponechání těchto míst samovolné sukcesi (tzn. ponechání samovolnému vývoji). Porosty vzniklé takovýmto způsobem jsou mnohem stabilnější ve své existenci a v konečné fázi splňují požadovanou funkci výrazně lépe.

U druhů uvedených v tabulkách by mělo být zaručeno, že se jedná o výsadbový materiál místní (příp. jihočeské) provenience (tzn. semena i vegetativně množený materiál by měly být z území CHKO Blanský les nebo nejbližšího okolí). Velmi nežádoucí je používání dřevin dovezených ze vzdálených území, jako je tomu v současnosti (což je velká část rostlin v obchodních řetězcích).

Zkratka „sp. div.“ („druhy“) znamená všechny druhy jednotlivého rodu.

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 – Druhy vhodné pro výsadbu do krajiny

Tabulka č. 2 – Druhy vhodné pro výsadbu do obcí

Tabulka č. 1 – Druhy vhodné pro výsadbu do krajiny

Jde o druhy dřevin, které jsou na území CHKO Blanský les původní a které se rozšířily přirozeným způsobem. V současnosti se na celém území hojně vyskytují a některé jsou i lesnický využívány. Výsadbový materiál by u těchto druhů měl pocházet ze školek, které jsou schopny zaručit jeho jihočeský původ, tedy že se nejedná o rostliny dovezené ze zahraničí nebo ze vzdálených oblastí České republiky.

Český název	Latinský název	Poznámka
bez hroznatý	<i>Sambucus racemosa</i>	
borovice lesní	<i>Pinus sylvestris</i>	
brslen evropský	<i>Euonymus europaea</i>	
břečťan popínavý	<i>Hedera helix</i>	
buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	
dříšťál obecný	<i>Berberis vulgaris</i>	Omezeně, tzn. bez rozsáhlých výsadeb, doporučeno konzultovat se Správou CHKO.
dub letní	<i>Quercus robur</i>	
dub zimní	<i>Quercus petraea</i>	
jalovec obecný	<i>Juniperus communis</i>	
javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	
javor mléč	<i>Acer platanooides</i>	
jedle bělokora	<i>Abies alba</i>	
jeřáb ptačí	<i>Sorbus aucuparia</i>	
jilm horský	<i>Ulmus glabra</i>	
kalina obecná	<i>Viburnum opulus</i>	
krušina olšová	<i>Frangula alnus</i>	
lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	
lípa velkolistá	<i>Tilia platyphyllos</i>	
líška obecná	<i>Corylus avellana</i>	
lýkovec jedovatý	<i>Daphne mezereum</i>	
olše lepkavá	<i>Alnus glutinosa</i>	
olše šedá	<i>Alnus incana</i>	
řešetlák počistivý	<i>Rhamnus cathartica</i>	
smrk ztepilý	<i>Picea abies</i>	
střemcha obecná	<i>Padus avium</i>	

tis červený	<i>Taxus baccata</i>	Možné sázet jen na místa s historicky prokázaným výskytem a původní místní materiál (konzultovat se Správou CHKO – zvláště chráněný druh).
topol osika	<i>Populus tremula</i>	
trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i>	Je nutné zajistit výsadbový materiál z místní provenience (z území CHKO Blanský les).
třešeň ptačí	<i>Prunus avium</i>	
vrba jíva	<i>Salix caprea</i>	
vrba košíkářská	<i>Salix viminalis</i>	
vrba křehká	<i>Salix fragilis</i>	
vrba nachová	<i>Salix purpurea</i>	
vrba pětimužná	<i>Salix pentandra</i>	Doporučeno je používat druh omezeně, není znám žádný aktuální přirozený výskyt. Výsadby konzultovat se Správou CHKO.
vrba popelavá	<i>Salix cinerea</i>	
vrba trojmužná	<i>Salix triandra</i>	
vrba ušatá	<i>Salix aurita</i>	
zimolez černý	<i>Lonicera nigra</i>	
zimolez obyčejný	<i>Lonicera xylosteum</i>	

Tabulka č. 2 – Druhy vhodné pro výsadbu do obcí

Na úvod je nutné zmínit, že v minulosti v klasických obcích (na návších, v předzahrádkách) se velmi pravděpodobně žádné okrasné dřeviny nepoužívaly. Návěs byla velmi intenzivně využívanou veřejnou plochou, na které nebylo pro výsadbu místo (sloužila jako tržiště, k pastvě drůbeže, dosušování sena, v chudších obdobích i k pěstování různých zemědělských plodin). V současné době samozřejmě těmto účelům již zdaleka neslouží a její účel je směřován spíše k reprezentaci obce. Uvedený seznam je tedy výběrem druhů, které se pěstovaly spíše někde v koutě zahrad nebo v blízkosti sakrálních staveb. V pozdější době se např. používaly pouze jednotlivé výsadby velkých stromů – lípa velkolistá, l. srdčitá apod. **Uvedený seznam je navíc možné doplnit o druhy v předchozí tabulce (tabulka č. 1).** Nejsou zde zahrnuty druhy a jejich kultivary, které se hojně používají až v dnešní době. Pouze některé kultivary jistou tradici mají. Tyto druhy je možné doporučit pouze v intravilánu obce (zahrady, návsi, parkové úpravy apod.). V případě výsadeb na okrajích obce nebo výsadeb plynule navazujících na okolní krajinu je vhodné primárně využívat dřeviny uvedené v tabulce č. 1. Zcela výjimečně je možné uvažovat o použití cizokrajných dřevin, které jsou svým habitem podobné druhům domácím nebo druhům s jistou tradicí (např. *Larix japonica*, *Aesculus pavia*).

Český název	Latinský název	Poznámka
barvínek menší	<i>Vinca minor</i>	
borovice černá	<i>Pinus nigra</i>	doporučujeme používat jen omezeně (na vhodných lokalitách zplaňuje)
broskvoň obecná	<i>Prunus persica</i>	
dřín jarní	<i>Cornus mas</i>	
habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	bez kultivarů
hrušeň obecná	<i>Pyrus communis</i>	
jablono domáci	<i>Malus domestica</i>	
jalovec chvojka	<i>Juniperus sabina</i>	bez kultivarů, omezeně
jalovec obecný	<i>Juniperus communis</i>	bez kultivarů
jírovec maďal	<i>Aesculus hippocastanum</i>	
kalina obecná cv. Roseum	<i>Viburnum opulus</i> cv. Roseum	
mahónie cesmínolistá	<i>Mahonia aquifolium</i>	doporučujeme používat jen omezeně (na vhodných lokalitách zplaňuje)
maliník	<i>Rubus idaeus</i>	
meruňka obecná	<i>Prunus armeniaca</i>	
modřín evropský	<i>Larix decidua</i>	
moruše bílá	<i>Morus alba</i>	
ořešák královský	<i>Juglans regia</i>	

ostružiny – ovocné druhy	<i>Rubus</i> – ovocné druhy a kultivary	
pámelník bílý	<i>Symphoricarpos albus</i>	
ptačí zob obecný cv. Purpurascens	<i>Ligustrum vulgare</i> cv. Purpurascens	doporučujeme nepoužívat na okrajích obcí)
ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i>	doporučujeme používat jen omezeně – původnost druhu na území CHKO Blanský les není jednoznačně známa, což je hlavní příčinou jeho nevhodnosti vysazování do volné krajiny, navíc je druh schopný samovolně zplánět za pomoci semen i ze vzdálených výsadeb v intravilánu obce
pustoryl obecný	<i>Philadelphus coronarius</i>	
rybízy – ovocné druhy	<i>Ribes nigra</i> , <i>R. rubra</i> , <i>R. uva-crispa</i>	včetně kříženců a kultivarů
skalník obecný	<i>Cotoneaster integerrimus</i>	
slivoň myrobalán („špendlíky“)	<i>Prunus cerasifera</i>	doporučujeme nepoužívat na okrajích obcí
slivoň obecná (slíva)	<i>Prunus insititia</i>	
slivoň švestka (švestka)	<i>Prunus domestica</i>	
tavolník van Houtteův	<i>Spiraea ×vahhouttei</i>	
topol černý cv. Italica	<i>Populus nigra</i> cv. Italica	
trojpek drsný	<i>Deutzia scabra</i>	
třešeň višně	<i>Prunus cerasus</i>	
vrba bílá cv. Tristis (v. smuteční)	<i>Salix alba</i> cv. Tristis	
vrba náhrobní	<i>Salix ×sepulcralis</i>	
zimostráz vždyzelený	<i>Buxus sempervirens</i>	bez kultivarů
zlatice	<i>Forsythia</i> sp. div.	

Příloha č. 8

Model přirozené druhové skladby lesů na území CHKO Blanský les

Ozn. SLT	Název SLT	Zastoupení dřevin v modelové přirozené skladbě v %																
		BK	JD	SM	DB	BO	JV	LP	JL	BŘ	HB	JS	JŘ	OS	TP	TS	OL	VR
0C	Hadcový bor	1	1	10	10	77				1								
0K	Kyselý dubový bor	1		10	10	78				1								
0Z	Reliktní bor	1	1	1	1	86				10								
1G	Vrbová olšina			1						1		1		1	9		78	9
2C	Vysýchavá buková doubrava	10			58	10	1	10			10	1						
2K	Kyselá buková doubrava	10			59	10		10		10	1							
2N	Kamenitá kyselá buková doubrava	10			59	10		10		1	10							
2S	Svěží buková doubrava	19	1		58	1	1	9	1		9	1						
2Z	Zakrslá buková doubrava	20			58	10		1		10	1							
3A	Lipodubová bučina	58	9	1	10		9	10	1		1	1						
3C	Vysýchavá dubová bučina	68	1	1	9	9	1	9			1	1						
3D	Obohacená dubová bučina	59	9	1	10		9	9	1		1	1						
3F	Kamenitá svěží dubová bučina	59	9	1	10		9	9	1		1	1						
3G	Podmáčená jedlová doubrava	1	46	1	46	1	1	1		1				1			1	
3H	Hlinitá dubová bučina	59	9		19		1	9	1		1	1						
3I	Uléhavá kyselá dubová bučina	59	10		19			10		1	1							
3J	Lipová javořina	29	10	10				20			10	20				1		
3K	Kyselá dubová bučina	59	10		19			10		1	1							
3L	Jasanová olšina			19			1			1		19		1			59	
3M	Chudá dubová bučina	49	1		29	10		1		10								
3N	Kamenitá kyselá dubová bučina	59	9	1	19	1	1	9		1								
3O	Svěží jedlová doubrava	28	28	1	28		1	10	1		1	1		1				
3P	Kyselá jedlová doubrava	10	29	1	39	10				10				1				
3Q	Chudá jedlová doubrava	10	29	1	39	10				10				1				

3S	Svěží dubová bučina	59	9		19		1	9	1		1	1						
3V	Vlhká dubová bučina	28	28	1	28		1	10	1		1	1		1				
3W	Vápencová dubová bučina	67	1		18	1	9	1	1		1	1						
3Y	Skeletová dubová bučina	48	1		20	20	1				10							
3Z	Zakrslá dubová bučina	40			30	20					10							
4A	Lipová bučina	57	10	1	10		10	10	1			1						
4C	Vysýchavá bučina	66	10	1	10	1	1	10				1						
4D	Obohacená bučina	57	10	1	10		10	10	1			1						
4F	Svěží kamenitá bučina	57	10	1	10		10	10	1			1						
4G	Podmáčená dubová jedlina	1	46	1	46	1	1	1			1			1			1	
4H	Hlinitá bučina	58	10		19		1	10	1			1						
4I	Uléhavá kyselá bučina	57	10	1	19	1	1	10			1							
4K	Kyselá bučina	59	10		20			10			1							
4M	Chudá bučina	49	1		29	10		1			10							
4N	Kamenitá kyselá bučina	57	10	1	19	1	1	10			1							
4O	Svěží dubová jedlina	19	38	1	38	1		1			1					1		
4P	Kyselá dubová jedlina	19	29	10	29	10		1			1					1		
4Q	Chudá dubová jedlina	10	29	1	39	10					10					1		
4S	Svěží bučina	58	10		19		1	10	1			1						
4V	Vlhká bučina	29	28	1	28		1	10	1			1				1		
4W	Vápencová bučina	75	1		10	1	10	1	1			1						
4X	Dealpinská bučina	65	1		10	10	1	10	1			1	1					
4Y	Skeletová bučina	58	1	1	10	19	1				10							
4Z	Zakrslá bučina	48	1	1	10	39					1							
5A	Klenová bučina	57	29	10			1	1	1			1						
5B	Bohatá jedlová bučina	57	29	10			1	1	1			1						
5C	Vysýchavá jedlová bučina	66	10	1	10	1	1	10				1						
5D	Obohacená jedlová bučina	57	29	10			1	1	1			1						
5G	Podmáčená jedlina	1	46	37	1	10	1				1			1	1		1	
5H	Hlinitá jedlová bučina	57	29	10			1	1	1			1						
5I	Uléhavá kyselá jedlová bučina	58	29	10		1		1			1							
5J	Suťová jilmová javořina	30	20	20			10		10			10						
5K	Kyselá jedlová bučina	58	29	10		1		1			1							
5L	Montánní jasanová olšina			19			1				1		19		1		58	1

5M	Chudá jedlová bučina	58	10	10	10	10		1		1							
5N	Kamenitá kyselá jedlová bučina	58	29	10		1		1		1							
5O	Svěží buková jedlina	20	49	29									1				1
5P	Kyselá jedlina	10	49	29		10				1			1				
5S	Svěží jedlová bučina	57	29	10			1	1	1			1					
5T	Podmáčená chudá jedlina		29	1	29	29				10			1				1
5V	Vlhká jedlová bučina	47	29	19			1	1	1			1					1
5Y	Skeletová jedlová bučina	57	10	20		10	1			1			1				
5Z	Zakrslá jedlová bučina	57	1	20		20				1			1				
6A	Klenosmrková bučina	48	29	19			1		1			1	1				
6B	Bohatá smrková bučina	57	19	19			1	1	1			1	1				
6D	Obohacená smrková bučina	57	19	19			1	1	1			1	1				
6G	Podmáčená smrková jedlina	1	46	37	1	10	1			1			1	1			1
6I	Uléhavá kyselá smrková bučina	48	20	29		1				1			1				
6K	Kyselá smrková bučina	48	20	29		1				1			1				
6N	Kamenitá kyselá smrková bučina	48	20	29		1				1			1				
6O	Svěží smrková jedlina	20	49	29										1			1
6P	Kyselá smrková jedlina	10	49	29		10				1				1			
6S	Svěží smrková bučina	57	19	19			1	1	1			1	1				
6V	Vlhká smrková bučina	47	29	19			1	1	1			1					1
6Y	Skeletová smrková bučina	29	1	58			10			1			1				
6Z	Zakrslá smrková bučina	39	1	48		10				1			1				
7G	Podmáčená jedlová smrčina		10	78		1				10			1				

Příloha č. 9

Přehled honiteb, minimální a normované stavy zvěře

Honitba	číslo honitby	plocha celkem (ha)*	plocha v CHKO (ha)**	srnec obecný			prase divoké			zajíc polní			bažant obecný		
				jak. třída	min. st.	norm. st.	jak. třída	min. st.	norm. st.	jak. třída	min. st.	norm. st.	jak. třída	min. st.	norm. st.
Borová	CZ3103202002	1663	1 663	3	35	94	4	6	12		23	60			
Brluh	CZ3103110003	2723	2 723	3	37	113	3	5	7	4	20	52			
Český Krumlov - Dubík	CZ3103105005	1059	583	3	17	51				3	25	45	3	25	50
Dolní Chrástřany	CZ3109101004	538	119	3	12	30				3	10	50	3	10	40
Hejdlov	CZ3103210011	2042	2 042	3	47	121	3	9	18	3	8	22			
Holubov	CZ3103110012	1083	1 083	3	16	42				4	6	20	4	6	20
Chlum	CZ3103110016	977	977	3	12	38				3	11	20			
Chvalšiny	CZ3103110017	1179	851	4	17	36									
Jaronín	CZ3103210018	1327	1 327	3	28	77	3	5	11	3	8	22			
Kájov - Křenov	CZ3103110022	1000	921	3	11	32				3	8	15	4	8	10
Kleť	CZ3103210023	808	808	3	20	51									
Křemže	CZ3103110025	1435	1 435	3	21	63				4	15	39			
Kuklov	CZ3103110026	542	542	4	11	28				4	8	28			
Kvítkovice	CZ3102101039	566	369	3	5	13				3	15	42		17	35
Lhenice	CZ3109110022	2828	484	3	30/16	76/65	3	6	12	3B	20/74	56/208	3B	60	190
Lipí	CZ3102110040	985	110	3	20	50				3	50	84		25	55
Nový Dvůr	CZ3103206033	857	857	3	21	54				4	5	13			
Přísečná	CZ3103110038	669	427	3	9	25				3	16	30	3	16	25
Skalka	CZ3102210124	572	572	3/4	13	30				4B	9	24			
Skalka-Čakov	CZ3102101071	1465	575	3	17	60				3	20	60	3	23	60
Slavče	CZ3102110085	732	643	3	15	30				3	10	15	3	5	11
Smědeč	CZ3109110038	937	303	3	10/5	25/21				3D na 400 ha	20	36			
Vrábče	CZ3102110083	868	89	3	14	33					18	42		13	20
Záboří	CZ3102101028	1351	642	3	29	50					27	40		27	40
Zlatá Koruna	CZ3103110054	653	653	3	9	31				3	31	57	4	11	15

Maxova obora	CZ3103606060	10	10		jak. třída	norm. st		jak. třída	norm. st
				daněk	I	2	muflon	I	2
					II	2		II	1
					III	2		III	1
				daněla		7	muflonka		4
				daňče		3	muflonče		2

*Celkové plochy honiteb byly převzaty z atributové tabulky datové vrstvy OPRL.

**Plocha honitby v CHKO byla spočítána dle překryvu vrstvy honiteb OPRL s hranicí CHKO

Přehled a charakteristika jednotlivých sídel, cenných staveb a urbanistických prvků v sídlech

BOHOUŠKOVICE 2. kat. - o. Křemže, 14 domů, 2 chalupy. Zástavba dvorců na SV straně (zvl. výstavný s tektonikou na sýpce), rozptýlená, v centru obdélná náves se souvislou jižní frontou. Průčelí dochovalá, mírně pozměněná úpravami. Přírodní rybníček, kaplička se zvonící (1882), pož. zbrojnice. Dub na západním okraji vsi. Pam. chráněna : B. muka, zvláště výrazná v krajině, směrem na Stupnou.

BOROVŠTÍ UHLÍŘI 2. kat. - o. Chvalšiny, samota se zcela rozptýlenou zástavbou chalup a usedlostí na JZ mýtině mezi Albertovem a Kuželovou h., většinou se zachovalým tradičním vzhledem. Na S na okraji lesa významná dubová alej. Dominuje dvorec s kapličkou opodál z r. 1833, v lese cihlokamenná hájenka. Značný náletový porost.

BOROVÁ 2. kat. - o. Chvalšiny, NSO, 16 domů, 23 chalup. Sídlo založeno v dlouhém žlabu polí podél potoka (revitalizovaného). Severní strana návsi podél silnice tvoří dodnes v náznavu patrnou souvislou dvoupodlažní frontu. Ostatní zástavba poměrně rozptýlená, na okrajích dvorce, jeden dům s volutovým štítem. V zástavbě několik chat, bytovka, 3 nové RD. Sídlo působí poměrně harmonicky. Pam. chr. náves. kaplička a č.p. 38.

BRLOH 3. a 4. kat. – obec, 205 domů, nové RD, 37 chalup. Sídlo je sevřeno mezi 3 návršími při potoce, skryto oproti Křemžské kotlině. Dominantou je gotická věž kostela sv. Šimona a Judy. Jádrem tvoří dvě souvislé fronty návsi po stranách potoka a dalšími objekty uprostřed. Školský areál na J straně, solidní stavba z 30. let, valbové střechy; zemědělský areál na S straně – estetická záhada (seník, administračka). Hřbitov v sedle nad vsí. Stavby ze 60. a 70. let – kulturní dům, Jednota - prům. zboží, Jednota - potraviny - ač novodobé příliš neruší, zajímavá Kampelička (poč. 20. stol.). Zástavba rod. domy na JV straně stoupá na kopec nad sídlo, kde se nepříjemně uplatňuje v panoramatu. Mimo rod. domů zde stojí osm třípodlažních bytových domů na J straně. Pam. chráněny: kostel s farou, kaplička sv. Vojtěcha, zem. usedlosti č.p. 16 a 42, soubor usedlostí a hmotová skladba č.p. 5, 7, 9, 10, 11, 12, 85.

ČAKOVEC 2. kat. - o. Čakov, 18 domů, 10 chalup, několik nových RD. Sídlo založeno v mělkém úžlabí vodoteče s rybníčky u starého klášterního dvora, původně tvrze. Zástavba je nepravidelná, v centru drobné domky, lípy, jírovce, statek s volutovými štíty z r. 1848. Zajímavý je dvojdům na S straně s kamenným rezným zdívkem a cihelnou armaturou. Příliš se uplatňuje hmota rozestavěné farmy zcela nahoře u lesa. Kravín ZD Jankov přestavěn, skrytý okolním lesem. Pam. chráněno: Podevrážský mlýn, zbytky tvrze na Štejchaře, statek č. 18, mohylové pohřebiště.

ČERVENÝ DVŮR 1. kat. - o. Chvalšiny. Lovecký zámek zal. 1591 Vilémem z Rožmberka, přírodně krajinářský zám. park založen v plochém terénu mezi čtyřmi kopci. V zámku dnes psychiatrická léčebna. Vedle lesní školka, proti zámku teletník, v Červeném mlýně sklady. V okolí 10 r. domů, 1 nový. Pam. chráněn zámek s areálem parku.

ČESKÉ CHALUPY 1. kat. - o. Nová Ves, 19 domů, 5 chalup, 2 n. RD. Zcela rozptýlená zástavba dvorců a domků, některé 2 NZP, každý s přilehlým sadem. Lokalita mezi 3 kopci, na návrší uprostřed zem. areál ZD Brloh, poněkud rozlehlý, ale výškově vhodný. Pam. chráněna výklenková kaplička.

DOBČICE 1. kat. - o. Záboří, 42 domů, 13 chalup. Široká náves na východním mírném svahu s kompaktní zachovalou typickou zástavbou. Průčelí usedlostí s trojúhelnými i obloučkovými štíty, návsní rybníček s kapličkou. Na J straně v polích secesní vodojem. Vyhlášeno vesnickou památkovou zónou, Pam. chráněny č.p.: 4+28, 3+27, 10+30, 5+29, mešní kaplička a b. muka.

DOBRKOVICE STARÉ 2. kat. - o. Kájov, v CHKO pouze západní okraj, několik chudších domků ve stráni a snad renesanční mlýn. Památkově chráněno: mlýn č.p. 1, kaplička, most přes Chvalšinský potok a zem. usedlost č.p. 9.

DOMORADICE 4. kat. - v CHKO pouze severní část za tratí, je průmyslovou zónou. Její pochybnou dominantou je 110 m vysoký komín teplárny.

HABŘÍ 2. kat. - obec, 49 domů, 13 chalup, nových několik RD. Sídlo zal. v úžlabí otevřeném k jihu, dochovaná zástavba kolem okrouhlé návsi, uprostřed budova školy. Silnice míjí zástavbu a odděluje ji od zem. areálu ZD Jankov. Dominantou laminátové půlválcové zakrytí silážních jam. V býv. tvrzi rekr. středisko, 15 chat. Malá mešní kaple (1867) se zvonící. Pam. chráněno: tvrz č.p. 3, býv. pivovar č.p. 38, kaplička a JV směrem v lese zřícenina nedostavěného kostela sv. Víta ze 17. stol. Velmi hodnotná rozptýlená zástavba usedlostí na svazích Haberského vrchu.

HEJDLOV 2. kat. - o. Chvalšiny, 3 domy, 3 chaty, 6 chalup. Zástavba zcela rozptýlená v dlouhém žlabu podél potoka, v jakési lesní průrvě. Pouze horní skupina usedlostí o 2 NZP je zachovalá, hodnotná, ostatní objekty chat a chalup vesměs nevhodné formy. Okolo usedlostí sady. V dolní části objekty Jivak.

HOLAŠOVICE 2., 3. kat. - o. Jankov, 59 domů, novější zástavba směrem k Jankovu, nové RD. Sídlo založeno v mírném svahu k severu. Rozlehlá náves (60x210m) osázená lipami je obklopena usedlostmi s trojúhelníkovými i volutovými štíty z druhé pol. 19. stol. Uprostřed je rybníček, návěsní kaple se zvonící, suvenýry. Na dolním konci stranou návsi býv. škola z r. 1928. Na J straně zem. areál ZD Jankov, na JZ straně rybník Kyselov. Vyhlášeny vesnickou památkovou rezervací, Památková ochrana: č.p. 10, 20, 21, 22+39, 1+2, 3, 7+31, 8+32, 4+28, 29+5, 30+6, 9+33, 13+35, 11, 14+15, 16+36, 17, 19+38, 41, kovárna, býv. škola č.p. 37, kaple s křížem, mohylové pohřebiště JZ od sídla.

HOLUBOV 3. kat. - obec, 170 domů, nové RD. Původní zástavba na návrší vybíhající k S, uzavřená trojúhelníková náves, zčásti původní štítová průčelí s prostou paspartovou dekorací, částečně narušeno úpravami. Uprostřed přebujelá parková zeleň okolo mělkého potůčku. Funkci centra převzala silnice směrem k nádraží. U ní je cihlokamenná schwarzenberská škola. Nová zástavba je převážně rodinná, pouze 3 čtyřbytovky jsou 2podlažní. MŠ – 60. léta. Uprostřed sídla přírodní koupaliště. U nádraží hostinec s novodobou přístavbou, se zahradou s jírovci. Dole u potoka v místech Adolfovy huti z 19. stol. tiskárenský podnik Artypa - zajímavé klasicistní objekty. Sídlo se díky své poloze příliš pohledově neuplatňuje. Nová hasičská zbrojnice opodál staré návsi s neúměrně vysokou věží. Na sídlo navazuje pásová chatová zástavba za velkolepým příhradovým železničním mostem směrem ke Křemži i k Dívčímu Kameni. Památková ochrana: býv. Adolfovské železářny, železniční most.

HORNÍ CHRÁŠŤANY 3. kat. - o. Lhenice, 23 domů. Sídlo zal. v SV žlabu Babického potoka, s dostředně situovanými objekty zarostlé návsi k SV otevřené a vybíhající jednou frontou. Gotizující návěsní kaplička. Obetonovaný a oplocený návěsní ryb. V místech otevření návsi nevhodně umístěná 5podl. bytovka, 1 novostavba a 1 modernizace. Další zástavba se trousí nahoru podél potoka. Na S straně areál Hřebčina Netolice. Sídlo na hlavní průjezdné komunikaci, zcela skryté v terénu.

CHLUM 3., 4. kat. - o. Křemže, 120 domů, 13 chalup, bujná výstavba rodinných domků ze 60. a 70. let a novodobých satelitních sídlišť. Sídlo založeno ve východním úžlabí potoka, s trojúhelnou návší, uvnitř zastavěnou, jejíž sev. stranu tvoří tvrz z konce 13. stol., v renesanci přestavěná na dvůr. Zástavba se trousí podél potoka vzhůru, nová část splývá s Křemží. Významné pěší propojení s Křemží podél potoka s lipovou alejí. Na návsi malá mešní kaple a vzrostlé lípy a jasany. Sportoviště stranou v býv. cihelně na S straně. Na záp. straně areál ZD Podkleťan – významná estetická závada. Pam. chráněna býv. tvrz, dnes částečně ZD.

CHLUMEČEK 2. kat. - o. Křemže, 23 domů, 4 chalupy, několik novostaveb. Sídlo založeno na S ostrohu nad potokem, nepravidelná zástavba vedle barokového dvora, pův. tvrze. Prosté vesnické formy, několik chat. Na V straně nevzhledný ale nepřilíš exponovaný areál ZD Křemže, pam. chráněn empírový rozcestník a kaplička, památný dub.

CHMELNÁ 3. kat. - o. Křemže, 39 domů, 3 chalupy, ve výstavbě skupina nových RD. Sídlo založeno na širokém návrší v JZ svahu nad stejnojmenným potokem. Při pohledu od S má ves, seskupením a vzhledem stodol pevnostní výraz. Obdélná pravidelná náves s kapličkou (1849), jírovce, lípy. Zástavba návsi má štítové i řadové formy v úrovni 2 NZP, zčásti poničené úpravami. Cca 7 novostaveb, mimo náves kulturní dům (60. léta). Pila s bednářstvím, opodál areál ZD Křemže, příliš rozlehlý, ale nízký, nově ozeleněn. Řídká zástavba vybíhá směrem k Brlohu a k Vinné, kde v sedle jsou krajinářsky významná b. muka. Památková ochrana: náves. kaple.

CHVALŠINY 1., 4. kat. - obec, 230 domů, 2 chalupy. Sídlo založeno na JZ svahu nad Chvalšinským potokem ve tvaru dlouhé vřetenovité návsi osováné na protější kopec Sv. Kříž, osázené lipami s kostelem a „radnicí“ uprostřed, v místech křížení komunikací. Kostelní věž je dosud jedinou dominantou sídla. Bytové domy jsou na SZ straně - 3 NZP a 2 NZP s podkr. Rod. domy jsou po okrajích staré zástavby. Z původní zástavby návsi se porůznu zachovaly gotické portály, jen 3 štítová průčelí, ostatní jsou řadová s fasádami konce 19. stol. Závadou je 3podlažní bytovka a čerpací stanice PHM u kostela. Poblíž centra restaurace a nákupní středisko (60. léta). Základní škola (30. léta) v horní části, navazuje učňovské středisko, opodál zemědělský areál statku Kájov částečně využit pro autokemp, rozlézající se po kopci vzhůru. Zemědělský areál asi 1 km západně od sídla mimo CHKO má příliš hmotný mech. seník. Poblíž velmi povedený stožár ZS Vodafone. Na JZ okraji rybářství - líhně a sádky. Památková ochrana: č.p. 5, 18, 29, 31, 47, 60, 107, 108, 124, 126, 128, 129, kostel sv. Maří Magdaleny, b. muka směr Havalda a dvoje b. muka směr Zrcadl. Huť. Sídlo vyhlášeno městskou památkovou zónou.

JANKOV 3., 4. kat. - obec, 76 domů, 3 chalupy. Rodinné domky ze 70. let, nové RD. Sídlo zal. podél potoka k severu, návse obdélná s pozměněnou, jen ve hmotách původní zást., uprostřed mešní kaple (1882) s lipami, obetonovaná požární nádrž, kult. dům se sálem (60. léta), smíšené zboží ve stylu Akce Z, fotbal. hřiště se šatnami v dominantní poloze na příjezdu od Holašovic, vedle zem. areál ZD Jankov na Z straně - estetická závada, převýšený mechanisovaný seník, v areálu stožár ZS Eurotel. Nutné ozelenění. Pam. ochrana: návsní kaple.

JANSKÉ ÚDOLÍ 1. kat. - o. Brloh, 25 domů, 20 chalup, 1 novější RD. Převážně 2podlažní dvorce s valbovými střechami, zachovalé, jsou zcela rozptýleny v údolí rozevřeném k severu, pročleněném návršími a vegetací. Souvislejší je chatová zástavba ve Strouze u Janského potoka, smíšená s chalupami. Pam. ochrana: usedlost č.p. 11.

JARONÍN 1. kat. - o. Brloh, 28 domů, 13 chalup, 5 chat, cca 6 RD ze 70. let. Rozptýlená zástavba dvorců pod vrchem Buglatou v exponované poloze v údolí obráceném k JV, v jehož centru je kaple Narození P. Marie z r. 1845 s pam. chráněnou lípou. Dole souvislá jednostranná zástavba podél cesty, pod ní stranou budova školy (20. léta). Zemědělský areál zcela dole mimo zástavbu, je velmi dobře zasazen v terénu. Pam. ochrana: kaple, lípa.

KOVÁŘOV 1. kat. - o. Brloh, 1 dům, 18 chalup, 4 chaty. Zcela rozptýlené usedlosti na k S vybíhajícím ostrohu pod Albertovem, skryté mezi náletem a rozdělené vegetací na kamenných tarasech. Chatová výstavba na zbořeníštích, 2 novodobé objekty, ostatní hodnotné.

KRÁSETÍN 2. kat. - o. Holubov, 65 domů, cca 4 nové RD, 12 chat. Sídlo založeno v sev. úžlabí potoka na svahu Kleti, od S chráněné pahorkem. Zástavba je ulicová s lichoběžníkovou návsi ve svahu, na ní pomník s dominující vrbou. Výrazné jsou statky na S straně návsi (1837) a na V konci sídla k Holubovu (se vzrostlým javorem). Na svahu ke Kleti rozptýlené usedlosti zasazené do svahu. Zástavbou prolínají nové RD a chaty. Zemědělské jádro na SV straně k Holubovu, neestetické ale skryté. Nad vsí stanice lanové dráhy na Klet'. Pam. chráněny kapličky u č.p. 25 a 59.

KŘEMŽE 2., 4. kat. - obec, 332 domů, 12 chalup, mnoho chat, hojná nová výstavba RD – sídliště na vých. okraji. Sídlo založeno na ploché terase nad stejnojmenným potokem. Náměstí má v horní části segmentový tvar se štítovou zástavbou, který se dolů široce otevírá dvěma frontami převážně řadové zástavby. Uprostřed stojí původně gotický kostel, který dominuje dalekému okolí, na jižní straně 3podlažní bývalá škola z 19. stol. a nákupní středisko ve stylu krychle. Další krajinnou dominantou je věž sboru československé církve a hřbitovní kaple sv. Voršily nad sídlem. Půvabná je zástavba domků z přelomu 18. a 19. stol. ve svahu podél silnice na Chlum. Na S tři 5podl. paneláky a starší čtyři byt. domy (3, 5podl.) ve vých. části, které kupodivu valně neruší panorama sídla. Při pohledu od Chlumu se v horizontu uplatňují ploché střechy sídliště RD na záp. ostrohu terasy. Oddělena je lokalita Pasička na svahu Chlumečského vrchu se hřbitovem a hřbitovní kaplí. Na západ a na jih od sídla lemuje Křemžský potok pásová zástavba cca 107 rekreačních chat. Památková ochrana: kostel sv. archanděla Michaela s farou, b. muka, č.p. 49., kaplička směr Míříc a u čl. sboru.

KŘENOV 3. kat. - o. Kájov, 38 domů, 7 chalup. Sídlo nad soutokem Křenovského a Chvalšinského potoka, z původní zástavby zůstala jedna strana návsi s frontou 2podl. usedlostí, na S straně kaplička z r. 1761, 6 nových řadových RD, 3 nové RD otopové, další 4 ve výstavbě. Zástavbou příčně na chvalšinskou silnici probíhala obranná linie opevnění z 1. rep., zachovalé betonové objekty.

Severní polovina návsi je zarostlá. Na JV straně ve staré budově areál Statků Kájov. Pam. ochrana: náves, kaplička, b. muka při silnici, 2 kamenné mostky, před a za vsí.

KVÍTKOVICE 2. kat. - o. Lipí, 46 domů, 7 chalup, 41 chat, několik nových RD. Sídlo založeno podél silnice na východním svahu s obdélnou návsi s tradiční zástavbou usedlostí, ve hmotách původních, pouze některé mírně pozměněné úpravami. Uprostřed novogotický kostel z r. 1902 s dominantní věží, lípy, usedlost s obloučk. štítem z r. 1861, kovárna z r. 1823, k lesu zahrádková kolonie s chatami, ty jsou rozptýleny i v okolí. Vysoká vila na J okraji. Na vých. straně areál ZD Jankov s příliš hmotným skladem, ozeleněný. Pam. chráněno: náves, kaplička, č.p. 16+33.

KUKLOV 2. kat. - o. Brloh, 2 domy, 11 chalup. Sídlo založeno nepravidelně kolem kláštera Paulánů s nedokončeným kostelem sv. Ondřeje z konce 15. stol., dominanta celého údolí. Chalupy v obstojném stavu, 2 novostavby chat. U sídla zbytky král. hradu. ze 14. stol., poblíž slovanské hradiště. Pam. ochrana: zřícenina kostela a kláštera, včetně hosp. budov, kaplička.

LAZEC 3. kat. - o. Kájov, 9 domů, 4 chaty, 3 chalupy. Sídlo založeno ve žlabu k JV, odtud také kryté návrším. Žalostné zbytky souvislé zástavby v ohbí silnice, ostatní rozptýlená, silně pozměněná a architektonicky nevýznamná. Bývalá drubežárna statku Kájov, opodál zbytky areálu těžby grafitu, výsypka hlušiny, na S straně nepřístupné poddolované území. Ve vsi kříž, opodál kaplička.

LHOTKA 2. kat. - o. Křemže, 31 domů, 3 chalupy, 8 novějších RD. Sídlo založeno na mírném svahu S od Kellera kopce s obdélnou návsi s lipami a rybníčkem. Na V straně dominuje velký dvůr. Nová zástavba roztažená podél již. cesty k Chlumu, pohledově exponovaná, přechází v rozptýlené samoty. Památkově chráněno: b. muka k Chlumu a k Loučeji.

LIPANOVICE 2. kat. - o. Záboří, 25 domů, 29 chat, 4 chalupy. Sídlo založeno ve V svahu jednoho z výběžků Vysoké Běty s rozlehlou obdélnou návsi. Zástavba návsi je parketicky neporušená, ojediněle pozměněná úpravami, štítová, výjimečně (2 ks) podélná, uprostřed drobná zástavba, malá klasicistní mešní kaple, přírodní rybníček a výsadba domácích i cizích dřevin. Ve frontě návsi ruší smíš. zboží se sedlovou střechou, v pozadí 2,5podl. bytovka. Na S straně kravín. Památkově chráněno: č.p. 5+30, 8, 9, mohylové pohřebiště mimo sídlo. Vesnická památková zóna

LOUČEJ 2. kat. - o. Křemže, 34 domů, 15 chalup, 3 chaty, několik novějších RD i modernizací. Sídlo založeno ve svahu k SV, zachovalá náves má nepravidelnou štítovou zástavbu prostých forem, po straně je umístěna nakoso téměř krychlová baroková kaplička, lípy, vrba. Další zástavba se rozptýluje podél cest vzhůru k lesu. U vsi kaplička a boží muka. Směrem na Lhotku samoty a opodál areál pily. Pam. chrán. návsní kaplička.

MŘÍČ 3. kat. - o. Křemže, 81 domů, 1 chalupa, mnoho nových RD. Sídlo založeno na JZ úpatí kopce, obráceno k jihu směrem na hřeben Kleti. Protáhla náves kapkovitého tvaru leží okolo vodoteče. Zbytky staré architektury štítů např. č.p. 2 z r. 1839 se špýčarkem, na křižovatce 2podlažní statek z r. 1885; návsní kaplička po straně, násilně oddělená od návsi panelovou stěnou; zástavba částečně pozměněná, přírodní rybníček. Na severním okraji vsi dominantní stodola usedlosti s dubem. Jižním a východním směrem novodobá výstavba RD. Na vrcholu kopce skryt v březovém háji zchátralý taneční sál, pod kopcem nevhodně vysoko umístěná zástavba RD. Průmyslový areál nad nádražím a podél trati k lesu, dominuje Pila Mříč. Zemědělský areál ZD Křemže je na S straně nad sídlem, dominuje mu mechanisový seník. Památková ochrana: statek č.p. 2 a kovárna č.p. 9.

NOVÁ VES kat. 3 - obec, 103 domů, 9 chalup, 11 nových RD, cca 26 RD ze 70. a 80. let. Sídlo založeno v údolí Chmelenského potoka. Původní založení tvořilo 200 m širokou náves, která byla zcela zastavěna. Štítové formy v jižní frontě, na severní řazení podélné, 2 NP. s dekoracemi konce 19. stol. Vnitřní, nepřehledná část sídla má hojně volných ploch a vzrostlé zeleně s dominujícím potokem, nově s protipovodňovou zdí. V sev. části nad školou z 30. let 2podl. Okaly a 3podl. čtyřbytovka. Smíšené zboží s velkou plochou pro autobusy, zahradní hostinec, návsní kaplička na již neexistující návsi. Na V straně dominuje převýšeným mechanisovaným seníkem areál ZD Brloh, v části truhlářská a tesařská výroba. Pod areálem byl obnoven rybník s památnou dubovou alejí. Památková ochrana: č.p. 14, kaplička a 2 výklenkové kapličky k Brlohu a jedna na návsi.

PLEŠOVICE 2. kat. - o. Zlatá Koruna, 38 domů, 12 chalup, 4 chaty, 2 nové RD. Sídlo založeno v úžlabí obráceném k SV, na okrouhlé návsi nepravidelná štítová zástavba, pouze mírně pozměněná

úpravami. Kvalitní baroková čtvercová návesní kaplička, usedlost s volutovým štítem, kamenem obložený náves. rybníček. Do návsi je pěkný pohled shora ze silnice. Areál ZD Dolní Třebonín na vých. straně nepůsobí rušivě. Domkářská zástavba vzhůru k silnici a nad ní. Železniční zastávka. Severně velkolom, negativní dominanta regionálního významu, zdroj značné prašnosti a hluku. Památkově chráněno: zem. usedlosti č.p. 4, 9 a 27, výměnek č.p. 8 a 11, návesní kaplička.

PŘÍSEČNÁ 3. kat. - obec, 61 domů, několik nových RD. Sídlo založeno v údolí potoka směřujícího JV k Vltavě. Základem je téměř okrouhlá náves s nízkými a prostými frontami usedlostí, někde 2podl., s obetonovaným rybníčkem, uvnitř zastavěná - smíš. zboží, hasič. zbrojnice; jižní fronta porušená – autoservis. Jihem návsi probíhá silně zatížená silnice na Č. Krumlov. Na návsi lípy, jírovce, babyka, topoly. Na SZ straně zchátralý 2podl. dvůr s bohatou rokokovou štukaturou s pilastry. Dvě 4bytovky, 2,5 a 3podl. Bývalý zem. areál ZD D. Třebonín s dílnami na SV straně, kde dominují půlválcové haly z vlnitého plechu, bez vegetace. Další negativní dominantou je všudypřítomné vedení VN. Prasečák na V okraji zástavby ve starém objektu k demolici. Pam. ochrana: č.p. 1 u Filků.

RÁJOV 3. kat. – v CHKO část - několik domků na břehu Vltavy a barokní výklenková kaple.

ROJŠÍN 2. kat. - o. Brloh, 35 domů, 4 chalupy, 1 novější RD. Sídlo založeno na úpatí dvou kopců, s návsi kapkovitého tvaru s lipami, vrbami a břízami, uprostřed stojí klasicistní kruhová kaple sv. Kříže a sv. Prokopa z r. 1850 s věží, obehnaná nízkou zdí. V panoramatu vyrovnaná hladina zástavby. Zástavba návsi je zachovalá, v různých stylech, s dvoupodlažními usedlostmi s polovalbovou i valbovou střechou i s obloučkovým štítem z 2. pol. 19. stol., dále poválečná dvoubytovka s břizolitem a prod. smíš. zboží. Dva finské dvojdomky jsou na Z okraji. Zem. areál ZD Brloh nízký, ale bez vegetace, v areálu ve výstavbě hala fy Rovyna. Pam. ochrana: sýpka u č.p. 21 a kovárna č.p. 16.

RYCHTÁŘOV 1. kat. - o. Brloh, 5 domů, 8 chalup, 2 chaty. Nepravidelná zástavba podél cesty k lesu, ve vých. svahu nad silnicí. Dvorce a domky tradičních forem, jedna z usedlostí je roubená v kožichu (r. 1768). Na J straně stranou při silnici zemědělský areál, hmotově přijatelný, zdálky viditelný. Nad sídlem nedopatřením postavená nová stodola.

SEDM CHALUP 1. kat. - o. Brloh, 13 domů, 6 chalup, 9 chat. Jednostranná řadová zástavba menších usedlostí v mělkém úžlabí k JZ mezi Vlčím vrchem a Lepičovým kopcem, mimo hlavní silnici. V ohbí cesty u hranolových b. muk památná lípa. Dolní usedlost nevhodně modernizovaná, 3podl. (břizolit). Pam. ochrana: kaplička.

SLAVČE 2. kat. - o. Vrábče, 92 domů, 26 chalup, 5 chat, novější RD a přestavby. Sídlo založeno na mírném návrší ve V svahu Kluku, s ladnou návsi čtvercového tvaru s jednoduchými štítovými usedlostmi a jediným nevhodným novodobým objektem, s vnitřní drobnou zástavbou (pastouška) a kamenem obezděným náves. rybníčkem. Na JV straně nenápadný starý zem. areál. V okolí hodnotné rozptýlené zemědělské usedlosti, tlaky na zahušťování zástavby.

SMĚDEČ 3. kat - o. Ktiš, 16 domů, jeden nepovolený RD-penzión. Sídlo založeno na V ostrohu pod vrchem Šibeník. Ulicová zástavba ve směru Ktiš - Smědeček, v příkrém svahu nad sedlem. Usedlosti 2podlažní s valbami, některé s obloučkovými štíty, vesměs ve špatném stavu, i v rozvalinách. Dva „finské“ domky, hospoda. Jižní fronta prolomena narovnáním frekventované silnice. Na křižovatce v centru vedle sebe nová čerpací stanice, zastávka a železný kříž. Sídlo dominuje údolí při pohledu od jihu, od jihovýchodu skýtá jedinečný pohled z protějšího svahu. Na J straně schátralý prasečák, na SZ straně, v sedle je nový zem. areál Statku Ktiš (granulárna a kravín). Pam. ochrana č.p. 12.

SMĚDEČEK 2. kat. - o. Ktiš, 15 domů, 7 chat. Sídlo založeno na V svahu nad potokem Struhynkou, od V chráněno sedlem mezi kopci. Téměř čtvercová náves ve značném svahu, s částečně dochovalou původní zástavbou dvoupodlažních usedlostí se dvěma štíty a klenutou branou, patrové usedlosti s valb. střechami. Jižní strana návsi pozměněná novou chatovou výstavbou, částečně na starých základech - štítová, přízemní.

SRNÍN 3. kat - obec, 73 domů, 3 chalupy, 3 chaty, hodně novějších RD, v západní části vsi soustředěná výstavba RD. Sídlo založeno v mělkém zářezu k JV s návsi vřetenovitého tvaru se štítovými, řídce rozestavenými usedlostmi, prostých, málo poničených forem, uprostřed s malou novorománskou mešní kaplí, smíšeným zbožím a hostincem. Na návrší východně nad sídlem

dominantní kaplička. Podél cesty k lesu vzhůru vybíhá novější zástavba. Na Z straně prasečák ZD D. Třebonín a chov koní. Na S straně pod lesem mimo zástavbu je v dominantní poloze pekárna JČ. pekáren.

STUPNÁ 2. kat. - o. Křemže, 48 domů, 6 chalup, 1 nový RD. Sídlo založeno v úžlabí k JZ nad Chmelenským potokem, náves nepravidelná s radiálně situovanými usedlostmi, jen ojediněle narušená novými objekty. Tři usedlosti s obloučkovými štíty. Uprostřed kaplička z r. 1864. Opodál na S straně starý dvůr, nyní ZD Křemže. Zástavba pokračuje odděleně na svahu východně od sídla. Hodnotné dálkové pohledy na ves. Památkově chráněno: č.p. 8, 9, a návesní kaple.

TŘEŠŇOVÝ ÚJEZDEC 2. kat. - o. Lhenice, 33 domů, 2 chalupy. Sídlo založeno v údolí potoka směřujícího k severu, se čtvercovou návsi se štítovou i podélnou zástavbou s blatským charakterem, minimálně porušenou úpravami, s barokní kapličkou, s lipami i nevhodnými exoty. Další usedlosti na JZ straně za potokem. Sídlo je nízko položené, skryté. Farma ZD Lhenice opodál na V straně u silnice, rovněž nenápadná. Památková ochrana: č.p. 20, 22, 21, 18+19, náves. kaple, výklenková kaplička ke Lhenicím, vyhlášeno vesnickou památkovou zónou.

TŘÍSOV 2. kat. - o. Holubov, 70 domů, několik domků 70. a 80. léta, 2 nové RD. Sídlo je založeno ve svahu k severu, okrouhlou zachovalou návsi s pravouhlej a radiálně situovanými usedlostmi okolo přírodního rybníčku s lipami a jirovci. Štítová průčelí prostých forem, narušuje jedna břizolitová novostavba. Na návsi hasič. zbrojnice, vodojem, kříž, opodál k zastávce ČD novodobé smíšené zboží. Nová zástavba RD šplhá do kopce, kde je koupaliště s výhledem na oppidum. Kravín a teletník ZD Křemže je nenápadně na S straně za tratí. U Křemžského potoka je pásová zástavba chat navazující na Holubov. Památková ochrana: areál keltského oppida, b. muka, hrad Dívčí Kámen.

VINNÁ 1. kat. - o. Křemže, 3 domy, 2 chalupy. Řada pěti usedlostí založena 1841 na JZ svahu táhlého kopce, je zdaleka viditelná.

VODICE 2. kat. - o. Lhenice, 40 domů, chalupy, 2 chaty. 1 RD ve výstavbě. Sídlo vklíněno do úžlabí směrem k západu, s návsi o dvou frontách v příkrém svahu, s novogotickou mešní kaplí uprostřed. Kompaktní, neporušená zástavba jednodušších forem 19. stol., přízemní i 2podl., mostní kaplička v dolní části návsi kontrastuje s plechovými svodidly a trafostanicí. U silnice kovárna s obloučkovým štítem. Návsi dominuje potok s kamenným regulovaným korytem a mostky. Řidší zástavba vede podél silnice ve spodní části návsi, 3 novější RD. Směrem vzhůru zástavba řídne. Na záp. straně je zem. farma ZD Lhenice. Památková ochrana: vyhlášeny vesnickou památkovou rezervací, chráněny: č.p. 1, 2, 3, 4, 18, 19, 20 a kovárna č.p. 23.

VYŠNÝ 3. kat. - o. Č. Krumlov, 79 domů, zahradní domky. Sídlo bylo založeno na jihozápadním úpatí tří kopců, u potoka Hučnice. Náves tvoří nepravidelné trojúhelné prostranství, s dvoupodlažní zástavbou typu 19. stol., sídlo Správy CHKO. Bývalý dvůr, dnes sídlo stavební firmy. Novější zástavba dělnických domků prostřídaná s novými RD ve stylu katalogového a podnikatelského baroka, přijatelného měřítká, stoupá podél cest úžlabím vzhůru k lesu a k barokní hájence Nový Dvůr. Uprostřed jsou cenné velké plochy luk s vodotečí. Na záp. straně zrevitalizovaný opouštěný vápencový lom s částečně demolovaným zázemím.

ZLATÁ KORUNA 1., 3. kat. - obec, 112 domů, 4 chalupy, 6 chat., cca 10 nových RD, 3 další ve výstavbě. Sídlo vzniklo u cisterciáckého kláštera v meandru Vltavy. V dolní části kult. dům ze 60. let, jinak zachovalá zástavba, postupně stoupající po ostrohu vzhůru, je zakončena 2podlažním domem s valbovou střechou, který dominuje průhledům na řeku (sídlo starosty). Historická sýpka, smíš. zboží (60. léta), býv. kostel sv. Markéty, u Vltavy vodácké tábořiště.

Nová zástavba v oddělené horní části, u silnice hospoda Na Letné, nádraží. Památková péče: je navrženo ochranné pásmo kláštera, vyhlášena vesnická památková zóna, chráněno je: areál kláštera, hospic, sýpka, býv. kostel sv. Markéty, zbytky ohrazené vesnice u č.p. 81, 15 a proti obchodu, b. muka, litinový kříž, hroby partyzánů a most přes Vltavu.

Regulativy pro výstavbu na území CHKO Blanský les

Níže uvedené zásady vycházejí ze studie Preventivního hodnocení krajinného rázu v CHKO Blanský les, která byla zpracována odbornou firmou Společnost pro životní prostředí spol. s r.o.v roce 2007 a aktualizována v roce 2015/16.

Stupeň ochrany místa krajinného rázu byl určen podle míry zachovalosti krajinného rázu a významu pro krajinný obraz CHKO. Rozlišuje se pět stupňů ochrany krajinného rázu, kdy 1. stupeň znamená nejvyšší možnou ochranu krajinného rázu. Stupně ochrany jednotlivých míst krajinného rázu byly zakresleny do grafického podkladu jako pásma odstupňované ochrany krajinného rázu. Pro zastavěné a zastavitelné území byla zpracována samostatná pásma odstupňované ochrany krajinného rázu.

Pásma odstupňované ochrany krajinného rázu pro volnou krajinu

MKR zařazené do I. pásma odstupňované ochrany krajinného rázu

A1.1 - Vrchol Kletě, A1.2 - Severovýchodní svahy Kletě, A1.3 - Jihozápadní svahy Kletě, A2.1 - Svahy nad Loučejí, A3.2 - Třísovsko, A3.3 - Krasetínsko, B1.1 - Bulový, B1.2 - Buglata - Vysoká Běta, B2.3 - Vlčí kopec - Šibeník, B3.1 - Borovští Uhlíři, B3.2 - Usedlosti pod Hříbovým vrchem, B3.7 - Kuklovsko, B3.8 - Špatenka, B3.9 - Usedlosti kolem Stržiška, B4.1 - Hejdlovsko, B4.4 - Rychtářovsko, B4.7 - Sedm Chalup, B4.8 - Jaronínsko, C1.1 - Kluk - Švelhán, D4.2 - Chlumečský vrch - Otmaň (nivy), D5.1 - Vinná - Stupenské Jednoty, F1.4 - Dívčí kámen - Uhlířská stráž, F1.5 - Údolí Křemžského potoka, F2.1 - Niva u Zlaté Koruny, F2.2 - Vltavská niva mezi Zlatou Korunou a Dívčím kamenem, F2.3 – Pod Uhlířskou strání (úzká niva Vltavy), F3.1 - Zlatá Koruna, G1.1 - Vyšenské vápence, G2.1 - Parková krajina Červeného Dvora, G2.3 - Dobročkovsko, G3.1 - Chvalšinsko

MKR zařazené do II. pásma odstupňované ochrany krajinného rázu

B2.1 - Hříbový vrch - Růžový vrch, B2.2 - Mlýnské vrchy, B2.4 - Stříbrná hora, B3.3 - Janské Údolí, B3.4 - Kovářovsko, B3.5 - Vodicko, B4.2 - Borová, B4.3 - Rohy - Nová Hospoda, B4.9 - Lipanovicko (lučně polní), C3.1 - Zahrádky, C3.2 - Usedlosti nad Habřím, D1.4 - Bohouškovicko, D1.7 - Lhotecko, D2.1 - Bory, D4.3 - Jihovýchodní Brložsko (Doubrava), D5.2 - Vlčí vrch - Štěnice - Sosnovec, D7.1 - Křemžská rybníční enkláva, D7.4 - Údolí Olešnice, D7.5 - Hradiště u Ondřeje, E1.2 - Holašovicko, E3.1 - Kvítkovicko, F1.1 - Pod Novou Korunou, F1.2 - Údolí Kokotínského potoka a Vltavy, F1.3 – Na Rejtě, G1.2 - Liščí hora, G3.3 - Smědeček, G4.4 - Třešňový Újezdec

MKR zařazené do III. pásma odstupňované ochrany krajinného rázu

A3.1 - Plešovicko, B3.6 - Chrástánsko, B4.5 - Pod Červeným vrchem, B4.6 - Pod Plešným, C2.1 - Usedlosti kolem Vacla, C2.2 - U Adámka, C2.3 - U Lesáka, D1.1 - Štroba, D1.2 - Holubovsko, D1.5 - Novovesko, D1.6 - Chlumecko, D3.1 - Údolí pod Křemží, D4.1 - České Chalupy, D6.4 - Nová Mříč, D7.2 - Chmelensko, D7.3 - Stupensko, E1.1 - Dobčicko, E1.4 - Čakovecko, E1.5 - Slavče, E1.6 - Habří, E2.1 - Horka, E4.1 - Lesy u Holašovic, E4.2 - Lesy nad Čakovcem, G2.2 - Pod Březovíkem, G3.2 - Smědečsko, G4.1 - Křenovsko – Lazecko, G4.2 - Srnínsko

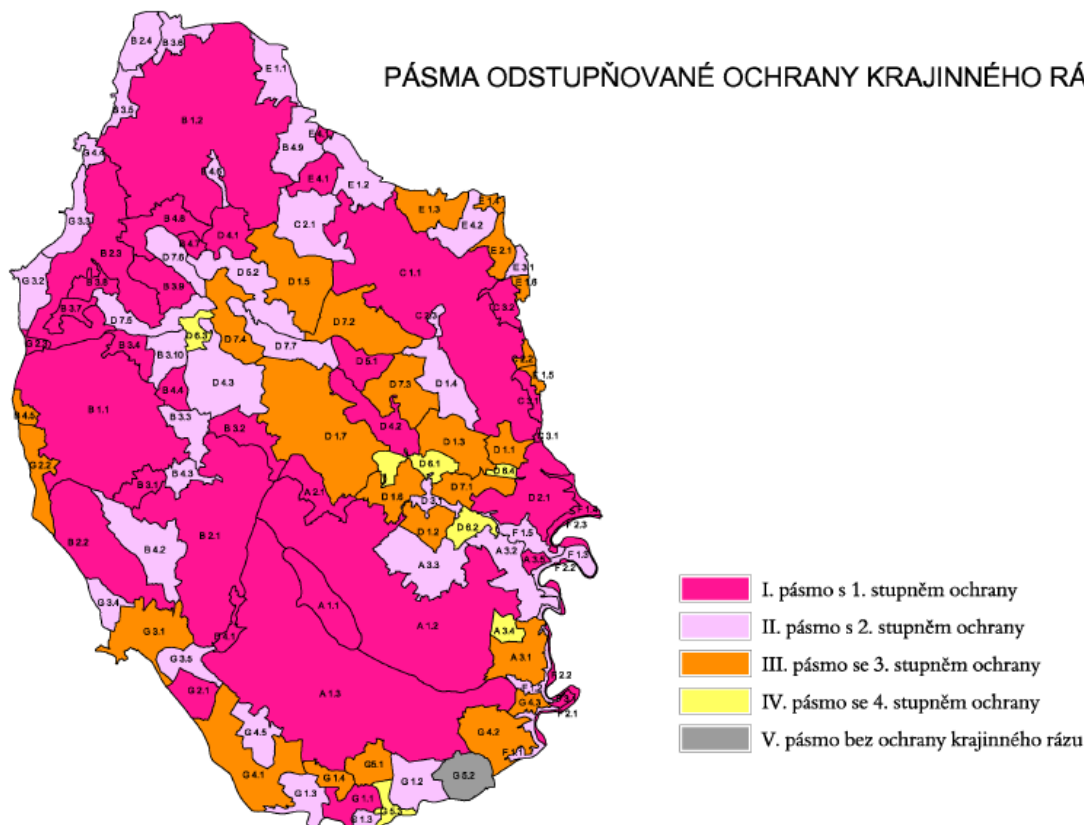
MKR zařazené do IV. pásma odstupňované ochrany krajinného rázu

D1.3 - Velké pole u Křemže, D6.1 - Křemže - Chlum, D6.2 - Holubov, D6.3 - Brloh, E1.3 - Jankovsko, G4.3 - Novokorunsko, G5.1 - Vyšný osada

MKR zařazené do V. pásma odstupňované ochrany krajinného rázu

G5.2 - Domoradice - Přísečná

PÁSMA Odstupňované ochrany krajinného rázu

Podmínky ochrany krajinného rázu volné krajiny

Pásma odstupňované ochrany krajinného rázu (stupeň ochrany)	Základní konkrétní podmínky ochrany	Zpřísněné konkrétní podmínky ochrany	Konkrétní podmínky dohodnout v ÚP	Konkrétní podmínky nelze dohodnout v ÚP	Nezbytné individuální posouzení zásahů	Nulová ochrana krajinného rázu
I. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (1. stupeň)	-	ano	-	ano	ano	ne
II. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (2. stupeň)	-	ano	-	ano	ano	ne
III. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (3. stupeň)	ano	ne	-	ano	-	ne
IV. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (4. stupeň)	-	ne	ano	-	-	ne
V. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (5. stupeň)	-	ne	-	-	-	ano

Regulativy volné neurbanizované krajiny

Členění krajiny – nepřipustné jsou zásadní změny liniových prvků krajiny, scelování pozemků speciálních kultur. Nepřipustné jsou zásahy, narušující přírodní pohledové osy, průhledy a dominanty, podmíněně přípustné jsou zásahy pro jejich údržbu či obnovu.

Hospodářské kultury – nepřipustné jsou změny trvalých kultur na ornou půdu, odlesňování a změny skladby listnatých lesních porostů bez souhlasu orgánu ochrany přírody a krajiny.

Plantáže energetických rychle rostoucích dřevin – jsou přípustné pouze na orných půdách na základě posouzení vlivu na krajinný ráz. Tvar pozemku musí být přizpůsoben terénu a je třeba se vyhnout geometrickým tvarům.

Nové stavební dominanty v krajině – v území sídel i ve volné krajině není přípustné stavební činností vytvářet nové dominanty krajiny, a to charakterem hmoty staveb nebo jejich dílčích částí ani barevností. Podmíněně přípustné je osazení rozhleden na základě podrobné dokumentace a posouzení vlivu na krajinný ráz.

Obecné pravidlo – veškeré stavby ve volné krajině podléhají individuálnímu posuzování vlivu na krajinný ráz.

Oplocování – je podmíněně přípustné v nezbytném rozsahu způsobem, nenarušujícím krajinný ráz a průchodnost krajiny. Nepřípustné je oplocování rozsáhlých areálů polních a lesních kultur, pastvin, zejména s ohledem na prostupnost krajiny pro biotu. Velikost oplocených ploch podléhá individuálnímu posouzení.

Stavby ve volné krajině – je nepřípustná realizace nových staveb, zvyšování jejich objemu či kapacity. Podmíněně přípustné je osazení rozhleden, mobiliáře turistického informačního systému a nezbytných přístřešků pro hospodářskou a prvovýrobní údržbovou činnost v krajině. Výška staveb (s výjimkou rozhleden) je max. 1 NP max. plošného rozsahu cca (4 x 5) m. Střechy jsou přípustné sedlové souměrné se sklonem 35° až 45° nebo pultové. Architektonický styl musí vycházet z tradičních tvaroslovných, materiálových a barevných prvků, jsou přípustné jednoduché dřevěné stavby. Pro veškeré stavby ve volné krajině je nezbytné individuální posouzení vlivu na krajinný ráz.

Terénní úpravy – je nepřípustné provádět jakékoliv rozsáhlé terénní úpravy a meliorace. Podmíněně přípustné jsou drobné úpravy ke stabilizaci narušeného přirozeného odtokového režimu.

Chatové lokality i jednotlivé chaty – nepřípustný je vznik nových chatových lokalit i jednotlivých chat. Stávající plochy na území CHKO je nutno přehodnotit a regulovat.

Zahrádky – nepřípustný je vznik nových zahrádkářských osad. Stávající plochy na území CHKO je nutno přehodnotit a regulovat.

Zatrubnění vodotečí – mimo sídla je nepřípustné zatrubňovat vodoteče. Stávající zatrubněné vodoteče mimo sídla je nezbytné revitalizovat a otevřít jejich koryta.

Zeleň – nepřípustné je snižování podílu rozptýlené zeleně a zeleně rostoucí mimo les na úkor prvovýrobně využívaných ploch, nepřípustné je zanášení geograficky nepůvodních druhů rostlin.

Louky a pastviny – nepřípustné je zalesňování lučních enkláv a zarovnávaní rozvolněných okrajů lesa, tj. zásahy, které způsobí další geometrizaci krajiny a poškodí drobné i střední měřítko.

Pásma odstupňované ochrany krajinného rázu pro zastavěné a zastavitelné území

Sídla Rozptýlené osídlení	Pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu a stupně ochrany krajinného rázu											
	I.			II.			III.		IV.		V.	
	1. stupeň ochrany vymezen	zprísňené regulativy	individuální podmínky	2. stupeň ochrany vymezen	zprísňené regulativy	individuální podmínky	3. stupeň ochrany vymezen	základní regulativy	4. stupeň ochrany vymezen	podmínky ochrany dohodnutý v ÚP	5. stupeň ochrany vymezen	bez ochrany krajinného rázu
Bohouškovice	-	-	-	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Borová	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Brloh	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Čakovec	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
České Chalupy	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Dobčice	1	x	x	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Habří	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Hejdlov	1	x	x	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Holašovice	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Holubov	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Horní Chrášťany	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Chlum	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Chlumeček	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Chmelná	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Chvalšiny	1	x	x	-	-	-	3	x	4	x	-	-
Jankov	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Janské Údolí	-	-	-	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Jaronín	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Krasetín	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Křemže	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Křenov	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Kuklov	1	x	x	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Kvítkovice	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Lazec	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Lhotka	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Lipanovice	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-

Sídla Rozptýlené osídlení	Pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu a stupně ochrany krajinného rázu											
	I.			II.			III.		IV.		V.	
	1. stupeň ochrany vymezen	zpřísněné regulativy	individuální podmínky	2. stupeň ochrany vymezen	zpřísněné regulativy	individuální podmínky	3. stupeň ochrany vymezen	základní regulativy	4. stupeň ochrany vymezen	podmínky ochrany dohodnuty v ÚP	5. stupeň ochrany vymezen	bez ochrany krajinného rázu
Loučeň	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Mříč	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Nová Ves	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Plešovice, Zátiší	1	x	x	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Přísečná	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Rohy	-	-	-	2	x	x	-	-	-	-	-	-
Rojšín	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Rychtářov	1	x	x	-	-	-	3	x	-	-	-	-
Sedm Chalup	1	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Slavče	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Smědeč	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Smědeček	1	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Srnín	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
St. Dobrkovice	1	x	x	2	x	x	-	-	-	-	-	-
St. Jednoty, Vinná	1	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Stupná	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Třešňový Újezdec	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Třísov	-	-	-	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Vodice	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-
Vyšný	-	-	-	2	x	x	3	x	4	x	-	-
Zlatá Koruna	1	x	x	2	x	x	3	x	-	-	-	-

Podmínky ochrany krajinného rázu pro zastavěné a zastavitelné území

Pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (stupeň ochrany)	Zpřísněné regulativy	Individuální posouzení detaily	Základní regulativy	Podmínky ochrany krajinného rázu v podrobnosti ÚP	Podmínky a regulativy nestanoveny
I. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (1. stupeň)	ano	ano	-	-	-
II. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (2. stupeň)	ano	-	-	-	-
III. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (3. stupeň)	-	-	ano	-	-
IV. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (4. stupeň)	-	-	-	ano	-
V. pásmo odstupňované ochrany krajinného rázu (5. stupeň)	-	-	-	-	ano

Urbanistické regulativy

Urbanistické regulativy chrání strukturu zástavby, zastavitelná a nezastavitelná území (sídla a volnou krajinu), která vymezuje územní plán.

Charakter zástavby sídel – musí respektovat měřítko prostoru a urbanistickou strukturu danou historickým vývojem. Sevřený charakter zástavby (tj. řadový – objekty jsou spojené v uliční čáře do souvislé fronty) je v částech sídel, kde je určujícím prvkem charakteru zástavby, závazný. Otevřený (volný) charakter (volně stojící jednotlivé domy či skupiny domů) je možný v ostatních částech sídel.

U nových stavebních lokalit je nutno dodržovat tyto zásady: nerozšiřovat zástavbu směrem ven obestavováním hlavních komunikací, ale území sídla spíše zaokrouhlovat, nepropojovat zástavbou jednotlivé stávající lokality, ale zřetelná přerušení chránit volná, nezastavovat výšiny a terénní hrany, zastavitelné území směřovat do ploch méně pohledově exponovaných.

Charakter zástavby rozptýlené sídlení – musí respektovat měřítko krajinného prostoru, urbanistickou strukturu a tvarosloví staveb daných historickým vývojem. Nepřípustné je zahušťování

rozptýleného osídlení, odstraňování doprovodných sadů i zahrad a změny původního tvarosloví usedlostí.

Výšková hladina zástavby – stanoví se podle charakteru převládající obytné okolní zástavby, kterou nesmí převyšovat, zejména pokud se jedná o rekonstrukci či dostavbu v současné sevřené zástavbě v historizujících zónách. Regulační prvek výškové hladiny zástavby je považován za horní maximální mez. V sevřené i rozptýlené vesnické zástavbě je max. výšková hladina doporučena 1+, tj. jedno nadzemní podlaží s možností využití podkroví způsobem, který svým stavebně-technickým řešením další podlaží opticky nevytváří.

Umístění staveb na pozemcích – zástavba navržená na vnějších pozemcích okraje sídel je přípustná pouze v takovém umístění, aby nezastavěná část pozemku (zahrada apod.) byla orientována vně sídla, do volné krajiny. Nepřípustná je realizace staveb, které zastavují celý pozemek (atriové stavby, nová zástavba areálového typu apod.). V nezastavěné části na okraji sídla jsou nepřípustné doplňkové stavby.

Koeficient zastavění – koeficient zastavění, daný poměrem zastavitelné plochy na ploše pozemku určí územní plány sídel. Obvyklá horní mez koeficientu zastavění je 30 %.

Tvar a situování staveb - se musí podřizovat modelaci terénu (převažující hřeben střechy podél vrstevnic), tvaru pozemku a směru okolní zástavby, okraj sídla má být tvořen plochami střech a ne štíty; půdorys má být obdélníkový nebo tvaru L nebo U, se šířkou průčelí do 9 m.

Základní a zpřísněné regulativy obytných staveb pro zastavěné a zastavitelné území

Stavební regulativy chrání charakter a vzhled staveb, aby zůstaly zachovány typické znaky místních staveb i krajiny. Stavební regulativy mají usnadnit navrhování staveb v harmonii s prostředím. Návrh každé stavby musí vedle provozního účelu sledovat i vzhledový účinek ve vztahu k místu a okolí. Pokud se tyto regulativy dodržují, zůstanou zachovány hodnoty krajinného rázu.

Nepřípustné typy obytných staveb – v místech, kde platí základní a zpřísněné regulativy, jsou vyloučeny netypické stavby - zejména sruby. Typický pro CHKO je hliněný (zděný) dům s keramickou pálenou krytinou.

Novostavby obytných domů – měly by se řešit včetně garáže, hospodářských staveb, potřebného zázemí a oplocení.

Druh regulativu	Zpřísněné regulativy	Základní regulativy
umístění staveb na pozemcích	individuální posouzení podle charakteru okolní zástavby a terénu	přizpůsobení charakteru okolní zástavby a terénu
uliční čára	v sevřených půdorysech sídel dodržení uliční čáry	v sevřených půdorysech sídel dodržení uliční čáry
orientace hřebene střechy	podle okolní zástavby, resp. podél vrstevnic, na okrajích sídel podélná orientace	podle okolní zástavby, resp. podél vrstevnic, na okrajích sídel podélná orientace
tvar půdorysu stavby (poměry stran)	protáhlý, obdélníkový nebo tvaru L, T nebo U a se šířkou průčelí individuálně podle charakteru okolních staveb, poměr stran (délka : průčelí) minimálně 1 : 2	protáhlý, obdélníkový nebo tvaru L, T nebo U a se šířkou průčelí do 9 m poměr stran minimálně 1 : 1,5 a výjimečně 1 : 1,25
poměr výšky a délky stavby	obecně minimálně 1 : 2, resp. podle proporcí okolní zástavby	minimálně 1 : 1,25
výška stavby po okapní římsu	individuálně podle charakteru okolních staveb	do 4,2 m
výška půdní nástavby	individuálně podle charakteru okolních staveb	1 m
počet podlaží	jedno, případně přízemí s podkrovím, případně individuálně podle charakteru okolních staveb	jedno, případně přízemí s podkrovím, případně individuálně podle charakteru okolních staveb
charakter střech	střecha sedlová o sklonu 40 ° - 45°, výjimečně s polovalbami či valbová,	střecha sedlová o sklonu 40 ° - 45°, výjimečně s polovalbami či valbová

Druh regulativu	Zpřísněné regulativy	Základní regulativy
	délka hřebene min. 4 m	
sklon střech	40° až 45°	40 ° až 45°, podmíněně lze snížit až na 35°
přesahy střech	přesahy střech ve štítu minimální, u okapu do 40 cm, kryje-li vstup, pak cca 90 cm	přesahy střech ve štítu do 30 cm, u okapu do 50 cm, kryje-li střeška vstup, pak cca 90 cm
lodžie, balkony	balkon, arkýř, rizalit lze pouze tam, kde není vidět z veřejných prostor	balkon, arkýř, rizalit není vhodný, lze individuálně podle charakteru okolních staveb
vikýře, střešní okna	podkroví osvětlené převážně ze štítu, vikýře a střešní okna lze používat střídavě, mimo dohled z veřejných prostorů, vhodnější jsou střešní okna	podkroví osvětlené převážně ze štítu, vikýře a střešní okna lze používat střídavě, pokud možno mimo dohled z veřejných prostorů, vhodnější jsou střešní okna
členění průčelí	štítové průčelí hladké, symetricky členěné, bez vstupních dveří (vstup z boku)	štítové průčelí hladké, doporučeno symetricky členěné, bez vstupních dveří (vstup z boku)
materiály střech	krytina taškami, výjimečně cementovými šablonami, cihlově červené až hnědé barvy	krytina taškami, výjimečně cementovými šablonami nebo profilovaný barvený matný plech imitující tašky barvy cihlově červené až hnědé, ojediněle šedé barvy
materiály fasád	hladké omítky, doplňkově dřevo a kámen	hladké omítky, doplňkově dřevo a kámen
barvy střech	cihlově červené až hnědé barvy	cihlově červené až hnědé barvy
barvy fasád	vnější omítky hladké, bílé nebo v přírodních odstínech (okr, rudka)	vnější omítky hladké, doporučují se bílé, v přírodních odstínech (okr, rudka), případně velmi světlých barev
vstup do domů	vstup z boku, mimo štítové průčelí	doporučuje se vstup z boku, mimo štítové průčelí
otvory (okna, dveře)	obdélníkové na výšku i velké otvory o rozměru vrat, v podkroví vždy menší okna, svislé a vodorovné dělení oken i dveří	obdélníkové na výšku i velké otvory o rozměru vrat doporučuje se svislé a vodorovné dělení oken i dveří

Základní a zpřísněné regulativy doplňkových a hospodářských staveb (do 75 m²) pro zastavěné a zastavitelné území

Druh regulativu	Zpřísněné regulativy	Základní regulativy
uliční čára	v sevřených půdorysech sídel dodržení uliční čáry	v sevřených půdorysech sídel dodržení uliční čáry
tvár půdorysu stavby (poměry stran)	obdélníkový, se šířkou průčelí do 7 m	obdélníkový, se šířkou průčelí do 7 m
výška stavby po okapní římsu	do 4,2 m	do 4,2 m,
počet podlaží	jedno s podkrovím	jedno s podkrovím

Druh regulativu	Zpřísněné regulativy	Základní regulativy
charakter střech	střecha sedlová o sklonu 40° - 45°, u šířky průčelí do 4,5 m pultová, výjimečně podle charakteru okolních staveb s polovalbami či valbová, délka hřebene min. 4 m	střecha sedlová o sklonu 30° - 45°, u šířky průčelí do 4,5 m pultová, výjimečně s polovalbami či valbová
sklon střech	40 ° až 45° u sedlových střech, u pultových minimálně 10°	30° až 45° u sedlových střech, u pultových minimálně 10°
přesahy střech	přesahy střech ve štítu minimální, u okapu do 40 cm, kryje-li střecha vstup, pak cca 90 cm	přesahy střech do 50 cm, kryje-li střecha vstup, pak cca 90 cm
lodžie, balkony	ne	ne
vikýře, střešní okna	podkroví osvětlené převážně ze štítu, vikýře a střešní okna lze používat střídme a mimo dohled z veřejných prostorů, vhodnější jsou střešní okna	podkroví osvětlené převážně ze štítu, vikýře a střešní okna lze používat střídme, pokud možno mimo dohled z veřejných prostorů, vhodnější jsou střešní okna
členění průčelí	štítové průčelí hladké, symetricky členěné	štítové průčelí hladké, doporučuje se symetricky členěné, bez vstupních dveří (vstup z boku)
materiály střech	krytina taškami, výjimečně cementovými šablonami	krytina taškami, výjimečně cementovými šablonami, profilovaným plechem, asfaltovým šindelem
materiály fasád	hladké omítky, dřevo, doplňkově kámen	hladké omítky, dřevo, doplňkově kámen
barvy střech	cihlově červené až hnědé barvy	cihlově červené až hnědé barvy, výjimečně šedé
barvy fasád	vnější omítky hladké, bílé nebo v přírodních odstínech (okr, rudka), dřevo v přírodním odstínu	vnější omítky hladké, bílé nebo v přírodních odstínech (okr, rudka), případně velmi světlých barev, dřevo v přírodním odstínu nebo tmavá lazura
otvory (okna, dveře)	obdélníkové na výšku i velké otvory o rozměru vrat, v podkroví vždy menší okna vhodné je svislé a vodorovné dělení oken i dveří	doporučuje se obdélníkové na výšku i velké otvory o rozměru vrat vhodné je svislé a vodorovné dělení oken i dveří

Regulativy specifických druhů staveb

Garáže – je možno v obytných a centrálních obytných zónách umístit jako jednotlivé objekty či v rámci mateřské stavby, a to max. 2 garáže pohromadě. Garáže pod obytnými objekty v úrovni suterénu s nájezdem z uliční fronty jsou nepřijatelné v historických a pohledově exponovaných zónách, v historických jádrech sídel jsou nepřijatelné samostatně stojící garáže, pokud nejsou umístěny ve vnitrobloku. Při nové výstavbě či komplexních rekonstrukcích je nutno v podmínkách stavebního povolení požadovat vyřešení odstavování vozidel v objektu, příp. na pozemku stavebníka. Parkování vozidel nelze řešit na úkor parkově upravených veřejných prostorů.

Oplocení – oplocení v uličních prostorech je nutno řešit s ohledem na ráz zástavby konkrétního sídla a místa, a to jak stavební podstatou, tak použitím materiálů. Oplocení mimo uliční prostor, zasahující do volné krajiny je nutno posoudit z hlediska dopadů na krajinný ráz. Nepřijatelné jsou podezdívky vyšší než 50 cm, masivní sloupky a neprůhledné oplocení s výjimkou živých plotů. Oplocení předzahrádek v historických jádrech sídel je možné jen tam, kde se již tradičně vyskytuje, a to nízkým průhledným plůtkem. Vhodné oplocení je z planěk nebo dřevěných prken. S ohledem

na charakter okolí jsou možné i obvodové omítané zdi bez ozdob nebo nízké kamenné zdi ze sbíraného kamene s minimální spárou. Podmíněně vhodné je drátěné oplocení.

Rekreační objekty – je přípustné umísťovat v obytných zónách sídel formou obytných staveb, jejich forma urbanistická i tvaroslovná je totožná s obytnými stavbami. Výstavba chat je nepřípustná v celém zájmovém území CHKO včetně zastavěných území obcí, mimo územním plánem specificky vymezené plochy. Podléhají vždy individuálnímu posouzení vlivu na krajinný ráz.

Zahradní domky – výstavba zahradních domků je podmíněně přípustná pouze ve stávajících lokalitách trvalých zahrádkářských osad, a to po individuálním posouzení. Vznik nových zahrádkářských osad a tedy i domků je nepřípustný.

Drobné doplňkové a hospodářské stavby - Výška staveb je max. 1 NP + podkroví. Střechy jsou přípustné sedlové souměrné se sklonem 35° až 45° nebo pultové. Architektonický styl musí vycházet z tradičních tvaroslovných, materiálových a barevných prvků, jsou přípustné i jednoduché dřevěné stavby.

Kempy – pouze v návaznosti na sídla se zajištěnou infrastrukturou a na základě individuálního posouzení vlivu na krajinný ráz.

Stavby posuzované individuálně

Individuálnímu posouzení v místech s 1., 2. a 3. stupněm ochrany krajinného rázu, není-li určeno jinak, podléhají tyto stavby:

Stavby technické infrastruktury

Hospodářské stavby ve volné krajině

Výrobní, zemědělské a skladové objekty nad 75 m²

Mobilní objekty – na území CHKO lze umístění mobilních objektů obytných, skladovacích, technických apod. připustit zásadně mimo optický dosah z veřejných prostorů či volné krajiny s výjimkou dočasného umístění v rámci stavební činnosti, technického vybavení a dočasných monitorovacích zařízení. Přípustná je velikost do 20 m² plochy. Jinak je nutno objekty upravit v souladu s regulativy pro vzhled staveb v CHKO.

Objekty regulace, revize a měření a technické infrastruktury – nelze umísťovat mimo objem stavby, masivní oplocení nebo v průčelních fasádách společensky či architektonicky významných objektů, a to zejména v centrálních obytných zónách sídel. Jejich jiné umístění je nutno řešit vždy v projektu stavby. Jiné umístění je nutno odborně individuálně posoudit z hlediska dopadů na ráz zástavby obce, popř. krajiny.

Reklamní poutače, billboardy – velkoplošné reklamní poutače nelze umísťovat v centrálních historických zónách sídel a ve volné krajině. Jejich umístění na celém území CHKO je nutno vždy posoudit individuálně s ohledem na ochranu krajinného rázu.

Rozhledny a stacionář turistického informačního systému – je možno umístit v krajině na základě odborného individuálního posouzení dopadů na krajinný ráz.

Stavby technické infrastruktury – je možno rekonstruovat či nově realizovat v rozsahu nezbytném a ve formě, maximálně respektující ráz zástavby obce a krajinářské hodnoty území. Ve volné krajině a v rozptýleném osídlení je nezbytné stavby posuzovat individuálně s ohledem na ochranu krajinného rázu. Velmi žádoucí je kabelizace, nezbytná při konkurenci s krajinnými dominantami.

Fotovoltaické elektrárny – jsou přípustné na stávajících objektech ve výrobních areálech.

Vysílače, větrné elektrárny – viditelné konstrukce nelze umísťovat v pohledově exponovaných polohách a jako konkurenční objekty kulturních a přírodních dominant. Podléhají individuálnímu posuzování vlivu na krajinný ráz.

Ekologické stavby – vzhledem ke speciálním nárokům a ekologickému přínosu staveb jsou přípustné některé odchylky od regulativů, pokud je stavba zároveň kvalitní současnou architekturou, jež je citlivě zasazena do prostředí. Ekologická architektura se vyznačuje buďto důrazem na minimální energetické ztráty objektu, na využití obnovitelných zdrojů energie, nebo na použití přírodních materiálů při výstavbě. Podmíněně přípustným prvkem ekologické architektury mimo jiné jsou:

- zelená střecha plochá nebo šikmá
- volba čtvercového půdorysu pro větší kompaktnost hmoty domu
- použití solárních kolektorů na střeše objektu
- větší přesahy pro ochranu fasády z přírodních materiálů
- užití pohledových přírodních materiálů - dřeva, hlíny a slámy na fasádě, dřeva, vegetace nebo rákosu na střeše.

Nedílnou součástí každého projektu ekologické stavby musí být citlivé zasazení do terénu a harmonické zapojení do okolí stavby.

Zásady pro individuální posouzení staveb:

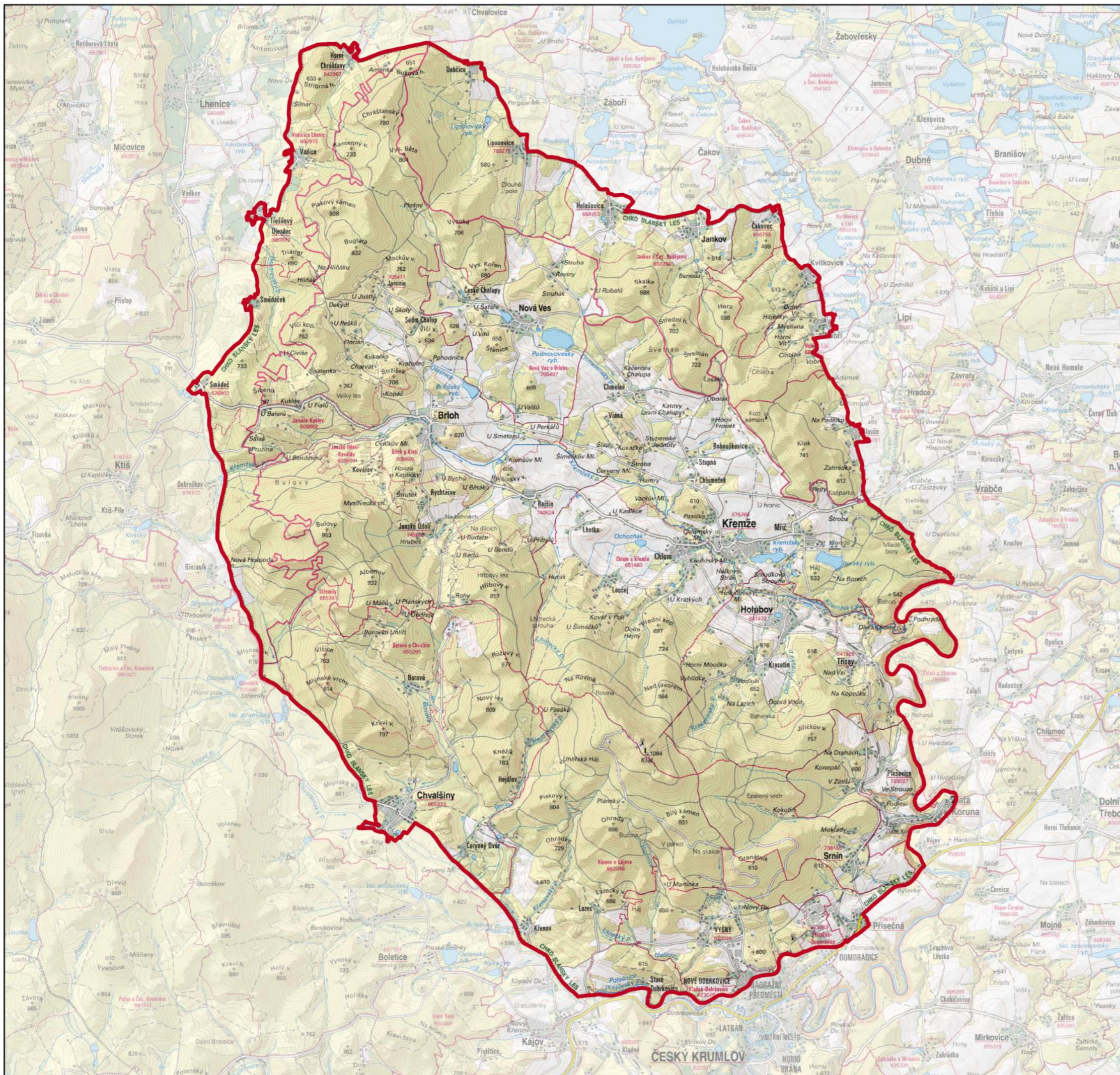
Architekti Správy mohou odsouhlasit stavbu, která je v rozporu s některým ze zásadních regulativů, pokud se nachází v lokalitě, kde je původní krajinný ráz již z velké části setřen, a nebo nerespektování regulace prokazatelně nemá negativní vliv na krajinný ráz místa, například jedná-li se o stavbu s nespornými architektonickými a estetickými kvalitami. Tyto skutečnosti posoudí individuálně architekti Správy podle metodiky hodnocení vlivu stavby na krajinný ráz, případně je postoupí nezávislé architektonické komisi.

Užití netradičních řešení na stavbách v CHKO je možné, pokud se jedná o tvůrčí rozvinutí principů tradiční architektury, a pokud současná stavba přistupuje k místu a jeho tradici s pokorou. Současné stavby by měly být hmotově a výrazově prosté, stejně jako místní architektura tradiční.

Podmíněně přípustným prvkem současné architektury mimo jiné jsou:

- velká okna a prosklené stěny, užití žaluzií (velká prosklená plocha umístěná ve střední části dlouhé boční fasády evokuje tradiční dělení stodoly s vraty uprostřed, žaluzie)
- fasády obložené plechem nebo dřevem - pro lokality bez převahy tradiční architektury
- velké prosklené střešní nástavby (při jinak striktním dodržení regulativů ve hmotě stavby)
- ploché střechy a střechy s mírným sklonem - vedle dominující hlavní hmoty striktně dodržující regulaci nebo při užití zelené střechy v lokalitách s nevratně narušeným krajinným rázem a pokud prokazatelně nenarušují krajinný ráz místa (např. nízká hmota domu skrytá dálkovým pohledům)

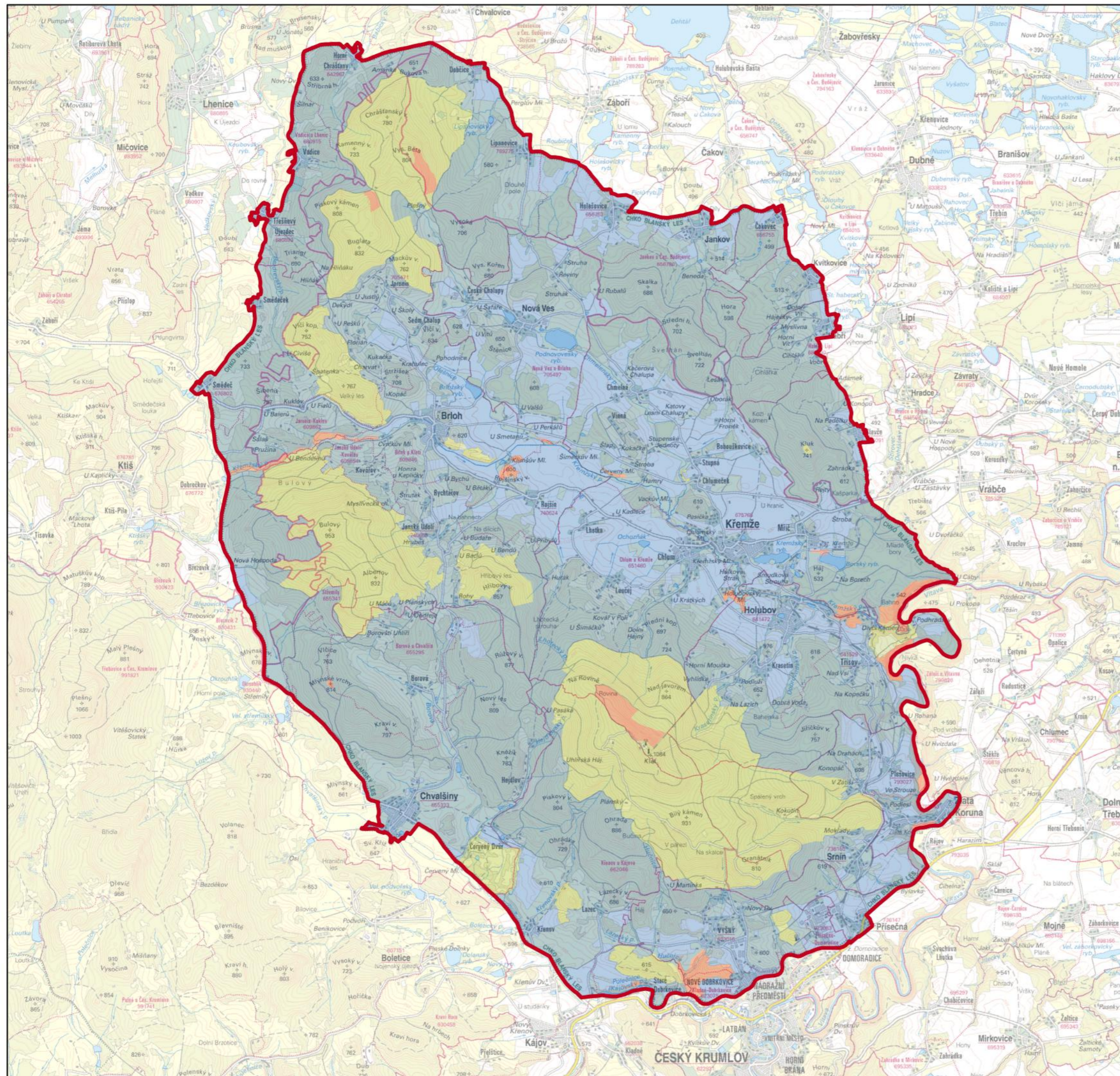
Přehledová mapa

 hranice CHKO

Zonace

 hranice CHKO

zóny ochrany přírody

 I

 II

 III

0 1 2 3 4 5 km

Maloplošná zvláště chráněná území Památné stromy

 hranice CHKO

MZCHÚ

 národní přírodní rezervace

 přírodní rezervace

 přírodní památka

- 1 NPR Vyšenské kopce
- 2 PR Chrástský vrch
- 3 PR Vysoká Běta
- 4 PR Jaronínská bučina
- 5 PP Dobročkovské hadce
- 6 PP Na Stráži
- 7 PP Šimečkova stráž
- 8 PR Malá skála
- 9 PR Ptačí stěna
- 10 PP Provázková louka
- 11 PP Mokřad u Borského rybníka
- 12 PR Bořinka
- 13 PR Holubovské hadce
- 14 PR Dívčí kámen
- 15 PP Horní luka
- 16 PR Klet'
- 17 PP Hejdlavský potok
- 18 PP Meandry Chvalšinského potoka
- 19 PP Kalamandra
- 20 PP Vříry vrch
- 21 PP Cvičák

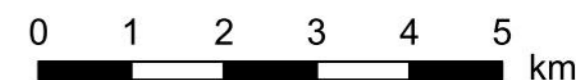
památné stromy

 památný strom

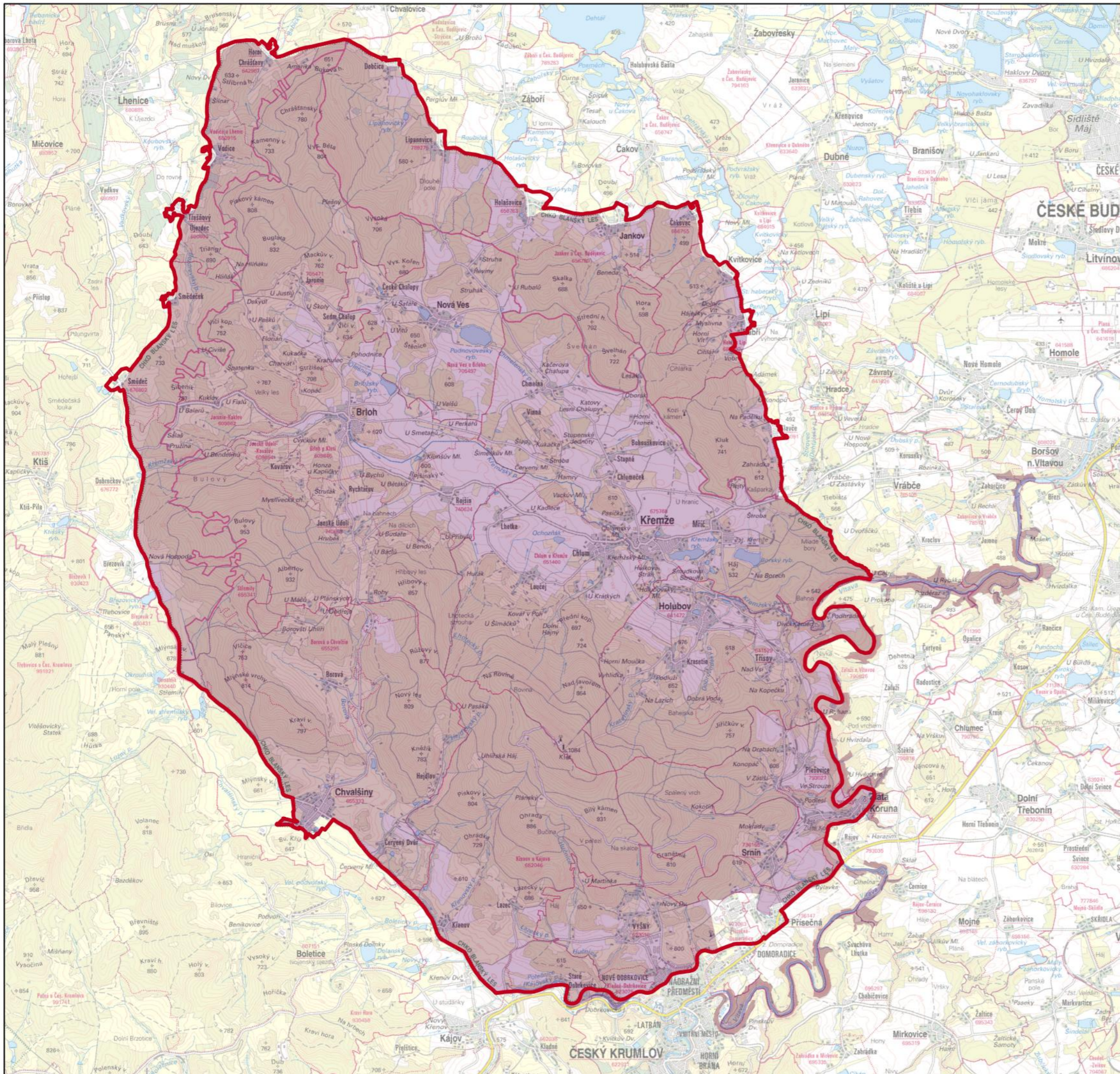
- 1 Kuklwaitská lípa
- 2 Kuklovský dub
- 3 Bychova lípa (Baisova)
- 4 Lípa v Sedmi Chalupách
- 5 Vlkanecský dub
- 6 Křemžský morušovník
- 7 Třísovská lípa
- 8 Cisterciánská lípa
- 9 Klášterní lípa
- 10 Dobrkovický dub
- 11 Hejdlavská lípa
- 12 Holubovský dub
- 13 Lípa v Jaroníně
- 14 Chlumečský dub
- 15 Dub v H. Chrástanech
- 16 Lípa u Dobčic II.
- 17 Dub u Lipanovic
- 18 Duby u Lhotky
- 19 Lípa mezi Brohem a Rychtářovem
- 20 Lípa u hájovny v Třísově čp. 22

 alej památných stromů

- 1 Borovská alej
- 2 Novoveská alej

Natura 2000

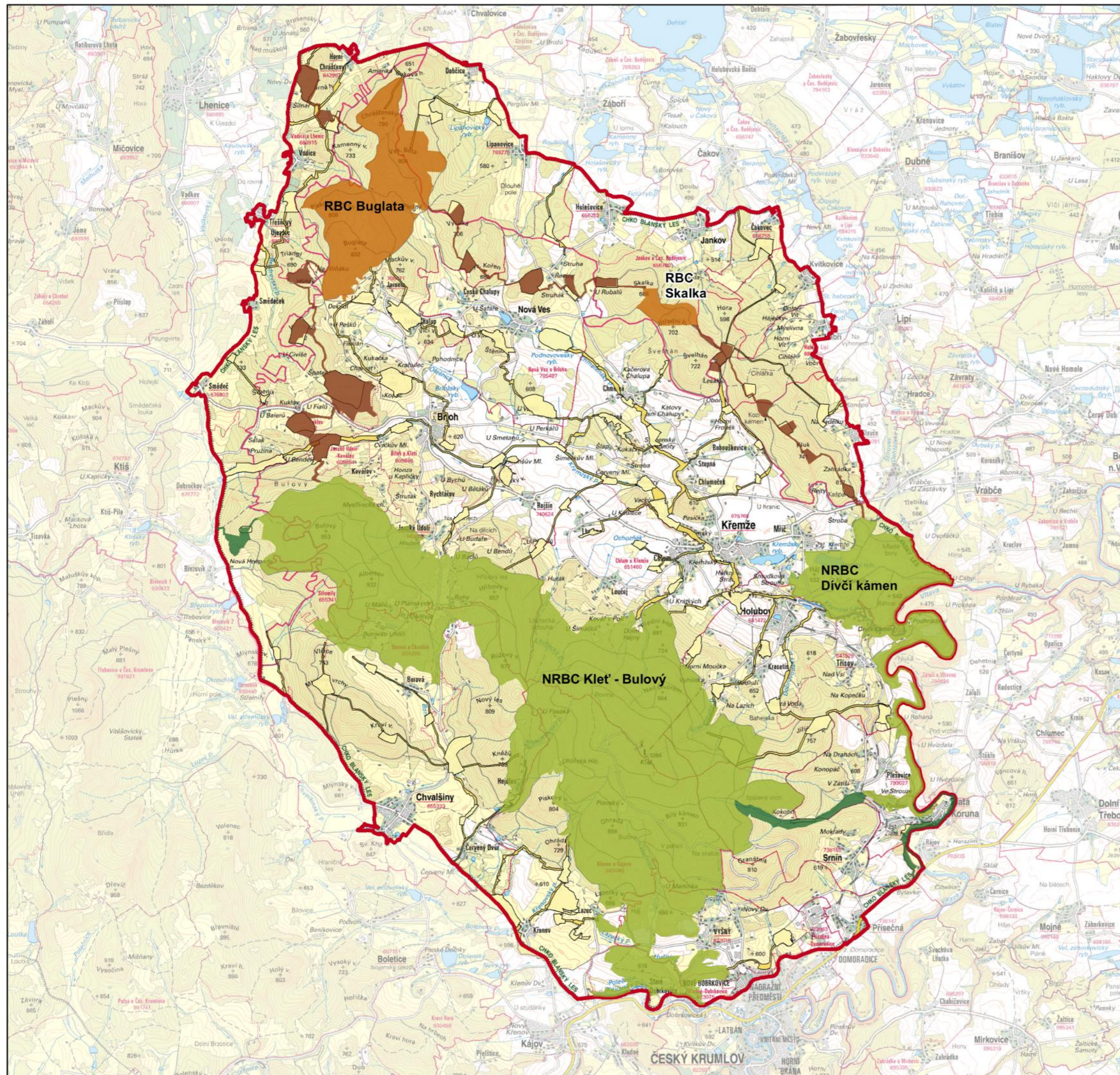

 hranice CHKO

 evropsky významná lokalita CZ0314124 Blanský les

Územní systém ekologické stability

 hranice CHKO

ÚSES

- nadregionální biocentrum
- regionální biocentrum
- lokální biocentrum
- nadregionální biokoridor
- regionální biokoridor
- lokální biokoridor

0 1 2 3 4 5 km

Krajinný ráz

oblasti krajinného rázu

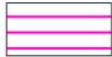

 oblasti krajinného rázu

- A - Masiv Kletě
- B - Bulový - Buglata - Vysoká Běta
- C - Hřbet Kluku
- D - Křemžská kotlina
- E - Předhůří Blanského lesa
- F - Údolní zářez Vltavy
- G - Okrajové sníženiny

místa krajinného rázu

 místa krajinného rázu - A 1.1 - G 5.3

pásma odstupňované ochrany

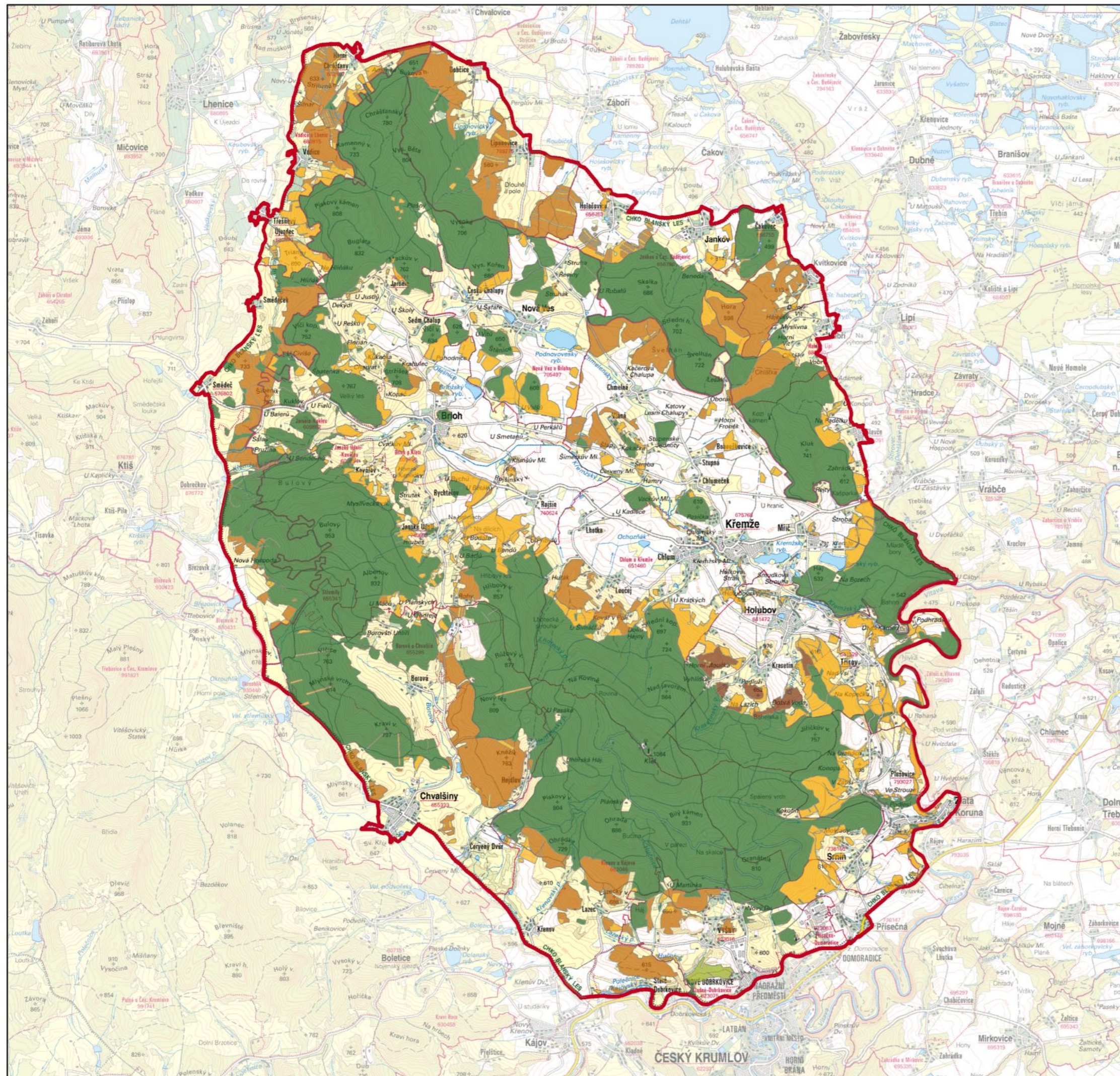
- 1. stupeň ochrany
- 2. stupeň ochrany
- 3. stupeň ochrany
- 4. stupeň ochrany
- 5. stupeň ochrany

 hranice CHKO

0 1 2 3 4 5 km

Vlastnictví lesů

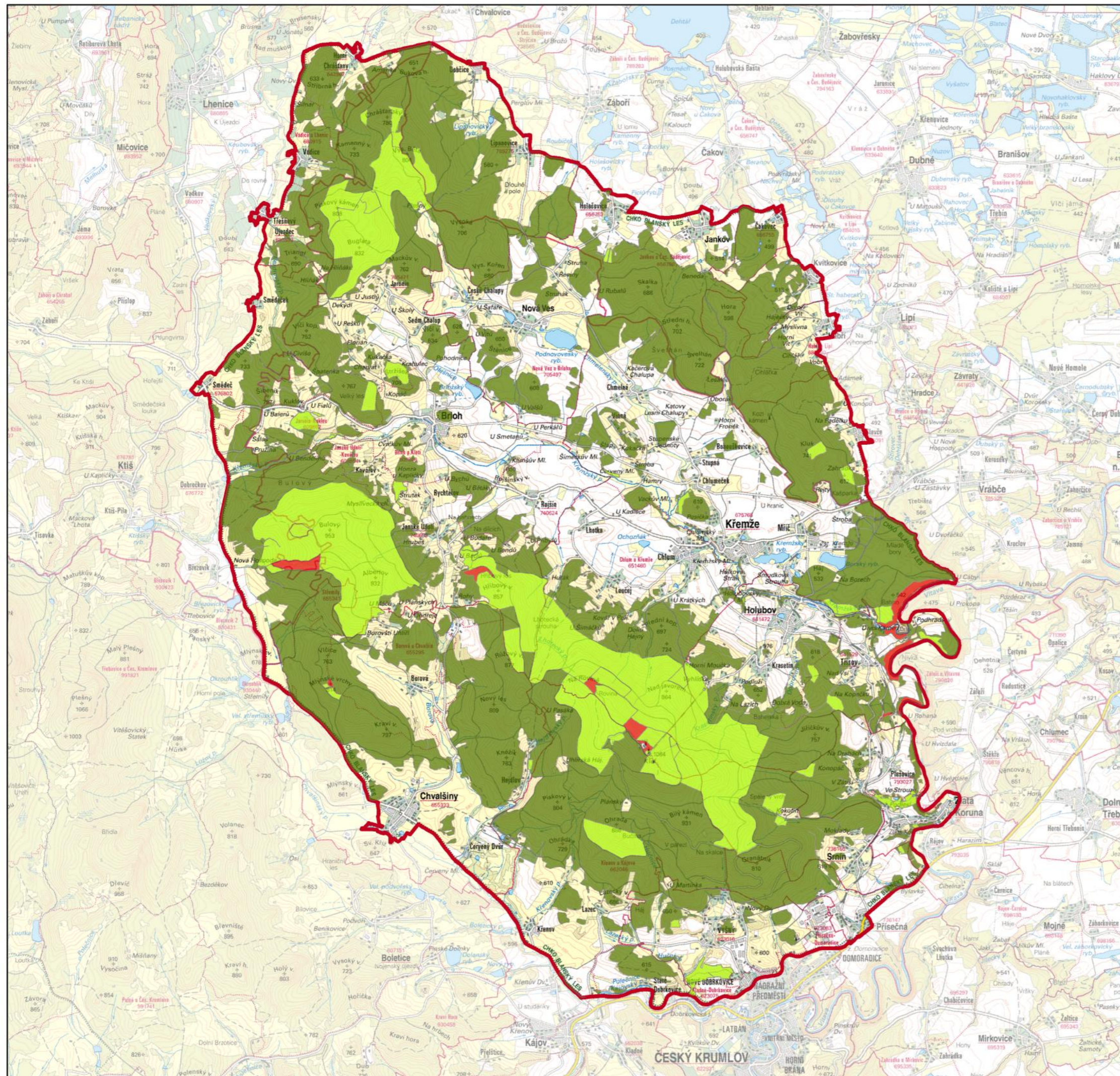

vlastníci lesů

- Státní lesy - Lesy ČR, s.p.
- Státní lesy - AOPK ČR
- Soukromí vlastníci s LHO
- Obecní lesy
- Soukromé lesy s LHP
- hranice CHKO

Kategorie lesa

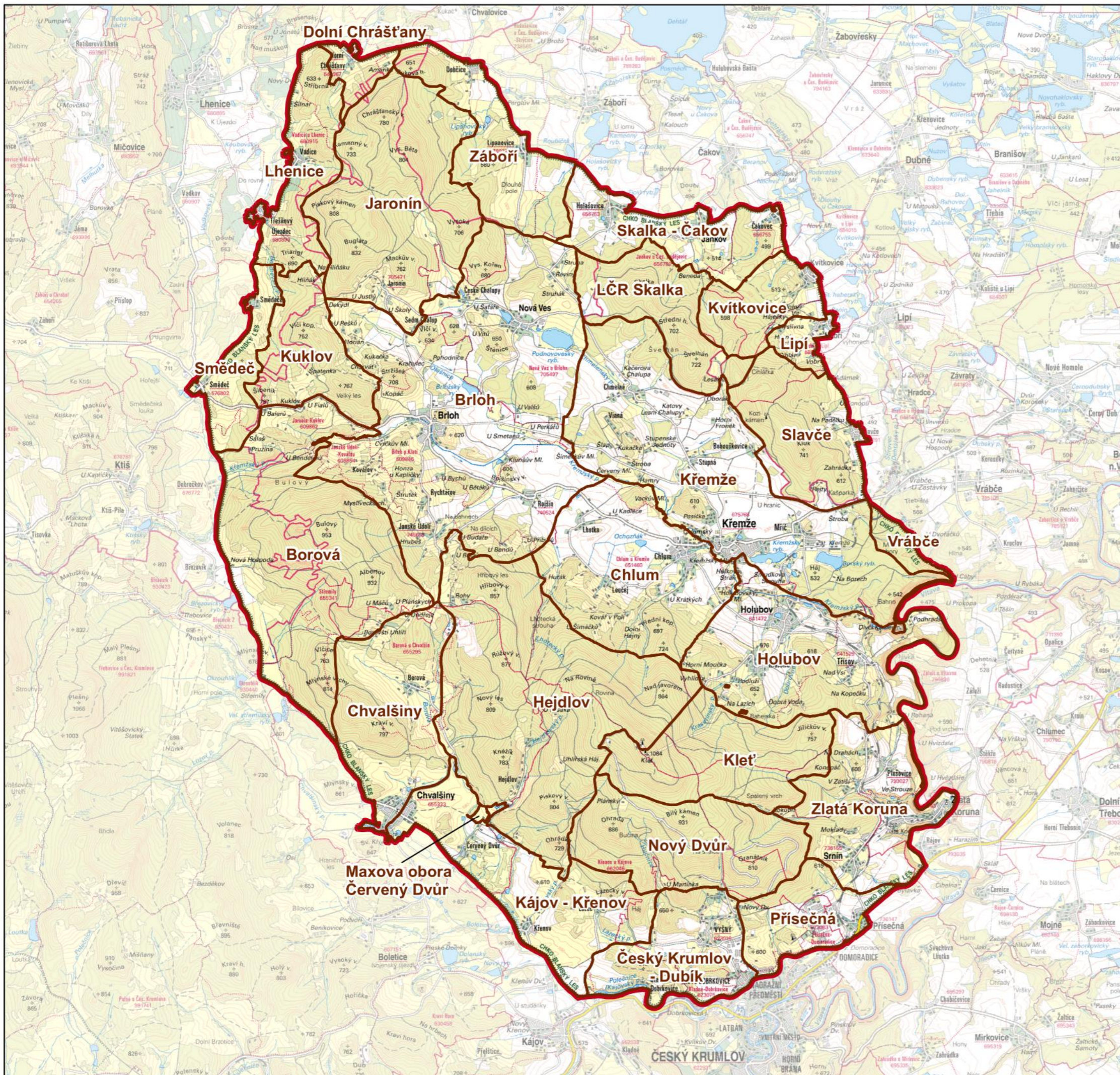

kategorie lesa

- les hospodářský
- les ochranný
- les zvláštního určení
- hranice CHKO

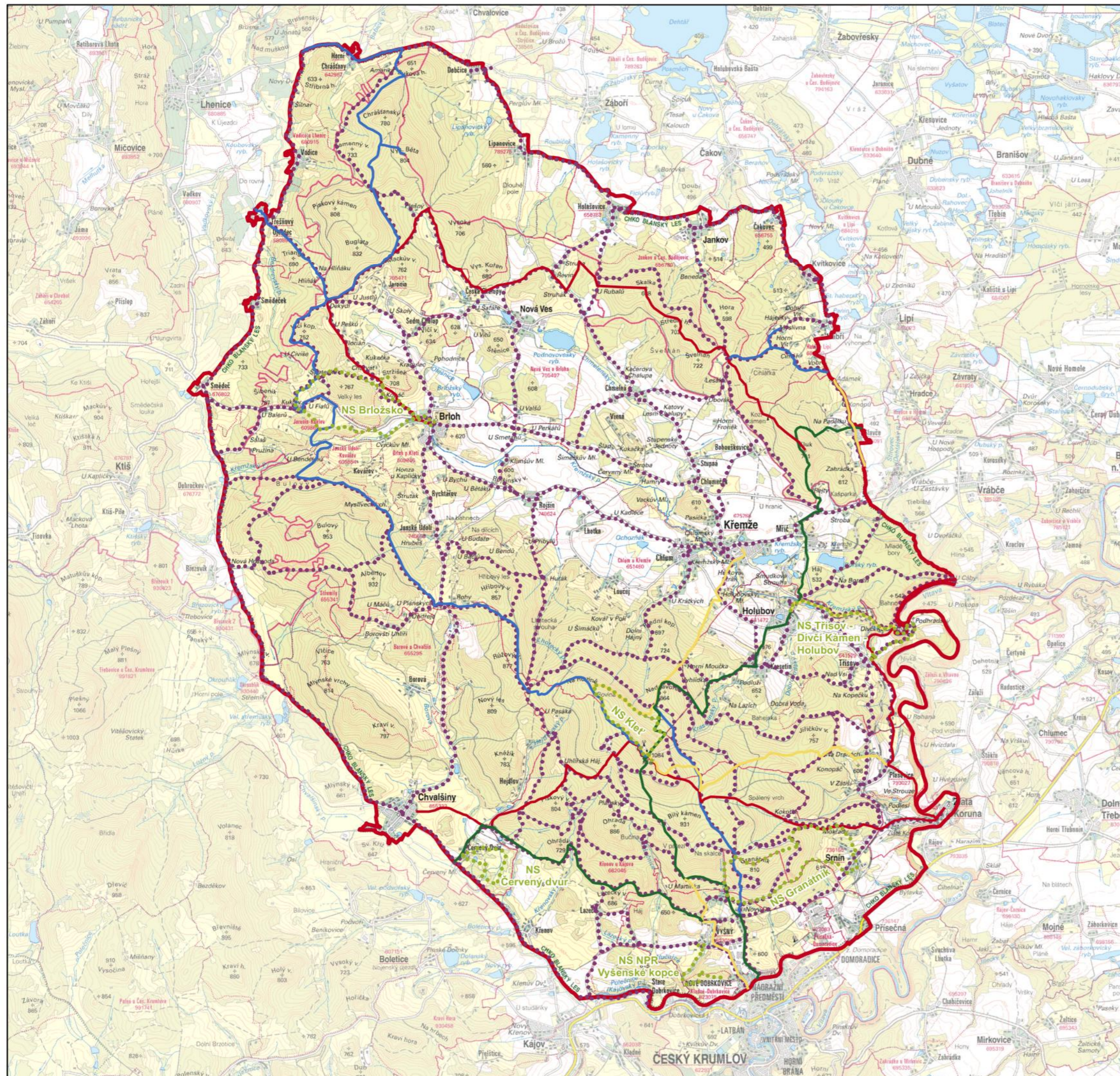
Honitby

- mysliveĀké honitby
- hranice CHKO

Turistika

 hranice CHKO

turistické trasy:

 modrá

 zelená

 červená

 žlutá

 naučné stezky

 cyklotrasy

